

கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டுமூலமும்

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி

நச்சினர்க்கினியருளாயும்.

இவை

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரா

பரிசோதித்து

சிவகங்கை ஸ்பீஷலிஷன்

சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ

முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களுடைய பேருதவியால்

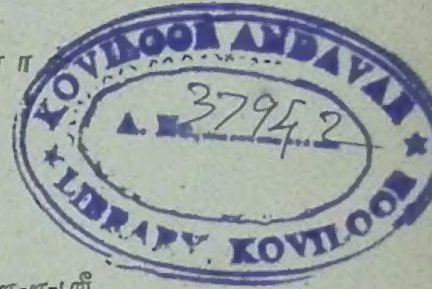
கேள்வன:

த. கோவிந்த ஆசாரியாரது

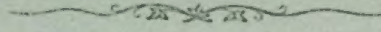
திராவிடரத்தாகர அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டு நிறைவேறின.

1889.

[Copyright Registered.]

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

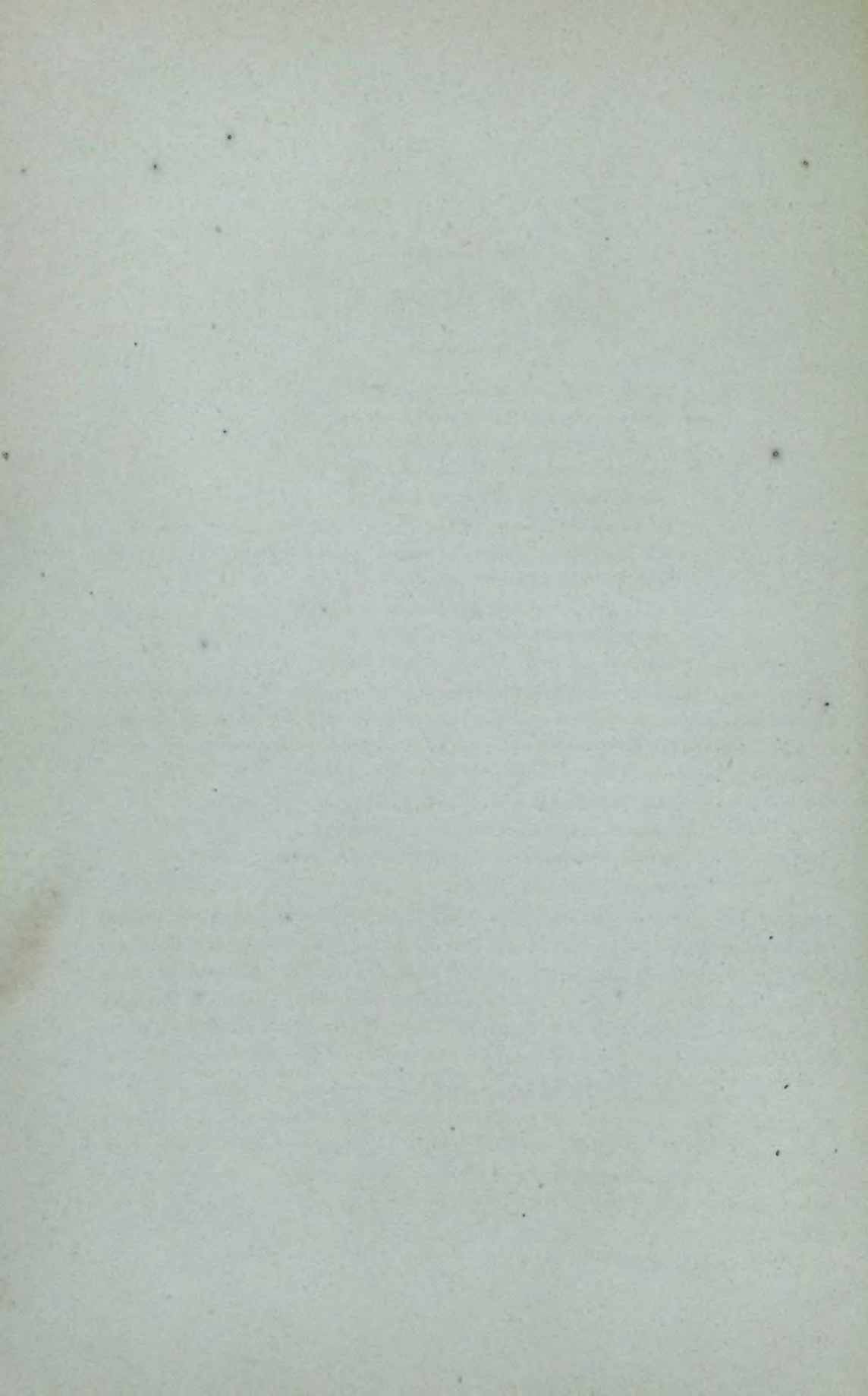

பக்கம்.

ழகவுரை.

பத்துப்பாட்டு:—

க. திருமுருகாற்றுப்படை...	க.
உ. பொருநராற்றுப்படை ...	சுக.
ஈ. சிறுபாணாற்றுப்படை ...	காள்.
சு. பெரும்பாணாற்றுப்படை ...	காந்.
ரு. முல்லைப்பாட்டு ...	கசுரு.
கா. மதுரைக்காஞ்சி ...	கருகா.
எ. நெடுநல்வாடை ...	உசுக.
அ. குறிஞ்சிப்பாட்டு ...	உகாசு.
கா. பட்டினப்பாலை ...	உஅகா.
க0. மலைபடுகடாம் ...	நகஎ.
உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் ...	நகந.
அரும்பதவிளக்கம் ...	நகரு.
அநுந்தொடர்விளக்கம்...	ச0ந.
பிழைநீர்த்தம் ...	சஉக.

உ.
கணபதிதுணை.

மு க வு னை.

அண்டர் ஞாநகண் விண்டிட முநீர்
அலைகடல் குடித்தம் மலைநில மழுத்தியுந்
தென்றிசை யுயர்ந்த கொய்ம்மை போக
அப்பணி சடையாற் கொப்பவீற் றிருந்தம்
பன்னு வலர்புகழ் தென்னு டாண்ட
இராவணன் றனையவ ணிராவணம் போங்கியும்
இலங்குறு பொதியில் விலங்கல்வாழ் பெருந்தவத்
தகத்தியன் புரந்தருண் மகத்துவ மிகுத்த
அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழெனு மடங்கை
கந்தரத் தணிமணிச் சலனர சென்ன
உத்தமர் புகழுமிப் *பத்துப் பாட்டிம்

பாண்டிவளநாட்டில் மதரைப்பதியில் அங்கயற்கணம்மையோடு எழுந்தருளியிருத்
தும் சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய சங்கப்பலகையில் அக்கடவுளோடு ஒப்பவீற்றிருந்து
தமிழாராய்ந்த மகிமைபொருத்திய நக்கீரனார்முதலிய நல்விசைப்புலவர்களால் அருளி
ச்செய்யப்பட்டு அச்சான்றோராலேயே தொகுக்கப்பட்டவை.

“முருகு பொருளாறு பாணிரண்டு மூல்லை
பெருகு வளமதுரைச் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.”

என்னுஞ்செய்யுளாற் பத்துப்பாட்டுக்கள் இவையென்பதும், அவ்வப்பாட்டுக்களு
டைய உரையினீற்றில் எழுதப்பட்டுள்ள தொடர்களால் இவற்றை அருளிச்செய்தோர்
நக்கீரனார்முதலியோரென்பதும், பத்தாவது மலைபடுகடாத்தில் “தீயி னன்ன வெ
ண்ணெங் காந்தள்” என்பதற்கு நச்சினூர்க்கெரியரெழுதிய விசேடவுரையால் இவற்றை
த்தொகுத்தோர் சங்கப்புலவர்களே யென்பதும் நன்குவிளங்குகின்றன. இவை பழைய
இலக்கிய வுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் உதாரணமாக

* பத்துப்பாட்டின் இலக்கணமுதலியவற்றை வருஞ்சுத்திரங்களாலுணர்க:—
க. “நூறடிச் சிறுமை தூற்றுப்பத் தளவே, யேறிய வடியி னீணாம் பாட்டுத், தொடுப்
பது பத்துப் பாட்டெனப் படுமே. உ. அதுவே, அகவலின் வருமென வறைநுநர்
புலவர். ஈ. புரவலன் பரிசு கொண்டு மீண்ட, லீரவலன் வெயிறெறு மிருங்கா னத்
திடை, வறுமை யுடன்வருஉம் புலவர் பாணர், பொருநர் வீறலியர் கூத்தர்க் கந்தப்,
புரவல னுநர் பெயர்கொடை பராஅ, யாங்குநீ செல்கென விடுப்பதாற் றுப்படை.
ச. ஒங்கிய வததா னகவலின் வருமே.” இவை பரிநிருபாட்டியல்.

எடுத்தக்காட்டப்படும் பிரமாணதால்கள். தமிழகேயுரிய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இனிது புலப்படுத்தவதோடு மீட்கடல் நாடுகவர் சிறப்பொழுது பெரும்பொழுது முதலியவற்றை உள்ளவண்ணமேகூறி இன்பம்பயக்கும் நன்னெறியுடையவை. இக்காலத்து வேடுகுருவாற்றினும் வினங்காதனவாகிய அக்காலத்திருந்த தமிழ்நாட்டரசர் களிற் கிலருடையசரித்திரங்களும் அக்காலத்துமாந்தருடைய நடைமுதலியனவும் பிறவும் இவற்றால் நன்குவிளங்கும். பிற்காலத்து அரியபெரிய தூல்களியற்றிய ஆன்றோர்பலரும் “முன்றோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும் - பொன்னே போற் போற்றுவம்” என்பதற்கிணங்க, இவற்றின் பொருளையன்றிச் சொற்றொடர் களையும் தத்தம் தூலாளுள்ளே ஆங்காங்கு இன்கவைபெருக இயைத்துக்கூறினர். உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தன், “ஆன்றோர் புதழ்த்த வறியினிற் றெரிந்து, சான்றோருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய, லொருபது பாட்டும்” என்று சிறப்பித்துப் பாராட்டிக்கூறிய ஆன்றோர் திருவாக்கே இவற்றின் அருமைபெருமைகளை நன்குபுலப்படுத்தும். இவற்றுள்,—

க - வது. திருநாற்றுப்படை:— இது நகர - அழகையுடையது; வீடுபெறுதற்குச்செய்த ஓர் இரவலனை வீடுபெற்றொருவன் முருகக்கடவுளிடத்தே ஆற்றப்படுத்தியதாக அம்முருகக்கடவுளை மதனாகக் கணக்காயனார்மகனார் கக்கோரைர் பாடியது. இப்பாட்டு முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுட் சிறந்த திருப்பாங்குன்றம் திருச்சேலாவாய் திருவாலினன் குடி திருவேரகம் குன்றுதோறூடல் பழமுதர்சோலை யென்னும் ஆறு படைவீட்டிலும் அவர் எழுந்தருளியிருத்தலைப் பாராட்டிக்கூறும். ஒருமலைக்குகையில் முன்னமே அடைக்கப்பட்டிருந்த தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரோடு சேர்த்துண்ணக்கருதித் தம்மையும் அக்குகையில் அடைத்துவிட்டு உண்ணாதற்கு நீராடப்போன ஒரு கொடியபூதத்தை வெல்லக்கருதி கக்கோரைர் முருகக்கடவுளைக்குறித்து இத்திருமுருகாற்றுப்படைபையைப்பாடி அப்பூதத்தினின்றும் விடுதல்பெற்றனரென்பார். இவ்வரலாற்றின்விரிவு, சிகாந்திபுராணத்தள்ள கக்கோரைர்க்குக்கத்தால் விளக்கும். முருகக்கடவுள் கக்கோரைரைச் சிறைமீட்டருளிய இத்தலிலே, ஒவ்வொருருடத்தும் திருப்பாங்குன்றத்திற் பங்குனிவீத்து நடக்கும் உற்சவகாலத்து நான்காந்திருகளில் நடைபெற்றவருகின்றது. முருகக்கடவுளுடைய திருவருளிப்பெற விரும்புவோர் இத்தத்திருமுருகாற்றுப்படையை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம்பண்ணுதல் கலமென்று பெரியோர் கூறுவர்.

உ - வது. பொருநராற்றுப்படை:— இது உசுஅ - அழகையுடையது; பரிசில் பெறக்கருதிய ஓர் பொருளைப் பரிசில்பெற்றொருவன் இளஞ்சேட்சென்னி புதல்வனாகிய சோழன்களிகாற்பெருவளத்தானிடத்தே ஆற்றப்படுத்தியதாக அக்களிகாற்பெருவளவனை முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது. [பொருநர் - ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், பாண்பாடுவோரெனப் பலர்; அவருள் இப்பொருநன் போர்க்களம்பாடுவோன்: இது களிகாற்பெருவளவன் கொண்டையையும், அவன் வீரத்தையும், அவனுடைய சோழநாட்டின்வளத்தையும், காவிரிநதி பயன்படுதலையும் நன்றாக்கூறும்.

உ - வது. சிறுபாணுற்றுப்படை:— இது உசுஅ - அழகையுடையது; பரிசில் பெறக்கருதிய பாணொருவனைப் பரிசில்பெற்றொருவன் ஏறுமானாட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லியக்கத்தனார் பாடியது. [பாணர் - பாடுவோர்; இவர் இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், கண்டைப்பாணருமெனப் பலர்.] இது நல்லியக்கோடனது வள்ளன்மை

வையும், அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆழார் முதலியவற்றி
னியல்பையும், அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குணங்களைக்களையும், அவனது அர
ண்மனையின் சிறப்பையும், பலதிறத்தினரும் எத்தும்படி. பலகுணவிசேடத்தேரடி
அவன்வீற்றிருத்தலையும் கூறுவதன்றித் தமிழகாட்டு மூவேந்தருடைய இராசதானிக
ளாகிய மதுரை வஞ்சி உறந்தையென்னும் மூன்றநகரங்களின் நிலைமையையும்,
பேகன் பாரி காரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்ன
இன்னகொடையார் பெயர்பெற்றார்களென்பதையுங் கூறும்.

௪ - வது. பெரும்பாணாற்றுப்படை:—இது ௫௦௦ - அடிகளையுடையது. பரிசில்
பெறுதற்கெண்ணிய பாணனொருவனை அதுபெற்றொருவன் தொண்டைமானி எங்
திரையனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்திப்பதாஃ அவ்விளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்
திரங்கண்ணனார் பாடியது. [இளந்திரையனென்பான் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரச
சன்: நாகபட்டினத்துச்சோழன் பிலத்தலாரத்தால் நாகல்லாகத்தேசென்று நாக
கன்னியைப்புணர்ந்தகாலத்து அவன் யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேனென்ற
பொழுது தொண்டையை (தொண்டை - ஓர்சோழ) அடையாளமாகக்கட்டிக் கட
லிலேவிட அவன்வந்து கலாயேறின் அவற்கு யான் அரசவரிமையை எய்துவித்து
நாடாட்சிகொடுப்பவென்று அவன்கூற அவனும் அவ்வனம்வரவிடத் திரைதருதலின்,
திரையனென்பது இவனுக்குப்பெயராயிற்று; இஃனை நகக-ம்பக்கத்திற் காண்க.] இப்
பாட்டு அவனதுநாட்டிலுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைப்பகுதிகளினியல்பையும்,
அவற்றில்வாழ்வாருடைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு முதலியவற்றையும், அவன் கா
ஞ்சிநகரத்தா மிக்கசிறப்போடு வீற்றிருத்தலையும், அவன்வள்ளன்மையையுங் கூறும்.
இதிற காஞ்சிநகரத்துள்ள திருவெஃகாவென்னும் திரப்பதி கூறப்பட்டுள்ளது. மே
லைப்பாட்டும் இதுவும் பாணரார்துப்படையாயிருப்பினும் அடிவரையறையிற் சிறி
தும் பெரிதுமாயிருத்தல்பற்றி அது சிறுபாணாற்றுப்படையெனவும் இது பெரும்பா
ணாற்றுப்படையெனவும் பெயர்பெற்றன.

௫ - வது. முல்லைப்பாட்டு:—இது ௧௦௩ - அடிகளையுடையது; படைமேற்சென்ற
தலைவன்வருமளவும் தலைநீ ஆற்றியிருத்தலிட்டுத்து அவன்வந்ததனைக்கண்டு தோழிமு
தலியோராகிய வாயில்சீன் தம்முட்கூறியதாகச் காலிரிப்பும்பட்டினத்துப் பொன்வா
ணிகனார்மகனார் நப்பூதனார் பாடியது. இது தலைவனைப்பிரிந்த தனித்திருக்கும் தலை
வியியல்பையும், கார்காலத்தின் தன்மையையும், படைவீட்டிற் படைகவர் ஆயரத்தோ
டிருத்தலையும், தலைவனது செளரியத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

௬ - வது. மதுரைக்காஞ்சி:—இது ௪௮௨ - அடிகளையுடையது; தலையாலங்காண
த்துச் செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபெறுகிறீர்த்தம் நிலையாமை
யைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடிமருதனார் பாடியது. இது அப்பாண்டியனுடைய
முன்னோர்களின்பெருமைமையையும், பாண்டிநாட்டின் ஐந்திணைவளங்களையும், மது
ரையின்வளப்பையும், அப்பாண்டியனது வீரமுதலியவற்றையும் கூறும். இதிற சே
ரனது நானோலக்கச்சிறப்பும் பலசிறந்தாசர்களுடைய பெருமைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

௭ - வது. நெடுநல்வாடை:—இது ௧௮௮ - அடிகளையுடையது; படைமேற்சென்
றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்தவருத்தந்தலைவிக்கு அவ்வருத்தந்திரும்படி
அவன் படைகையென்று வினாவில்வருவானாகவென்று கொற்றமையைப்பரவுவான்
கூறியதாக அவனை நக்கீரனார்பாடியது. இஃது ஐப்பசி கார்த்திகைமாதங்களாகிய

கூடிக் காலைத்தினியல்பையும் தனித்திருக்கும் தலைவியதவருத்தமிருதியையும், படைவீட்டில் தலைவனிருக்கும்வண்ணத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

அ - வது. குறிஞ்சிப்பாட்டு:—இது உகக - அடிவையுடையது; தலைவியினதுவேற்றமைகண்டு வருத்திய செவ்விக்கு அறத்தொடுகிற்கும் பாங்குகற்றாக * ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தயிழறிவுறுத்தற்குக் கயிலர்பாடியது. இது மலைவளங்கனையும், இல்லறமுறைமையையும், தலைவனுத்தலைவியும் தம்முள்வைக்கத்தரும் அன்புடைமையையும், கற்பின் இன்றியமைபாமைமையுங்கூறும்: இதிற்பல மலர்விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பெருங்குறிஞ்சியென்றும் வழங்குவர்.

க - வது. பட்டினப்பாலை:—இது கூக - அடிவையுடையது; வேற்றுநாட்டிற்குச் செல்லத்தொடங்கியதலைவன் தனதுகொஞ்சைகோக்கித் தலைவியைப்பிரிந்துவாரேனென்று செலவழங்கக்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும், சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானதுபராக்கிரமத்தையும், அவனதுசெங்கோலையும் பேரழகுபயப்பச்சிறப்பித்துக் கடியலூருருத்திரங்கண்ணனார்பாடியது. இதிற சோழநாடும் காவிரியும் மிகச்சிறப்பித்தக் கூறப்பட்டுள்ளன. கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்க்குப் பதினாறுநூலுயிரம்பொன் பரிசளித்து இப்பாட்டைக் கரிகாற்பெருவளவன் கொண்டானென்பர்; இதனை, † “தழுவு செத்தமிழ்ப் பரிசில் வாணர்பொன், பத்தொடாறுநூலுயிரம்பெறப், பண்டு பட்டினப் பாலை கொண்டதும்” என்பதனானுணர்க.

க - வது. மலைபடுகடாம்:—இது கூக - அடிவையுடையது; இதற்குக் கூத்தாற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு; பரிசில்பெறச்சமைத்த கூத்தனொருவனைப் பரிசில்பெற்றுநொருவன் பல்சூற்றக்கோட்டத்தச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன் செய்கண்ணிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அக்கண்ணலை இரணியமுட்டத்தப் பெருங்குன்றுர்ப் பெருங்கொளிகொள் பாடியது. [கூத்தர் - ஆடன்மாக்கள். இவருக்குச் சாதிவரையறையிலது. இவர்கள் எண்வகைக்கவையும் மனத்தின்சுடப்பட்ட குறிப்புக்களும் புறத்தப்போந்த புலப்பட ஆடுவேர்.] இஃது அவனிடத்தச்செல்லும் வழியின்றன்மையையும், ஆங்காங்குள்ள உணவின் வகைகளையும், அவனது மலை சோலைகாடுகளின் வளங்களையும், அவனது வள்ளன்மையையும், ஆற்றலையும், அவனது சுற்றத்தொழுக்கங்களையும், அவனது காளோலக்க இருப்பையும், அவனது நவீரமென்னுமலையிற் காரியுண்டிக்கடவுளென்னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது மகிமைமையையும், அவனுடையமுன்னோர் பெருமைமையையும், அவனாமினியல்பையும், அவனது சேயாறென்னும் ஆறுமுதலியவற்றின் வளங்களையும் விளங்கக்கூறும். மலைக்கு யானையை உவமித்து அதன்சுட்பிறத்த ஓசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தவனால் இப்பாட்டு மலைபடுகடாமென்று பெயர்பெற்றது. இதனை கூக-ம் பக்கத்திற்காண்க.

இப்பெருஞ்சிறப்பினவாகிய பாட்டுக்கள் பத்தையும் உச்சிமேற் புலவர்கொள் சச்சிஞ்சின்னியருகையுடன் படித்தப் பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்த, எழுதுவோரால் கோத்த வழுக்கனைமாற்றிப் பலர்க்கும் எளிதிற்பயன்படும் வண்ணம் அச்சிற் பதிப்பிக்கவெண்ணிச் சென்ற பார்த்திவனா மார்கழியீழுதல் பிரதிசுப்பெறுதற்கு முயன்றவருகையில், திருவாவடுதறை யாதினத்து மகாவித்வானும் எனது தம்முாசிரியருமாகிய திரிகிரபுரம் மீனாட்சிசுத்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதி யொர்

* பிரத்தனென்றும், பிரமத்தனென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† கவிங்கத்துப்பாணி, இராசபாரம்பரியம் உஉ.

ன்றுகிடைத்தது. அதைவைத்துப் படித்தவருங்காலத்து, வேலூர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, குமாரசாமிஜயர் ஒருபிரதிகொடுத்தார். அவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மிகவேறுபாடுந்நிருத்தமையால், பலபிரதிகள் பெறுதற்கெண்ணி இந்தமிகுநாட்டில் ஆங்காங்குள்ள எனது கண்பர்களாகிய தமிழ்வித்துவான்கள் பலருக்கும் பிரபுக்கள் பலருக்கும் நான் அடிக்கடி கடிதமெழுதியும் தக்கவர்களைக்கொண்டு எழுதுவித்தும் எனக்குக் கிடைக்கும் விழுமுறைநாட்களில் பலஇடங்களுக்குப் போய்வந்தும் எனது அன்பர்களை ஆங்காங்கு அனுப்பியும் மிக்க முயற்செய்துவந்தேன்.

அப்பொழுது திருவாவடுதலைபாதீனத்த ஸ்ரீஸஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள், ஆறுமுகமங்கலத்தில் முன்னமிருந்தவரும் பல பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களை மிகமுயன்று தேடித் தமதுகையாலேயே அவற்றை எழுதித்தொகுத்தவருமாகிய குமாரசாமிபிள்ளையவர்களுடைய பிரதியை வருவித்துக்கொடுத்துப் பேருதவிசெய்தார்கள். அப்பால், திருநெல்வேலி ம-ந-ந-ஸ்ரீ * கவிராஜ நெல்லைப்பிள்ளையவர்களும், * கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்திபிள்ளையவர்களும், தங்கள் வீட்டிலிருந்தபிரதியை உதவியதன்றி வண்ணப்பேட்டையில் முன்னமிருந்த திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்கள் பிரதியையும், ஹெயர் பேரராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்களிடத்திருந்து வாங்கித்தந்தார்கள். பின்பு ஸ்ரீவைகுண்டத்திருக்கும் (ஸ்கூல்ஸ்ப்-அஸிஸ்டண்ட் இன்ஸ்பெக்டர்) ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஆர். சிவராமஜயரவர்கள், ஆழ்வார்திருக்கரி (ஸ்ப்ரிஜிஸ்ட் ரார்) ம-ந-ந-ஸ்ரீ சி. இராமஸ்வாமிஜயரவர்கள், ஸ்ரீவைகுண்டம் (வக்கீல்) ம-ந-ந-ஸ்ரீ சுப்பராயமுதலியாரவர்கள் முதலியோருடைய சகாயத்தாற் பலவிடத்துஞ்சென்று பார்த்தபொழுது ஆழ்வார்திருக்கரியிலுள்ள தீராதவினைதீர்த்த திருமேனிகவிராயரவர்கள் பரம்பரையோராகிய தேவர்பிரான் கவிராயரவர்கள் பிரதியொன்று கிடைத்தது. இந்தப்பிரதினைப் பெறுவதற்குத் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் யான் சஞ்சாரஞ்செய்தபொழுது திருக்குற்றாலத்தைச்சார்ந்த மேலகரம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள் கூடவே சிலநாளிருந்து எனக்குச் செய்த உதவிகன்பல. அதன்பின்னர், பலஇடத்துஞ்சென்று தமது அரும்பொருளைச் செலவுசெய்து பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடித் தொகுத்தவரும் அவற்றைப்படித்துக் காலங்கழித்தலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவருமாகியபொள்ளாச்சிவித்துவான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ சிவன் பிள்ளையவர்கள் என்முயற்சிக்கிரங்கித் தமதுபிரதியை அனுப்பினார்கள்.

அப்பால், தருமபுரஆதின மடத்துப் புத்தககாலையிலிருந்து மிகப்பழமைபான பிரதியொன்று கிடைத்தது. அதற்குமேல், சந்திரமங்குறைய ஸி-வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னையைச்சார்ந்த திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலி வித்துவச்சிரோமணியாகிய † திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்களுடைய புத்தகங்களாயும் ஹெ திருமயிலை அண்ணாசாமிபுபாத்தியாயர்வீட்டில் உள்ளனவென்றுதெரிந்து இப்பொழுது திருவல்லிக்கேணியிலிருக்கும் ம-ந-ந-ஸ்ரீ வை. விசுவநாத சாஸ்திரிகளுடைய சகாயத்தாற் சென்று பார்த்தபொழுது ஒருபிரதிகிடைத்தது. அதன்பின், பழைய தமிழ் நூலாராய்ச்சியையே இடைவிடாது செய்தொழுதுகின்றவராகிய (தபால்

* இவர்களிருவரும், திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்களுக்கும் திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்களுக்கும் ஆசிரியராகிய அம்பலவாணகவிராயரவர்களுடைய வம்சஸ்தர்.

† இவர் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய ஆசிரியர்.

ஸூபரிண்டெண்டன்ட் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி. கனகசபையின்னையவர்கள் தமது பிரதியை அன்போடு உதவினார்கள்.

இப்பிரதிசூன் பூர்த்தியாக இல்லாதனகிலை.

ஆறுமுகமங்கலத்துப் பிரதியில்மட்டும் திருமுருகாற்றுப்படைமூலமும் பொருகாற்றுப்படைமூலமுமிருந்தன; மற்றைச் சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய எட்டிற்கும் மேற்கூறியபிரதிகளில் ஒன்றிலேனும் மூலம் தனித்துக்கிடையாமையின், உரைக்குமுன்னம் சிறிதுசிறிது ஒருமொழியுத்தொடர்மொழியுமாக எழுதப்பட்டுள்ள மூலபதங்கையையிணைத்து எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டும் அடிவரையறைசெய்து சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய பாட்டுக்களொட்டினையும் தனித்தனியே எழுதிக்கொண்டேன். உரையாசிரியர்களால் இவற்றிலிருந்து பழைய இலக்கிய இலக்கணவுகாசுகளில் உதாரணமாக எழுதப்பட்டவற்றுள் கிடைத்த சில, இவற்றின் மூலங்களை இணைக்குங்காலத்து எனக்குப் பேருதவியாக இருந்தன.

பின்பு சென்னைச் சருவகலாசாலையைச் சார்ந்த கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் இந்தப் பத்துப்பாட்டுப்பிரதி யிருப்பதுதெரிந்து அதனோடு எனதுபிரதியை ஒத்திட்டிவருகையில் அப்புத்தகத்திற் பெரும்பாணாற்றுப்படைமூலமும் மூலப்பாட்டு மூலமுமிருப்பக்கண்டு அவற்றோடு நான் எழுதிவைத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு பாட்டுக்களின்மூலங்களை ஒப்புநோக்கிக்கொண்டேன். அத்தப்பிரதியில்

“முருகாறு பொருகாறு சிறுபாணாறு மூலப்பெரும் பாணாறு மதுரைக் காஞ்சி பரிதாய பொருடமுயா நெடுகல் வாடை பட்டினப்பா லைகுறிஞ்சி மலைக் டாறு மருவாரும் பொழில்புடைகுற் கன்கை மூதூர் வருகிவப்ப பூபனருள் வேல பூபன் உரையோடு மெழுதினனா தலினா லன்னா னேங்குபெருந் செல்வமிசை யுற்று வாழி” என்னும் பாடலொன்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

மேற்கூறிய பிரதிகளொவ்வொன்றும் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவாயிருந்தாலும் மீளாட்சிகத்தரம்பின்னையவர்கள் பிரதியும், வண்ணர்பேட்டைப்பிரதியும், ஆழ்வார்கிருகசரிப்பிரதியும், தருமபுரவாதினத்துப்பிரதியும் மிகப்பயன்பட்டன. இப்பிரதிகளையாவற்றும் சிறியதொடர்களிலவற்றிற்கு ஒன்றிலேனும் உரைகிடைக்கவில்லை.

*“புகழ்ச்ரு மறைக்கு மேலோன் புடார்க்கன புரத்தின் மேன்மை
நிகழ்தர நிகழ்த்த வல்ல கீகொலென் நெனது கெஞ்சே
யிகழ்தர வெழுந்த காணு மிச்சைபுந் தினம்போ ராடி
யகழ்தர காணந் தோற்ற தாசையே வென்ற தம்மா.”

என ஆன்றோர்கூறியவாறே, வித்துவச்சிரோமணிகளாற்பரிசோதித்தற்றூரிய இப்பாட்டுக்களையும் திவ்வுரையையும் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தலில் மிக்ககாணமுடையனேனும் இவற்றை யாவருக்கும் எளிதிற்பயன்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று வரம்புகடத்தெழுந்த ஆசைமேலிட்டால் அத்தகாணத்தையிழந்து அச்சிற்பதிப்பிக்கத்தனித்தேன்.

இப்பத்துப்பாட்டுரையைப் பரிசோதிக்கத் தொடங்கிய நான்முதல் எனக்கு மனத்தளர்ச்சியுண்டாகாதபடி அடிக்கடி ஊக்கமளித்து வந்த திருப்பாதிரிப்புலியூர் ம - ா - ா - ஸ்ரீ ஸாது - சேவைஷயரவர்கள் இவற்றின் அருமைபெருமைகளைப் பல

* திருக்குறலப்பிராணம், அவையடக்கம்.

அதன்பின்பு, செந்தமிழ்ப்பாஷாபரிமாணிகளாகிய சிறுநாட்டு மொழியை அந்தப் பகுதி ஆம்பலவாணசேனாபதிக்கும், மதுரை (டிப்ளிகென்ட்) மன்னாளுக்கு மட்டுமே உரிப்பாகப் பிரியவர்களுக்கும், தஞ்சாவூர் (பிரெஞ்சு கோர்ட்டுமென்ட்) ம-ந-ந-ஸ்ரீ ம. பி. சிவநாதபிள்ளையவர்களுக்கும், சிவசங்கை (ஸ்பெஷல்ஷன்சிறுவயல் ஐயந்தாரவர்களாகிய) ம-ந-ந-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களுக்கும், சோழன்மாவியை (ரிராசு) ம-ந-ந-ஸ்ரீ நாரதபிள்ளையவர்களுக்கும் அன்புடன் கையொப்பப்பட்டு மிக்கபொருளுதவிசெய்தார்கள். இவர்களுள் ம-ந-ந-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள் என்னை முன்னம்

அநியாதவர்களாயிருக்கும் இவற்றை நன்குமுறித்து நல்லசமயத்துச் செய்த பேருதவி யாலேயே இவை வினாவில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறவேறின். மேற்கூறிய இவ்வாண்மை யாளர்களுடைய பெருந்தகைமையையும், இப்பதிப்பின்பொருட்டித் தத்தமக்கியன்ற வளவு கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமுதலியவர்களாகிய கும்டகோணம் சென்னை மதுரை இராமநாதபுரம் திருவநந்தபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள தனவாண்டகளுடைய பெருந்தகைமையையும் காண்கி கப்பராரட்டுகின்றேன்.

இவ்வுரையைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து இடம் விளங்காமென்றோள்களுள் இடம் விளங்கியவை:—

தூஸ்.

கூட. கன “மாயோர் பன்ன மால்வரைத் தவாஅன்” கந்தனை, கூட.

உளம் ஈனம் “செஞ்சென் மாட்டிய நறும்புகை வெளிநீர்” குறுந்தொகை,

கரு.

சச்சினாக்கினியர் இப்பத்துப்பாட்டுமையில் மேற்கோள்செனாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்களுள் விளங்கிய நூல்களின் பெயரகராதி:—

கக. கந்தினை.

கஉ. நாஷ்டியார்.

*தக. நெடுதல்வாடை.

கடி. பதிற்றுப்பத்து.

கரு. பரிபாடல்.

கா. பழமொழி.

கௌ. புத்தநாணுறு.

*கன. பெரும்பாணம் தப்படை.

க. இளச்சிற்றம்பலக்கோலையார் :கத. ம. இளங்காணி

கப. திருவாசகம்.

அடியிட்டுச் சொற்கள் தத்தம் மேரையுள்ள வடிவங்களாகப் பழைய ஏட்டிப் பிரதினிலிருந்தன. ஆண்டும் இவ்வாறிருந்த சொற்கள் சில.

எ. சொழிஞ்சி—கொடுஞ்சி.

சங்கி—சங்கு.

க. வெளியிற் று—வெளியிற் று

தமிழ் மொழி—தமிழ் மொழி

36. பரிதி-புகழ்

১৯৫৬-৫৭ - প্রথম বছর

* சுவைநடைபயமுள்ளவை விடப்படுத்துப்பாடல் : அடிப்பட்டமைவே.

கணபதிதுணை.

பத் துப்பாட்டு

ந ச் சி னு ர் க் கி னி ய ரு னா .

மு த லா வ து

திருமுருகாற்றுப்படை.

[க.—திருப்பரங்குன்றம்.]

- உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
புதுநர்த் தாங்கிய மதுனுடை நோன்றாட்
ரு செறுநர்த் தேப்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்த்தோண் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பில் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலையு நண்ணுங் கானத்
கரு திருள்படப் பொதுளிய பரானா மராஅத்
துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேனுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வெண்ணெஞ் சிறிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுகப்பிற் பனைத்தோட்
கரு கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காசு நிராத்த சில்கா முல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னுவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேனிகந்து விளங்குஞ் செயிர்நீர் மேனிந்
20 துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சிறிந முிடையிடுபு

- பைந்தாட் குவடீந் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வரின்வைத்துத்
திலகந் தாற்றுப தேங்கமழ் திருமுதன்
௨௫ மகரப் பருவாய் தாமமண் னுலுத்துந்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பசுஞ் செரினுக் கருந்தகட்
மீட்ப்பு மருதி னெள்ளின ரட்டிக்
கிடைப்பின் நெழுநரு கீழ்கீர்ச் செவ்வரும்
௩௦ மீண்ப்புறு மீண்பல் வகைஇந் துணைந்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
துண்பு னாகந் தீகைப்பந் தின்காழ்
நயங்குற றெஞ்சிப பூங்கேழ்ந் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதினார் கடுப்பக் கோங்கின்
௩௫ குகிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை துண்டா தப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய *வேன்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் தேத்திப் பன்னுடன்
௪௦ சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
ஞர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் கார்த்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மலைந்த சென்னியன்
௪௫ பார்முதீர் பனிட்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
ஞர்முத றடிந்த சுடரினை நெடுவே
லுந்நிய கதுப்பிற் பிறழ்பந் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசங்கட் ஞர்ந்த நோக்கிற்
சுழல்கட் கைகயொடு கடும்பாம்பு தாங்கப்
௫௦ பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
ருகெழு செலகி னஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி பாடிய கருகிர்க் கொடுவிரற்
கண்டொட் டென்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டொடிந் தடங்கையி னோந்தி வெருவா
௫௫ *வேன்றடு அறற்கனம் பாடித்தொன் பெயரா
நினைத்தின் வாய நினைங்கை தாங்க
விருபே ருருவி னெருபே ரியாக்கை

யறுவேறு வகையி னஞ்சுவா மண்டி
யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர்

௬௦) மாமுத நடிந்த மறுவில் கொற்றத்
தெய்யா நல்விசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படருஞ் செம்ம துள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் * புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட

௬௧) னன்னர் நெஞ்சத் † தின்னசை வாய்ப்ப
வின்னே பெறுநிலீ முன்னிய வினையே
செருப்புதன் நெடுந்த சேனையர் நெடுங்கொடி.
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்

௬௨) நிருவீற் நிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் சூடவயி
னிருஞ்சேற் நகல்வயல் நிரிந் துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்த னூதி பெற்படக்

௬௩) கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமல
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னநாஅன்று

[௨.—திருச்சீரலைவாய்.]

வைந்துதி பொருந வடுவாழ் வரி துதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்

௬௪) படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே துருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிசு திருமணி

௬௫) மின்னற முமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வருஉம் வகையமை பொலங்குழை
சேண்விளங் சியற்கை வாண்மதி கவைஇ
யகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்

௬௬) மனனேர் பெமுதரு வாணிற் முகனே
மாயிருண் ஞால மறுசின்னி விளங்கப்

* புலம்புரிந் துறையுமென்றும் பாடம்.

† தின்னசை யென்றும் பாடம்.

- பல்கதிர் விரிந்தன் றெழுமுத னெழுமுத
மார்வல றோத்த வமர்ந்திளி தொழுதிக்
காதலி னுவந்து வரங்கொடுந் தன்றே யொருமுத
கழு மந்திர விரியின் மாபுளி வழாஅ
வந்தனர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுத
மெஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்
திங்கள் போலத் திகைவிளக் கும்மே யொருமுத
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிச்
க00 கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்பேவட் டன்றே யொருமுத
குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசப்பின்
மடவால் வள்ளியொடு நனைபமர்ந் தன்றே யாங்கம்
முயிரு முதலு முறைநகின் றெழுமுத
ஞார் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
க00 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் கூடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிரித்தோள்
விண்செலன் மரபினையர்க் கேந்திய தொருகை
யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கவிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை
கக0 யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை
யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொருகை
மாற்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை
கீழ்விழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை
கக0 பாடின படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீநிற விசும்பின் மவிதுளி பொழிய வொருகை
வானா மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் குறங்கத் தின்காழ்
கஉ0 வயிரொழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞால
புரந்தலைக் கொண்ட வருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞகு வெல்கொடி யகவ
விசும்பா றுக் கிணாசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சி
கஉ0 ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே யுதாஅன்று

[நூ—நீருவாவின்துடி.]

கொ காதலிய அடுத்தையர் சிரொடு

வாங்கப் பண்புக் கவனமா முடியின்

மாசற விமைக்கு முருகினர் மாணி

னுரிவை தைஇப் பூன்கெடு மார்பி

கூட0 கொன்பெழுந் தியங்கு மிமங்கையர் கண்பகற்

பலவுடன் கழிந்த வுண்டிப் பரிசெலாடு

செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்

கற்றோ ரறியா வறியினர் சுற்றோர்க்குத்

தாம்வரம் பாசுப தலைமைபர் காமமொடு

கூட00 கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை

யாவது மறிபா வியல்பினர் மேவரத்

துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்

புகைமுகந் தன்ன மாசி னாவுடை

முகைவா யவழிந்த தகைஞ் சூகத்தூச்

கூச0 செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி

னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்

மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளா

நோயின் றியன்ற யாக்கைபர் மாவி

னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்

கூச00 பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்

பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்

மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்

கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்

றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுந்திறற்

கூ00 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்

புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளோறு

வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ

ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்

முடுவையின் முருக்கிய முரண்மிசு செல்வனு

கூ000 தூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து தூறுபல்

வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றந்

தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்

தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த பாணை

பெருத்த மேறிய திருக்கொர் செல்வனு

கூச0 நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் திலைபு

வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்

பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக

வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றேன்றிந்

நாமரை பயந்த தாவி னுழி

- ககடு நான்முத லொருநாள் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றேன்று மிகவில் காட்சி
நாலே நியற்கைப் பதினொரு முவரோ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்சீலை பெறினோர்
மின்புத் தன்ன சோன்றவர் மின்சோப்பு
ககடு வளிகிளர்ந் தன்ன செவ்வின் வளியிடைத்
திருமுந் தன்ன திறலினர் திப்பட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுருகுடை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மா
ரத்துக் கொட்டினர் வந்துடன் காணத்
ககடு தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்ன
ளானி னன்குடி யகைதலு முரிய னதாஅன்

[சு.—திருவேரகம்.]

- திருமுன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யினமை நல்லியான்
ககடு டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
முன்றுவகைக் குறித்த முந்நீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து துவல
வொன்பது கொண்ட முன்றுபுரி துண்கூண்
புலராக் காழகம் புலா வுடஇ
ககடு யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
தாறெழுந் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
கிளையுறு நறுமல னோந்திப் பெரிதுவந்
தோகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

[ரு.—தண்டதோறுடல்.]

- ககடு பைங்கொடி நறைன்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் கிளாடிக் குளவியொடு
வெண்கு நானந் தொடுத்த கண்ணிய
னதுஞ்சான் தணிர்த கேழ்கினர் மார்பிற்
கொடுத்தொழில் வல்விற் கொலையு காணவர்
ககடு சீடமை வினார்த தேக்கட் டேற்ற
குன்றகச் சிறுகுடிக்கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
கிளையுந் பகிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காத்
குண்டென பூத்த வண்டுபடு கண்ணி

- உ00 யினைத்த கோதை யனைத்த கூத்தன்
முடித்த சூலை யிலையுடை நறும்பூச்
செய்வான் மரையுத்த வானின் கிடைப்பெயு
கரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தன் மார்த்துறை
திருந்துகா ழல்கு நினைப்ப வுடஇ
- உ0௫ மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாதையன் செய்வனாச்
செயலைத் தண்டளிர் நுயல்வருங் காநினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
சூழலன் கோட்டன் சூறம்பல் வியத்தன்
- உ௦௬ தகரன் மஞ்ஞையன் புதரில் சேவலன்
கொடிய கொடியன் நெடியணி தோள
னரம்பார்ந் தன்ன வின்ருரற் நெருகியொடு
சூறும்பொறிக் கொண்ட ந. நந்தன் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனோர்பு துவினின்
- உ௦௭ முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
மென்றோட் பல்பினை தழிஇந்நலைத் தந்து
குன்றுதோ றுடனு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று
- [சு.—பழழதீர்சோலை.]
- சிறுதினை மலரொடு வினாஇ மறியறுந்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நீரீஇ
- உ௧௦ யூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல கோத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் னைஇய வெறியயர் னானுங்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருந்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்
- உ௧௧ சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவா
நெய்யோ டையவி யப்பினை துரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமரை சிதறி
- உ௧௨ முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுட னுடஇச்
செந்தூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைய மாந்தாட் கொழுவிடைத்
குருதி யொடு வினாஇய துவைன் னாரிசி
சில்பவிச் செய்து பல்பிரப் பீரீஇச்
- உ௧௩ சிறுபசு மஞ்சளொடு ந. நவிகை தெளித்துப்

- பெருந்தண் கணவிர நறுந்தண் மாலை
துணையற வறுத்துக் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிவம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
- ௨௪௦ விமிழிசை யருகியோ டுந் திபங் தறங்க
வுருவப் பல்பூக் தூஉப் வெருவாக்
குருகிச் செத்தினை பரப்பிக் குறமகண்
முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த அருகிசுழ விபகை
- ௨௪௧ சாதிக்கஞ் சிவம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கொடுவாய் வைத் துக் கொடுமணி ரீயக்கி
யோடாய் பூட்டைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வெண்டினர் வேண்டியாய் செத்தினர் வழிபட
வாண்டான் குறைதலு மறிந்த வாரே
- ௨௪௨ யாண்டான் டாயினு மாகக் காண்டக
முத்துக் கண்டுழி *முகனமர்ந் தேத்திக்
கைகொழுஉப் பரவிக் காதுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
யைவரு ளொருவ னங்கை பேற்ப
- ௨௪௩ வறுவர் பயந்த வாதமர் செல்வ
வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
விழையணி சிறப்பிற் பழையோன் குழசி
- ௨௪௪ வானோர் வணங்குவிற் றுணைந் தலைவ
மாலை மார்ப தூஸறி புலவ
செருகி ளொருவ பொருவிறன் மள்ள
வந்தணர் வெறுக்கை யறித்தோர் சொன்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்த ரோறே
- ௨௪௫ வெல்கெழு நடக்கைச் சான்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து
கிண்டிபாரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரோறே
யரும்பெறன் மார்பிற் பெரும்பெயர் முருக
- ௨௪௬ நகையுதர்க் கார்த்த மிசைபே ரான
வந்தோர்க் கவிஞ்ஞம் பொலம்பூட் சேனய்

மன்னமர் தாத்தின் மெய்யுடையதந்தப்
பரிசென்ற தாக்கு முருகொழு செவி மன்
பெரியோ சொத்தம் பெருந் பெயர் பவன்

- ௨௪௫ ஞர்மஞ்ச் சுவந்த மொய்யின் மதவநி
போர்மிரு பொருந் குரிசி செவம்பல்
பானறி பளவையி னேத்தியா னாது
நின்னனந் தறிதன் மன்னயிற் சஞ்ஞமையி
லின்னடி யுர்ளி வந்தனெ லின்னெடு
௨௪௬ புனையுந் ரில்லாப் புலமை யோபெனக்
குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல் லுருவிற் றுறும்பல் கூனியர்
சாறபர் களத்து வீதுபெறத் தோன்றி
பனியன் றானே முதுவா பிரவலன்
௨௪௭ வந்தோன் பெருமநின் வண்டுகழ் நயந்தென
வினியவு கல்லவு கனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
வான்றோய் நிவப்பிற் றான்வந் தெய்தி
பணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
௨௪௮ மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி.
யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
வன்புடை நன்மொழி யனைஇ விளிவின்
நிருணிற முநீர் வளைஇய வுலகத்
*தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
௨௪௯ பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
வேறுபஃ அகிவி னுடங்கி யகில்கமந்
தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்
பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் சின்மி
யின்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றெடுத்த
௨௫௦ தண்கம முலரிறல் சிதைய நன்பல
வாகினி முதுகளை கலாவ மீயிசை
நாக நறுமல ருதிர யுகமொடு
மாழுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூதத
விரும்பிடி குளிப்ப விசிப் பெருங்கனிற்று
௨௫௧ முத்துடை வான்கோடு தழீஇத்தத் துற்று
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
வாழை முழுமுத அயிபத் தாழை

விநாயகர் விழுங்குநீர் யுகிதத் தாக்கிக்
கழித்தொடிக் கருந்தணர் சாபப் பொறிப்புற

உ.30) மடவடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெளிதிக்
கோழி வயப்பெடை சீரியத் தேழலொ
டிரும்பின வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குருஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுரியம்
பெருந்தல் விடரோச் செறியக் கருந்தோட்

உ.31) டாமா நல்லேயு கிடப்பச் செனின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மல்கிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

க.—நீ ந ப் பா ள் து ன் ற ம்.

உலகம் என்பதுமுதற் கணவன் (சு) * என்னுந்தனையும் ஒருதொடர்.

உலகம் உவப்ப—சீவான்மாக்கள் உவப்ப,

உலகமென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் நிலத்தையும், உயிர்களையும், ஒழு
க்கத்தையும் உணர்த்தித்திருமேனும் சுண்டு உவப்பவென்றதனால், மண்ணிடத்து
வாழ்ந்து சீவான்மாக்கள் யுணர்த்திற்று.

[வலனோர்பு திரிதரு:] அர்பு வலன் திரிதரு—எழுந்து மகாமேருவை வலமாகத்
திரிதலைச்செய்யும்,

பலர் புகழ் ஞாயிறு—எல்லாச்சமையத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றை,

கடற் கண்டாங்கு—கடலிடத்தே கண்டாற்போல,

இது வினையெச்சவுவமும்; † “விடவியும் வருஉ மரபின வென்ப” என்பதனால்,
தொழிதுவமமும், வண்ணவுவமமும் பற்றிவந்தது; என்னை? ஞாயிறு இருநிலக்கெடுக்
குமாறுபோலத் தன்னை மனத்தால் கோக்குவார்க்கு மாயையைக் கெடுத்தலிற் றொழி
துவமமும், தன்னைக் கட்புலனால் கோக்குவார்க்குக் கடலிற்பசுமையும் ஞாயிற்றின்
செம்மையும்போல மயிலிற்பசுமையும் திருமேனிச்செம்மையுந் தோன்றலின் வண்
ணவுவமமும் கொள்ள்கிடந்தமை காண்க.

[ஓவற விமைக்குஞ் சென்வினங் கவிடொளி:]

ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி—இருவகை யின்திரியக்களும் தாம் செல்லுதற்கு
ரிய பொருள்கண்மேற் சென்றதங்குதல் இல்லையாக இமைத்துப் பார்த்தற்குக் கார
ணமாகும் வினங்குமின்ற ஒளி,

ஓ என்பது ஓடொழுத்தொருமொழியாகிய தொழிப்பெயர். இமைத்தல் - கண்க
ளின் இழக்கனின்மீதனையும் குவித்தல்; அது † “மதல திமையா நாட்டம்” என்பத
னுணர்க.

* இத்த இயையிலிசைக்குறிச் சூப்பட்ட என்னும், இப்படியே பின்னர் ஆங்
காங்குப்பதிப்பிக்கப்படும் எண்களும் தத்தம் முன்புள்ள மொழிகளையேனும், அம்மொ
ழிகளைப்பொருளாகப்பெற்ற மொழிகளையேனும் முடைய (முலத்தின்) வரியைப் புலப்
படுத்தும்.

† தொக்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உ.

‡ அகநானூறு. “சு”வினி கொன்றைப் பொன்னோர் புதுமலர்த், தாரன் மா

சேன் வினக்கு ஓடி—சட்புகழைக் கொக்குவன், கண்ணிடங் கெல்லாவற்றி
ஹும் சென்றுவினக்குவன்ற ஒளியினையும்,

உவப்ப எழுந்து திரியும் துறவியிறைச் சுந்தரன்டாங்கு அயிர்கின்ற ஒளியெனத்
தொழிலுவமங் கொள்ளுங்கால் வினமுடிக்க. இனி உவப்ப எழுந்து திரியுநாயிற்
றைச் சுந்தரன்டாங்குச் சேன்வினக்கொளியென்ன வண்ணுவமங் கொள்ளுங்
கால் வினமுடிக்க.

உறுகர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன் தான்—தன்னைச்சேர்ந்தவர்கள் தேவினை
யைப்போச்சி அவனாத்தாங்கிய, அபியாமையை உடைத்தற்குக் காரணமாகிய வலி
யினையுடைய தாளினையும்,

செறுகர்த் தேய்த்த செல் உறழ் தடக் கை—அழித்தற்குரியாரை அழித்த இடி-
யைமாறுபட்ட பெருமையினையுடைய கையினையும்,

மறு இல் கற்பின் வாள் முதல் கணவன்—மறக்கற்பில்லாத * அறக்கற்பினையும்
ஒளிபொருந்திய துதலினையுமுடைய இந்நிரன்மகள் தெய்வயானையார் கணவன்;

இப்பெயரை முற்கூறினார், படைத்தற்குக் காத்தற்கும் உரிமைதோன்ற.

ஒளியினையும் (க), தாளினையும் (ச), கையினையும் (இ) உடைய கணவனென
முடிக்க.

கணவனென்பது ஈன்டு முருகனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

கார்கோள் என்பதுமுதல் மார்பினன் (கக) என்னுந்தனையும் ஒருதொடர்.

கார்கோள் முகந்த கமஞ் குல் மா மறை—கடலிலே முகந்ததனனுண்டாகிய
நிறைவினையுடைத்தாகிய குவினையுடைய பெருமையையுடைய மறை,

கார் முகங்கப்படுதலிற் கடல் கார்கோளென்று பெயர்பெற்றது; ஆகுபெயர்.

வாள் போழ் விசும்பில் வள் உறை சிதறி—நிங்கனும் ஞாயிறும் இருளை நீக்கும்
ஆதாயத்தே பெருமையையுடைய துளியை முற்படச்சிதறி,

வாள் - ஆகுபெயர்.

தலைப்பெயல் தலையெ தன் நறுங் கானத்து—கார்காலத்து முதற்பெயலைச் சொ-
ரிந்த தன்னிய கறிய காட்டிடித்து,

இருள் படப் பொதுளிய பரானா மராஅத்து—இருட்சியுண்டாகத் தழைத்த
பரிய அடியினையுடைய †செங்கடம்பினது,

பரானா - பண்புத்தொகைச்சந்திமுடிபு வேற்றுமையென்றுணர்க.

உருள் பூக் தன் தார் புரளும் மார்பினன்—‡ தேருருள்போலும் பூவாற்செய்யப்
பட்ட குளிர்ந்த மாலையசைய மார்பினையுடையவன்;

லையன் மலைந்த கண்ணியன், மார்பி னுடே மையி னுள்ளா, னுநல தீமையாநாட்ட
மிகலட்டுக், கையது கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய், வேலு முண்டத் தோலா தோ-
ற்கே, பூர்ந்த தேறே சேர்ந்தோ னுமையே, செவ்வா னன்ன மேனி யவ்வா, னில
ங்குபிறை யன்ன வினங்குவால் வையெயிற், றெரியகைத் தன்ன வலிர்ந்துவினங்கு
புரிசடை, முதிராத் திங்கனொடு கடருஞ் சென்னி, மூவா வமரரு முளியரும் பிறரு,
மியாவரு மறியாத் தொன்முறை மரபின், வரிசினர் வயமா னாரிவை தைஇய, யாழ்
கெழு மணிமிடற் றந்தணன், ஞாவி ஞாணிழற் றலிர்ந்தன்ற லுலகே” கடவுள்
வாழ்த்து; பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார்.

* அருட்கற்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† வெண்கடம்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

‡ “உருளினர்க் கடம்பி னொலிதா ரோயே” என்றார் பரிபாடலிலும்.

உருப்பு உணர்ந்தொகையாகலின், உருப்பு உருப்பினால் உதந்தகமடிப்பித்
தும். இனி உருப்பிற் றுருட்டினென நினைத்தொகையாகும்.

மறைநிதர்த்தித் தப்பிய காணந்து மகாஅத்தத் தன் புறனும் மார்பினனென
முடிக்க.

இது போகத்திற்றிய தன்; இனி முற்க-தினார், வாயுதற்கனவென்றத
னாரோட்டு.

மால்வரை என்பதமுதற் செவ்வியன் (சக) என்னுந் தனையும் ஒருதொடர்.

மால் வரை விவந்த செவ் உயர் விவற்பம்—பெருமையையுடைய மூங்கல்களார்
ந்த தோளுகையவராகச் செவ்வையர்ந்த மலையில்,

கைகளை யுடையவரின், கையாப்பிற்ற; இஃது ஒருபெயர்; * “பெரிய வரை
வயிற் கொண்டு” என்றும் பிறரும். இனித் திருமால்போதும் குயில்களொக்கிய
பெற்பெயர்மாம்; “மாயோ காண மால்வரைக் கவாஅன்” என்றும்பிறரும்.

கைகளை கையைய நன் சொ் திதடி.—கிண்கல்களெழும்புத் துள்ளிதாயிய
விவந்த நிறய அடியினையும்,

கண்க் கால்—நிரண்ட காலினையும்,

வாய்கிய துடிப்பின்—விரைந்துறுடல்பிய இடைவினையும்,

யினத் தோள்—பெருமையையுடைய தோலினையும்,

மூங்கல்போலத் தோனென்றமாம்.

சொபந்து அன்ன தோயாப் பூக் துகில்—இந்திரசோபந்தையொத்த நிறம்பிற
யாத இயல்பான விவப்பாகிய பூத்தொழிலினையுடைய துகிலினையும்,

தெய்வத்தின் ஆணையார் றானே விவந்திருத்தலிற் றோயாத்துகிலென்றார்.

பல் காசுவினாத்த கெ் காழ் அஞ்சும்—பலமணிசென்கோத்த எழுவடமாயிய மேக
லையையணித்த அஞ்சுவினையும்,

அஃது, † “என்கோவை காஞ்சி யெழுக்கோவை மேகலை - பன்கோன் கலா
பம் பதினாறு - கன்கோன் - பருமம் பதினெட்டி முப்பத் திரண்டு - விநிகை யென்
றுணரற் பாற்று” என்பதனுணர்ச.

கை புனைந்து இயற்றுக் கைன் பெறு வனப்பின்—ஒருவர் கையாற் திறப்பித்
தப் பிறப்பியாத அழகைத் தமக்கு இயல்பாகப்பெறுகின்ற அழகினையும்,

என்றது: மானிடமகனிர்ப்புத் தாயர்பலனும் கைசெய்து பிறப்பிக்கும் அழ
கென்றி இவர் தெய்வத்தன்மையான் இயல்பாகப்பெற்ற அழகினையுடையனென்றவாறு.

காவலொடு பெயரிய பொலம் புனை அவிர் இதை—சாம்பூதமென்று காவலொ
டடுத்தப் பெயர்பெற்ற பொன்னார் சீருமித்த வின்குவின்ற பூனினையும்,

பொலம் - ‡ “பொன்னென் கிளவி” என்பதனுண்முடிக்க.

சென் இசென்று வின்கும செவிர் திர் மேனி—செய்திவந்ததைக் கடந்த வினங்கு
கின்ற குற்றத்திந்த தித்தினையுமுடைய குராமகனிர் (சக) என்ச.

* வெண்பா. “அரிய உரைசென்றி காட்டிவார் யாரோ - பெரிய வராவயி
ரக் கொண்டு - தெரிவித் - கரிய உரைகலையார் காய்த்தாலென் செய்வார் - பெரிய
வராவயிரக் கொண்டு.”

† “என்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருக்கோவை - பன்கோன் கலாபயிரு பத்
தொன்ற - கன்கோன் - பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு - விநிகை யென்று
ணரற் பாற்று” எனவும் பாடம்.

‡ தொண்டிப்பன், எழுந்தநிராம், புன்னிமயங்கியல், கச.

* மதுரைக்காஞ்சி: "ஜெபி மகாநி யவிர்தனை முடித்து - மாவீரன் - வழங்கும் பெரிபோர் போல"

மேன்மை, வெளிந் குறையிற் சிறந்து நெய்யை; மேன்மை குறையிற் கள்ளு
பானம் வாழ் தெரியா—கள்ளியை இங்ஙனம் தவிர்க்கப்படுமா அல்லவா ஒருவர்மேல் ஒரு
வர் தெரித்தத் தப்பாமற் பட்ட பொழுது,

[கோழி போன்றிய வேந்தன் கிறந்தொடி, வாழிய பெரிதென் நேத்தி:]
என்று உயர் கிறம் கோழி ஒன்றிய கொடி பெரிது வாழ்திய என்று எத்தி—வாழிய
மாறு என்னின்ற ௧௫௦-ந்த வேற்றியையமுடைய கோழி மெலாய்கின்ற கொடி வாழ்
காலம் வாழ்வதாக வென்று வாழ்த்தி,

[பலகுடம், சிந்தித்து சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடிச், சூதா மகலி தாலுஞ் சொலை:]
சூர் அராமலிர் பலகுடம் சீர் இசுந் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடி, தூடும் சொலை—கொ
லைமலையுடைய தெய்வமலிர் பலகுடம் கூடிச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிடமெல்
லாம். தூதலிங்கப் பாடி, தூடுஞ் சொலையினையுடைய,

மத்தியம் ஆரியா மான் பயில் அடுத்தது--மாமேலுதற்குழியில் கிறிப்புவைய
மத்தியமும் மாமேலிலிட்டத்தால் ஏறியறிமாத மரஞெருங்கை பச்சமலையிடத்து
நின்ற,

உம்மை - சிறப்பும்மை.

சகும்பும் முகாச் சுடர்ப் பூப் காந்தட் பெருச் தன் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
— தான் விரும்புதலிற் சகும்பினமும் மொய்யாத செருப்புப்போலும் பூவினையுடைய
செய்காந்தலினது பெரிய குளிர்ந்த கண்ணியைச் சூடிய திருமுடியையுடையவன்;

அடிவினையும் (௧௩) காலினையும் நுகர்வினையும் தோளினையும் (௧௪) துவினையும் (௧௫) அக்குவினையும் (௧௬) வளர்வினையும் (௧௭) இழையினையும் (௧௮) மேனிவினையும் (௧௯) உடைய குராமகளிர் (௨௦) பலரும்உடி (௨௧) இடையிட்டு (௨௨) வைத்தலத் (௨௩) தாழ்ப்பண்ணிச் (௨௪) செரிஇ (௨௫) இணாட்டி (௨௬) வளைஇத் (௨௭) தீயயாறிதகம் (௨௮) கொட்டி (௨௯) அப்பித் (௩௦) தெறித்து (௩௧) எத்திப் (௩௨) பாடி (௩௩) ஆடுஞ்சோலையையுடைய (௩௪) வெற்பில் (௩௫) அடுக்கத்துத் (௩௬) காந்தட்கண்ணியிலெந்த சென்னியனென முடிக்க.

இதனால் அடையாளப்பூந் கடறினார். இது *“வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்” எ
ன்பதனுணர்ச்சு.

† “அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மறுகிய சிலையினு, மியன்றபொருள் முடியத் தந்தன குணத்தன், மாட்டென் மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்” என்னும் மாட்டி. லக்ஷணத்தான், இப்பாட்டுக்கருப்பத்துஞ் செய்தார்க்களாதலின், இவ்வாறே மாட்டி முடித் தல் யாண்டும் வருமென்றனாக.

பார் என்பதுமுதல் சேய் (கக) என்னுந்துணையுமொருதொடர்.

‡ பார் முதிர் பனிக் கடல் கலங்க உள் புக்கு—பாராகிய நிலம் முற்றப் பெற்ற
குளிர்ச்சியையுடைய கடல் தன் நிலகுலையும்படி உள்ளேசென்று,

பார் - பரதர. மண்ணிடத்தே முதிர்ந்த கடலென்றுமாம்.

ஞர் முதல் தமிழ்நாடு கடன் இல்லை வெளி வேல்—குரபன்மாவாகிய தலைவனைக்கொன்ற
என்கின்ற இலங்கைநாட்டிலுமுடைய கெடிய வேலாலை,

உலகிய சுதாப்பின்—காய்க்கு மயிசினையும்,

பிழைப்பல்—கிடைசு குறியைப் படிக்கின்றது.

* தொல்பாண்டியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫

† " " செப்புவியல், உகத.

† “பாதிசூக் ஸ்ரீச்சுடல் பார், துகள் படப்புக்கு” என்றார் பரிபாடலிலும்.

பேழ் வாய்—பெருமையையுடைய வாயினையும்,

சுழல் விழிப்பகல் கண்—சுழப்பித்தார் சுழலும் வற்றியையுடைய பகல் கண்ணினையும்,

ஞர்த்த கோக்கின்—கொண்மைசெய்த பார்வைவினையும்,

சுழல் கண் கூடையொடு கண் பாம்பு நுங்கப் பொரு நனை தலைந்தும் காதின—
பிறங்கிய கண்ணையுடைய கூடையொடே சுழைய பாம்பு நுங்குகையெனவே பெரிய
முலையை வருத்துகின்ற காதினையும்,

பிரைர் மோட்டு—சுருச்சனையையுடைய பெரிய உடலினையும்,

மோடு - வயிறுமாம்.

உரு செழு செலவின்—கண்டார் உட்குதல் பொருந்தும் நடை யினையுமுடைய,
அஞ்சு வரு பேய் மகள்—கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள்,
குருதி ஆடிய கூர் உகிர்க் கொடு வரல் கண் தொட்டு உண்ட கழி முடைக் குருந்
தலை—உகிரத்தையினந்த கூரிய உகிரினையுடைய கொடியவிரலாலே கண்களைத் தோ
ண்டி யுண்ணப்பட்ட மிக்க முடைநாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை,

இனித் தொட்டென்பதனை வினையெச்சமாகாது தொழிற்பெயராகிக்கண்
தோண்டுதலுண்டவென்று கூறுதலுமாம்.

ஒன் தொடித் தடக் கையின் எந்தி—ஒன்றிய தொடியினையுடைய பெருமையை
யுடைய கையிலே எடுத்து,

வெருவர என்று அடு விறற் களம் பாடி—அவுணர்க்கு அச்சந்தோன்ற வஞ்சி
யாது எதிர்த்தின்று கொல்லின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா—தோளையகைத்து,

நினம் தின் வாயன்—நினத்தைத் தின்கின்ற வாயினையுடையவாய்,

வாயன் - வினையெச்சமுற்று.

துணங்கை துங்க—துணங்கைக்கூத்தாட,

* “பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கை
யாகும்.”

கதுப்பு (சு) முதலியவற்றையுடைய பேய்மகள் (சு) தலையை (சு) பேந்தி
(சு) வாயனாய்ப் (சு) பாடித் (சு) துங்க வென முடிக்க.

இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை—மக்கள்வடிவும் விலங்கின்வடிவுமாயே
† இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய உடல்,

அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி—ஆளுகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே அச்
சுந்தோன்ற மிக்குச்சென்று,

என்றதனான், இறைவன் உமையை வதுவைசெய்துகொண்டநாளிலே இந்நிரன்
சென்று நீ புணர்ச்சிதவிசுவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்குஉடம்
பட்டு அது தப்பாளுகிப் புணர்ச்சிதவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்நிரன்வையிற் கொடுப்ப

* “முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றத் - துடக்கிய நடையது துணங்
கை யாகும்” எனவும் பாடம்.

† இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய வுடலென்றது, முகம்
குதிராமுகமும், உடல் மக்களுடலுமாகிய சூரபன்மாவினது உடலத்தை. இத்
னைக் கலித்தோகையிலி, “வண்டுதே சாத்தம்” என்னும் மருதக்கவியில் “சாணித்
கேற்றவொடியாய் படிவத்துச், சூர்” என்பதற்கு நச்சிணிக்கினியர் எழுதிய உரை
யானுணர்க.

* “உயர்வகுப்பு எட்டை முற்றிலும் முற்றிலும், பழுவிலை புழுந்த பாடகம் போல, முதிர்ச்சிக்கு வந்து மேலும் புத்தகம், எட்டிலுடன் குருடல் காமம் கொண்டு, பற்றிப்பு புழுந்த புகழ்ப்புடன் கண்டி, மாவோடு கொண்டு மணிமணித் திருவெழி, செவ்வகம் கொண்டு” என்று கல்லாடநீதியும்.

தருவதாய்விட விரும்பு உருந்ததாய் தருவான் முத்திரையாய் - ஸா
ட்டா தனவெல்லாம் காட்டிச் சிவந்தாடித் - தாட்டா மனாகாட்டித் தன்செருளைத்
தேன்சாட்டி” என்புமுதாம், பிறகு திருமுருகையின் உதவியுடைய கருவியை.

சேவடி பாலும் நன்ம புள் புகைச்செல் நன்மல் உன்சொல்லு - அத்தொடர் மீத
புத்தத்தற்குக் காமலாளை நல்வினையிற் பலபிறப்புகளாகும் வகுவிதென்றினை
நகாப்பாட்டானே தலைமையினையுடைத்தாடிய உன்சுத்தோடே,

சேவடி நீ நயந்தனபாயின்—செய்துஞ்செவலை நீ விரும்பியேலிட்டாயாயின்,

[பலவுட, ஸன்வர் செஞ்சத் தின்னாசை வாய்ப்ப, விண்ணே பெறுதிநீ முன்னிய
வினையே:] நீ முன்னிய வினை பலவுடன் ஸன்வர் செஞ்சத்து இன்னாசை வாய்ப்ப
விண்ணே பெறுதி—நீ முற்பிறப்பிற் சருதிச்செய்த நல்வினையாலே வீடுபெறுவார்த்
ரு உரியனவாகக்கூறிய நற்குணங்கள் பலவுஞ்சேர நன்றாகிய செஞ்சத்திலுண்டாடி
ய தீனிய வீடுபெற்றதைத் தப்பாமல் இப்பொழுதே பெறுவை;

செருப் புரன்று எடுத்த சேன் உயர் நெடுங் கொடி—பொலாவென்று விரும்பிக்
கட்டின சேய்நிலத்தே சென்றுயர்ந்த நெடியகொடி.ச்செருகே,

வரிப் புனை பந்தொடு பாவை தூங்க—தூவால் வரித்துபுனையப்பட்ட பந்தும்
பாவையும் அறுப்பாரின்மையில் தூங்கியேயென்படி,

என்றது: பகைவரை மலையாக்கி அவர் கொள்ளெவ்வாயாடுதற்குத் தூக்கின வெ
ன்றவாறு.

பொருள்த் தேய்த்த போர் அரு வாயில்—பொருவானா இல்வையாக்குகையினு
லே எச்சாவமும் போர்த்தொழிலிதாதிய வாயிலினையும்,

திரு கீழ்நிருத்த தூ தீர் நியமத்து—திருமகள் வருத்தமின்றியிருந்த குற்றந்தீர்ந்
த அங்காடித்தெருவினையும்,

மாடம் மலி மறநீற் டடற் குடவயின்—மாடங்கள்மிக்க ஏனைத்தெருக்களையுமு
டைய மதுணாயின் மேறநீக்கையிடத்து,

அம் கிறை வன்முன் அளிக் கணம் (என)—அழகினையுடைத்தாடிய கிறையுடைய
வன்முனையுடைய அழகினையுடைய கிரள்,

கிறுஞ் சேற்று அகல் வயல் விரித்து வாய் அலுந்த — கரிய சேற்றினையுடைய
அகன்றவயலிலே முறுக்குசெழிந்து பின்பு தானும்அல்லியுத் தோன்றமலர்ந்த,

முன் தான் தாமரைத் துஞ்சி—முன்னையுடைத்தாடிய தாமையுடைய தாமரைப்பூ
விலே இராப்பொழுது துயில்கொண்டு,

வைகறைத் தன் கமழ் செய்தல் ஊதி—விடியற்காலத்தே தேன் காறுகின்ற செய்
தற்பூவை யூதி,

எந் பட—ஞாயிறு தோன்றின காலத்தே,

[சுன்போன் மலர்ந்த காமர் கணைமல, ரஞ்சிறை வன்மு னளிக்கண மொலிக்குள்,
குன்றமர்ச் தறைதலு முரியன்:]

அஞ்சிறைவன்மு னளிக்கணமென்பது முன்னேகட்டிற்று.

* திருவாசகம், திருவம்மாலை, சு: “சேட்டாயோ தோழி இந்நெய்த வாறொ
ருவன் - நீட்டார் மதில்புடைகுழ் சென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்
லான் காட்டிச் சிவந்தாட்டித் - தாட்டா மனாகாட்டித் தன்செருளைத் தேன்சாட்டி-
காட்டார் கடைசெய்ய நாமேல் வீடுவந்த - வாட்டாங்கொன் டாண்டவா பாடுதவன்
ணம்மாறாய்”

கான் பொல் மலர்ந்த சாமர் கலை மலர் ஒலிக்கும் குன்று அமர்ந்த வறைதலும்
வரிபன்—கன்கிசையாக்கி விடுத்திருப்பாதுவின கடுப்புக்களிலே சென்று தூவா
ரிக்குத் திருப்பாத்தன்றிவை செஞ்சமர்ந்திருத்தது முரியன்;

உம்மை - கந்திததுதழ்நிய எச்சவும்மை. கூடந்ருடவயிற் குன்று; வண்டி. னரிக்
கனம் தஞ்சி ஊதி ஒலிக்கும் குன்று.

அதா.அன்று—அ.மவன்.தி.

அதா.அன்றென அகாமிட்டெழு மக. இரின் * “அன்றுபரு கால” என்ப தன
றும், † “இன்றி யென்றும் வினையெஞ் சிறதி” என்பதனான் “தொன்றியன் மருங்
கின்” என்பதனானு முடிக்க.

உ.—நீருச்சிரலொளி.

வைத்துதி யென்பது முதல் அலைவாய்ச்சேறல் (கஉஉ) என்னுந்துணையுமொரு
தொடர்.

வைத்துதி பொருத வடு ஆழ் வரி முதல்—கடர்மையையுடைத்தாகிய தோட்டி.வை
ட்டின வலிமூன்றின புகளையுடைய மத்தளத்தே,

வைத்துதி - ஆகுபெயர்.

வாடா மாலை ஒடையொடு துயல்வர—பொன்னரிமாலை பட்டத்தோடேகிடத்
து அசைய,

பகம் மணி இரட்டும் மருங்கின்—தாழ்கின்ற மணி மாறியொலிக்கின்ற பக்கத்தி
னையும்,

கடு கடை—கடிய கடைவினையும்,

க.ந்நத்த அன்ன மாற்றகு மொயம்பின்—கூற்றுவினையொத்த பிறதாற் நடுத்த
ற்கரிய வலிவினையுமுடைய,

கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு—ஒங்காற் காந்தெழுந்தாலொத்த
களிற்றை பேறி,

மருங்கு முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை ததலிலே மாலை பட்டத்தோடே
பசைய ஏறிபெனமுடிக்க.

ஐ வேறு உருவின் செய் வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரண் மிகு திரு
மணி—ஐந்தாலிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குச்)செய்யுந் தொழிலெல்லாம்
முற்றுப்பெற்ற முடியோடேகூடிவிளங்கிய ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுமிகும் அழகி
னையுடைய மணி,

ஐவேறுதரு: “நாம முகுடம் பதுமன் கிம்புரி, கோடக மிலைமுடிக்கைவே றுரு
வே”

மின் உறழ் இமைப்பிற் சென்னிப்பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடுகின்ற விளக்
கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

கைக தாழ்பு துயல்வருஉம் கைக அமை பொலவ் குழை—ஒளி தங்கியசையும்
தொழிற்குறமைத்த பொன்னுற்செய்த மகாக்குழை,

சேன் விளங்கு இயற்கை வான் மதி கைவரு அகலா மீளின்அவிர்வன இமை
ப்பு—சேய்சிலத்தேசென்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையுடைய மதியைச்
சூழ்ந்து கிங்காத மின்னன்பொல விளங்குவனவாய் ஒளியைக்கால,

மின் - உரோசினிமூசலியன்; வியாழமும் வெள்ளியுமாம்.

* தொன்னப்பின், கழுத்தகிராம், உயிர்மயங்கியல், கை.

†

”

”

”

கடு.

தா இல் கொங்கைத் தக் கொழில் முடிமா—ஒருத்தமில்லாத வித்தக்கொடைய தவத்தொழில் முடிப்பாறையா,

மனன் கொப்பு எழுதருவான் திழ் முன் மனத்தையப் பொருத்தத் தொன்று தின்ற ஒளியையுடைய நந்தத்தையுடைய முகங்கனியே,

பொற்ப (அ) இமைப்ப (அ) எழுதருமென்க.

முகனென்றது ஆற்கும் பொது.

[மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப், பங்கநிர் விரிந்தன் ஒருமுகம்:] ஒருமுகம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்கப் பங்கநிர் விரிந்தன்—ஒருமுகம் பெருமையையுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றாய் விளங்கும்படி பலவிரணங்களையும் தோற்றவித்தது;

ஒருமுகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

ஒருமுகம் ஆர்வலர் எத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக் காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கினிதாகநட்டு அவர்மேற்சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது;

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழி அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்—ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்குரிய முறைமையிடத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்களில் திங்குவாராதபடி நினைவாங்கிற்கும்;

அந்தத்தை அடையவார் அந்தணர். என்றது—வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரென்றவாறு.

[ஒருமுக, மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித், திங்கள் போலத் திசைவிளக்கும்மே:] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம் உறத் திங்கள் போலத் திசைவிளக்கும்—ஒருமுகம் ஈண்டு வழங்காத வேதங்களிலும் தூல்களினுமுள்ள பொருள்களையாராய்ந்து இருடிக ளேமுறும்படி உணர்த்தித் திங்கள் போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவதும்;

ஏமம் - இரட்சை. கலைகிறைதவிற் திங்கள் உவமையாயிற்று.

[ஒருமுகஞ், செறுமர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக், கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட்டன்றே:] ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவு கொள் செஞ்சமொடு செறுமர்த் தேய்த்துக் களம் வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுள்ளத்துச் செல்கின்ற கடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று கறுவுதல் கொண்ட திருவுள்ளத்தோடே செறுப்பதும் அசுரர் முதலியோரைப் பொன்றக் கெடுத்துக் கள வேள்வியை வேட்டது;

சமம் - கடுவுநிலைமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது - தேவனாயும் அசுரனாயும் ஒப்பக்கருதாது தேவனாக்காத்து அசுரனாயழித்தல்.

[ஒருமுகம், குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுகப்பின், மடவரல் வள்ளியொடு கையமர்த் தன்றே:]

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் கொடி போல் துகப்பின் வள்ளியொடு கை அமர்ந்தன்று—ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடைய மகளாகிய வள்ளிபோலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

மடவரல் கையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓரநியாமைநோன்றத் தன்மையுடைத்தாகிய கையென்று கூறுக.

... ..

... ..

அத்தோர்களில் ஒருவரே யென்க.

[வினாக்கள்-மாப்பொருள் பற்றிய கேள்விகள்] [தமிழ்நாடு அரசுப் பேரவை]
மிகக் குறைக்கு எந்தியது--ஒருமை என்பதற்கும் மூன்றுபேர் நிறங்களுக்கும் குறைபாடாக
இல்லாதது--யென்பவையிழுடி-சஞ்சீர்ப் பாறுகாவலாக வெடுத்தது;

[உச்சத்துச் சேர்த்திய தொழுகை:] ஒழுமை உச்சம் சேர்த்தியது—சுந்தியதைக்கு இளைந்ததை மருங்கிலேவைத்தது;

என்றது - ஞாயிற்றில் வெம்மைமையப் பல்லுயிரும் பொறுத்தலாற்றுவென். அரு
தித் தமதருகினைத் கூடொடுதிநின்று அல்லவெம்மைமையப்பொறுத்தின்ற முனிவரைப்
பாதுகாக்கவே லலகந்தைத் தாங்கிக் காத்தாயிற்று. இதனானே இக்கை மாயிருக்கா
ல மறுவீழ்வி லினங்கப் பங்கதிரிவ்நித்த முகத்திற்சேற்ற தொழில் செய்ததாயிற்று.
இது : “நிலயினை வாழ்ந ரலமர நிரசு, தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக், கா
லுண வாசுக் கூடொடு கொட்டு, மயிர்சடை முனிவரு மருள்” என்ற புறப்பாட்டின்
வாங்க, மனமும் முகமும் கையும ஓருதொழிலிற் செய்தலின், என்னைதொழிலின்று
மருங்கிலே கிடந்தது.

[சலம்பெறு சலிங்கத்தச் சூழங்கின் மகை யடைவிய தொருகையங்குசங் கடாவ
வொருகை:] ஒராவ அங்குசம் கடாவ ஒருகை சலம் பெறு சலிங்கத்தச் சூழங்கின்
மகை அகையது—ஒருகை தோட்டியைச் செலுத்தாநீங்க மஹைகை செம்மை
நிறம்பெற்ற துடைவையுடைத்தாநிய துடையிங்கேமலே சிடந்தது;

இஃதே யானையேதுவனாக்கு இயல்பென்று கூறினார். தன்னை வழிபடுவாரிடத்த வரஞ்சகால் யானையென்கவந்த அருள்செய்தல் இயல்பானவின், இவ்வகைகள் காதலினுவ ந்து வகங்கொடுத்த முகத்திக்கு ஏற்றவாறுணர்க.

இருகை ஐ இரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப—இரண்டு கைகள் வியப்
பையும் கருமையையுமுடைய பரிசையுடனே வேலையும் வலமாகச் சுழிந்,

* புறநானூறு, பாள்:— “கிவளின்சை வாய்க்க மலமா தீரத், தெறுகநிசக் கணவி யெ
ம்மை தாங்கிக், சாறுண் வாசக் கூட்டுறவி கொட்டு, மலர்ச்சைப் பூணிவரு மறு
னக் கொடுஞ்சிறைத், கூறுகிப் பருப்பி னோறுகுறித் தொழிநீத், தன்வாய் புக்க
குறுகடைப் புறவின, நபுதி யஞ்சிச் சிறா புக்க, வலையா வினை புரபோன்
மறுச, கிரகாரக் கடந்த முரன்யகு திருவிந், நேட்டன் கிர்னி தம்பி டார்க்கோற்,
கொடுமா மறவர் பெரும சமோன், கைவண் டோன்ற வைய முடைபே, ஆர்புவி
தெரியவரின் மூன்றே செல்வநம், பாப்ப்பாந் கொபவா செய்வார் மந்தறு, கிந்த்
தோ நினைக்கொன வெறுப்பக் கூறி, சம்பான் பிழைத்தந் கொடா யென்னினு,
நீபிழைத் தாப்பொ ளனிநா ளிவியே, தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ்
செம்ம, விக்குழப் பிறக்கோர்க் கென்மம சாறுமெனத், காட்டகு மெய்ம்ப
காட்டினை யாசலின், யானே பிழைத்தனைன் கிறக்கின் னுயர், மக்கு வகுநிசக்
காலிநி, பெக்க கிட்ட மணவினும் பவவே.”

திருவிடை - வாங்க. திருநெல் - அரசவாங்க. சொழை - கலங்கிவிட்டேன். மாயன
தீதானும், தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டிப்பொருட்டில் கைகடப்ப பேரூண்டு வட்டிக்
கொண்டெடுத்திருக்கிறான் சொழைமகனாக்கொண்டான் கண்ணியிருந்தான் தாமப்பல்கண்ண
னார்.

இவ்வென, அகரவந்து சென்வியாக் கொடாய்க் அகலையாட்தற்குத் தீவற்
காற் கழற்றதலில் வேண்டியொங்கு முகத்திற்கு இல்லைகள் ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை மாப்பொடி விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய—முனியர்க்குத் தத்தவ
கலங்கித் தீவலையிழ்த்பொருக யுணர்ந்தங் காண்த்து ஒருகை மாப்பொடே விளங்
கலங்கி, ஒருகை மாப்பின்பயலை தாழ்த்தலேடேசெய்து அழகுபெற,

இதாவன் மொனமுத்திலையத்தமும் தாழ்வையிடுத்து காட்ட வாமைத்தகம்
யுள் நீங்கிதைத்தற்பொல தகத்தமயமாணவொலி மாணுக்கர்க்கு திறைத்தலின், அதற்கு
ரிய மொனமுத்திலாகத்திற்று. “தன்ன யுன்னி பென்ன யாங்கிய பொத்தே யான
வ ஸ்யினேன்” என்பதனுணர்க.

இக்கைகள் எஞ்சியபொருள்களை விளக்குமுகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை, தீழ்விற் தொடியொடு மீயிகைக் கொட்ப யொருகை, பாடின பதி
மணி யிட்டாடி ஒருகை தொடியொடு மீயிகைக் கொட்பக் கீழ் கீழ் ஒருகை பாடி
யுள் பதி மணி யிட்டா—ஒருகை தொடியொடு மேலேகழன்று களவேள்விக்கு முத்
திலாகொடுப்பக் கீழேவிழ்த்த மந்தைக்கை ஓசையினிதாசிய ஒளிக்கின்றமணியை
மாறிபொலிக்கப்பண்ண,

இக்கை களவேள்வி வேட்டின்ற முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை நீளிற மிகப்பின் மலி நலி பொழிய ஒருகை வான் அரமகளிர்க்கு வது
வை குட்ட—ஒருகை கிலிறத்தையுடைய மேகத்தாலே மிக்கமழையைப்பெய்வியா
கிழ்க, ஒருகை நெய்வாசகலிர்க்கு மணமாலையைக் குட்ட,

என்றது வள்ளியொடு கதையமர்ந்தமுகம் உலகெற்கு இவ்வாழ்க்கை நிகழ்த்துவித்
தகைகலின், அவ்விவ்வாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்வித்தது ஒருகை;
ஒருகை இவ்வாழ்க்கை நிகழ்த்தப் பொருட்டு மணமாலையைக் குட்டிற்றென்றவாறு.

தங்கு அப் பன்னிருகையும் பாற்பட இயற்றி—அப்படியே அந்தப்பன்னிரண்
டுகையும் முகத்தின் பகுதியினைபெட்படி தொழில்செய்து,

முதல்களில் ஒருமுகம் ஓங்கும் (கௌ) ஒருமுகம் விளங்கும் (கா) ஒருமுகம் வே
ட்டாண்டு (கல) ஒருமுகம் அமர்ந்தன்று (கல) ஒருமுகம் விளங்கன்று (கல) ஒருமுகம்
மொடித்தன்று (கல) அம்முவிருமுகமும் அத்தொழில்களிடத்தாச்செய்யும் முறைமை
கலப் பயின், கடத்தலையெல்லவே (கல) அம்முகங்களுக்குப்பொருத்தத் தொள்க
லில் (கல) இருகை (கல) திரிப்ப (கல) ஒருகை விளங்க (கல) ஒருகை பொலிய
(கல) ஒருகை கொட்பு (கல) ஒருகை யிரட்ட (கல) ஒருகை பொழிய (கல) ஒரு
கை குட்ட (கல) ஒருகை ஓயர்க்கேத்தியது (கல) ஒருகை உக்கஞ் சேர்த்தியது
(கல) ஒருகை கடலா (கல) ஒருகை அகைந்தது (கல) அப்படியே பன்னிருகை
யும் முகத்தின்பகுதியிலே பதம்படி தொழில்செய்தன இக்கொன்றாடிபுக்கேற்பக்
கைகளையும் முகங்களையும் மாட்டாசுறாடிக்க. தின்பபென்பதுமுதலிய நிகழ்காலக்
செய்வெனென்கென்கள் எத்தியது சேர்த்தியதென முற்றவினெனொண்டு முடித்தன.

அந்தரப் பல்லியம் கழக்க—ஆகாயத்தினது துத்துயி மொலிப்ப,

தின் காழ் வயிர் எழுத்த இசைப்ப—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய கொம்பு மிக்
கொலிப்ப,

வான் விர குரல—வெள்ளிய எங்கு முழங்க,

உரம் தலைக் கொண்ட உரும் திக முரசுமொடு—வலியைத் தன்னிடத்தேகொ
ண்ட உருமெற்றினது இடிப்புப்போலும் ஓசையையுடைய முரசுடனே,

பல் பொறி மாற்றை வெல் பொருடாகப்—பல வினையுடைய மயில் அவருடைய
யினுலே வென்முடித்த பொருடையேயுருத்து ஒலியாகிற்,

பொறி - ஆகுபெயர்.

விசம்பு ஆகுத—ஆகாயமே வழியாக,

வினா செவல் முன்னி—வினாந்த செவலின் மேற்கொண்டு,

[உலகம் புகழ்ந்த வோந்துயர் விழுத்தீர்:] மூல்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுத்
தீர்—நன்மையோங்கும் நன்மக்கள்புகழ்ந்த உயருஞ்சிநினையுடைய புகழினையுடைய,
அலைவாய்ச் சேறலும் நிலையு பண்பு—நாமனாரலையென்னும் திருப்பதி
யேற எழுந்தருளுதலும் அவற்கு நிலபெற்றகுணம்;

குன்றமர்ந்திறைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (என) வேழமேல்கொண்டு (அஉ.)
இயற்றிக் (ககஅ) கறங்க (ககக) இசைப்ப ரூரல (கஉஉ) அதவ (கஉஉ) முன்னி(கஉந)
அலைவாய்ச்சேறலும் நிலையு பண்பென முடிக்க.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

நா.—திருவாவினன்குடி.

சீரைதையு வென்பதுமுதல் முனிவார்முற்புக (ககந) வென்னுந்துணையுமொ
ருதொடர்.

சீரை தையு உடுக்கையர்—மரவுரியை உடையாகச்செய்த உடையினையு
டையர்,

இதற்குச் கற்றே ய்த்தன்முதலியன் செய்த உடுக்கையென்பாருமுளர்.

சீரொடு வலம்புரி புளையும் வால் நனா முடியினர்—அழகோடு வடிவாலும் நிற
த்தாலும் வலம்புரிச்சங்கியையொக்கும் வெள்ளிய நனாமுடியினையுடையர்,

மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்—எக்காலத்தும் நீராடுதலின் அருக்கறவிளங்
கும் வடிவினையுடையர்,

மானின் உரிவை தையு இய வான் கெடு மார்பின் என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்
கையர்—கிருட்டி.ஞசினம் போர்த்த விரதங்களால்விட்ட பட்டினியால் தசைகெடு
கின்ற மார்பினெனும்புகள் கோவையதோன்றி உலவும் உடம்பினையுடையர்,

தையு மார்பென்க.

நன் பகற் பல உடன் கழிந்த உண்டியர்—எப்பொழுதுநுகர்த்தற்கு நன்குதிய பக
ற்பொழுதுகள் பலவும் சேரக்கழிந்த உணவினையுடையர்,

இது மாதோபவாசன் கூறிற்று.

இவ்வொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்—மாறுபாட்டேட்டே செங்கால நீற்கும்
செற்றத்தினையும் போக்கிய மனத்தினையுடையர்,

பகைமை செங்காலம் சிகழ்வது செற்றம்.

[யாவதுங், கற்றோ ரறியா வறிலினர்:] கற்றோர் யாவதுங் அறியா அறிவினர்—
பலவற்றையும் கற்றோர் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பான அறிவினையுடையர்,

கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்—பலவற்றையுங் கற்றோர்க்குத்தாம்
எல்லாபாகிய தலைமையையுடையர்,

என்றது - கல்வியைக் களாகண்டா ரென்றவாறு.

காமமொடு கடுஞ் சினம் கடிந்த காட்சியர்—ஆசையோடே கடிய கிணத்தையும்
போக்கின அறிவினையுடையர்,

கோபத்தின்பின்காகச் சிறிதுபொழுதுநிற்பது சினம்.

தெய்வமாய் தன்னை மனப்பினம் புறத்தான் மெய்கருத்தம் உலகென
நம்மத்தான் வருத்தம் தீர்த்தான் உடம்பாநத மெய்ப்பொய்யுடையர்,

மேவா—திருவுன்சம் பொருத்துதல் வர,

தான் இம் உட்கு முன்பு முற்றம்—குருகுட னம் வெறப்பினத கல்வாயி
வினையுடைய முனிவர் முன்னே செல்ல,

உயர்க்கையர் முறையிற் உருகினர் யாக்கையர் உய்யுயர் மனத்தினர் அதிவி
கன் தலைமையர் காட்டியர் இயக்கிய உய்ய முனிவர் மேவா முற்றம் மனமுடிக்க.

புறமுற்றத்தின் எப்பகுதில் மேவார் (சை.) என்னுக்குள்ளும் பாமேவா
காக் கூறிற்ற.

புறமுற்றத்தின் மாக இம் தா உடை—புறமுற்ற முற்றத்தொத்த தெய்வத்
தன்மையார் அருட்செழுந் தாய உடைமையினும்,

புறமுற்றம் அறிந்த தாக முற்றமுற்ற—முறைய வாப்பெடுத்த மாலைமுற்ற
மார்பினையும்,

கட்டித்திற்பு தாயென்றார், மாகையர் அருபெயர்.

செய் பெரும் தைத்த செயல் உரு திவகின் கல் யாழ் கவின்ற—செங்குடையா
மேவா திவையார் தாம்பலப்பட்டின கருத்தமுதல் யார்க்கட்டினையுடைய கன்
ருகிய யாழினிகையிலே பயின்ற,

கடல் உடை மெருகின் மெய்மொழி மேவார் இன் கரம்பு உரை—கரமுதைய
கெட்டுகாலே எம்மையுமே மெய்யிய யார்க்கைதொல்முதலைப் பொருத்திய கந்தருள்
இனியகரம்பை வாடுக்க,

கவின்ற கயனென்க.

கோயிற்செய்யுத முறல் மகனின் (சை) என்னுக்குள்ளும் பாமேவாரினாக்
கூறிற்ற.

கோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர்—மக்களுக்குரியதோய் இல்லையாக மிகுமித்த
உடம்பினையுடையராய்,

காணின் அயிர் தனின் புணையும் மேனியர்—மாவினது விளக்குகின்ற தனினா
யொக்கும் திறத்தினையுடையராய்,

அவிந்தோதும் பொன் உரை கவிஞும் திதையர்—விளக்குத்தோதும் பொன்னு
கா விளக்குத்தோதும் துத்தினையுடையராய்,

இன் கதைப் பருமம் தாக்கிய பனிக் துத்து அக்குல் மாக இல் மகனிரோ—
கட்டினிய ஒளியினையுடைய பதினென்கோதையாகிய மேவையனிக் தாழ்வென்
டியனிடம் தாழ்த்த உயரவேண்டியனிடம் உயர்ந்த அக்குலையுடைய குற்றயில்லாத்
கந்தருவமகனிரோடே,

மது இன்றி வின்க—குற்றயில்லாய் வின்ககிற்ற,

உடையினையும் (சை) துத்தினையுமுடைய (சை) மென்மொழிமேவார்
(சை) யாக்கை (சை) முறையிற் உய்யுடையராய், மாகிலாத மகனிரோடே மது
கின்றியின்க (சை) இன்னரம்புரை (சை) வெனமுடிக்க.

செவோடு ஒளியிய துப்புகட உய் கவிற்ற—கருகடனே உறைக்குள்ளேகிட
ந்த துத்தினையுடைய வெய்யிய கவிற்றினையும்,

கட்டித்திற்பு தாக்கித்தோதும் ததவின்குஞ்சோடுமன்றார். எயிது: காளி,
காளத்திர், உயர், உயது, தியென கான்காம்.

ஆய்வென உயிர்த்தம் அஞ்ச யா கந் திறல்—கெடுப்பென்னும்படி செட்
யேர்ப்புக்கொன்றும் கண்டாக்கி அஞ்சிதொன்றும் கடிய வலியினையுமுடைய,

பாம்பு படப் புடைக்கும்—பாம்பு பசிப்படி அடிக்கும்

பல் வரிச் கொடுஞ் சிறைப் புள் அணி நீள் கொடிச் செல்வனும்—பல வரியின
யுடைத்தாகிய விரைந்த சிறகினையுடைய கருடையணிந்த நீண்ட கொடியினையுடைய
திருமாலும்,

[வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய பண்புகழ் தினிதோ, னுமையமர்ந்து விளங்கு
பிலையா முக்கண், மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்:]

வலவயின் வெள்ளேறு உயரிய செல்வன்—வெற்றிக்களத்தே வெள்ளிய ஏற்
றின் வெற்றிக்கொடியாக வெடுத்த உருத்திரன்,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் செல்வன்—இறைவி ஒருபாகத்தே பொருந்தி விளங்
குஞ் செல்வன்,

பலர் புகழ் தினி தோள்—பலரும் புகழ்கின்ற சிங்கென்ற தோளினையும்,

இமையா முக்கண் செல்வன்—இதழ் குவியாத மூன்றுகண்ணினையுடைய
செல்வன்,

மு எயில் முருக்கிய முரண் மிகு செல்வனும்—முப்புரத்தையெரித்த மாறுபாடு
மிக்க செல்வனும்,

நூற்றுப்பத்து அலக்கிய நாட்டத்து—நூற்றைப்பத்தாவடுக்கிய கண்ணினையும்,
என்றது ஆயிரக்கண் வென்றவாறு.

நூறு பல் வேன்வி முற்றிய வென்ற அடு கொற்றத்து — நூறென்னு மெண்ணு
கிய பலவேள்விகளை வேட்டுமுடித்ததனாற்பெற்ற பகைவரை வென்றகொல்கின்ற
வெற்றியினையும்,

[சுரிரண் டேத்திய மருப்பின்:] ஏந்திய சுரிரண்டு மருப்பின்—தலைகள் ஏந்தி
யிருக்கின்ற காண்காகிய கொம்பினையும்,

எழில் நடை—அழகினையுடைய நடையினையும்,

தாழ் பெருந் *தடக் கை—சிலத்தே கிடக்கின்ற பெரிய வளைவையுடைய கையி
னையுமுடைய,

உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திருக் கிளர் செல்வனும்—எல்லாரும் உயர்த்
துக் சொல்லப் படுகின்ற யானையின் கழுத்திலே ஏறிய திருமுகன் விளங்கும் இந்நி
தனும்,

உயர்த்த உயர்த்தவென விகாரமுமாம்.

நாட்டத்தினையும் (கடுகி), கொற்றத்தினையுமுடைய (சடுகி) செல்வனென்க.

மருப்பு (சடுகி) முதலியவற்றையுடைய யானையென்க.

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் கிலைய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்
கை—காண்காகிய பெரிய தெய்வத்தையுடைய நன்குரிய ஊர்கள் கிலைபெற்ற உலகத்
தைக் காக்கும் ஒருதொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய செல்வன் (கடுகி)
என முன்னேகூட்டித் திருமாலுக்கடையாக்குக.

* “தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.” என்பது தொல்காப்பியம்,
சொல்லதிகாரம், உரியியல், உரு - வது குத்திரம்.

காத்தொருத்தெய்வமாவன: இந்திரன், யமன், வருணன், சோமனென்னுந் தெய்வங்கள்.

பலர் புத்தி மூலமும் தலைவராக—பலரும் புத்தியின்றி அயன் அரி அரனென்று மூடநூல் தந்தமக்குரிய தொழில்களை முன்புபோலே கிழத்தித் தலைவராகவேண்டி,

என்றது - பின்னையார் அயனைச்சித்தலின், அயன் படைத்தற்றொழிலைத் தவிர அவ் வையிருவார்க்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தற்றொழிலும் இன்றாமாகலின், மூடநூல் தந்தமக்குரிய தொழில்களைப்பெற்றுத் தலைவராகவேண்டார்.

[ஐமுறு குலங்க் தன்னிற் றோன்றித், தாமரை பயந்த தாவி லூழி, நான்முக வொருவற் றட்டி:]

குலங்க் தன்னில் தோன்றி ஐமுறு நான்முக ஒருவற் றட்டி—பின்னையார் சபித் தவாலை மண்ணிடத்தே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற காங்குமுகத்தையுடைய அயனைப் பழையபிசியிலேகிறத்தக் கருதி,

தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன்—நிருமாலுடைய நிருவுந்தித்தாமரை பெற்ற ஊழிகடோறும் தன்படைத்தற்றொழிலில் வருத்தமில்லாத ஒருவன் (ககடு)

இனித் தாமரையென்னும் எண்ணத்தந்த அழிவில்லாத ஊழிக்காலத்தை யுடைய அபனுமம்.

பயந்த ஒருவனென்க.

சாபமென்றது: பின்னையார் அசுரையழித்துத் தேவரைக் காத்ததற்கு இந்திரன் மகன் தெய்வயானையாலா அவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே, பின்னையார் தன் கையில் வேலைசெய்து, “நமக்கு எல்லாந்தந்தது இவ்வேல்” என்ன, அருகிருந்தஅயன் “இவ்வேலிற்கு இவ்வேல் என்னால் வந்ததன்ஜே” என்றானாக, நம் கையில் வேலுக்கு நீகொடுப்பதொரு சத்தியுண்டோவென்று கோபித்து, “இங்ஙனங் கூறிய நீ மண்ணிடைச்செல்வாய்” என்ற சாபத்தை.

கான்வா—அழகு தோன்ற,

பகலில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி—ஒருபொருள் பலவாமாறு பகுத்துக்காண்டற்கண் வேறுபடத் தோன்றும் தம்முள் மாறுபாடில்லாத அறிவியையுடைய,

கால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரோடு—நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பியையுடைய மூப்பத்துமூலமும்,

என்றது: ஆதித்தன், உருத்திரன், வசு, மருத்தவனென்னும் ஓரோவோர்பொருள்கள் பலவாகப் பகுக்குக்காற் பன்னிருவர் பதினொருவர் என்மர் இருவராகப் பகுக்க காங்குகூறாய் மூப்பத்துமூலராயினொன்றவாறு. பதினொருவராகிய மூவரென்க. அவர் ஆதித்தர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், வசுக்கள் என்மரும், மருத்தவர் இருவருமாம். ஒம் - என்னெடு.

ஒன்பதிற்ற இரட்டி உயர் சிலை பெறியவர்—பதினெண்வகையாகிய உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவரும்,

என்றது - பதினெண்கணக்காக. அவர்: தேவரும், அசுரரும், நைத்தியரும், கருடரும், கின்னாரும், கிம்புகுடரும், இயக்கரும், விஞ்சையரும், இராக்கதரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், பூதரும், பைசாசகணமும், தாராகணமும், நாசரும், ஆகாயவாகிகளும், பேசுபுவிபோதும் ணைவிலர். இவர்க்குப் பிறவாறுமுணாப்பர். பெறியவர் - தொழித்தபெயர்.

மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர்—உந்கன் செலவினெய்தத் தோன்றினவொத்த
தோற்றத்தையுடையராய்,

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்தன்ன செவயினர்—மீன்களுலாவுகின்றவிடத்தே
சேர்ந்து காற்று எழுந்தாலொத்த செவயினையுடையராய்,

வளி இடைத் தீ எழுந்தன்ன நிறவினர்—காற்றிடத்தே நெருப்பெழுந்தாலொ
த்த வலியினையுடையராய்,

தீப் பட உரும் இடித்தன்ன குரலினர்—நெருப்புப்பிறக்க உருமேறு இடித்தாற்
போன்ற குரலினையுடையராய்,

இவை வியைபெச்சமுற்ற.

[விழுமிய, வறுமுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மார்:] தம் விழுமிய
பெறுமுறை குறை உறு மருங்கிற் கொண்மார்—தம்முடைய சீரிய படைத்தல்காத்தல்
அழித்தலென்னுந்தொழில்களைப் பண்டுபோலப் பெறுமுறைமையினைக் குறைவேண்
டிநின்று பெறுங்கூற்றாலே முடித்துக்கோடற்கு,

அந்தரக் கொட்பினர்—ஆகாயத்தே சுழற்சியினையுடையராய்,

[வந்துடன் காண:—] உடன் வந்து காண—சேரவந்து காணும்படியாக,

தா இல் கொள்கை மடந்தையொடு—வருத்தமில்லாத அருட்கற்பினையுடைய
தெய்வயானையாருடன்,

[கின்னான், ஆவினன்குடி யசைதலும் உரியன்:] ஆவினன்குடி கின்னான் அசை
தலும் உரியன்—ஆவினன்குடியென்னும் ஊரிலே சிலநாள் இருத்தலுமுரியன்;

பலர்புகழ்மூவருக் தலைவராகவேண்டி (ககஉ) அதற்குக் குறைபாடுண்டாக்கின
நான்முகவொருவனைக்கருதி (ககடு) ஒன்றுபுரிகொள்கைப் (ககக) புள்ளணி நீன்கொடி.
ச்செல்வனும் (கடுக), முரண்மிகு செல்வனும் (கடுச), யானையெருத்தமேறிய செல்
வனும் (கடுக), முப்பத்துமூவரும் (கக௭), பதினெண்கணங்களும் (ககஅ) தோன்ற
லர் (ககக) செவயினர் (க௭௦) நிறவினர் (க௭௧) குரலினர் (க௭௨) கொட்பினராய்
உடன்வந்து (க௭௪) தம் விழுமிய (க௭௨) பெறுமுறை குறையுறுமருங்கின் முடித்துக்
கோடற்கு (க௭௧) மென்மொழிமேவலர் இன்னரம்புளர (க௭௨) முனிவர் (க௭௭)
மேவர(க௭௭) முற்புகக் (க௭௭) காணத் (க௭௪) தான் ஆவினன்குடியிலே காண்வர
(க௭டு) அசைதலுமுரியனென முடிக்க.

கந்தருவர் - பாட்டான் முனிவுதீர்ப்பார். முனிவர் தம்மை மறமைபற்றி முன்
னேசென்றார்.

இனிச் சித்தன்வாழ்வென்று சொல்லுகின்றவூர் முற்காலத்து ஆவினன்குடி
யென்று பெயர்பெற்றதென்றுமாம். அது “நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன்
வாழ் - வில்லந் தொறுமுன்றெறியுடைத்து - நல்லரவப் - பாட்டுடைத்துச் சோமன்
வழிவந்த பாண்டியரின் - னாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்” என்று ஒளவையார் கூறியத
ஆணுணர்க. * சித்தனென்பது பிள்ளையாருக்குத் திருநாமம்.

அதாஅன்ற—அதவன்றி,

சு.—திருவேரகம்.

இருமுன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது—ஒதல் ஒதுவித்தல் வேட்டன்

* இது முருகக்கடவுள் ஆயிரநாமத்துள் ஒன்று.

யோப்பித்தல் கடல் கற்பவன்னும் ஆகுநிய கன்னம்பொருந்திய இலக்கணத்தில்
வழுவாமல்,

வழுவாமல், வழுவாமனெனத் திரிக்க.

இருபதிச் சுட்டிய பல் வேறு சொல் குடி—தாயுந் தந்தையுமாயிய இருவர் குணத்
தையும் உலகத்தார் கண்டென்னுமதித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழைய குடியிற் பிற்
ந்த இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

குடி - *குண்டி.னர், காசிபர் என்னுற்போல்குண.

[அழகான் இரட்டி. யினமை கல்விபான், டாரினிற் சுழிப்பிய] அநகா
க்கு இரட்டி. ஆண்டு கல்வினமை சுழிபிற் சுழிப்பிய — இருபத்துநான்கின்
இரட்டியாயிய நாற்பத்தெட்டியான்கு கல்வினமையை வேதங்கூறியதெறியிலே
பொக்கிய இருபிறப்பாளர் (கஅஉ).

• பிரமசுரியங்காத்த அந்தனர்.

அநன் கவில கொள்கை—அறத்தை எப்பொழுதும் கூறுகின்ற கோட்பாட்டி.
னையும்,

மூன்று வகைக் குறித்த முத்திச் செல்வத்து—நாற்கூறாமும் முச்சுறாமும் வில்
வடிவமாயிய †மூன்றுவகையைக் கருதின ஆகவனியம் தத்தென்கிலி காருகபத்தியம்
என்னும் மூன்றுதியானுண்டாயிய செல்வத்தினையுமுடைய,

இருபிறப்பாளர்—உபகயனத்துக்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறப்பு
மாயிய இருபிறப்பினையுமுடைய அந்தனர்,

பொழுது அறிந்து தவல—நாங்கன் வழிபடுங்காலமறிந்து தோத்திரங்களைக்
கூறி,

ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி துண் ஞான—முந்துற்கொண்டு முப்புரியாக்
ஞானின், ஒன்பதாயியதுவாத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருபுரி மூன்றாகிய துண்கணிய
புணுதலையும்,

ஞானினையும் (கஅக) கொள்கையினையும் (கஅ௦) செல்வத்தினையுமுடைய (கஅக)
இருபிறப்பாளரென்க.

புலராக் காழகம் புலர உடஇ—நீராங்கால் தோய்க்கப்பட்ட கவிங்கம் உடம்
பிலே மிடத்துபுலர உடுத்து,

என்றது - காத்துடனேயிருந்து வழிபடுதல் கூறிற்று.

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்த்து—தலைமேலே வைத்த கையினையுடைய
ராப்த் தன்னேத்துறித்து,

குறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி—குறெழுத்தினாத் தன்னிடத்தே
அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்களிய, மறையஅச்சுளிக்கப்படும் மந்திரத்தை,

அது “எமக்குமாராய” என்பதாம்.

கா இயல் மருங்கில் கவிலப் பாடி—காப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச்
சரித்து,

* குண்டலரென்றும் பிரதிகேதபாடுண்டு.

† இடத்துட் பின்னாய இரண்டன் வகையும் இக்காலத்து வழங்குவனவற்
றித்து வேதப்பட்டருத்தலின், இம்மூன்று வகையும் சாதாரணமாக இருத்தல்வேண்
டுமெனக் கூறுகின்றனர்.

வினா உறுத்து மலர் வந்தி—மலர்வந்தி—மலர்வந்தி—மலர்வந்தி;

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரிமன்—பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரிமன்;

இருபிறப்பினர் (கௌ) புலவகவிஞர் (கௌ) தற்புகழ்த்த (கௌ) நறுமலரேத்
தின் (கௌ) கூப்பியகையராய் (கௌ) கவிவப்பாடிப் (கௌ) பொழுதறிந்து நுகல
(கௌ) அத்தரும் பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகத்துறைதலும் உரியனெனமுடிக்க.

ஏரகம் - மலைநாட்டகத் தொருதிருப்பதி.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

ரு.—தன்னுதோறடல்.

பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடியாலே,

எல்லாவற்றிலும் புகழ்நிறுத்தலிற், பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது. பச்சிலை
யென்னுது சிவனவீணமுதன்மேலேற்றிப் பைங்கொடியென்றார்.

நறைக்காய்—நறுநாற்றத்தையுடைய காயை,

அது சாதிக்காய்.

இடைஇடுபு—கடுவையிட்டு,

வேலன்—படிமத்தான்,

அம் பொடிப் புட்டி—அழகினையுடைத்தாகிய பொதிதலையுடைய தக்கோலமெ
ன்னும் முதலின்காய்,

அது புட்டில்போறவிற் புட்டிலென்றார்.

வினா—கலந்து,

குளவியொடு—காட்டுமல்லிகையுடனே,

வெண் கூதாளன் தொடுத்த கண்ணியன்—வெண்டாளனையும் கட்டின கண்ணி
யையுடையனாய்,

நறுஞ் சாந்து அணிந்த கேழ் விளர் மார்பின்—நறிய சந்தனத்தைப்பூசிய மிழம்
விளங்கும் மார்பினையுடைய வேலன் (கௌ),

வேலன் பைங்கொடியாலே (கௌ) புட்டில்வினாவி (கௌ) நறைக்காய்இடை
யிடுபு (கௌ) குளவியொடு (கௌ) கூதாளத்தையுள் கட்டிய கண்ணியனாய் (கௌ),
கண்ணியன் - வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று.

கொலிற் தொழில் வல் விற் கொலையிய கானவர்—கொடிய தொழிலையுடைய
வலியவல்லாற் கொல்லுதலைச்செய்த குறவர்,

“குலையு” என்ற பாடத்திற்கு வில்லைவனைத்தகானவரென்க. எனவே கோ
றல் பெற்றும்.

நீடு அமை வினைந்த தேக் கள் தேறல்—கெடுகின் மூங்கிலிலே யிருந்து முற்றின
தேனாற்செய்த கட்டெனினை,

குன்றசச் சிறு குழிச் சினையுடன் மகிழ்ந்து—மலையிடத்துச் சிறியபூரிலே இருக்கி
ன்ற சுற்றத்தோடே உண்டுமகிழ்ந்து,

தொண்டகச் சிறு பறைச் ஞாலை அயர்—அர்சிலத்துக்குரிய தொண்டமொகிய
சிறப்பறையினது தாளத்திற்குச் ஞாலையாட,

கானவர் (கௌ) தேறலமகிழ்ந்து ஞாலையாடவென்க.

[விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங் காள் கண்ணி—விரலதலைப்பாலே வலிய வலந்தவலந்த பூவாகலின் வேறுபடுகின்ற நறியமனத்தினையுடைய தலையிற் குடும் மாலையினையும்,

குண்டு கனை பூத்த வண்டு படு கண்ணி—அதுதான் ஆழ்ந்த கனையிழ்ந்த பூவாற் செய்த வண்டுவிழ்கின்ற கண்ணி.

இஃது ஒற்றுமை நயம்பற்றிக் செயப்படு பொருண்மேல் நின்றது. கார்க் குண்டுகனை யென்று பாடமாவின், கரிய ஆழ்ந்த கனையென்க.

இனாத்த கோதை—இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலையினையும்,

அனாத்த கூந்தல்—சேர்த்தின கூந்தலினையும்,

முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிந்த கஞ்சங்குல்லையினையும்,

இலை உடை நறுங் பூ—இலையையுடைய நறிய பூங்கொத்துக்களையும்,

செங் கால் மராஅத்த வால் இனார் இடை இடுபு சுரும்பு உணத் தொடுத்த பெருந்தன் மாத்தழை—செவ்விய காலினையுடைய மராத்திடத்தனவாகிய வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனையுண்ணும்படி தொடுத்த பெரிய குளிர்த் தழையையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலினார் இடையிட்டுத் தொடுத்த தழை யென்க.

[நிருந்துகா முல்கு நினைப்ப ஁மலி:] காழ் நிருந்து அல்குல் நினைப்ப உமலி—உடங்கன் நிருந்தும் அல்குலிடத்தேஅசையும்படி உடுத்த,

அல் குற்றினைப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று.

[மயில்கண் டன்ன மடாடை மகளிரொடு:]

மயில் கண்டுஅன்ன மகளிரொடு—சாயலுடைமையான் மயிலைக் கண்டாற்போன்ற மகளிரொடு,

மடாடை மகளிர்—மடப்பம்பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மகளிர்,

தழையை யடுத்து மயில்கண்டன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும் விரையெச்சம் அன்னவென்னும் பெயசொச்சமாகிய உவமவுரு போடு முடித்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையுஞ் சேர்த்தின கூந்தலினையும், மடாடையினையுமுடைய மகளிரென்க.

இம் மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிர்.

செய்யன் — சிவந்தவன்,

சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச் செயலைத் தன் தளிர் துயல்வரும் காதினன்—சிவந்த ஆடையுதித்துச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற் குளிர்த் தளிர் அசையுங்காது பொருந்தி,

கக்கினன் கழலினன் செக்கைக் கண்ணியன்—கக்கைக் கட்டிக் கழலையணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் கோட்டன் குழம் பல்லியத்தன்—குழலை யூதிக் கொம்பைக் குறித்துக் கிறிய பல்லிடக்கை எழுப்பி,

தகரன் மஞ்ஞையன் புகர் தில் சேவலக்கொடியன் — கிடாபாய் பின்னிட்டு
மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை உயர்த்து,
கொடியன்—தான் வேண்டிய வடிவுகொடிக் பின்னையாயிராது செல்வளர்ந்து,
தொடி அணி தோளன்—தோளிலே தொடியையணிந்து,
நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதியொடு—நரம்பு ஆரவாரித்தாலொத்த
இளிய மிடற்றையுடைய பாடுமகளிரோடே,
இவர்கள் தன்னைச் சேவித்துப்பாடுமகளிர்.

[குறும்பொறிக் கொண்ட நறுத்தன் சாயன், மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துவி
லினன்:]

மருங்கிற் கட்டிய குறும்பொறிக் கொண்ட—இடையிலே இறுகக்கட்டிய உத
ரபந்தத்தின்மேலே உடுப்பதாக வுட்கொண்ட,

நிலன் நேர்பு நறுத் தன் சாயல் துவிவினன் — நாலவிட்டமையால் நிலத்தைப்
பொருந்தி நறிய குளிர்த மென்மையை உடைத்தாகிய துவிவினையுடுத்து,

[முழவுறழ் தடக்கையி ளியல வேந்தி, மென்றோட்பல்பிணை தழிஇத் தலைத்தந்து:]

மென்றோட் பல் பிணை இயல—மெல்லிய தோளினையுடைய பலவாகிய மான்பி
ணைபோலும் மகளிர் குரவையாடி அசைய,

இவர்கள் மெய்தீண்டி வினையாடுதற்குரிய மகளிர்.

முழவு உறழ் தடக் கையின் தழிஇ ஏந்தித் தலைத் தந்து—தன்னுடைய முழுவை
யொத்த பெருமையையுடைய கையினாலே அவர்கள்கையினைத் தழிஇ எடுத்துக்கொ
ண்டு முதற்கைகொடுத்து,

[குன்றுதோ றுடனு நின்றதன் பண்பே:] குன்றுதோறு ஆடலும் தன் நின்ற
பண்பு—மலைகடோறுஞ்சென்று வினையாடுதலும் தனக்கு நிலநின்ற குணம்;

கண்ணியன் ஆடையனென்பனமுதலியன வினையெச்சவினைக் குறிப்பு முற்று;
*“முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே” என்னுஞ் சூத்திரயிதியால், செய்தெ
னெச்சப்பொருளையுணர்த்தின.

கானவர் (௧௧௪) குரவையாய (௧௧௭), அதனைக்கண்டு மென்றோட் பல்பிணை
(௨௧௬) குரவையாடியசைய (௨௧௮), அதனைப்பொறுதே செய்யன் (௨௦௬) வேல
ன் (௧௧௦) றெடுத்த கண்ணியைச்சூடி (௧௧௨) உடுத்துப் (௨௦௬) பொருந்திக் (௨௦௭)
கட்டி அணிந்து சூடி (௨௦௮) ஊதிக் குறித்து எழுப்பிப் (௨௦௯) பின்னிட்டு ஏறி
(௨௧௦) உயர்த்து வளர்ந்து தொடியையணிந்து (௨௧௧) துவிவையுடுத்துத் (௨௧௪) தொ
குதியுடனே (௨௧௨) மகளிரோடே (௨௦௮) மலைகடோறுஞ்சென்று (௨௧௭) தழிஇ (௨௧௬)
ஏந்தித் (௨௧௮) தலைத்தந்து (௨௧௯) ஆடலும் நின்றதன்பண்பென வினைமுடிக்க.

“குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் வென்றியு,
மெய்தக் கூறு மியல்பிற் றாகும்” எனவரும்.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

க. — பழமுநிச்சோலை.

சிறுநிலை மலரொடு லீலாஇ மறி அறுத்த—சிறிய நிலையரிசியைப் பூக்களோ
டே கலத்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறத்து,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௩.

வெள்ளம் கொடியாந் கவிப்பாட நீதி இ—கொழிக்கொடியோடே தான் அங்வி
டத்தே சிற்றும்படி சிறத்தி,

ஊர் ஊர் கொண்ட சிங் கொழு விழுவிலும்—ஊர் தொறும் ஊர் தொறும் எடுத்துக்
கொண்ட தலைமையொருத்தின விழாவிற்குண்தும்,

அப்பால் எந்த மே வரு நிலையிலும் — தன்மேல் அன்புடையார் எத்துதலாலே
தன்மணம் பொருந்துதல்வருகின்ற இடத்திலும்,

வேலன் சைவிய வெறி அயர் ஊரூம்.—படிமத்தான் இழைத்த வெறியாடு
எனத்திலும்,

பிள்ளையார்வேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின், வேலனென்
னார்; இதுக—“வெறியறி சிறப்பின் செய்வாய் வேலன்” எனப் புறத்திற்குந்
உறியது.

காலம் காலும் கவின் பெறு துருத்தியும் —காட்டிலும் பொழிலிலும் அழகுபெ
றுகின்ற ஆற்றிடைக்குறையினும்,

யாறும் குளனும் — ஆறுகளிலும் குளங்களிலும்,

வேறு பல் வைப்பும் — முற்கூறிய ஊர்களன்றி வேறுபட்ட பலவாகிய ஊர்க
ளினும்,

சதுக்கமும் — காற்சந்தியிலும்,

சந்தியும் — முச்சந்தியிலும் ஐஞ்சந்தியிலும்,

புதப் பூங் கடம்பும்—புதிய பூக்களையுடைய கடம்பிலும்,

மன்றமும்—ஊர்க்குதலோய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியிலும்,

பொதியிலும்—அம்பலத்திலும்,

என்று உடை நிலையிலும்—ஆதின்டு குற்றியையுடைய இடத்திலும்,

[மாண்டிலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவரை:] மாண் தலைக் கொடியொடு
உரு செழு வியனகர் (உச்ச) அமைவர மண்ணி—மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினை
யுடையனொழிக்கொடியோடே உருசெழுவியனகரை அமைவரப்பண்ணி,

90 - வேறவினை பொடு.

இனி ஆண்டிலைக்கொடியென்று பாடமாயின், பேய்முதலியன பலியை துகரா
மற் றலை ஆண்மகன்றலையும், உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதின கொடியென்க.

கெய்யோடு ஐயவி அப்பி—கெய்யோடே வெண்கிறுகடுகையும் அப்பி,

ஐய உரைத்து—தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றும் லுச்சரித்து,

குடத்தம்பட்டு—வழிபட்டு,

வணக்கம்பட்டென்றும் உரைப்பர்; குடவென்பது தடவென்பதுபோல வளைவை
யுடையதுதோர் உரிக்கொல்லாதலின், அதனடியாகப்பித்த பெயருமாம். †

கொழு மலர் சிதறி—ஆழகிய மலர்களைத் தூவி,

மூரன் கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உமடி—தம்மிற் பகைத்தல் கொண்ட
கைவினைமடைய இரண்டுகையை உன்னொன்றும் புறம்பொன்றுமாக வுடுத்து,

க தென்னப்பட்டம், பொருள்கொரம், புறத்தினையியல், இ.

† இவ்விடத்தினை. குடத்தமாவது - “கால்விரன் முடக்கிப் பெருவிர னிறு
த்தி - கெட்டுடை உடம்பது குடத்த மாகும்” என்று ஓர் பிரதியிலுள்ளது.

செய்தால் பார்த்து—சிவந்ததால் இவ்வாறு காட்டப்பட்ட;

தாலொழுக்கி எல்லைப்பயித் தென்றுமாம்.

பெண் பெரிசி சித்தி—பெள்ளிய பொன்னைத் தூவி,

மத வலி நிலைய மாத் தான் கொழு விடை—பித்தலையையுடைய வலி சிலைபெற்

ற பெருமையையுடையத்தாலிய காலையுடைய கொழுநீய கிடையினது,

குருதியொடு வினாஇய தூ வென் அரிசி—உதிரத்தோடே பிசைந்த தூய வெள்ளரிசியை,

சில் பவிச் செய்து—சிறுபலியாக இட்டு,

பல் பிரப்பு இரீஇ—பலபிரப்பும் வைத்து,

இனிப் பிரப்புக்கடையென்பாருமுளர்.

சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு வினா தெளித்து—சிறிய பசுமஞ்சளோடே நறிய சந்தனமுதலியவற்றையுச் தெளித்து,

இனிச் சிறுபசுமஞ்சள் மஞ்சளில் ஒரு சாதிவீசேடமுமாம். வினா - ஆகுபெயர்.

[பெருத்தன் கணவீர நறுத்தன் மாலை துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி:]

பெருத் தன் கணவீர மாலை—பெரிய குளிர்ந்த செய்வவரிமாலையையும்,

நறுத் தன் மாலை — ஒழிந்த நறிய குளிர்ந்த மாலையையும்,

அறுத்து — தலைபொக்க அறுத்து,

துணை அறுத் தூங்க நாற்றி — தமக்கு ஒப்பில்லாதபடி அசையத்துக்கி,

இனித் தம்மில் இனையொத்த அறுப்பாக அறுத்தென்றுமாம்.

நளி மலைச் சிலம்பில் நல் நகர் வாழ்த்தி — செறிந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நல்ல ஊர்ச்சைப் பசியும் பினியும் பகையும் நீங்குகவென்று வாழ்த்தி,

நகர் - பிள்ளையார் கோயிலென்றுமாம்.

நறும் புடை எடுத்து — நறிய தூபங்கொடுத்து,

குறிஞ்சி பாடி — அந்நிலத்திற்கடைத்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடி,

இமிழ் இசை அருவியோடு தின் இயம் கறங்க — முழங்குகின்ற ஒசையினையுடைய அருவியோடே தினிய பல்லியங்களும் ஒவியாநிற்க,

உருவப் பல் பூத் தூஉய் வெறு வரத் குருதிச் செந்தினை பரப்பி—சிவந்த நிறத்தினையுடைய பலபூக்களையுந் தூவி அச்சம்வரும்படி உதிராமலென்த சிவந்த தினையினையும் பரப்பி,

குறமகள் முருகு இயம் நிறத்து முரணினர் உட்க முருகு ஆற்றப்படுத்த உருகெழு வயன் நகர்—குறச்சாதிவாடிய மகள் முருகனுவக்கும் வாச்சியங்களை வாசிக்கப்பண்ணித் தெய்வமீன்றென்பார் அஞ்சும்படியாகப் பிள்ளையார்வரும்படி வழிப்படுத்தின அச்சம்பொருத்தின அகற்சியையுடைய நகரின்மன்னே,

* “வேலன் வெறியாட் டயர்ந்த” என்புழிச் சிறுபான்மை யேனையோரும் ஆடுவாரென்றலிற், குறமகள் வெறியாட்டுக் கூறினார்.

குறமகள் (உசஉ) மண்ணி(உஉஎ)அப்பி உணாத்துப்(உஉஅ)பட்டேச் சிதறி உஉ இயாத்துச் சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நாற்றி வாழ்த்தி எடுத்துப் பாடித் கறங்காநிற்கத் தூஉய் பரப்பி நிறத்து ஆற்றப்படுத்த நகரென வினைமுடிக்க.

சாந்திசெய்ய ஆற்றப்படுத்தான்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், ௨.

புது கனம் கிளம்பப் பாடி—அவ்வெதிராகத்தென்ற கனம் புதுவாசிப்ப அதற்கேற்
பனவற்றைப் பாடி,

[பனவாடல், கோடுவதும் வைத்து] கோடு பல உடல் வாய் வைத்து—கொம்புகள்
பலவற்றையுஞ் சோலூதி,

கொடி மணி இயக்கி—கொடிய மணியையும் குலிப்பித்தி,

தூபப் பூட்டைப் பிணிமுனம் வாழ்த்தி—கெடாத வலியினையுடைய * பிணிமுக
முகமும் பட்டத்தினையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

பிணிமுகம்-மயிலுமாம்.

வேண்டேர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட—காரியங்களை விரும்புவோர் தா
ங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினுந் போலப் பெற்றுகின்ற வழிபட,

கடலிலே (௨௪௪) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன்
(௧௮௬) என்க.

விழலின்கண்னும் (௨௨௦) நிலையின்கண்னும் (௨௨௧) கந்துடைநிலையின்கண்
னும் (௨௨௨) உறைதலுமுரியன் (௧௮௬) என்க.

ஆண்டாண்மைததலும்—களனும் (௨௨௨)காடும் காலும் தருத்தியும்யாறும் குள
னும் வைப்பும் சதக்கமுஞ் சந்தியும் கடம்பும் மன்றமும் பொதியிலுமாகிய அவ்வவ்
விடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிந்தவாறே—யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்;

ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக — யான் முற்கூறிய அவ்வவிடங்களிலேயாயி
னுமாக பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக,

உம்மை-ஐயவும்மை.

[காண்டக,முத்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்தி:] முந்து நீ கண்டுழிக் காண் தக
முகன் அமர்ந்து ஏத்தி — முற்பட நீ கண்டபொழுது அழகு தக்கிருக்கும்படி மு
கம்விரும்பித் துதித்த,

முகனமர்ந்தென்றார், அவன் தெய்வத்தன்மையைக் கண்டபொழுது அச்சம்பி
தவாது நிற்கவேண்டுமென்றற்கு.

கை தொழுஉப் பரய்—முன்னர்க் கையைத் தலைமேலேவைத்து வாழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி—பின்னர்த் திருவடி தலையிலேயுதும்படி தண்டனிட்டு,

கெடும் பெருஞ் சிமயத்து † கீலப் பைஞ்சுனை—நெடிய பெரிய இமவானுச்சியிற்
தருப்பைவளர்ந்த பசிய சுனையிடத்தே,

கீலமென்றார், அதிசயித்த கீலத்தையுடைய தருப்பையை. அஃது ஆகுபெ
யர்; என்றது: சரவணப்பொய்கையென்றவாறு.

ஐவருள் ஒருவன் அக்கை ஏற்ப — வகம்பம் வளையும் தீயும் கீளும் நிலனுமாகிய
ஐவருள் தீத் தன்னக்கையிலே ஏற்ப,

சதாசிவனும் மயேக்கரனும் உருத்திரனும் அநியும் அயனும் பூதங்கட்குத்
தெய்வமாகலின், ஐவருன்றார்; ஐவருனொருவனென்றது உருத்திரன் நெய்வமா
கிய நிலை.

* பிணிமுகம் - முருகர்க்குரிய யானையென்பதை, “பாயிரும் பணிக்கடல்”என்
றும் பரிபாடலிற் “கேடல்பிணிமுக முர்ந்தம குழக்கி” என்பதனுரையானுணர்ச்சு.

† “கெடத்தே”க் கெய்த்த நிலப் பைஞ்சுனை” என்றார் பரிபாடலிலும்.

அவன் அங்கையிற் சென்றது : இவ்வாறியிருந்தவிடத்து இத்தான்வாய்
விய சருப்பத்தினு முனிவர் வாங்கித் தமர் சத் தமர்கலாகையின் இறைமன்கு
விய முத்திக்குண்டத் திட்டதினைக் கூற்றிற்று.

ஆறவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ — அருந்ததியொழிந்த ஆறுவாரலே உயரப்
பட்ட ஆறுவடிவுபொருந்திய செல்வ,

என்றது: அங்கணம் அங்கியின்கணிட்டுச் சத்திருறைந்த சருப்பத்தை முனிவரொ
ழுவரும் வாங்கித் தம்மனைவியர்க்குக் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்தோர் விழாங்கிச் சூ
ன்முதிர்ந்து, சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயவிலே பெற ஆறு வடிவாக வளர்ந்
தமை கூற்றிற்று.

ஏற்கையினுலே ஆறுவார்ப் பைஞ்சனையிலே பயக்கப்பட்ட செல்வவென்க;
இது பரிபாடலிற் * “பாயிரும் பனிக்கடல்” என்னும் பாட்டானுணர்க.

ஆல் கெழு கடவுட் புதல்வ — கல்லாலின் கீழிருந்த கடவுளினுடைய புதல்வ,
கடவுளொன உயர்நினையாய் நில்லாது கடவுளென்பது தெய்வமென்னும் பொ
ருட்டாய் அஃநினைமுடிபுகொள்ளும் உயர்நினையாய் நின்றவின், அஃநினைப்பார்
பட்டு “உணரக்கூறிய” என்னும் புறனடையான் முடித்தது.

மால் வரை மலைமகள் மகனே — பெருமைமையுடைய மலையாகிய மலையரா
யன் மகளுடைய மகனே,

வரை - முத்திலுமாம்.

மாற்றோர் கூற்றே — பகைவர்க்குக் கூற்றுவனே,

[வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ:]

வெற்றிக் கொற்றவை சிறுவ — வெற்றியை உலகத்திற்குக் கொடுக்கும் வன
தூர்க்கையினுடைய புதல்வ,

வெல் போர்க் கொற்றவை — தான் வெல்லும்போரைச் செய்யுங் கொற்றவை,
என்றது: மகிடைசைச் செற்றதினை.

இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி — பூணணிந்த தலைமையினையுடைய
காடுகாளுடைய குழவி,

காடு சிறுளென்பது இக்காலத்துக் காடுகளென மருவிற்து. அவனும் இ
றைவனுடைய சத்தியாகவின், அவருடைய குழவியென்றார்.

[வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ:]

வானோர் தானைத் தலைவ — தேவர்கள் படைத்தலைவ,

என்றது: தேவசேனாபதி என்றதாம்.

வணங்கு வில் — வளையும் வில்லையும்,

வில்லையும், தேவராகிய தானையையுமுடைய தலைவவென்க.

மலை மாற்ப — இன்பத்திற்குரிய மாலையணிந்த மாற்ப,

தூல் அறி புலவ — எல்லா தூல்களையும் அறியும் புலவ,

புலவன் - அறிவுடையவன்.

செருவில் ஒருவ — போர்த்தொழிலில் ஒருவனாகி நிற்பாய்,

பொரு விறல் மன்ன — பொருகின்ற வெற்றியினையுடைய மன்ன,

மன்னன் - இளமைப்பகுதித் திருநாமத்தோன்.

அந்தணர் வெறுக்கை — அந்தணருடைய செல்வமாயிருப்பாய்,

* பரிபாடல், ௫.

† தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், ௧௧௦.

அறிந்தோன் சொல் மலை—சான்ட்ரோ புதழ்த்து சொல்லப்படுக சொற்களினிட்ட
மாயிருப்பாய்,

மல்கையர் கமைய—தெய்வமாயினையாகும், வள்ளி புரளியாகுமாயி மகவிரித்
ருக் கைய,

மைந்தர் ஏறே—வீரர்க்கிடபமே,

வேல் செழு தடக் கைச் சால் பெருகு செல்வ—வேல்பொருத்தின பெருமை
வையுடைய வையானமைந்த பெரிய செல்வ,

என்றது: வேல் வெற்றியாற்பெற்ற அச்செல்வத்தை.

[குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து, விடம்பொரு செடுவனாக் குறிஞ்சித்
கிழவ:]

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்துக் கிழவ—குருகாற் பெயர்பெற்ற மலை
வையுடைய குறைபாடு வெற்றியையுடைய கிழவ,

விடம்பொரு செடுவனாக் குறிஞ்சித் கிழவ—தேவாலகைத் தீண்டும் கெடிய
வனாகையுடைய குறிஞ்சிகிலத்துக்கு உரிமையுடையாய்,

அதற்குரியனாதல் * “சேயோன் மெய வாவனா யுகமும்” என்பதனாறுணர்க.

பலர் புதழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே—பவரும் புதழ்த்துசொல்லும் நன்றாகிய
சொற்கையுடைய பாசமயத்தினுள்ளார்க்கு ஏற்றின்றன்மையை உடையவனே,

என்றது: சல்வமதத்தையுடைய யானைபோல்வார்க்குச் சிங்கவேறு போல்வா
பென்றதாம்.

[அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக:] பெறல் அரு மரபின் பெரும்
பெயர் முருக—பிறர்க்குப் பெறவரிய முறைமையினையுடைய பெரும்பொருளையுடைய
முருக,

பெயர் - பொருள். † “பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரிஇய” எனவும்,
‡ “சொற்பெயர் காட்டம்” எனவும்வரும். பெரும்பொருளைன்றது - வீட்டினை.

[நகையுநர் சார்த்து மிகைபே ராள:] நகையுநர்க்கு ஆர்த்தும் பேர் இகை
ஆள்—அவ்வீட்டைப் பெறவேண்டுமென்று நச்சிவந்தார்த்து அதனை நுகர்விக்கும்
பெரியபுகழை ஆளுதலையுடையாய்,

பேரிசை பென்று மாறுக.

[அலந்தோர்க் கனிக்கும் பொலம்பூட் சேனய், மண்டமர் கடந்தபின் வென்ற
டகலத்து:]

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் சேனய்—பிறரால் இடுக்கெட்டுவந்தார்த்து அருள்
பன்னும் சேய்,

மண்டி அமர் கடந்த வென்று ஆடு சின் அகலத்துப் பொலம் பூண் சேனய்—மிக்
ருச்செல்கின்ற போர்களைமுடித்த வென்றகின்று சினதுமார்பிடத்தே பொன்னாற்
செய்த பேரணிகலங்கீரையணிந்த சேயென்க.

பரிசிலர்த் தாக்கும் உரு செழு செடு வேன்—இரந்துவந்தோனா வேண்டவன
கோடுத்துப் பாதுகாக்கும் உட்குதல்பொருத்திய கெடியவேனே,

பெரியோர் எத்தம் பெரும் பெயர் இயவுள்—தேவரும் முனிவரும் எத்தம்
பெரிய திருமதத்தையுடைய தலைவனே,

* தொக்கப்பியல், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫.

† பதிநிறப்பந்து, ஒன்பதாய்பந்து, ௧௦.

‡ “ ” முன்றும்பந்து, ௧.

இயவுன்—உடவுளுமாம்.

[சூர்மருங்குறுத்த மொய்ய்பின் மதவன், பொய்யிரு:] பொய் மரு மொய்ய் பிற் சூர் மருங்கு அறுத்த மதவன்—பொய்த்தொழிலே மிகுந்த மொய்ய்ப்பாடல் சூரபன்மாயின்ருலத்தை இல்லையார்க்கு மதவன்மொய் ஊம் பொய்யுடையம்,

பொருசு—உவமிக்கப்படுவாய்,

பொருவப்படுவான், பொருளென நின்றது.

சூரிசில்—தலைவன்,

[எனப்பல, யானறி யளவையி னேத்தி யானது:] என யான் அறி அளவை யின் ஆனது பல ஏத்தி—என்று யானறிந்து நினக்குக்கூறிய அளவாலே நீயும் அமை யாதே பலவற்றையும் கூறிப் புகழ்ந்த,

நின் அனந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின்—நிந்தன்மையெல்லாம் முற்ற அளவிட்டறிதல் பல்லுயிர்க்கு அரிதாகையினாலே,

நின் அடி உள்ளி வந்தனென்—நின் திருவடியைப் பெறவேண்டுமென்று நினைத் தவந்தேன்;

நின்னொடு புரையுந் இல்லாப் புலமையோய்—நின்னொடு ஒப்பாரில்லாத மெய் குஞ்ஞானத்தை உடையோய்,

எனக் குறித்தது மொழியா அளவையில்—என்றுசொல்லி நீகருதிய விடுபெற் றினை விண்ணப்பஞ்செய்வதற்கு முன்னே,

முந்தநீகண்டழி முணைமர்ந்த (உருச), மகனே, சுடந்தே (உருச), குழலி (உருச), வெறக்கை, சொன்மையாயிருப்பாய் (உருச), மைந்தனோறே (உருச), புலவனோறே (உருச), சேயே (உருச), வேனே (உருச), இயவுனே (உருச), மதவலி (உருச), புலமையோய் (உருச) என்றுமுன்னர் எதிர்முமொக்கி ஏத்தி (உருச) யென அண்மைவிளி யல்லாத னவற்றை முன்னர்க்கட்டி முடிக்க. அங்ஙனம் எதிர்முமொக்கி யேத்திப் பின்னர்ப் பரவி வணங்கிக் (உருச) செல்வ (உருச), புதல்வ (உருச), நிறுவ (உருச), தலைவ (உருச), மார்ப், புலவ (உருச), ஒருவ, மன்ன (உருச), கணவ (உருச), செல்வ (உருச), கிறுவ (உருச), முருக (உருச), திசைபேராள் (உருச), பொருச (உருச) வென்றுஅண் மையாகவிளித்து, மன்னுயிர்க்கருமையின் (உருச) யானறியளவையினேத்தி (உருச) நின்னடியுள்ளிவந்தனென் (உருச) என்று நீ குறித்தது மொழியாவளவையினென முடிக்க.

[குறித்தடன், வேறுபல் ஒருவற் குறும்பல் கூளியர்:] வேறு பல் உருவிற் குறும் பல் கூளியர் உடன் குறித்து—வேறுவேறாகிய பவவடிவினையுடைய சிறிய பலராயே சேவித்தறிப்பார் சோக்கருதி,

* “நின் கூர்சல்” வம்பிற் கொலேற் கூளியர்” என்றார் பிறரும்.

சாறு அயர் களத்து வீறு பெறத் தோன்றி—விழாவெடுத்தனத்தே தாங்கள் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

[அளியன் னானே முதுவா யிரவலன்:] முது வாய் இரவலன் தான் அளியன் —அறிவுமுதிர்ந்த வாய்மையையுடைய புலவன்முன் அளிக்கத்தக்கான்;

[வந்தோன் பெருமனின் வண்புகழ் நயத்தென, வ்னியவு நல்லவு நனிபலவேத்தி:] பெரும நின் வண் புகழ் நயந்து இனியவும் நல்லவும் நனி பல ஏத்தி வந்தோன் என —பெரும, நினது வளவிய புகழ்நனைக்கறவிரும்பிக் கேட்டோர்க்கு இனியனவும் உறுதியுயப்பனவுமாக மிக்க பவவற்றை வாழ்த்தி வந்தோனென்றுகூறி,

* புறநானூறு, உரு.

காசியன் (௨௮௩) குறித்ததத் (௨௮௪) தொன்றி (௨௮௫) அரியன் (௨௮௬) பெரும்
தின் வன்புலமுதல் கூறியதது (௨௮௭) தினியவும் கல்லுமாத் கத்தி (௨௮௮) வத்
தோன் (௨௮௯) வந்து கடறவென முடிக்க.

தெய்வம் காற்ற திறல் விளக்கு உருவின்—தெய்வத்தன்மையமைந்த வலிவின்
ங்கும் வடிவியையும்,

வான் தோய் நிலப்பின் தான் வந்த எய்தி—வானெத்தின்கும் வான்க்கெயினையுரு
டைய தான் அவையை வந்தனாதி,

அனங்கு கால் உயர் நில தழிவி—வருத்தமமைந்த தெய்வத்தன்மையை உள்ள
புத்திக்கொண்டு,

[பண்டைத்தன், மணங்கமழ் தெய்வத் தினகலங் காட்டி:] மணம் கமழ் தெய்வத்
தும் பண்டைத் தன் தினகலம் காட்டி—மணம் காழுகின்ற தெய்வத்தன்மையையு
டைய (தன்புண்டாகிய தன் தினையவடிவைக் காட்டி,

[அஞ்சு லோம்புமதி யறிவனின் வாகனென:] தின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஏம்பு
மதி என—நீ வீடுபெற தினாத்தவந்த வரவை யான் முன்னேயறிவேன்; அது தினக்கு
எய்துதலறிதென்று அஞ்சதலைப் பரிசரியென்று,

அன்புடை நன்மொழி அனைஇ—தின்மேல் அன்புடைத்தாகிய கல்ல வார்த்தை
களைப் பலகாலம் அருளிச்செய்து,

[விளியின்று, இருணிற் முந்நீர் வளைவிய வலகத், தொருநீ யாகித் தோன்ற:]
இருள் நிற முந்நீர் வளைவிய உலகத்து ஒரு நியாகி விளிவு இன்று தோன்ற—இருண்ட
நிறத்தையுடைய கடல்குழந்த உலகத்திடத்தே நீ யொருவனுமே பிறங்கு விடனித்
தஞ்சுரியையாய்க் கெடின்றித் தோன்றும்படி,

விழுவிய பெறல் அரும் பரிசில் கல்கும் மதி—சீரிய பிறராத் பெறுதற்கரிய வீடு
பெற்றினைத் தருவன்;

* “இருமுரு கின்னு மேனை யிடத்தொநீர், தருகிலை யுடைய வென்மனார் புல
வன்.” என்றதனானுதல் † “அவ்வத் சொல்லிற்கு” என்னும் புறனடையதனானுதன்
மதி படர்க்கைக்கன்வருதல் கொள்க.

இனி மதிபலவுடனெனக் கூட்டி, அறிவுகள் பலவுடனே பரிசில் கல்குமென்று
உறுவாருமுளர்.

[பலவுடன், வேறுபடு துகிலி னுடங்கி:] வேறு பல் துகிலிற் பல உடன் துடங்கி
—வேறுபட்ட பலவாகிய துகிற்கொடிக்கைப்போலத் தாம் பலவுக் கூடவசைந்து,

அகில் கமத்து ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி—அகிலை மேற்கொண்டு சந்தனமாகிய
பெரிய மரத்தைத் தன்னி,

வோற்பு உடை அனங்கு கினை புலம்ப போர் கீண்டு—சிறுமூங்கிலினது பூவுடை
த்தான அனகென்ற கொம்பு தனிப்ப வேணாப்பினந்து,

வின் பொரு செவி வரைப் பரிதியின் தொடுத்த தன் கமழ் அலர் இரூல் கிதை
ய—தேவருவகத்தைத் தின்கென்ற கெடிய மலையிடத்தே ஞாயிற்றின்மண்டிலத்தை
ப்போல ஈ வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்கின்ற வீரிந்த தேன்கூடு கெட,

கண் பல ஆகினி முத கவி கலாவ—கவஞ்சிய பல ஆகினிகளினுடைய முந்
றிய கவி தன்னிடத்தே கலக்க,

* தொல்லாப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௨௭.

†

மீளவைகளை உதமலர் உதிர—மலைமீதுச்செய்துண்டவைகள் கரமுன்னெயின் கரிய
மலர்கள் உதிர,

பூமொடு மா முக முகக்கலை பணிப்ப—புறந்தாங்கிவெட கரிய முகத்தையு
டைய முகக்கலையும் பறிக,

* “கலையென் காட்சி யுழைக்கு முனித்தே.” † “நிலையிற் தப்பியவர் முகங்கள்
கண்ணும்.” என்றார்.

பூறுதல் இரும் பிடி குளிர்ப்ப வீசி—புகனாயணிந்த மத்தகத்தையுடைய பெ
ரிய பிடி குளிரும்படி வீசி,

பெருங் களிந்து முத்து உடை வான் கொடு தழீஇ—பெரிய யானையினுடைய
முத்தையுடைத்தாகிய வெள்ளிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,

[தத்துற்று, நன்பொன் மணிநிறங் கிளர:] நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத்
தத்துற்று—நல்வ பொன்னும் மணியும் நிறம்விளங்கும்படி மேலே கொண்டுநித்து,
தத்துற்று- தத்துதலையுற்று.

பொன் கொழியா—பொடியான பொண்ணைத் தெள்ளி,
வாழை முழுமுதல் துய்யத் தாழை இளநீர் வீழுக்குலை உதிரத் தாக்கி—வாழை
யினது பெரிய முதல் துணியத் தெங்கினது இளநீரையுடைய சீரியகுலை உதிர அவ்
விரண்டினையும் மோதி,

கழிக் கொழிக் கருந் துணர் சாய—யினனைதுகொடியின் கரிய கொத்துக்கள்
சாய,

[பொதிப்புற, மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக், கோழி வயப்பெடை
யிரிய:] பொதிப் புற மட நடை மஞ்ஞை கோழி வயப் பெடை வெரீஇப் பலவுட
ன் இரிய—பீலியையுடைத்தாகிய இடத்தினையும் மடப்பத்தையுடைத்தாகிய ஒழுக்கத்
தையுமுடைய மயில்களோடே கோழியினுடைய வலியையுடைய பெடை வெரு
லிப் பலவுஞ் சேரக்கேட,

[சேழலோ, டிரும்பின வெளிற்றின் புன்சா யன்ன, குருஉமயிர் யாக்கைக்
குடாவடி யுளியம், பெருங்கல் விடாளைச் செறிய:] சேழலோடு வெளிற்றின்
இரும் பனைப் புன் சாய் அன்ன குருஉ மயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம் பெருங்
கல் விடர் அளைச் செறிய—ஆண்பன்றியுடனே உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய
கரிய பனியினது புல்லிய செறும்பையொத்த கரியநிறத்தையுடைத்தாகிய மயிரின
யுடைய உடம்பினையும், வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி பெரிய கல்விண்ட மு
ழைஞ்சிலே சேர,

கருங் கோட்டு ஆமா நல் ஏறு சிலைப்ப—கரிய கொம்பினையுடைய ஆமாவினு
டைய கன்னுபெ ஏறுகள் முழங்க,

சேண் சின்று இழுமென இழிதரும் அருவி—மலையின் உச்சியினின்றும் இழுமெ
ன்னும் ஓசைபடக் குதிக்கும் அருவியையுடைய,

பழம் முதிர் சோலை மலை கிழவோனே—பழம் முற்றின சோலைகளையுடைய
மலைக்கு உரிமையையுடையோனே,

தடங்கிச் சுமந்து உருட்டிக் கீண்டு சிதையக் கலாவ உதிரப் பணிப்ப வீசித்
தழீஇத் தத்துற்றுக் கொழியாத் துய்ய உதிரத்தாக்கிச் சாய இரியச் செறியச் சிலைப்ப
இழிதரும் அருவியெனமுடிக்க.

கிழவோனென்றபெயர் உடம்பொடுபுணர்த்தலாற் கொள்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சடு.

† “ ” ” ” சக.

கணவன் (௩) மகப்பெண் (௪) சென்னியனாகிய (௫) சேயுடைய (௬) சேவடி படரும் உன்னத்தோட (௭) செத்துஞ்சிலவை நீகயந்தனையாயின் (௮), உன்னத் துத்து இன்னகைவாய்ப்ப நின்போக்புற (௯); அதுபெறுதற்கு அவன்யான் மறைவுபெற்களிற் குந்தமந்துறைத்துமுரியன்; அதுவன்றி (௧௦) அலைவாய்ச்சேத துப் பிழையாப்பது; அதுவன்றி (௧௧) ஆலின்னக்குடி அசைதலுமுரியன்; அது வன்றி (௧௨) ஏகத்துறைத்துமுரியன்; அதுவன்றித் (௧௩) குன்றுதோருடதும் கந்ததல் பண்பு; அதுவன்றி (௧௪) விழயின்கண்ணும் (௧௫) நிலையின்கண்ணும் (௧௬) கத்துடை நிலையின்கண்ணும் (௧௭) உறைத்துமுரியன் (௧௮); களலுங் (௧௯) காந் (௨௦) முதலியன ஆண்டாண்டிறைத்தும் (௨௧) உரியன் (௨௨); கசரிவே (௨௩) பாடி (௨௪) வைத்துடையகி (௨௫) வாழ்த்தி (௨௬) வழிபட (௨௭) உறைத்துமு ரியன்; (௨௮) இஃதியானறிந்தபடியே கூறினேன் (௨௯); இனி ஆண்டாண்டாயினு மகப்பிழலிடங்கலிலேயாயினுமாக (௩௦), முந்துகிணங்கிமுகனமர்ந்துமுன்னரே திர்முகமாக்கிவந்திப் (௩௧) பரவி வளங்கி (௩௨) அன்மையாகவீனித்து யானறிய னவையினேத்தி (௩௩) கிச்சாடி யுள்ளி வந்தேனென்று (௩௪) நீருறித்தது மொழி வதற்குமுன்னே (௩௫) கடனியர் (௩௬) குறித்துத் (௩௭) தோன்றிப் (௩௮) பெரும (௩௯) இரவலன் நீ அளிக்கத்தக்கான் (௪௦) வந்தோனென்றுகூற (௪௧) மலைமீழ வோருரிய (௪௨) குறியிலும் (௪௩) தான்வந்தெய்தித் (௪௪) தழிஇத் (௪௫) காட்டி (௪௬) உஞ்சலோம்புமதியென்று (௪௭) அன்புடை மன்மொழியினாடு (௪௮) ஒரு கியாதீதோன்றும்படி (௪௯) பெறலரும்பரிசில் கல்குவனென (௫௦) வீடுபெறக் கருதிய இரவலனைநோக்கி வீடுபெற்றுவெருவன் ஆற்றப்படுத்ததாக வினைமுடிக்க.

அதுபுறத்தினையியலுள் * “தாவின்லல்கை” என்னுஞ் சூத்திரத்தின் “ஆற்றி டைக் காட்டி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறுஅர்க் கறிவுறீஇச், சென்ற பயனை திரச் சொன்ன பச்சமும்” என்பதனான் முற்கூறிய கந்தழியைப் பெற்றுவெ ருவன் அதனைப் பெறுதாவெருநெனக்குப் பெறுமாறு கூறி அவனை வழிப்படுத்துக் கூறுவானென்பது பற்றிச் செய்யுள் செய்தாராயிற்று.

கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த் தானேவிற்குந் தத்துவம்கடந்த பொ ருள்; அது † “சார்பினுந் ஞேன்ருது தானருவாய் * * மைதீர் சுடர்” என்பதாம்; இதனை ‡ “உற்றவாக்கையி னுறுபொரு னறுமல ரொழுதரு காற்றம்போற்-பற்றலா உதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்” என அதனை உணர்ந்தோர் கூறியவாற்றினுணர்ச்சு.

முருகாற்றப்படை யென்றதற்கு வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானோர் இரவலனை வீடுபெற்றுவெருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றப்படுத்ததென்று பொருள்கூறுக.

துமாவேளை மதுரைக் கணக்காயனும் கனார் நக்கிரான்பாடிய திருமுருகாற் றப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

* தொக்காய்ப்பம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், ௬௬.

† பெண்பா. “சார்பினுந் ஞேன்ருது தானருவா யெப்பொருட்டுஞ் - சார் பெனரின் தொகுத்து விடப் பதகத்தரோ - வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத் தானறிந்த - துண்டையத் மைதீர் சுடர்.”

‡ திருவாசகம், அநியப்பத்து, ௬.

வெண்பாப் புத் துணை.

தமிழ், தன்ன பாடல்கள், பத்திரப்பாடல்கள் செந்தமிழ் பலமுய எட்டிப்போதிக
எரிவில்லாமல் திருமுருகாற்றுப்படை மட்டுமுள்ள புதிய எட்டிப்போதிகளிலும் அச்சப்
போதிகளிலும் இருந்தமையால் தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

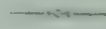
நேரிசைவெண்பா.

- க. குன்ற மெறிந்தாய் குணாகடலேற் றூர்தமிழ்தாய்
புன்றலைய பூசப் பொருபடையா—யென்று
யினோயா யழகியா யேறார்ந்தா னேறே
யுனோயாயென் னுள்ளத் துறை.
- உ. குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்கதுவு
மன்றந் தமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்னைக்
கைவிடா தின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா ளீரன்கை வேல்.
- ங. வீரவே றுரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.
- ச. இன்ன மொருகா லெனதிமென்பக் குன்றுக்குங்
கொன்னவிலேற் றூர்தமிழ்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிலேய் நெடுஞ்ஞன்றம் பட்டுருவக் தொட்ட
தனிலேலை வாங்கத் தரும்.
- ஞ. உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகிலேன்
மின்னை யொருவரையான் பின்செல்வேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வரனோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.
- சு. அஞ்ச முகந்தோன்றி லாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரி லஞ்சலென வேறோன்று—நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி லீருகா லுந் தோன்று
முருகாவென் றோதுவார் முன்.
- ஊ. முருகனே சென்றி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யிசன் மகனே—யொருகைமுகன்
தம்பியே சின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
தம்பியே கைதொழுவே னான்.

19. தாய்க்கு உடன்படிக்கை செய்து
 வந்தால் பரமம் மகிழ்ச்சி—தந்தை
 உடன்படிக்கை செய்து கொடுத்தால்
 விடங்கா னிரங்கா யினி.

20. பரங்குந்தித் தந்தைக்குக் கொடுத்தால் பரமம்
 மகிழ்ச்சித் தந்தைக்குக் கொண்டு—தந்தைக்கு
 உடன்படிக்கை செய்து கொடுத்தால் பரமம்
 பூசையாகக் கொண்டுடே புகல்.

21. தந்தைக்குத் தந்தைக்குத் தந்தைக்குத்
 தந்தைக்குத் தந்தைக்குத் தந்தைக்குத்—தந்தைக்கு
 தந்தைக்குத் தந்தைக்குத் தந்தைக்குத்
 தந்தைக்குத் தந்தைக்குத் தந்தைக்குத்

இரண்டாவது :

பொருநராற்றுப்படை.

- அருது யாண ரகன்றலைப் பேருர்ச்
சாறுசுழி வழிநாட் சோறுநசை யுறுது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பத்தல்
10 விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை
யெய்யா விளஞ்சூற் செய்யோ ளவ்வயிற்
தைதுமயி *ரொழுதிய தோற்றம் போலப்
பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை
யனைவா ழலவன் கண்கண் டன்ன
- க0 துணாவாய் தூர்ந்த தூர்ப்பமை யாணி
யெண்ணுட் டிங்கள் வடிவிற் றுகி
யண்ண வில்லா வமைவரு வறுவாய்ப்
பாம்பனாந் தன்ன வேங்கிரு மருப்பின்
மாயோண் முன்னை யாய்தொடி கடுக்குங்
கரு கண்கூ டிருக்கைத் திண்பினித் திவவி
னாப்தினை யரிசி யவைய லன்ன
வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பிற்
கேள்வி போகிய நீள்விசித் தொடையன்
மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன
- 20 வணங்குமெய்ந் நின்ற வமைவரு காட்சி
பாறலை கள்வர் படையிட வருளின்
மாறுதலை பெயர்க்கு மருவின் பாலை
வாரியும் வடித்து முந்திய முறழ்ந்துஞ்
சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி
20 யறல்போற் கூந்தற் பிறைபோற் திருதுதற்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்க
ணிலவிதழ் புரையு மின்மொழித் துவர்வாய்ப்
பலவுறு முந்திற் பழிதிர் வெண்பன்

மகிர்முறை மருகி மான்கடை யான்

௩௦ பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதி
குண்டச் சாய்ந்த நன்கின சொருத்தி
குடமைப் பனைத்தோ ளாரிமயிர் முன்கை
நெடுவரை மிகைதூப காத்தன் மெல்லிப்
கனிவா யொப்பி னெனினிடு வள்ளுடு

௩௫ மணங்கென வருத்த சனங்கலரி யாகத்
தீர்க்கிடை போகா வேரின வனமுலை
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பூ
முண்டென வுணரா அபய சடுகின்
வண்டிருப் பன்ன பல்கா மல்கு

௪௦ கெரும்பிடித் தடக்கலிற் செழிந்துதிகள் குறங்கிற்
பொருந்துமாயி சொழுகிய திருந்துதாட் கொப்ப
வருந்துகாய் நாலிற் பெருந்தகு சேறடி
யாக்குருக் கன்ன செந்நில நெதுங்கலிற்
பாற்பகை யுழந்த நோபொடு சிவனி

௪௫ மர்ப்பழுத் தன்ன மறுகுநீர் மொக்கு
ணன்பக லத்தி நடையிடை விலங்கலிற்
பெடைமயி லுருகிற் பெருந்தகு பாடினி
பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறுங்
கனிது வழங்கதர்க் கானத் தல்கி

௫௦ யிலையின் மராத் தவெவ்வந் தாங்கி
வலைவலர் தன்ன மென்னிழவர் மருங்கிற்
காடுறை கடவுட்கடன் சுழிப்பிய பின்றைப்
பிடுகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் நோன்றான்
முரசுமுழங்கு தானை மூவருங் கூடி

௫௫ யரசவை யிருந்த நோற்றம் போலப்
பாடல் பற்றிய பயனுடை யெழாஅற்
கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந்
வறியா மையி் னெறிநீர் நொராஅ
தாற்றெதிர்ப் படுதலு கோற்றதன் பயனே

௬௦ பொற்றிக் கேண்மதி புதழ்மேம் படுந்
வாடுபசி யுழந்தகின் னிருப்பே சொக்கனொடு
நீடுபசி யொராஅல் வேண்டி னீடின
நெழுமதி வாழி யேழின் கிழவ

௬௫ மருக முன்னி பறவைமீன் யானுமவ

௬௫ னிருமென் சுண்ட யிடனுடை வொப்பி

சுருகியுள்ள தன்மை பா நல்பொருள்
விசையென் புன்சென் விநிம்பை நிர
வெய்த்த மெய்யே வெய்யோ கைப்
பைத்த பாம்பின் துத்தி யேப்ப்பக்

- ௪௦0 கைக்கை ௧௧ ருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி
யிருநீர்ப் பாணிக் கேற்ப விநிகதிர்
வெள்ளி முறைத்த நள்ளிருள் விடிய
வென்றியான் பெட்டா வளவையி னென்றிய
கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
- ௪௦௧ வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிக்
கண்ணிற் காண நண்ணு வழியினைப்
பருகு வன்ன வருகா கோக்கமோ
மருகு பவைபோ வென்பு குளிர்கொளீஇ
யீரும் பேனு *மிருந்திறை கூடி
- ௪௦௨ வேரோடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் துவா நீக்கி
கோக்கு † நுழை கல்லா துண்மைய பூக்கனிற்
தாவுரி யன்ன வறுவை நல்கி
மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்
- ௪௦௩ திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால்
வாக்குபு தரத்தா வருத்தம் வீட
வா வுண்டு போளுர் போக்கிச்
செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்
- ௪௦௪ திருக்கிளர் கோயி லொருசிறைத் தங்கித்
தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ
ததன்பய மெய்திய வளவை மான
வாறுசெல் வருத்த மகல நீக்கி
பனந்தர் நடுக்க மல்லதி யாவது
- ௪௦௫ மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து
மாலை யன்னதோர் புன்மையுங் காலைக்
கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையுங்
கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப
வல்லஞர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்
- ௪௦௬ கல்லா வீகோளுர் சொல்லிக் காட்டக்

* இயிர்க் தென்றும் பாடம்.

† நுழைவேலா வென்றும் பாடம்.

- கதுவெனத் தனாத்து வந்தெனத் கது
யதன்முறை எழிப்பிப பிற்றைப் பதனறித்து
தராடும் துற்றிய தருவையப் புழுக்கின்
பாசா வேவை பழுக்கெனத் தன்மிக்
கடு காழிற் கட்ட கோழுந் கொழுப்பறை
முழி ஊழின் வாய்வெப் தொற்றி
யவையவை முனிஞவ மேயினெ ஸவைய
வேறுபல் துருவின் கிரகு தந்திரீடு
மன்னமை முழவின் பன்னமை சிறியா
- க10 தொன் ஹதல் கிறவியர் பாணி தூங்க
மலும்பதம் பன்னுட் கழிப்பி யொருரா
ளகிழ்ப்பதன் கொங்கென் திரப்ப முகிழ்த்தனை
முாவை போகிப முரியா வரிசி
கிரவென நிமிர்ந்த மிரலமை புழுக்கல்
- க11 பால்வறைக் கருளை காடியின் மிதப்ப
வயின்ற காலேப் பயின்றினி திருந்து
கொல்லி யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே
யெல்லையு மிரவு முன்றின்று மழுங்கி
யுயிர்ப்பிடம் பெருவு தூண்முனின் தொருநாட்
- க12 செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறை துறை போகிய
செல்வ செறுமென் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
யகறி கோவெம் மாயம் விட்டெனச்
கிரழிய வன்போற் செயிர்த்த நோங்கமொடு
- க13 துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
பிடி புணர் வேழம் பெட்டவை கொங்கெனத்
தன்னறி யளவையிற் றரத்தா யாறு
மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
டின்தை தீர வந்தனென் லெல்லே
- க14 துருவப் பஃதே ரிளையோன் சிவவன்
முருகந் சிற்றத் துருகெழு குரிசி
ஐய்வயிற் றிருந்து தாய மெய்தி
யெய்ப்பாத் தெவ்வ கோவல் கேட்பச்
செய்பார் தேனக் தெருமால் கவிப்ப
- க15 பெளவ மீயிசைப் பசற்கதிர் பாப்பி
வேவ்வெஞ் செல்வன் கிசம்புபடர் தாங்குப்
கிதத்தவழ் சற்றதந் குெட்டுச் சிறந்தன்

கூற மீளி பொய்ய்ப்பின் ம் தவனி செ நகல்
முலைக்கோள் விடாது மாதத்தினா தெய்வென
தலைக்கோள் வேட்டாள் களிதட்டாது
கொம்பனம் போகாததன் தொடுந் சஞ்சிதனை
யாவாய் வேம்பி வந்ததுதழந் தெரியுது

றுணிழன் மருங்கி லணுகுடி குறுகித்
 ௭௫0 தொழுதுமுன் னிற்குயி ராயித் பழுதின்
 தீற்றா னேருப்பிற் போற் றடி நொச்சி தூந்

கருடு கொட்டைத் தகைய பட்டுடை நல்கிப்
பெறலந்ந் கலத்திற் பெட்டாய் குண்கொணப்
பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தாத்தா
வைகல் வைகல் கைகவி பருதி

கசு0 கனியிடும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
தூபின் வலவா துணங்கரின் மாலை
வாலொளி முத்தமொடு பாடி வி யணியப்
கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி நெடுந்தே
நூட்டுகா துயல்வா வேரி துடங்கப்

கனம் நண்பல் துரை நாட்டொடு நண்பல்

வெகுடப்பறை துவலும் பஞ்சுடப்பெருந் தடக்கை
வெருவருந் செலவின் வெகுளி வேழம்

† மாசொடு மீடைத்த வென்றும் பாடம்.

தரவிடைத் தங்கலோ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிறர்பிறர்க் கார்த்தித் தெற்றெனச்
கௌடு செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்வென விடுக்குவ னல்ல னெல்லெனத்
நிராபிறழிய விரும்பெளவத்துக்
கரைகுழந்த வகன்கிடக்கை

க.அ0 மாமாவின் வயின்வயினெற்
றுழ்தாழைத் தண்டண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குடிவயினாற்
செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
கருங்காக்கை கவவுமுனையின்

க.அடு மனைநொச்சி நிழலாங்க
ணீற்றி யாமை தன்பார்ப் போம்பவு
மியையோர் வண்ட லயரவு முதியோ
ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவு
முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்

க.க0 மடக்கண்ண மயிலாலப்
பைம்பாகற் பழந்துணரிய
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி
யறைக்கரும்பி னரிநெல்லி
னினைக்களம ரிசைபெருக

க.கடு வறளடும்பி னிவர்பகன்றைத்
தளிர்ப்புன்கின் றுழ்காவி
னனைஞாழலொடு மாங்குழீஇய
வவண்முனையி னகன்றுமாறி
யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி

200 நகுமுல்லை யுகுதேனுவீப்
பொற்கொன்றை மணிக்காயா
நற்புறவி னடைமுனையிற்
சுறவழங்கு மிரும்பெளவத்
திறவருந்திய வினகாரை

200 பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பி
னெங்குதினா பெரவிவெரீஇத்
தீம்பென்னை மடற்சேப்பவுங்
கோட்டென்கின் குலைவாழைக்
கொழுங்கார்தண் மலர்நாகத்துத்

- உக௦ துடிக்குடி னைஞ் குடிப்பாக்கக்
திபாழ்வண்டி ன் கொண்கேற்பக்
கலவம்விரித்த மடமஞ்ஞை
கிலவெக்கர்ப் பஸ்பெயர்த்
தேனெய்யொடு கிழங்குமாறியோர்
- உக௧. மீனெய்யொடு நறவுமறுகவுந்
தீங்கரும்போ டவல்வகுத்தோர்
மான்சுறையொடு மதுமறுகவுந்
குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்த
னறும்பூங் கண்ணி குறவர் சூடக்
- உக௨ கானவர் மருதம் பாட வகவர்
நீனிற முல்லைப் பஹிணை நுவலக்
கானக்கோழி கதிர்குத்த
மனைக்கோழி தினைக்கவா
வரைமந்தி கழிமூழ்கக்
- உக௩ கழிநானா வனாயிறுப்பத்
தண்ணைப்பிணை * னாடுகுழிஇ
மண்மருங்கினான் மறுவின்றி
யொருகுடையா னென்றுகூறப்
பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை
- உக௪ யறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ
லன்னோன் வாழி வெல்வேற் குரிசின்
மன்னர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா
ணெல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக்
குல்லை கரியவுங் கோடெரி நைப்பவு
- உக௫ மருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக்
கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்பவும்
பெருவற னுகிய பண்பில் காலையு
நறையு நார்தமு மகிலு மாரமுந்
துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்க் தொழுகி
- உக௬ நுனாத்தலைக் குறாப்புனல் வரைப்பகம் புகுதொறும்
புனலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடையக்
கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து
சூடுகோ டாகப் பிறக்கி நாடொறுங்
குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை
- உக௭ கடுந்தெற்று முடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ்

* நாடுகெழிஇ யென்றும் பாடம்.

சாவி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
யாயிரம் விளையுட் டாகத்
காவிரி புரக்கு நாடுகழ வோனே.

இதன்பொருள்.

அருஅ யாணர் அகன் தலைப் பேர் ஊர்—இடையறாத செல்வவருவாயினையு
டைய அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து,

சாறு கழி வழிநாட் சோறு நசை உறது—விழாக்கழிந்த பின்னாளில் ஆண்டுப்
பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல்செய்யாது,

வேற புலம் முன்னிய விரகு அறி பொருந்—விழாக்கொண்டாடும் வேற்றுப்பு
லத்தைக் கருதிய * விரகையறிந்த பொருந்,

இஃது அண்மைவிளி.

குளப்பு வழி அன்ன கவடு படு பத்தல்—மான்ருளம்பழுத்திய இடத்தையொ
த்த இரண்டருகுந்தாழ்ந்த நடுவுயர்ந்த பத்தலினையும்,

விளக்கு அழல் உருவின் விசி உறு பச்சை—விளக்கினது எரிசின்ற நிறத்தை
யுடைய விசித்துப் போர்த்தலுற்ற தோல்,

எய்யா இளஞ் சூற் செய்யோள் அவ்வயிற்று—மிக அறியப்படாத இனைய குலை
டைய சிவந்த நிறத்தையுடையோளது அழகினையுடைய வயிற்றின்,
செய்யோளென்றார், மயிரொழுங்கு விளக்கித் தோற்றுதற்கு.

ஐது மயிர் ஒழுகிய தோற்றம் போல—ஐதாகிய மயிர் ஒழுகுபடக்கிடந்த தே
ற்றாவுபோல,

பொல்லம் பொத்திய பொதி உறு போர்வை—இரண்டுதலையுங் கூட்டித்தைத்
மரத்தைப்பொதிதலுறும் போர்வையினையும்,

அனை வாழ் அலவன் கண் கண்டு அன்ன தனை வாய் தூர்ந்த தரப்பு அமை
ஆணி—முழையிலேவாழ்கின்ற குண்டின் கண்ணைக் கண்டாலொத்த பத்தலிரண்
டுச்சேர்த்தற்குத் திறந்த தனைகளின் வாய் மறைதற்குக்காரணமாகிய முடுக்குதலை
ந்த ஆணியினையும்,

தோல் குவிழாமல் முடுக்கின ஆணியென்று முறைப்பார். அன்ன ஆணியென்க
எண்ணுன் திங்கள் வடிவிற்குமி அண்ணா இல்லா அமை வரு வறு வாய்—உ
விற்கு எட்டாநாளிற் திங்களின்வடிவை உடைத்தாய் உண்ணுக்கில்லாத பொருந்
ல்வந்த வறியவாயினையும்,

பாம்பு அளந்த அன்ன ஒங்கு இரு மருப்பின்—பாம்பு தலையெடுத்தாலெ
ஒங்கின கரிய தண்டினையும்,

மாயோள் முன்கை ஆய் தொடி கடுக்கும் திவலின் (கடு)—கரியநிற,
யுடையோளுடைய முன்கையில் அழகினையுடைய கேர்ந்த தொடியையொக்கு
ர்க்கட்டினையும்,

கண்டடு இருக்கைத் தின் பிணித் திவவு—ஒன்றோடொன்று நெருங்கி
இருப்பையுடைத்தாகிய தின்பிணிப்பினையுடைய திவவு,

இத கரம்புதுவக்கப்படுவது.

* வீரகு-உபாயம்.

ஆய் திணை அரிசி அனையல் அன்ன வேய்வை போகிய விரல் உளர் நரம்பின் கேள்வி போகிய நீன் விசித் தொடையல்—அழகிணையுடைய திணையரிசியிற் குத்தல ரிசியையொத்த குற்றம்போகிய விரலாலசைக்கும் நரம்பிணையுடைய இசைமுற்றுப் பெற்ற நீண்ட விசித்தலையுடைய தொடர்ச்சியினையும்,

மணங் கம்ழ் மாதனா மண்ணி அன்ன காட்சி (உ௦)—கலியாணஞ்செய்தமை தோற்றுநின்ற மாதனா ஒப்பித்தாலொத்த அழகிணையுமுடைய,

அணங்கு மெய்ந் நின்ற அமை வரு காட்சி—யாழிற்குரியதெய்வம் தன்னிடத் தேநின்ற இலக்கணம் அமைதல்வரும் அழகு.

ஆறு அலை கள்வர் *படைஇட—வழியையலைக்கின்ற கள்வர் தங்கையிற்படைக் கலங்களைக் கைகீழும்படி,

அருளின் மாறு தலை பெயர்க்கும் மருவு இன் பாலை—அருளினது மாறாகிய மறத்தினை யவர்களுடத்துவின்று பெயர்க்கும் மருவுதலினிய பாலையாழை,

பாலை - ஆருபெயர். “கோடே பத்த ராணி நரம்பே - மாடக மெனவரும் வகை வின தாகும்” என்றதனால், மாடகமொழிந்தன கூறினார்.

பத்தலினையும் (அ), பொல்லம்பொத்திய (அ) பச்சையாகிய (இ) போர்வையினையும் (அ), ஆணியினையும் (க௦), வறுவாயினையும் (கஉ), மருப்பினையும் (க௩), வார்த்துடைய (க௪), நரம்பின்றொடர்ச்சியினையும் (க௫), காட்சியினையும் (உ௦) உடைய பாலையாழென முடிக்க.

“கொன்றை கருங்காலி குமிழ்முருக்குத் தணக்கே” என்பதனால், கோட்டிற்கு மரம் கொன்றையுக் கருங்காலியுமாம்; குமிழும், முருக்கும், தணக்கும் பத்தற்கு மரம்.

வாரியும்—நரம்புகளைக்கூடத் தழுவியும்,

வடித்தும்—உருவியும்,

உந்தியும்—தெறித்தும்,

உறழ்த்தும்—ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத்தெறித்தும்,

வடித்தல் - நரம்பெறிதலென்றுமுரைப்பர்.

சீர் உடை கன்மொழி நீரொடு சிதறி—சீராயுடைத்தாகிய தேவபாணிகளை நீர் மையுடன் பரக்கப்பாடி,

சீரெனவே பாணியுத் தூக்கும் உளவாயின.

அறல்போற்கூந்தல்—ஆற்றறல்போலும் கூந்தலினையும்,

பிறை போற் றிரு துதல்—பிறைபோல அழகிணையுடைய துதலினையும்,

கொலை விற்புருவத்து—கொலைத்தொழிலையுடைய விற்போலும் புருவத் தினையும்,

கொழுங்கடை மழைக் கண்—அழகிய கடையினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும்,

இலவு இடழ் புரையும் இன் மொழித் துவர் வாய்—இலவினது இதழையொக் கும் இனியசொல்லையுடைய செம்மையுடைத்தாகிய வாயினையும்,

பல உறு முத்திற் பழி தீர் வெண் பல்—பலவுஞ்சேர்ந்த முத்துக்கள்போற் குற்ற நீதிந்த வெள்ளிய பல்லினையும்,

* படை வீடவென்றும் பாடம்.

பலமுத்தென்றார், ஒருமோதையாயிற்றதலின். இனிப் பலவிலையுற்ற முத்தென் றமாம்.

[மயிர்குறை கருவி மான்மடை யன்ன, பூங்குறை யூதற் பொறைசால் காதின:]

மயிர்குறை கருவி மான் மடை யன்ன காதின—மயிர்வெட்டுகின்ற கத்திரிகை யினுடைய மாட்டுமைப்பட்ட குறைச்சையாத்த காதினையும்,

பூங்குறை யூதற் பொறை சால் காது—பொலியினையுடைய மகாக்குழையினு டைய அசைவினைப் பொறுத்தலமைத்த காது.

காது அடக் காய்த்த கலம் கிளர் எழுத்தின்—காணம் வருத்தலாற் பிறனானோக் காதுகவிழ்த்த னன்மையினக்குகின்ற எழுத்தினையும்,

ஒளி அமைப் பனைத் தோன்—அசைகின்ற மூங்கில்போலும் பெருத்தலையுடைய தோயினையும்,

அரி மயிர் முந்தை—மூம்மைமயிரினையுடைய முன்கையினையும்,

கெலி வரை மிகையுய காத்தல் மெல் விரல்—கெடிய மலையின் உச்சியிடத்தன வாகிய காத்தல்போலும் மெல்விதாயிய விரலினையும்,

கெலி வாய் ஒப்பின் ஒளி விநி வன் உகிர்—கெலியினது வாயோடொப்பினையு டைய ஒளியின்கின்ற பெருமைமையுடைத்தாகிய உகிரினையும்,

அணங்கு வன உருத்த கணங்கு அணி சூகத்த முலை (கூசு)—பிறர்க்கு வருத்தமெ னத் தோற்றின கணங்கனிக்க மாற்பிடத்த முலையினையும்,

சுர்க்கு இடை போகா என் இன வனம் முலை—சுர்க்கும் நடுவெப்போகாத எழுச் சினையுடைய இனைய அழகினையுடைய முலை.

நீர்ப் பெயர்ச் சுழியின் கிறைத்த கொப்பூழ்—நீரிடத்துப் பெயர்தலையுடைய சுழி போல உத்தமயல்க்கணங்கள் கிறைத்த கொப்பூழினையும்,

உண்டென உணரா உயவும் கலின்—உண்டென்று பிறருணரப்படாத வருந்து மிடையினையும்,

உயவ்னென்று பாடமாயின், வருத்தலையுடையவென்க.

வனகு இருப்பு அன்ன பல் காது அல்குல்—பல வண்டினங்களின் இருப்பை போத்த பலமணிகோத்த வடக்கையுடைய மேகலையனந்த அல்குலையும்,

காது-சூகுபெயர்.

இரும் பிடித் தடக் கையிற் செறித்த திரன் குறங்கின்—பெரிய பிடியினுடைய பெருமைமையுடைய கைபோல ஒழுக்கெத்த மெல்விதாகத் தம்மில்நெருங்கி ஒன்றித் திரண்ட குறங்கினையும்,

பொருத்த மயிர் ஒருகிய திருத்த தாட்டு ஒப்ப—கணக்காற்கு இலக்கணமென்ற த்ருப் பொருத்தின மயிர் ஒழுக்குப்பட்ட கலையிலக்கணங்கள் திருத்தின கணக்காலுக் குப் பொருத்த,

[வருத்தகாய் காயிற் பெருத்தகு சிறடி:]

வருத்த காய் காயிற் சிறடி—ஒடியினத்த காயினது காப்போலச் சிறிய அடி யினையும்,

தாட்டுகொப்பப் பெருத் தகு கை—தாறுக்குப்பொருத்தப் பெருமை தக்கிருக்கும டியென்க.

பெருவெண்ணுமுதனிலை பெருமையையுணர்த்திகின்றது.

அரக்கு உருக்கு அன்ன செந்நிலன் ஒலங்கலின்—சாநிலங்கத்தை உருக்கின தன்னமையொத்த செய்யகிலத்தே நடக்கையினாலே,

பரற் பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி—சுர்க்கான்கல்லாகிய பகையாலே வருந்தின நோயோடேபொருந்தி,

மரற் பழுத்தன்ன மறுகுநீர் மொக்குள்—மரற்பழுத்தாற்போன்ற தளும்புநீரையுடைய கொப்புளம்,

நன் பகல் அந்தி நடை இடை விலங்கலில்—நன்றாகிய உச்சிக்காலமான சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

பெடை மயில் உருவிற்பெருந் தகு பாடினி—பெடைமயிலருகுகின்ற மயில் போலும் சாயலினையுமுடைய கல்விப்பெருமை தக்கிருக்கின்ற பாடினி,

கூந்தலினையும், துதலினையும் (உடு), புருவத்தினையும், கண்ணினையும் (உசு), வாயினையும் (உஎ), பல்லினையும் (உஅ), காதலினையும் (கூ), எருத்தினையும் (கூசு), தோளினையும், கையினையும் (கூஉ), விரலினையும் (கூக), உதிரினையும் (கூச), மூலையினையும் (கூசு), கொப்பூழினையும் (கூஎ), நடுவிலினையும் (கூஅ), அல்குலினையும் (கூசு), குறங்கினையும் (சு௦), சேடியினையும் (சுஉ), உருவினையுமுடைய பாடினியென்க.

இங்ஙனம் சேடியுங்கூட்டி எண்ணக்கால் தலைமுதல் அடியிறின்றாகக் கூறிற்றும்.

பாடின பாணிக்கு ஏற்ப—பாடின தாளத்திற்குப் பொருந்த,

நாடொறும் களிற்று வழங்கு அதர்க் கானத்து அல்கி—நாடொறும் யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

[இலையின் மராத் த வெவ்வந் தாங்கி, வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கின்:]

இலை இல் மராத் த வலை வலந்தன்ன மெல் நிழல் மருங்கில்—இலையில்லாத மராத் திடத்தனவாகிய வலையை மேலேகட்டினாலொத்த மெல்லியநிழலினிடத்தே, எவ்வம் தாங்கி—கொப்புளால்வந்த வருத்தந்தாங்கி,

இனி ஞாயிற்றின் வெம்மையால் தனக்குவந்த எவ்வத்தைத்தாங்கி இலையில்லாத மராமரமென மராமரத்தின்மே லேற்றுதலுமாம்.

காடு உறைகடவுட் கடன் கழிப்பிய பின்றை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின்ற தெய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச்செய்யும் முறைமைகளைச் செய்துவிட்டபின்பு,

பொருந (கூ), பாடினி (சுஎ) செந்நிலவெருதுங்கலின் (சுகூ), அவளடிகள் (சுஉ), பரற்பகையுழந்த நோயொடுசிவணித் (சுசு) தம்மிடத்தேகொண்ட மொக்குளால்(சுசு) தனக்குவந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித் (சு௦) தான் நடையைத்தவிர்தலாலே (சுசு) காணத்தின் (சுசு) மென்னிழன் மருங்கிற் (சுசு) றங்கிப் (சுசு) பாலையாழை (உஉ) வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உறழ்த்தும் (உசு) வாசித்த, பாடின பாணிக்கேற்பச் (சுஅ) சேருடைநன்மொழி நீரொடுசிறைத் (உசு) காடுறைகடவுட்கடன் கழிப்பியபின்றை மெனமுடிக்க.

கடன்கழித்தல் - தடாரியைவாசித்தல்.

பீடுகெழு திருவிற்பெரும் பெயர் கோன் தான் முரசு முழங்கு தானே மூவருக் கூடி—பெருமைபொருந்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களுக்கும் வலியையு

ஹைய மூயத்தியையும் வெற்றிமூரகமூழங்கும் படைவினையுமுடைய சோசோழபான்
டியர் தம்மிற் பகைமைக்கிச்சேர்ந்து,

அரசவை யிருந்த தோற்றம் போல—செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற்
குரிய அவையாகவிருந்த தோற்றரவுபோல,

தோற்றம்போல இன்மைதீரவந்தனென் (கஉக) என மெலேகூட்டுக.

இனி அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும் மெலிவுஞ் சமனுமாகப்பாடுதலை
பற்றியவென்று பாட்டின்மேலேற்றிப் பொருள்கூறின், குமுகஞ்செல்வமும் வீரமு
முதலியவற்றிற் தம்மில்துத்தானா உவமித்தலின், அவர்க்கும் வலிவும் மெலிவும் சம
னுமென்றவகுணபான் எய்துமாதலின், அவ்வனங்கூறல் பொருத்தாமைபுணர்க.
அன்றியும் பயனே ஈண்டு உவமையென்றமுணர்க.

இனிப் பாட்டி நிகுத்ததேவாச்சியத்தை யுடைமையின், அரசரோடு உவமித்தா
ரென்பாருணர்.

பாடல் பற்றிய பயன் உடை பெறுவதற் கோடியர் தலைவ—மிடற்றுப்பாடலைத்
தொடங்கி எழுத்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய யாழையுடைய கூத்
தர்க்குத்தலைவனே,

இவன் போர்க்களம்பாடும் பொருளுதலானும், கூத்தரில் இவனிற்றிறந்தகூத்
தர் இன்மையானும் இவ்வனங் கூறினார்.

கொண்டது அநிக—பிறர் மனத்துக்கொண்டதனைக் குறிப்பால் அறியவல்லாய்,

அறிவாமைமீன் செறி திரிந்து ஓராஅது—வழியறியாமையினாலே இவ்வழியை
த்தப்பி வேடுகுருவழியிற் போகாதே,

ஆற்று எதிர்ப் படுத்தலும் தோற்றதன் பயனே—இவ்வழியிலே என்னைக்காண்ட
லும் கீழுற்பிறப்பிற்செய்த கல்வினைப்பயன்,

[பொற்றிக் கேண்மதி புசுழ்மேம் படுக:] புசுழ் மேம்படுக பொற்றிக் கேண்மதி—
புறத்தார்புகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவல்லாய், யான்கூறுகின்றவற்றை
விரும்பிக்கேட்பாயாக;

உடுபடு உழந்த கின் இரும் பேர் ஒக்கலொந் கிடு பசி ஓராஅல் வேண்டின்—
அடுகின்ற பகியாலேவருத்தின் கின்னுடைய கரிய பெரியசுற்றத்தோடே தொன்று
தொட்டுவந்தபடு கின்னைக் கைவிடுதல் விரும்புவையாயின்,

கிடு இன்று எழுமதி—கீட்டித்தலின் நி எழுத்திருப்பாயாக;

வாழி—கீவாழ்வாயாக;

ஏழின் கிழவ—குரல் துத்தம் கைக்கினை உழை இனி வினரி தாரமென்னு நரம்பு
ஏழின்னை உரிமைமுடையாய்,

[பழுமர மூன்றிய பறவையின் யானும்:] யானும் பழுமரம் உள்ளிய பறவை
யின்—செல்வமெய்தியயானும் முன்பு பழுத்தமாததை கினைத்துச்செல்கின்ற புட்
போல,

அவன் இழுமென் கண்மை விடல் உடை உரைப்பின்—அவனுடைய இழுமென்
தெழும் துணையினமுடைய அகலமுடைத்தாகிய மதிலில்,

அகலமுடித் தடைவ—நன் பெரு வாயில்—அச்சிவந்தார்க்குத் தடையில்லாத நன்
குதிய பெரிய கோபாவாயின் கண்ணே,

இசையேன் புஞ்ஞ—வாயிலோனுக்குக் கூறும்புகுந்து,

என் இடும்பை நிர—என்னுடைய மிடிநீர்தல் காரணமாக,

எய்த்த மெய்யேன் எய்யேனாக—முன்பு இளைத்த உடம்பையுடைய யான் அங் வாயிற்குள்ளேசென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புத்தீர்ந்து,

பைத்த பாம்பின் துத்தி ஏய்ப்பக் கைக் கசடு இருந்த என் கண் அதன் தடாரி—படம்விரித்த பாம்பினது பொறியையொப்பக் கையினது வடுப் பட்டுக்கிடந்த எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையிற் றோற்றுவித்த,

[இருசிர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர், வெள்ளி முனைத்த நள்ளிருள் விடிய, லொன்றியான் பெட்டா வளவையின்:]

இரு சிர்ப் பாணிக்கு ஏற்ப ஒன்று யான் பெட்டா அளவையின்—இரட்டைத்தா ளத்திற்குப் பொருந்த ஒருபாட்டினை யான் பேணிப்பாடுவதற்கு முன்னே,

விரி கதிர் வெள்ளி முனைத்த நன் இருள் விடியல்—விரிகின்ற கிரணங்களை யுடைய வெள்ளியெழுந்த செறிந்த இரளையுடைய விடியற்காலத்தே,

ஒன்றிய கேளிர்போலக் கேள் கொளல் வேண்டி—முன்பே தன்னோடுபொருந் திய நட்பாணாப்போல என்னுடன் உறவுகொள்ளுதலும்கூறிய,

வேளான் வாயில் வேட்பக் கூறி—தான் உபகரித்தற்கு வழியாகிய இரப்பினை யே யான் எப்பொழுதும் விரும்பும்படி உபசாரங்களைக்கூறி,

கண்ணிற் காண நன்னு வழி யிரீஇ—தன்கண்ணிலேகாணும்படி தனக்கு அண் ணிதான இடத்திலே என்னை இருத்தி,

பருகு அன்ன அருகா நோக்கமோடு—தன்னைக் கண்ணுப்பருகுந் தன்மையை யொத்த கெட்டாத பார்வையாலே,

[உருகு பவைபோ லென்பு குளிக்கொளிஇ:] என்பு உருகுபவைபோற் குளிர் கொளிஇ—என்பை உருகும் மெழுகுமுதலியனபோல் நெகிழும்படி குளிர்ச்சியைக் கொளுத்தி,

நோக்கத்தாலே (என) கொளுத்தியென்க.

ஈரும் பேனும் இருந்து இறைகூடி—ஈரும்பேனும் கூடியிருந்து அரசாண்டு,

[வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை அழைந்த, தன்னன் தொஅர் துவர நீக்கி:]

வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை அழைந்த தன்னன் தொஅர் நீக்கி—வேர்ப்பா லேநனைந்து சறமிகள் உள்ளேயோடுதற்குக் காரணமாகிய தைத்தற்றொழியையுடைய வனவாகிய சிலையை என்னிடத்தினின்றும் போக்கி,

நோக்கு அழைகல்லா அண்மைய பூக்களிந்து அரசு உரி அன்ன அறவை துவர (அக) நீக்கி—கண்ணிற் பார்வை இஃது இழைபோனவழியென்று குறித்துப்பார்க்கவா ராத அண்மையையுடையவாய்ப் பூத்தொழின் முற்றுப்பெற்ற அன்னியார் பாம்பி னது தோலையொத்த தகிலை மிகுல்கி,

துவரவென்பதனை இதனெடுக்கட்டுக.

[மழையென மருளும் மகிழ்செய் மாடத், திழையணி வளப்பி னின்னகை மக ளிர்:]

இழை அணி வளப்பின் இன்னகை மகளிர்—இழைகனையணிந்த அழகினையு டைய பாட்டாலும் கூத்தாலும் வார்த்தையாலும் அரசனுக்கு இனியமகிழ்ச்சியைச் செய்யுமகளிர்,

இதன் "இன்னகை யாயினா மருத்தோற் குறுகி" என்றார், சிறுபாணம்
றிலும்.

[போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்குபு தரத்தர:]

மருள் செய்யும் மன்று மழையென மாடத்தம் பல்கால் வாக்குபு தரத்தர—உண்
டார் மயங்குதலைச் செய்யுங் கன்னி மழையென்னும்படி மாடத்திடத்தே பல்காலும்
வார்த்துத் தரத்தர,

மகிழ் - ஆகுபெயர்.

போக்கு இல் பொலங் கலம் நிறையத் தரத்தர—ஓட்டமற்ற பொன்னாற்செய்த
வட்டில்நிறையத் தரத்தர,

வருத்தம் வீட ஆர உண்டு பேர் அஞர் போக்கி—வழிபோனவருத்தம் போம்
படி நிறையவுண்டு கன்னுண்ணப்பெறுகிலேமென்று நெஞ்சிற்செட்டந்த பெரிய வருத்தத்
தையும்போக்கி,

செருக்காடு நின்ற காலை—மகிழ்ச்சியுடனே நான்நின்ற அங்கிக்காலத்தே,

மற்றவன் திருக் கிளர் கோயில் ஒருகிறைத் தங்கி—நிங்கன மிடிதீர்த்தபின்பு
அவனுடைய செல்வம்விளங்குகின்ற கோயிலில் ஒருபக்கத்தே கிடந்து,

அவனைச் சேவித்துநின்ற நங்குலத்திலுள்ள மகளிர் (அடு) பொலங்கலநிறைய
(அக) மகிழை (அச) வார்த்துத் தரத்தர (அஎ) உண்டு போக்கிக் (அஅ) கோயிலில் ஒரு
கிறைத் தங்கியென முடிக்க.

தவறு செய் மாக்கள் தம் உடம்பு இடாஅது அதன் பயம் எய்திய அளவை மாண
—யிக்க தவத்தைச்செய்வீன்ற மாக்கள் தம்முடைய தவஞ்செய்தஉடம்பைப் போ
டாதேயிருந்து அத்தவத்தாற்பெறும் பயனைப்பெற்ற தன்மையையொப்ப,

மக்களென்னாது மாக்களென்றார், வீடுபேறு குறியாது செல்வத்தைக் குறித்
தவின்.

ஆறு செல் வருத்தம் அகல நீக்கி—வழிபோனவருத்தத்தை என்னிடத்துச் சிறி
தும் சில்லாமற்போக்கி,

[அனந்தர் நெக்க மல்லதி யாவது, மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து:]

அனந்தர் நெக்கம் அல்லது மனங் கவல்பு யாவதும் இன்றி எழுந்து—களின்
செருக்காலுண்டான மெய்க்கெக்கமல்லது வேறுமனக்கவற்சி சிறிதுமின்றித் துயிலு
ணந்து,

கவல்பு - கவற்கியெனப் பெயராய் நின்றது.

மாலை யன்னதோர் புன்மையும்—யான் அவனைக் காண்பதற்கு முன்னாளின் மா
லைக்காலத்தில் என்னிடத்தில்கின்ற சொல்லிற்கெட்டாத மிடியையும்,

அன்னது - மெஞ்சநிகட்டு.

காலிக்கண்டார் மருளும் வண்டு குழிதிலையும் மாழாந்து (கடு)—அவனைக்கண்
பயத்தைகாட்டாலத்தில் வண்டிக்கண்டவர் மெருகல்வந்தவனல்லவென்று மருளுந்
தருக் காணமான வண்டிகள் திடையமுதமொய்க்கின்ற தன்மையையும் யான்கண்
மெய்க்கி,

மாழாந்தென்பதனை இதனோடு கூட்டுக.

பல நுகர்தங்கலும் தாறுடைமையின், வண்டுகுழி திலையென்றான்.

கனவென மாண்ட என் நெஞ்சு எமாப்ப—இது கனவாயிருக்குமென்று கலங்
கிய என்னுடையநெஞ்சு நனவென்று துணிய,

வல் அஞர் பொத்திய மனம் மழிற் சிறப்ப—வலிய மடியாணுண்டாகிய வருத்
தம்பொதிந்த கூட்டத்தார் மனம் மழிச்சி மிக,

கல்லா இளைஞர் சொல்லிக் காட்ட—அவற்குரியபுகழ்களைத் தாங்கள் முற்றக்
கற்று என்பின்னின்ற இளையவர் அவற்றைச் சொல்லிக் காட்ட,

கல்லாவென்பது - செய்யாவென்னுமெச்சம். இனித் தத்தஞ் சிறுதொழிலின்றி
வேறொன்றுங்கல்லாத இளைஞர் நெருநல்வந்தவன் இவனென்று அரசனுக்குச் சொ
ல்லிக்காட்ட வென்றமாம். என்றது - இவனை வேறுபாடுகூற்றிரும்.

கதுமெனக் கணாந்து வம்மெனக் கூஉய்—அதுகேட்டு அவர்களைக் கடுகவழைத்
துவாருமென்று வாயிலோர்க்குக்கூறி யாங்கன்சென்றபின் தான் அனுகவாருமென்
றுஅழைக்கையினாலே,

*“எனோருந் தம்மென” என்புழித் தம்மென்பது தாருமெனின்றிறற்போல
வம்மென்பது வாருமென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

அதன் முறை கழிப்பிய பின்றை—அக்காட்சியிடத்துச் செய்யுமுறைமைகளை
யாங்கள் செய்துமுடித்தபின்பு,

பதன் அறிந்து—காலமறிந்து,

தராஅய் துற்றிய துருவை அம் புழுக்கின், பரானா வேவை பருகெனத் தண்டி.
—அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதைநின்ற செம்மறிக்கிடாயினது அழிவேயுடைய புழு
க்கினதற் பரிய மேற்குறங்கு நெகிழ்வெந்ததனை விழுங்கென்று பலகாலங்கூறு,

[காழிற் கூட்ட கோமான் கொழுங்குறை, யூழி னாழின் வாய்வெய் தொற்றி:] கா
ழிற் கோமான் கூட்ட கொழுங்குறை வெய்து வாய் ஊழின் ஊழின் ஒற்றி—இருப்பு
நாராசத்தே கொழுத்த இறைச்சிகளைக் கோத்துச் கூட்ட கொழுவிய பெரியதகைக
ளின் வெம்மையை வாயிடத்தே இடத்தினும்வலத்தினுஞ்சேர்த்தி ஆற்றித்தின்று,

அவை அவை முனிசுவம் எனினே—புழுக்கின் இறைச்சியையும், குட்டிறைச்
சியையும் யாங்கள் இனி வேண்டே மென்கையினாலே,

சுவைய வேறு பல் உருவின் விரகு தந்து இரீஇ—இனிமையுடையவாய் வெவ்வே
றாகிய பலவடிவியையுடைய † பண்ணியாரங் கொண்டுவந்து அவற்றைத் தின்னும்படி
எங்கனையிருத்தி,

உபாயங்களாற் பண்ணுதலின், விரகென்றார்; ஆகுபெயர்.

[மண்ணமை முழுவின் பண்ணமை சிறியா, மொண்ணுதல் விறலியர் பாணி
தூங்க:] பண் அமை சிறியாழ் ஒண்ணுதல் விறலியர் மண் அமை முழுவின் பாணி
தூங்க—பண்குறைவற்ற சிறிய யாழையுடைய ஒள்ளிய ததவினையுடைய விறல்பட
ப்பாடியாவோர் மார்ச்சியைமைந்த முழுவினது தாளத்திற்கு ஆடும்படி,

மகிழ்ப் பதம் பன்னாள் கழிப்பி—மகிழ்ச்சியையுடைய கள்ளுண்டவிலே பலநா
ள்போக்கி,

இனிப் பதம் - காலமுமாம்.

* மதுரைக்காஞ்சி: “யாவரும் வருக வேறோருந் தம்மென, வரையா வாயிற்
செருஅ திருந்து, பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யாணர்ப் புலவரோடு வயிரியர் வரு
கென”

† பண்ணிகாரமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒருநாள் அவிழ்ப் பதங் கொள்க என்று இரப்ப—ஒருநாள் சோறுகியஉணவை
யுங் கொள்வாயாகவென்று வேண்டிக்கொள்கையினாலே,

முமிழ்த் தகை முரையை போகிய முரியா அரிசி விரலென சிமிர்ந்த கிரல் அமை
புழுக்கல்—முல்லமுரையின் தகைமையினையுடைய வரியற்ற இடைமுறியாத அரிசி
விரலென்றும்படி. கொள்கை ஒன்றோடொன்றுசேராத சோற்றையும்,
பழுத்தபரிசியை ஆக்கொமைதான் திரலமை புழுக்கலென்றார்.

பால் படைத் தருளை காடியின் மீதப்ப ஆயின்ற காலை—பாலைப் பொரித்தத
னோடேகூடிய பொரித்தபரிசையும் கழுத்திடத்தேவந்து கிரம்பும்படி விழுங்கினகால
த்தே,

இனித் காடியைப் புளித்தறியாக்கிப் புளித்தறியேரீடே கிரம்ப விழுங்கினகா
லெய்வந்துணாப்பார்.

பயின்ற இனிது கிருத்த—அவ்வெலிடாதே இனிதாகவிருத்து,

[கொல்லி யழுத்தொழு வேம்புப் பல்லே, யெல்லைய மீரவு முன்றின்று மழுங்கி:]
பல்லே கொல்லி உழு கொழு ஏம்புப் பல்லையும் இரவும் ஊன் தின்று மழுங்கி
—எம்முடையபற்கள் கொல்லிவிடத்தேயுமுத கொழுமைவையொப்பப் பகலும்இரவும்
இறைந்தியைத்தின்று முடிமயங்கி,

உயிப்ப இடம் பெறுஅது ஊன் முனிந்து—இனிப்பாற இடம்பெறுதே இவ்
வுணவுகளை வெறுத்து,

முற்கூறியவெல்லாம் உண்டற்றெழிற்கு உரிமையுடைமையின், ஊன்முனி
த்தென்றார்.

[ஒருநாட், செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதறை போகிய செல்வசேறுமெந்
தொல்பதிப் பெயர்க்கினா, மெல்லெனக் கிளந்தன மாக:]

செயிர்த்து எழு தெவ்வர் திறை தறை போகிய செல்வ—குற்றத்தைச்செய்தெ
ழுத்த பகைவனாகத் திறைகொள்ளும் கூறுபாடுகளெல்லாம் முடியப்போன செல்வா,
பெயர்ந்த எம் தொல் பதிச் சேறுமென மெல்லென ஒருநாள் கிளந்தனமாக—
இனி மீண்டும் எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே செல்வமென்று மெத்தென ஒருநாளி
லேகொள்ளுமாக,

தொல்பதியென்றார், இதுவுந் தமக்குப்பதியென்பது தோன்ற.

[வல்லே, யகற் ரோவெம் மாயம் விட்டெனச், கிரதிய வன்போற் செயிர்த்த
கோக்கமொடு] கிரதியவன் போல் செயிர்த்த கோக்கமொடு எம் ஆயம்விட்டு வல்லே
அகற்றோ என—அதுகேட்டுக் கோபித்தான்போல எமக்குவருத்தத்தைச்செய்த பார்
வைபுடனே எந்திரைக் கையிட்டு வினாத்தபோகின்றரோவெனச் சொல்லி,

தடியடி யன்ன தங்குநடைக் குழவியொடு, பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை
கொள்கென:]

பிடி புணர் வேழம் அடி தடி அன்ன தங்கு நடைக் குழவியொடு கொள்க
என—பிடியொடுபுணர்ந்தகன்றாவித் தம்மடியின் தடியின்சுண்ணையொத்த அசைந்த
கடைமீனையுடைய தன்றகளுடனே காக்கொள்வாயாகவென்று சொல்லி,

[தன்னார் அளவையிற் தாத்தா:] பெட்டவை (கஉக) தன் அறி அளவையில்
தாத்தா—தன்னார் தான்வருப்பியுத்த ஊர்க்கள் ஆடைகள் அணிகலங்கள் முதலிய
வற்றைத்தான் அறிந்தஅளவையே மேன்மேலேதா,

யானும் என் அறி அளவையின் வேண்டே முகத்தகொண்டு—யானும் என்னு
டைபகுதிகளை யானறிந்த அளவையேவேண்டுவனவற்றை வாரிக்கொண்டு,

இன்மை தீர வந்தனென்—மீடி எக்காலமும் இல்லையாம்படி வந்தேன்;

யானும் அவன் (சுச) வணாப்பின் (சுடு) வாயிற்கண்ணே (சுசு) புக்கு என் இறம்
பைநீர்தல் காரணமாக (சுஎ) எய்யேனாதி (சுஅ) விடியற்காலத்தே (எஉ) ஒன்று யா
ன்பெட்டாவளவையிற் (எஈ) கொளல்வெண்டிக் (எச) கூறி (எஊ) இருத்தி (எசு)
நோக்கத்தாலே (எஎ) குளிர்கொளுத்திச் (எஅ) மிதார்த்தித் தவர (அக) நல்கி
(அஈ) மகளிர் (அடு) மழை (அச) வார்த்துத்தரத்தர (அஎ) உண்டு போக்தி
(அஅ) நின்றகாலைத் (அக) தங்கி (கஊ) நீக்கி (கஈ) எழுத்து (கஊ) ஏமாப்பச் (கஅ)
சொல்லிக்காட்டக் (கஊ) கூவுகையினாலே (கஊ) கழிப்பியபின்றைத் (கஊ) தண்டி-
(கஊ) ஒற்றி (கஊ) வேண்டேமென்கையினாலே (கஊ) இரீஇத் (கஊ) தூங்கக் (கஊ)
கழிப்பி (கஊ) இரப்ப (கஊ) அயின்றகாலத்திலே இருந்து (கஊ) மழுங்கி
(கஊ) முனிந்து (கஊ) சேறுமென (கஊ) ஒருநாட் (கஊ) மிளந்தனமாக (கஊ)
அகற்றோவெனச் சொல்லித் (கஊ) தரத்தர யானும் (கஊ) தவஞ்செய்மாக்கன்
(கஊ) அதன் பயமெய்திய அளவைமான (கஊ) வேண்டேவ முகத்தகொண்டு (கஊ)
அரசவையிருந்த தோற்றம்போல (கஊ) இன்மைதீர வந்தனென் (கஊ) என வினை
முடிக்க.

வெல் வேல் உருவப் பஃதே ரிணையோன் சிறுவன்—வென்ற வேலினையுடைய
அழகினையுடைத்தாகிய பலதேனினையுடைய இளஞ்சேட்சென்னியுடைய புதல்வன்,

வென்ற வேற்புதல்வன்.

முருகற் சேற்றத்து உரு கெழு குரிசில்—முருகனது சேற்றம்போலும் சேற்றத்தை
யுடைய உட்குதல்பொருந்திய தலைவன்,

தாய் வயிற்று இருந்து தாயம் எய்திப் பிறந்து (கஊ)— தாயுடைய வயிற்றிலே
யிருந்து அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்து,

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே நல்லமுகூர்த்தம் வருமளவுத் தாயுடைய
வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்தென்றார்.

எய்யாத் தெவ்வர் ஏவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பகைவர் பின்பு
தன்வலியினையறிந்து எவ்வினதொழினைச் செய்ய,

செய்யார் தேளச் தெருமரல் கலிப்ப—ஏவல்செய்யாத பகைவர்தேசம் மன
க்கவற்சிபெருக,

[பௌவ மீயிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபட்டர்ந் தா
ங்கு:] வெவ் வெஞ் செல்வன் பௌவம் மீயிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி விசும்பு பட்டர்ந்
தாங்கு — வெம்மையையுடைய எல்லாரும்வரும்பப்பிம் இளஞாயிறு கடலின்மீ
தே பகற்பொழுதைச்செய்யுள் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்னர் விசும்பிலே மெத்தெ
னச்சென்றாற்போல,

[பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டு:]

தவழ் கற்றதற் றொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநாள் தொடங்கி,

பிறந்து முன்னேகட்டிற்று.

[சிறந்தநன், னுமிசைத் கொண்டுநாடொறும் வளர்ப்ப, வானி நன்மா னனங்
குடைக் குருடி, மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ம்பின் மிகு வலி செருக்கி—கற்றவனுடைய வலியிற்காட்டின்
மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசம்புபடர்ந்தாங்குத் (ககக) தவழ்கற்றதற்றெட்டு (கக௭) மிகு
கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானாதலின், தவழ்கற்றதற்றெட்டு நாடுசெய்தொகொ
ண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

சிறத்த கன்னுடு செறிந் கொண்டு நாள் தொறும் வளர்ப்ப — ஏனையோர்நாட்டிற்
சிறத்த கன்னுட்டைத் தோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும் வளர்த்தல்காரண
மாக,

தோள்வலியாவெல பனகவென்று நாடுகாத்தமைபந்த், நாடுசெய்தொகொண்டென்
றார்.

[முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை:] ஆளிக் கன் மான் அணங்கு உடைக் குருளை
(ககக) முலைக் கோள் விடாஅ மாத்திரை—ஆளியாகிய கல்ல மானினது வருத்துத
லையுடைய குருளை முலையையுண்டிலைக் கைவிடாத இனையபருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார். * “கடிசொ வில்லி” என்பதனான். † “காயே பன்ற”
என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘ஆயுங்காவை’ என்பதனாற் குருளையென்பது முடித்தாம்.

நெடுநெடு—கடுக,

தலைக் கோள் வேட்டங் களிற் அட்டாங்கு—முற்பட இனையைக் கோடற்குக்
காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றாற்போல,

இரும் பனம்போந்தைத் தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த வலப்பக்கத்து
நிலையும்,

‡ “தோடேமடலே” என்னுஞ் சூத்திரத்துப் ‘பிறவும்’ என்றதனாற் போந்தை
முடித்தாம். அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனாற் போந்தையென்றார். “இரும்பினைக்
கொண்டு கடைசுழியிய வடங்குசிறை வலனகலத்து” என்றார்பிறநும்.

[கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி என்குழைத் தெரியலும்:] கருஞ் சினை வேம்பின்
அரவாய் அம் குழைத் தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய வேம்பினுடைய வாள்
ரத்தின் வாப்போலும் வீளிம்பினையுடைய அழகிய தனிராற்செய்த மாலையும்,

நங்கு இருஞ் சென்னி மேம்பட மினைத் திரு பெரு வேந்தரும் ஒருகளத்து
அவிய —கரிய மால்களில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலையிலே ஏனையோர்
குடும் அடையாளப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்றைச்சூடிய சேரனும் பாண்டியனும் ஒரு
களத்தே படுப்படி,

வெண்ணில் தாக்கிய வெரு வரு நோன் தாட் கண் ஆர் கண்ணிக் கரிகால் வள
வன்—வெண்ணிலென்கின்ற ஊரிடத்தேபொருத அச்சந்தோன்றுகின்ற வலியையு
டைய முயற்சியையும் கண்ணுக்கு அழகுசிறைத்த ஆத்திமாலையினையுமுடைய கரி
காற்சோழன்,

§ “முச்சக் கரமும்” என்னுங் கவியானே கரிகாலாதலுணர்க.

தாயமெய்திப் (கக௨) பிறத்து (கக௭) மிகுவலிசெருக்கித் (க௭௦) தெல்வர் ஏவல்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௫௬.

† “ ” பொருளதிகாரம், மரபியல், ௮.

‡ “ ” ” ” அசு.

§ வெண்பா: முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு கீட்டியகா, லிச்சக் கரமே யளந்த
தந்த, செம்ச்சே, யசிகாண்மேற் சென்றெடுக்கு மாய்புணளிர் காடன், கரிகாலன்
கன்னெருப் புத்த.

கேட்பச் (ககக) செய்யார்தேளம் தெருமால்கலிப்ப (ககச) காடுசெகிற் கொண்டு
நாடோறும்வளர்த்தல்காரணமாகக் (ககஅ) குருளை (ககக) களிறட்டாங்கு (கசஉ) இரு
பெருவேந்தரும் அலியத் (கசஅ) தாக்கிய (கசஎ) களிகால் வளவனெனமுடிக்க.

[தாணிமுன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித், தொழுது:] நிழல் மருங்கின் தான் அணு
குபு குறுகித் தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலேயுடைய திருவடிகளை அண்ணிதாச
நின்றசேர்ந்து வணங்கி,

முன் நிற்குவிராயின்—நம்முடைய வறுமைதோன்ற முன்னே நிற்பிராயின்,
[பழுதின், தீற்றா விருப்பிற் போற்றுபு னோக்கி:] ஈற்று ஆ விருப்பிற் பழுதின்று
போற்றுபு னோக்கி—ஈற்றுத்தொழிலையுடைய பசுத் தனதுகன்றுக்குப் பால்கூர்ந்து
கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம்போல நம்மிடத்துநிற்கின்ற மிடியின்றும்படி
பெணிப்பார்த்து,

நங் கையது கோளா அளவை—நம்மிடத்துள்ள கலையைத் தான்கேட்பதற்கு
முன்னே,

ஒய்யென—ககச,

பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த தன்னற் சிதாஅர் நீக்கி—கொட்டைப்பாசியி
னது வேர்போலே அழுக்கோடேகுறைந்த தையலையுடைய துணிகளைப்போக்கி,
நாய கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கி—நாயவாகிய திரளமுடிந்தமுடிச
ளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத் தந்து,

கொட்டை - தும்புமாம்.

பெறல் அருங் கலத்திற் பெட்டாங்கு உண்க என—பெறுதற்கரிய பொற்கலத்தே
விரும்பினபடியே உண்பாயாகவென்றுசொல்லி,

[பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர, வைகல் வைகல் கைகவி பருகி:] பூக் கமழ்
கை கவி தேறல் வாக்குபு தரத் தர வைகல் வைகல் பருகி—தீம்பூ நாறுகின்ற தன்கடு
மையாற் சிறிதமையுமென்று கைகவித்தற்குக்காரணமான கட்டெளிவை மேன்மே
லே வார்த்துத் தரத்தர நாடோறும்நாடோறும் பருகி,

“தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்” என்றார்பிறும்.

எரி அகைந்தன்ன ஏடில் தாமரை—நெருப்புத் தழைத்தாலொத்த ஒருவன்செய்
ததன்றித் தனக்கென இதழில்லாத தாமரையை,

எனவே பொற்றாமரைக்கு வெளிப்படைகூறினார். *“தோடே மடலே” என்
னுஞ் சூத்திரத்தேகூறினார்.

சுரி இரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி—கடைகுழன்ற கரியமயிரிலே பொலிவுபெ
றச்சூட்டி,

நூலின் வலவா நுணங்கு அரில் மாலை வால் ஒளி முத்தமொடு பாடினிஅணி
ய—நூலாற்கட்டாத நுண்மையையும் பிணக்கத்தையுமுடைய பொன்னரிமாலையை
வெள்ளிதாகிய ஒளியையுடைய முத்தத்தோடே பாடினிசூட,

கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி நெடுந் தேர் — யானைக்கொம்பாற் செய்த தாமரை
முகையினையுடைய கெடிய தேரிலே,

ஊட்டு உளை நுயல்வர ஒரி நுடங்க—சாதிவிங்கழுட்டின தலையாட்டம்பொங்கக்
கழுத்தின்மயிரசைய,

பால் புரை புரவி நால்கு உடன் பூட்டி — பாலையொத்த நிறத்தினையுடைய குதி
லாகக் காண்கினைச் சேரப்பூட்டி,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல். அசு.

காங்கு - கால்கெனப் பெயர்த்திநிசொல்.

காலின் ஏழடிப் பின் சென்ற—தான் காலாலே ஏழடிப் பின்னேவந்து,

ஏழடிவருதல் ஓர்மரபு; ஏழிசைக்கும் வழிபாடுசெய்காணாக் கருதுதலின்.
*“செலவிலும்வாழ்விலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்துப் பொதுவிதியாற் சென்றென்பது
வந்தென்றும்பொருட்டாய் நின்றது.

[கோலின், ஸ்ரீராமன்:] இங் தாதுகோல் கண்டது—செலுத்துதற்கினிதாசிய
செலவுமுடிக்குங்கோலைப் போக்கி,

என்றதற்குக் கவியைக்கு இவ்விருத்தலாற்றாநின்ற கருதி இயற்கையிற்சேறல்
அமையுமென்றார்.

எறென்று ஏற்றி—இங்ஙனம் ஏறென்று ஏறவிட்டு,

பிறு பெறு பேர் யாழ் முறையுளில் எழிப்பி—வெனயாழ்களின் வீறுபெற்ற யாழ்ப்
பாணங்குக் கொடுமுறைமையின் நினக்குத் தத்தவிட்டு,

நீ வாய்த் தண்பனை தழியு தளரா இருக்கை நன் பல் ஊர நாட்டொடு—
நீரை எப்பொழுதும் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தண்ணிய மருதநிலஞ்ஞுழந்த அசை
யாத குடியிருப்பினையுடைய கன்னா பவணர்கனையுடைய காகெருடனே,

[கன்பல், வெருப்பறை துவளும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவருஞ் செலவின்
வெருளி வேழம்:]

பறை வெருஉ துவளும் வேழம்—பறை எல்லார்க்கும் அச்சத்தைச்சாற்றுதற்குக்
காரணமாகிய யானை,

பருஉப் பெருந் தடக்கை வெரு வரும் செலவின் வெருளி கன்பல் வேழம்—
பருத்த பெரியவனையுடைய கையினையும் அச்சத்தோன்றும் ஒட்டத்தினையும்
கோபத்தினையுமுடைய கன்னா பவணர்கள்,

தரவு இடைத் தங்கல் ஓய்வு — தருதற்றொழிவிடத்தே நிலைபெறுதலை ஒழித்
தலின்;

இனித் தாவிடத்துத் தாழ்த்தலிலென்றமாம்.

வாவிடைப் பெற்றவை பிறப்பிற்கு ஆர்த்தி—வருதவிடத்துப் பெற்றபொருள்
களைப் பிறர்க்குப்பிறர்க்குக் கொடுத்த,

தெற்றெனச் செலவு கடைக்கூட்டுதிர் ஆயின்—கடுக அவனிடத்துநின்றும் போ
கின்றபோக்கை முடிவுபோக்குவாயின்,

பல புலத்து—அதபொருளும் பலகாலும்வெறுத்த,

நில்லா உலகத்த நிலைமை தூக்கி—செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலையில்
லாத உலகத்துப் புதுமைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்த,

நிலைபெறுந் தகைமையுடைத்தாகலிற் புதுமை நிலைமையென்றார்; ஆகுபெயர்.

செல்க என—இங்ஙனம்போகெனக்கூறி.

யிக்குவன் அல்லன்—மம்மையக் கடுக விவோனல்லன்;

தொழுது முன்னிக்குய்யாயின் (கெடு) கோடகி (கெடு) கல்கிப் (கெடு) பாடினி
அணியாநீக்கச் (கெடு) குட்டி (கெடு) வாக்கு நரத்தரப் (கெடு) பருகித் (கெடு) தெற்
றெனச் (கெடு) செலவுகடைக்கூட்டுதிராயின் அதற்குப் பலபுலத்து (கெடு) தேரிலை

(க௯௬) குதினாயைப்பூட்டி (க௯௭) ஏற்றி (க௯௮) முறையுள்க்கழிப்பி (க௯௯) விழிக் குவனல்லன் (க௯௯); பின்னர் பின்னொக்கி நிலலவுலகத்து நிலைமையைச் சீர்தூக்கி (க௯௯) வரவிடைப் (க௯௯) பெற்றவை பிறப்பிற்காகார்த்தி (க௯௯) இங்ஙனஞ் செல்லா யாகவெனக்கூறி (க௯௯) அங்ஙனம் நீபோதற்கு நாட்டோடு (க௯௯) வேழந் (க௯௯) தர யிடைத்தங்கல் ஒலின் (க௯௯) எனமுடிக்க.

நிலலவுலகத்து நிலைமையுடைய பலபுலந்து செல்வென விடுக்குவனல்லனென் னபாருமுனர்.

ஒல்லெனத் தினா பிறழிய இரும் பௌவத்துக் கனா சூழ்ந்த அகன் கிடக்கை மண் மருங்கினான் (உ௨௮) நாடு (உ௨௯)—ஒல்லென்னும் ஒசைபடத் தினாமுறிந்த கரியகட வினது கனாசூழ்ந்த அகன்ற பரப்பினையுடைய இவ்வுலகத்து ஒருகூற்றின்கண் உள தாகிய சோழநாடு,

[மாமாவின் வயின்வயினொற், றாழ்தாழைத் தண்டண்டலைக், கூடுகெழீஇய குடி வயினான்:]

மா மாவின் வயின் வயின் நெற்கூடு கெழீஇய நாடு(உ௨௯)—ஒருமாவிலத்தில் ஒரு மாவிலத்திற் றிடர்தோறும் திடர்தோறும் நெற்கூடுகள்பொருந்தின சோழநாடு,

தாழ் தாழைத் தண் தண்டலைக் குடி வயினான்—தாழ்ந்த தெங்கினையுடைய குளிர்ப்பந்த மரச்சோலைகளிலிருக்கின்ற குடிமக்களிடத்தில்,

செஞ் சோற்ற பலி மாந்திய கருங் காக்கை—உதிரத்தாற் சிவந்தசோற்றை யுடையவாகியபலியை விழுங்கின கரியகாக்கை,

[கவவுமுனையின், மனைநொச்சி நிழலாங்க, ணீற்றி யாமை தன்பார்ப் போம்பவும்:] மனை நொச்சி நிழல் ஆங்கண் ஈற்று யாமை தன் பார்ப்பு கவவு முனையின் ஒம்பவும்— மனையைச்சூழ்ந்த நொச்சியினது நிழலிடத்துக்கிடந்த ஈற்றுத்தொழிலையுடைத்தாகிய யாமை தன்னுடையபார்ப்பைத் தான்றின்றலை வெறுத்ததாயின், அதனைப்பின்பு பரித்தகாலத்துத்தின்பதாகப் பாதுகாத்துவைப்பவும்,

எனவே மருதலிலத்திலிருக்குங்காக்கை நெய்தனிலத்தப்பார்ப்பைத் தின்னு மென்றார். * “தவழ்பவை தாழு மவற்றோ ரன்ன” என்பதனாற் பார்ப்பென்றார்.

இனையோர் வண்டல் அயரவும்—அவ்வுழுவர்மகளிர் நெய்தனிலத்தின் மணற் குன்றிலே வண்டலிழைத்து விளையாடவும்,

[முதியோர், அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்:] பகை முதியோர் அவை புகு பொழுதில் தம் முரண் செலவும் பெரிதாண்ட (உ௨௯)—பகைமைமு திரிந்தோர் தனது அரசவையிற்சென்று புகுங்காலத்துத் தம்மாறுபாட்டைப் போக்கு ம்படியாகவும் பெரிதாண்டவென மேலேகூட்டுக.

என்றது வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்கு வீடறுப்பென்றவாறு. † “உரைமுடிவு காணான்” என்னும் பழமொழி கூறினார்.

* தெரல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௫.

† பழமொழி, உக:—உரைமுடிவு காணா னினமையோ னென்ற, உரைமுது மக்க ளுவப்ப, உரைமுடித்துச், சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம் பகம். என்பது. தம்முன் மறுதலையாயினோருடர் தமக்கு முன்னு மைய செயவேண்டியவந்து சிலசொன்னால் அச்சொன்முடிவுகண்டே வராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுகிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழ்த்த உரைமுதுமக்க ளுவக்கும்உகை

[முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின், மடக்கண்ண மயிலாலப், பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்செய நனிமாந்தி:] பைம்பாகற் பழம் செஞ் செய் துணரிய கனி மாந்தி முடக் காஞ்சிச் செம்மருதின் மடக் கண்ண மயில் ஆல—பசிய பாகற்பழத்தையும் சிவந்த கலையையுடையவாகிய குலிகொண்ட பலாப்பழத்தையுத்தின்று வளைவையுடைய காஞ்சிமாந்திறும் செவ்விய மருதிலுமிருந்த மடப்பத்தைத் தம்மிடத்தேயுடையவா டிய பெடைமயில்கள் ஆரவாரித்தழைக்கும்படி அங்குசின்றும்போந்து,

[அறைக்கருப்பி னகநெல்லி, னினக்களம ரிசைபெருக, வறளடும்பி னிவர் பகன் றைத், தளிர்ப்புன்கின் றாழ்காவின், நனைஞாழலொடி மரங்குழியிய, வவண்முனையி னகன்றுமாறி, யவித்தளவி னகன்றோன்றி, ஈகுமுல்லை யுருதேறுவீப், பொற்கொண் றை மணிக்காயா, நற்புறவி னடைமுனையிற், சுறவழங்கு மிரும்பெனவத், திறவருந் திய வினாராண, பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பி, னோங்குதினா யொலிவொரிஇத், தீம் பெண்ணை மடந்தேப்பவுங், கோட்டெங்கின் குலவாழைக், கொழுங்காந்தண் மலர்நா கத்துத், தாழ்க்குடிநைஞ் குடிப்பாக்கத், தியாழ்வண்டின் கொனைக்கேற்பக், கலவம் வீரித்த மடமஞ்ஞை, நிலவெக்கர்ப் பலபெயர:]

யாழ் வண்டின் கொனைக்கு ஏற்பக் கலவம் வீரித்த மடமஞ்ஞை நிலவு எக்கர்ப் பல பெயர—யாழோசைபோலும் வண்டினது பாட்டினைக்கேட்டு அதற்குப்பொருந் தத் தோகையைவீரித்த அநியாமையையுடைய மயில் நிலவுபோலும் இமேணலிலே பசுபகுதிப்பட்டுடவும்,

பெடை தங்குகின்ற மருதநிலத்தைவிட்டுப் பாட்டைக்கேட்டு நெய்தனிலத்தே போத்தமைபற்றி மடமஞ்ஞையென்றார்.

அகவர் (உஉ௦) அறைக் கரும்பின் அரி நெல்லின் இனக் களமர் இசைபெருக வறன் அடும்பின் இவர் பகன்றைத் தளிர்ப் புன்கின் தாழ் காவின் நனை ஞாழலொடி மரம் குழியிய அவண் முனையின் அகன்று மாறி நீல் நிற முல்லைப் பல் திணை நுவல (உஉ௧)—நாட்டில்வாழ்வார் அறுத்தலைச்செய்யும் கரும்பின்கண்ணும் அரிசின்ற நெல் வின்கண்ணுமெழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசையிருகையினாலே நீரற்றஇடத் திலெழுந்த அடும்பினையும் படர்சின்ற பகன்றையினையும் தன்னையுடைத்தாகிய புன் னியையும் தாழ்த்தசோலைகையுமுடையதாய் அரும்பின ஞாழலோடே ஏனைமரங்க ளுத்திரண்ட அக்காட்டை வெறுத்தார்களாயின் அவ்விடத்தைநீங்கி நெஞ்சாலேகை விட்டு நீலநிறத்தையுடைய முல்லைக்கொடிபடர்த்த பலகாட்டுநிலத்தேசென்று அந்நி லத்தைக்கொண்டாடவும்,

அகவர் இசைபெருக முனையின் அகன்று மாறிப் பரிந்தனை நுவலவென முடிக்க.

கானவர் (உஉ௦) அவிழ் தளவின் அகன் தோன்றி ஈகு முல்லை வீ உருதேறு பொற் கொன்றை மணிக்காயா நற் புறவின் ஈடைமுனையின் மருதம் பாட (உஉ௦) —முல்லைநிலத்தவாழ்வார் அவிழ்சின்றதளவினையும் பரந்ததோன்றியினையும் அலர் சின்றமுல்லைவினையும் பூ உருசின்றதேற்றுவனையும் பொன்போலும் பூவினையுடைய கொன்றையினையும் கீலமணிபோலும் பூவினையுடைய காயாவினையுமுடைய கல்லகாட்

காணுத்தவத்த முறைவேண்டுவத்த இருதிறத்தாருஞ் சொல்லிய சொற்கொண் டே ஆரவத்தித்த முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன்; ஆதலால், தத்தக் குலத்தக்குத்தக்கவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுனவா மென்றவாறு.

டி. உறைநின்றஒழுக்கத்தை வெறுக்கின் மருதநிலத்தேசென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புகழவும்,

தளவு - மூல்லைச்சேடம்.

சுற வழங்கும் இரும் பௌவத்து இறவு அருந்திய இன நானா பூம் புன்னைச் சினைச் சேப்பின் ஒங்கு நிறா ஒலி வெரித்தித் தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவும்—சுறத்திரியுங் கரியகடலின்கண் இறவைத்தின்ற திரண்டநானாகன் பூக்கனையுடைய புன்னைக் கோட்டிலே தங்கின் அதன்மேலேமுரிசின்ற உயர்ந்ததிரையினது ஆரவாரத்திற்கு வெருவி மருதநிலத்தில் இனியபனையினது மடலிலேதங்கவும்,

கோள் தெங்கின் குலை வாழை கொழும் காந்தள் மலர் நாகத்தத் தடிக்குடினாருக் குடிப் பாக்கத்துப் பரதவர் (உகஅ) அவண்முனையின் (ககஅ) குறிஞ்சி பாட (உகஅ)—குலைகொண்ட தெங்கினையும் குலையினையுடைய வாழையினையும் கொழுவிய காந்தளினையும் மலர்ந்த சுரபுன்னையினையும் தடியோசைபோலும் ஓசையினையுடைய பேராந்தையினையுமுடைய குடியிருப்பையுடைத்தாகிய பாக்கத்தில்வாழும் பரதவர் அவ்விடத்தைவெறுப்பின் குறிஞ்சிநிலத்தேசென்று அவ்விடத்தைப் புகழவும்,

தேன் நெய்யொடு சிறங்கு மாறியோர் மீன் நெய்யொடு நறவு மறுகவும்—தேனாகிய நெய்யோடே சிறங்கையும் விற்பவர்கள் மீனினது நெய்யோடே நறவையுங் கொண்டுபோகவும்,

தீங்கரும்போடு அவல் வகுத்தோர் மான் குறையொடு மது மறுகவும்—இனிய கரும்போடே அவலைக் கூறுபடுத்தி விற்பவர்கள் மானினதுதசையோடே கள்ளையுங் கொண்டுபோகவும்,

[குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்த, னறும்பூங் கண்ணி குறவர்கூட:]

குறவர் நெய்த ல்லறும் பூங்கண்ணி குட—குறவர் அந்நிலத்துப் பூக்கனையெறுக்கின் நெய்தலினது நறிய பூவாற்செய்த கண்ணியைச்சூடவும்,

[கானவர் மருதம் பாட வகவர், நீன்ற மூல்லைப் பஃறினை நுவலக், கானக்கோழி கதிர்குத்த:]

கானக் கோழி கதிர் குத்த—காட்டிடத்துக் கோழிகள் நெற்கதினாத் தின்னவும்,

மனைக் கோழி தினைக் கவர—மருதநிலத்தின் மனையிற்கோழிகள் தினையைத் தின்னவும்,

வரை மந்தி கழி மூழ்க—மலையிடத்திற்குரியமந்திகள் கழியிலேமூழ்கவும்,

கழி நானா வரை யிறுப்ப—கழியிற்றிரியும்நானாகன் மலையிலேகிடக்கவும்,

தண் வைப்பின் நால் நாடு குழிஇ—குளிர்த் த வைப்புக்கனையுடைய நான்கு கூறுகிய நாடுகள் திரண்டு,

நால் நாடென்றார், * “நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழிய” என்னுஞ் குத்திரத் தால்.

பார்ப்போம்பவும் (கஅக) அயரவும் (கஅஎ) மயிலால் (கக௦) மடமஞ்ஞை (உகஉ) பலபெயரவும் (உகங்) நானா (உ௦ச) சேப்பவும் (உ௦எ) அகவர் (உ௨௦) அகன்றுமாறிப் (ககஅ) பஃறினை நுவலவும் (உ௨க) கானவர் (உ௨௦) நடைமுனையின் (உ௦உ) மருதம்பாடவும் (உ௨௦) பாக்கத்துப் (உக௦) பரதவர் குறிஞ்சிபாடவும் (உகஅ) சிறங்கு மாறியோர் (உகச) நறவுமறுகவும் (உகஃ) அவல்வகுத்தோர் (உக௪) மதுமறுகவும் (உக௪) குறவர் கண்ணிகூடவும் (உகக) கோழி கதிர்குத்தவும் (உ௨௨) மனைக்கோழி

தினேக்காரும் (௨௨௬) மந்தி முழக்கவும் (௨௨௭) நாரை வணாயிறுப்பவும் (௨௨௮) நாரை குழி (௨௨௯) மாமாவின் வயின்மயின் நெற் (௨௩௦) கூடுகெழீஇய (௨௩௧) நாடு (௨௩௨) எனவின்முடிக்க.

குழிஇயன்றுஞ் செய்பெனெனச்சம் பிறவெனொண்டது, * “அம்முக் கிளவியும்” என்னுஞ்ஞத்திரவிதியால்.

[மன்னமுங்கிணன் மறுவின்னி, யொருகுடையா னென்றுகூறப், பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை, யறவொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ, லன்னோன் வாழி வெவ்வேற் றுரிசில்:]

மறுவின்னி அறவொடு புணர்ந்த திறன் அறி செங்கோல் ஒரு குடையான் ஒன்று கூற முடியோர் (௨௩௩) முரண் செலப் (௨௩௪) பெருங்கேண்மை பெரிது ஆண்ட வெவ்வேற் றுரிசில்—குற்றவின்னித் தருமத்தோடுகூடிய வழியை உலகம் அறிதற்குக் காரணமாகிய செய்வாய்காலாலும் தன்னாளிசெய்தற்கெடுத்த ஒருகுடையாலும் தனதுவினையே யுலகங்கூறும்படியாகவும் முதியோர் முரண்செல்லும்படியாகவும் பெரிமகப்புடனே நெய்க்காலம் உலகையாண்ட வெவ்வேற்ற வேலையுடைய தலைவன், ஒருகுடை என்றதனாலும், ஒன்றுகூற என்றதனாலும் இவன் மண்முழுதும் ஆண்டானென்றார்.

அன்னோன்—யான்கூறிய அத்தன்மைகையுடையோன்,

வாழி—வாழ்வாயாக;

இறுதி யகரங்கெட்டுகின்றது.

[மன்னர்கடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா, செல்லை தருகன் பல்கதிர் பரப்பி:]

மன்னர் கடுங்கத் தோன்றி—பகையரசர் கடுங்கும்படி விளங்கி,

பன் மான் எல்லை தருகன் பல்கதிர் பரப்பி—பல்லுயிர்களும் மாட்சிமைப்படுத்தற் குக் காரணமாகிய பகற்பொழுதைத்தருக் கதிரோன் தன்னிலையைவிட்டுப் பலதிரைநங் களைப் பரப்புகையினாலே,

குல்லை கரியவும்—கஞ்சங்குல்லையவும்,

கோடு எரி வைப்பவும்—மரங்களினுடைய கொம்புகளை நெருப்புத்தின்னவும்,

[அருய் மா மலை கிழத்தவும்:] மா மலை அருவி † கிழத்தவும்—பெருமையை யுடையமலை தன்னிடத்தருவினை இல்லையாக்கவும்,

மற்றக் கருவி வாணங் கடற் கோண் மறப்பவும்—இவையொழிந்ததொருதியை யுடைய மேகம் கடலிடத்துருகத்தலை மறப்பவும்,

பெரு வறன் ஆகிய பண்பு இல் காலையும்—பெரிய வறகடமுண்டாகிய கற்குண மில்லாத காலத்தம்,

கரியவும் வைப்பவும் (௨௩௭) கிழத்தவும் (௨௩௮) மறப்பவும் (௨௩௯) வறகுதிய காலையுமெனமுடிக்க.

[கறையு கரத்தரு மகிலு மாரமுந், திறைதிறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொ முகி:] கறையும் கரத்தரும் அகிலும் ஆரமும் பொறை திறை திறை தோறும் உயி ர்த்த ஒழுகி—கறையுமே கரத்தப்புல்லும் அகிலும் கந்தனமுமாகிய சுமையைத் திறைதிறைத் திறைதோறும் திறைத்தள்ளிப் போய்,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௭.

† “ஓய்ந்த லாய்ந்த லிழத்தல் சாடி, யாவய் னுஞ்ஞமுள்ளத னுணுக்கம்.” என் பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரிமையல், ௩௭.

நாளைத் தலைக் குறைப் புனல்—நரையைத் தலையிலேயுடைய ஆரவாரத்தை யுடைய நீர்,

வரைப்பு அகம் புகுதொறும்—குளத்திலுங் கோட்டத்திலும் புகுந்தோறும், வரைக்கப்படுதலின், வரைப்பு ஆகுபெயர்.

புனல் ஆடும் மகளிர் கதுமெனக் குடைய—நீராடுமகளிர் கடுகக் குடைந்துவீசுபாட,

புனல் ஒழுகிப் புகுதொறும் மகளிர் குடையவென்க.

கூனிக் குயத்தின் வாய் நெல் அரிந்து—வளைந்துநின்று அரிவாளின் வாயாலே நெல்லைபறுத்து,

நெல்லு மிகக்காய்த்துத் தரையிலேவிழுதலின், வளைந்துநிற்கவேண்டுமென்றார்.

குடு கோடாகப் பிறக்கி—குட்டை மலையாகவருக்கி,

நாடொறும் குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை—நாடொறுங் கடாவீட்டுமேருவென்னும்படி திரட்டின தொலையாத நெற்பொலி,

[கடுந்தெற்று மூடையி னிடங் செடக் கிடக்குஞ், சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக், காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே:]

கடுந் தெற்று மூடையின் இடம் செடக் கிடக்கும் விளையுட்டாக—நெருங்கத் தெற்றின குதிரின்கண்ணே வெற்றிடம் இல்லையாம்படி கிடத்தற்குக்காரணமான விளைதலை புடைத்தாக,

கடுந்தெற்றுமூடை—கோட்டையுமாம்.

சிறை கொள் வேலி ஆயிரம் சாலி நெல்லின் விளையுட்டாக—வரம்புகட்டின வேலிநிலம் ஆயிரக்கலமாகிய செந்நெல்லின் விளையுட்டாக,

காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோன்—காவிரி பாதுகாக்கும் நாடு தனக்கே உரித்தார் தன்மையுடையோன்.

வறனாகிய காலையும் (உ௬௭) புனல் (உ௬௦) ஒழுகிப் (உ௬௬) புகுதொறும் (உ௬௦) மகளிர் குடைந்து விளையாடக் (உ௬௧) கூனி அரிந்து (உ௬௨) பிறக்கிக் (உ௬௩) குவைஇய குப்பை (உ௬௪) கிடத்தற்குக்காரணமான (உ௬௫) விளையுட்டாகக் (உ௬௭) காவிரி புரக்கு நாடு (உ௬௮) எனவிளைமுடிக்க.

பொருக (௬), கோடியர்தலைவ, கொண்டதறிந (௫௭), புகழ்மேம்படுக (௬௦), ஏழின் கிழவ (௬௬), காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பியபின்றை (௫௨) நெறிநிரிந்தொராஅது (௫௮) ஆற்றெதிர்ப்படுதலும் நோற்றதன்பயனே (௫௯), போற்றிக்கேண்மதி (௬௦), நின்னிரும்பெரொக்கலொடு (௬௧) பசியொராஅல்வேண்டின், நீடின்று (௬௨) எழுமதி (௬௩), யானும் (௬௪) இன்மைநீர வந்தனென் (௬௨௧), உருகெழுருகரிசிலாகிய (௬௬௧) உருவப்படுதே ரிணையோன்கிறவன் (௬௬௦), கரிகால்வளவன் (௬௬௮), நாடுகிழவோன் (உ௬௮), குரிசில், அன்னோன் (௬௬௧) தாணிமுன்மருங்கிற் குறுகி (௬௬௬) மன்னாநடுங் கத்தோன்றி (௬௬௨), வாழியெனத் (௬௬௧) தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (௬௫௦), காட்டொடு (௬௭௦) வேழத் (௬௭௨) தரவிடைத் தங்கலோவிலன் (௬௭௩) எனக்கட்டி விளைமுடிச்செய்க.

*“முன்னிலை சுட்டிய பொருமைக் கிளவி***வேண்டும்” என்பதனான், இங்கு னமுடிந்தது.

† “கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு, மாற்றிடைக் காட்டி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுநீஇச், சென்றுபய நெதிரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பது இதற்குவிதி.

‡ “ஆரிய நடைத்தே வஞ்சி” என்பதனாற், பின்னர் வஞ்சி மிகவும்வந்தன வென்றுணர்க.

சோழன் கரிகாற்பெருவாத்தானை முடத்தாமக்கண்ணியார்பாடிய பொருந ராற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூக்கினியர் செய்யுத வுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

௧. ளரியு மேற்றத்தி னானும் பிறநாட்டு
வாரி சுரக்கும் வளனெல்லாக் தேரி
னரிகாலின் கீழுகூஉ மந்நெல்லே சாலுங்
கரிகாலன் காவிரிகுழ் நாடு.
௨. அரிமா சுமந்த வமளிமே லானைத்
திருமால் வளவனெனத் தேறேன் திருமாற்பின்
மானமா லென்றே தொழுதேன் றொழுதகைப்
போனவா பெய்த வளை.
௩. முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகா
லிச்சக் கரமே யனந்ததாற் செய்ச்செ
யரிகான்மேற் றேன்றொடுக்கு மாய்புனரீர் நாடன்
கரிகாலன் கானெருப் புற்று.

* “முன்னிலை சுட்டிய பொருமைக் கிளவி, பன்மையொடு முடியினும் வரை
நிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்” என்பது தொல்காப்
பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௧௨.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௪.

‡ “” “” “” செய்புரியல், ௧௦௮.

மு ன் று வ து சி று பா ண ற் று ப் ப டை .

- மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை
யணிமுலைத் துயல்வருஉ மாரம் போலச்
செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக்
கொல்கரை நறும்பொழிற் குயில்குடைந் துதிர்த்த
௩ புதுப்பூஞ் செம்மல் குடிப் புடைநெறித்துக்
கதுப்புவிந் தன்ன காழக நுணங்கற
*லயிலுருப் பணைய வாசி யைதுநடந்து
வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப
வேணி னின்ற வெம்பத வழிநாட்
- ௧௦ காலைஞா யிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப்
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்
சுரன்முதன் மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ
யைதுவீழ் திருபெய லழகுக்கொண் டருளி
நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பிற் கதுப்பென
- ௧௩ மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன்
மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயற் சாஅ
யுயங்குநாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ
வயங்கிழை யுலறிய வடியி னடிதொடர்ந்
தீர்த்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையிற்
- ௨௦ சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென
மால்வரை யொழுக்கிய வாழை வாழைப்
பூவெனப் பொலிந்த வோதி யோதி
நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக்
களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சுணங்கிற் சுணங்குபிதிர்த்
- ௨௩ தியாணர்க் கோங்கி னவிர்முகை யெள்ளிப்
பூணகந் தொடுங்கிய வெம்முலை முலையென
வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கி
னின்செறி நீர்தரு மெயிற்றி னெயிறெனக்
குலையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த

* அயிலுருக்கணையவாசியென்றும், அயிலுருத்தணையவாசி யென்றும் பாடம்.

௩௦ முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியன்
மடமா னோக்கின் வாணுதல் விறலியர்
நடைமெலிந் தசைஇய நன்மென் சிறடி
கல்லா வினாயர் மெல்லத் தைவரப்
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி

௩௫ னின்குரற் சிறியா ழிடவயிற் றழீஇ
நைவளம் பழுதிய நயந்தெரி பாலை
கைவல் பான்மகன் கடனறிந் தியக்க
வியங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத்
துனிசு ரெவ்வமொடு நுயராற்றுப் படுப்ப

௪௦ முனிவிகந் திருந், முதுவா யிரவல்
கொழும்பின் குறைய வொதுங்கி வள்ளிதழ்க்
கழுநீர் மேய்ந்த கயவா யெருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவி னீழன்
மஞ்சண் மெல்லலை மயிர்ப்புறந் தைவர

௪௫ வினாயா விளங்க னாற மெல்குபுபெயராக்க
குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளுந்
குடபுலங் காவலர் மருமா னென்றார்
வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த
வெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்க் குட்டுவன்

௫௦ வருபுனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிதே யதாஅன்று
நறவுவா யுறைக்கு நாகுமுதிர் துணவத்
தறைவாய்க் குறுந்துணி யயிலுளி பொருத
கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பிற்
செய்ப்புங் கண்ணி செவிமுத றிருத்தி

௫௫ நோன்பகட் டுமண ரொழுகையொடு வந்த
மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர்

* நகாஅ ரன்ன நனிநீர் முத்தம்
வாள்வா யெருந்தின் வயிற்றகத் தடக்கித்
தோள்புற மறைக்கு நல்குர் துகப்பி

௬௦ னுளரிய லிம்பா லுமட்டிய ரீன்ற
கிளர்பூட் புதல்வரொடு கிலுகிலி யாடுந்
தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்
றென்புலங் காவலர் மருமா னென்றார்
மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்

௬௫ கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்

றமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின் மதுரையும் வறிதே யதாஅன்று
நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த
துறுநீர்க் கடம்பின் றுணையார் கோதை

௭௮ யோவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தவின்
வருமுலை யன்ன வண்முகை யுடைந்து
கிருமுக மவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை
யாசி லங்கை பரக்குத்தோய்ந் தன்ன

௭௯ சேயிதழ் பொதிந்த செம்பொற் கொட்டை
யேம வின் றுணை தழீஇயிற் குளர்ந்து
காமர் தும்பி காமாஞ் செப்புந்

தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைக்
குணபுலங் காவலர் மருமா னென்ன

௮௦ ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சவல் சொறியுந்
துங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை
நாடா நல்விசை நற்றேர்ச் செம்பிய
தோடாப் பூட்கை யுறந்தையும் வறிதே யதாஅன்று
வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற்

௮௧ கான மஞ்ஞைக்குக் கவிங்க நல்கிய
வருந்திற் லணங்கி னுவியர் பெருமகன்
பெருங்க னுடன் பேகனுஞ் சுரும்புண
நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச்
சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய

௯௦ பிறங்குடுவன் ளருவி வீழுஞ் சாரற்
பறம்பிற் கோமான் பாரியுந் கறங்குமணி
வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள
வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த
வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சவரு நெடுவேற்

௯௧ கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழறிகழ்
நீல நாக நல்கிய கவிங்க

மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த
சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ
ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக்

௯௦௦ கமழ்ப்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி
யமிழ்துவினை திங்கனி யெளவைக் கீந்த
புரவுச்சினங் கணறு மொளிதிகழ் நெடுவே

லரவக்கடற் றுனை யதிகனுங் கரவாது

நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கா

௪௦௫ முட்டாது கொடுத்த முனைவினங்கு தடக்கைத்
துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு
நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை

நறம்போது கருவிய நாகுமுதிர் நாகத்துக்

குறம்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த

௪௧௦ காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த
வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் தினிதோ
ளெழுவர் பூண்ட விகைச் செந்நுகம்
விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க

௪௧௫ வொருநான் றுங்கிய யானுடை நோன்ற
ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந்
துறையாடு மறளிர்க்குந் தோட்புனை யாகிய
பொருபுன றநுடம் போக்கரு மரபிற்
றென்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய

௪௨௦ நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளு
மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வா
ளுறுபுலித் துப்பி னோவியர் பெருமகன்
கனிற்றுத்தழும் பிழுந்த கழறயங்கு திருந்தடிப்
பிடிக்கணாடு சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப்

௪௨௫ பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேரிசை
நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு
தாங்கரு மரபிற் றன்னுந் தந்தை
வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி
முன்னாட் சென்றன மாக விர்தா

௪௩௦ டிறவாக் கண்ண சாய்செவிக் குருளை
கறவாப் பால்முலை கவர்தனே னாது
புனிற்றுநாய் குகைக்கும் புல்லெ னட்டில்
காழ்சோர் முதுசுவர்க் கணச்சித லரித்த
பூழி பூத்த புழற்கா னாம்பி

௪௩௫ பொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குதுன் மருங்குல்
வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி காணிக் கடையடைத்
திரும்பே சொக்கொ டொருங்குடன் மிசையு

- கச0 மழிபசி வருத்தம் வீடப் பொழிகவுட்
டறுகட் பூட்டைத் தயங்குமணி மருங்கிற்
சிறுகண் யானையொடு பெருந்தே செய்தி
யாமவ ணின்றும் வருதநீயிரு
மிவணயந் திருந்த விரும்பே ரொக்கந்
கசரு செம்ம னுள்ளமொடு செல்குவி ராயி
னலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவுந்
தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுந்
கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு
நெடுங்காற் புன்னை நித்திலம் வைப்பவுந்
கரு0 கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தரப்
பாடல் சான்ற நெய்த நெடுவழி
மணிநீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பணிநீர்ப் படுவிற் பட்டினம் படரி
னோங்குநிலை யொட்டகந் னாயின்மடிந் தன்ன
கருரு வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமா விறகிற்
கரும்புகைச் செந்தி மாட்டிப் பெருந்தோண்
மதியேக் கறுஉ மாசறு திருமுகத்து
றுதிவே னோக்கி னுமாமக ளரித்த
பழம்படு தேறல் பாதவர் மடுப்பக்
கசு0 கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமான்
றனையவிழ் தெரியற் றகையோற் பாடி
யறற்குழற் பாணி னூங்கி யவரொடு
வறற்குழற் சூட்டின் வயின்வயிற் பெறுகுவிர்
பைந்நனை யவரை பவழங் கோப்பவுந்
கசுரு கருநனைக் காயாக் கணமயி லவிழவுந்
கொழுவ்கொடி முசுண்டை கொட்டங் கொள்ளவுஞ்
செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவுந்
கொல்லை நெடுவழிக் கோப முரவு
முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்
க80 விடர்கா லருவி வியன்மலை முழ்கிச்
சுடர்கான் மாறிய செவ்வி நோக்கித்
திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி
விறல்வேல் வென்றி வேலா செய்தி
னுறுவெயிற் குலைஇய அருப்பவிர் குரம்பை
க8ரு பெயயிற்றிய ரட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு
தேமா மேனிச் சில்வனை யாயமொ

- டாமான் குட்டி னமைவரப் பெறுகுவிர்
 நறும்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக்
 குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரோறி
 ௧௮௦ கிலையருங் குட்ட நாக்கி நெடி திருந்து
 *புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்
 லள்ளுகிர் கிழித்த வடுவாழ் பாசடை
 முள்ளரைத் தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது
 கொங்குகவர் நீலச் செங்கட் சேவன்
 ௧௮௫ மதிசே ராவின் மானத் தோன்று
 மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பனை
 பந்தன ரருகா வருங்கடி வியனக
 ரந்தன் கிடங்கினவ னொழு ரெய்தின்
 வலம்பட நடக்கும் வலிபுண ரெருக்தி
 ௧௯௦ னுரன்கெழு கோன்பகட் முழுவ் தங்கை
 பிடிக்கை யன்ன பின்னுவிழ் சிறுபுறத்துத்
 தொடிக்கை மகடுஉ மகமுறை தடுப்ப
 விருங்கா முலக்கை யிருப்புமுகந் தேய்த்த
 வவைப்பு மாணரிசி யமலைவெண் சோறு
 ௧௯௫ கவைத்தா ளலவன் கலவையொடு பெறுகுவி
 ரெரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக்
 கருமறிக் காதற் கவையடிப் பேய்மக
 ணினானுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப்
 பினானுகத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தா
 ௨௦௦ ளண்ணல் யாளை யருவிதுக ளவிப்ப
 நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயர் மூதூர்
 சேய்த்து மன்று சிறிதுநணி யதுவே
 பொருத்க் காயினும் புலவர்க் காயினு
 மருமுறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங்
 ௨௦௫ கடவுண் மால்வரை கண்ணிடுத் தன்ன
 வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகிச்
 செய்கன்றி யறிதலுஞ் சிற்றின மின்மையு
 மின்முக முடைமையு மினிய னுதலுஞ்
 செறித்துவிளங்கு சிறப்பி னறந்தோ ரேத்த
 ௨௧௦ வஞ்சினர்க் களித்தலும் வெஞ்சின மின்மையு
 மாணணி புருதலு மழிபடை தாங்கலும்
 வான்மிக் கூற்றத்து வயவ ரேத்தக்

* புலவுக்கய லெறித்த வென்றம் பாடம்.

- ௧௫௧யது முடிந்தனங் காழறப் படுதலு
மொருவழிப் படாமையு * மோடிய துணர்தலு
- ௨௧௫ மரியே ருண்க னாரிவைய ரேத்த
வறிவுமடம் படுதலு மறிவுநன் குடைமையும்
வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்
பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில ரேத்தப்
பன்ம் னடுவட் பான்மதி போல
- ௨௨௦ வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பைங்க ணாகம் பாம்புபிடித் தன்ன
வங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்துவீங்கு திவவின்
மணிநிரைந் தன்ன வனப்பின் வாயமைத்து
வயிறுசேர் பொழுகிய வகையமை யகளத்துக்
- ௨௨௫ கானக் குமிழின் கனிநிறங் கடுப்பப்
புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு தேம்பெய்
தமிழ்துபொதிந் திவிற்று மடங்குபுரி நரம்பிற்
பாடுதுறை முற்றிய பயன்மெரி கேள்விக்
கூடுகொ ளின்னியங் குரல்குர லாக
- ௨௩௦ னானெறி மரபிற் பண்ணியா னாது
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவு
மினையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை யெனவு
மேரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை யெனவுந்
தேரோர்க் கழன்ற வேலினை யெனவு
- ௨௩௫ நீசில மொழியா வளவை மாசில்
காம்புசொலிந் தன்ன வறுவை யுடஇப்
பாம்புமெருண் டன்ன தேற னல்கிக்
காவெரி யூட்டிய கவர்களைந் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன்
- ௨௪௦ பனிவரை மார்பன் பயந்த துண்டொருட்
பனுவலின் வழாஅப் பல்வே றடிசில்
வாணிற விசும்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த
விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளந் தோற்றத்து
விளங்குபொற் கலத்தில் விரும்புவன பேணி
- ௨௪௫ யானா விருப்பிற் றானின் னூட்டித்
திறல்சால் வென்றியொடு தெவ்வுப்புல மகற்றி
விறல்வேன் மன்னர் மன்னெயின் முருக்கி

- நயவர் பாணர் புன்கண் உர்த்தபின்
வயவர் தந்த வான்சேழ் நிதியமொடு
௨௫௦ பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி
யருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்குக்
கருவி பொருந வடுவாழ் நோன்துறட்
டாசஞ் சூழ்த்த வயில்வாய் நேமியொடு
கிதர்நனை முருக்கின் சேனோங்கு நெடுஞ்சினைத்
௨௫௧ ததர்ப்பினி யவிழ்த்த தோற்றம் போல
வுள்ளாக் கெறிந்த வுருங்குய போர்வைக்
கருத்தொழில் விளைஞர் கைவினை முற்றி
யூர்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப் பாகரோடு
மாசெல வெழிக்கு மருதுடை நோன்றான்
௨௫௨ வாண்முகப் பாண்டில் வலவனொடு தரிஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசின் மென்றோட்
டுகிலணி யல்குற் றுளங்கியன் மகளி
ரகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தலின்
மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித்
௨௫௩ துணிமழை தலமுந் துயல்கழை நெடுங்கோட்
டெறிந்துரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னிக்
குறிஞ்சிக் கோமான் கொய்துளரிக் கண்ணிச்
செல்லிசை நிலைஇய பண்பி
எல்லியக் கோடனை நயந்தனார் செவினே.

இதன்பொருள்.

[மணிமலைப் பனைத்தோன் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துயல்வருஉ மாரம் போல:] பனைத் தோள் மாநிலமடந்தை மணிமலை அணி முலைத் துயல்வருஉம் ஆரம் போல—மூங்கிலாகிய தோளையுடைய பெருமையினையுடைய மண்மகளுடைய மணி கள்தங்கின மலையாகிய அழகினையுடைய முலையிற் கிடந்தசையும் முத்துவடம்போல,

[செல்புன லுழந்த சேய்வரந் காண்யாற்றுக், கொல்கரை நதும்பொழில்:] சேய் வரந் கரை கொல் காண்யாற்றுச் செல் புனல் உழந்த நதும் பொழில்—மலைத்தலையி னின்றும் வருதலையுடைய கரையைக் குத்தகின்ற காட்டாற்றிடத்து ஓடுகின்ற புன லாலே வருந்தின நதிய பொழிலிடத்த,

இரண்மலையினின்றும் வீழ்த்து இரண்டு ஆற்றிடைக்குறையைச் சூழ்வந்து பின்னர்க் கடதேவின், முத்துவடம் உலையாயிற்று; இது மெய்யுலகம். பெருக்காற் கோடுகள் வருத்ததலின், உழந்தவென்றார். இதனாற்பயன்: ஆற்றிடைக்குறையில் கின்றமரம் இளவேனிற்காலத்த யிசைம் பூத்ததாயிற்று.

[ருவில்லுடைச் ததிர்த்த புதப்பூஞ் செம்மல் குழப் புடைகெறித்தக், கதப்பு விகித் தன்ன காழக நண்குந, ஸயிலுரப் பனைய வாடி யையதுகடந்த, வெயிலுரப் புற்ற வெம்பால் தெப்ப:]

காழ் அகம் நுணங்கு அறல் குயில் குடைந்து உதிர்த்த புதுப் பூஞ் செம்மல் குழப் புடை நெறித்துக் கதுப்பு விரித்தன்ன வேனில் நின்ற (க)—கருமையை இடத்தேயுடைய நுண்மையையுடைய அறல் குயில்கள். சிறகானுளர்ந்து உதிர்த்த புதிய பூக்களாகிய வாடலைக்குடித் தம்மீடமெல்லாம் அறல்பட்டு மயினை விரித்தாலொத்த தன்மையவாக இளவேனில்நின்றவென்க.

பொழிவிடத்தறவென்க.

வெயில் உருப்பு உற்ற வெம் பரல்— வெயிலால் வெம்மையுற்ற வெவ்விய பருக்கை,

அயில் உருப்பு அணையவாகிக் கிழிப்பச் சுரன் மராத் த வரி நிழல் முதல் அசைஇ (கஉ) ஐது நடந்து—வேல் காய்ந்த தன்மையவாய் அடியைக் கீழிக்கையினாலே அருங்கானகத்துநின்ற கடம்பினுடைய செறியாத நிழலைஉடைத்தாகிய அடியிலே இளைப்பாறிப் பின்பு போகவேண்டுதலின், மெத்தென நடந்து,

[வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட், காவைஞா யிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப், பாவை நின்ற பாவை நெடுவழி:] வேனில் நின்ற காவை வழிநாள் ஞாயிற்றுக் கதிர் கடாவுறுப்ப வெம்பதப் பாவை நின்ற பாவை நெடுவழி—இளவேனில் நிலைபெற்ற காலத்திற்குப் பின் னாகிய நாளிலே ஞாயிற்றினுடைய கதிர் வெம்மையைச் செலுத்தலைச் செய்கையினாலே வெய்ய செவ்வியையுடைய பாவைத்தன்மை நிலைபெற்றமையாற் பிறந்த பாவைநில மாகிய தொலையாத வழியினையுடைய சுரனென்க. (கஉ)

*“நெடுநிலைத்திணையே” என்னுஞ் சூத்திரத்துமையாற் பாவைத்தன்மை கூறினும்; அதுகொண்டு உணர்க. பாவைநின்ற பாவைவழி - “ஆறுசென்றவயர்” போல் நின்றது.

[சுரன்முதன் மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ] என்பதனை முன்னேகட்டிக.

[ஐது விழ் இகுபெயல் அழகு கொண்டு நெய் கனிந்து இருளிய கதுப்பின்:] அருளி ஐது வீழ் இகுபெயல் அழகு கொண்டு நெய் கனிந்து இருளிய கதுப்பின்—உலகிற்கு அருளுதலைச்செய்து மெல்லிதாய் வீழ்ந்த தாழ்வின்ற மழையினது அழகைத் தன்னிடத்தே கொண்டு எண்ணெயிலே முற்றுப்பெற்று இருண்ட மயிநினையும்,

[கதுப்பென, மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன், மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்:] மயில் பலவுடன் மணி வயிற் கலாபங் கதுப்பெனப் பரப்பி மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்—மயில்கள் பலவுங்கூடி நீலமணிபோலுங் எண்ணினையுடைய தோகைகளை மகளிர் மயினைவிரித்தாற்போல விரித்துப்பார்த்த இவர்கள்சாயற்கு ஒவ்வெமென்று பேட்டிற்குள்ளே சென்று மறைதற்குக் காரணமாகிய கட்டிலனாகிய மென்மையினையும்,

சாஅய் உயங்கு நாய் நாவின் நல்லெழில் அசைஇ வயங்கு இழை உலறிய அடியின்—ஒடியினத்து வருந்துகின்ற நாயினது காக்கினுடைய நல்ல அழகைவருத்தி வறுமையாலே விளங்குகின்ற சிலம்புமுதலியனவன்றிப் பொலிவழிந்த அடியினையும்,

[அடிதொடர்ந், திரிந்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையின்:] ஈர்ந்த நிலம் தோயும் இரும் பிடித் தடக் கையின் அடி தொடர்ந்து—இழுக்கப்பட்டு நிலத்தேசெறியும் கரிய பிடியினது பெருமையையுடைய கைபோலத் தாரும் அடியோடே தொடர்புபட்டு முறையாற் பருத்தி,

[சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென, மால்வரை யொழுங்கிய வானை:]

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௬.

மால் வரை ஒழுங்கிய வாழையெனச் சேர்ந்து—பெருமையையுடைய மலையிலே
ஒழுங்குபடவளர்ந்த வாழையெனத் திரண்டு,

சேரென்னு முரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்
தது.

குங்குடன் செறிந்த குங்கின்—ஒருகுறங்குடனே ஒருகுறங்கு நெருங்கியிருக்
கின்ற குறங்கினையும்,

வாழைப் பூவெனப் பொலிந்த ஒதி—வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு
பெற்ற பனிச்சையினையும்,

[ஒதி, களிச்சினை வேங்கை நான்மலர் நச்சிக், களிச்சுரும் பரந்துஞ் சுணங்கிற்
சுணங்குபிதிர்ந்து:] களிச் சுரும்பு களிச் சினை வேங்கை நான் மலர் நச்சி ஒதி அரந்
தும் சுணங்கிற் சுணங்கு பிதிர்ந்து—களிப்பினையுடைய சுரும்புகள் செறிவ்னையுடை
த்தாடிய கொம்பினையுடைய வேங்கையினது காட்காலத்து மலரென்று விரும்பிப்
பாடி. ஆரவாசிக்கும் ஓரிடத்திற்குேன்றிய சுணங்குடனே ஓரிடத்திற்குேன்றிய சுண
ங்குபிதிப்பட்டே,

யானரக் கோங்கின் அவிர் முகை எள்ளிப் பூன் அகத்து ஒடுங்கிய வெம் முலை
—புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கினது விளங்குகின்ற முகையை இகழ்ந்த மெல்
லிய பனிகள் இடையிலேகிடக்கின்ற விருப்பத்தையுடைய முலையினையும்,

[முலையென, வன்கோட் பெண்ணை வளர்த்த துங்கி, னின்செறி நீர்தரு மெயி
ற்றின்:] வன் கோட் பெண்ணை முலையென வளர்த்த துங்கின் இன் செறி நீர் தரும்
எயிற்றின்—பெரிய குலையினையுடைய பனை முலையென்னும்படி வளர்த்த துங்கினது
இனிய செறிந்த நீர் தன்னீர்மையார் குழும் எயிற்றினையும்,

[எயிறெனச், குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவழிந்த, முல்லை சான்ற கற்பின்:]
குல்லி அம் புறவிற் குவி முகை எயிறென அவழிந்த முல்லை சான்ற கற்பின்—கஞ்ச
ங்குல்லையையுடைய அழகிய காட்டகத்தே குவிந்த அரும்பு எயிறென்னும்படி நெகிழ்
ந்த முல்லுகுடுதற்கமைந்த கற்பினையும்,

கற்பின் மிகுதிதோன்ற முல்லைகுடுதல்இயல்பு. கதப்பிற் கதப்பென்பது முதல்
இத்துணையும் இயைபுத்தொடை திரித்து வந்ததென்றாக. * “இதுவாயொன்றல்”
என்னுஞ் சூத்திரத்தட் கூறிலும்.

மெல்லியல் மடமான் கோக்கின் வான் ததல் விடலியர்—மெல்லிய இயல்பினை
யும், மடப்பத்தினையுடைய மான்போலும் பார்வையினையும், ஒளியையுடைத்தாகிய
ததலினையுடைய விடல்பட ஆடுகளிர்,

கதப்பினையும் (சச), ஒதிவ்னையும் (உஉ), ததலினையும், கோக்கினையும் (கக),
எயிற்றினையும் (உஅ), முலையினையும் (உக), குறங்கினையும் (உ௦), அடியினையும்
(சஅ), சாயலினையும் (சக), மெல்லிய இயல்பினையும், கற்பினையு (க௦) முடைய விந்
லியரென்க.

கடை மெலித்து அசைஇய நன் மென் சேடி கல்லா இனையர் மெல்லத் தைவர
—கடையால் இடைத்து ஒய்த்த வன்மையையுடைய மெல்லிய சிதிய அடியைத் தந்
தெ-தினையொழிய தேருகல்லாத இனையர் மெத்தென்று வருட,

பொன் உர்த்தன்ன புரி அடங்கு கரம்பின் இன் குரல் சேறியாழ் இடவயின்

* தெ-வாட்டியத், தெ-குநிகாரம், தெய்யுளியல், கக.

தழிஇ—பொற்சம்பியினையொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பினது இனிய ஓசையையுடைய சிறிய யானை இடப்பக்கத்தே தழுவி,

நைவளம் பழுதிய நயம் தெரி பாலையை வல் பாண்மகன் கடன் அறிந்து இயக்க—கட்டபாடையென்னும் பண் முற்றுப்பெற்ற இனிமை தெரிவின்ற பாலையானை வாசித்தலைவல்ல பாணஞ்சியமகன் வாசிக்குமுறைமையை அறிந்து வாசிக்க,

இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நகைஇ—வள்ளியோரின்மையின் பரிசிலர் செல்லாத உலகத்தே பரிசில்தருவாரை விரும்பி,

இனி இயங்கும்வையம் சகடமாகலின், உலகத்திற்கு இயங்காவையமென வெளிப்படை கூறிற்றாமாம்.

துனி கூர் எவ்வமொடு துயர் ஆற்றுப்படுப்ப—தன்னை வெறுத்தன்மிக்க வருத்தத்தோடேகூடின வறுமை நின்னைக் கொண்டுகோகையினலே,

முனிவு இகந்து இருந்த முது வாய் இரவல—வழிவருத்தந் தீர்ந்திருந்த பேரறிவு வாய்த்தற்றொழிலையுடையயாய இரவல,

துயர் ஆற்றுப்படுக்கையினலே போந்த (௩௯) விறலியர் தம்முடைய (௩௯) சிறுமையை (௩௭) வெம்பரல் (௮) அயிலுருப்பணையவாகிக் (௭) கிழிக்கையினலே (௮) வரிநிழலகைஇப் (௧௨) பின்னும் ஆற்றுந்தகைபெற ஐதநடந்து (௭) அந்நடையால் இளைத்து ஒய்ந்த அடியை (௩௭) இளையர் தைவரப் (௩௯) பாண்மகன் (௩௭) பாலையை (௩௯) யியக்க (௩௭) வள்ளியோர் நகைஇச் (௩௮) சிறி யாழ் இடவயிற்றழி (௩௯) முனிவிக் ந்திருந்த இரவலவென முடிக்க.

கொழு மீன் குறைப ஒதுங்கி வன் இதழ்க் கழுநீர் மேய்ந்த கயவாய் எருமை—கொழுவிய மீன் துணியகடந்து வளவிய இதழையுடைத்தாடிய செங்கழுநீர்ப்பூவைத் தின்ற பெரிய வாயையுடைய எருமை,

பைக்கறி சிவந்த பலவீன் நீழல் மஞ்சள் மெல்லிலை மயிர்ப் புறம் தைவர—பசிய மிளகுகொடிபடர்ந்த பலாவீனீழலிலே மஞ்சளினது மெல்லியவிலை தனது மயிலாயுடைய முதுகைத்தடவ,

வீணையா இளங்கள் நாற மெல்குடி பெயரா—முற்றாத இளையதேன் நாறமென்று அசையிட்டு,

குளவீப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளும்—காட்டுமெல்லிகையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொள்ளும்,

குடபுலம் காவலர் மருமான்—மேற்றிசைக்கணுள்ள சிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடைய சேரர் குடியிலுள்ளோன்,

எருமை, நீழலிலே தைவரப் பெயராக் கொள்ளும் குடபுலமென முடிக்க.

ஒன்னர்வடபுல இமயத்து வாங்கு வில் பொறித்த எழு உறழ் திணிதோள் இயல் தேர்க் குட்டுவன்—பகைவருடைய வடக்கின்கண் உள்ளதாகிய நிலத்திடத்தே நிற்கும் இமவானின்கண்ணே விரையும் வில்லைவைத்த கணையத்தைமாறுபடுத் திணிந்த தோளினையும் நடக்கின்ற தேரினையுமுடைய குட்டளாட்டை யுடையோன்,

வரு புனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிது—பெருகுவின்றனையும், கோபுரவாயிலையுமுடைய வஞ்சியென்னுமாரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்.

மருமான் (௪௭) குட்டுவன் (௪௯) அவனுடைய வஞ்சியும் வறிதெனமுடிக்க.

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

நறையாய் உறைந்தும் காகு முனிர் துணைவத்து அறைவாய்க் குறுந்துணி—தே
சைப் பூசுநர் தம்மிடத்தினின்று தனிக்கும் இளமைமுதிர்ந்த அனுமரத்தினது வெ
ட்டின வாயையுடைய குறியகுறட்டை,

[அயிலுளி பொருத, கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பின்:] அயில் உனி கடைந்த
கை புனை செப்பம் பொருத மார்பின் மந்தி (கூ)—உர்மையையுடைய உளிகள் உள்
ளேசென்றகடைந்த சாதிலிங்கத் தோய்ந்த சேப்புச்சேர்ந்த மார்பின்மந்தி,

செய் பூங் கண்ணி செவி முதல் திருத்தி—கிடேச்சையாற்செய்த பூவினையுடைய
மாலையைச் செலியடியிலே நெற்றிமாலையாகக் கட்டி,

தோன் பட்டி உமணர் ஒழுக்கையாடு வந்த மந்தி (கூ)—வலியினையுடைத்தா
கிய எருத்தினையுடைய உப்புவாணிகளுடைய சகடவொழுங்கோடே கூடவந்த மந்தி,
மகாஅர் அன்ன மந்தி—அவர்கள் வளர்த்தலின் அவர்கள் பிள்ளைகளை யொத்த
மந்தி,

மடவோர் நகாஅர் அன்ன நளி நீர் முத்தம் வாள் வாய் எருத்தின் வயிற்றகத்து
அடக்கி—அவ்விடத்து மடப்பந்தையுடைய மகளிருடைய எயிற்பறையொத்த செறி
ந்த நீர்மையையுடைய முத்தை வான்வாய்போலும் வாயையுடைய கிளிஞ்சிலின்
வயிற்றிடத்தே இட்டிப் பொதிந்து,

[தோன்புற மறைக்கு நல்குந் துகப்பி, னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற:]

துகப்பின் நல்குந் புறம் தோள் மறைக்கும் உமட்டியர்—துகப்பினது நல்குந்
புறத்தைத் தோள் மறைக்கும் உமட்டியர்,

என்றது:—இடை தனது துண்மையால் நெகிழமுயங்குங்காலத்து ஊற்றின்பம்
பெருது மிடிப்பட்ட புறத்தினைத் தோள் இறுகமுயங்கி அவ்வின்பத்தைக்கொடுத்
தற்குக் காரணமான உமட்டியரென்றவாறு.

ஊற்றின்பம் பெற்றறியாதென்னும் புறங்கூற்றை யென்றமாம்.

உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற—அசைகின்ற இயல்பினையுடைய ஐந்
துபகுதியாகிய மயரினையுடைய உப்புவாணிகத்தியர்பெற்ற,

கிளர் பூசு புதல்வரொடு கிழகிலி ஆடும்—வினக்குகின்ற பூணையுடைய பிள்ளை
களுடனே தானும் கிழகிலுப்பை கொண்டு விளையாடும்,

தத்து நீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்—முற்கின்ற நீரைத் தனக்கு எல்
லையாகையுடைய கொற்கையென்னும் ஊர்க்கரசன்,

மந்தி முத்தையடக்கி உமட்டியரீன்ற புதல்வரோடே ஆடுங் கொற்கை யென
முடிக்க.

தென் புலம் காவலர் மருமான்—தெற்கென்கண்ணதாகியசிலத்தைக் காத்தற்
டுழியையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னர், மண்மாறு கொண்ட மலை வெண்குடைக், கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்
தேர்ச் செழியன்:]

ஒன்னர் மண் மாறு கொண்ட செழியன்—பகைவாநிலத்தை மாறுபாட்டாலே
கைக்கொண்ட பாண்டியன்,

மலை வெண்குடைக் கண்ணார் கண்ணிக் கடுந் தேர்ச்செழியன்—முத்தமாலையை
டைய கொற்றக்குடையினையும் கண்ணிக்கு அழகுசிறைந்த கண்ணியினையும் கடிய
தேரினையுடைய செழியன்,

[தமிழ்நிலைபெற்ற தாங்கரு மரபின், மெழுகினைமறுகின் மதனாயும் வந்தே:] நனை மகிழ் தாங்கரு மரபின் தமிழ் நிலைபெற்ற மறுகின் மதனாயும் வந்தே—தன்னிடத் துத் தோன்றிய மனமகிழ்ச்சி பொறுத்தற்கரிய முறைமையினையுடைய தமிழ் வீற்றிருந்த தெருவினையுடைய மதனாயும் வந்தே;

நனைமகிழ்—வனைத்தொகை.

கோமான் (௬௨) மருமான் (௬௩) செழியன் (௬௪) அவனுடைய மதனாயும் தரும் பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்.

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

[நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த:] பொய்கை நறு நீர் அடைகரை நிவந்த —பொய்கையிடத்து நறிய நீரடைகளையிலே நின்று வளர்ந்த,

துறுநீர்க் கடம்பின் துணை ஆர் கோதை—நெருங்குகின்ற தன்மையையுடைய கடம்பினுடைய இணைதனிறைந்த மாலை,

* கோதைபோலப் பூத்தலிற் கோதையென்றார்.

[ஓவத் தன்ன வுண்ணறை மருங்கிற், கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலின்:] கோவத்து அன்ன கொங்கு உறைத்தலிற் சேர்பு ஓவத்து அன்ன உண் துறை மருங்கின்—தன்னிடத்து இந்நிரகோபத்தையொத்த தாதையுதிர்ந்தலின் அத்தாதுசேர்ந்து சித்திரத்தையொத்த உண்ணும்துறையிடத்தே நின்ற,

வரு முலை அன்ன வண் முகை உடைந்து திருமுகம் அவிழ்ந்ததெய்வத் தாமரை—எழுகின்ற பெரியமுலையையொத்த பெரிய முகைநெகிழ்ந்து அழகினையுடைய முகம் போல மலர்ந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரையிடத்து,

† “பொருளே யவமஞ் செய்தனர்” என்னுஞ் சூத்திரத்தார் பொருளை யவமஞ் செய்தார்.

ஆக இல் அக்கை அரக்குத் தோய்ந்தன்ன சேயிதழ் பொதிந்த செம் பொன் கொட்டை ஏம இன் துணை தழீஇ—குற்றமில்லாத அக்கையைச் சாதினிலங்க்தோய்ந்தாலொத்த சிவந்த இதழ்கூழ்ந்த செம்பொன்னுற் செய்தாலொத்த பீடத்திலேதன்னுயிர்க்குக் காவலாகிய இனிய பெடையைத் தழுவித் துயில்கொண்டு,

இறகு உளர்ந்து காமர் தும்பி காமரம்செப்பும் தன்பனை தழீஇய தளரா இருக்கை—அத்தையிலெழுந்து விருப்பமருவின தும்பி சீகாமரமென்னும் பண்ணைப்பாடும் மருதநிலங்கூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய,

குணபுலம் காவலர் மருமான்—நெழக்கின்கண்ணதாகிய நிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னர் ஒங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை:] கதவம் ஒங்கு எயில் உருமுச் சுவல் சொறியும் ஒன்னர் தூங்கு எயில் எறிந்த தொடி விளங்கு தடக்கை—கதவத்தையுடைய உயர்ந்த மதிற்றலையிலே உருமேறு தன்சூழ்த்தைத் தினவாற்றேய்க்கும் பகைவர் தூங்கெயிலை அழித்த தொடிவிளங்கும் பெருமையையுடைய கையினையும்,

* “கடம்பு குடிய கன்னி மாலைபோல்” என்றார் சிந்தாமணியிலும்; குண மாலைபாரிலும்பகம், ௧௪௦.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உலமவியல், ௧.

நாடா ஸ் திஸா நற்றேர்க் செர்பியன்—ஆயுற்று ஆராயப்படாத உலகநீந்த ஸ்
லபுநீனையும் ஸ்லதேகிளையுமுடைய சோழனது.

ஒடாப் பூட்டை உறந்தையும் வறிது—தன்னிடத்திருத்தோர் ஒடாமைக்குக் கா
ராணமாயி மெற்கோவினையுடைய உறந்தையென்றும் ஈரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயி
ருக்கும்;

அது * “முடிக்கெலி வாரண முன்சம முருக்கிய - புறஞ்சிறை வாரணம் புக்க
னர் புரிந்தென” என்பதனுணுணர்க.

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

வானம் வாய்த்த மனமலைக் கவாஅன் கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் ஸ்கிய—
மழை பருவம்பொய்யாமற் பெய்கையினாலே உண்டான செல்வந்தையுடைய மலைப்
பக்கத்திற் காட்டிடத்தேறியுமயில் கூவியதற்குக் குளிர்த்தகூவிற்பென்று அருண்
மிகுதியார் போர்வையைக்கொடுத்த,

அதற் பிறல் அணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்— பெறாதற்கரிய வலியையுடைத்
தாடிய வடியினையுடைய ஆவியர்குடியிற் பிறந்த பெரியமகன்,

† பெரும் ஸ் நாடாப் பேகனும்—பெரிய மலைநாட்டையுடைய பேகனென்றும்
வள்ளலும்,

ஸ்கிய பெருமகனுடைய பேகனுமென்முடிக்க.

சுரும்பு உண நறு வீ உறைக்கும் நாக செழிவழி — சுரும்புன்னும்படிநதியபூத்
தேனைத்துவிக்கும் சுரபுன்னையையுடைத்தாகிய செழிய வழியினின்ற,

சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தோர் ஸ்கிய— சிறிய பூக்களையுடைய முல்லைக்
கொடி தடுத்தற்கு அது வேண்டிற்றுகக்கருதிப் பெரிய † தேரைக்கொடுத்த,

பிறங்கு வெள் அருவி வீழும் சாரற் பறம்பிற் கோமான் பாரியும்—மிகுதின்ற
வெள்ளிய அருவிகுதிக்கும் பக்கத்தினையுடைய பறம்பென்னும் மலைக்காசனுடைய
பாரியென்னும் வள்ளலும்,

தறங்கும் மணி வால் உளைப் புரவியொடு வையகம் ஈர நன்மொழி மருள இரவ
லங்கு ஈந்த காரி (உரு)— ஒலிக்கும் மணியினையும் வெள்ளிய தலையாட்டத்தினையு
முடைய குதினாயோடேதனதுநாட்டினையும், அருளினையுடையநன்றாகிய மொழி
யினையும் எண்கையார்கேட்டுவியக்கும்படி யிரவலர்க்குக் கொடுத்த காரி,

ஈரன்மொழிமருளவென்றுமாறுக.

அழல் திசுத்திமைக்கும் அஞ்சுரு செடு வேல் கழல் தொடித் தடக்கைக்
காரியும்—தன்னிடத்தறையுக் கொற்றவையுடைய கோபத்தின்மிகுதியினாலே தான்
விளங்கும் அச்சத்தோன்றும் செழியவேலினையும் உழவுத்தொடியினையணிந்த பெரு
மையையுடைய கையினையுமுடைய காரியென்னும்வள்ளலும்,

[சிறந்திசு, நீல நாக ஸ்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த:]
காகம் ஸ்கிய நீழல் திசுற் நீலக் கலிங்கம் ஆல் அமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொ

* சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை,

† சிலபாதிசனில், பெருங்கடனாடனென மூலத்தும் பெரிய கடனாடனென
உணர்விலும் வேறுபாடுண்டு.

‡ “முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு, மெல்லைநீர் ஞாலத் திசையி
ணங்கத் தொண்டி - யிரவைய லித்த விதைவர்போ னியுப் - காவாம லிகை கடன்”
என்பத வேண்பாமலை, பாடலின்படலம். க.

டுத்த ஆய் (௧௧௧)—பாம்பு ஈன்றுகொடுத்த ஒளிவிளங்கும் நீலகிற்றையுடைய உடையினை ஆலிந்தீழிருந்த இறைவனுக்கு நெஞ்சுபொருந்திக் கொடுத்தஆய்,

சாவந் தாங்கிய சாந்து புலர் திணி தோள் ஆர்வ நன் மொழி ஆயும்—வில்லையெடுத்த சந்தனம் பூசிப்புலருந் திண்ணிய தோளிணையும் கேட்டோர்க்கு விருப்பத்தைச் செய்யும் கன்றாகிய சொல்லிணையுமுடைய ஆயென்னும் வள்ளலும்,

மால் வரைக் கமழ் பூஞ்சாரல் கவினிய நெல்லி அமிழ்த வளை திங்கணி * ஒளவைக்கு ஈந்தஅதிகன் (௧௦௩)—பெருமையையுடைய மலையிற் கமழும்பூக்களையுடைய பக்கமலையிலேகின்று அழகுபெற்ற கருநெல்லியினது அமிழ்தின்தன்மை தன்னிடத்தேயுண்டான இனிய பழத்தைத் தான் நுகர்ந்து உடம்புபெறாதே ஒளவைக்குக் கொடுத்த அதிகன்,

உரவுச் சினம் கனலும் ஒளி திகழ் நெடு வேல் அரவக் கடல் தாளை அதிகனும்—தன்னிடத்துறையும் கொற்றவையது வலியிணையுடைய சினம் நின்றெரியும் ஒளிவிளங்கும் நெடிய வேலிணையும் ஆரவாரத்தையுடைய கடல்போலும் படையிணையுமுடைய அதிகமானென்னும் வள்ளலும்,

கரவாது நட் டோர் உவப்ப நடைப் பரிகாரம் முட்டாது கொடுத்த நள்ளியும் (௧௦௪)—தன்மனத்து நிகழ்கின்றனவற்றை மறையாதுகூறி நட்புச்செய்தோர் மனமகிழும்படி அவர்கள் இல்லறம் நடத்துதற்கு வேண்டும்பொருள்களை நாடோறும் கொடுத்தநள்ளியும்,

முனை விளங்கு தடக் கைத் துளி மறைபொழியும் வளி துஞ்சு நெடுங் கோட்டு நளி மலைநாடன் நள்ளியும்—பகைப்புலத்தே கொலைத்தொழிலான் விளங்கும்பெருமையையுடைய கையிணையுடைய துளியையுடையமறை பருவம்பொய்யாதுபெய்யும் உயர்ச்சியாற் காற்றுத்தங்கும் நெடிய கிரகங்களையுடைய செறிந்த மலைநாட்டையுடையனாகிய நள்ளியென்னும் வள்ளலும்,

நளி சினை நறும் போது கருவிய நாகு முதிர் நாகத்துக் குறும் பொறை கன்னுமி கோடியர்க்கு ஈந்த ஓரி (௧௧௧)—செறிந்த கொம்புகளிடத்தே நறிய பூக்கனெருங்கினை இளமையையுடைய முதிர்ந்த சுரபுண்ணையையும், குறிய மலைகளையுமுடைய கன்றாகிய நாடுகளைக் கூத்தாடுவோர்க்குக்கொடுத்த ஓரி,

காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த ஓரிக் குதிரை ஓரியும்—காரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய காரியென்னும் பெயரையுடையவனுடனே பேர்ச்செய்த ஓரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய ஓரியென்னும் வள்ளலும்,

* ஒளவை அதிகமானிடத்து நெல்லிக்கணி பெற்றமையைப் பின்வருஞ் செய்யுளானுமுணர்க. புறநானூறு, ௧௦ “வலம்படு வாய்வா னேந்தி யொண்ணர், களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை, யார்கலி நறவ் னதிகர் கோமான், போரடி திருவிற் பொலந்தார் வஞ்சி, பால்புறா பிறைததற் பொலிந்த சென்னி, நீல மணி மிடற் றெருவன் போல, மண்ணுக் பெரும ரியே தென்னினைப், பெருமலை விடாகத் தருமிசைக் கொண்ட, சிறியிலை நெல்லித் திங்கணி குறியா, தாத னின்னகத் தடக்கிச், சாத னீங்க வெமக்கீத் தனையே.”

தினை பாடாண்டினை. துறை வாழ்த்தியல். அதிகமானேடுமாள்வஞ்சியை ஒளவையார் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

காரி கரியகுழியையென்றும், ஒரி பிடரிமயிரொன்றும் கூறுவாருமுள்.

[எனவாம், தெழுசமம் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, னெழுவர் பூண்ட வீகைச் சென்றும:]

என எழுதார் அழகுப் பூண்ட சமைச் சென்றுதம்—என்றுசொல்லப்பட்ட எழு வரும் அகராலத்தே மெற்கொண்ட சொடை யாயிய செவ்விய பாரத்தை,

எழு சமம் கடந்த எழு உறழ் திணி தோள் எழுவர்—தம்மேலே வருகின்ற போர்சொக்கடந்த கனையத்தொழி மாறுபடுகின்ற திணிந்த தோளினையுடைய எழு வர்,

[விரிகடல் வெலி வியலகம் மளங்க, வொருதான் ஞங்கிய வுரனுடை கோன் று, னெறவி காதற் மகிழ் மாறமன், துறையாடி மகளிர்க்குத் தோட்புனை யாகிய, பொருபுனல் தருஉம் போக்கக மாயிற், றென்மா இலங்கைக் கருவொழி பெயரிய, கன்மா இலங்கை மன்ன ஞன்ரும், மறவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வா, ஞறபு வித் துப்பி னோயியர் பெருமகன், களிற்றுத் தழும்பினந்த கழறயங்கு திருந்தடிப், பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மறைத் தடக்கைப், பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேரி கை, கல்லியக் கோடனை நயத்த கொள்கையொடு:]

விரி கடல் வெலி வியலகம் யிளங்க ஒரு தான் தாகிய கல்லியக்கோடனை நய த்தனிர்செலின் (உதக)—பாந்த கடலாகிய வெலியையுடைய உலகமெல்லாம் விள ங்கும்படி ஒருவனாகியதானே பொறுத்த கல்லியக்கோடனை விரும்பிச் செல்லின்,

மறு இன்றி விளங்கிய உள் உடை கோன் தாள் வடி இல் வாய் வான் உறு புலித் துப்பின் ஓயிப்பெருமகன்— குற்றமின்றி விளங்கிய அறிவையுடைத்தாகிய வலியையுடைய முயற்சியினையும் பகைவர்முகத்தினும் மாற்பினும்வெட்டின வாய்த் தவனையும் மிக்க புலிபோலும் வலினைமுழுடைய ஓவியருடைய குடியிலுள்ளோன்,

கறு வீ காகமும் அகிலும் ஓரமும் துறை ஓடும் மகளிர்க்குத் தோட்புனை ஆகிய பொரு புனல் தருஉம் இலங்கை—நரிய பூச்சையுடைய கரபுன்னையையும் அகிலை யும் சத்தனத்தையும் குளிக்குத்தகையிலே புனலாடுமகளிருடைய தோள்களுக்குத் தெப்பமாகக் கரையைக்குத்துகின்ற நீந்தருமிலங்கை,

கருவொழி போக்கரு மாயின் இலங்கை— கருப்பதித்த முகூர்த்தத்தாலே ஒரு வராலும் அழித்தற்கரிய முறைமையினையுடைய இலங்கை,

தொன் மா இலங்கைப் பெயரிய கன் மா இலங்கை—பழையதாகிய பெருமையி னையுடைய இலங்கையினது பெயரைப்பெற்ற கன்குரிய பெருமையைமுடைய இல கை,

மன்னருள்ளும் ஓவியர் பெருமகன்— அவ்விளங்கைக்குரிய அரசர் பலருள்ளும் ஓவியர்குடியிற் பித்தோன்,

களிற்றுத் தழும்பு இருந்த கழல் தங்கு திருத்தஅடி— யானையைச்செலுத்த தலாலுனதாகிய தழும்புவிடத்த வீக்கழல் கிடத்தசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும், பிடிக் கணம் சிதறும் கை— பிடித்திரைப் பலர்க்குங் கொடுக்குங்கை,

பெயல் மறைத் தடக்கை—பெய்தற்றொழியையுடைய மறைபோன்ற பயனையு டைய பெரியகையினையுமுடைய,

பல்லியக் கோடியர் புரவலன்— பல வச்சியங்கையுடைய கூத்தரைப் புரத் தலை வல்லவன்,

பேர் இசை நல்லியக்கோடனை நயந்த கொள்கையொடு— பெரிய புறையுடைய நல்லியக்கோடனைக் காண்டற்குவிரும்பிய கோட்பாட்டினே,

பெருமகன் புரவலனாகிய நல்லியக்கோட னெனமுடிக்க.

தாங்கு மரபின் தன்னும்— பிறமாற் பொறுத்தற்கரிய குடிப்பிறந்தோர்க்குரிய முறைமைகையுடைய தன்னையும்,

தந்தை வான் பொரு நெடு வரை வளனும் பாடி— அவன்றந்தையுடைய தேவ ருலகத்தைத்திண்டும் நெடிய மலையிற் செல்வத்தையும்பாடி,

முன் நாள் சென்றனமாக—நாறுபத்தநாளைக்குமுன்னே போனேமாக,

இந்நாள்— இற்றைநாள்,

திறவாக் கண்ண சாய் செவிக் குருளை—வீழியாத கண்ணையுடையவாகிய வளை ந்த செவியினையுடையகுட்டி,

* “நாயே பன்றி புலிமுய னான்கு, மாயுங் காலைக் குருளை யென்ப.”

கறவாப் பால் முலை கவர்தல் நோனா— பிறமாற் கறக்கப்படாத பாவினையுடைய முலையையுண்ணுதலைத் தன்பசிமிகுதியாற் பொறுத்தலாற்றாது,

புனிற்று நாய் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில்— ஈன்றணிமையையுடைய நாய் உட்பிடும் பொலிவழிந்த அடுக்கினையில்,

காழ் சோர் அட்டில் (கூஉ)— கழிகள் ஆக்கையற்று விழுவின்ற அட்டில்,

முது கவர்க் கணச் சிதல் அரித்த அட்டில் (கூஉ)— பழைய கவரிடத்தெழுந்த திரண்ட கதையான்றின்ற அட்டில்,

[பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி:] பூழி புழல் காளாம்பிபூத்த அட்டில்—(கூஉ) நனை ந்தபுழுதி உட்பொய்யாகிய காளானைப் பூத்த அட்டில்;

[ஒல்குபசி புழந்த வொடுங்குநான் மருங்குல், வளைக்கைக் கிணைமகள்:] ஒடுங்கு பசி உழந்த ஒல்கு நன்மருங்குல் வளைக் கைக் கிணை மகள்— ஒடுங்குதற்குக் காரண மான பசியாலே வருந்திய நுடங்கும் நண்ணிய இடையினையும் வளையலையணிந்த கையினையுமுடைய கிணைவனுடையமகள்,

வன் உகிர்க் குறைத்த குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை— பெரிய உகிராங்கி ள்ளின குப்பையினின்ற வேளை உப்பின்றாய் அட்டிலிலே (கூஉ) வெந்தவதனை,

மடவோர் காட்சி நாணிக் கடை அடைத்த இரும் பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்கு உடன் மிசையும்— வறுமையுறுதலும் இயல்பென்றறியாது புறங்கூறுவோர் காண் டற்கு நாணித் தலைவாசலையடைத்து மிடியாற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே கூடவி ருந்து அடையத்தின்னும்,

அழி பசி வருத்தம் வீட— அழிவுமுதலியன அழிதற்குக் காரணமான பசியாலு ளதாகிய வருத்தங்கள் வீட்டுப் போம்படி,

பொழி கவுள் தறுகண் பூக்கை மணி தயங்கும் மருங்கிற் கிறுகண் யானையொடு பெருந்தேர் எய்தி யாம் அவனின்தும் வருதும்— மதம் வீழ்வின்ற கதாப்பினையும் கடு கக் கொல்லுதலாகிய மேற்கோளினையும் மணியசையும் பக்கத்தினையும் கிறியகண் னையுமுடைய யானையுடனே பெரியதேரையும் பெற்ற யாம் அவனிடத்துநின்றும் வாராநின்றேம்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அ.

இது சிவசுந்தரத்து வருதல், * “உம்மொடு வருஉங் கடதற” என்புதிக்கடற் றும்.

நீயிரும் நயந்து இவண் இருந்த இரும் பேர் ஒக்கல் செம்மல் உள்ளமொடு செல் னுயிராயின்— நீங்கரும் முவேந்தர்பாற்பெறும் பரிசில்விரும்பி இவ்விடத்திருந்த வறுமையாற் சரியவாகிய பெரிய சுற்றத்தினது தலைமையையுடைத்தாகிய கெஞ்சு டனே அவனிடத்தே போவீராயின்,

[அலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவும், தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவும், கடுஞ்சூன் முண்டகம் கதிர்மணி கழாஅலவும், கெடுங்காற் புன்னை நித்திலம் வைப்ப வும், கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நியிர்தர:]

கடல் உலாய் நியிர்தர அலைநீர்க் கானல் வெண்மணல்— கடல்பார்து எற்றிப் பொருதலாலே அலையுந்நையுடைய கரையில் வெள்ளிய மணலிடத்தினிற்,

தாழை அன்னம் பூப்பவும்— தாழை அன்னம்போலப் பூக்கையினாலும்,

தலை நாட் செருந்தி தமனியம் மருட்டவும்— இளவேனிற்காலக் தொடங்குந் தி ன்ற காளிலே செருந்தி தன்னைக்கண்டாரைப் பொன்னென்று மருளப்பண்ணுகையி னாலும்,

கடுஞ் சூன் முண்டகம் கதிர் மணி கழாஅலவும்— முதற் சூலையுடைய கழிமுள் னி ஒளியையுடைய நீலமணிபோலப் பூக்கையினாலும்,

கண்ணியாய்கின்று அரும்புதலிற் கடுஞ்சூல்.

கழாஅல— கழற்ற,

கெடுங் கால் புன்னை நித்திலம் வைப்பவும்— கெடிய தாளினையுடைய புன்னை நித்திலம்போல அரும்புகையினாலும்,

பாடல் சான்ற தெய்தல் கெடுவழிப் பட்டினம் (கடுக)—புகழ்தலமைந்த தெய்த னிலத்து கெடியவழியிற் பட்டினம்,

மணிநீர் வைப்புப் பட்டினம் (கடுக)—நீலமணிபோலும் கழிஞ்ஞத்த ணர்க்கையு டைய பட்டினம்,

மதிலொடு பெயரிய பட்டினம் (கடுக)—மதிலோடே பெயர் பெற்ற பட்டினம், என்றது எயிற்பட்டின மென்றதாம்.

பனி நீர்ப் படுவீர் பட்டினம் படரின்— குளிர்ச்சியையுடைய குளங்கையுடை த்தாகிய எயிற்பட்டினத்தே செல்வீராயின்,

படு - மடுவுமாம்.

ஒங்கு நிலை ஒட்டகம் துயில் மடுத்தன்ன— உயர்ந்த தன்மையையுடைய ஒட்ட கம் உறக்கத்தேகிடந்தாலொத்த,

வீங்கு திரை கொண்டந்த விரை மா விறகின்—மிகுவின்ற திரைகொண்வேந்த மணத்தையுடைய அகிலாகிய விறகாலே,

சூரும் புகைச் செந்தி மாட்டி— சேய் புகையையுடைய சிவந்த செருப்பை யெரி த்த,

பெருந் தோள் மதி எக்கனாஉம் மாத அறு திரு முகத்த துதி வேல் கோக்கிற் தன்மகன் அறிந்த— பெரிய தோளினையும் மதி இத்தன்மை பெற்றிலேமெயென்று

* தொல்பாட்டியடம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௫.

விரும்புதற்குக் காரணமான மறுவறுகின்ற அமைதியிணையுடைய முகத்தினையும் முனை யிணையுடைத்தாகிய வேல்போலும் பார்வையிணையுமுடைய நனைச்சாதியிற்பிறந்த மகள் அளிக்கப்பட்ட,

பழம் படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப— பழைதாசிய களிப்புமிருகின்ற கட்டெளி வைப் பரதவர் எடுத்துவந்து வாயிடத்தே வைக்க,

கிளை மலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமான் தனை அலிழ் தெரியல் தகையோன் பாடி— கொத்திலெழுந்த பூக்கையுடையவாகிய தோட்டக்கையுடைய கிடங்கிலெ ன்னும் ஊர்க்கரசனாகிய அரும்புகெழுந்த மாலையிணையுடைய அழகையுடையோ னைப் பாடி,

அறல் குழல் பாணி தூங்கியவரொடு—தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின் தாளத்திற்கொப்ப ஆடின மகளிரோடே,

வறல் குழல் சூட்டின்— உலர்தலையுடைய குழன்மீனைச் சுட்டதனோடே,

வயின் வயின் பெறுகுவீர்— மனைதோறும் மனைதோறும் பெறுகுவீர்;

பட்டினம் படரிற் (கடுக) கிடங்கிற்கோமானாகிய (கக0) தகையோனைப்பாடி. (ககக) ஆடினமகளிரோடே (ககஉ) நீங்களும் சூட்டோடே (ககங) தேறலைப் பரத வர்மடுப்ப (கடுக) அவற்றை வயின்வயிற் பெறுகுவிரென முடிக்க.

பைக் கினை அவரை பவழம் கோப்பவும்— பசுத்த அரும்புகையுடைய அவரை பவழம்போலப் பூக்களை முறையே தொடாசிற்கவும்,

கரு கினைக் காயாக் கணம் மயில் அவிழவும்— கரிய அரும்பிணையுடைய காயாக் கன் திரண்ட மயிலின் கழுத்துப்போலப் பூவாசிற்கவும்,

கொழுங்க் கொடி முகண்டை கொட்டம்கொள்ளவும்—கொழுங் கொடியினை யுடைய முகண்டை கொட்டம்போலும் பூவைத் தன்னிடத்தே கொள்ளாசிற்கவும்,

கொட்டை - நூற்கின்ற கொட்டையுமாம்.

செழுந் குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவும்— வளவிய குலையிணையுடைய காந் தள் கைவிரல்போலப் பூவாசிற்கவும்,

கொல்லை நெடுவழிக் கோபம் ஊரவும்— கொல்லையிடத்து நெடியவழிகளிலே இத்திரகோபம் ஊராசிற்கவும்,

இச் செயவெனெச்சமெல்லாம் ஈண்டு நிகழ்கால முணர்த்தியே நின்றன; ஞாயி றுபட வந்தானென்றாற்போல.

முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்— இவைகாலமுணர்த்தி இங்ஙனம் நிகழ்த் தாசிற்கவும் கணவன் கூறிய சொற்பிழையாத இல்லிருந்து எல்லறஞ்செய்து ஆற்றி யிருந்த தன்மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடர்ந்த அழகிணையுடைய காட்டிடத்து,

இது, * “மாயோன் மேய” என்னும் சூத்திரத்தானுணர்க.

விடர் கால் அருவி வியன் மலை முழுகிச் சுடர் கான்மாறிய செவ்வி கோக்கி— முழைஞ்சுகளிலே குதிக்கும் அருவியிணையுடைய பெரிய அத்தகிரியிலே ஞாயிறு மறைந்த அவன்சிரண்டுகள்போன அந்திக்காலத்தைப் பார்த்து,

[திருல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி, விறல்வேல் வென்றி வேலா ரெய்தின்:] திருல் வேல் துதியிற் கேணி பூத்த விறல் வேல் வென்றி வேலார் எய்தின்— முருகன்னை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫

வில் வலியினையுடைத்தாவிப் பிழைப்போலே மோனி பூக்கப்பட்ட வெற்றியையுடைய வெல்லாவெல் வெற்றியையுடைய வெல்லாச் சேரின்,

என்றது கல்லியம் பாடல் தன்புகைமீகுதிக்குஞ்சு முருகனைவழிப்பட்டவழி அவன் திண்ணையிழைப்போலப் படைவரை யெற்றெய்வது கனவிற்கூறி அதிற் பூவைத் தன்வயமாச் செய்து தீதேன் கதைகூறிற்று. இதனானே வேலூரென்று பெயராயிற்று.

உறு வெயிக்கு உலையிய உறுப்பு அலிய குாம்பை— மிகுதின்ற வெயிலுக்கு உன்னுறையின்மீது வகுத்தப்பட்ட வெயும் கிளங்குமின்ற குழலிலிருக்கின்ற,

எயிற்றியா அட்ட திண் புனி வெஞ் சொறு— என்னக்குத்தின் மகளிராலே அடப்பட்ட திணிய புனிம்கூறியிடப்பட்ட வெய்வியசோற்றை,

புனி - தித்திப்புமாம்.

தேமா மேனிச் சிலவிய ஆயமொடு— தேமாவின் தளிர்போலும் மேனியையும் சிலவாகிய வளர்வையுமுடைய அம்மகலிருடைய திரளுடனே,

ஆமான் குட்டின்— ஆமானினது குட்டிலுள்ளியை யுடைய,

அமைவாப் பெறுகுமா— படுகெடப் பெறுகுவீர்;

வேலூராய்வித் (க௭) குட்டினையுடைய (க௭) சோற்றை (க௭) ஆயத்தோ டே (க௭) அமைவாப் பெறுகுவீரெனமுடிக்க.

முல்லியம் குற்றிபுஞ் சேர்திருத்தலிற் சேரக்கூறினார்; இரண்டுக்கடியல் லது பாலைத்தன்மை பிறவாமையின்.

[3றம்பூச் சொதை தொடுத்த காட்டினாக், குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி:] காட்கோதை தொடுத்த நதம் பூஞ்சினாக் குறுங் காற் காஞ்சிக் கொம்பர் ஏறி— காட் காலத்த மலிரட்டினுட் போல திடையறும் றெடுத்த நதிய பூக்கையுடைய கிறிய கொம்புகளையும் குறிய தாளினையுமுடைய காஞ்சிமரத்திற் பெரியகொம்பரினே யேறி,

நில அலங் குட்டம் கோக்கி டெஃது இருந்த— ஒருகாலத்தும் நிலைப்படுதல் அரிதாகிய ஆழத்திற்றிநின்று மின்னெ யெஞ்சும் காலத்தைக்கூறி நெடும்பொழு திருத்த,

புலவுக் கயல் எடுத்த பொன் வாய் மணிச் சிரல் வள் உகிர் கிழித்த வறி ஆழ் பாசடை— புலாளுற்றத்தையுடைய கயலை முழுதியெடுத்த பொன்னிறம்போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோன்ற கிச்சிலியினது பெரிய உகிர்கிழித்த வடுவழுந்தின பரிய தூவியையுடைய,

முன் அரைத் தாமரை முகிழ் விரி காட்போது—முன்னையுடைத்தாகிய தண்டினையுடைய வேண்டாமையினது அரும்புவிடுத்த காட்காலத்திற் பூவை,

கொஞ்சுவர் நீலச் செங்கட் செவல்—தேனெறகூர்மின்ற நீலநிறத்தினையும் சிலந்த கண்ணினையுமுடைய வண்டொழுங்கு,

பூவைத் தேனெயென்றது, * “தென்னிது” என்றதனன்முடிக்க.

மதி சேர் அடின் மானத் தேன்தும்—நிங்கினைச் சேர்மின்ற கரும்பாம்பை யொப்பத் தேன்தும்,

* “குதன்மு னெகிற் கண்ணென் வேற்றமை, கினைமுன் வருத நென்னி தேன்ப” என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றமைமயங்கியல், ௫.

மருதம் சான்ற மருதத் தண் பனை—அடியுங்கூடியும் போகுகளுக் தன்மைய
மைந்த மருதகிலத்திற் குளிர்ந்த வயலிடத்து,

[அந்தணர் மருகா வருங்கடி வியனகர், அந்தணர் டிடங்கினவ னுமூ ரெய்தின்:]
அம் தண் கிடங்கின் அருங் கடி வியன் ககர் அந்தணர் அருகா அவன் ஆமூர் எய்தின்
—அழகினையுடைய குளிர்ந்த டிடங்கினையும் அரியகாவலையும் அகற்கெய்யையுடைய அக
ங்கனையுமுடைய அந்தணர் கருங்காத அவனுடைய ஆழமானச் சேர்வீராயின்,

[வலம்பட நடக்கும் வலிபுணர் மருத்தி, னுரன்செழு நோன்பாட்மேவர் தங்கை:]
வலிபுணர் எருத்தின் வலம் பட நடக்கும் நோன் பகட்டு உரன் செழும் உழவர் தங்
கை—இழுத்தற்குரிய வலிப்பாருந்தின கழுத்தினாலே வெற்றியுண்டாக நடக்கும்
மெய்வலியினையுடைத்தாய் எருத்தினையுடைய அறிவுபொருந்தின உழவருடைய
தங்கையாகிய,

உரன் - அறிவு; * “உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினும்” என்றாற்போல.

பிழக் கை அன்ன பின்னு பிழ் கிறுபுறத்துத் தொழிக் கை மகடே—பிடியினது
கையை யொத்த பின்னின் மயிர் வீழ்ந்த கிடக்கின்ற சிறிய முதுகினையும் தொடிய
ணிர்த கையினையுமுடைய மகன்,

மக முறை தடுப்ப—உழவர் தங்கையாகிய (கக) மகடேத் (ககஉ) தான் உள்ளே
யிருந்து தன்பிள்ளைகைக்கொண்டு தும்மை அடைவே எல்லானாயும் போகாது
விலக்குகையினாலே,

இனிப் பிள்ளைகை உபசரிக்குமாறபோல உபசரித்து விலக்கவென்றுமாம்.

இருங் காழ் உலக்கை இருப்பு முகம் தேய்த்த அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை
வெண் சோறு—கரிய வயிரத்தையுடைய உலக்கையினது பூணினையுடைய முகத்
தைத் தேயப்பண்ணின் குத்துதல்மாட்சிமைப்பட்ட அரிசியாலாக்கின கட்டியாகிய
வெள்ளியசோற்றை,

கவைத் தாள் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவீர்—கவைத்த காலினையுடைய
ஞெண்டும் பிரக்கங்காயுங்கலந்த கலப்புடனே பெறுகுவீர்;

தண்பணையின் (கஅக) ஆழமெய்தின் (கஅஅ), உழவர் தங்கையாகிய (கக) மகடேத்
தடுக்கையினாலே (ககஉ) சோற்றைக் (ககச) கலவையொடு பெறுகுவீரென
முடிக்க.

[எரிமறிந் தன்ன நாய் னிலங்கெயிற்றுக், கருமறிக் காதிந் கவையடிப்பேய்மக,
ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப், பிணனுக்கத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பிண
த்தா, எண்ணல் யாண யருவிதுக எவிப்ப, கீறடங்கு தெருவினவன் சாறயர்
முதார்:]

எரி மறிந்து அன்ன நாயின்—மேனோக்கியெரிக்கின்ற நெருப்புச் சாய்ந்தாலொ
த்த நாலினையும்,

கரு மறிக் காதிந் - வெளியாட்டுமறிக்கை அணிந்த காதினையும்;

† கவை அடிப் பேய் மகன்—கவைத்த அடியினையுமுடைய பேய்மகன்,

பிணன் உண்டு சிரித்த இலங்கு எயிற்றுத் தோற்றம் போல—பிணத்தைத்தின்று
சிரித்த விளங்குகின்ற எயிற்றினது தோற்றரவு போல,

* பதீற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து, க.

† “இரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகன், *** கண்டொட் டெண்டு
கவையடி பெயர்த்தத், தண்டாக் களிப்பினுந் கூத்துக், கண்டனன்” என்றார்
மணிமேகலையிலும்; க - வது சங்கரவாளக்கோட்டம்புக்ககாதை.

பிணன் உடைத்தல் கிவந்த பேர் உகிர்ப் பிணத்தான் அண்ணல் யானை அருவி
வகன் அவிப்ப நீறு அடங்கு தெருவின் ஊர்—தாங்கொன்ற பிணங்களின்றலைகளைக்
மாலாலேதள்ளிப் கிவந்த பெரிய உகிரினையும் பெருமையையுடைய கால்களையுமு
டைய தலைமையையுடையவாகிய யானைகளின் மதவருவி எழுந்ததனை அவிக்கை
மிகுலே புழுகியடங்கின தெருவினையுடைய ஊர்,

அவன் சாறு அயர் முதுர்—அவனுடைய விழாநடக்கின்ற பழைய ஊர்,
சேய்த்தம் அன்று மிதிது கணியதுவே—தூரிய இடத்ததமன்ற; சிறிதாக அண்
னிய இடத்ததே.

முதுர் கணியதென்க.

[பொருள்க் காயினும் புலவர்க் காயினு, மருமறைகாலி னந்தணர்க் காயினும்,
கடவுள் மால்வனா கன்விதெ் தன்ன, வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறி:]

பொருள்க்கு அடையாவாயினும் புலவர்க்கு அடையாவாயினும் அரு மறை கா
வின் அந்தணர்க்கு அடையாவாயினும் அருங் கடை வாயில் குறுகி—கீணப்பாணர்
க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அருடையோர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அரிய
வேதத்தையுடைத்தாகிய காலினையுடைய அந்தணர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும்
மனையோர்க்கு உள்னோ சேறர்கரிய தலைவாயிலையனுதி,

அடையாவென்றபன்மை கான்குவாயிலையுங்குறி.

கடவுள் மால் வனா கன் வித்ததன்ன அவன் வாயில்—அதுதான் தெய்வங்களி
ருக்கின்ற பெருமையையுடைய மேரு ஒருகண்ணை விழித்துப்பார்த்தாலொத்த அவ
னுடைய கோபுவாசல்,

அன்றிப் பொருள்க்காயினும் புலவர்க்காயினும் அருமறைகாலி னந்தணர்க்காயி
னும் அடையாவாயிலென்ற பொருளின்மையுணர்க.

செய் கன்றி அறிதலும்—பிறர் தனக்குச்செய்தகன்றியை யறிந்து அவர்க்குத் தா
னும் கன்மைசெய்தலையும்,

கின்றினம் இன்மையும்—அறிவும் ஒழுக்கமும்ல்லாத மாக்கடிகள் தனக்கில்லா
மையையும்,

இன் முதம் உடைமையும்—கோக்கினார்க்கு இனியமுகத்தை எக்காலமும்
உடையனாதலையும்,

இனியன் ஆதலும்—*முகத்தினினிய நகாஅ வகத்து இன்னுதவனாகாமல் நெஞ்
சமுகத்திற்கேற்ப இனியனாதலையும்,

செறித்த விளங்கு சிறப்பின் அறித்தோர் ஏத்த—எக்காலமும் தன்னுடனே செ
றித்த விளங்குகின்ற தலைமையினையுடைய பலகலையையுணர்ந்தோர் புகழ்,

அஞ்சினர்க்கு அளித்தலும்—தன்வீரத்தைக்கண்டு அஞ்சிவந்த அடிவீழ்த்தாரி
க்கு அருள்செய்தலையும்,

வெஞ்சினம் இன்மையும்—கொடிய சினமில்லாமையையும்,

கோபம் நீட்டித்த சித்தின்றது சினம்.

ஆன் அணி புகுதலும்—வீரணி மின்ற அணியிலேசென்று அவ்வணியைக் குலை
த்தலையும்,

* சிந்தனாள், கூடாநீட்டி, ச. “முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தினு, வஞ்
சனா யஞ்சப் படும்.”

42

கலைகள் நிறைந்திருந்தமைபற்றித் தலையாக்கு ஈண்டு மதி உவமையாயிற்று.

பைங்கண் ளகம் பாம்பு பிடித்தன்ன அம் கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு நிலவின்—பலியகன்கையுடைய சரியுரங்கு பாம்பின்றையைப் பிடித்தகாலத்து அப்பாம்பு ஒருகாலிறகையும் ஒருகால் நெகிழவும் அதன்கையைச் சுற்றமாறுபோன்ற அழகியையுடைய தண்டிடத்தே செறியச் சுற்றின நெகிழவேண்டிமிடத்து நெகிழ்ந்தும் இறுவேண்டிமிடத்து இறுகும் நரம்புதவக்கும் வார்த்தட்டினையும்,

[மணிநிலாத் தன்ன வனப்பின்வாயமைத்து:]

மணி நிலாத்து அன்ன வனப்பின்—இரண்டிலிளிப்புஞ் சேரத்தைத்து முடுக்கின ஆணிகளாலே மணியை நிலாத்துவைத்தாலொத்த அழகினையும்,

வாயமைத்து—பொருத்தப்பண்ணி,

வயிறு சேர்பு ஒழுமிய வகை அமை அகனத்து—வயிறுசேர்த்த ஒழுங்குபட்ட தொழில்வகை யமைந்த பத்தரினையும்,

வயிறு - பத்தரினையு. தாழிபோலப் புடைபட்டிருத்தலின், அகனமென்றார்.

காணக் குமிழின் கணி நிறங் கடுப்பப் புகழ் வீணப் பொலிந்த பச்சையொடு—காட்டிடத்துக் குமிழினுடைய பழத்தினது நிறத்தையொப்பப் புகழப்படுங் தவருடைய கைத்தொழிலாற் பொலிவுபெற்ற போர்வையோடே,

[தேம்பெய், தமிழ்துபொதித் திலிற்று மடங்குபுரி நரம்பின்:]

தேம் பெய்து புரி அடங்கு நரம்பின்—தேனெழுருகின்ற தன்மையைத் தன்னிடத்தே பெய்துகொண்டு முறுக்கடங்கின நரம்பினையுமுடைய,

அமிழ்து பொதித்த இலிற்றும் நரம்பு—அமிழ்தத்தைத் தன்னிடத்தே பொதித்து துளிக்கும் நரம்பு,

இஃது ஓசையினிமைக்குக் கூறிற்று. *“தித்தே - னணிபெற வெழுதி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்லாழ்” என்றார் பிறரும்.

பாடுதறை முற்றிய—நீர் பாடுத்தறைகளெல்லாம் முடியப்பாடுதற்கு,

முற்றிய - செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்.

பயன் தெரி கேள்விக் கூடுகொள் இன்னியம்—தனது பயன்விளங்குகின்ற இசைகளைத் தான் கூடுதல்கொண்ட இனியயாழை,

பச்சையோடே (உஉசு) வாயமைக்கப்பட்டு வனப்பினையும் (உஉசு), திவலினையும் (உஉஉ), அகனத்தினையும் (உஉசு), நரம்பினையுமுடைய (உஉஎ) இன்னியமென முடிக்க.

[குரல்குர லாக, துனெறி மரபிற் பண்ணி:] தால் நெறி மரபிற் குரல் குரலாகப் பண்ணி—இசைதால் கூறுகின்ற முறைமையாலே செம்பாவையாக வாசித்து,

பாடுதறை முற்றுதற்கு இன்னியத்தைக் குரல் குரலாகப் பண்ணியெனமுடிக்க.

[ஆனது, முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினே யெனவும்:] முதுவோர்க்கு ஆனது

* வேகசித்தாமணி. காத்தருவத்தையா லெம்பகம், உஈ0: “பணிவரும் பைம்பொற் பத்தச் பல்வினெப் பவள டாணி, மணிகடை மருப்பின் வாளார் மாடக வயிரத்தித்தே, னணிபெற வெழுதி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்லாழ், கணிபுகழ் காண்கொண்டு கடலகம் உணக்க லுத்தான்.”

முகிழ்த்த கையினை எனவும்—* அரசன் உவாத்தியாயன் தாய் தந்தை தம்முன்முதலியோர்க்குப், பலகாலும் குவித்த கைகையுடையையென்றும்,

இவையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை எனவும்—வீரரெறிதற்கு மனமெழ்த்து கொடுத்த மார்பினையுடையையென்றும்,

† “வணங்குகிலை பொருததின் மணங்கமழகல - மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறியலையே” ‡ “மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர் - மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு” § “விருந்தாயினை யெறிநீயென வினாமார்பகங் கொடுத்தார் - கரும்புணற வெறிந்தாங்கவ னினதுழிவி யெனவே” என்றார் பிறரும்.

மகளிருமாம்.

ஏரோர்க்கு நிறுன்ற கோலினை எனவும்—ஏரினையுடைய குடிமக்களுக்கு நிறுல் செய்த செவ்வோலையுடையையென்றும்,

தேரோர்க்கு அழன்ற வேலினை எனவும்—தேரினையுடைய அரசர்க்கு வெம்மை செய்த வேலையுடையையென்றும்,

நீ சில மொழியா அளவை—நீ சிலபுகழினைக் கூறுதற்கு முன்னே,

[மாசில், காம்புசொலித் தன்ன வறுவையுடஇ:] காம்பு சொலித்து அன்ன மாசு இல் அறுவை உடஇ—மூங்கில் ஆடையையுரித்தாலொத்த மாசில்லாத உடையினை உடுக்கப்பண்ணி,

இனி மூங்கின்முனையிற் பட்டையுமாம்.

பாம்பு வெருண்டு அன்ன தேறல் கல்கி—பாம்பேறி மயக்கினுற்போல மயக்கினை கட்டெளவைத் தந்து,

[காவெரி யூட்டிய கவர்களைத் தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன்,

* ஆசாரக்கோவை, கள்:—“அரசனு வாத்தியாயன் ருய்தந்தை தம்மு, நிகரில் ருவ ரிவரிவனாத், தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே, யாவருங் கண்ட நெறி.”

† பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம்பத்து, கூ:—“பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே, பணியா வள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ, நட்போர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே, வணங்குகிலை பொருததின் மணங்கமழகல, மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறியலையே, நிலந்திறம் பெயருங் காலையாயினுங், கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறியலையே”

‡ புறநானூறு, க:—“வழிபடு வோரை வல்வறி தீயே, பிறப்பறி கூறுவோர் மொழிதே லலையே, நீமெய் கண்ட தீமை காணி, நெுப்ப காடி யத்தக வொறுத்தி, வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற், தண்டமுக் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே, யமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில், வருநர்க்கு வணாயா வசையில் வாழ்க்கை, மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு, செய்திவங் காவனைச் சேண்விளங் கும்புகழ், நெய்தலங் காண னெடியேர, யெய்தவங் தனம்யா மேத்துகம் பலவே.”

தினை - பாடாண்டினை. துறை - இயன்மொழி. சோழன் நெய்தலங் காண விளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசங்குடையார் பாடியது.

§ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், கசுச:—“விருந்தாயினை யெறிநீ யென வினாமார்பகங் கொடுத்தார், கரும்புணற வெறிந்தாங்கவ னினதுழிவி யெனவே, யெறிந்தாரயி லிடைபோழ்த்தமை யணராதவ னின்றான், சொரிந்தார்மல ராமங் கையர் தொழுதார்விகம் படைந்தான்.”

பணிவரை மாப்பன் பார்த்து; கா ள் ளாட்டிய கண்கள் துணிப் பூ விரி கச்சைப் புற
ழோன் தன்முன் பார்த்த பணிவரை மாப்பன்— காண்டாவனத்தை நெருப்புண்ணும்
படி யெய்த கண்களை உன் ளாட்டின அவநாழிகையினையும் பூத்தொழில் பார்த்த கச்
சையினையுமுடைய அருக்கன் ளைமையனாகிய விமசேனன் கண்ட இமயான் போன
மாப்பன்,

அவன் பொருட் பணுவின் பதாஅப் பல் வேறு அடிசில்— கூரியபொருளையு
டைய மடைத்தனெயிற் பார்த்த பாலிவறுபாட்டையுடைய அடிசில்,

[வாணித விசம்பிற் கோண்டின் குழந்த, விளங்கிற் றூயி நெள்ளுத் தோற்
றத்து, விளங்குபொற் கலத்தல்:] விசம்பில் காள் கிறத் கோன் மின் குழந்த இளங்
கடிக் றூயிறு கள்ளும் தோற்றத்து அருங்கு பொற் கலத்தில்— ஆராயத்தில் ஓனியை
யுடைத்தாலய கிறத்தினையுடைய கோண்டிய மின்ன்குழந்த இனிய கிரணங்களை
டைய ஞாயிற்றை இடமுத் தோற் றையையுடைய விளங்குந் தபொற்கலத்திடத்தே,
விரும்புவன பேணி— விரும்புவனகற்றை விரும்பி உட்கொண்ட,

ஆன விரும்பின் தான் தீன்று வட்டி— அங்குடத்து மிகுநின்ற விரும்பத்தாலே
தான் தீன்று உண்ணப்பண்ணுகத்து;

குளுமாயினென்றும் பாடம்.

நீ இலமொழியாவனைய (உசக) விரும்புவன பேணி (உசச) உமது (உசக) நங்கி
(உசக) அடிசிலில் (உசக) கலத்தேயிட்டித் (உசச) தான் தீன்று வட்டியென்க.

இதில் சால் வென்றியாக தெய்யப் புலம் அகற்ற— வலியமைத்த வெற்றியோ
ட்ட பகையாகத் தந்திலத்தைக் கையிட்டிப் போகப்பண்ணி,

விறல் வேல் மன்னர் மன் எயில் முருக்க — வெற்றையையுடைத்தாகிய வேலி
னையுடைய முடிவேத்தர்மன்னும் அரண்மனை யழித்து,

நயவர் பாணர் புன்கண் தீர்த்து— அங்குடங்கனிற் பெற்ற பொருளோலே விரு
ம்பிவத்தன புன்கண்மைமையும், பாணர் புன்கண்மைமையும் போக்கினப்பின்பு,

வயவர் தந்த வான் தெந் திதியமொட — தன்படைத்தலைவர் கிண்கனவாய்க்
கொண்டெய்த்தத்த கள்ளுகிய கிறத்தினையுடைய பொருட்டிரளுடனே,

தன்படைத்தலைவர் குறுமென்னவரையும், அரசரையுமுறித்து, நயவர்க்கும் பாண
ர்க்குட்கொடுத்து, கிக்குக்கொண்டிவத்த திதியமென்க.

[பருவ வானத்துப் பார்த்தி பார்ப்பி, பருவ வான்மதி பூர்கொண்டாங்கு:] பருவ
வானத்து உருவ வான் மதி பார்த்தி பார்ப்பி ணர் கொண்டாங்கு— கூதிர்க்கால
த்தையுடைய வானிடத்தே வடிவந்தைதலையுடைய வென்னிய மதி பால்போலுங்
கிரணங்களைப் பார்ப்பிப் பார்த்திக் கொண்டாற்போல,

கூர் உளி பொருத வடி ஆழ் கேண் குறட்டு ஆரம் குழந்த ஆயில்வாய் கேம்
பொடி— கூரிய சிற்றனின் சென்ற செத்தின உருக்களூந்தின வலியினையுடைய
குறட்டிடத்திறைந்த ஆர்க்கைக்குழந்த குட்டினையுடைய உருகையோடே,

குறல் - அச்சுக்கோக்குமடம். ஆயில்வாய் - கூரியவாய்; என்றது குட்டிற்கு
ஆகுபெயர்.

[கித்தின முருக்கின் சேனோங்கு கெடுக்கினத், தத்பிணி யயிழ்ந்த தோற்றம்
போல:] முருக்கின் சேன் ஓங்கு கெடுக்கினத் தத்பிணி கிதர் பிணி அயிழ்ந்த தோற்
றம் போல— முருக்கினுடைய விசம்பிலே செல்லவார்த்த கெடிய கொம்பிற்செறிந்த
அரும்புகள் உண்டிக்குப் பிணியயிழ்ந்த தோற்றமடிபோல,

தத்பிணி - கொத்தலாம். கிதர் - கித்தலுமாம்; கிச்செயுமாம்.

[உள்ளாக் செறிந்த வுருக்குறு போர்வைக், அருத்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி, யூர்ந்தபெயர் பெற்ற வெழினைடைப் பாகரோடு:]

கருத்தொழில் வினைஞர் கை வினை முற்றி உருக்குறு அருக்கு உள் எறிந்த போர் வைப் பாகர்—வலிய தொழிலைச்செய்யுந் தச்சருடைய கையாட்செய்யும் உருக்களெ ல்லாம் முற்றுப்பெற்று உருக்கப்படுஞ் சாதிவிங்கம் உள்ளேகிரம்பவழித்த பலகை யையுடைய பாகர்,

தேர்த்தடெவெளி மறையப் பாலினை பலகையைப் போர்வையென்றார். அதன் மேலே சுற்றுச்சுவராசுப் பலகையாற்செய்த சுவரைப் பாகரென்றார். பாகரையுடைய தேரைப்பாகரென்றார்; ஆகுபெயரால்.

ஊர்ந்து பெயர் பெற்ற எழில் நடைப் பாகரோடு—எதிர்பார்த்து உண்மையாக ஒட்டமுண்டென்று பெயர்பெற்ற அழகினையுடைத்தாகிய நடை யினையுடைய தே ரோடே,

நெம்போடே (உருக) போர்வையையுடைய (உருக) பாகரெனமுடிக்க.

மாசெலவு ஒழிற்கும் மதன் உடை நோன் தான் வாள் முகப் பாண்டில்—தன் கடுமையாற் குதிரையின்செலவைப் பின்னேறி, நுத்தும் வனப்புடைத்தாகிய வலி யினையுடைய தாளினையும், ஒளியினையுடைத்தாகிய முகத்தினையுமுடைய நாரையெ ருத்தையும்,

வலவெனாடு—அதனைச் சொன்னதும் பாகரோடு,

[தரிஇ, யன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] பரிசில் தரிஇ அவன் அன்றே விடுக்கும் —யானை குதிரை அணிகலமுதலியபரிசில்கொய்தந்து அவன் அன்றேவிடுக்கும்.

நிதியத்தோடே (உசக) பாகரோடே (உருக) வலவெனாடே பாண்டிலையும் (உசக) பரிசிலையும் (உசக) தரிஇ (உசக) அவன் அன்றேவிடுக்குமென முடிக்க.

மென் தோள் துநில் அணி அல்குல் துளங்கு இயல் மகளிர் அகில் உரை விரித்த அம் மென் கூந்தலின்—மெல்லிய தோளினையும், துநில்குழந்த அல்குலினையும், அசைந்த இயல்பினையுமுடைய மகளிர் அகிற்புகையை உண்ணும்படியாக விரித்த அழகையுடைய மெல்லிய கூந்தல்போலே,

[மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித், துணிமறை தவழும் தயல்கறை நெடுங் கோட்டு:]

துணி மறை மணி மயில் கலாபம் இடை மஞ்சு பரப்பித் தவழும் கோடு—தெளி ந்தமேகம் நீலமணிபோலும் மயிலினுடைய விரித்த தோலைக்கு நெடுவே தனது மஞ் சைப்பரப்பித் தவழாமல்,

இறிதநீர் உட்கொண்டி பக்கம் வெள்ளியமாசாயிருத்தலின், மேகம் மஞ்சைப் பரப்பியென்றார்.

இனி 'மணிமயில் கலாபம்' என்று பாடமாயின், மயில் தன்கலாபத்தை மஞ்சி டையிலே பரப்புதலுச்செய்து துயல்கோடுடன்க. துயலல் - ஆடுதல்.

துயல் கழை நெடுங் கோட்டு—அனுகின்ற மூங்கிலையுடைய செடிய மலையிட த்தையுடைய குறிஞ்சி (உசக)

[எறித்தரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னி:] ஏற்றரும் உறும் எறிந்து இறந்த சென் னிக் கோடு (உசக)—ஏறுதற்றொழில் அரிதாகிய உருமேயு தான் ஏறுதற்காக இடித்து வழியாக்கிப்போன கிரத்தையுடையமலை.

இக்குதிரையேற்றரிதென்ப.

குறிஞ்சிக் கோமான்—குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்கத்தையுடைய திலத்திற்கரசன்,

கொய் தளிரும் கண்ணிச் செல் இசை நிலையு பண்பின் நல்லியக்கோடனை—
கொய்யப்பட்ட தளர்விரவின மாலையினையும், பிறரிடத்துநில்லாமற் போகின்றபுகழ்
தன்னிடத்தே சிற்றற்குக் காரணமான குணத்தினையுமுடைய நல்லியக்கோடனை,

நயந்தளிர் செலின்— விரும்பிச்செல்லின்,

முதுவாயிரவல (௪௦) பெருமகன் (௪௨௨) புரவலனாகிய (௪௨௩) நல்லியக்கோட-
னை நயந்தகொள்கையோடே (௪௨௪) முன்னுட்சென்றனமாக, இந்நான் (௪௨௬), அழி
படுவருத்தம்வீட (௪௪௦) யானையோடே நெரெய்தி (௪௪௨) யாம் அவணின்றும்வரு
கின்றோம்; இனி நீயிரும் (௪௪௩) மூவேந்தரிடத்துச் செல்குவிராயின் (௪௪௫), வஞ்சி
யும் வறிது; அதவன்றி (௪௪௬) மதரையும்வறிது; அதவன்றி (௪௪௭) உறந்தையும் வறி
து; அதவன்றி (௪௪௮) எழுவாழ்ந்து ஈகைச்செந்துகம் (௪௪௯) ஒருதான்றாகிய (௪௫௦)
குறிஞ்சிக் கோமானாகிய (௪௬௧) நல்லியக்கோடனை நயந்தளிர்செலின் (௪௬௨), வழி
வீற் பெறுமவர்றை யாங்குநக்கென்றின்; பட்டினம்படரின் (௪௬௩), வயின் வயிற்
பெறுகுவிர் (௪௬௪); அதன்பின்னர் வேலுரெய்தின் (௪௬௬) அமைவரப் பெறுகுவிர்
(௪௬௭); அதன்பின்னர் அவன் குழுவெய்திற்(௪௬௮)கலவையொடுபெறுகுவிர் (௪௬௯);
அவற்றைப்பெற்றயின், அவன் முதுர் (௪௭௦) சேய்த்தமன்று; சிறிது நணியதுவேயா
யிருக்கும் (௪௭௨); ஆண்டிச்சென்று முன்னர் அவன் கடைவாயிலைக்குறுகிப் (௪௭௪)
யின் அந்ந்தோரேத்த (௪௭௬) வயவரேத்த (௪௭௭) அரிவையரேத்தப் (௪௭௮) பரிசில
ரேத்த (௪௭௯) இருத்தோலையனுந் (௪௮௦) பாடுதுறைமுற்றுதற்கு (௪௮௧) இன்
னியத்தைப் (௪௮௨) பண்ணிக் (௪௮௩) கையினையென்றும் (௪௮௪), மார்பினையென்றும்
(௪௮௫), கோலினையென்றும் (௪௮௬), வேலினையென்றும் (௪௮௭) நீசிலமொழியா அள
வை (௪௮௮) அவன் நீயிரும்புலனபேணி (௪௮௯) உடலு (௪௯௦) நல்கி (௪௯௧) அடிசி
லை(௪௯௨) லைத்தேயிட்டுத் (௪௯௩) தான்கின்ற ஊட்டி (௪௯௪) சிதியத்தோடே (௪௯௫)
பாகரோடே (௪௯௬) வலவனோடே பாண்டியையும் (௪௯௭) பரிசிலையும் (௪௯௮) தரிஇ
(௪௯௯) அவன் அன்றேவிடுக்கும் (௪௯௯) என வளைமுடிவுசெய்க.

ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லார் நத்தத்தனாபா
டிய சிறுபாணுற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆகிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுக்கீளியர்
செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

௧ அணியிழைமார் காரணங் காகிமற் றற்கோய்
தணிமருத்துர் தாமேயா மென்ப—மணிமிடைபூ
ணிம்மென் முழவி னெயிற்பட் டினகாடன்
செம்மல் சிலைபொருக தோள்.

௨ நெடுவரைச் சர்க்கன நெஞ்சங் குளிர்ப்பப்
படுமடும் பாம்பேர் மருங்கு—விடுகொடி
யோடிய மாப்ப னுயர்கல் வியக்கோடன்
குடிய கண்ணி சடும்.

நா ன் கா வ து பெரும்பாணாற்றுப்படை.

+-----+

அகலீரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் நெழுதரு பல்கதிர்ப் பரிதி
காய்கினர் திருகிய கடுந்திறல் வேனிற்
பாசிலை யொழித்த பராஅரைப் பாதிரி

௩. வள்ளிதழ் மாமலர் வயிற்றிடை * வகுத்தத

னுள்ளகம் புரையு மூட்டுறு பச்சைப்
பரியரைக் கழுகின் பாளையம் பசும்பூக்
கருவிருந் தன்ன கண்கூடு செறினுளை
யுருக்கி யன்ன பெருந்துறு போர்வைச்

௧0 சுனைவறந் தன்ன விருநீங்கு வறுவாய்ப்
பிறைபிறந் தன்ன பின்னேந்து கவைக்கடை
நெடும்பனைத் திரடோண் மடந்தை முன்கைக்
குறுந்தொடி யேய்க்கு மெலிந்துவிங்கு திவவின்
மணிவாரந் தன்ன மாயிரு மருப்திற்

௧௩ பொன்வாரந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
நெடையமை கேள்வி யிடவயிற் றழீஇ
வெந்தெறந் கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந்
தண்கடல் வரைப்திற் றுங்குநர்ப் பெறுது
பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப்

௨0 பழுமார் தேரும் பறவை போலக்
கல்லென் சுற்றமொடு கால்களர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண
பெருவறந் கூர்ந்த கானங் கல்லெனக்
கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்குப்

௨௩ பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே றொக்கமொடு
வழங்கத் தவாஅப் பெருவள நெய்தி
வாலுளைப் புரவியொடு வயக்களிற் முகந்துகொண்
டியாமல னின்றும் வருது நீயிரு
மிருகிலங் கடந்த திருமறு மார்பின்

௩0 முந்தீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்தீர்க்

* வகுத்ததென்றும் பாடம்.

நிலாநடு மரபி னுரலோ னும்பன்
மலந்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரகமுழங்கு நாளை முவ ருன்ற
மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமிக் கூறும்

- ௩௫ வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி
வல்லது கடித்த வறம்புரி செங்கோற்
பவ்வேற் நிநாயற் படர்குவி ராயிற்
தேளவ விலையே கெடுககின் வவல
மத்தஞ் செவ்வோ சலறத் தாக்கிக்
௪௦ கைப்பெயருள் ளெனவுங் களவேர் வாழ்க்கைக்
கொடியோ நின்றவன் கடியுடை வியன்புல
முருமு முரளு தரவுந் தப்பா
காட்டுமாவு முறுகண் செய்யா வேட்டாங்
கசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தங்கிச்
௪௫ கொன்மோ விரவல சிறக்கநின் னுள்ளங்
கொழுஞ்சுட டருந்திய நிருந்துநிலை யாந்நது
முழவி னன்ன முழுமா யுருளி
யெழுஉப்புணர்ந் தன்ன பருஉக்கை தோன்பார்
மாரிக் குன்ற மழைகமத் தன்ன
௫௦ வார்வை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம்
வேழங் காவலர் குரம்பை யேய்ப்பக்
கோழி சேக்குங் கூடுடைப் புதலின்
முனையெயிற் நிருப்பிடி முழந்நா னெய்க்குந்
துனையரைச் சேரா நான்கத் தூக்கி
௫௫ நாடக மகனி ராடுகவந் தெடுத்த
விசியிங் கின்னியங் கடுப்பக் கழிற்பிணித்துக்
காடி வைத்த கலனுடை முக்கின்
மகவுடை மகடுஉப் பகடுபுறந் தூர்ப்பக்
தோட்டிணர் வேம்பி னேட்டிலை மிடைத்த
௬௦ படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழந் திணிநோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
சிறுதுடாக் கொடுதுக நெற்பட சிவாத்த
பெருங்கிற் நெழுதை மருங்கிற் காப்பச்
சிப்பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப்
௬௫ பன்னெருத் துமணர் பதிபோரு நெடுநெறி
யெல்லிடைக் கழியுநர்க் கேம மாக
மலையவுங் கடலவு மாண்பயந் தருஉ

மரும்பொரு ளாகுத்துந் திருந்துதொடை நோன்று
ளடிபுதை யரண மெய்திப் படம்புக்குப்

எ0 பொருகனை தொலைச்சிய புண்டர் மார்பின்
விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வாள்
வனாயூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச்
சுரிகை றுழைந்த சுற்றுவிங்கு செறிவுடைக்
கருவி லோச்சிய கண்ணக நெறுழ்த்தோட்

எரு கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி
யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்
தடவுநிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட
சிறுசுளைப் பெரும்பழங் கடுப்ப நேரியற்
புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்

அ0 தணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கு
முல்குடைப் பெருவழிக் கவலை காக்கும்
விலுடை வைப்பின் வியன்காட் டியவி
னீளா யிலவத் தலங்குசினை பயந்த
பூனாயம் பசங்காய் புடைவிரிந் தன்ன

அரு வரிப்புற வணிவொடு கருப்பை யாடா
தியாற்றறல் புனாயும் வெறிநுடைக் கொழுமடல்
வேற்றலை யன்ன வைந்துதி *நெடுந்தக
ரித்திலை வேயந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை
மானறோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி

க0 யீன்பிண வொழியப் போகி நோன்கா
ழிரும்புதலை யாத்த திருந்துகனை விழுக்கோ
லுளிவாய்ச் சுனாயின் மிளிர மிண்டி
யிருநிலக் கரம்பைப் படுநீ ருடி

நுண்புல் லடக்கிய வெண்ப லெயிற்றியர்

கரு பார்வை யாத்த பறைத்தாள் விளவி
னீழன் முன்றி விலவாற் பெய்து
குறுங்கா முலக்கை யோச்சி நெடுங்கிணற்று
வல்லூற் றுவரி தோண்டித் தொல்லை
முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப் பேற்றி

க00 வாறு தட்ட வாளை புழுக்கல்
வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமக
னோடாத் தானை யொண்டொழிற் கழற்கூற்
செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே

- தெய்வ மடையிற் றேக்கலைக் குவைஇ.றுப்
 ௧௦௫ பைதீர் கடும்பொடு புநமிதப் பெறுகுவிர்
 மானடி பொறித்த மயங்கநர் மருங்கின்
 வானமடி. பொழுதி னீர்க்கைஇக் குழித்த
 வகழ்சூழ் பயம்பி வகத்தொளித் தொடுங்கிப்
 புகழா வாகைப் பூவி னன்ன
- ௧௧௦ வளைமருப் பேனம் வரவுபார்ந் திருக்கு
 மனாகாள் வேட்ட மழுங்கிற் பகனாட்
 பருவாய் குமலியொடு பைப்புத லெருங்கித்
 தொருவாய் வேலிந் தொடர்வலை மாட்டி.
 முள்ளனாத் தாமரைப் புல்லிதழ் புனையு
- ௧௧௫ நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளைஇக்
 கடுங்கட் கானவர் கடறுகட் டெண்ணு
 மருஞ்சா மிறந்த வம்பர்ப் பருந்துபட
 வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி
 வைந்துதி மழுங்கிய புலவுவா யெஃகம்
- ௧௨௦ வடிமணிப் பலகையொடு கிணை முடிநாட்
 சாபஞ் சாத்திய கணைதுஞ்ச வியனக
 ருகம் வேய்ந்த வுயர்நிலை வரைப்பின்
 வரைத்தேன் புனையுங் கவைக்கடைப் புதையொடு
 கடுந்துடி துங்குங் கணைக்காற் பந்தர்த்
- ௧௨௫ தொடர்நா யாத்த துன்னருங் கடிநகர்
 வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பைக்
 கொடுறுகத் தழீஇய புதவிற் செந்திலை
 நெடுறுதி வயக்கழு கிணைத்த வாயிற்
 கொடுவி லெயினர் குறம்பிற் சேப்பிற்
- ௧௩௦ களர்வள ரீந்தின் காழ்கண் டன்ன
 சுவல்விளை நெல்லின் செவ்வகிழ்ச் சொன்றி
 குமலி தந்த மனவுச்சு லுடும்பின்
 வறைகால் யாத்தது வயின்றொறும் பெறுகுவிர்
 யானை தாக்கினு மாவுமேற் செலினு
- ௧௩௫ நீநிற விசம்பின் வல்லேறு கிலைப்பினுஞ்
 சூன்மகண் மாறு மறம்புண் வாழ்க்கை
 வலிக்கட் டெனவின் வாட்குடிப் பிறந்த
 புலிப்போத் தன்ன * புல்லணற் காளைச்
 சென்னா யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு

- ௧௪௦ கேனா மன்னர் கடிபுலம் புக்கு
நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி
யில்லடு கள்ளின் றொப்பி பருகி
மல்லன் மஹத்து * மதவிடை கெண்டி
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச்
- ௧௪௧ சிலைநளி லெறுழ்த்தோ னோச்சி வலன்வடிகூஉப்
பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை
† முரண்டலை கழிந்த பின்றை மறிய
குளகனா யாத்த குறுங்காற் குரம்பைச்
செற்றை வாயிற் செறிகழிக் கதவிற்
- ௧௪௨ கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச் சாம்பி
னதனோன் றஞ்சங் காப்பி னுதன
நெடுந்தாம்பு தொடுக்க குறுந்தறி முன்றிற்
கொடுமுகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கு
மிடுமுள் வேலி பெருப்படு வரைப்பி
- ௧௪௩ னள்ளிருள் விடியற் புள்ளொழப் போகிப்
புலிக்குரன் மத்த மொலிப்ப வாங்கி
யாம்பி வான்முகி முன்ன கூம்புமுனை
யுறையமை தீந்தயிர் கலக்கி னுனாதெரிந்து
புகர்வாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட் டிரீஇ
- ௧௪௪ நான்மோர் மாறு நன்மா மேனிச்
சிறுகுழை துயல்வருங் காதிற் பணைத்தோட்
குறுநெறிக் கொண்ட கூந்த லாய்மக
ளனாவிலை யுணவிற் கினையுட னருத்தி
நெய்விடைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா
- ௧௪௫ னெருமை நல்லான் கருநாகு பெறுஉ
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி
னிருங்கிளை றெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன
பசுந்தினை மூல் பாலொடும் பெறுகுவிற்
தொடுதோன் மரீஇய வடுவாழ் நோனடி
- ௧௪௬ விழுத்தண் னேறிய மழுத்தின் வன்கை
யுறிக்கா வுர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவன்
மேம்பா லுணாத்த வோரி யோங்குமிசைக்
கோட்டவுங் கொடியவும் வினாஇக் காட்ட

* மதவிடைதெண்டியென்றும் பாடம்.

† முனைதலையிருக்கையென்றும் பாடம்.

- *பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி
 ௪௪௦ யொன்றம் ருடுக்கைக் கூழா ரிடையன்
 கன்றமர் நினையொடு கானத் தல்கி
 யன்ற ணவீர்புகை † கமழக் கைமுயன்று
 ஞெனிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகழிச்
 செந்தித் தொட்ட சுருத்துளைக் குழவி
 ௪௪௦ னின்றிம் பாலை முனையிற் குமிழின்
 புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின்
 வில்யா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
 பல்காற் பறவை கிளைசெந் தேர்க்கும்
 புல்லார் வியன்புலம் போகி முள்ளுடுத்
 ௪௪௦ தெழுதா டோங்கிய தொழுவுடை வளைப்பிற்
 பிடிக்கணத் தன்ன குதிருடை முன்றிற்
 களிற்றுத்தாள் புனாயுந் திரிமரப் பந்தர்க்
 குறுஞ்சாட் டுருளையொடு கலப்பை சார்த்தி
 நெடுஞ்சுவர் பறைந்த புகைகூழ் கொட்டிற்
 ௪௪௦ பருவ வானத்துப் ‡ பாமழை கடுப்பக்
 கருவை வேய்ந்த கவின்குடிச் சிறார்
 நெடுங்குரற் பூளைப் பூவி னன்ன
 குறுந்தாள் வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றி
 புகரினர் வேங்கை வீகண் டன்ன
 ௪௪௦ வவனா வான்புழுக் கட்டிப் பயிவ்வுற்
 றின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர் ஞாங்கர்க்
 குடிநிறை வல்சிச் செஞ்சா லுழவர்
 நடைநவில் பெரும்பகடு புதவிற் பூட்டிப்
 பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சி
 ௨௦௦ லுடுப்புழுக முழுக்கொழு முழுக லுன்றிற்
 தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை
 யரிபுகு பொழுதி னிரியல் போகி
 வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன
 வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற்
 ௨௦௦ கறையணற் குறம்பூழ்க் கட்சி சேக்கும்
 வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
 மிதியுடைக் கொல்லன் முறிக்கோடிற் றன்ன

* பன்மல ரெச்சிய வென்றும், பன்மலர் மிடைந்த வென்றும் பாடம்.

† பிதப்பக்கை முயன்றென்றும் பாடம்.

‡ பாய்மலைவென்றும் பாடம்.

- கவைத்தா ளலவ னாற்றனை சிதையப்
பைஞ்சாய் கொன்ற மண்படு மருப்பிற்
உகடு காரேறு பொருத கண்ணகன் செறுவி
னுழாஅ னுண்டொளி நிரவிய வினைஞர்
முடிநா றமுத்திய நெடுநீர்ச் செறுவிற்
களைஞர் தந்த கனைக்கா நெய்தற்
கட்கமழ் புதுப்பூ முனையின் முட்சினை
உகடு முகைகூழ் ககட்ட பிறழ்வாய் முள்ளிக்
கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டவண்
பஞ்சாய்க் கோரை பல்விற் சவட்டிப்
புணர்நார்ப் பெய்த புனைவின் கண்ணி
யீருடை யிருந்தலை யாரச் சூடிப்
உஉடு பொன்காண் கட்டளை கடுப்பச் சண்பின்
புன்காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பி
னிரும்புவடித் தன்ன மடியா மென்றோற்
கருங்கை வினைஞர் காநலஞ் சிறுஅர்
பழஞ்சோற் றமலை முனைஇ வரம்பிற்
உஉடு புதுவை வேய்ந்த கவிசூழின் முன்றி
லவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல
கொடுவாய்க் கிள்ளை படுபகை வெருஉ
நீங்கா யாணர் வாங்குகதிர்க் கழனிச்
கடுப்புடைப் பறவைச் சாதி யன்ன
உஉடு பைதற வினைந்த பெருஞ்செந் நெல்லின்
நாம்புடைத் திரடா மிழிந்த வினைஞர்
பாம்புறை மருதி னேங்குசினை நீழற்
பலிபெறு வியன்கள மலிய வேற்றிக்
கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந்
உஉடு துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத் தவைபோற்
சிலம்பி வானூல் வலந்த மருங்கிற்
குழுமுசிலைப் போரின் முழுமுத நெலைச்சிப்
பகடீர் பிழிந்த பின்றைத் துகடப
வையுந் துரும்பு நீக்கிப் பைதறக்
உசடு குடகாற் நெறிந்த குப்பை வடபாற்
செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத் தோன்றுச்
தன்பனை தழீஇய நளரா விருக்கைப்
பகட்டா வின்ற கொடுநடைக் குழவிச்
கவைத்தாம்பு நொடுத்த காழன் பங்கு

- ௨௪௫ லேனி யெய்தா நீணெடு மார்பின்
முடிதுமித் தடுக்கெய் பழம்பல் லுணவிற்
குமரி முத்த கூடோங்கு கல்லிற்
தச்சச் சிறுஅர் கச்சப் புனைந்த
ஆரா கற்றே குருட்டிய புதல்வர்
- ௨௫0 தவர்கடை வகுத்தம் விட வலர்முலைச்
செவியியம் பெண்டிர், தழிஇப் பாலார்ச்
தமனித் துஞ்சு மழகுடை கல்லிற்
செல்பதி யற்றாய் துவங்கா விரும்பை
மல்லற் பேரூர் மடியின் மடியா
- ௨௫௫ விளைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்கி
மனைவா முனகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்
மழைவிளை யாடுங் கழைவள ரடுக்கந்
தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பல்வுடன்
கணஞ்சால் வேழங் காழ்வுற் றுஅங்
- ௨௬0 கெத்திஞ் சிலைக்குச் துஞ்சாக் கம்பலை
விசய மடுஉம் புதைகுழாலைநொறுங்
கரும்பின் தஞ்சாறு விரும்பினிர் மிகையின்
வேழ நீரைத்து வெண்கோடு விரைஇத்
தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்த
- ௨௬௫ குறியிதைக் குரம்பைப் பறியுடை முன்றிற்
கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியற்றிய
பைங்காய் தூங்கும் பாய்மணற் பந்த
ரினையரு முதியருங் கிளையுடன் றவன்றிப்
புலவுதனைப் பகழியுஞ் சிலையு மானச்
- ௨௭0 செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறுப் பிறழு
மையிருங் குட்டத்து மகவொடு வழங்கிக்
கோடை நீடினுங் குறைபட லறிமாத்
தோடாழ் குளத்த கோடுகாந் திருக்குங்
கொடுமுடி வளைஞர் குடிவயிற் சேப்பி
- ௨௭௫ னவையா வரிசி யங்கனித் தழுவை
மலர்வாய்ப் பிழாவிற் புலா வாற்றிப்
பாம்புறை புற்றிற் குருட்டி வேய்க்கும்
பூம்புற கல்லடை யனைஇத் தேம்பட
வெள்ளை மீடவு மிருமுறை கழிப்பி
- ௨௮0 வல்வாய்க் காடியின் வழைச்சற விளைந்த
வெங்கி ரியல் விரைந் தறம்பிழி

தண்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுஞ்ஞர்
பச்சுள் பெய்து சுவஸ்சிணி பைந்தோற்
கோள்வல் பாண்மகன் தலைவலித் தியாத்த

௨௮௫ நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க காண்கொள்திக்
கொடுவா யிரும்பின் மடிதலை புலம்பப்
பொதீயினா கறுவிய போழ்வாய் வானை
நீர்நணிப் பிரம்பி னடுங்குமிழ் வெருஉ
நீத்துடை நெடுங்கயந் தீப்பட மலர்த்த

௨௮6 கடவு ளொண்பூ வடைத லோம்பி
யுறையான் மாறிய வோங்குயர் நனர்த்தலை
யகலிரு வானத்துக் குறையி லேம்பப்
வார்க்கிதழ்க் குவனையொடு நீல நீடி
முரட்டி மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கைக்

௨௮௭ குறந் ரிட்ட கூம்புவிடு பன்மலர்
பெருநா ளமயத்துப் பிணையினிர் கழிமின்
செழுங்கன் தியாத்த சிறுதாட் பந்தர்ப்
பைஞ்சேறு மெழுகிய படி வ நன்னகர்
மனையுறை கோழியொடு ஞமலினுன் னுது

௩00 வனாவாய்க் கிள்ளி மறைவிளி பயிற்று
மறைகாப் பாள ருறைபதிச் சேப்பிற்
பெருநல் வானத்து வடவயின் விளங்குஞ்
சிறுமீன் புனாயுங் கற்பி னறுநுதல்
வளைக்கை மகலே வயினறிந் தட்ட

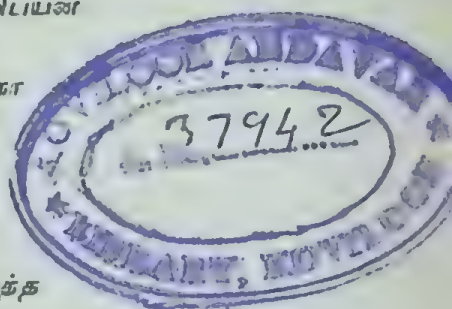
௩0௫ சுடர்க்கடைப் பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தஞ்
சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதுளத்
துருப்புறு பசுங்காய்ப் போழொடு கறிகலந்து
கஞ்சக நறுமுறி யனையிப் பைந்துணர்
நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த

௩௧0 தகைமாண் காடியின் வகைபடப் பெறுஞ்ஞர்
வண்ட லாயமொ டுண்டுறைத் தலைஇப்
புனலாடு மகளி ரிட்ட பொலங்குழை
யினாதேர் மணிச்சிர வினாசெத் தெறித்தெனப்
புள்ளார் பெண்ணைப் புலம்புமடற் செல்லாது

௩௧௫ கேள்வி யந்தண ரருங்கட னிறுத்த
வேள்வித் தூணத் தகைஇ யவன
ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட
வைகுறு மீனிற் பையத் தோன்று

- *தீர்ப்பெயற் றெல்லைப் போகிப் பாற்கேழ்
 ௧.௨0 வாலுளைப் புரளியொடு ஸட வளக் தஞ்சை
 நாவாய் சூழ்த்த நலிதீர்ப் படப்பை
 மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற்
 பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற்
 சிலநர் காக்குஞ் சேனையர் வரைப்பி
- ௧.௩0 இனெல்லுழு பகட்டொடு கறவை துன்னு
 மேழதத் தகரோ டெகினங் கொட்குங்
 கூழுடை நல்லிற் கொடும்பூண் மகளிர்
 கொன்னற மென்சினிப் பனிதவழ் பவைபோற்
 பைங்காழ்வு னுண்டுதி னுடங்க
- ௧.௪0 மால்வரை சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும்
 பீலி மஞ்ஞையி விரியலிக் கால
 தமனிமப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்கிலை
 வான்கோய் மாடத்து வரிப்பத் தசைஇக்
 கைபுனை குறுத்தொடி தத்தப் பைப்பய
- ௧.௫0 முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்
 பட்டின மருங்கி னசையின் முட்டில்
 பைங்கொடி துடங்கும் பலர்புகு வாயிற்
 செம்பூந் தூய செதுக்குடை முன்றிற்
 கள்ளடு மகளிர் வள்ள துடக்கிய
- ௧.௬0 வார்த்துரு சின்னீர் வழிந்த குழம்பி
 வீரஞ்சே ருடிய விரும்பல் குட்டிப்
 பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயம்போ காது
 நென்மா வல்கி தீற்றிப் பன்னுட்
 குழிநிறுத் தோம்பிய குறுத்தா னேற்றைக்
- ௧.௭0 கொழுசினத் தடியொடு கூர்நறுப் பெறுகுவிர்
 வான முன்றிய மதலை போல
 வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி
 யின்பொர நிவந்த வேயா மாடத்
 திரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் றெகிழி
- ௧.௮0 யுரவுநீ ருழுவந் தோடுகலங் கதையுந்
 துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிந்
 குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும்
 வண்டோட்டுத் தென்கின் வாடுமடல் வேயந்த

- மஞ்சண் முன்றின் மணநாறு படப்பைத்
 ௩௩௩ தண்டலை யழுவர் தனிமனைச் சேப்பிற்
 ருழ்கோட் பலவின் குழ்சளைப் பெரும்பழம்
 விழி ருழைக் குழவித் திரீர்க்
 கவைமுலை யிரும்பிடி க் கவுண்மருப் பேய்க்குங்
 குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழந்
 ௩௪௦ திரளளைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவுந்
 தீம்பஃ ரூ முனையிற் சேம்பின்
 முளைப்புற முதிர்கிழங் கார்குவிற் பகற்பெயன்
 மழைவீழ்ந் தன்ன மாத்தாட் கழுகின்
 புடைசூழ் தெங்கின் முப்புடைத் திரள்கா
 ௩௪௩ யாறுசெல் வம்பலர் காய்பசி திரச்
 சோறடு குழிசி யிளக விழுஉம்
 வியா யாணர் வளங்கெழு பாக்கத்துப்
 பன்மா நீளிடைப் போகி நன்னகர்
 விண்டோய் மாடத்து விளங்குசுவ ருடுத்த
 ௩௪௩ வாடா வள்ளியின் வளம்பல தருஉ
 நாடுபல கழிந்த பின்றை நீடுகுலைக்
 காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிநுபடிந் தாங்குப்
 பாம்பனைப் பள்ளி யமர்ந்தோ னுங்கண்
 வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்க்
 ௩௪௩ குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
 பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்பூக்
 காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த
 விழைசூழ் வட்டம் பால்கலந் தவைபோ
 னிழறழ் வார்மண வீர்புகத் துறைப்பப்
 ௩௪௦ புனல்கால் கழிஇய பொழிநொறுந் திரள்காந்
 சோலைக் கழுகின் சூல்வயிற் றன்ன
 நீலப் பைங்குடந் தொலைச்சி நாளும்
 பெருமகி ழிருக்கை மரீஇச் சிறுகோட்டுக்
 குழவிந் திங்கட் கோணோர்ந் தாங்குச்
 ௩௪௩ சுறவுவா யமைத்த சுரும்புகூழ் சுடர்நுத
 னறவுபெயர்த் தமைத்த நல்லெழின் மழைக்கண்
 மடவரன் மகளிரொடு பகல்வினை யாடிப்
 பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
 பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைச்
 ௩௪௦ செவ்விகொள் பவரோ டசைஇ பவ்வயி

வருந்திறத் தடவுள் வாழ்த்திச் சிறிதுறங்
கருங்கோட்டி ஸ்ரீமிய மியக்கிரிர் கழிமின்
காழோ ரிகழ்புற நோக்கிக் கீழ்
நெடுங்கை யானை நெய்மிதி கவளங்

௩௯௫ கடுஞ்ஞன் பத்தி கவளங் காவிற்
களிறுகத னடக்கிய வெளிநில் கந்திற்
நிண்டேர் குழித்த குண்டெனநே நெருவிற்
படைதொலை பறியா மைத்துமலி பெரும்புகழ்க்
கடைதால் யாத் த பல்சூழி கெழீஇக்

௪௦௦ கொடையும் கோளும் வழங்குகர், தடுத்த
வடையா வாயின் மீளாகுழ் படப்பை
நீளிற வுருவி னெடியோன் கொப்பூழ்
நான்முக வொருவற் பயந்த பல்விதழ்த்
தாமரைப் பொருட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச்

௪௦௫ சுமே னோக்கிய * நெடுநகர் வரைப்பி
விழுமென் புள்ளி வீண்டுக்கோத் தொழுதிக்
கொழுமென் சினைஇய கோளி யுள்ளும்
பழமிக் கூறும் பலாஅப் போலப்
புலவுக் கடலுமித்த வானஞ் சூடிய

௪௧௦ மலந்தலை யுலகத் துள்ளும் பன்தொழ
விழவுமேம் பட்ட பழவிறன் மூதா
ரவ்வாய் வளர்பிறை சூடிச் செவ்வா
யந்தி வானத் தாமெழை கடுப்ப
வெண்கோட் டிருப்பினங் குருதி யீர்ப்ப

௪௧௫ வீனாம் பதின்மரும் பொருதுகனத் தனியப்
பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
ராராச் செருவி னைவர் போல

வடங்காந் தாகையோ டென்றுமேல் வந்த
வொன்னாத் நெய்வ ருனைவிடத் தார்த்துக்

௪௨௦ கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற
னச்சிச் சென்றோர்க் + கேம மாகிய
வளியூர் தெறலு மெளிய வாகவின்
மலைந்தோர் தேள மன்றம் பாழ்பட
நயந்தோர் தேள நன்பொன் பூப்ப

௪௨௫ நட்புக்கொளல் வேண்டி நயந்திசி னோருந்

* நெமெதில் உரைப்பென்றும் பாடம்.

+ எமமக வென்றும் பாடம்.

- துப்புக்கொளல் வேண்டிய துணையி லோருங்
கல்லீ முருவி கடற்படர்ந் தாங்குப்
பல்வேறு வகையிற் பணிந்த மன்ன
ரிமையோ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை
சுரு0 வெண்டினை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப்
பொன்கொழித் திழிநரும் போக்கருங் கங்கைப்
பெருநீர்ப் போகு மிரியன் மாக்க
ளொருமரப் பாணியிற் றாங்கி யாங்குத்
தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழிஇச்
சுரு0 செவ்வி பார்த்துஞ் செழுநகர் முற்றத்துப்
பெருங்கை யானைக் கொடுந்தொடி பங்குங்
கருங்கைக் கொல்ல னிரும்புவிசைத் தெறிந்த
கூடத் திண்ணிசை வெரீஇ மாடத்
திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
சுசு0 லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ்ச லியனகர்க்
குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட்
பகல்செய் மண்டிலம் பாரித் தாங்கு
முறைவேண் நெர்க்குங் குறைவேண் நெர்க்கும்
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டி னார்க் கருளி
சுசு0 யிடைதெரிந் துணரு மிருடர் காட்சித்
கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத்
துருப்பில் சுற்றமோ டிருந்நோற் குறுகிப்
பொறிவரிப் புகர்முகந் தாக்கிய வயமான்
கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப்
சுரு0 புலவர் பூண்ட னாற்றிப் பகைவர்
கடிமதி லெறிந்து குடுமி கொள்ளும்
வென்றி யல்லது வினையுடம் படினு
மொன்றல் செல்லா வுரவுவாட் டடக்கைக்
கொண்டி யுண்டித் தொண்டையோர் மருத
சுரு0 மள்ளர் மள்ள மறவர் மறவ
செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந்
வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற
பைம்பூட் சேளப் பயந்தமா மோட்டுத்
துணங்கையஞ் செல்விக் சணங்குநொடித் தாங்குத்
சுசு0 தண்டா விகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி
வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென
விடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பிச்

- கடவந் மரபிற் கைகொழுஉப் பழிச்சி
கின்னிலை தெரியா வளவை யங்கிலை
சகடு நாவலத் தண்டொழில் விவின்று விளங்க
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி
யங்கிலை யனுகூல் வேண்டி நின்னரைப்
பாசி யன்ன சிதர்வை நீக்கி
யாவி யன்ன வலிநூற் கலிங்க
சுள0 மிரும்பே ரொக்கென டொருங்குட னுடஇத்
கொடுவான் கதுவிய வடுவாழ் நோக்கை
வள்ளோ னட்ட பன்னன் கொழுங்குறை
யரிசெத் துணங்கிய பெருஞ்செத் தெல்லின்
நெரிகொ ளரிசித் திரெணெம் புழுக்க
சுளடு ளருங்கடிந் திஞ்சுவை * யமுதொடு பிறவும்
விருப்புடை மரபிற் காப்புடை யடிசின்
மீன்பூத் தன்ன வான்கலம் பாப்பி
மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமர்
தானு விருப்பிற் றானின் தூட்டி
சுள0 மங்குல் வானத்துந் திங்க ளேய்க்கு
மாவெண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை
நிடிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
†யுரவுக்கடன் முகந்த பருவ வானத்துப்
பகற்பெய றுளியின் மின்னுதிமிர் தாங்குப்
சுளடு புணையிருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின்
ஹோடையமை மால் விறவியர் மலைய
தூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல்
வகைகண் டன்ன வாலுளைப் புரவி
துணைபுணர் தொழில் நால்துடன் பூட்டி
சுசு0 யரித்தோர் நன்கிய மனையான் செருத்தொலைத்
தொன்னுத் தெவ்வ ருலையிடத் தொழிந்த
விசம்புசெ விவுளியொடு பசும்படை தரிஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசி லின்சீர்க்
கின்னர முடலு மணங்குடைச் சாரன்
சுசுடு மஞ்சை யாலு மரம்பயி லிறும்பிற்
கலைபாய்ந் துதிந்த மலர்விழ் புறவின்
மந்தி சீக்கு மானஞ்ச முன்றிற்

* அகதொடு பிறவென்றும் பாடும்.

† பவலக்கடன்முகந்த வென்றும்பாடும்.

செந்திப் பேணிய முனிவ்வுெண் கோட்டுக்
கனிந்துரு விறகின் வேட்டு
நூ மொளிறில் கருவிய மலைகுழ வோனே.

இதன்பொருள்.

அகல் இரு விசும்பிற் பாய் இருள் பருகி—தன்னையொழிந்த நான்குபூதமும் தன்
னிடைத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிய ஆகாயத்திடத்தே தோன்றிப்
பரந்த இருளை விழுங்காவின்று,

அகலிருவிசும்பென்பது, *“(கோய்திருமருந்து” போனின்றது. பருங்கென்னுஞ்
செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்தியின்றது.

பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிர்ப் பரிதி—மறைந்த பகற்பொழுதை உலகத்தே
தோன்றுவித்து எழுதலைச்செய்யும் பலகிரணங்களை யுடைய கனலி,

காய் சினந் திருகிய கடுந் திறல் வேனில்—கோபிக்கின்ற சினமுறுகிய கடிய
வலியையுடைய முதுவேனிற்காலத்தே,

பாசிலை யொழித்த பராணப் பாதிரி—பின்பணிக்காலத்தே. பசிய நிலைகளை யுதி
ர்த்த பரிய தாளினை யுடைய பாதிரியினது,

வள் இதழ் மா மலர் வயிற்றிடை வருத்தன் உள்ளகம் புனையும் ஊட்டுறு பச்
சை—பெருமையையுடைய இதழையுடையதாய் வண்டையுடைய பூவினுடைய
வயிற்றிடத்தைப்பிளந்த † புலால்னுடைய உள்ளிடத்தை யொக்கும் நிறமூட்டுதலு
ற்ற தோல்,

பரியணாக் கழுகின் பாணை அம் பசும் பூக் கரு இருந்தன்ன கண் கடு செறி
துளை—பரிய தாளினை யுடைய கழுகினது பாணையாகிய அழகினை யுடைய பசியபூ யிரி
யாமற் கருவாயிருந்தாலொத்த இரண்டெண்ணுங்கூடின செறிந்த துளை,

உருக்கி அன்ன பொருத்தது போர்வை—உருக்கி ஒன்றாக வார்த்தாற்போன்ற
தோல்களின் வேறுபாடுதெரியாமல் இசைத்தலுறும் போர்வையினையும்,

பச்சைப்போர்வை; பொருத்தது போர்வை; துணையினையுடைய போர்வை.

சுனை வறந்தன்ன இருள் தூக்கு வறுவாய்—சுனை வற்றி உள்ளிருண்டாலொ
த்த இருள்செறிந்த உண்ணக்கிணையில்லாத வாயினையும்,

பிறை பிறந்தன்ன பின் ஏந்து கவைக் கடை—முதற்பிறை பிறந்து ஏந்தியிருந்
தாற்போன்ற பின்பு ஏந்தியிருக்கின்ற கவைத்தலையுடைய கடையினையும்,

நெடும் பனைத் திரள் தோள் மடத்தை முன் கைக் குறந் தொடி ஏய்க்கும் மெ
லிந்து வீக்கு திவலின்—நெடிய மூங்கிலையொத்த திரண்ட தோளினை யுடைய மகளு
டைய முன்கையிற் குறிய தொடியையொக்கும் நெடுமேலெண்டியவழிகெடுத்த இறு
கவேண்டியவழியிறகும் வார்க்கட்டினையும்,

மணி வார்த்தன்ன மா இரு மருப்பின்—நீலமணி ஒழுக்கிலொத்த கருமைகிறத்
தையுடைய பெரிய தண்டினையுமுடைய,

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுதிறிஞ்சிங்கலி, ௨௪: “அலர்முலை யாயிழை
நல்லாய் கதுமெனப், பேரம ருண்களென் றோழி யுறிய, வாரகு ரெவ்வ முயிர்வா
ங்கு, மற்றிந் கோய் திரு மருந்தருளா யொண்டொமது”

† பூவினுடையவென்றும்பிரதிபேதமுண்டு.

பொன் வார்த்து அன்ன புரி அடங்கு கரம்பின் தொடை அமை கேள்வி—
பொன் கம்பியாய் ஒழுகினலெடுத்த முறக்கடங்கின கரம்பின்கட்டமைந்த யாழை,
கேள்வி - அகுபெயர்.

பொர்வைவியையும் (க), வாயினையும் (க0), கடையினையும் (கக), திவலினையும்
(கக), மருப்பினையுமுடைய யாழையெனமுடிக்க.

இடவயின் தழிஇ—இடத்தொட்பக்கத்தே அணைத்து,

வெந் தெறற் கனலியொடு மதி வலம் திரிதரும்—வெய்ய தெறுதற்றொழிபு
டைய ஞாயிற்றெழுந் திங்கனும் மேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

தன் கடல் வளாப்பில் தாங்குதர்ப் பெறுத— குளிர்த் கடல்குழந்த உலகில்
கிண்ணப் புரப்பாபாப் பெறுமல்,

பொழி மழை துறக்க புகை வெய் குன்றத்த—பெய்கின்ற மழைதுறத்தலால்
கிலத்தின்கண்ணெழுந்த ஐவிகுழந்த மலையிடத்தே,

பழு மரம் தேரம் பறவை பொல— பழுத்த மரத்தைத் தேடித்திரியும் பறவை
களைப்போல,

கல்லென் சுற்றமொடு கால் கிளர்ந்து திரிதரும்— பசியிருதியால் அருகின்ற
சுற்றத்தாருடனோ ஓரிடத்திராமற் பயனின்றி ஓடித் திரிதலைச்செய்யும்,

புல்லென் யாக்கைப் புலவு வாய்ப் பாண— பொலிவுழிந்த வடிவிலையும் சுற்ற
கலியை வெறுத்திக்கூறுகின்ற வாயினையுமுடைய பாண,

“கிவ்வெய்த் தாகிய கேள்வி சொந்து” என்றாற்பிறரும். புலால்நாறுகின்றவாயு
மாம்.

கெவ்வெய்தத்தழித்த (கக) தாங்குதர்ப்பெறுத (கக) குன்றத்தே (கக) கடுந்திறல்
வேளிர்காலத்தே (க) பறவைபோலத் (உ0) திரிதரும் பாணவெனமுடிக்க.

பெரு வரம் கூர்ந்த காணம் கல்லெனக் கருவி வானக் தளி சொரிந்தாங்கு—
பெரிய * வறக்கடங்கி காடு வழவுத்தொழில் முதலியவற்றால் ஆரவாரமிகும்படி
தொகுதியையுடைய மேகம் தளியைச் சொரிந்தாற்போல,

பழம் பரி கூர்ந்த எம் இரும் பேர் ஒக்கலொடு வழங்கத் தவாஅப் பெரு வனன்
எய்தி— தொன்றுதொட்ட பசியென எம்முடைய கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே யாங்
கன் பிறர்க்குக்கொடுக்கவும் மாளாத பெரிய செல்வத்தைப்பெற்று,

வால் உண்ப் புரவியொடு உயக் களிற் முகந்தகொண்டு யாம் அவணின்றும் வரு
தம்— வெண்ணிய தலமாட்டத்தையுடைய குகையோடே வலியினையுடைய யானை
கையும் வாகிக்கொண்டு யாம் அவனாகின்றும் வாராநின்றேம்;

நீயிரும்— நீய்களும்,

[இருநிலத் தடத்த நிகுமுற மார்பின், முக்கீர் வண்ணன் புறங்கடை யக்கீர்த்,
திரைதரு மாரி னாவோ னும்பல், மலந்தலை யுலகத்து மன்னுயிர்காக்கு, முரசுமுழ
ககுதாவி மூல குள்கு, மலக்குநிப் பரப்பின் வனையிற் கூறும், வலம்புரி யன்ன
வகைக்கு கிறப்பி, எல்லது கடித்த வறம்புரி செங்கோற், பல்வேற் றிரையற் பட்
ந்ருவி ராயின்:]

மலர் தலை உலகத்து மண் உயிர் காக்கும் முரசு முழங்கு தானை மூலருள்

* வறக்கடங்கிக்கென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

ளும்—அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயர்களைப்புகுக்கும் முரசுமுழங்குகின்ற நாற்படையினையுமுடைய சோசோழபாண்டியரென்னுமவரிடும்,

இலங்கு நீர்ப் பரப்பின் வளை மீக்கடும் வலம்புரி அன்ன வளை நீங்கு நெற்பின்—விளங்குகின்ற நிரையுடைய கடலிடத்துப்பிறந்த சங்கில் மேலாக உலகங்கடும் வலம்புரிச்சங்கையொத்த குற்றநீங்குந் தலைமையினையும்,

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல்—மறத்தைப்போக்கின் அறத்தைவீரும் பின் செங்கோலினையுமுடைய,

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மார்பின் முநீர் வண்ணன் புறங்கடை உரவோன் உம்பல்—பெரிய நிலத்தையாந்த திருவாகிய மறுவையணிந்த மார்பினையுடைய கடல்போலுநிறத்தையுடையவன் பின்னிடத்தோடுகிய சோழன்குடியிற்பிறந்தோன்,

முறநுள்ளுஞ் நெற்பினையுஞ் செங்கோலினையுமுடைய உரவோனென்க.

திருமால் குடியிறுளேன்றிய உரவோன்.

அந்நீர்த் திரை தரும் மரபின் பல் வேல் திரையன்—அக்கடலின் திரைகொண்டுவந்த ஏறவிட்டமரபாற் பலவேற்படையினையுடைய திரையனென்னும் பெயரையுடையவன்,

என்றதனால், நாகபட்டினத்துச் சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத்தே சென்று நாககன்னியைப்புணர்ந்தகாலத்து அவன் யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேனென்றபொழுது, தொண்டையை அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சி கொடுப்பலென்று அவன்கூற, அவளும் புதல்வனை அங்குணம் வரவிடத் திரைதருதலின், திரையனென்று பெயர்பெற்றகதை கூறினார்.

திரையற் படர்குயிராயின் தின் உள்ளஞ் நெக்க—திரையனை நினைப்பிராயின் அவனைநினைத்தலின், தின் நெஞ்சு நெப்புக்களைப்பெறுக;

நெக்கநின்னுள்ள (சடு) மெனமேல்வருவதனை இதனோடுகூட்டுக.

[கேள்வ னிலையே கெடுகதின் னவலம்:]

தின் அவலம் கெடுக—நினதுமிடி கெடுவதாக;

அவன் நிலை கேள்—அங்குணம் அவனை நினைத்துபோகின்றநீ அவன்றன்மையைக் கேட்பாயாக;

[அத்தஞ் செல்வோரலறத் தாக்கிக், கைப்பொருள் வெளவுங் களவேர் வாழ்க்கைக், கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புலம்:] அவன் கடி உடை வியன் புலம் அத்தஞ் செல்வோர்அலறத் தாக்கிக் கைப்பொருள் வெளவும் களவு ஏர் வாழ்க்கைக் கொடியோர் இன்று—அவனுடைய காவலையுடைத்தாகிய அகலத்தையுடையநிலம், வழிபோவாரைக் கூப்பிடும்படி வெட்டி அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களைக் கைக் கொள்ளும் களவே உழவுபோலும் இவ்வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய கொடுமை யையுடையோரில்லை;

உருமும் உரளுது அரவுந் தப்பா காட்டு மாயும் உறுகண் செய்யா—உருமேறும் இடியாது; பாம்புகளுங் கொல்லுதலைச்செய்யா; காட்டிடத்துப் புலிமுதலியனவும் வருத்தஞ்செய்யா; ஆகலின்,

இஃது அவனான்கூறிற்று.

[வேட்டாய், கைசவுழி யசைஇ கைசவுழித் தக்கிச், சென்மோ:

ஆங்கு அசையுழி அசைஇ— அக்காட்டின்கண் இனித்தவிடத்தேஇனிப்பாறி,
நசையுழி வேட்டித் தங்கிச் சென்மோ— எங்களித்தே நீதங்கிப்போக வேண்டு
மென்று நர்சினயிடத்தே நீயும் அதற்கு விரும்பித் தங்கிச் செல்வாயாக.

இரவல— இரத்தற்றொழிவைவல்லோய்,

[மிற்க்கின் னான்னம், கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து, முழவி
ன்ன முழுமரவுருள்:]

முழவின் அன்ன முழுமரம் திருந்துநிலை ஆரத்துக் கொழுஞ் சூட்டு அருந்திய
உருள்— மத்தளத்தையொத்த குறட்டிடத்தேதைத்த கிக்கென்றதன்மையையுடைய
ஆரிடத்தே நன்றாகிய விரைந்த மாஞ் சூழ்ந்து கிடக்கப்பட்ட உருவையையும்,

அக்கக்கோக்கின்ற இடமுமாம். அக்குறட்டிலே தைத்துக்கிடக்கின்றது ஆர்.
சூட்டு— விளிம்பில்வைத்த விரைந்தமரம்.

எழுஉப் புணர்ந்தன்ன பருஉக் கை நோன் பார்— கணையமரம் இரண்டுசேர்
ந்தாலொத்த பருத்தகைகையுடைய வலிய பாரையமுடைய,

அக்கமரத்தின்மேலே கெடியவாய் இரண்டுபக்கத்தும் கெடுகக்கிடக்கின்றபரும்
ரக்கைப் பருஉக்கையென்றார். அம்மரங்களிரண்டினையும்நெருங்கத்துனைத்துக்குறக்
கே எணிபோலக் கோத்தனைப் பாரென்றார்.

[மாரிக் குன்ற மழைசுமத் தன்ன, வார்வை வேய்ந்த வறையாய்ச் சகடம்:]

குன்றம் மாரி மழை சுமத்தன்ன வார்வை வேய்ந்த அறை வாய்ச் சகடம்— மலை
மாரிக்காலத்து மேகத்தைச் சுமத்துகின்றாற்போன்ற தொத்துளிப்பாயாலேவேய்ந்த
தலிக்கின்ற வரையையுடையசகடம்,

ஆர்வை வேய்ந்த வென்றுபாடமாயின், நிறைந்த வரகுவைக்கோலாலே வேய்
ந்தவென்க.

அந்த இரண்டுமரத்திலும் கால்களைநட்டுக் குழலாகக்கட்டி மேலே வசம்புமுத
லிடனவற்றைச் சுயிற் றுலேகோத்த பாயை எடுத்தலைக்கூறினார்.

உருளியையும், பாரையமுடைய சகடமென்க.

கொழுகாவலர் குறைய எய்ப்பச் கோழி சேக்கும் கூடு உடைப் புதவின்—
யானையைப் புறத்திற்றிள்ளுமற் கைக்கின்ற தொழியையுடையார் இதன்மேலேகட்
டின குழியையொப்பச் சிறக்கட்டின கோழிகட்குங் கூட்டையுடைத்தாகிய குடி
வின்வாசலிலே,

முடி எயிற்று இரும் பிடி முழந்தாள் எய்க்குத் தனை அரைச் சேறால் தூங்கத்
தாக்கி— மூவின்முனைபோலும் கொம்பினையுடைய கரிய பிடியினது முழந்தானையொ
க்குத் தனையைத் தன்னிடத்தேயுடைய கிறிய உரலை அசையும்பிடிதாக்கி,

கோத்துநாற்றத்தக்குத் தனையிதெலின், தனையரைச் சேறாவென்றார்.

காடசம் மகளிர் ஆடு எடுத்து எடுத்த விடி வீங்கு இன்னியம் கடுப்ப—காடகமா
மேகனிர் ஆடுக்களத்தே கொண்வேந்த வாராற்பிணித்தலிடுகினை இனிய முழவை
பெர்ப்பு,

வீறு பிணித்துக் காடி வைத்த களன் உடை முக்கின்— தகராதபடி சுயிற்
றலே வரித்து காடிவைத்த பிடாவையுடைய அப்பாரிற்றலையிலே,

புளைய்காப் கெல்லிக்காய்முதலான னறவிட்டு வைத்ததனைக் காடியென்றார்.
இனிக் காடி பெப்பென்பாருமுள்.

இனிப் பாரிற் கழுத்தானயிடத்தேவைத்த மிடாவென்றுமாம்.

மக உடை மகடுஉப் பகடு புறத் தூர்ப்ப—குழியைக் கைக்கொண்ட மகளிரு
ந்து பூண்ட எருத்தை முதுகிலேயடிப்ப,

சகடம் (௫௦) புதவின் (௫௨) மூக்கின்கண்ணே (௫௪) வேப்பிலைமீடைந்த (௫௬)
மகடுஉ இருந்து தூர்ப்பவெனமுடிக்க.

கோட்டு இணர் வேம்பின் ஏட்டிலை மீடைந்த மகடுஉ (௫௮) — கொம்பிடத்தே
பூங்காத்தையுடைய வேம்பினுடைய மென்மையையுடைய இலையைப் பிள்ளைக்குக்
காவலாகக்கொண்டிருக்கின்ற மகடுஉ,

படலைக் கண்ணி—தழைவீரவின் மாலையையும்,

பனார் ஏறுழ்த் திணி தோள்—பரிய அழகினையும் வலியினையுமுடைய இறுகின
தோளினையும்,

முடலை யாக்கை—முறுக்குண்ட உடம்பினையும்,

முழு வலி மாக்கள்—நிரம்பிய மெய்வலியினையுமுடையோர்,

[சிறுதுளைக் கொடுநக நெறிபட நிரைத்த, பெருங்கயிற் றெழுதை:] சிறு துளைக்
கொடுநகம் பெருங் கயிறு நெறிபட நிரைத்த ஒழுதை— சிறிய துளையினையுடைய
கொடிய துகட்கின்கண்ணே பெரியகயிற்றாலே எருதுகளை ஒருவழிப்பட நிரைத்துக்
கட்டின சகடவொழுங்கினே,

துளைகளிற் செருகினகழிகள் கழுத்தசையப் பட்டுகின்றவின், கொடுநகமென்
றார். ஒருசகடத்திற் பலபூட்டுதல் கூறினார்.

மருங்கிற் காப்ப— எருதுகள்திருகாமல் அச்சமுறியாமற் பக்கத்தே காத்துச்செ
ல்ல,

சிவ் பத உணவின்— இடப்படும் பொருள்களுக்குச் சிறியவாக இடப்படுமுண
வினது,

என்றது உப்பை. பதம் - பக்குவம்.

கொள்ளை சாற்றி— விலைசொல்லி,

பல் எருத்து உமணர் பதி போரு நெடு நெறி— இளைத்தாற் பூட்டுதற்குப் பல
வெருத்தையுமடித்துக்கொண்டுபோம் உப்புலாணிகள் ஊர்கள்தோறும் செல்லும் நெடி
ய வழியினையும்,

பதிபோலப் போருமென்றுமாம்.

மகடேத்தூர்ப்ப மாக்கள்காப்பச் சாற்றிப்போம் நெடுநெறியையுமென்க.

எல் இடைக் கழியுநர்க்கு ஏமமாக—பகற்பொழுதுபோவார்க்கு இளைப்புத்தீர,

[மலையவுக் கடலவு மாண்பயன் றஞஉ, மரும்பொரு ளருத்துந் திருந்துதொடை
நோன்ற, எடிபுதை யரண. மெய்திப் படம்புக்குப், பொருகளை தொலைச்சிய
புண்டர் மார்பின், விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொன்வான், வணாயூர் பாம்பிற்
பூண்டுபுடை தூங்கச், சுரிகை துழைந்த சுற்றவீங்கு செறிவுடைக், கருவி லோச்.
சிய கண்ணக நெறுழ்த்தோட், கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி, யுடம்பிடித் தடக்
கை யோடா வம்பனர்:]

மலையவும் கடலவும் மாண் பயன் தருஉம் அரும் பொருள் அருத்தம் ஓடா வம்
பலர்—மலைவினுள்ளனவும் கடலினுள்ளனவுமாகிய மாட்சிமையையுடைய பயனைக்
கரு

கொடுக்கும் பெறுதற்கரிய பொருள்களை உலகத்தோரெல்லானாயும் நுகரப்பண்ணும்
பிறக்கிடாத புதியோர்,

என்றது - மாணிக்கமும், முத்தும், சந்தனமுமுதலியன கொண்டுபோய் விற்
றத் திரிவாணாக் கூறிற்று.

பொரு களை தொலைச்சிய புண் டீர் மார்பின்—பொருகின்ற அம்புகள் தசையை
ப்போக்கின புண்கள் தீர்ந்த மார்பினையும்,

கரிகை நழைந்த சுற்று வீங்கு செந்நிலை—பத்திரம் செருகப்பட்ட கட்டுதலி
தரும் சேலையினையும்,

சுரு வில் நிறுந்து தொடை ஓச்சிய கண் அகன் எறுழ்த் தோள்—கொடியவில்
லைத் தப்பாததொடையிலே நிரம்பவாங்கின இடமகன்ற வலியினையுடைத்தாகிய
தோளினையுமுடைய,

கடம்பு அமர் நெகி வேள் அன்ன வம்பலர்— கடம்பிடத்தேயிருந்த கெடிய
முருகையொத்த வம்பலர்,

மிளி உடம்பிடித் தடக் கை ஓடா வம்பலர்— கூற்றுவனையொத்த வேலைப்
பெருமையையுடைய கைவிலையுடைய பிறக்கிடாதவம்பலர்,

மார்பினையும், உடையினையும், தோளினையுமுடைய வம்பலர்.

வலிவ வலி பார்பின் வெண் கை ஒள் வாள் வீரவு வரிக் கச்சிற் பூண்டு புடை
தாங்க— மலையிடத்தே யூர்கின்ற பாம்புபோலே யானைக்கொம்பாற் கடைந்திட்ட
கெள்ளிய வாசினையுடைய ஒள்ளியவாள் தன்னிடத்தில்வீரவின வரியையுடைய
கச்சினாலே தோளிலேகோக்கப்பட்டு ஒருபக்கத்தே தாங்காநிற்க,

நோன் தாள் அடிபுதை அரணம் எய்தி—உடந்து வலியையுடையவாகிய காலில்
அடியையமறைக்கின்ற செருப்பைக்கோத்து,

படம் புக்கு—சட்டையிட்டி,

வம்பலர் தாங்க எய்திப் புக்கு வழங்கும் (அ) பெரியவழி (அக) யென்க.

தடவு நிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட சிறு களைப் பெரும் பழங் கடுப்ப—
பெருமையையுடைய நிலையினையுடைய பலாவின்மையிலே குலைகொண்ட சிறியவா
கிய களையினையுடைய பெரிய பழத்தையொப்ப,

நல்லபழம் களைமிக இராதென்றார்.

[நெரியத், புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத், தணர்ச்செவிக்
கழுதை:]

நெரியத் புணர்ப் பொறை தாங்கிய கழுதை—மிளகினது ஒத்தகனமாகச்சேர்
ந்த பாரத்தைத் தாங்கிய கழுதை,

வடு குழ் நோன் புறத்த அணர்ச் செவிக் கழுதை—வடுவழந்தின வலியினையு
டைய முதுகினையும் எடுத்தசெவியினையுமுடைய கழுதை,

கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கும் உல்குடைப் பெரு வழிக் கடலை காக்கும்—கழு
தைவிலே மிககெடுத்துக் கொண்டுபோகின்ற திரளோடே வம்பலர் (எ) வழங்கும்
பெரியவழியில் கவர்த்தவழிகளையும் காத்திருக்கும்,

உல்கு - கச்சம்.

வல்லுடை வைப்பின்—விற்படையிருக்கின்ற ஊர்களில்,

வியன் காட்டு இயல்ன்—அகன்ற காட்டுவழிகளில்,

நீன் அரை இலவத்து அலங்கு கினை பயந்த பூனை அம் பசங்காய் புடை விரிந்த
ன்ன வரிப் புற அணிலொடு—நீண்ட தாளினையுடைய இலவத்தினது அசைகின்ற
கொம்பு காய்த்த பஞ்சியினையுடைய அழகினையுடைத்தாகிய பசிய காயினது முதுகு
விரிந்த பஞ்சுதோன்றினுலொத்த வரியைமுதுகிலையுடைய அணிலோடே,

கருப்பை ஆடாது—எவியுந் திரியாதபடி,

[யாற்றறல் புரையும் வெரிதடைக் கொழுமடல், வேற்றலை யன்ன வைந்துதி
நெடுந்தக, நீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை:]

யாறு அறல் புரையும் வெரிந் கொழு மடல் உடை நெடுந் தகர் ஈந்து—யாற்றி
னது அறலையொக்கும் முதுகினையும் கொழுவிய மடலினையுமுடைய நெடிய மேட்டு
நிலத்தினின்றவீந்து,

மடலினடி தன்னிடத்தேநிற்க மேலறுப்புண்டஈந்து அறல்போன்றிருக்குமாறு
உணர்க.

வேல் தலை அன்ன வை நுதி ஈந்து இலை வேய்ந்த எய்ப்புறக் குரம்பை—வேலி
ன்முனையையொத்த கூர்மையினையுடைய முனையினையுடைய ஈந்தினுடைய இலையா
லேவேய்ந்த எய்ப்பன்றிமுதுகுபோலும் புறத்தினையுடைய குழுவில்,

[மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி, யீன்பிணை வொழியப் போகி:] ஈன்
பிணைவு மான் தோல் பள்ளி மகவொடு முடங்கி ஒழியப் போகி—பிள்ளைப்பெற்றவையி
ற்றி மான்றோலாகிய படுக்கையிலே அப்பிள்ளையோடே முடங்கிக்கிடக்க ஒழிந்தோர்
போய்,

* “பெண்ணும் பிணைவு மக்கட் குறிய” என்பதனால் வந்தபிணைவென்னும் ஆகார
வீறு அல்வழிக்கண் வன்கணமன்மையிற் குறியதன் இறுதிச்சினைகெட்டு உகரம்
பெறுதுநின்றது.

[நோன்காழ், இரும்புதலை யாத்த திருந்துகளை விழுக்கோ, ஹளவாய்ச் சுளா
யின் மீளிர மிண்டி:] இரும்பு தலை யாத்த திருந்து களை நோன்காழ் விழுக் கோல்
உளி வாய்ச் சுளாயின் மீளிர மிண்டி—பூண் தலையிலேயழுத்தின நன்றாகிய திரட்சி
யையும் வலியையுமுடைத்தாகிய வயிரத்தினையுமுடைய சீரிய கோல்செருகனை உளி
போலும் வாயினையுடைய பானாகளாலே கட்டிகள் கீழ்மேலாகக் குத்துகையினாலே,

கோல்செருகப்படுகின்ற சுளாயையுடைமையிற் சுளாவென்றார்; ஆகுபெயர்.
சுளா - குழைச்சு.

இரு நிலக் கரம்பைப் படு நீறு ஆடி—கருநிலமாகிய கரம்பை நிலத்திலுண்டாகிய
பழுதியைஅனைந்து,

நுண் புல் அடக்கிய வெண் பல் எயிற்றியர்—மெல்லிய புல்லரிசியை வாரியெ
டுத்துக்கொண்ட வெள்ளிய பல்லையுடைய எயிற்சூடியிற்றிறந்தமகளிர்,

போய் மிண்டுகையினாலே ஆடி அடக்கிய எயிற்றியவொன்க.

மிகவினைந்துதிர்ந்தபுல்லை எறும்பிழுத்துச் சேரவிட்டுவைத்த இடமறிந்தெடுத்தல்
அந்நிலப்பண்பு.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சுசு.

† “ ” எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், சுஉ.

பார்வை யாத்த பறைத் தான் விளவின் நீழல் முன்றில் நிலவுரற் பெய்து—பார்வைமான்சுட்டிபின்ற தேய்த்ததாவினையுடைய விளவினது சிழியையுடைய முற்றத்திடத்துத் தோண்டின நிலவுரலிலே அப்புல்லரிசியைச் சொரிந்து,

குறப் காழ் உலக்கை ஒச்சி—குறிய வயிரமாயிப உலக்கையாலேகுத்தி,

பெய்த மென்று வல்லாற்று உவரி தோண்ட—ஆழந்த மென்றற்றித் தில்லாற்றாடிய உவரிக்கோ முகத்தொண்டு,

தொல்லி முரவு வாய்ச் சூழிடு முரி அகிப்பு ஏற்றி—பறைய ஒறவாய்போன பாவினிலே வார்த்தையுலையை முரிந்த அக்ப்பிலேவைத்து,

[வாளு தட்ட வானே புழுக்கல்:]

வாளு அட்ட புழுக்கல்—அரியாதாக்கின சோந்தை,

எயிற்றியர் பெய்து ஒச்சித் தோண்டி ஏற்றி அட்ட புழுக்கலெனமுடிக்க.

வானே—உப்புக்கண்டத்தோடே,

[வாடரத் துமைப வயவர் பெருமக, ஞோடாத் தானை:] ஓடாத் தானை வாடரத் தும்பை வயவா பெருமகன்—முதுகிடாதபடையினையுடைய கெடாத தும்பைகுடின போனாவல்ல வீரருடைய தலைவனாகிய,

ஒன் தொழிற் கழற் காற் செவ்வணாநாடன் சென்னியம் எனின் — ஒள்ளிய தொழில்களையுடைத்தாமிய வீரக்கழலணிந்த காலினையுடைய செவ்விய மலைநாட்டையுடையவனுடைய பாணச்சாதியேமென்று கூறவிராயின்,

தெய்வ மடையின் தேக்கிலைக் குவைடி—தெய்வங்களுக்குச் சேரஇட்டிவைத்த பலிபோலே புழுக்கலையும் வாடுகளையும் (க௦௦) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே,

[தம், பைநீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவர்:] பதம் தம் பை நீர் கடும்பொடு மிகப் பெறுகுவர்—அவ்வுணவை தம்முடைய பசுமைநீர்ந்த சுற்றத்தோடே மிகப்பெறுகுவர்;

வியன்காட்டியவுகளில் (அஉ) உல்குடைத்தாகிய (அக) கெடுகெடுதியையும் (கடு) உம்பலர் (எக) கழுதைச்சாத்தொடுவழங்கும் (அ௦) உல்குடைப்பெருவழிக்கவலையை புந் கடித்திருக்கும் (அக) வில்லுடைவைப்பின் (அஉ) குரம்பையில் (அஅ) எயிற்றியர் (க௦) தாண்களட்டபுழுக்கலையும்வாடுகளையும் (க௦௦) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கேமமாகத் (க௦) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே (க௦௦) அப்பதத்தைப் (க௦௫) பெருமகனாகிய (க௦௧) உணாநாடன் சென்னியமெனின் (க௦௩) துங் (க௦௦) கடும்பொடு மிகப்பெறுகுவர் (க௦௫) எனமுடிக்க.

உல்கு-இரண்டுவழிக்குக்கொள்க. குவைடி பென்னும் செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பெறுகட்டு.

[மானடிபொறித்த மயக்கதர் மருங்கின்:] மயங்கு மான் அடி பொறித்த அதர் மருங்கின்—நீரின்மையின் மயங்கித்திரியும் மானடி. அழுந்திக்கிடக்கின்ற வழியிடத்திலே,

வானம் மடி பொழுதில் நீர் கடைகிடிக் குறித்த அகழ்—மழை பெய்தலைத்தவிர்த்த காலத்தே நீர்நீர்கவெண்ணிமென்று வச்சதலாலே குறித்தகூடும்,

அகழப்படுதலின், அகழென்றது ஆகுபெயர்.

குழ் பயப்பின் அகத்தி ஒளித்த ஒக்கி—அதனைச் சூழப்பறித்துக்கிடக்கின்ற மட்டுக்குழிகளினுள்ளே மறைத்தோதங்கி.

தண்ணீர் குடிக்கவருமென்று குளத்தைச் சூழப்பறித்தகுழி.

புகழா வாணகப் பூவின் அன்ன வளை மருப்பு ஏனம் வரவு பார்த்து இருக்கும்—அகத்திப்பூவின்யொத்த வளைந்த கொம்பினையுடைய பன்றியினது நீருண்ணவரும் வானைப்பார்த்திருக்கும்,

அனாகான் வேட்டம் அழுங்கின்—நகலிபாமத்து வேட்டை ஒழிந்தார்களாயின், பகல் நான்—அதன் பிற்பிறைநாளிலே,

[பருவாய் குமலியொடு பைம்புத லெருக்கித், தொகுவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளனாத் தாமரைப் புல்லிதழ் புனையும், நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளைஇ:]

முள் அனாத் தாமரைப் புல் இதழ் புனையும் நெடுஞ் செவிக் குறு முயல் போக்கு அற—முள்ளாத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் நெடிய செவியினையுடைய குறிய முயலை ஒரிடத்தும் போக்கில்லாதபடி,

தொகு வாய் வேலித் தொடர் வலை மாட்டி வளைஇ—குவிந்த இடத்தையுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்றுபிணைத்த வலைகளை * மாட்டிவளைத்து,

பகு வாய் குமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி—அங்காந்த வாயையுடைய நாயுடனேசென்று பசியதுறுகலையடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

[கடுங்கட் கானவர் கடறுகட்டி னென்னு, மருஞ்சுரம்:]

கடறு கட்டிண்ணும் அருஞ் சுரம்—காட்டி லுள்ள முயல்களைக் கொள்ளுகொள்ள னென்னும் அரிய பாலைநிலம்,

கடுங்கட் கானவர்—தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (ககசு) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (க௭அ) பார்த்திருக்கும் (கக௦) இராவேட்டமழுங்கிற் பகனாளிலே (ககக) முயலைப் போக்கறவளைத்து (ககரு) எருக்கிக் (ககஉ) கட்டிண்ணும் (ககசு) அருஞ்சுரமெனமுடிக்க.

அருஞ் சுரம் இறந்த அம்பர்க் குறும்பிற் சேப்பின்—இவ்வரியநிலத்தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிற்றங்கில்,

குறும்பிற்சேப்பின் (கஉக) என்பதனை இவ்விடத்தக்கூட்டுக.

இதனால் கண்பகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக் கலந்தநிலமுவ் கூறினார்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சுரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுறைப்பர்.

[பருந்தபட, வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி:] ஒன்னாத் தெவ்வர் நடுங்கப் பருந்து பட ஒச்சி—பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள்படியக் குத்தி,

வைகுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எஃகம் வடி மணிப் பலகையொடு நிரைஇ—கூர் மையையுடைய முனைமழுங்கின புலானுறும் வாயையுடையவேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்தவைத்து,

முடி நாட் சாபஞ் சாத்திய கண்ணு வியன் நகர்—தலையிலே முடிந்தநாணையுடைய வில்லைச்சாத்திவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியையுடைய வீடுகளையும்,

ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வளைப்பின்—ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலை மையினையுடைய மதினையும்,

* முட்டிவளைத்தென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

யனாத் தேன் புளாயும் கவைக் கடைப் புதையொடு கடுத் துடி துங்குங் கணைக் காற் பந்தர்—மலையிற் றெனிகுளையொக்கும் குலையினையுடைத்தாகிய அடியினையுடைய அம்புக்கட்டுக்களுட னே ஓசைகடிய தடியுந்துங்குந் திரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

தொடர் நாய் யாத்த துன்னரும் கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய்களைக்கட்டிவைத்த பிட்டுதற்கரிய காலையுடைய விட்டினையும்,

[வாழ்முள் வேலிசு சூழ்மினைப் படப்பை:] முள் வாழ் வேலிச் சூழ் மினைப் படப்பை—முள்ளையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற்காட்டினையுடைத்தாகிய பக்கத்தினையும்,

கொடு துகல் தழுவிய புதலின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவையுடைய வாயிலினையும்,

செந்திலை நெடு அழி யயர் கழு நிராத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கன் நிராத்த ஊர்வாசலினையுமுடைய, பகைவனாக்குத்தகுத்குக்கழுவைத்தார்.

கொயி லில் எயினர் குறம்பிற் செப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயினர்ச்சாதி யிலுள்ளாளுடைய அரணிலேதங்கிள்,

கணைதுஞ்சலயனகர் (கடக) முதலியவற்றையுடைய குறம்பென்க.

களர் வளர் கந்தின் காழ் கண்டன்ன கவல் யினை நெல்லின் செவ்வயிழ்ச் சொன்றி—களர்நிலத்தேவளர்ந்த கந்தினதவிதையைக் கண்டாற்போன்ற மேட்டுநிலத்தேயினந்த நெல்லினது சிவந்த அவிழாகியசோற்றை,

குமலி தத்த மனவுச் சூல் உடும்பின் வறை காலியாத்தது வயின்றொறும் பெறு குயிர்—காய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டைகையுடைய உடுமினது பொரியலாலே மறைத்ததனை மனைகடோறும்பெறுகுயிர்;

செப்பிற் பெறுகுயொன்க.

யானை தாக்கினும் அரவு மேற் செவிலும் நீல் கிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப் பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன்னெதிரே செல்லினும் பாம்பு தன்மேலே செல்லினும் நீலநிறத்தைதையுடைய மேகத்திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் குற்கொண்டமகள் அடைவியற்றிற்கஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்டவாழ் வினையும்,

வலிக் கூட்டுணவின் வாட் குடிப் பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளுகொண்டு ன்ணும் உணவினையுடைய வாட்டொழுவேசெய்யுங் குடியிற்பிறந்த,

புலிப் போத்தன்ன புல் அணர்க் காணை—புலியினது போத்தையொத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அக்கிலத்தத்தலைவன்,

செல் நாய் அன்ன கரு விற் சுற்றமொடு கேளா மன்னர் கடி புலம் புக்கு—தான் குறித்தவலங்கின்மேலே செல்கின்றநாய் அதனைத் தப்பாமற் கொள்ளுமாறுபோன்ற கொடியவில்லையெடுத்த காவலாளருடனே தன்வார்த்தைகேளாத பகைவருடைய காலையுடைய நிலத்தேசென்று,

காள் ஆ தத்து நடிய கொடை தொலைக்கி—விடியற்காலையிலே அவர்கள்பகை களைஅடித்தக்கொண்டுபோந்து அடிநறைக் கள்ளுக்கு விலையாகப்போக்கி,

இல் அடு கள் இன் தொப்பி பருகி—அதற்குப் பின்பாகத் தமதில்லிலே சமைத்த கள்ளுக்களில் இனிதாநீய நெல்லாற்செய்த கள்ளையுண்டு,

மல்லல் மன்றத்த மத விடை கெண்டி—வளப்பத்தினையுடைய மன்றலே வலியையுடைய ஏற்றை அறுத்துத்தின்று,

மடி வாய்த் தண்ணுமை கடுவட் சிலைப்ப—தோலே மடித்துப்போர்த்த வாயையுடைய மத்தளந் தங்களுஞ்ஞடுவே முழங்காநிற்ப,

[சிலைநலி லெறுழ்த்தோ ளோச்சிவலன் வளையூஉப், பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை, முரண்டலை கழிந்த பின்றை:] சிலை நலில் எறுழ்த் தோள் ஒச்சி வலன் வளையூஉப் பகல் மகிழ் தூங்கும் தூங்கா முரண் தலை இருக்கை கழிந்த பின்றை—வில் லுப்பயின்ற வலியையுடைய இடத்தோனையெடுத்து வலப்பக்கத்திலேவளைந்து பகற் பொழுதிலே மகிழ்ச்சியுடனேயாடும் அசையாப்பொருதலையுடைய குடியிருப்பினைக் கடந்தபின்பு,

இதனாற் குறிஞ்சிநிலம் முற்கூறி அதன்பகைப்புலமும் பிற்கூறினார்.

மறிய குளகு அரையாத்த குறுவ்கால்— ஆட்டுமறிகள் நின்றதின்னூந் தன்மையையுடைய தழைகளைத் தம்மிடத்தேகட்டின குறிய கால்களையும்,

[குரம்பைச், செற்றை வாயில்:]

செற்றை வாயில்—சிறுதூற்றையையுடைய வாயிலினையும்,

குரம்பை— குரம்பையினையும்,

செறி கழிக் கதவின்— கழிகளாற் கட்டப்பட்ட கதவினையும்,

[கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச் சாம்பின்:] கழித் தலைக் கற்றை வேய்ந்த சாம்பின்— வறிந்த கழிகளிடத்தே வரகுகற்றைகளாலே வேய்ந்த சேக்கையையும்,

[அதனோன் றஞ்சுங் காப்பி னுதன்:] உதன அதனோன் றஞ்சுங் காப்பின்— கிடாயினுடைய தோல்களைப் பாயலாகவுடைய முதியோன் துயில்கொள்ளுங் காவலையுமுடைய,

“மொத்தையுந் தகரு முதனா ம்ப்பரும், யாத்த வென்ப யாட்டின் கண்ணே” என்றார்மரபியலில்.

காலினையும் (௧௪௮) வாயிலினையும் கதவினையும் (௧௪௯) சாம்பினையும் (௧௫௦) காப்பினையு (௧௫௧) முடைய குரம்பை (௧௪௮) யென்க.

நெடுந் தாம்பு தொடுத்த குறுந் தறி முன்றில்—தாமணிதொடுத்த நெடிய தாம்பு கள்கட்டின குறியமுனைகளையுடைய முற்றத்தினையும்,

கொடு முகத் திருவையொடு வெள்ளை சேக்கும் இடு முள் வேலி எருப் படு வரைப்பின்—வளைந்த முகத்தினையுடைய செம்மறியாட்டுடனே வெள்ளாடுங்கிடக்குங் கட்டுமுள்ளாகிய வேலியினையுமுடைய எருமிகுநின்ற ஊரிடத்து,

குரம்பையினையும் (௧௪௮) முற்றத்தினையும் (௧௫௨) வேலியினையுமுடைய வரைப்பென்க.

[கள்ளிருள் விடியற் புள்ளெழுப் போகி:]

நள் இருள் விடியற் புள் எழ—செறிந்த இருள்போகின்றகாலத்தே பறவைகள் துயிலெழாநிற்க,

போகியென்பதனைமேலேகூட்டுக.

புலிக் குரல் மத்தா ஒலிப்ப வாய்—புலியினது முழக்கம்போலும் முழக்கத் தையுடைய மத்தை ஆரவாரிக்கும்படி கயிற்றைவலித்து,

ஆய்வி வாய் முழி அன்ன கூர்பு முகை உறை அமை தீந்தயிர் கலக்கி—குடைக் காளாறுடைய வெள்ளிய முகைகளையொத்த குயிந்த முகிழ்கையுடைய உறையாலே லிறாகத்தோய்ந்த இனியதயினாக்கலாத்து,

முகை - மொட்டு. முகிழ் - ஓடையின்மேற் புடைத்துகின்றது.

அரை நெரிந்து—வெண்ணொளையெகித்து,

புகர் வாய்க் குழி பூச்சுமட்டு இரிஇப் போகி (கருடு)—தயிர் புள்ளியாகத்தெறி த்த வாயையுடைய மோர்ப்பானையைப் பூவாற்செய்த சுமட்டைத்தலையிலேவைத்து முந்தைய குறிஞ்சிலித்தேறப்போய்,

சார் மோர் மாறும்—காலையிலே மோலாவிற்கும்,

சல் மா மேனி—அன்னுரிய மாமையாகிய நிறத்தினையும்,

கிண்குறை தயல்வருங் காதின்—தாளுருவியசையுங் காதினையும்,

பனைத் தோள்—மூங்கில்போலுந் தோளினையும்,

குறு நெறிக் கொண்ட கூந்தல்—குறிதாகிய அறலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட மயிரினையுமுடைய,

ஆய்மகள்—ஆய்ச்சாநியிற்பிறத்தமகள்,

மேனிமுதலியவற்றையுடையமகள்.

அனை விலை உணவிற் கினை உடன் அருத்தி—மோர்விற்தனாலுண்டாகிய நென் முதலியவற்றாலே சுற்றத்தாரொல்லாரையும் உண்ணப்பண்ணி,

நெய் விலைக் கட்டிப் பசும் பொன் கொள்ளான்—பின்பு தான் நெய்யைவிற்கி ண்றவிலைக்குக் கட்டியாகப் பசும்பொன்னை வாங்காளாய்,

எருமை கல்லான் ஒரு நாகு பெறுஉம் குடி (ககக)—பாலெருமைமையையும், கல் லபகமையும், கரிய எருமைகாணினையும் நெய்க்கொப்பாகச்சொல்லி வாங்குங்குடி,

அட்டியென்றுபாடமோழி வார்த்தென்றுஉறுதலுமாம்.

குறிஞ்சிலித்தே நெய்யைவிற்துஅவர்கள் அடித்தக்கொண்ட எருமைமுதலாய வற்றை விலைபாசுவாங்கிஞனென்க.

மடி வாய்க் கொவலர்—சிழ்க்கைபிடித்தலாலே மடித்தவாயையுடைய இடையர்,

குடி வயிற் சேப்பின்—குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

[கிருங்கினை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன, பகத்தினை மூரல் பாலொடும் பெறு குவிர்:] ஞெண்டின் கிருங் கினைச் சிறுபார்ப்பு அன்ன பகத் தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்—கண்டினது பெரிய சுற்றமாகிய சிறிய பார்ப்பையொத்த செவ்வித் தினையரிசியாலாக்கின சிலுத்தசோற்றைப் பாலுடனேபெறுகுவிர்;

பன்னெழாக்கி (கககி) வாக்கிக் (ககக) கலக்கித் தெரிந்து (ககக) இரிஇப் (ககக) போகி (ககக) மாறும் (ககக) ஆய்மகள் (ககக) என்க.

மடிவாய்க்கொவலர் (ககக) உடைப்பிடத்த (ககக) ஆய்மகள் (ககக) அருத்திக் (ககக) கொள்ளாட்டி (ககக) பெறுஉங் (ககக) குடிவயிற்சேப்பின் (ககக) மூரல் பாலொடும்பெறுகுவினமுடிக்க.

தொடு தோல் மரிஇய வடு ஆழ் னோன் அடி. — செருப்புவிடாமற் பிடந்த வடுவழுந்
தின வலியையுடைய அடியினையும்,

விழுத் தன்னை னென்றிய கை — பசுக்களுக்கு வருத்தஞ்செய்யும் தடியையுன்றின
கை,

மழுத் தின் வன் கை — மாங்கனை ஒடியெறிந்துகொடுக்கும் கோடாரியாற் றழும்
பிடுந்த வலியையினையும்,

உறிக் கா ணர்ந்த மறுப் படு மயிர்ச் சுவல் — இரண்டிதலையினும் உறியினையு
டைய காக்கள் மேலேயிருத்ததனால் உண்டாகிய தழும்புமிக்க மயிரொழுந்த தோட்க
ட்டினையும்,

மேம பால் உணர்த்த ஓரி — எல்லாமன்றும் பொருத்தம் பசுக்கறந்த பாற்கை
யைத் தடவின மயினையும்,

[ஒங்குமீசைச், கோட்டவும் கொடியவும் வினாஇக் காட்ட, பல்பூ மிடைந்த
படலைக் கண்ணி:] காட்ட ஒங்கு மீசைக் கோட்டவும். கொடியவும் பல்பூ வினாஇ
மிடைந்த படலைக் கண்ணி — காட்டிடத்தனவாகிய உயர்கின்ற உச்சியினையுடைய
கொம்புகளிலுள்ளவும் கொடிகளிலுள்ளவுமாகிய பலபூக்கள் கலந்துகொருங்கிய கலம்ப
கமாகிய மாலையினையும்,

ஒன்று அமர் உடுக்கை — ஒன்றாய்ப்பொருந்திய உடையினையுமுடைய,

கூழ் ஆர் இடையன் — பாற்சோற்றையுண்டின்ற இடையன்,

அடிமுதலியவற்றையுண்டிய இடையன்.

கன்று அமர் நிரையொடு காணத்து அல்கி — கன்றுகள் பொருந்தின பசுத்திரளோ
டே காட்டிலேதங்கி,

[அந்து ணவிர்புகை சுழைக் கைம்முயன்று, குலிகோற் கொண்ட பெருவிறன்
குருகிழிச், செந்தித் தெரட்ட கருந்துனைக் குழலின்:]

குலிகோல் அம் துண் அவிர் புகை சுழைக் கை முயன்று கொண்ட செந் தி
குருகிழி தொட்ட கருந் துனைக் குழலின் — திக்கடைகோலாலே அழகிய துண்ணிய
தாய்விளங்கும் புகைமுற்படப்பிறக்கும்படி கையாலேகடைந்தகொண்ட சிவந்த செ
ருப்பினையுடைய கடைக்கொள்ளியாற்றினையிட்ட கரிய துளையினையுடைய குழலா
லெழுப்பின,

பெருவிறலென்பதனை இடையனென்பதனொடு முன்னேகட்டியெண்ணாக.

இனி குலிகோல் — பரித்தகோல், குருகிழி — கடைகின்றகோலென்றுமுறை
ப்பர்.

இன் தீம் பாலை முனையின் — மிகவுடனிய பாலையென்கின்றபண்ணைத் தான்
வெறுக்கில்,

[குமிழின், புழற்கோட்டித் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின், வில்யாழ் திசைக்கும் விர
லெறி குறிஞ்சி:] குமிழின் புழற் கோட்டித் தொடுத்த மரற் புரி விரல் எறி நரம்பின்
வில் யாழ் திசைக்குக் குறிஞ்சி — குமிழினது உட்பொய்யாகிய கொம்பிடத்தே விரை
த்துக்கட்டின மரற்கயிருகிய விரலாலேதெறித்துவாசிக்கும் நரம்பினையுடைய வில்
லாகிய யாழொலிக்குக் குறிஞ்சியென்கின்றபண்ணை,

பல் காற் பறவை கிளை செத்து ஒர்க்கும் — பலகாலினையுடைய வளங்கென் தஞ்
சுற்றத்தினோசையாகக்கருதிச் செவிகொடுத்துக்கேட்கும்,

* “வாங்கித்தம்பியும்” என்று குத்திரத்திற் கொலிப்பொறியான் இவையுணர் தல்கூறினும்.

புன் னுர் வியன் புலம் போல்— புல்லுநிறைந்த அகற்வியையுடைய நிலத்தைக்க டந்துபோய்,

முன்னர் இடையர்குடிவிரும்புகுநிப் பின்னர் அவர்பகக்கன்முதலியன நிற்றி ன்ற முல்லைநிலமுங்கூறினார்.

முன் னெடுத்து எழுநாநி முக்கிய தொழு உடை— பரைப்பின்— முன்னுத் தன்னி டத்தெழுந்த னெழுந்த விடத்தெதொடரி முதலிய காடுகள்முழுவளர்ந்த தொழு க்கையுடையவழிகளில்,

இது பகக்கன்முதலியனமேயாமற் காங்கின்ற இனங்காட்டையுடைய படைத்த லெவரிருப்புகூறிற்று.

பிடிக்கொத்து அன்ன குநிர் உடை— முன்றில்— பிடித்திராங்கின்றார்போன்ற வரகுமுதலியனாநிர்க்குங் குநிக்கையுடைய முன்றிலினையும்.

கவிர்நுத் தான் புறையுள் திரி மரப் பந்தர்— யானையினது காலையொக்கும் வர குநிக்கை கட்டுவிற்கும் பந்தரினையும்,

குறள் காட்டி உருவையொடு கலப்பை சார்த்தி நெடுஞ் சுவர் பறைந்த புடை குழ் கொட்டிப்— குறிய் சடைத்தொருவையொடே கலப்பையையும் சார்த்திவைக்கையி னுலே செடிய சவரிடத்திற்றேய்ந்த புடைகுழந்த கொட்டிவினையுமுடைய,

நெடுங்கட்டி ஒருபக்கத்திலேஅடுப்பெரித்து ஒருபக்கத்திலே தொழிலொழிந்த காலில் சடையிலுருவையையும் கலப்பையையுஞ்சார்த்தி எடுத்துகளுங் கட்டிநின்றவிற் கொட்டிலென்றார்.

பருவ வானத்தப் பா மனழ கெப்பச் கருவை வேய்ந்த கவின் குடிச் சிறார்— மாரிக்காலத்தையுடைய விகம்பிடத்தே பரந்த மேத்தைதயொப்ப வரகுவைக்கோலா லேவேய்ந்த அழகினையுடைய குடியிருப்பினையுடைய சிற்பவழர்களே,

சிறார்— அம்முல்லைநிலத்த உழுதண்பாரிருப்பு.

நெடுங் குறப் பூவிப் பூவின் அன்ன குறன் தான் வாகின் குறன் அயிழ்ச் சொன் னி— நெடிய கொத்தினையுடைய சிற்பூவியினது பூவையொத்த குறிய் தாளினையு டைய வாகினது சிறிய அயிழ்களாகிய சொன்றை,

புள்டினார் வேங்கை வீ கண்டன்ன அடரை வான் புழுக்கு அட்டி— நிறத் தையுடைய கொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைக் கண்டாலொத்த அவரைவிறையி னது கன்றுகிப்பருப்பை மிகவிட்டு,

வேங்கைப்பூவரினையுடைய விதைக்கு உவமை. புழுக்கு— புழுங்குவெந்தது; கும்மாயமுமாம். பருப்புச்சோறமென்ப.

† [பயிவடிந், திண்கவை மூற் பெறுவின்:]

இடையன் (கௌ) அல்லிப் (கௌ) பாலைபைத்தான்முனையின் (கஅ0) அதனைக் கையிட்டு விரலாலே வாசிக்குங்குறிஞ்சியைப் (கௌஉ) பறவையொக்கும் (கஅக) ப

* தொண்டப்பியம், பொருளதிகமர், மாரியல், கூட.

† இதற்கு ஒருபாதிமீறம் உரைகிடைத்திலது. கலத்தலிலே இனிம ச டையினையுடைத்தாசிய மூலேடே பெறுகுவின்னக.

த்தைப் போய் (௧௮௪) வரைப்புக்களின் (௧௮௫) முன்றின் (௧௮௬) முதலியவற்றையுடைய சிறுக்களினே (௧௮௭) வதவின்சொன்றியைப் (௧௮௮) புழுக்கையட்டி. (௧௮௯) மூலோடேபெறுகுவினமுடிக்க.

ஞாங்கர் — அந்நிலத்திற்குமேல்,

குடி றிதை வல்கிச் செஞ் சால் உழவர் — அக்குடியிருப்புநிறைந்த உணவின்னையுடைய செவ்விய சாலாகவுழுவின்ற உழவுத்தொழிலையுடையோர்,

ஒருசால் இருசாலென்றல் உழவுத்தொழிற்குமாபு.

நடை நவில் பெரும் பகி புதவிற்பூட்டி — உழவுத்தொழிலிலேயின்ற பெரிய ஏறுகளை வாயிலில்ல துகத்தைப் பூட்டிக் கொண்டிசென்று,

பிடி வாய் அன்ன மடி வாய் நாஞ்சில் உடுப்பு முக முழுக்கொழு முழுக ஊன்றி — பிடியினது வாயையொத்த வளைந்தவாயையுடைய கலப்பையினுடைய உடம்பினது முகத்தையொத்த பெருங்கொழு மறைய அமுக்கி,

தொடுப்பு எறிந்து உழுத துளர் படு துடவை — முற்பட வளையவுழுது விதைத்த பின்னர் இடைய உழுத களைகளைக் கொட்டுச்செத்திய தோட்டத்தை,

அரி புரு பொழுதின் — அறுக்கும்பருவம் வருங்காலத்தே,

[இரியல் போகி, வண்ணக் கடம்பி னறமல ரன்ன, வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற், கறையணற் குறம்பூழ் கட்டி சேக்கும்:]

குறுங் காற் கறை அணற் குறம்பூழ் — அடங்கட்டங்குங் குறுங்காலினையும் கருமையையுடையகழுத்தினையுமுடைய குறம்பூழ்,

வண்ணக் கடம்பின் நறு மலர் அன்ன வளர் இளம் பிள்ளை தழீஇ — வெள்ளிய நிறத்தையுடைய கடம்பினது நறுநாற்றத்தினையுடைய பூவையொத்த வளருகின்ற இனையபிள்ளைகள், மிகவும் பறத்தலாற்றாதனவற்றையும் கூட்டிக்கொண்டு,

* “பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை” என்றார்.

இரியல் போகிக் கட்டி சேக்கும் — அவர்களாரவாரத்திற்கஞ்சிக் கெடுத்தென்ற மையையுடையவாய் ஆண்டின்றுங் காட்டிலேதங்கும்,

வன்புலம் இறந்த பின்றை — முல்லைநிலத்தைப் போனபின்பு,

முற்றங்குடிச்சேருமுழவரால் உழுதற்குரிய முல்லைநிலமும்புறினர். இது மருதநிலத்தைச்சேர்ந்த முல்லைநிலம்.

உழவர் பூட்டி ஊன்றி உழுததுடவை அரிபுருபொழுதில் குறம்பூழ் பிள்ளைதழீஇப் போகிச் சேக்கும் வன்புலமென்க.

மென்தோல் மீதி உலகை கொல்லன் முறி கொடிது அன்ன — மெத்தென்றதுத்தியை அமுக்கியுதகின்ற உலையிற் கொற்றொழில்செய்கின்றவனுடைய முறிந்த கொடிற்றையொத்த,

கவைத் தான் அலவன் அளற்று அனை சிதைய — கப்பித்தகாலையுடைய குஞ்சு மனது சேற்றின்கண்ணுண்டாகிய முழைகெடும்படி,

பைஞ் சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பிற் கார் ஏறு பொருத கண் அகன் செறு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ச.

வின்— பதியகோரையை அடியிலே குத்தியெடுத்த மண்கிடக்கின்ற கொம்பையுடைய கரிய கடாக்கள் தம்மிற்பொருத இடமகன்றதெய்வின்சன்,

உழாஅ துண் தொளி நிரவிய வினோஞர் — தாம் உழப்படாத அத்த துண்ணிய சேற்றை ஒக்கமித்திடழவர்,

முடி நூறு அழுத்திய வெநி நீர்ச் செறுவில்— முடியாகக்கிடக்கின்ற நூற்றைகட்ட கெடியநீரையுடைய செய்களில்,

கிதையக் கொன்ற மருப்பின் எறுபொருத செறுவிற் றொளியநிரவிய வினோஞர் நூற்றையழுத்திய செறுவென்க.

கொஞர் தத்த கனைக் கால் செய்தற் கட் கமழ் புதப் பூ முனையின்—அர்செய்வில் கனகனைப்பறிப்பார் பறித்து ஏறட்ட திரண்டதாளினையுடைய செய்தவினது தேற்றுகின்ற புதியபூவை வெறுத்தீராயின்,

[முட்கினை, முகைஞழ் தகட்ட பிறழ்வாய் முள்ளிக், கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டு:] முகை ஞழ் முன் கினை முள்ளித் தகட்ட கொடுங் கால் பிறழ் வாய் மா மலர் கொய்து கொண்டு—அரும்புகள் ஞழ்த்த முன்னையுடைய கொம்புகளையுடைய முள்ளியின் இதுழையுடையவாயிய வளைந்த காலையும் மறிந்தவாயையும் கருமையையுமுடைய பூவைப்பறித்துக்கொண்டே,

அகனா பஞ்சாய்க் கோரை பல்லிற் வேட்டிப்புணர் கார்ப் பெய்த புனைவு இன் கண்ணி— அந்நிலத்திலுண்டாகிய தண்டானாகிய கோரையைப் பல்லாலே மென்று மென்றுகிழித்து முடிந்த நாராற்கட்டின புனைதற்கினியமாலையை,

நர் உடை இருத்தலை ஞாச் குடி—நருடைத்தாலிய கரிய தலைநிறையும்படி குடி,

பொன் கலன் கட்டளை கடுப்பக் கண்பின்—பொன்னையுரைத்த மாற்றுக்கானும் உரைகல்லையொப்பக் கண்பினது,

புன் காய்க் கண்ணம் புடைத்த மாப்பின் — புல்லிய காயிற்றொன்றினதாதை அக்கதிரைமுறித்து அடித்துக்கொண்ட மாப்பினையும்,

தானுள்கிடந்தது உரைத்தாற்போன்றது.

இரும்பு வடித்தன்ன மடியா மென்தோல்— இரும்பைத் தகடாக்கினாலொத்த திரையாத மெல்லிய தோலினையுமுடைய,

ஞாங் கைவினோஞர் காதல் அம் கிளாஅர் — வலிய கையாந் றொழில்செய்வாருடைய விருப்பத்தையுடைய அழகிய கிறுபின்னாகன்,

பழஞ்சோற்று அமலை முனைதி—பழைய சோற்றினது கட்டியைவெறுத்த,

வரம்பிற் புதுவை வேங்கை சுவீ குடில் முன்றில் அவல் எறி உலக்கைப் பாடுவிந்த — வரம்பிடத்துப் புதிய வைக்கோலாலேவேங்கை சுவீந்த குடிவினுடைய முறித்தே அவலையிடிக்கும் உலக்கையினது ஒசைசெறிக்கையினாலே,

குடில்கள்-பன்றிமுதலியனவற்றைக் காத்தற்குக் கட்டினவை.

அயல கொடு வாய்க் கிண்டி படு பகை வெருஉம் — அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய வளைந்த வாயையுடைய கிளிகள் தமக்குண்டாகின்ற பகையாக நினைத்தஞ்சும்,

கீக்கா யாணர் வாங்கு கதிக் கழனி — இடையஞாத பதுவருவாயினையுடைய உறையுக்கெரினையுடைத்தாகிய கழனியிடத்த,

கெடுபுடைப்புப் பருடைக் காதி அன்ன — எறியப்பட்டார்க்குக் கெக்குத்தன்மை உடையக் கெடுத்தலை புடைத்தாகிய குளவீத்திரையொத்த,

பைதற வினைந்த பெருஞ் செந் நெல்லின் — பசுமையறும்படி முற்றின் பெரிய செந்நெல்லினுடைய,

தூம்பு உடைத் திரன் தாள் துமித்த வினைஞர்—உன்னப்பொய்யையுடைத்தா கிய திரண்டதானையறுத்த தொழில்செய்வார்,

பாம்பு உறை மருதின் ஒங்கு வினை நீழல்— பாம்புடெக்கின்ற மருதின் உயர்ந்த கொம்பாறுண்டாகிய சிழவிலே,

பழையமரமாதலிற் பாம்புடெக்குமென்றார்.

பலி பெறு வியன் களம் மலிய ஏற்றி— ஒன்றிறையுந்தெய்வங்கள் பலிபெறுகின்ற அகன்ற களங்களிலே மிகவுகிறையப் போராகவிட்டி,

[கணங்கொன் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந், துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத்த வைபோல்:] கணங்கொன் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து துணங்கை ஆடும் அம் பூதந் துகில் உடுத்தவைபோல்—திரட்சிகொண்ட தம்முடைய சுற்றத்தோடே ஒழுங்காகச் செறிந்து நின்று துணங்கைக்கூத்தாடுகின்ற அழகினையுடையபூதங்கள் வெள்ளிய துகிலையுடுத்துகின்றவைபோல,

என்றது - தம்மில் வினையாடுவதற்குத்திரண்ட பூதமென்றவாறு.

சிலம்பி வால் நூல் வலந்த மருங்கிற் குழுமு நிலைப் போரின் முழு முதல் தொலைச்சி—சிலங்கியினது வெள்ளியதூல்கூழ்ந்த பக்கத்தினையுடைய பலவாகத்திரண்ட தன்மையினையுடைய போர்களினுடைய பெரிய அடியை வாங்கியிரித்து,

பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை—ஏர்கள் கடாவிட்டுப் போனபின்பு,

துகள் தப வையுந் தூரும்பு கீக்கி—குற்றமறும்படி வைக்கோலையுந் கூளத்தை யும் அதனிடத்துநின்றுநீக்கி,

பைதற—ஈரம் உலராதற்க,

குடகாற்று எறிந்த குப்பை—மேல்காற்றாலே கையாலே துவத்தாற்றின பொலி,

வடபாற் செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத் தோன்றும்—வடநிசைக்கனாளுதாகிய மேருவாகிய மலைபோலே மிகும்படிதோன்றும்,

தண் பனை தழீஇய தளரா இருக்கை—மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்புக்களில்,

மார்பினையும் (உஉஉ) தோலினையுமுடைய (உஉஉ) வினைஞர்சிறார் (உஉஉ) முனைஇ (உஉஉ) அவ்வெறியுலக்கைப்பாடுவிற்கையாலே (உஉஉ) கிள்ளெவருஉம் (உஉஉ) கழனிகளில் (உஉஉ) வினைந்த நெல்லினைத் (உஉஉ) துமித்தவினைஞர் (உஉஉ) ஏற்றித் (உஉஉ) தொலைச்சி (உஉஉ) நீக்கி (உஉஉ) எறிந்தகுப்பை (உஉஉ) தோன்றும் இருக்கை யெனக்கூட்டிக.

பகட்டு ஆ ஈன்ற கொடு நடைக் குழவிச் சுவைத் தாம்பு தொடுத்த காழ் ஊன்று அல்குல் —பெருமையையுடைய பசுக்களின்ற வனைந்த அடியையுடைய சுன்றகனைக் கட்டின தாமணியையுடைய செடியதாம்புகன் கட்டிக்கிடக்கின்ற தறிகன்றட்ட பக்கத்தினையும்,

* “முழுவலி தஞ்சுந் கோய்தபு கோன்றொடை, துண்கொடி யுழினை வெல் போ ரறுகை” என்றாற்பிறரும். கவை-ஆகுபெயர்.

* பதிற்றுப்பத்து, ஐந்தாம்பத்து, ௧: “முழுவலி தஞ்சுந் கோய்தபு கோன்றொடை, துண்கொடி யுழினை வெல்போ ரறுகை, சேன னாயினங் கேளென மொழிந்த”. அறுகையென்பான் ஓர்குறுகிலமன்னன்.

[எனியெய்தா நீனெயி மார்பின்:] நீன் எனியெய்தா நெடு மார்பின்—நீண்ட
எனிக்கெட்டாத செடிய வடிவினையும்,

முதல் தலத்திற் றெடுகிய பழம் பல் லெனின் — தலையைத்திறந்து உள்ளே
சொரியப்பட்ட பழையவாகிய பல லெனினையுமுடைய,

பழையவென்றும், செட்டைமுதலிய சாதிப்பன்மைகருதி.

குமரி முத்த கூடு மூக்கு கல்லில்—அழியாததன்மையவாய் முதிர்ந்த கூடுகள்
வளர்ந்த கல்ல இல்லினையும்,

அங்குலினையும், மார்பினையும், உணவினையுமுடைய கூடுடன்.

தச்சுக் கிடுகிர் தச்சப் புனைந்த வராத் தோர் உருட்டிய புதல்வர்—தச்சச்சாதியி
நிறிந்த தொழில்செய்தற்குரிய கிறியார் பிறர்விரும்பும்படி பண்ணின பிறராலே
ஏறப்படாத கல்ல கிடுதேரை உடைத்தெண்ணிநிறிந்த பின்னாகன்,

தளர் கடை வருத்தம் கிட—தமது தளர்கடையாளுண்டானவருத்தம் தம்மைவி
ட்டி நீங்கும்படி,

அவர் முலைச் செவிலி அம் உடண்டிந்த தழிஇப் பால் ஆர்ந்து அமளித் துஞ்சும
அழகு உடை கல்லில்—பால்காந்த முலையினையுடைய செவிலித்தாயராகிய அழகினையு
டைய மகளினாத் தழுவிக் கொண்டு அம்முலையிற் பால் நிறையவுண்டு தமதுபடுக்
கையிலே துயில்கொள்ளும் அழகையுடைத்தாகிய கல்ல இல்லினையும்,

செவிலியம் பெண்டி ரென்பது ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

தொல் பசி அநியாத் துளங்கி இருக்கை மல்லற் பேர் ஊர் மடியின்—ஏனைநா
ட்டிற்குரியல்பாகிய பழையநிதியையநியாத அசையாத குடியிருப்பினையு முடைய
வளப்பத்தையுடைத்தாகிய பெரிய ஊரின் கண்ணே தங்கின்,

மடியா லினோர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி மனை வாழ் அளகின் வாட்டொடும்
பெறுகுயிர்—தொழிலொழித்திராத தொழில்செய்வார் கொண்டுவந்த வெள்ளிய நெ
ற்ச்சாற்றை மனையின்கண்ணேவாரும் கொழிப்பெடையினூற் சமைத்த பொரிய
லோடு பெறுகுயிர்;

* “கோழி கூகை யாயிரன் டல்லவை, குழுவ் கால யளகென லமையா”
என்றார்.

செயுவிற் (உகஉ) புதப்பூமுனையின் (உகச) மாமலர் கொய்துகொண்டு (உகசு)
உடைத்திப் (உகௌ) பெய்தகண்ணியைச் (உகஅ) குடித் (உகக) தளராவிருக்கைகளிற்
(உகஉ) கூடோங்கு கல்லில்லையும் (உகௌ) அழகினையுடைய கல்லவில்லையும் (உகஉ)
தளர்காவிருக்கை யினையுமுடைய (உகக) பேரூரிலே தங்குவிராயின் (உகசு) வல்சி
யை (உககி) வாட்டொடும்பெறுகுயிர் கொனக் கூட்டுக.

[மழையின யாடுங் கழைவள ரடுக்கத், தளங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன்,
காஞ்சால் வேழம் கதழ்வுற் றுஅங்கு:] மழை வினியாடும் கழைவளர் அடுக்கத்து
அணங்கு உடை யாளி தாக்கலிற் காஞ்சால் வேழம் பலவுடன் கதழ்வு உற்றாஅங்கு
—மேகங்கள் வினியாடித்திரியம் மூக்கில்லாள்கின்ற பக்கமையிலே தம்மைவருத்து
தமையுடைய யாளியாகையினாலே திரட்சியமைந்த யானைபலவுங்கூடிக் கலக்கிக்
கூப்பிட்டாற்போல,

எத்திரம் கிடைக்கும் துஞ்சாக் கம்பலை விசயம் அடுஉம் புதை குழ் குலிதொ

* தொக்காட்டிக், பொருளிகாரம், மரபியல், 66.

மும்—ஆலையாரவாரிக்கும் மாளுத ஓகையையுடைய கருப்பஞ்சாற்றைக் கட்டியாகக் காய்ச்சும் புகைகூழ்ந்த கொட்டில் கட்டோறும்,

ஆலை - ஆகுபெயர்.

கரும்பு இன் திஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்—கரும்பினது இனிய சாற்றை முற்படக்குடித்துப் பின்னர் அக்கரும்பின்கட்டியைத் தின்பிராக.

* “ஆங்கின் மிசைந்த முழந்தா னிரும்பிடி,” † “வீழ்கனிது மிசையாப் புலியினும்” என மிசைதல் தின்றற்றொழின் மேனின்றது.

[வேழ நிகாத்து வெண்கோடு வினாஇத், தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த, குறியிறைக் குரம்பை:] வெண்கோடு வினாஇ வேழம் நிகாத்துத் தாழை முடித்துத்தருப்பை வேய்ந்த குறியிறைக் குரம்பை—வஞ்சிமரமும் காஞ்சிமரமுமானிய வெள்ளிய கொம்புகளைக் கைகளுக்கூப்பிய கலந்துநாற்றி வேழக்கோலை வரிச்சாகநிகாத்துத் தாழைநாராற்கட்டித் தருப்பைப்புல்லாலே வேயப்பட்ட குறியவிறப்பையுடைய குடிவினையும்,

முடிந்து - முடித்தெனவிதாரம். குறியிறை - பண்புத்தொகையாதலின், மருவின்பாத்தியதாய் கின்றது.

பறி உடை முன்றல் — மனைவாரியெடுக்கும் பற்களையுடைய முற்றத்தினையுமுடைய,

கொடுங் காற் புன்னைக் கோடு துமித்து இயற்றிய பைங்காய் தூங்கும் பாய் மணற் பந்தர்—வளைந்த காலையுடைய புன்னைகளினது கொம்புகளை வெட்டியிட்ட பசியகாய்கன்றாலும் பரந்த மணலையுடைய பந்தரிலே,

பைங்காய் - சுரைக்காய்முதலியன; புன்னங்காயுமாம்.

இனையரும் முதியரும் கிளையுடன் தவன்றி—இனையவர்களும் முதிர்ந்தவர்களும் சுற்றத்துடனே கிறைந்திருந்து பின்பு,

புலவு துணைப் பகழியும் சிலையும் மானச் செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறுப் பிறழும் மை இருங் குட்டத்து மகலொடு வழங்கி — புலாநாறுமுனையினையுடைய அம்பையும்விலையுமொப்பச் சிவந்தவரியினையுடைய கயல்களோடே பசியஇரூப் பிறழும் கருமையையுடைய பெரிய ஆழந்த குளங்களைப் பின்னாகளோடேயுலாவி மனைப் பிடித்து,

கோடை நீடினங் குறைபடல் அநியாத் தோள் தாழ் குளத்த கோடு காத்திருக்கும்—கோடைக்காலம் நீட்டித்துகின்றதாயினும் வற்றாதவையறியாத கையை மேலே உப்பிமுழுநி நீர்நிலைகாட்டுங்காலத்துக் கையமிழ்த்துக் குளங்களினுடைய கலையைக்காத்திருக்கும்,

* கலித்தொகை, இராட்டாவது குறிஞ்சி, நசு:—“வாங்குகோ னெல்லொடு வாங்கிவரு வைகன், முங்கின் மினாந்த முழந்தா நிரும்பிடி, தூங்கிவை வாழை கனி புக்கு ஞாங்கர், வருடை மடமறி யூர்விடைத் தஞ்சு, மருடுங்கு சோலை யிலங்குநீர் வெற்ப”.

† அகநானூறு, கனிற்றியானைநா, உக:—“தொடங்குவீணை தவிரா வசையி னென்றாட், கிடந்தயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படின்—வீழ்கனிது மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த—தாழ்வி னுள்ளத் தலைத் தலைச் சொப்ப”.

* “வெளிற்றப் ப் குருதிலென்ன நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுசிற்ப் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, லளித்தவை பாடியாட” என்றார் பிறரும்.

கொடு முடி வல்லுந் குடிவயிற் சேப்பின்—வளைந்த முடியினையுடைய வலையை விடாமையுடைய குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

பந்தரி ல் (௨௬௭) துவன்றி (௨௬௮) வழுங்கிக் (௨௭௧) காத்திருக்கும் (௨௭௬) விலகுரொனமுடிக்க.

ஞாம்பையினையும், முன்றலினையு (௨௬௮) முடைய குடி (௨௭௧) யென்க.

அவையா அரிவி அம் கவித் துழவை—குத்தாத கொழியலரிசியை அழகினையுடைய கனியாகத் தழாவி யட்ட உழை,

மலர் வாய்ப் பிழாவிற் புலர ஆற்றி—அகன்ற வாயையுடைய தட்டுப்பிழாவிலே உலரவாற்றி,

பாம்பு உறை புற்றின் குறும்பி எய்க்கும் பூம்புறம் நல்லடை அனைஇ—பாம்புகி டக்கின்ற புற்றின்சுட்டிடக்கும் புற்றும்பழஞ்சோற்றையொக்கும் பொலிவுபெற்ற புறத்தினையுடைய நல்ல முனையையிடித்துச் சேரஅதனை அகிலேகலந்து,

கெல்லடையும் பாடம்.

[தேம்பட, எல்லையும் இரவும் இருமுறை கழிப்பி:] தேம் பட இரு எல்லையும் இரு இரவும் முறை கழிப்பி—இனிமைபிறக்கும்படி இரண்டிபகலும் இரண்டிரவும் அரிபாமல் வைத்து,

[வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற வினைந்த, வெங்கீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி:]

வல் வாய்ச் சாடியின் வழைச்ச அற வினைந்த—வலியவாயினையுடைய சாடியின் கண்ணே விளமையறும்படி முற்றின,

விரல் அலை அரியல் வெங்கீர் நறும்பிழி—விரலாலே அலைத்து அரிக்குந்தன்மையை யுடைத்தாகிய வெவ்விப நீர்மைபையுடைய நறியகள்ளி,

தன்மின் குட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவீர்—மிகவும் உலராத மினைச் சுட்டாத னோடே இளைத்தவளவிலே பெறுகுவீர்;

ஆற்றி (௨௭௬) அனைஇக் (௨௭௮) கழிப்பி (௨௭௯) வினைந்த (௨௮௦) பிழியென்க.

குடிவயிற் சேப்பின் (௨௭௧) பிழியைப் பெறுகுவீரொனமுடிக்க.

பஞ்ஞன் பெய்த சுவல் பீணி பைத்தோல்—செவ்வியான இறைச்சி யிட்டிவைத்த தோலிடத்தே கோத்து காற்றின பசியதோவினையுடைய,

என்றது - தூண்டிவிட்கோக்கும் இளையிட்டிவைக்குத் தோற்பையை.

கோன் வல் பாண் மகன்—மினைத் தப்பாமத்பிடிக்கவல்ல பாண்சாதுயிற்பிறந்தவன்,

[தலைவலித் திமாத்த, கெடுக்கழைத் தூண்டி னடுங்க நான்கொளிஇக், கொவோ விருப்பின் மடிதலை புலம்பப், பொதியினை கதைய போழ்வாய் வாளை:]

* சிவகசித்தாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௧௧௨:—“வெளிற்று டற் குருதி வென்ன நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுசிற்ப் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, லளித்தவை பாடியாடக் குறகரி நக்கு வேழம், விளித்தன கழுதும் பாறம் விளைவித்துச் சிடந்த உன்றே.”

நெடுங் கழை தலை வலித்து யாத்த நான் தூண்டில் கொளிஇப் பொதி இரை—
நெடிய மூங்கிற்கோலைத் தலையிலேவலித்துக்கட்டின கயிற்றிடத்தே தூண்டிலைக்
கொளுத்தி அதனைமறையப் பொறிந்த இரையை,

கொடு வாய் இரும்பின் மடிதலை புலம்ப நடுங்கக் கதுவிய போழ் வாய் வாளை—
வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலினது மடித்தலை இரையின்றித் தனிக்கும்படியா
கக் கயிறுநடுங்கக் கெனவி அகப்படாதுபோன அங்காந்தவாயையுடையவாளைமீன்,

நீர் நணிப் பிரம்பின் நடுங்கு நிழல் வெளுஉம் நீத்து உடை நெடுங்கயம் — நீர்க்
குஅணித்தாய்சின்ற பிரம்பினது காற்றுலகையுநிழலை நீரிற்கண்டஞ்சும் பெருக்கினை
யுடைய நெடியகுளத்திலே,

தீப் பட மலர்ந்த கடவுள் ஒன்பூ அடைதல் ஒம்பி— நெருப்பின்றன்மை நீரிலே
யுண்டாகப்பூத்த கடவுள்குடுதற்குரிய ஒள்ளிய தாமரைப்பூவைப்பறித்துமுடித்தலைப்
பரிசுரித்து,

[உறைகான் மாநிய வோங்குயர் நனந்தலை, யகலிரு வானத்துக் குறைவி லேய்
ப்ப:]

ஒங்கு உறை கான்மாநிய உயர் அகல் இரு வானத்துக் குறை வில் ஏய்ப்ப—
ஒங்குகின்ற துளி கால்விழுதல்தவிர்த உயர்ச்சியையுடைய அகன்ற பெரிய வானத்
திடத்துக் குறைவில்லாகிய இந்நிரலில்லையொப்ப,

[அரக்கிதழ்க் குவையொடு நீல நீடி, முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கை:] அர
க்கு இதழ்க் குவையொடு நீலம் நீடி முரண் பூ மலிந்த முதுநீர் நனந்தலைப் (உகக)
பொய்கை— சாநிலிங்கம்போன்ற இதழையுடைய குவையொடே நீலப்பூவும்வளர்
ந்து ஒன்றற்கொன்று நிறம் மாறுபடுதலையுடைய ஏனைப்பூக்களுமிக்க முதிய நீரையு
டைத்தாகிய அகன்றவிடத்தையுடைய பொய்கைகளிடத்தே,

குறுநர் இட்ட கூம்பு விதி பல் மலர் பெரு நாள் அமயத்துப் பிணையினிர் கழியி
ன்— பறிப்பார் நுங்களுக்கிட்ட குவிதல்கெகிழ்ந்த பலபூக்களைப் பெரிதாகிய நாட்கா
லத்தேகுழிப் போயின்;

வாளை (உஅஎ) வெளுஉவ் (உஅஅ) கயத்திலே மலர்ந்த (உஅக) பூவை ஒம்பிக்
(உக௦) குறைவிலேய்ப்பப் (உகஉ) பூமலிந்த பொய்கைகளிடத்தே (உகசு) குறுநரிட்
டமலரைப் (உக௫) பிணையினிர்கழியினெனமுடிக்க.

செழுங் கன்று யாத்த சிறு தாள் பந்தர்—வளவிய கன்றைக்கட்டின சிறியகால்
கையுடைய பந்தரினையும்,

[பைஞ்சேறு மெழுகிய பழுவ நன்னகர்:]

பைஞ்சேறு மெழுகிய நன்னகர்—ஆப்பியான் மெழுகிய நன்றாகிய அகங்கனையும்,
பழுவம்—தாம் வழிபடுத்தெய்வங்கனையுமுடைய உறைபதி (க௦க) யென்க.

மனை உறை கோழியொடு குமலி தன்னாது — மனைகளிலேதங்குங்கோழிகளு
டனே நாயஞ்சேராமல்,

வளை வாய்க் கிள்ளை மறை வீளி பயிற்றும் — வளைந்தவாயினையுடைய கிளிக்கு
வேதத்தின் ஓசையைக் கற்பிக்கும்,

மறை காப்பாளர் உறைபதிச் சேப்பின்—வேதத்தைக் காத்தற்றொழிலைச் செய்
வார் இருக்கின்ற ஊரிடத்தே தங்குவிராயின்,

தன்னுமல் (உகக) உறையும்பதியென்க.

பெருங் யானத்து வடவயின் விளக்கும் — பெரிய கன்னிய விகம்பிடத்து
வடதிசைக்கண்ணே கின்றுவிளங்கும்,

மிறுமின் புனையும் கற்றை — அருத்தநிலையமொக்கும் கற்பினையும்,

நறு துதல் — நறிய துதலினையுமுடைய,

மலர் ஸம் மகரே வயின் அறிந்து அட்ட — மனையுடையவாகியகையை
டைய பார்ப்பினி பதமறித்தட்டனவற்றை,

என்றது - பாற்சோறு பருங். ச்சோறுமுதலியவற்றை.

கடர்க் கடை — ஞாயிறுப்பட்ட காலத்தே,

பறவைப் பெயர்ப்பெ ஷத்தம் — பறவையினது பெயரைப்பெறவெல்லு,

என்றது-இராகான்னமென்னும் பெயர்பெறுகின்ற நெல்லென்றவாறு. ஆகுதி
பண்ணுதற்கு இந்தவெல்லுச்சோறே சிறந்ததென்று இதனைக்கூறினார். இனி மின்
மினி நெல்லென்பாருமுளர்; இப்பெயர் வழக்கின்மையும், ஆகுதிக்குச் சிறவாமையு
முளர்க.

[சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதளத், துருப்புறு பசங்காய்ப் போழொடு
கறிகலந்து, கஞ்சக நறுமுறி யினைஇ:] மாதளத்துப் பசங்காய் கறி கலந்து கஞ்சக
நறு முறி அனைஇச் சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் உருப்பு உறு போழொடு—
கொம்மட்டிமாதளையினுடைய பசியகாய் மிளகுபொடிகலக்கப்பட்டுக் கருவேம்பி
னது நறியநிலையளாவப்பட்டுச் சிவத்தபசவினது நறியமோகிற்கெனெடுத்த வெண்
னெயின்சுண்ணெகிடந்து வேகலின் வெம்மையுறுகின்ற வகையோடே,

[பைத்தணர், நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த, தகைமாண் காடியின்:]
நெடுமரக் கொக்கின் பைத்தணர் நறு வடி விதிர்த்த தகை மாண் காடியின்—நெடிய
மரமாகிய மாவினது பசியகொத்திடத்த நறிய வடிவினைப் பலவாகப்போகட்ட அழ
குமாட்சிமைப்பட்ட னறுகற்பையோடே,

வகைபடப் பெறுகுவிர்—சோற்றின்கூறுகளுண்டாகப் பெறுகுவிர்;

சேப்பின் (௯௦௧) மகரே (௯௦௨) வத்தத்தானுண்டான அசிகைய (௯௦௩) அட்ட
வைற்றைச் (௯௦௪) கடர்க்கடையிலே (௯௦௫) போழோடே (௯௦௬) காடியோடே
பெறுகுவிவொன்க.

வண்டல் ஆயமொடு உண்டிதைத் தலைஇப் புனல் ஆடும் மகளிர் இட்ட பொல
ங்குழை — வினையாட்டினையுடைய திரள்களோடே நீருன்னுந்துறையிலேகடி
கிராடுகின்றமகளிர் போகட்டுப்போன பொன்னுற்செய்த மகரக்குழையினை,

இனா தேர் மணிச் சிரல் இனா செத்து எறித்தென — இனையைத்தேடுகின்ற
கீலமணிபோலும்சிச்சிலி தனக்கு இனையாகத்துணித்தெடுத்ததாக,

புன் ஆர் பெண்ணைப் புலம்பு மடற் செல்லாத — பறவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற
பணியில் தனித்தமடலிப்போகாமல்,

கேள்வி அத்தணா அருங்கடன் இறத்த வெள்வித் துளத்து அசைஇ—தூற்
கேள்வியையுடைய அத்தணா செத்தநச்சிய கடனாகச் செய்துமுடித்த மாகசாலையிட
த்தட்ட ஓபத்தின்மேலேயிருத்த,

யவன, சோதிம விளக்கி ஞாயிற்சைக் கொண்ட:] யவனர் உயர்மிசைக் கொண்
— சூதிம விளக்கின் — சோனன் உயர்மின்மேலிட்ட அன்னவிளக்குப்போல,

என்குக் காரணமென்றுணர்க.

வைகுதம் மீனின்— இராக்காலம் விடிதற்குக்காரணமான * வெள்ளியாகிய மின்போல,

பையத் தோன்றும்—ஒளி வீட்டுவ்வுங்காது தோன்றும்,

நீர்ப்பெயற்று எல்லைப்போகி--நீர்ப்பெயற்றென்னும் ஊரினெல்லையிலேபோய், அசைஇ விளக்கின் மீனிற்றோன்றும் நீர்ப்பெயற்றென்க.

பாற் கேழ் வால் உளைப் புரவியொடு வடவளந் தருஉம் காவாய் சூழ்ந்த ஈளி நீர்ப் படப்பை — பால்போலும் வெள்ளியநிறத்தினையும் வெள்ளிதாகிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய மேற்றிசைக்கணுவாங்கிய குதிகாகளுடனே வடதிசைக்கணுவாங்கிய துகரப்பிம்பொருள்களைக் கொண்டுவந்துதரும் மரக்கலங்கள்கூழ்ந்துகிடக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய கடற்பக்கத்தினையும்,

[மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற், பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற், சிலதர் காக்குஞ் சேனையர் வரைப்பின்:]

மணல் மலி மறுகின் சிலதர் காக்கும் சேன் உயர் வரைப்பின் — மணல்மிக்க தெருவுகளில் தொழில்செய்வார்காக்கப்படும் பிகவுமுயர்ந்த பண்டசாலைகளையும்,

தொழில்செய்வார் - கம்மகாரர்.

பரதர் மலிந்த மாடம் ஒங்கிய பல் வேறு தெருவின்—பரதவர்மிக்க மாடங்களுயர்ந்த பலவாய்வேறுபட்ட தெருக்களையும்,

நெல் உழு பகட்டொடு கறவை தன்னு மேழகத் தகரோடு எகினங் கொட்டுங் கூழுடை நல்லில்—நெல்லினைப் பெறுதற்குமுக்கின்ற எருதுகளுடனே பசுக்கன்றொருங்காவாய் மேழகக்கிடையோடே நாயுஞ்சுழன்றுதிரியும் சோறுடைய நன்றானாகக் கையுமுடைய பட்டினம் (௩௩௬).

இது திமிலர் முதலியோரிருப்புக்கூறிற்று.

[கொடும்புண் மகளிர்:]

உயர் நிலை (௩௩௭) வான் தோய் மாடத்துக் (௩௩௮) கொடும்புண் மகளிர்—உயர்நிலைமையையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும் மாடத்துறையும் வளைந்த பேரணி கலங்கையுடைய மகளிர்,

கொன்றை மென் சினைப் பனி தவழ்பவைபோற் பைங்காழ் அல்குல் நுண்டிகில் துடங்க—கொன்றையிடத்தி அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கொம்புகளிலே பனிமாசுகிடந்து தவழ்கின்றவைபோலப்பசிய மணிகள்கோத்த வடங்கையுடைய அல்குலிற் கிடக்கின்ற மெல்லியதுகிலையை,

மால் வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந்து ஆலும் பீலி மஞ்ஞையின் இயலி—பெருமையையுடைய பக்கமலையிலே மனவெழுச்சிமிக்கு ஆரவாரிக்கும் தோகையையுடையமயில்போலே உலாவி,

[கால, தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை, வான்கோய் மாடத்து வரிப்பந் தசைஇ:]

தமனியக் கால பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப வரிப் பந்து அசைஇ — பொற்புண் கையுடைய கால்களிடத்தனவாகிய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளாவாரிப்ப தூலால் வரிதலையுடைய பந்தையடித்து இளைத்து,

* வெள்ளிதாகிய மீனென்றும் பிரதிபேதமுண்டி.

[கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய, முத்த வார்மணற் பொற்கழங்காடு
ம்:] முத்த வார் மணற் பைப்பயக் கை புனை குறுந் தொடி தத்தப் பொற் கழங்கு
ஆகும்—முத்தையொத்த வார்ந்தமணலிலே மெத்தென மெத்தெனக் கையிற்புனை
ந்த குறுந்தொடியசையப் பொன்னுந் செய்த கழலிக்கொண்டு வியோகமும்,

மாடத்து (ககக) மகளிர் (கஉஎ) துடங்க (கஉக) இயலி (ககக) ஒலிப்ப (ககஉ)
அசைஇப் (ககக) பின்னர்க் கழங்காடும் (ககரு) பட்டின (ககக) மென்க.

இது வணிகரிருப்பைக்கூறிற்று.

படப்பையினையும் (கஉக) வரைப்பினையும் (கஉச) நெருவியையும் (கஉக) இல்
லினையு (கஉஎ) முடையபட்டின (ககக) மென்க.

பட்டினமருங்கின் அசையின்—பட்டினத்திடத்தே இளைப்பாறுவீராயின்,

முட்டில்—முட்டில்லையாகப் பெறுகுவீ (கசக) னானமேலே கூட்டுக.

பைங்கொடி துடக்கும் பலர் புது வாயில் — பசியகொடிகளையும் கள்ளுண்
பார்பலரும் புருகின்ற வாயிலிடத்து,

[செம்பூத் தாய் செதுக்குடை முன்றில்:] தாய் செம்பூச் செதுக்கு உடை முன்
றில்— தெய்வத்திறத்துத்தாயின செய்யபூவாடையுடைய முற்றத்தில்,

கன் அடு மகளிர் வள்ளம் துடக்கிய வார்ந்து உகு கின்னீர் வழிந்த குழம்பின்—
கன்னைச்சமைக்கின்றமகளிர் வட்டில்கழுவின வடிந்துகின்றும் கிலரீர் பலகால்வடிந
லின் நிறைந்துவழிந்த குழம்பிடத்து,

ஈரஞ்சேறு ஆடிய இரும் பல் குட்டிப் பன்மயிர்ப் பிணவொடு—ஈரத்தையுடைய
சேற்றையவிந்த கரிய பலவாகிய குட்டிகளையுடைய பலவாகிய மயிர்களையுடைய
பெண்பன்றிகளுடனே,

பாயம் போகாது—புணர்ச்சியைக் கருதுங்கருத்தாற் போகாமல்,

என்றது-புணரிற் கொழுப்பின்றுமென்றவாறு.

நெல்மா வல்மி தீற்றி—நெல்லையிடித்த மாவாகிய உணவைத் தின்னப்பண்ணி,

பன்னாள் குழி நிறுத்த ஒம்பிய குறுந்தான் ஏற்றைக் கொழு நினத் தடியொடு
—பலநாள் குழியிலேநிறுத்திப் பாதுகாத்த குறிய காலையுடைய ஆண்பன்றியிற் கொ
ழுவிய நினத்தையுடைய தசையோடே,

* “ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பால்” ஆதலின் ஏற்றையென்றார்.

கூர் கருப் பெறுகுவீர்—களிப்புமிக்க கள்ளிப் பெறுகுவீர்;

வாயிலிடத்து (ககஎ) முற்றத்துக் (ககஅ) குழம்பிடத்துக் (கச௦) சேறு (கசக)
என்க.

போகாமற் (கசஉ) குழிநிறுத்து (கசச) என்க.

அசையிற் (ககக) பெறுகுவீரென்க.

[வான முன்றிய மதலை போல, வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி, வின்
பொர நிவந்த வேயா மாடத்து:]

வானம் வன்றிய மதலை போல வின் பொர நிவந்த மாடம்— ஆகாயத்தேதிரி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மாயியல், சக “ஆற்றலொடு புணர்ந்த
ஆண்பார் செல்லா, மேற்றாட் கிளவி யுரித்தென மொழிப”

கின்ற தேவருக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த ஒருபற்றக்கோடுபோல வீண்
விளைத்தின்படி. யோக்கிணமாடம்,

சாத்திய ஏணி ஏற்றருஞ் சென்னி மாடம்— தன்னிடத்துச்சாத்திய ஏணியால்
ஏறுதற்கரிய தலையிணையுடையமாடம்,

வேயா மாடத்து — கற்றைமுதலியவற்றால் வேயாது சாந்திட்ட மாடத்தி
டத்தே,

இரவில் மாட்டிய இலங்கு கடர்—இராங்காலத்தேகொளுத்தின விளங்குகின்ற
விளக்கு,

[குெகிழி, யுரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் களாயுந், துறை:] உரவு நீர் அழுவத்து
குெகிழி ஒடு கலம் களாயும் துறை — உலாவுகின்ற கடற்பரப்பிலேவந்து நாம்சே
ரும் துறையன்றென்று நெகிழ்ந்து வேரோர் துறைக்கண் ஒடுங்கலங்களை இது நந்து
றையென்றழைக்குந்துறை,

இனி குெகிழியைக் கடைக்கொள்ளியாக்கி அதனையெரித்துக்கொளுத்தின
இலங்குகடரொன்றுமுறைப்பர்.

பிறக்கு ஒழியப் போகி—பின்னேகிடக்கப்போய்,

[கறையடிக், குன்றறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும், வண்டோட்டித் தெங்கின்:]

குன்று உறழ் கறை அடி யானை மருங்குல் ஏய்க்கும் தெங்கின் — மலையோடு
மாறுபடுகின்ற உரல்போன்ற அடியிணையுடைய யானையினுடம்பையொக்கும் சுருச்ச
ளையையுடைத்தாயே தெங்கினுடைய,

[வாடுமடல் வேய்ந்த:]

வண்டோட்டி (௬௫௬) வாடு மடல் வேய்ந்த—வளவிய இலையிணையுடைய உலர்
ந்த பழுத்தலை முடைந்துவேய்ந்த தனிமனை (௬௫௭) யென்க.

மஞ்சள் முன்றில்— மஞ்சளையுடைய முற்றத்தினையும்,

மணம் நாறு படப்பை — மணநாறுகின்ற பூத்தோட்டங்களைமுடைய,

தண்டலை உழவர் தனி மனைச் சேப்பின்—தோப்புக்குடிகளுடைய ஒப்பில்லாத
மனைகளிலேதங்கின்,

[தாழ்கோட் பலவின் குழகளைப் பெரும்பழம்:]

தாழ் கோள் பலவின் பழம்—தாழ்ந்த குலைகையுடைய பலாவின் துபழம்,

குழ களைப் பெரும் பழம்— தின்பார் விரும்பிச்சூழும் களையையுடைய பெரிய
பழத்தைபழம்,

வீழ் இல் தாழைக் குழவித் திரீர்— வீழுவில்லாத தாழையாகிய தெங்கின் இளை
தாய இனியநீரையும்,

* “பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக், கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்
கே” என்றதனாற் குழவித்திரீரென்றார்.

கவை முலை இரும்பிடிக் கவுள் மருப்பு ஏய்க்கும்— கவைத்த முலையையுடைய
பெரிய பிடியினுடைய கவுளிடத்துக் கொம்புகளையொக்கும்,

[குலமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழம்:] குலை கூனி முதிர் வாழை வெண்ப
ழம்— குலைகள் தம்பெருமையாலே நிலத்தே தாழ்வளைந்து முற்றின வாழையினது
வெள்ளிய பழத்தைபழம்,

திரள் அரைப் பெண்ணை துக்கொடு பிறவுக் தீம் பஃஞரம் முனையின்— திர

என அடியையுடைய பனையினது அங்கோடே வேறும் இளியபலபண்டங்ளையும் வெறுக்கின்,

[சேம்பின், முன்புறம்:] முன்புறம் சேம்பின்—முனையை இடத்தேயுடைய சேம்பினது இலையோடே,

முதிர் பிறங்கு ஆர்குயர்—முற்றின வன்னமுதலியன கிழங்குகளைத் தின்பீர்; சேம்பிற் (௧௩௫) பழத்தையம் (௧௩௬) நீளையும் (௧௩௭) பழத்தையும் (௧௩௮) துங் கோடெ (௧௩௯) பலபண்டப்பனையமுனையிற் (௧௪௦) கிழங்கார்குயரென்க.

பகற் பெயல் மழை வீழ்த்தன்ன மாத் தாட் கழுமின் புடை சூழ் தெங்கின்— பகற்பொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை கால்வீழ்த்தாலொத்த பெரிய தண்டினை யுடைய கழுகுகளின் பக்கத்தேசூழ்த்த தெங்கினுடைய,

முப் புடைத் திரள் காய்— மூன்றுபுடைப்பினையுடைய திரண்டகாய்,

பழுத்தால் அடி மூன்றுகட்புடைத்தல் அச்சங்கியல்பு. இனி மூப்புடைத்திரள் காயும் பாடம்

ஆறு செல் வம்பலர் காய் பரி சேர்ச் சோற அடி குழிசி இளக வழுஉம்— வழிச் செல்கின்றபுதியோர் தமது மிக்கபரிசுறும்படி சோற்றையாக்குகின்றபாளை அடுப்பி னின்றும் அசைத்துவிழும்படி கிடைத்தேவழும்,

வியா யானர் வளங் கெழு பாக்கத்து— வீடாத புதுவருவாயினையுடைய செல் வம்பொருந்தின பாக்கத்திடத்து,

பன்மாம் நீண்டப் போகி—பன்மரங்கள்வளர்ந்த இடத்திலேபோய்,

[உன்னகர், வின்ப்டாய் மாடத்து விளங்குகுவ ருடுத்த:] விளங்கு சுவர் உடுத்த வின்ப் தோய் மாடத்து உன்னகர்— விளங்குகின்ற மதில்கூழ்த்த விண்ணத்தீண்டும் மாடங்கையுடைய கன்னுகிய ஊர்களிலே,

வாடா வள்ளியின் வளம் பல தருஉம் காடு பல கழிந்த பின்றை— வாடுக்கொ டியினையுடைய வள்ளியல்லாத வள்ளிக்கூத்தின் வளப்பம்பலவற்றையுந் தருதற்கு க்காரணமாகிய புறகாடுபலவற்றையும் போனபின்பு,

வளம்பலவென்றார், இக்கூத்து ஆண்பாற்கும்பெண்பாற்கும் பொதவாய் வரு தலின்.

என்றது-பிறப்புடையகாடுகளைப்பாடித் தாழ்ச்சிபெற்ற இழிகுலத்தோருறையும் புறகாடுகளைப் பாடாமற்றொருக்கின்றார், அவைபுறகாடென்பததோன்ற அவர்கள் காண்டற்றரிய வள்ளிக்கூத்தினுக்கூறி அதனைவெளிப்படுத்தினார். இது, புறத்தினை வியலில் * “வெறியறிபிறப்பு” என்னுஞ்ஞத்திரத்த ‘வாடாவள்ளி’ என்பதனாலும், † “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடை” என்னு முதாரணத்தாலும் உணர்க.

நீடு குலைக் காந்தன் அம் சிலம்பிற் கலிறு படிந்தாங்கு— நீண்ட பூங்கொத்துக் கையுடைய காந்தனையுடைய அழகிய பக்கமையிலே யானை டீடந்தாற்போல,

பாம்பு அனைப் பள்ளி அமர்த்தோன் ஆங்கண்— பாம்பினையாகிய பங்கை யிலே தயிங்கொண்டோனுடைய ‡ திருவெண்காவிடத்து,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், ௫.

† “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக்-கண்ட முருகனுங் கண்களி த்தான்-பண்டே-குறமகன் வள்ளிதன் கோலக்கொண்ட டாடப்-பிறமகன் கோ த்ருஞ் பெரிது.”

‡ திருவெண்காவென்பது திருமாலினுடைய ஊற்றெடுத்த திருப்பதியுளொன் ற. இது காஞ்சிப்பதியுள்ளது.

காத்தனென்றதற்கேற்பப் பாம்பினையென மெலித்தார்.

[வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்:]

வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதும்பர்— ஞாயிற்றின்கிளிர் தோன்றியகாலத்த
ம் பரிசீன்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதஞ் செல்லுதலறியாத பொதும்பர்,

குயில் நுழை பொதும்பர் -- இலெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்துசெல்
லும் இளமரக்காவில்,

குறுங் காற் காஞ்சி சுற்றிய வெங் கொடிப் பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்
பூ—குறிய காலினையுடைய காஞ்சிமரத்தைச்சூழ்ந்த நெடியகொடியினையும் பசிய
இலையினையுமுடைய குருக்கத்தினையுடைய புன்கென்றபுறத்தினையும் வரினையுமு
டைய பூக்கள் உறைப்ப (களக) வென்க.

கார் அதற் ளவியன் பாகொடு பிடித்த இழை சூழ் வட்டம் பால் கலந்தவை
போல் — கரிதாடியசட்டியிலே அப்பவாணிகன் பாசுடனே வேண்டுவனகூட்டிச்
சேர்க்கப்பட்ட தூல்போலச் சூழ்ந்துகிடக்கின்ற அப்பம் பாலிலே கிடந்தவைபோல,

சட்டியிலே கிடந்த அப்பம் பின்பு பாலிலேகிடந்தவைபோலவென்க.

பிடித்தவட்டமென்க.

நிழல் தாழ் வார் மணல் நீர் முகத்து உறைப்ப—நிழல்கொள்கின்ற வாரந்த மண
லிடத்துக் குழிகளினின்ற நீரிடத்தே மிகவீழும்படி,

உறைப்பவென்றதனைத் துளிப்பவென்றால் ஈண்டு ஒப்பன்மையான் "உப்பு
றைப்ப" என்றற்போலக்கொள்க.

புனல் கால் கழிஇய பொழிஇறொறும்—நீர் பெருகியகாலத்தே ஏறிய வீடத்தைத்
தூய்தாக்கிப்போன பொழில்கடோறும்,

என்பதனால், முன்பு நீர்நின்றபோகலிற் பூத்தவென்றார்.

திரள் கால் சோலைக் கழுகின் சூல் வயிற்றன்ன நிலப் பைங்குடற் தொலைச்சி—
திரண்ட தண்டினையுடைய சோலையிடத்துநிற்சூல் கழுகினுடைய சூற்கொண்டவயி
ற்றையொத்த பச்சைக்குப்பிகையுன்றி போக்கி,

காளும் பெருமகிழ் இருக்கை மரிஇ—காடோறும் பெரிய மகிழ்ச்சியையுடைய
இருப்பைமருவி,

சிறு கோட்டிக் குழவித் திங்கட் கோள் சேர்த்தாங்கு—சிறிய கோட்டையுடைய
ய இளைதாசிய பிறையைச் செம்பாம்பு திண்டிற்றோல்,

இஃது இல்பொருளுவமை.

சுறவுவாய் அமைத்த சுரும்பு சூழ் சுடர் துதல்—மகரவாயாகிய தலைக்கோலத்
தைச் சேர்த்தின சுரும்புகள்கூழும் ஒளியையுடைய துதலினையும்,

சுறவு பெயர்த்து அமைத்த ஸல்லெழில் மழைக் கண்—கள்ளினை உண்டிபொருத்தி
ய னன்றிய அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைத்தாகியகண்ணையுமுடைய,
வள்ளத்தி னறவைத் தம்முள்ளையாக்கினமையிற் பெயர்த்தென்றார்.

மடவரல் மகளிரொடு பகல் வினையாடி—மடப்பத்தோற்றதலையுடைய மகளி
ரோடே பகற்பொழுது வினையாடி,

பெறற்கு அருந் தொல் சேர்த் துறக்கம் ஏங்கும் பொய்யா மரபிற் பூ மலி பெருந்
துறை — பெறத்தக்கரிய பழமையையுடைத்தாகிய புகழினையுடைய துறக்கத்தை

யொகஞ் தம்பாமல் தீவருமுறைமையினையுடைய பூமிக்குகின்ற பெரிய துறையி டத்தே.

துறை, துகள்பொருள்குறையின்மையிற் துறக்கமேய்க்குமென்றார்.

செய்வி கொள்பவரோடு அதைஇ—இளவேனிற்செய்வியை துகர்வாரோடு இ னொப்பாரி,

அய்வியின் அருத் திறற் டடவுள் வாழ்த்தி—அத்திறுவெஃகாவனையில் அரியதிற வினையுடைய திருமாவைவாழ்த்தி,

[மிறிதுறங், கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர்கழிமின்:] தம் கருங் கோட்டு இ ன்னியம் மிறிது டியக்கினிர்கழிமின்—தாமமுடைய கரிய தளர்மினையுடைய இனி யயாறாத் திழிதவாழித்து அவ்விடத்துகின்றும் போயின்;

அய்வட் (க௭௭) பொதம்பர்க் (க௭௮) குருகின்பூ (க௭௯) உறைப்பக் (க௭௯) கழிஇ யப்பாழிடுறும் (க௮௦) மகளிரோடேபகல்வினையாடிப் (க௮௧) பெருந்துறைச் (க௮௧) பெய்விகொள்பவரோடாசைஇ (க௮௨) நீலப்பைங்குடற் தொலைச்சி (க௮௨) மரீஇக் (க௮௩) டடவுள்வாழ்த்தி (க௮௪) டியக்கினிர்கழிமின்னெழுடிக்க.

[காதோ ரிகழ்பத கோங்கிக் கீழ், நெடுங்கை யானை கெய்மிதி கவளங், கடுஞ்சூன் மந்தி கவரும் காவிற், கனிவுகத னாடக்கிய வெளிநில் கந்தின்:]

*வெளிநு டில் கந்திற் கதன் அடக்கிய கனிநு கீழ் நெடுங்கையானை—*** களு த்தின்னின்:

கெய் மிதி கவளம்— கெய்யைவார்த்து மிதித்தகவளங்களை,

கடுஞ் சூல் மந்தி காதோர் இகழ் பதம் கோங்கிக் கவரும் காவின்—முற்பட்ட சூலையுடைய மந்தி பரிக்கோலையுடையோர் கெழிந்தசெவ்வியைப்பார்த்து எடுத்துக் கொண்டுபோய்த்தின்னுஞ் சோலையினையும்,

திண்டேர் குழித்த குண்டு கெடுத் தெருவின்— திண்ணியதேர்கள் பலகால் ஓடி க்குழித்த தாழ்ச்சியையுடைய கெடியதெருவினையும்,

[படைதொலை பறியா மைத்தமலி பெரும்புகழ்க், கடைகால் யாத்த பல்குடி கெழிஇக், கொடையுங் கோளும்:]

தொலைபு அறியா மைத்த மலி பெரும்புகழ்ப் படை— கெடுதலறியாத வலிமி குகின்ற பெரிய புகழினையுடைய படையினையும்,

கொடையும் கோளும் கெழிஇக் கால்யாத்த பல்குடிக் கடை— பண்டக்களவி ற்றலும் கொள்ளலும்பொருத்தி அவ்விடத்து கெருங்கின பலகுடினையுடைய கடை யினையுமுடைய முதூர் (சகக).

வழுங்குளர்த் தடுத்த அடையா வாயில்—உலகத்துக் கொடுப்பாளைக் கொடாமற் றடுத்த பரிசிலர்க்கடையாத வாசலினையும்,

கிவன் கொடைப்பெருமைபாற் பிறந்தவிந்தாரென்றார்.

மினை குழ் படப்பை— காவற்காடுகூழ்த்த பக்கத்தினையும்,

[நீனிர அருவி னெடியோன் கொப்பூழ், நான்முக வொருவற் பயந்த பல்விதழ்த், தாமரைப் பொருட்டிற் காண்டரத் தோன்றி:] நான்முக ஒருவற் பயந்த நீனிர

* இத்தப்பாகத்துக்கு எத்தப்பாதினிலும் உரைகிடைத்திலது. வயிரமுள்ள கந்தினுற் கோபத்தையடக்கிய ஆண்யானைகளும், கீழேதாழ்த்த கெடியகையை படைய பெண்யானைகளுத்தின்னின்வென்க.

உருவின் கெடியோன் கொப்பூழ்ப் பல் இதழ்த் தாமரைப் பொகுட்டிற் காண் வரத்
தோன்றி—நாங்குமுகத்தையுடைய ஒருவனைப்பெற்ற நீலநிறத்தையுடைத்தாகிய வடி-
வியையுடைய திருமாலுடைய திருவுந்தியாகிய பலஇதழையுடைய தாமரையினது
கொட்டைபோலே அழகுவிளங்கத்தோன்றி,

இதனாற் * பழமையுஞ் சிறப்புந் தூய்மையும் கூறினார்.

சுடுமண் ழுங்கிய செந்நகர் வணாப்பின்—செங்கலாற்செய்யப்பட்டி உயர்ந்த புறப்
படைவீட்டைச்சூழ்ந்த மதிவீணையும்,

[இழுமென் புள்ளி னீண்டுவிடத் தொழுநிக், கொழுமென் சினைய கோளி
யுள்ளும்:] கொழு மென்சினைய இழுமென் புள்ளின் ஈண்டு கினைத் தொழுநிக் கோ-
ளியுள்ளும்— கொழுவிய மெல்லிய கொம்புகளிடத்தனவாகிய இழுமென்னும் ஏகை-
யையுடைய புறவினுடைய திரளுகின்ற சுற்றத்திரட்சியையுடைய பூவாமற் காய்க்கு-
மரங்களில் விசேடித்தும்,

பழம் மிக்கூறும் பலாஅப் போல— பழத்தின், இனிமையான் மேலாகச்சொல்-
லும் பலாமரத்தையொக்க,

புலவுக் கடல் உடுத்த வாணஞ் குடிய மலர் தலை உலகத்தள்ளும் — புலால்நாற்-
றத்தையுடைய கடல்கூழ்ந்த ஆகாயங்கவிந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்து-
நகரில் விசேடித்தும்,

பலர் தொழ விழவு மேம்பட்ட பழவிறல் மூதூர் — பலசமயத்தாரூர் தொழும்
படி எடுத்த விழாக்களாலே ஏனைநகரிகளின் மேலான பழைய வெற்றியினையுடைய
பழையணராகிய,

அவ்வாய் வளர் பிறை குடிச் செவ்வானத்து அந்திவாய் ஆடுமழை கடுப்ப—
அழகிய இடத்தையுடைய வளரும்பிறையைத் தன்மேலேகுடிச் செக்கர்வானமாகிய
அந்திக்காலத்தையுலாவுகின்ற மேகத்தையொப்ப,

கொம்பும் யானையும் குருதியும் உலமிக்கப்படும்பொருள்.

[வெண்கோட் டிரும்பினும் குருதி யீர்ப்ப, வீணாம் பதின்மரும் பொருதுகளைத்
தவியப், பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி செந்தே, ராராச் செருவி னைவர் போல:]

வெண்கோடு இரும்பினும் குருதி ஈர்ப்பப் பொருது — வெள்ளிய கொம்பினை-
யுடைய கரியயானைப்பினத்தைக் குருதியாகிய ஆறு இழுத்துக்கொண்டுபோம்படி
பொருது,

ஈர் ஐம்பதின்மரும் களைத்து அலியப் பேர் அமர்க் கடந்த ஐவர்போல—துரியோ-
தனன் முதலிய ஐற்றுவரும் களைத்திலேபடும்படி பெரியபோனாவென்ற தருமன்
முதலியோனாப்போல,

கொடுஞ்சி செந்தேர் ஆராச் செருவின் ஐவர்— முன்னே தாமரைமுகையினை
யுடைய குடியதேநினையும் தொலையாத போரினையுமுடைய ஐவர்

அடங்காத தானையோடு உடன்ற மேல் வந்த — ஒரொண்ணின்கண் அடங்காத
படையுடனே கோபித்துத் தன்மேல்வந்த,

ஒன்னத் தெவ்வர் உலேவிடத்து ஆர்த்து— தன்னேவலைப் பொருந்தாத பகை-
வர் தோற்றவிடத்தே வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற ஆரவாரித்து,

[கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற, எச்சிச் சென்றோர்ச் மே மாகிய:] கை

* பெருமையுமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

என் தேய்தல் கங்கித் தென்னோர்க்கு ஏமம் ஆயிற் கங்கியோனே — கைவனப்பத்
தையுடைய தன்னைத் தன்பரிசெய்து மீட்டித் தன்பாற் கொன்னோர்க்குப் பாதுகாவலாகி
ய காஞ்சிபுரத்தேயிருக்கின்றோன்,

ப ப்பையினையும் (௪௦௭), கையினையும் (௪௦௮), வலாப்பினையும் (௪௦௯), அடை
யவையினையும் (௪௧௦), தெருவினையும் (௪௧௧), தடையினையும் (௪௧௨), படையின
யு (௪௧௩) முடைய மூதூர் (௪௧௪) என்க.

கைவனத்தோன்றிப் (௪௦௭) பவாஅப்பால் (௪௦௮) விழவுமெம்பட்ட (௪௦௯)
மூதூரொங்க.

கைவனத்தோன்றல் (௪௦௭) மூடாபொலல் (௪௦௮) குருதியிப்பப்ப (௪௦௯) பொரு
று (௪௧௦) அந்தி (௪௧௧) ஏமமாய் (௪௧௨) மூதூராகிய (௪௧௩) கச்சியிடத்தேயிருக்
கின்றோனென்க.

[அளியுந் தெறந மெளிய வாசலின், மலைத்தோர் தேள மன்றம் பாழ்பட:]

மலைத்தோர் தேளம் மன்றம் பாழ்படத் தெறநம் — தன்னுடனே பொருதார்
தேயந்திறார்களின்மன்றம் மக்களினமும்ப் பாழாய்படி அழித்தலும்,

[நயத்தோர் தேள கன்பொன் பூப்ப:] நயத்தோர் தேளம் கன் பொன் பூப்ப அளி
யும்— தன்னை விரும்பியிருத்தோர் தேயம் நிரமடந்தைபொலியுபெற்றிருப்ப அளித்
தலும்,

எளிய ஓசலின்— தனக்கு எளியவாய் கடக்கையினாலே,

கடப்புந் கொளல் வேண்டி நயக்கிடு னோரும் — மலையலகாதென்று உறவுகொ
ள்ளுதலென்க. அவற்றினாலும்பின்வந்தோரும்,

அப்புந் கொளல் வேண்டிய துணையிலோரும் — அடன் பகையைத்தெறும்
வலையைத் தமக்குப்பெறவேண்டித் வேகுருதலில்லாதவர்களுமாய்,

கல் வீழ் அருவி கடற் படர்ந்தாக்கு— மலையினின்றும்வீழுகின்ற அருவி அம்
மலையிலுள்ளபண்டங்களை வாக்கிக்கொண்டு கடலுக்குக்கொடுப்பதாகச் சென்றாற்
போல,

பல் வேறு வகையிற் பணிந்த மன்னர் — பவாகிய வேறுபட்ட நிறைகளின்
உறுபாட்டோடே சென்று வணங்கின அரசர்,

[இமையோ ளையுந் கிமையச் செவ்வரை, வெண்டினை கிழித்த விளங்குச
டர் செங்கோட்டிப், பொன்கொழித் திழிதரும் பொந்தருங் கங்கை:]

இமையோர் உறையும் கிமையச் செவ்வரை விளங்கு சடர் செங்கோட்டி —
தேவர்களுக்குத் தக்கையையுடைய சிவந்த மேருவினது விளங்குகின்ற ஒளியை
யுடைய நெடிய கிரைத்தினின்றும்,

பொன் கொழித்த இரிசும் போக்கு அருங் கங்கை—பொன்னெக்கொழித்துக்
குறித்துக் காட்டிக்குத் தந்தவரிதாயி வந்தவையி ஆற்றினே,

பெண்டினை கிழித்த கங்கை—கடலிடத்த வெள்ளநிறையைக் கிழித்துச்செ
ன்ற கங்கை

பெருநீர் போகும் இரிசும் மாக்கள்— பெரிய நீரைக்கடந்துபோம் கெடுதலை
யுடையமாக்கள்,

செவ்வெட்டிபோலப் ஓடுவர்க்குமுள்ளே ஓடுவந் வினாத்தபோதலைக் கருதுவர்.

ஒருமாப் பாணியில் தூங்கியாங்கு — விடுகின்ற தோணியாகையினாலே அது வருங்காலம் பார்த்திருக்கு தூங்கினுற்போல,

தொய்யா வெறுக்கையொடு துவந்துபுழுதிச் செவ்வி பார்த்துஞ் செழுநகர் முற்றத்து — செடாத யானைமுதலிய செவ்வங்கனோடே நெருங்காவின்று திரண்டி காலம்பார்த்திருக்கும் வலவிய நகரின்முற்றத்தினையுடைய வியனகர் (ச௪௦)

எளியவாகவின் (ச௨௨), நயந்திவினோரும் (ச௨௩) துணையிலாருமாய்ப் (ச௨௪) பணிந்தமன்னர் (ச௨௫) தூங்கியாங்குச் (ச௨௬) செவ்விபார்க்கு முற்றமென்க.

பெருங்கை யானைக் கொடுத்தொடி பங்குங் கருங்கைக் கொல்லன் — பெரிய கையினையுடைய யானைக்கு வளைந்துவிடக்கும் பூண்ச்சேர்க்கும் வலியகையினையுடைய கொல்லன்,

இரும்பு விசைத்து எறிந்த கூடத் திண்ணிசை வெரீஇ — இரும்பைக் கையை யுரத்துக்கொட்டின கூடத்தெழுந்த திண்ணியடுகையை வெருவி,

[மாடத், திறைபுறை புறவின் செங்காற் சேவ, வின்றுவி லிரியும் பொன்றஞ்ச வியனகர்:]

மாடத்துப் புறவின் செங்காற் சேவல் இன்றாயில் இரியும் நகர் — மாடத்திடத் துப் புறவினுடைய சிவந்த காலையுடையசேவல் இனிய தயிலை நீங்குகநகர்,

இறை உறை நகர் — இறைவனிருக்கு நகர்,

பொன் தஞ்ச வியன் நகர்—நிருத்தங்குவின்ற அகலத்தையுடைய கோயிற்கண் ணே இருத்தோன் (ச௪௭)

குணகடல் வலாப்பின் முந்நீர் காப்பட் பகல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு— கீழ்கடலாகிய எல்லையிடத்து நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய முன்றுதொழிலையுடைய நீர்க்குருகிவே பகற்பொழுதைச்செய்யுஞாயிறு தன்கிரணங் களைப்பரப்பித் தோன்றினுற்போல,

[முறைவேண் டோர்க்குங் குறைவேண் டோர்க்கும், வேண்டிப் வேண்டிப் வேண்டி னர்க் கருளி, யிடைநெரித் துணரு மிருடர் காட்சிச், கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா யுள்ளத், தருப்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுப்ப், பொறிவரிப் புதர்மூக் தாக்கிய வயமான், கொடுவரித் தருகா கொளவேட் டாங்குப், புலவர் பூண்ட னுற்றி:]

இடை தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி—நடுவுரிமையை ஆராய்ந்தறியும் மய க்கத்தீர்ந்த அறிவாலே,

முறை வேண்டிக்கும் குறை வேண்டிக்கும் வேண்டிப் வேண்டிப் அருளி— முறைப்பாட்டைவிரும்புவார்க்கும் காரியங்களையிரும்புவார்க்கும் அவரவர் விரும்புவ னவற்றை விரும்புவனவற்றை அருளிக்கெய்து,

புலவர் பூண் கடன் ஆற்றி—புலவர்க்குப் பேரணிகலங்கனையும், கொடுத்தற்குரி யுபிறகலங்கனையும் கொடுத்த,

வேண்டினர்க்குக் கொடைக் கடன் இடுத்த கூம்பா உள்ளத்த உருப்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோற் குறுகி—வேண்டுவக்த பரிசிலர்க்குக் கொடையாகியகடனை முடித்த குவியாத நெஞ்சத்தோடே கொடுமையில்லாத மந்திரர்சுற்றத்தோடே இருத் தோணியானகி,

குடியிடுபோல இருளைக்கடிந்து முறைவேண்டிக்கும் குறைவேண்டிக்கும் வேண்டிவன வேண்டிவன முடித்துக்கொடுத்தவின், அதுசெய்வமித்தார்.

எடல் சுற்றத்திரட்டிக்கு உலகமயாக்களுமொன்று

பொழி வரிப் புள்ளுநகம் தாங்கிய வயமான் கொடுவரிக் குருளை கொள் வேட்டா ங்கு—ஒரீயினையும் விரியினையுமுடைய யானையைப்பாய்ந்த வலியையுடைய சிங்கத் திறுநைய விரைத்தவரியினையுடைய குருளை அவ்வயானையின் மத்தரத்தைக் கொள்ளவி ரும்பினுற்போல,

பகைவர் கடி மதில் பறித்த குறிநீ கொள்ளும் வென்றி அல்லது—பகைவரது காவலையுடைய மதில்களையழித்து ஆண்டிருந்த அரசருடையமுடிக்கலமுதலியவற் றை வாங்கிக்கொண்டி வீரமுடிபுனையும் வெற்றியினே விரும்புதலல்லது,

இதனால் * “இகன்மதிந்ருநிகொண்ட மன்னுமங்கலம்” என்னுந்தறை கூறி னா; குறிநீகொள்ளும் வென்றியெனவே மன்னுமங்கலமாயிற்று.

வினை உடம்படினும் ஒன்றல் சொல்லா உரையு வான் தடக் கைக் கொண்டி உன் டித் தொண்டையோர் மருக—அம்மதிலரசர் சந்துசெய்தத்குடம்பட்டாராயினும் அத த்து மனம்பொருத்ததல் நீகழாமைக்குக்காரணமாகிய உலகெக்கும்பரக்கும் வானையு டைத்தாங்கிய பெருமையையுடைய வையினையும் பகைப்புலத்துக் கொள்ளியாகிய உளையினையுமுடைய தொண்டையைச்சுடினோருடைய குடியிலுள்ளவனே,

மன்னர் மன்ன—வீரர்க்கு வீரத்தைக்கொடுக்கின்றவனே,

மறவர் மறவ—கொடியோர்க்குக் கொடியவனே,

செல்வர் செல்வ—செல்வமுடையோர்க்குங் கொடுத்தலெவிரும்புவனே,

செரு மேம்படுக—போர்த்தொழிலிலே மிக்கவனே,

பெரும (சகக) --பெருமானே,

வெண்டினாப் பார்ப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற பைம்பூட் சேஎய் பயத்த மா மோட் டு—வெள்ளிய தினாயினையுடைய கடலிலேசென்று கடியஞானைக்கொன்ற பசிய பூணினையுடைய முருகனைப்பெற்ற பெருமையைமுடைய வயிற்றினையும்,

துணங்கை அம் செல்வர்க்கு அணக்கு கொடித்தாய்கு—பேய்களாடுக் துணங் கைக்கூத்தினையும் அழகினையுமுடைய இறைவிக்குப் பேய்மகள் சில கொடிசொன்னா ட்போல,

[தண்டா வீகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி, வந்தேன் பெருமவாழிய கெடிதென:]

தண்டா என்க நின் பெரும்பெயர் எத்தி வந்தேன் கெடிது வாழிய என—அமை யாக்கொடையினையுடைய நின் பெரிப்பெயருட் சிலவற்றைச்சொல்லிப் புகழ்ந்தவந் தேன்; கெடுங்காலம் வாழ்வாயாகவேனச்சொல்லி,

இடனுடைப் பேரியாழ் முறைமுனிச் சுழிப்பி—தனக்குக் கூறுகின்ற இலக்கண ட்களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பேரிய யாழை வாசிக்குமுறைமையிலே வாசித்து, முறைமுனி, உனி-பகுதிப்பொருள்விசூதி.

எடன் அறி மரபிற் கைதொழுதப் பழிச்சி—முற்படக் கண்டக்காற் செய்யுங் கடனை அறித்தமுறைமையோடே கையாற்றொழுது வாழ்த்தி,

நின் நிலை தெரியா அளவை—நின்னுடைய நிலைகளெல்லாம் தெரிவதற்குமுன் னே,

அந் நிலை—நினைந்த அந்த நிலைதன்னிலே,

* தொண்டையிற் பெருமதிசூரம், புறத்தினையியல், 46.

நாவல் அம் தண் பொழில் வீயின்று விளங்க—நாவலர் பெயர்பெற்ற அழி
னையுடைய குளிரந்த உலகமெல்லாம் கேடின்னாக விளங்கும்படி,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—யாச்செய்யுஞ் செல்வமுமுதலிய நிலைநில்லாத
உலகத்திடத்து நிலைபெறுடையபுகழை நாம்பெறுதல் நன்றென்று ஆராய்ந்து,

அந்நிலை அனுகூல வேண்டி—முற்பட நின்ற செய்கிலத்தினின்று தன்னை அநு
குதற்கு விரும்பியழைத்த,

நின் அனாப் பாடி அன்ன சிதர்வை நீக்கி—கின்னுடைய அனாயிர்கிடந்த கொ
ட்டைப்பாடியின் வேளையொத்த சிதரின சீனையைப்போக்கி,

[ஆவி யன்ன வவிர்தூந் கலிங்க, மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குட னுமடு:]
ஆவி அன்ன அவிர்தூந் கலிங்கம் உடன் இரும் பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்கு உமடு—
பாலாவியையொத்த விளங்குகின்ற தூலாற்செய்த துறில்லைப் படிசேரக் கரிய பெ
ரிய சுற்றத்தாரோடே சேர உடுக்கப்பண்ணி,

கொடு வான் கதுவிய வடு ஆழ் நோன் கை வல்லோன் அட்ட பல்லான் கொ
ழுங்குறை—வளைந்த அரிவாளைக்கொண்ட வடுவழுந்தின வலியையுடைத்தாகிய கை
யினையுடைய மடையனுக்கின் பலஇறைச்சியிற் கொழுமியதசைகளும்,

பலகாலுமறுத்தலால், தழும்பிருந்தகையென்றார். கதுவுதல்—கைக்கொள்ளுதல்.

அரி செத்து உணங்கிய பெருஞ் செந்நெல்லின் தெரி கொள் அரிசித் திரள் நெ
டும் புழுக்கல்—நிறத்தான் ஞாயிற்றையொத்து உலர்ந்த பெரிய செந்நெல்லினுடைய
* பொறுக்கிக்கொண்ட அரிசியாலாக்கின திரண்ட இடைமுறியாதசோறும்,

அரிசெத்தென்றதற்கு உவமையின்றாக வென்றுமாம். இனி அரிசெத்தென்று
பாடமாயின், அரிதலைச்செய்தென்றுகூறக.

அருங்கடித் திருசுவை அமுதொடு—பெறுதற்கரிய மிகுதியையுடைய இனியசு
வையினையுடைய கண்டசருக்கரைமுதலியவற்றோடே,

பிறவும்—கருதொழிந்தனவும்,

விரும்பு உடை மரபிற் கரப்பு உடை அடிசில்—விரும்பமுடைத்தாகிய முறை
மையினையுடைய தலையாப்புப்பரத்தலையுடைய அடிசில்,

அமுதோடே (சஎடு) குறையும் (சஎஉ) புழுக்கலும் (சஎச) பிறவுமாகிய (சஎடு)
அடிசிலைப் (சஎச) பரப்பி (சஎஅ) ஊட்டியென்க.

[மீன்பூத் தன்ன வான்கலம் பரப்பி, மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமர்ந்,
தானு விருப்பிற் றுனின் றாட்டி, மங்குல் வானத்துத் திங்க னேய்க்கும்:]

மங்குல் வானத்து மீன் பூத்தன்ன வான் கலம் திங்கன் எய்க்கும் வான்கலம் மக
முறை பரப்பி—திசைகளையுடைய ஆகாயத்திடத்தே உடுக்கின்றோன்றினுற்போன்ற
சிறிய வெள்ளிக்கலங்களையும், திங்கையொக்கும் பெரியவெள்ளிக்கலங்களையும் தம்
முடையபிள்ளைகளுக்கு இடையேபரப்பி,

எனவே தலைவராயினார்க்குப் பொற்கலம்பரப்புஉரென்றார்.

தான் முகன் அமர்ந்து ஆளு விருப்பின் மகமுறை நோக்கி சின்று ஊட்டி—
தான் முகம்பொருந்தி அமையாதவாசையுடனே தம்முடைய பிள்ளைகளைப்பார்த்து
நின்று உண்ணப்பண்ணுவதற்கு,

ஆடு வண்டு இமிரா அழல் அவிர் தாமரை நீடு இரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி—

* பெறுக்கிக்கொண்டவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உலாவும் மயங்கன் ஓடிபாத நெருங்கிடத்தே கி. க்துவிசங்கின் பொற்றாமனையை
நீண்ட கரிய மயிரிடத்தே அமுகுபெறச் சூட்டி,

பொற்றாமரை திங்கைபொற்றாமன் தல் பொருத்தாமையுணர்க.

உடைய கடல் முகந்த பறவையானத்தப் பதற் பெயல் துளியின் மின்னு நிமிர்ந்
தங்கு—பலவுஞ்சேரவுலாவென்ற கடலிடத்தே முகந்த கடற்க்காலத்து மேகத்தினி
ன்றும் பதற்காலத்தே பெய் லெயுடைத்தானிய துளியின்கண்ணே மின்னோடினாற்
போல,

புனை இருந் கதுப்பாம் பொலியப் பொன்னின் தொடை அமை மாலையறவியர்
மலைய மையெய்த கரியமயிரிடம் அமுகுபெறும்படி, பொன்னாற்செய்து சேரக்கட்டு
தலமைந்த மாலையை கிறல்படநுமிகளீர் குடாநிற்க,

[அலோர் புசுழந்த மாட்சிய மால்சுடல், விரகன் டன்ன வானுணைப் புரவி,
துணைபுணர் தொழில் நால்சுடல் பூட்டி:] அலோர் புசுழந்த மாட்சிய துணை புணர்
தொழில் மால் சுடல் விரகன் டன்ன வால் விரைப் புரவி நால்சு டடன் பூட்டி—
குதிரைநால்சுட்டுப் புசுழந்த அறியுடையவாய்த் தணித்துத்தொழில்செய்யாமல்
விரைக்கொடேகாந் தொழிலெயுடையவாய்த் கருமையையுடையசுடலிற் சங்கைக்க
ண்டாந் பொன்ற வெள்ளிய கழுத்தின்மயினையுடைய குதிரைகன்னகைச் சேரப்
பூட்டி,

நான்கு—கால்கெனப்பெயர்த்திரிசொல்.

அரித் தேர் கல்லியும் அமைபான்—பொன்னாற்செய்த தேரைத்தத்தும் கொடை
மேல் விருப்பத்தவிரைனும்,

செருத் தொலைத்து ஒன்னுத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஒழிந்த லீகம்பு செல் இய
லியொடு பகம்படை தரிது—தம்முடன்கொத்து பொருதோருடைய போர்க்கை மாளப்ப
வானித் தன்னையலைப்பொருத்தாத பகைவர்முதுகிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகா
யத்தேவெல்கின்ற குதிரைகளுடனே பசியபொன்னாற்செய்த பக்கரைகையுந்தந்து,

[அன்றே விநிக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் வீடுக்கும்—அவன்
நீசென்ற அற்றைகானே இவையொழிந்த பரிசில்கையுந்தரும்;

இனிதிக் கின்னரம் முரலும் அணங்குடைச் சாரல்—இனியதானத்திலே கின்
னாமென்றும் பறவைகள்பாசிக் தெய்வக்கனையுடைய சாரவிடத்து,

மஞ்சை ஆலும் மரம் பயில் இறம்பின்—மயில்களாவாரிக்கும் மரம்நெருங்கின
இனமரக்காட்டினையுமுடைய,

கலை பாய்த்து உதிர்ந்த மலர் வீழ் புரவின்—முசுக்கலைகள்பாய்த்துதிர்ந்த மலர்
கங்கித்தின காட்டினையும்,

மங்கி சீக்கும் மா தஞ்சை முன்றில்—மங்கிகள் அவிவிடத்தக்கிடந்த தராவைவா
ரும் மானும்புலியுக் தயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (சகக) இயம்பினையும் (சகடு) முடைய சாரவிடத்து (சகச) முன்
நிலிலே (சகக) வேட்டு (சகக) மென்க.

சேந்திப் பேணிய முனிவர்—செந்ததியைக் கைவடாமற்காத்தப்போந்த இரு
புகள்,

வெண்கோட்டிக் கன்றி தரு விடின் வேட்டும்—வெள்ளிய கொம்பினையுடைய
கன்றி முறித்தக்கொண்டிடத்த கன்கையாலே வெள்ளியைச்செய்யும்,

மத்தித்தலும், மாத்துத்தலும், களிற் பிறகுதருதலும் இருபுகளானையால் திகழ்த்தனவென்றுணர்க.

[ஒளிநிலக் கருவிய மலைகிழ வோனே:]

ஒளிநு மலை—இவற்றான்விளங்குமலை,

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குந் த அருவிகளையுடையமலை,

மலை கிழவோன்—இச் சிறந்த மலையையாரும் உரிமையையுடையோன்.

புலவாய்ப்பாண (உஉ), பெருவளனெய்தி (உசு) முகந்தகொண்டு (உஎ) யாம் அவனூரினின்றும் வருகின்றேம்; நீயிரும் (உஅ) தினையற்படர்குவிராயின் (கஎ) நின்னுள்ளாஞ்சிறக்க (சது); நின்னவலங்கெடுக (கஅ); இரவல (சடு) அவனினைகள் (கஅ), அவன்புலம் கொடியோரின்று (சக); அதுவேயன்றி அப்புலத்தில் உருமுமு ராறுது; அரவுந் தப்பா (சஉ); மாவும் உறுகண்செய்யா ஐகலின், ஆங்கு (சக) அசைவுழி அசைந்த தங்கிச் (சச) சென்மோ (சது); அங்குனஞ்செல்லங்கால் வில்லுடைவைப்பிற் (அஉ) குரம்பையில் (அஅ) எயிற்றியர் (கச) தாங்கனட்ட புழுக்கலையும் வாடுனையும் (கல) எல்லிடைக்கழியார்க்கு ஏமமாகத் (கக) தேக்கிலையிலேருவக்கையினுலே (கஸ) அப்பதத்தைப் (கல) பெருமகனாகிய (கக) வனாநாடன் சென்னியமெனிற் (கக) கலம்போடே மிகப்பெறுகுவர் (கக); பின்னர் அருஞ்சுரமிறந்த அம்பர்க் (கக) குறும்பிற் சேப்பின் (கஉ), சொன்றியை (கக) வறையால்யாத்ததவயின்றொறும்பெறுகுவர் (கக); பின்னர்த் தூங்கா (கச) முரண்டலை (கச) யிருக்கை (கச) கழிந்தபின்றைக் (கச) குடிவயிற்சேப்பின் (கச) மூரல் பாலொடும்பெறுகுவர் (கச); பின்னர்ப் பறவையோர்க்கும் (கச) புலத்தைப்போய்ச் (கச) சேறார்களிலே (கக) வரகின் சொன்றியைப் (கக) புழுக்கையட்டி (கக) மூரலோடேபெறுகுவர் (கக); பின்னர் ஞாங்கர் (கக) வன்புலமிறந்தபின்றை (உக) மல்லற்பெருமடியின் (உக) உல்கியை (உக) வாட்டொடும் பெறுகுவர் (உக); பின்னர்க் கரும்பின்நீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசையின் (உக); பின்னர் வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (உக), பிழியைச் (உக) குட்டொடும்பெறுகுவர் (உக); பின்னர்த் தீப்பட மலர்ந்த (உக) பூவையோம்பிக் (உக) குறுகரிட்டமலரைப் (உக) பிணையினிர் கழியின் (உக); பின்னர் மறைநாப்பாளர் உறைபதிச்சேப்பின் (கக) வத்தத்தாலுண்டான வரிசியை (கக) உணக்கமகமே வயினந்நட்டனவற்றைச் (கக) சுடர்க்கடையிலே (கக) போழோடே (கக) காடியோடே பெறுகுவர் (கக); பின்னர் நீர்ப்பெயற்றெல்லி போகிப் (கக) பட்டினமருங்கி னசையின், முட்டுப்பாடின்குசக் (கக) கொழுநீனத்தடியொடு கூர்நுரப்பெறுகுவர் (கக); பின்னர்த் துறைபிறக்கொழியப்போகித் (கக) தனிமனைச்சேப்பின் (கக), ஆண்டைத் தீம்பலொருமுனையிற் சேம்பியோடே (கக) முதிர்கிழங்கார்குவர் (கக); இவற்றை இவ்வழியின்கண்ணே பெற்றப் பின்னர்ப் பன்மரநீரிடைப்போய் (கக) நாடுபலகழிந்தபின்றைப் (கக) பள்ளியமர்ந்தோன் ஆங்கட் (கக) பெழிற் றொறும் (கக) ஆடி (கக) அசைந்தித் (கக) தொக்சி (கக) மீகித் (கக) கடவுள்வாழ்த்தி (கக) இயக்கினிர்கழியின் (கக); இவ்வனஞ்சென்று கைவண்டோன்றல் (சஉ) இப்பொழுது ஜவர்போலக் (சக) குருதியிப்பப் (சக) பொருது (சக) ஆர்த்தப் (சக) பகைமேற் செல்லுதலின்றி கச்சிக்கென்றோர்க்கு ஏமமாயிய (சஉ) படப்பை (சக) முதலியவற்றையுடைய விழவு மெம்பட்ட மூதாராய (சக) கச்சியிடத்தே யிருந்தோன் (சஉ); அவ்வுழிப் பணிந்தமன்னர் (சஉ) செவ்வியார்க்கும் முற்றத்தினே (சக) யுடைய பொன்னஞ்சு வியனகர்க்கண்ணே

(சச௦) பசுமெய் மண்டிலம் பரித்தாக்கு (சச௨) மிக்ககாட்டியாலே (சச௩) அருளிப் (சச௪) பூங்கடனுற்றித் (சச௫) கடனிறத்த உன்ளத்தோடே (சச௬) கற்றத்தோடேயிருத்தோனெக் குறுவித் (சச௭) தொண்டையோர் மருகனே (சச௮), மள்ளனே, மறவனே (சச௯), செல்வனே, செருமேம்படுகனே (சச௯), பெருமானே (சச௯), செல்விக்கு அணங்கு கொடித்தாங்கு (சச௯) நின் பெயருட்சி எவற்றைச் சொல்லிப் புகழ்த்து (சச௯) வந்தேன்; வாழியவெனச்சொல்லிக் (சச௯) கழிப்பிப் (சச௯) பழிச்சி (சச௯) நின்னுடைய கலைகளெல்லாம் தனக்குத்தெரி வதற்கு முன்னி (சச௯) மலெழுவொன் (௩௦௦) நில்லாவுலகத்துநிலைமை தூக்கி (சச௯) அந்நிலையுறகல் வேண்டிக் (சச௯) சிதர்வைநீக்கி (சச௯) உடஇ (ச௪௦) அமுதோடே (ச௪௧) குறையும் (ச௪௨) புழுக்கலும் (ச௪௩) பிறவு (ச௪௪) மா கிய அடிநிலைச் (ச௪௫) கலங்கரைப் பரப்பித் (ச௪௬) தான் (ச௪௭) முகனமாந்து மக முறைகோங்கி (ச௪௮) முன்னின்றுட்டி (ச௪௯) விறலியர் மாவேவையாநிற்க (ச௪௯) அமக்குத் தாமரை (ச௪௯) பொலியச்சுட்டி (ச௪௯) அரித்தேர்நல்கியும் அமையானாய் (ச௪௯) இடிளிமொடு பசும்படைநீட்டி (ச௪௯) அவன் அன்றே (ச௪௯) அந்நிலையிலே (ச௪௯) காவலந்தன்பொழில் வீயின்றவிளங்கும்படி (ச௪௯) இவையொழிந்தபரிசில் களையுத் (ச௪௯) தரு மெனவினைமுடிவுசெய்க.

இப்பாட்டில் ஒருமைப்பன்மை மயக்கம், “முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி *** போற்றல் வேண்டும்” என்பதனாற்றுகொள்க.

தொண்டைமாவளிந்தினாயனைக் கடியலார் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை சூசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்கீளியர் செய்தவுகாழ்நிற்ப.

வெண்பா.

கங்குறு கண்பகலுந் தஞ்சா வியல்பிற்றாய்
மங்குல்குழ் மாக்கட லார்ப்பதுஉம்—வெஞ்சினவேற்
கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் நினாயனை
யான்பயந்தே நென்னுஞ் செருக்கு.

ஐந்தாவது மூலவஸப்பாட்டு.

- நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறிந்த மாதாங்கு நடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல னோர்பு
௫ கோடுகொண் டெழுந்த கொமிஞ்செல வெழியி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ மூல்லை
௧௦ யரும்பவி மூலரி தூஉய்க்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி
னுறுதுய ரலமா னோக்கி யாய்மக
ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய
௧௫ கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தா
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
20 வருத றலைவர் வாய்வது நீசின்
பருவர லெவ்வங் * களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
2௫ சேனாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட.
விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
யுவலைக் கூரை யொழுதிய தெருவிற்

* களைமாயோனெனவும் பாடம்,

- ௩௦ கவலை முற்றங் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
மோங்குநிலைக் குதர்பொடு கதிர்பிடைத் தியாத்த
வயல்விளை யென்றா குண்ணாது அகலுடைத்
தயிற்றுனை மருப்பிற்றங் கைவிடைக் கொண்டெனக்
- ௩௧ கவைபுரட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்பக்
கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ
ரோடா வல்விற் றாணி நாத்றிக்
- ௪௦ கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கெடுக்கைப்
பூத்தலைக் குத்தங் குத்திக் கிடுகுநினைத்து
வாங்குகில் லாண மாண மாக
வேறுபல் பெரும்படை காப்பண் வேறோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோவியை நேர்பு
- ௪௧ குறுந்தொடி முன்கைக் கடற்கன்கு சிறுபுறத்
நிரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி மொள்வான்
விரவுவரிக் கச்சிற் புண்ட மங்கையர்
செய்யுமிழ் கனையர் நெடுந்தரிக் கொள்துத்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட
- ௫௦ நெடுநா வெண்மணி * சிழற்றிய நடுநா
ளதிரல் பூத்த வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வா லசைவரிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித்துப் போர்த்த தூங்க லோங்குடைப்
பெருமு தாள னோமஞ் சூழப்
- ௫௧ பொழுதனந் தறியும் பொய்யா மாக்க
டொழுதுகாண் கைமர் தொன்ற வாழ்த்தி
யெதிரிர் வைபயம் வெளிஇய செல்வோய்தின்
குறுசீர்க் கன்ன வினைத்தென் றிசைப்ப
மத்தினை வளைஇய மறிந்துவிக்கு செறிவுடை
- ௬௦ மெய்ப்பை புக்க மெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் பவனர்
புவித்தொடர் விட்ட புனைமா னல்லிற்
நிருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்தா
ணெழினி வாங்கிய வீரதைப் பள்ளியு
- ௬௧ னுடம்பி னுனைக்கு முனையா நாவிற்

* சித்திரம் வென்றும் பட்டம்.

படம்புகு * மிலேச்ச ருழைய ராக

மண்டமர் நனையொடு கண்படை பெறுஅ
தெடுத்தெறி யெலகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்

௭௦ பாம்புபதைப் பன்ன பளுக்கை துமியத்
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
சோறுவாய்க் தொழிந்தோ ருன்னியுந் தோறுமியு
வைந்துனைப் பகழி முழுகலிற் செவிராய்க்
துண்ணு துயங்கு மாசின் தித்து

௭௫ மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை
முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவார்ச் சுட்டிய படைகொ ணேன்விர
னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
யாசிருந்து பணிக்கு முரகமுழங்கு பாசறை

௮௦ யின்னயில் வதியுநற் காணு மெருமுத்து
நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவனை திருத்தியு
மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து
மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்த்து

௮௫ பாவை விளக்கிற் பளுச்சுட ரழல
விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து
முடங்கிறைச் சொரிநரு மாத்திர ளருவி
யின்ப விமிழிசை யோர்ப்பனன் கிடந்தோ
ளஞ்செவி நிறைய வாலின வென்றுபிறர்

௯௦ வேண்டுபுலங் கவர்ந்த விண்டுபெருந் தானையொடு
விசய வெல்கொடி யுயரிவல னேர்பு
வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர
செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
முறியினர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்

௯௫ கோடற் குவிமுகை யங்கை யவிழத்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற்
திரிமருப் பிரையொடு மடமா னுகள

௯௦௦ வெதிர்செல் வெண்மறை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்

* மிலேச்சரென்றும் பாடம்.

துணைபரி தூக்குஞ் செலவினர்
வினையினங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லைவென்று பெயர்கூறினார்; முல்லைசான்ற கற்புப்பொருந்தியதனால். இல்லறநிகழ்த்துதற்குப் பிரிந்தவருந்தணையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லை யாமென்றாகருதி இருத்தலென்னும்பொருடா முல்லைவென்று இச்செய்யுட்டுக்கு அப்பதனார் பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வந்ததணையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவர்கருத்தாயிற்று. *“தானேசேறல்” என்னும்விதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

இது, தலைவன் வினாவயிற் பிரியக்கருதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற்றினாய் தலையியது வினாமகன்டு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம்படாதவினைப் பெருமுதுபெண்டிர் அவன் வினாமுடித்துவருதல் வாய்வது, நீவருத்தநீக்குவதெனக்கூற, அதுகேட்டு அவன் நீடுகிணந்து ஆற்றியிருந்தவழித் தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக் கண்டி வாயில்கள் தம்முட்கூறியது. இது, † “வாயி லுசாவே தம்முளு முரிய” ‡ “எல்லா வாயிலு மிருவர் தேளத்தம் - புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப” என்பனவற்றிற்கூறினார்.

கனக் தலை உலகம் வினாஇ—அகலத்தை இடத்தேயுடைய உலகத்தை வினாத்து,
[நேய்யொடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை:]

நேய்யொடு வலம்புரி தாங்கு தடக் கை மால் (க)—சக்கரத்தோடே வலம்புரியைத்தாங்கும் பெரியகைகளையுடையமால்,

மா ட் பொறித்த மால் (க) — திருமார்பிடத்தே திருமகனைவைத்த மால்,

நீர் செல நியிர்ந்த மாஅல் போல — மாவலிவார்த்த நீர் தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமால்போல,

இனி, நேய்யொடே வலம்புரியையுமுடைய உத்தம விலக்கணங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற திருமகனையினைத்தன்கையிலே நீர்செல்லவென்றுமாம்.

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வக்கூறினார்.

[பாடிமீழ் பனிக்கடல் பருகிவல னோர்பு, கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடு இமீழ் பனிக் கடல் பருகி வலன் னர்பு கோடு கொண்டு — ஒலிமுழங்கு கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

உலகம் வினாஇ (க) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி — பெய்யுங்காலத்தே உலகத்தைவினாத்தெழுந்த கடிய செலவினையுடைய மேகம்,

* தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨௭.

† “ ” ” செய்யுளியல், ௨௦௧.

‡ “ ” ” கற்பியல், ௩௭.

§ பொறித்தல்-வைத்தல். இதனைச் சிறுபாணுறுப்படை (௪௮) “வடபுன விழவத்த லாக்குவிப் பொறித்த” என்பதனுடையானுமுணர்க.

மால் நீர் செல கிமிர்ந்தாற்போல மேகமும் நீர்செலகிமிர்ந்த தென்றார்.

இனி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அண்ணத்துக்கொண்டுநிமிர்ந்த மாலென்று முனைப்பர்.

பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை— பெரிய மழையைப்பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக்காலத்துப் பாவையிளக்கு (அடு) எனக்கூட்டுக.

இதனானே முல்லைக்குரிய * காரும் மாலையுங் கூறினார்.

மால்போலெமுந்த எழிலிபொழிந்த மாலையென்க.

[அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போதி:] அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் நல்லோர்
(சஅ) போதி—அரியகாவலையுடையபழைய ஊர்ப்பக்கத்துப் பாக்கத்தே படைத்தலை
வரேவலால் நற்சொற் கோடற்குரியோர்போய்,

[யாழிசை யினவன் டார்ப்ப கெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை, யரும் பவீ முலரி தூஉய்க்கை தொழுது, † பெருமுது பெண்டிர் வீரிச்சி கிற்ப:]

நது வீ முல்லை அரும்பு யாழ் இசை இனவண்டு ஆர்ப்ப அவிழ் அலரி நாழி கொ
ண்ட நெல்லொடு தூஉய்—நறியபூக்களையுடைய முல்லையினது அரும்புகள் யாழின
து ஒசையினையுடைய இனமானவன்கள் ஆரவாரிக்கும்படி அவிழ்ந்தபூவை நாழியி
டத்தே கொண்டுபோன நெல்லுடனேதூவி,

கை தொழுது விரிச்சி நிற்ப—தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொற்கேட்டு நிற்க,
நல்லோர் (கஅ) போகித் (எ) தூய்யத் தொழுது நிற்பவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகல்கருதினார் போர்செய்யவேண்டுமென்று, அவனோடந்தணர்முதலியோரைத் தன்னுட்குடிகள்என அழைத்தற்கும், அதனையறியாத ஆனைவக கொண்டுபோந்து தான் காத்தற்குமாகத் தன்படைத்தலைவரை நோக்கி அரசன் விரைவடித்தற்கேவியவழி, அவர் அவனாரினின்றும்போய் ஒருபாக் கத்தவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்வரும் ஆக்கத்தையறிதற்கு விரிச்சிபோக்கல் வேண்டுமென்று புறத்தினையியலுட் கூறினமையான், ஈன்டும் அவ்வாறே கூறினார். அது, † “வேந்தவரி முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி - னுதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்.” ‡ “படையியல் காவம் பாக்கத்து விரிச்சி” என்னுஞ்ஞத்திரங்கனானும், “தி னாகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ் தாடி - ஈனாழுதியோ ளின்றனாத்த நற்சொ ள்ளினாயன்றி - பெய்வைநீர் வைய மிறையோற் களிக்குமால் - வல்வையே சென்மின் வழி.” என்னும் உதாரணத்தானுமுணர்க. இவர் விதுசேட்டு நிராகொண்டால் அரசன் வஞ்சிகுடி மண்ணையால் மேற்செல்வனென்பது. ஆண்டு ¶ “எஞ்சா மண்ணை” என்னுஞ்ஞத்திரத்திற் கூறியவாறே ஈன்டிக் கூறினார். அதுமேல் “முனைகவர்ந்த” (கக) என்பதனானுணர்க.

* “காரு மாலைபு முல்லை குறிஞ்சி - கூதிர் வாம மென்மனார் புலவர்.” என் பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கூ.

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதற்கு ஒருபிரதிகளிலும் உரையிலது. பெரிய முதிர்ந்தபெண்டிரென்க.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உ..

\$ " " " "

9 " " " 67

[பிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி, னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக, னுடுங் குகல லகைத்த னையன் கைய, கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றய்த்தர, வின் னெ வருகுவர் தாய ரென்போ, னன்னர் கன்மொழி கேட்டன மதனா, னல்ல நல் லோர் வாய்ப்புன்:]

கன்னர் வாய்ப்புன்—அவர்கேட்ட கன்னுகிய நற்சொல்,

ஆய்மகன் நலிக்கு கால் அகைத்த னையன்—இடைச்சாழியின்மகள் குளிரால் கலிக்குவின்ற தொளின்மேலே சுட்டின கையனாய்கின்று,

பிறு தாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல் நோக்கி—பிறியதாம்பாலே காடிலே சுட்டப்பட்ட வருத்தத்தையுடைத்தாடிய கன்றினுடைய முலையுண் ணுமறுபுவின்ற துயராலே தாய்வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைப்பார்த்து,

கைய கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் று உய்த்தர—கையிடத்தனவாகிய கொடிய கொலையுடைய இடையர் பின்னேகின்று செலுத்துதலிச்செய்கையினுலே,

தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் கன்மொழி கேட்டனம்—சிரம்பமேய்த்து அம்முடைய தாய்மார் இட்பொழுதேவருவரென்று கூறுகின்றோளுடைய கன்னுகிய வார்த்தையாக யாக்கென்கேட்டோம்;

அதனால்—அவன்உரிய நற்சொல்லின் கருத்தால்,

[தெய்வர், முனிகவர்க்கு கொண்ட திறையர் வினைமுடித்த, வருத நலைவர் வாய் வது:] தலைவர் தெய்வர் முனிக வர்க்கு கொண்ட திறையர் வினைமுடித்த வருதல் வாய்வது—நத்தலைவர் வருகிடுமிச் சென்று பகைவர் மன்னிசைக்கொண்டு பின்அவரிடத்தேவாங்கிக்கொண்ட திறையனையுமுடையராய் இங்ஙனக் தாமெடுத்திக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று காய்கருதிய தன்மையிலே அவர்நின்றனுண்மை,

நல்ல—அவர் அங்கனம் வினைமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்லறம் நிகழ்த்தற்குக்கா ரணமாகலின் நல்லகாரியம்;

[நீ நின், பருவர வெவ்வக் கனியை யோயென:] மாயோய் நீ நின் பருவரல் எவ்வக் கனிய என — மாமைத்தத்தையுடையோனே, நீ நின் மனத்தமொற்றத்தான் உளதான வருத்தத்தைப் போக்கென்றுகூற, அதுகேட்டு,

செலவுக்குறிப்பறித்து வேறுபட்டதுணர்ந்தமையின், மனத்தமொற்றமென்றார்.

பெருமுதபெண்டிர் (௧௧), கல்லோர் (௧௨) போகித் (௧) துஉய்த் தொழுது (௧௩) உரிக்கிரிப் (௧௪) அவர்கேட்ட கன்னர் (௧௫) வாய்ப்புன் (௧௬) ஆய் மகள் (௧௭) கையனாகிச் (௧௮) கன்றின் (௧௯) அலமரனோக்கித் (௨௦) தாயர்இன்னே வருகு வரென்போளுடைய (௨௧) கன்மொழியாக யாக்கென் கேட்டனம்; அதன்கருத்தால் (௨௨) தலைவர் வருதல் வாய்வது (௨௩); நல்லகாரியம் (௨௪); மாயோய் (௨௫) நீ நின் (௨௬) பருவரவெவ்வக் கனியென்ற கூற (௨௭) அதுகேட்டு நீநீகிணந்து (௨௮) என்க.

இக்கனம்பொருள்புறமல் தலைவனது இரக்கமிருக்கென்கு பெருமுதபெண்டிர் விரிக்கிரிப்பெடுத்த தலைவர் வருவாராதல் வாய்வது; நின்னெவ்வக்கனியென்று பல் காலம் ஒத்தவிக்கடிம் ஒத்தவாய்த் தயருகத்த (௨௯) புலம்பொடு (௩௦) தேற் றியம் திருத்தியும் (௩௧) மையல்கொண்டிம் உயிர்த்தம் (௩௨) நெகிடுகெழிந்து (௩௩) கிடத்தோன் (௩௪) எனப் பொருள்கூறியக்கால் செய்தற்குரிய இரக்கப்பொருட்ட ன்றி ஒலிக்கூறிய இருத்தப்பொருட்டாகாமையுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங் குறித்தவது பரிபாசென்கூறலாம். அவன்குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்

தமிழ்மென்பதாவர், அது பாலையாமென்பதாவம், அவ்வாற்துமைக்கு இரங்கல் நீக
ழ்த்தால் நெய்தலாமென்பதாவம் தூங்குத்தாதலுணர்க.

[காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள் கலுழ்நிற்றது:] காட்டவுங் காட்டவுங் கலுழ்நிற்
ந்து காணுள்—தலைவன்புகழும் மானமும் எய்துதுக்காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல்
சான்ற மாற்றார் பெருமைகூறிக்காட்டி வற்புறுத்தவும் அன்புமிகுறியாற் கலக்கமி
க்கு இவை அரசுக்கு வேண்டுமென்று மனத்திற் கருதாதவர்,

பூப் போல் உண் கண் புலம்பு முத்து உறைப்ப—பூப்போலும் மையுண்கண்கள்
தாயாயாகச்சொரியாது தனித்துவீழ்ந்தின்ற முத்துப்போலும் துளியைத் துளிப்ப,
அதுகண்டு,

கான் யாறு தழீஇய அகல் நெடும் புறவின்—காட்டாறுமுந்த அகன்ற நெடிய
காட்டிடத்தே,

சேண் நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி—துரியிலத்தே நாறுநின்ற பிடவ
மோடே ஏனைப் பசியதாறுகளையும் வெட்டி,

வேட்டுப் புழை அருப்பம் மாட்டி—பகைப்புலத்துக்குக் காவலாகவிருக்கும்
வேட்டுவச்சாடியினுடைய அரசன்கொய்திற்றி,

[காட்ட, வீடுமுட் புரிசை யேமுற வளைதி:] காட்ட முள் இரி புரிசை ஏமுற
வளைது—காட்டின் கண்ணவாகிய முள்ளாவீடுமதலைக் காவலுறும்படி வளைத்து,

[புறநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி:] புணரி படும் நீரிற் பரந்த பாடி—நீனாயொலி
க்கின்ற கடல்போற்பரந்த பாசறைக்கண்ணோ கண்படைபெருது (௬௭) என்க.

புறவிடத்தே (௨௪) எருக்கி (௨௫) மாட்டி (௨௬) வளைஇப் (௨௭) பரந்த பாடி
யென்க.

உவலைக் கூரை ஒழுதிய தெருவில்—தழையாலேவேய்ந்த கூரை ஒழுங்கப்பட்ட
தெருவிடத்தே,

கவலை முற்றங் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை—நாற்சந்தியானமு
ற்றத்தே காவலாகின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினையுடையவாகிய சிறியகண்ணையு
டைய யானை,

[ஒங்குநிலைக் கரும்பொடி கதிர்மிடைந் தியாத்த, வயல்விளை யின்ருள ருண்ண
து:] ஒங்குநிலைக் கரும்பொடி வயல் விளை கதிர்மிடைந்த யாத்த இன்னுளரு உண்ண
து—வளர்கின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலேவிளைந்த நெற்கதிரி
டையே நெருங்கப்பட்டுக் கட்டிப்போகட்ட சாலியையும் இனிய * அதிமதூரத்த
வழையையுந் தின்னாமல்,

தூதல் தடைத்து அயில்தனை மருப்பில் தங் கையிடைக் கொண்டென—அவ
ற்றாலே தந்நெற்றியைத்தடைத்தக் கூர்மையையுடைய முனைகளையுடைய கொம்பி
னிடத்தே ஏறட்ட தங் கையிடத்தே கொண்டுநின்றனவாக,

[கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப:]
கல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிற்றிக் கவை முட் கருவியிற் கவளங் கைப்ப — வட
மொழி அடிவிலேகல்லாத இளைஞர் யானைப் பேச்சான வடமொழிகளைக்கற்றப்பல
காற்சொல்லிக் கவைத்தமுள்ளையுடைய பரிக்கோலாவே கவளத்தைத் தின்னும்படி
குத்த,

* அட்டிமதூரத்தையென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களொழிய வேறொருதொழிலைக் கல்லாத இளைஞ
மென்றுமாம்.

[கற்றோய்த் தடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோலசைநிலை கடுப்ப கற்போ,
ரோடா வல்லிற் றாணி நூற்றிக், கூடம் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கை:]

கூடம் குத்திக் கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களைகட்டுக் கயிற்றை
வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே,

என்றது படங்குவே.

கல் தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அசை நிலை கடுப்ப—துவி
லை தாவி வல்லிற் தோய்த்துவித்த விரதங்கொடியுடைய முக்கோலந்தனை அம்முக்
கோலில அத்தலையினே இடநிலைத்த தன்மையையொக்க,

கற்போ ரோடா வல்லிற் றாணி நூற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற போரிற்கு ஓடா
மைக்குக் காரணமான வலியிலைச் சேரவுன்ற அங்குலே தூணிகளைத்தூக்கி,

பூத்தலைக் குத்தம் குத்த—பூத்தொழிலைத் தலையிலேயுடைய எற்கோல்கொடியு
முன்றி,

பூத்தலை-யிகாரம்.

கடுகு நிறாத்து—கிடுகுகையும் கிராயக் குத்தி,

வாங்கு வில் அரசும் அரசமாக—இங்ஙனஞ்ஞமும் விற்படையாகிய அரசனே
தக்கனாக்கான, இதற்குள்ளேவிட்ட,

கயிறுவாங்கிருக்கைக்கண்ணே (சு) நூற்றிக் (கூ) குத்தி நிறாத்து (சக) வாங்
குவில்லாணமென்க.

வேறு பல் பெரும்படை காப்பன்—பாடைவேறுபட்ட பலவாகிய பெரியபடை
க்குகுவே,

[வேளோர், செங்காழ்க் கண்டங் கோலியக கோப்பு:]

வேளோர் அகம் கோப்பு—வேளோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோயிலாக எல்லாரு
முடம்பட்டு,

செங்காழ்க் கண்டம் கோலி—செடிய குத்துக்கோலுடனெண்ணின பலநிறத்
தாற் கூறுபட்ட மதிட்டினையவனாத்த,

கண்டம்-குருபெயர்.

குறந்தொடி முன்கைக் கூத்தல்அம் கிறுபுறத்த மங்கையர் (சஎ)—குறியதொடி
யையுடைய முன்கையினையும் கூத்தலைசெத்துகிடக்கின்ற அழகினையுடைய கிறியமு
துகினையுமுடைய மங்கையர்,

இரவு பகற்செய்யும் திண்பிடி ஒன் வான் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
—இரப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்குத் திண்ணிய * ஆகினையுடைய ஒள்ளியவா
னை விரவின்கிறத்தினையுடைய கச்சிஞ்ஞபூண்ட மங்கையர்,

செய் உயிற் கலாயர் செந்திரிக் கோலிடுக் கை அமை விளக்கம் நத்ததொ
றும் மாட்ட—செய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய கற்றாட்கள் செடிய திரி
யை எங்குக்கொளுத்தி ஒழுங்காயமைத்த வினக்குக்கள் அயியுத்தோறும் தங்கையிற்பக்
தத்தைக்கொளுத்த,

* கவிஞனையுடையவென்றும், வாய்க்கினையுடையவென்றும் பிரதிவேறுபா
ண்டு.

நெடுநா வெண்மணி சிறுந்திய நடுநாள்—நெடிய நாக்கினையுடைய வெண்மணி எறிந்துவிட்ட நடுவியாமத்தும்,

கோயில் பணிமடங்கினால் மணிமெறிந்துநடுதல் இயல்பு.

இனி யானை குதினாமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின் மணியோசை அடங்கிய நடுநாளென்றமாம்.

அதிரல் பூத்த ஆடு கொடிப் படாஅர் சிதர் வரல் அசை வளிக்கு அசைவந்தாங் கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதுறுகள் துவலையோடே வரு தலையுடைய அசைந்தகாற்றிற்கு அசைந்தாற்போல,

சிதர் - மெத்தெனவுமாம்.

துநில் முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஒங்குநடைப் பெரு மூதாளர் எம்ம சூழ—ம யிர்த்தகட்டுக்கட்டிச் சட்டையிட்ட அனந்தரினையும், பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளர் காவலாகச் சூழ்ந்துதிரிய,

[பொழுதுளந் ததையும் பொய்யா மாக்க, டொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வா ழ்த்தி:]

மாக்கன் பொழுது அளந்தறியும் பொய்யாக் காண்கையர் — அறிவில்லாதோரு டைய வாழ்காணை இத்துணையென்று அளந்தறியும் பொய்யாத காட்சியையுடையார்,

தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி— அரசனைவணங்கி விளங்க வாழ்த்தி,

எறி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்— திரையெறிமின்ற கடல்குழந்த உல கத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

நின் குறுநீர்க் கன்னல் இளைத்து என்று இசைப்ப — கிடாரத்தநீரிலேகாண் கின்ற நினது நாழிகைவட்டிலிற் சென்றநாழிகை இத்துணையென்று சொல்லுகையி னாலே,

[மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை:]

மத்திகை வளைஇய உடை—புரவியை யடிக்கின்ற சம்மட்டி வளைந்து கிடக்கின் ற உடை,

மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அச்சம்மட்டி மறையும்படி வடிம்புதாழ்ந்து பெ ருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையையுடையினையும்,

மெய்ப்பை புகை வெருவருந் தோற்றத்து— சட்டையிட்ட அச்சம்வருந் தோற் றரவினையும்,

வலி புணர் யாக்கை— இயல்பான வலிகூடின மெய்யினையுமுடைய,

வன்கண் யவனர்— தறுகண்மையினையுடைய சோனகர்,

புலித் தொடர் விட்ட புனை மான் நல்லில்—புலிச்சங்கிலிவிடப்பட்ட கைசெய் தமாட்சிமைப்பட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

திரு மணி விளக்கம் காட்டித் திண்ணாண் எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள் —அழகினையுடைய மாணிக்கமாகியவிளக்கை எரியவைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற் றிரையைவளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற் படுக்கைக்கண்ணேசென்று,

[உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவீர், படம்புரு மிலேச்ச ருழைய ராக:] உரை யா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம்புரும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத காலினையுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லுஞ் சட்டை யிடுஞ் சரவாகிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துதிரிய,

உணாயாகவென்றார், ஊமைகளைன்றற்கு.

மன்னி அம் முடியொழி கன்படை பெறுதது—பகையா மனமுந்யாமல் மிக் குஞ்செல்லிற் போரை கங்கதலாழி வரை அழக்கம்பெறாயல்,

கலித்து ஏழி எல்லாம் பாழ்விற் புன் கூர்ந்து பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் உள்ளி யும் (எஉ)— ஒர்நிலைபெயர்ந்த வாய்வுத்தகையினுலே புன்மிக்குப் பிடித்திராமைற ந்த வேழத்தையுள்ளியும்,

[வேழத்துப், பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமிய:] வேழத்துப் பருஉக்கை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய— யானையினுடைய பரியகைகள் பாம்பினது பதைந் தி ன்ற தன்மைமையொத்த பதைப்பினையுடையதாக அற்றாய்நும்படி,

தோல் பாம்பு கன்னி கல்வலம் திருத்திச் சோறு வாய்த்து ஒழித்தோர் உள்ளியும் —தேன்பாக்கும் வஞ்சிமாவைக்கு கன்னிய வெற்றியை யுண்டாக்கிச் செஞ்சோற்றக் கடனிதத்துப் பட்ட வீராசினோத்தும்,

தோல் துமியு வைத்துவிடப் பகழி முந்தலிற் செவி சாய்த்து உண்ணது உயங் கும் மா கித்தித்தும்—பக்கவாசிய யறுத்துக் கரியமுனையினையுடைய அம்புகள் வந்து அழுத்துகையினுலே செவிசாய்த்தப் புல்லுண்ணுதே வருத்துங் குதிரைகளை நினோத்தும்,

[ஒருகை பன்னி யொற்றி யொருகை, முடியொழி கடகஞ் சேர்த்தி:] ஒருகை பன்னி ஒற்றி ஒருகைக் கடகம் முடியொழி சேர்த்தி—ஒருகையைப் படுக்கையின்மே லேவைத்து ஒருகையிற்கடகத்தை முடியோடேசோவைத்து,

என்றது - கையிலே தலைமையைத்தென்றாயிற்று.

கொழு தினோத்த— இப்படைவொத்தவளவுக்கு நாளை எவ்வாறு பொருமென்ற கொழுககினோத்து,

பகைவொக் கட்டிய படை கொள் கொள் விரல்—பகைவரைக்கருநிவைத்த வாணிப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டிவென்று (அக) என்க.

கை தாழ் கன்னி கல்வலம் திருத்தி— தனக்கு எக்காலமும் விளக்கத்தக்கும் வஞ்சியை கன்னிய வெற்றியை கிடைபெறுத்தி,

அக திருத்த பனிக்கும் பாசறை (எக) — பகையாசிறுத்து கங்குததற்குக்கார னமான பாசறை,

பனிக்கும் பாசறை— *கோய்திருமருத்துபோனின்றது.

முரசு முழங்கு பாசறை—வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற முரசுமுழங்கும் பாசறை, [இன்றயில் வதியுந் காணு நியமுழுத்த, கெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம் யொகி, கிச்சினித்த தேற்றிய மோகினை திருத்திய, மையல் கொண்டு மொய்யென வயித்த, மேவற மஞ்ஞயி னகித்தி யிதைகெசிழ்த்த:]

வதியுந் இன்றயில் காணுந்— தன்னிடத்தேதக்குகின்றவனை இனியதயில் கொள்ளுதலைக் காணுநாய்,

கெஞ்சு ஆற்றப்படுத்த புலம்பொகி—அவன் தன்னெஞ்சக் தான்போகின்றவழி யித் கெஞ்சுத்துதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

* கலித்தோகை, குரண்டாவதுநற்சித்தலி, உக. “அலர்முலையாயிழை உலராய் கதமெனப் - பொய முன்னெனன் லோழி யுறியிய - வாரகு ரெவ்வ முயிர் டாக்கு - மந்திர்மொய் த்து, மருத்தினா, மொண்டோமடி.”

இது * “கிழிந்தது நினைத்தற் றேதுவு மாகும்” என்பதாம்.

நிறைதபு புலம்பு— தனதுநிறைகெடுத்ததனிமை,

நீடு நினைத்து—இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வாறியல் நிகழாதென்று நினைத்து,

ஒடு வளை திருத்தியும்— சுழலுகின்றவளைவைக் கழலாமற் செறித்தும்,

மையல்கொண்டும்— மயக்கங்கொண்டும்,

ஒய்யென உயிர்த்தும்— விரைய நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டும்,

எய்து மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து — அம்புதைத்த மயில்போல நடுங்கி அணிவலங்கள் நெகிழ்ந்து கண்புலம்புமுத்தறைப்ப (உக) எனக் கூட்டுக.

துயருழந்து தேற்றியும்— அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று இவள்.சூற்றியி ராளென்று துணிந்தும்,

பாவை விளக்கிற் பழுஉச்சுடர் அழல—பொற்பாவை எத்தினின்ற தகனியிலே பரியவிளக்கு நின்றெறிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

இடம் சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து — தனக்குள்ள இடமெல்லாம் பொன் னாலும் மணியாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த எழுநிலையினையுடைய மாடத்திடத்து, முடங்கிறைச் சொரிதரும் மாத் திரள் அருவி— † மூட்டுவாய்களினின்றுஞ் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திரண்ட அருவிகளினுடைய,

இன் பல் இமிழ் இசை ஓர்ப்பணன் கிடந்தோள் — இனிய பலவாகிய முழங்கு கின்ற ஓசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பருவம் பொய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகலின் அவன்வரவ்வேனையே கருதிக்கிடந்தோளுடைய,

அஞ்செவி நிறைய ஆலின— அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன;

[வென்றுபிறர், வேண்டிபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு, விசயம்:]

வென்று— வெட்டிவென்று,

பிறர் வேண்டு புலம் கவர்ந்த விசயம்— பகையரசர் எக்காலமும் விரும்பும் நில ங்களைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாளே,

ஈண்டு பெருந்தானையொடு— திரளுகின்ற பெரியப்படையோடே,

அரசன் வினைமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தானாகலின், அதுகேட்டுவருந் திற்படையென்பதுதோன்ற ஈண்டுபெருந்தானே யென்றார்.

வெல்கொடி உயரி— எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை எடுத்து,

வலனோடு வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப— வெற்றிதோன்றிக் கொம்புஞ்சங்குமு ழங்க,

அயிர செறி இலைக் காயா அஞ்சனம் மலர—தன்மணவிடத்தனவாகிய நெருங் கின இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல அவியு,

முறி இணர்க் கொன்றை நன்பொன் கால—தனிநிலையுங் கொத்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொன்னைச்சொரிய,

கோடற் குவிமுறை அங்கை அவிழ—கோடலினது குவிந்தமுறைகள் அங்கை போலவிரிய,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ஈக.

† கூடுவாயென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

க்கையினாலே (௫௮) மங்கையர் (௫௯) திருமணிவிளக்கங்காட்டி. (௬௦) எழினிவாங்கிய பள்ளியிலே சென்று. (௬௧) இனையர் கவளங்கைப்பச் (௬௨) சுளையர் (௬௩) மாட்டப் (௬௪) பெருமூதாளர் எமஞ்சூழ (௬௫) மிலேச்சருழையராக (௬௬) வெண்மணிசிழற்றிய நடுகளினும் (௬௭) மண்டமாநசையாற் கண்படைபெழுதிருந்து (௬௮) மற்றைகாட்படைகொணோன்விரலாலே (௬௯) வென்று (௭௦) கண்ணிவலந்திருத்திப் (௭௧) பிறர்வேண்டி புலங்கவர்த்த (௭௨) விசயத்தாலே வெல்கொடியுயரிக் (௭௩) காடுபிறக்கொழியப் (௭௪) பெருவழியிலே (௭௫) வயிரும் வளையுமார்ப்ப (௭௬) ஈண்டி பெருந்தானையோடே (௭௭) துணைபரிதூரக்குஞ் செலவ்னையுடையராய் வந்தவருடைய (௭௮) தேர்பூண்டமா (௭௯) ஆலின (௮௦) வென வினமுடிக்க.

* “செலவிடையழுங்கல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சியாகும்” என்பதனால் வற்புறுத்திப்பிரிதல்வேண்டுமென்றுணர்க.

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப ஈழபூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர்கூறும்பொருள்கள் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையுணர்க.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொள்வானிகனும்மகனார் நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்று மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுக்கினியர்செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

க வண்டடை கண்ணி வளர்ச்சி வானொழங்கண்
சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ - தென்றுகொல்
கன்றெடுத்த தோச்சிக் கனிவிளவின் காயுருத்துங்
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை.

2. புனையும் பொலம்படைப் பொங்குனாமான் திண்டேர்
துனையுந் துனைபடைத் துன்னார் - முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவர்வரா முன்னங்
கடன்முகந்து வந்தன்று காள்.

ஆறுவது மதுரைக்காஞ்சி.

- ஒங்குதிரை வியன்பரப்பி
 னெழைமுநீர் வரம்பாகத்
 தேன்றாங்கு முயர்செய
 மலைநாறிய வியன்ஞாலந்து
- ௫ வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப
 வியனான்மீ னெறியொழுகப்
 பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறு
 மிரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களு
 மைதீர்ந்து களர்ந்துவிளங்க
- ௧௦ மழைதொழி லுதவ மாதிரங் கொழுக்கந்
 தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது விளைய
 நிலனு மரனும் பயனெதிர்பு நந்த
 நோயிகந்து நோக்குவிளங்க
 மேதக மிகப்பொலிந்த
- ௧௫ வோங்குசிலை வயக்களிறு
 கண்டதெண்டாக் கட்கின்பத்
 துண்டெண்டா மிகுவளத்தா
 னுயர் *பூரிம விழுத்தெருவிற்
 பொய்யறியா வாய்மொழியாற்
- ௨௦ புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரோடு
 நல்லாழி யடிப்படரப்
 பல்வெள்ள மிக்கூற
 வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருத
 பிணக்கோட்ட களிற்றுக்குழும்பி
- ௨௫ னிணம்வாய்ப்பெய்த பேய்மகளி
 ரிணையொலியிழி துணங்கைச்சீர்ப்
 பிணையூப மெழுந்தாட
 வஞ்சுவந்த போர்க்களத்தா
 இண்டலை யணங்கடுப்பின்

* பூரியல்முத்தெருவென்றம்பாடம்.

- ௩௦ வயவேந்த சொண்துருதி
 சினத்திழிற் பெயர்ப்பொங்கல்
 தெறவருங் கடுக்குப்பின்
 விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற்
 றொடித்தோட்கை துடுப்பாக
- ௩௧ வாடுற்ற ஐன்கோறு
 தெறியறிந்த கடிவாலுவ
 னடிமொனங்கிப் பிற்பெயராப்
 படையோர்க்கு முருகியா
 வாமர்கடக்கும் வியன்றனைத்
- ௩௨ தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற்
 றென்முது கடவுட் பின்னர் மேய
 வரைத்தா முருகிப் பொருப்பிற் பொருந்
 விழுச்சூழிய விளங்கோடைய
 கடுக்கிவந்த கமழ்கடாவுந்
- ௩௩ தளறப்பட்ட நறுஞ்செவ்விய
 வரைமுருந் முயர்தோன்றல
 விளைகவின்ற பேர்யானை
 சினஞ்சிறந்து கன்னுழக்கவு
 மாவெடுத்த மலிகுருஉத்துக
- ௩௪ எகல்வானத்து வெயில்காப்பவும்
 வாய்பரிய கடுத்திண்டேர்
 காற்றென்னக் கடிதுகொட்பவும்
 வான்மிது மறமைந்தர்
 தோண்முறையான் வீறுமுற்றவு
- ௩௫ மிருபெரு வேந்தொடு வேளிர் சாயப்
 பொருதவகைச் செருவென்று
 மிலங்கருவிய வகைநீர்திச்
 கரம்போழ்த விசலாற்ற
 லுயர்த்தோங்கிய விழுச்சிறப்பி
- ௩௬ விலத்தந்த பேருதவிப்
 பொலத்தார் மாப்பி னெடியோ னும்பன்
 மரத்தின்னாஉ வகையுதிர்க்கு
 ககையுருமி னேறனைபை
 யருங்குழுமினைக் குண்டுகிடங்கி
- ௩௭ லுயர்த்தோங்கிய கிளைப்புதவி
 எனெடுதி வினாளுயி

- லம்புமி முயிலுருப்பந்
 தண்டாது தலைச்சென்று
 கொண்டுநீங்கிய விழுச்சிறப்பிற்
 670 நென்குமரி வடபெருங்கல்
 குணகுடகட லாவெல்லைத்
 தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப
 வெற்றமொடு வெறுத்தொழுகிய
 கொற்றவர்தங் கோனாகுவை
 ௭௫ வானியைந்த வீருமுந்நீர்ப்
 பேளநிலைய விரும்பெளவத்துச்
 கொடும்புணரி விலங்குபோழக்
 கடுங்காலொடு ககாசோ
 நெடுங்கொடி மிசையிதையெடுத்
 ௮0 தின்னிசைய முரசமுழங்கப்
 பொன்மலிந்த விழுப்பண்ட
 நாடா நன்கிழிதரு
 மாடியற் பெருநாவாய்
 மழைமுற்றிய மலைபுரையத்
 ௮௫ துறைமுற்றிய துளங்கிருக்கைத்
 தென்கடற் குண்டகழிச்
 சிர்சான்ற வுயர்நெல்லி
 னூர்கொண்ட வுயர்கொற்றவ
 நீர்த்தெவ்வு நினாத்தொழுவர்
 ௯0 பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத்
 தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற்
 கயமகைய வயனிதைக்கு
 மென்றொடை வன்கிழாஅ
 ரதரி கொள்பவர் பகடுபூண் டெண்மணி
 ௯௫ யிரும்பு னோப்பு மிசையே யென்று
 மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி கானற்
 பரதவர் மகளிர் குரவையொ டொலிப்ப்
 ஒருசார், விழவுநின்ற வியலாங்கண்
 முழவுத்தோண் முரட்பொருநர்க்
 ௧00 குருகெழு பெருஞ்சிறப்பி
 னிருபெயர்ப் பேராயமொ
 டிலங்கு மருப்பிற் களிநு கொடுத்தும்
 பொலந்தாமரைப் பூச்சுட்டியு

நலஞ்சான்ற நலஞ்சிறுமம்

க0௫ பங்குட்டுவர் வெங்கோவே

கல்காயும் கடுவேலிலொ

டிருவானம் பெயலொளிப்பினும்

வரும்வைகள் மீன்பிறழினும்

வெள்ளமா ருது விளையுள் பெருக

க20 நெல்லி னேனாதை யரிநர் கம்பலை

புள்ளிமிழர் தொலிக்கு மிளாயே பொன்றுஞ்

சலம்புகன்று சுறவுக்கலித்த

புலவுரீர் வியன்பெளவத்து

நிலவுக் கானன் முழவுத் தாழைத்

க2௫ கருவிர்ப்பொதும்பர் நளித்தாவ

விளாதிமில் வேட்டுவர் கனாசேர் கம்பலை

யிருங்கழிச் செறுவிள் வெள்ளுப்புப் பகர்நொ

டொலியோவாக் கலியாணர்

முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும்

க20 வியன்மேவல் விழுச்செல்லத்

திருவகையா விசைசான்ற

சிறுகுடிப் பெருத்தொழுவர்

குடிசெழீஇய நாவிலவொடு

தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்பக்

க2௫ காலென்னக் கடி துராயும்

நாடுகெட வெளிபாப்பி

யாலங்கானத் தஞ்சுவரவிற்றுக்

தாசுபட வமருழக்கி

முாசுகொண்டு களம்பேட்ட

க௩0 வடுதிறலுயர் புதழ்வேந்தே,

நட்டவர் குடியுயர்க்குவை

செற்றவ ராகபெயர்க்குவை

பேருலகத்து மேனத்தோன்றிச்

சீருடைய விழுச்சிறப்பின்

க௩௫ விளாந்துமுதிர், விழுமுந்தி

னிலங்குவகை யிருஞ்சேரிச்

கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து

நற்கொற்கையோர் நகைப்பொரு

செம்ப தெவ்வர் தலங்கத் தலைச்சென்

கருவிர்ப்பொதும்பென்றம்பாடம்.

- ௧௪௦ நஞ்சுவர்த் தட்கு மணங்குடைத் துப்பிற்
கோழுஉன்குறைக் கொழுவல்சிப்
புலவுளிற் பொலிகுவை
யொன்றுமொழி யொலியிருப்பிற்
நென்பரதவர் போபோதே
- ௧௪௧ யரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண்
மரிய வெல்லா மோம்பாது யிசி
நனிபுகன் றுறைது மென்னுதேற் நெழுந்து
பனிவார் சிமயக் கானம் போகி
யகநாடு புக்கவ ருப்பம் வெளவி
- ௧௪௨ யாண்டுபல கழிய வேண்டுபுலந் தீறுந்து
மேம்பட மரீஇய வெல்போர்க் குரிசி
லுறுசெறுநர் புலம்புக்கவர்
கடிகாவி னிலைதொலைச்சி
யிழிபறியாப் பெருந்தண்பனை
- ௧௪௩ குழுஉக்கொடிய வெரிமேய
நாடெனும்பேர் காடாக
வாசேந்தவழி மாசேப்ப
ஆரிருந்தவழி பாழாக
விலங்குவளை மடமங்கையர்
- ௧௪௪ துணங்கையஞ்சிற் நழுஉமறப்ப
வவையிருந்த பெரும்பொதியிற்
கவையடிக்கடுநோக்கத்துப்
பேய்மகளிர் பெயர்பாட
வணங்குவழங்கு மகலங்க
- ௧௪௫ னிலத்தாற்றுங் குழுஉப்புநவி
னரந்தைப் பெண்டி ரினோத்தன ரகவக்
கொழும்பதிய குடிதேம்பிச்
செழுங்கேளிர் நிழல்சேர
நெடுநகர் வீழ்த்த கரிசுதிர்ப் பள்ளிக்
- ௧௪௬ குடுமிக் கூகை குராலொடு முரலக்
கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக்
களிறுமாய் செருந்தியொடு சண்பமன் றூர்தா
நல்லேர் நடந்த நகைசால் விளாவயற்
பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழ லுகள
- ௧௪௭ வாஅ முாமையின் வழிநவக் கெட்டுப்
பாழா யினகின் பகைவர் தேள

- மெழாஅத்தோ ளிநிழ்முழங்கின்
 மாஅத்தா னுய்யமுப்பிற்
 கடுஞ்சினத்த களிற்பாப்பி
 ௧௮௦ விரிகடல் வியன்றோயொடு
 முருகுற முத்தலைச்சென்
 தகல்விசும்பி னுர்ப்பிமிழப்
 பெயலுறழக் கணைசிதறிப்
 பலபுவி நீறுகைப்ப
- ௧௮௧ வகோகரல வயிரார்ப்பப்
 பிழியக் கடத்தட்டவர்
 நாகுகெட வெயில்வெளவிச்
 சுற்றமொடு துவறுத்தலிற்
 செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப
- ௧௮௨ வியங்கண் முதுபொழின் மண்டில முற்றி
 யாகியல் பிழையா தறநெறி காட்டிப்
 பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது
 குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின்
 வழிவழிச் சிறக்கின்வலம்படு கொற்றம்
- ௧௮௩ குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற்
 தேய்வன கெடுகின் தெவ்வ ராக்க
 முயர்க்கை யுலக மமிழ்தொடு பெறினும்
 பொய்சே னிங்கிய வாய்கட் பிணையே
 முழங்குத லேணி மலர்க்கை யுலகமொ
- ௨௦0 யெய்தக் தேனந்து விழுமியோர் வரினும்
 பகைவர்க் கஞ்சிப் பணித்தொழு கலையே
 தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய
 வாணன் வைத்த விழுதித பெறினும்
 *பழிமக் கொழுத வென்னாய் விழுதிதி
- ௨௦௧ யித லுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே
 யன்னாய் கிட்டுனெடு முன்னில யெவனோ
 தொன்னென்று கிளக்குவ னடுபோ ரண்ணல்
 கேட்டிசின் வாழி கெடுகின் னவலங்
 கெடாது கிலையின் கெண்விளங்கு தல்விசை
- ௨௦௨ தவாப்பெருக்கத் தருயாண
 ரழித்தானுக் கொழுத்திற்றி
 பிழித்தானுப் பலசொன்றி

யுண்டானுக் கடந்தவிற

றின்றானு வினவைக

உகரு னிலனெடுக் கல்லா வெண்பல் வெறுக்கப்

பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகர்

நாமின் முரலு நயம்வரு முரற்சி

விறலியர் வறுங்கைக் குறுந்தொடி செறிப்பப்

பாண ருவப்பக் களிற்று பலநீரீஇக்

உஉ0 கலந்தோ ருவப்ப வெயிற்பல கடைஇ

மறங்கலங்கத் தலைச்சென்று

வாளுமுத்தநன் றுள்வாழ்த்தி

நாளீண்டிய நல்கவர்க்குக்

தேவோடு மாகிதறிச்

உஉரு குடுற்ற சுடர்ப்பூவின்

பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின்

விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாகக்

கள்ளி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு

பணிந்தோர் தேஎந் தம்வழி நடப்பப்

உஉ0 பணியார் தேஎம் பணித்துந்திறை கொண்மார்

பருத்துபறக் கல்லாப் பார்வற் பாசறைப்

படுகண் முரசுக் காலை யியம்ப

வெடிபடக் கடந்து வேண்டுபுலத் திறுத்த

பனைகெழு பெருத்திறற் பல்வேன் மன்னர்

உஉரு கனாபொரு திரங்குங் கணையிரு முந்தீர்த்

திரையிடு மணலினும் பலரே யுரைசெல

மலர்தலை யுலக மாண்டுசுழிந் தேவாரே

அருனல், குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி

யிரவு மெல்லையும் விளியிட னறியா

உஉ0 தவலு மிசையு நீர்த்திரள் பீண்டிக்

கவலையக்குழும்பி னருகி யொலிப்பக்

கழைவளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க

வரைமுத லிரங்கு மேடுருடு வான்ருயிர்ந்து

சிதரற் பெரும்பெயல் சிறந்தலிற் றுங்காறு

உஉரு குணகடற் கிவர்தருங் குருஉப்புன லுந்தி

சிவந்துசென் னீர்த்தங் குளங்கொளச் சாற்றிக்

களிற்றுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி

யொளிறிலஞ்சி யடைகிவந்த

முட்டாள சுடர்த்தாமரை

- ௨௫௦ கட்கமழு நறுநெய்தல்
வள்ளிதழுகிழலை
மெல்லிலை யரியாம்பலொடு
வண்டி.றை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கைக்
கம்புட் சேவ வின்றுயி விரிய
- ௨௫௧ வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகத்து
கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்
வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டுக்
கரும்பி நெந்திரங் கட்பி னோதை
யள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழும்ங்
- ௨௫௨ கள்ளார் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே
யொலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி
வன்மை விளைஞ ரரிப்பறை யின்குந்
நனிமறை பொழியுந் நண்பரங் குன்றிற்
கவினொன் சும்மை யொலிகொ ளாயந்
- ௨௫௩ நடைத்த கோதை நாரொடு பொலியப்
புணர்ந்துட னுடு மிசையே யனைத்து
மாலிரு வானந் திமிழ்த்தினி திசைப்பக்
குருகுரல மனைமாத்தான்
மீன்சிலும் பாண்சேரியொடு
- ௨௫௪ மருகஞ் சான்ற நண்பனை சுற்றி யொருசார்
சிறுதினை கொய்பக் கவ்வை கறுப்பக்
கருங்கால் வாகி னிருங்கூல் புலா
வாழ்ந்த குழம்பிற் றிருமணி கிளா
வேழுந்த கடற்றி னன்பொன் கொழிப்பப்
- ௨௫௫ பெருங்கவின் பெற்ற சிறுநிலை நெளவி
மடக்கட் பினையொடு மறுகுவன யுகளச்
கடர்ப்பூங் கொன்றை தாஅய நீழல்
பாஅ யன்ன பாதை யணிந்து
நிலந் தன்ன பைம்பயிர் மிசைநொறும்
- ௨௫௬ வெள்ளி யன்ன வெள்ளி யுதிர்ந்து
சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய்
மணிமரு ணைந்த ஓறழக் காமர்
துணிநிர் மெல்லவந் நெய்மிலொடு மலா
வல்லொன் னைஇய வெரிக்களங் கடுப்ப
- ௨௫௭ முல்லை சான்ற புறவணிந் தொருசார்
கருங்கால் கொன்று கொட்டின் கித்திய

- குறுங்கதிர்ந் தோனா நெடுங்கா லையவி
யைவன லெண்ணெனெ டரில்கொன்பு நீடி
யிஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும்
௨௬௦ பல்வேறு தாரமொடு கல்லகந் திண்டித்
தினைவினா சாரந் கினிகடி பூசன்
மணிப்பு வவரைக் குருஉத்தளிர் மேயு
மாமா கடியுங் கானவர் பூசல்
சேனோ எனகந்த மடிவாய்ப் பயம்பின்
௨௬௫ வீழ்முதக் கேழ லட்ட பூசல்
கருங்கால் வேங்கை யிருஞ்சினைப் பொங்கர்
நறம்பூக் கொப்பும் பூச * விருங்கே
மேறடு வயப்புலிப் பூசலொ டனைத்து
மிலங்குவெள் ளருவியொடு சிலம்பகந் திரட்டக்
௩௦௦ கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிர்
தருங்கடி மாமலை தழீஇ யொருசா
நிருவெதிர்ப் பைந்தூறு கூரொரி கைப்ப
நிழந்த யானை மேம்புலம் படரக்
கவித்த வியவ ரியந்தொட்டன்ன
௩௦௫ கண்ணிடு புடையூஉந் தட்டை கவினழிர்
தருவி யான்ற வணியின் மாமலை
வைகன் டன்ன புன்முளி யங்காட்டுக்
கமஞ்சூழ் கோடை விடாக முகத்து
காலுறு கடவி னெலிக்குஞ் சும்மை
௩௧௦ யிலைவேய் குரம்பை யுழையநட் பள்ளி
யுலகைக் கண்ணி வன்சொ விளைஞர்
சிலையுடைக் கையர் கவலை காப்ப
நிழலுரு விழந்த வேனிற்குன் றத்துப்
பாலை சான்ற கரஞ்சேர்ந் தொருசார்
௩௧௫ முழங்குகட றந்த விளங்குகதிர் முத்த
மரம்போழ்ந் தறுத்த கண்ணை நிலங்குவளைப்
பாதர் தந்த பல்வேறு கூல
மிருங்கழிச் செறுவிற் றிம்புளி வெள்ளுப்புப்
பரத்தோங்கு வரைப்பின் வன்கைந் திமில்
௩௨௦ கொழுமின் குறைஇய துடிக்கட் ணெயில்
விழுமிய நாவாய் பெருநீ ரோச்சுநர்
நனந்தலைந் தேளத்து நன்கல னுய்ம்மாந்

* இருங்கேழலேறென்றும்பாடம்

- புணர்ந்துடன் பெணர்ந்த புணியொடனேற்றம
வைக றேறும் வழிவழிச் சிறப்ப
௧௮௮ தெய்தல் சான்ற வளம்பல பயின்றுங்
கைம்பாற் நினையுங் கவினி யமைவர்
முழவியிழு மகலாங்கண்
விழவுதின்ற வியன்மறுகிற்
றுணங்கையத் தழுவின மணங்கயற் சேரி
௧௮௯ மினக்கி யானித் தழுவுப்பல பயின்றுங்குப்
பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவட்
கலைநாய வுயர்சமயத்து
மயிலகவு மலிபொங்கல்
மந்தி யாட மாவிகம் புதந்து
௧௯௦ முழங்குநல் பொருந் மரம்பயில் காவி
வியங்குபுணல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணற்
சான்பொழி நழிஇய வடைகரை தோறுச்
தாதுகுழ் கோங்கின் பூமலர் தாடியுங்
கோகையி னொழுகும் விரிநீர் கல்வா
௧௯௧ லவிரநல் வையைத் துறைதுறை தோறும்
பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி
யழுந் துபட் டிருந்த பெரும்பா னிருக்கையு
கிலனும் வளனுங் கண்டமை கல்லா
விளங்குபெருந் திருவின் * வான விறல்வே
௧௯௨ னமும்பி லன்ன காடிழந் தனருங்
கொழும்பல் பதிய குடியிழந் தனருந்
தொன் றுகறந் துறையுந் துப்புத்தர வந்த
வண்ணல் யாளை யடுபோர் வேந்த
ரின்னிகை முரசு மிடைப்புலந் தொழியப்
௧௯௩ பன்மா றேட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று
மன்னுற வாழ்ந்த மணிரீங்க் கிடங்கின்
விண்ணுற வோங்கிய பல்படைப் புரிசைந்
தொல்வகி லிலேஇய வணங்குடை நெடுகிலை
நெய்படக் கரிந்த திண்போர்க் கதவின்
௧௯௪ மழையாடு மலையி விவந்த மாடமொடு
வையை மன்ன வழக்குடை வாயில்
வகைபெற வெழுத்து வான முழக்கி

- *சில்காற் நினைக்கும் பல்புழை நல்லில்
யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிந்
- ௩௬௦ பல்வேறு குழாஅந் திசையெழுந் தொலிப்ப
மாகா லெடுத்த முந்நீர் போல
முழங்கிசை நன்பணை யறைவனர் றுவலக்
கயங்குடைந் தன்ன வியந்தொட்டி மிழிசை
மகிழ்ந்தோ ராடுங் கவினொள் சும்மை
- ௩௬௧ யோவுக்கண் டன்ன விருபெரு நியமத்துச்
சாறயர்ந் தெடுத்த வருவப் பல்கொடி
வேறுபல் பெயர வாரெயில் கொளக்கொள
நாடோ றெடுத்த நலம்பெறு புனைகொடி
நீரொலித் தன்ன நிலவுவேற் றுணையொடு
- ௩௬௨ புலவுப்படக் கொன்று மிடைதோ லோட்டிப்
புகழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி
களின் களிநவில் கொடியொடு நன்பல
பல்வேறு குழுஉக்கொடி பதாகை நிலைஇப்
பெருவரை மருங்கி னருவியி னுடங்கப்
- ௩௬௩ பனைமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்
வீங்கு நோன்கயி றரீஇயிதை புடையுக்
கம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காய்ந்துடன்
கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ
நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல
- ௩௬௪ விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து
கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி
மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக்
கந்துரீத் துழிதருங் கடாஅ யாணையு
மங்கண்மால் விசம்பு புதைய வளிபோழ்ந்
- ௩௬௫ தொண்கதிர் ஞாயிற் றாறளவாத் திரிதருஞ்
செங்கா லன்னத்துச் சேவ லன்ன
குருஉமயிர்ப் புரவி யுரலிற் பரிநிமிர்ந்து
காலெனக் கடுக்குங் கவின்பெறு தேருங்
கொண்ட கோலன் கொள்கை நவீற்றலி
- ௩௬௬ னடிபடு மண்டிலத் தாதிபோகிய
கொடிபடு சுவல விடுமயிர்ப் புரவியும்
வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிந்
களளார் களம நிருஞ்செரு மயக்கமு

* சில்காற்றனைக்குமெனவும் பாடம்.

- மரியவும் பெரியவும் வருவன டெய்தலிற்
 ௩௯௫ நிம்புழல் வல்லிக் கழற்கான் மழவர்
 பூத்தலை முழவி னேன்றலை கடுப்பப்
 பிடகைப் பெய்த கமழ்தறும் பூவினர்
 பல்வகை கிரித்த வெநிர் பூங் கோதையர்
 பலந்தொகு பிடித்த நானுகு சுண்ணத்தர்
 ௪00 தகைசெய் திஞ்சேற் றின்வீர்ப் பசங்காய்
 நீடுகொடி யிலையினர் கோடுசுடு தூற்றின
 ரிருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப
 வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்
 தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பின்றைப்
 ௪0௫ பல்வேறு பண்ணியந் தழீஇத்திரி விலைஞா
 மலைபுரை மாடத்துக் கொழுநிற னிருத்தர
 விருங்கடல் வான்கோடு புரைய வாருற்றுப்
 பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலர்
 நன்னர் நலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்
 ௪௧0 செந்நீர்ப் பசம்பொன் புனைந்த பாவை
 செல்கடர்ப் பசுவெயிற் றேன்றி யன்ன
 செய்யர் செயிர்ந்த நோக்கினர் மடக்க
 ணைய கலுமு மாயையர் வைவெயிற்று
 வார்த்த வாயர் வணங்கிறைப் பனைத்தோட்
 ௪௧௫ கோர்ந்துரு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத்
 தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரினமுலை
 மையுக் கன்ன மொய்யிருங் கூந்தன்
 மயிலிய லோரு மடமொழி யோருங்
 *கையு மெல்லிதி னெதுங்கிக் கையெறிந்து
 ௪௨0 கன்ன மாந்தரொடு நருவனர் திரிப்பப்
 புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற்
 காம ருருகிற் றும்வேண்டும் பண்ணியங்
 கமழ்தறும் பூவொடு மனைமனை மறுக
 மழைகொளக் குறையாது புனல்புக மிகாது
 ௪௨௫ கரைபொரு திரங்கு முக்திர் போலக்
 கொளக்கொளக் குறையாது நார்தா மிகாது
 ஈழநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி
 யாடுதவன்று கிழவி னுடர்த் தன்றே
 மடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கட

- சுந0 னுளங் காடி நனந்தலைக் கம்பலை
வெயிற்கதிர் மழுங்கிய படர்கூர் ஞாயிற்றுச்
செக்க ரன்ன சிவந்துணைங் குருவிற்
கண்பொரு புகூஉ மொண்பூங் கவிங்கம்
பொன்புனை வாளொடு பொலியக் கட்டிக்
- சுநடு திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக்
கச்சந் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி
மொயம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன்
மணிதொடர் தன்ன வெண்பூங் கோதை
யணிகளர் மார்பி னாமொ டனோஇக்
- சுச0 காலியக் கன்ன கதழ்பரி சுடைஇக்
காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்
வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர்
நாண்மகிழ்நுக்கை காண்மார் பூனோடு
தெள்ளரிப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வெள்ளழற்
- சுசடு ருவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை
யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்
மணங்கமழ் நாற்றந் தெருவுடன் கமழ
வொண்குழை திகழு மொளிகெழு திருமுகந்
திண்கா மேற்ற வியலிரு விலோதந்
- சுடு0 தென்கடற் றினாயி னசைவ்ளி புடைப்ப
நினாநிலை மாடத் தாமியந் தோறு
மழைமாய் மதியிற் றோன்றுபு மறைய
நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு
மாக விசும்போ டைந்துட னியற்றிய
- சுடுடு மழுவா னெடியோன் றலைவ னாக
மாசற விளங்கிய யாக்கையர் சூழ்கடர்
வாடாப் பூவி னிமையாநாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரியோர்க்கு
மாற்றரு மாபி னுயர்பலி கொடுமா
- சுசு0 ரந்தி விழவிற் றாரியங் கறங்கத்
திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை
யோம்பினர்த் தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித்
தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத்
தாழு மவரு மோராங்கு விளங்கக்
- சுசுடு காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்
பூவினர் புனையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச்

- கிறந்துபுறங் காக்குங் கடவுட் பள்ளியுஞ்
கிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி
கிழுச்சி ரொய்திய வொழுக்கமொடு புணர்ந்து
சௌ0 நிலைமர் வையத் * தொருநா மாகி
யுயர்நிலை யுலக மிவனின் றெய்து
மறநெறி பிழையா வன்புடை நெஞ்சிற்
பெரியோர் மேன யினிதி னுறையுங்
குன்றுகுயின் தன்ன வந்தணர் பள்ளியும்
சௌடு வண்டுபடப் பழுதிய நேனார் தோற்றத்துப்
பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்சர்
சென்ற காலமும் வருஉ மமயமு
மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து
வானமு நிலைநர் தாமுழு துணருஞ்
சௌ0 சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை
யான்றடங் கறிஞர் செறித்தனர் நோன்மார்
கல்பொலிந் தன்ன விட்டுவாய்க் காண்டைப்
பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவாக்
கயங்கண் டன்ன வயங்குடை நகரத்துச்
சௌடு செம்பியன் தன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து
நோக்குகிசை நவிர்ப்ப மேக்குயர்ந் தோங்கி
யிறம்பூது சான்ற நறம்பூஞ் செக்கையுங்
குன்றுபல குழிஇப் பொலிவன தோன்ற
வச்சமு மவலமு மார்வமு நீக்கிச்
சௌ0 செற்றமு முவகையுஞ் செய்பாது காத்து
ஞெமன்கோ லன்ன செம்மைந் தாகிச்
கிறந்த கொள்கை யறங்கு வைவயமு
நறுஞ்சாந்து நிவிய கேழ்கிள ரகலந்
தாவுதி மண்ணி யவிற்துகின் முடித்து
சௌடு மானிசம்பு வழங்கும் பெரியோர் போல
நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்க் தடக்கி
யன்பு மறனு மொழியாது காத்துப்
பழியொரிஇ யுயர்ந்து பாப்புக்ந் நிறைந்
செம்மை சான்ற கவிதி மாக்களு
கு00 மறநெறி பிழையா தாற்றி னொழுக்கி
குறம்பல் குழிந் குன்றுகண் டன்ன
பருத்திருந் துக்கரும் பன்மா னல்லிற்

* ஓருநாமாகியென்றம் பாடம்.

- பல்வேறு பண்டமோ மொழிந்து கவினி
மலைபு நிலத்தவு நீரவும் பிறவும்
- ௧௦௫ பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்மொடு
சிறந்த தேளத்துப் பண்ணியம் பகர்நரு
மழையொழுக் கருஅப் பிழையா விளையுட்
பழையன் மோக வையகம் விளங்க
நான்மொழிக் கோயர் தோன்றி யன்ன
- ௧௦௬ தாமேளந் தோன்றிய நாத்பெருங் குழுவுங்
கோடுபோழ் கடைநருந் திருமணி குயினருந்
சூழறு நன்பொன் சுடரிழை புனைநரும்
பொன்னுரை காண்மருங் கவிங்கம் பகர்நருந்
செம்புநிறை கொண்மரும் வம்புநிறை முடிநரும்
- ௧௦௭ பூவும் புகையு மாயு மாக்களு
மெண்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி
றுண்ணிதி னுணர்ந்த றுழைந்த நோக்கிற்
கண்ணுள் விளைநரும் பிறருங் கூடித்
தெண்டிசை யவிரதல் கடுப்ப வொண்பல்
- ௧௦௮ குறியவு நெடியவு மடிதருஉ விரித்துச்
சிறியரும் பெரியருங் கம்மியர் குழீஇ
நால்வேறு தெருவினுங் காலுற நின்றாக்
கொடும்பறைக் கோடியர் கடுப்புடன் வாழ்த்துந்
- *தண்கட னுட னெண்பூங் கோதை
- ௧௦௯ பெருநா ளிருக்கை விழுமியோர் குழீஇ
விழையுகொள் கம்பலை கடுப்பப் பலவுடன்
சேறு நாற்றமும் பலவின் சுளையும்
வேறுபடக் கவினிய தேமாங் கணியும்
பல்வே றுருவிற் காயும் பழனுங்
- ௧௧௦ கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடிவிடுபு கவினி
மென்பினி யவிழ்ந்த குறுமுறி † யடகு
மயிர்சியன் தன்ன திஞ்சேற்றுக் கடிசையும்
புகழ்படப் பண்ணிய பேருன் சோறுங்
கிழ்செல விழ்ந்த கிழங்கொடு பிறவு
- ௧௧௧ மின்சோறு தருந் பவ்வயி னுகா
வாவிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்
பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத்

* தென்கடனுடனென்றும் பாடம்.

† அடருமென்றும் பாடம்.

- தொல்லெ விமிழிசை மானக் கல்லென
நனந்தலை விளைஞர் கலங்கொண்டு மறுகப்
- ௫௪௦ பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்திரை யோத
மிருங்கழி மருவிப் பாயப் பெரிதெழுந்
துருகெழு பானாள் வருவன பெயர்தலிற்
பல்வேறு புள்ளி விசையெழுந் தற்றே
யல்லல் காடி யழிதரு கம்பலை
- ௫௪௫ யொண்குட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து
தொன்ற ஞாயிறு நன்பகற் கொண்டு
குடமுதற் குன்றஞ் சோக் குணமுத
னாண்முதிர் மதியந் தோன்றி நிலாவிரிபு
பகலுரு வுற்ற விசவுவா நயந்தோர்
- ௫௫௦ காத வின்றுணை புணர்மா ராயிதழ்த்
தண்ணையங் கழுநீர் துணைப்ப விழைபுணையூஉ
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைய
நார்த மரைப்ப நறுஞ்சார்து மறுக
மென்னூற் கவிங்கங் கமழ்புகை மடுப்பப்
- ௫௫௫ பெண்மகிழ் வுற்ற பிணைநோக்கு மகளிர்
நெடுஞ்சுடர் விளக்கங் கொளிஇ நெடுநக
செல்லி யெல்லா நோயொடு புகுத்து
கல்லென் மாலை நீங்கநா னுக்கொள
வேழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சிறியாழ்
- ௫௬௦ *தாழ்ப்பயற் கணைசூரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து
விழ்துணை தழீஇ விவல்விசும்பு கமழ
நீர்திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்
டாய்கோ லவிர்தொடி விளங்க விசிப்
போதவிழ் புதுமலர் தெருவுடன் கமழ
- ௫௬௫ மேதரு தகைய மிகுநல மெய்திப்
பெரும்பல் குவளைச் சுரும்புபடு பன்மலர்
திறந்துமோந் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்துக்
கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானப்பூ வேய்த்து
துன்பூ னாகம் வடுக்கொள முயங்கி
- ௫௭௦ மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவவுக்கார்து
சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த
விளம்பல் செல்வர் வளந்தப வாங்கி
தண்டா தண்டு வடிவ்பூத் துறக்கு

* தாழ்பெயலென்றும் பாடம்.

- மென்சிறை வண்டி ன் மானப் புணர்ந்தோர்
 ௫௭௫ நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி றுறந்து
 பழந்தோர் வாழ்க்கைப் பறவை போலக்
 கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேய
 மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நல்வி
 லாய்பொன் னவிர்நொடிப் பாசிறை மகளி
 ௫௮௦ ரொண்குடர் விளக்கத்துப் பலருடன் றுவன்றி
 றீனிற விசும்பி லமர்ந்தன ராமும்
 வானவ மகளிர் மானக் கண்டோர்
 நெஞ்சு நடுக்குறுகக் கொண்டி மகளிர்
 யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற
 ௫௮௫ முழவின் மகிழ்ந்தன ராடிக் குண்டுரீர்ப்
 பனித்துறைக் குவையுமணன் முனைஇ மென்றளிர்க்
 கொழுங்கொம்பு கொழுதி றீர்நனை மேவா
 நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி
 மணங்கமழ் மனைதொறும் பொய்த லயரக்
 ௫௯௦ கணங்கொ ளவுணர்க் கடந்த பொலந்தார்
 மாயோன் மேய வேண நன்னாட்
 கோணர் தின்ற வடுவாழ் முகத்த
 சாணர் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை
 மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின்
 ௫௯௫ மாறு துற்ற வடுப்படு நெற்றிச்
 சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்புகன் மறவர்
 கடுங்களி றோட்டவிற் காணாந ரிட்ட
 நெடுங்கரைக் காழக நிலம்பர லுருப்பக்
 கடுங்கட் டேறன் மகிழ்சிறந்து திரிதரக்
 ௬௦௦ கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து
 பனைத்தேந் திளமுலை யமுத முறப்
 புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பெரலிந்த சுற்றமொடு
 வளமனை மகளிர் குளநீ ரயரத்
 திவவுமெய்ந் திறுத்துச் செவ்வழி பண்ணிக்
 ௬௦௫ குரல்புணர் நல்யாழ் முழுவோ டொன்றி
 துண்ணீ ராகுனி யிரட்டப் பலவுட
 னெண்குடர் விளக்க முத்துற மடையொடு
 நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலிக்
 கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிக்கை தொழுது
 ௬௧௦ பெருந்தோட் சாவினி மடுப்ப வொருசா

- தருந்தடி வேதன் முருகொடு வளைஇ
யரிக்கடிவன்னியங் கறங்கேந் திறத்துக்
கார்மலர்க் குறிஞ்சி குடிக்கடம்பின்
சிர்மிகு செகுவேட் பேணித் தழுஉப்பிணையூஉ
கூகடு மன்றுதொறு சின்ற குசவை சேரிதொறு
முனையும் பாட்டு மாட்டும் வினாஇ
வேறுவேறு அப்பலை வெறிகொள்பு மயங்கிப்
பேரிசை கன்னன் பெரும்பெயர் நன்னாட்
சேரி விழவி னுர்ப்பெழுந் தாங்கு
கூஉ0 முந்தை யாமஞ் சென்ற பின்றைப்
பனிலங் கலியவிந் தடங்கக் காழ்சாய்த்து
நொடைநவி நெடுங்கடை யடைந்து மடமத
ரொள்ளிழை மகளிர் பள்ளி யயர
நல்லரி யிருஅல் புனாயு மெல்லடை
கூஉடு யயிருருப் புற்ற வாடமை விசயங்
கவனொடு பிடித்த வகையமை மோதகந்
திஞ்சேற்றுக் கூகியர் தூங்குவன நுறங்க
விழவி னுடும் வயிரியர் மடியப்
பாடான் தவிந்த பனிக்கடல் புனாயப்
கூஉ0 பாயல் வளர்வோர் கண்ணினிது மடுப்பப்
பானுட் கொண்ட கங்கு லிடையது
பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற்
கூற்றக் கொல்கேற் கழுதொடு கொட்ப
விரும்பிடி மேளந்தோ லன்ன விருஞ்சேர்பு
கூகடு கல்லு மானுந் துணிக்குங் கூர்மைத்
தொடலை வானர் தொடுதோ லடியர்
குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நனைக் குறும்பிடிச்
சிறந்த கருமை நுண்ணினை நுணங்கற
நிறங்கவர்பு புனைந்த நிலக் கச்சினர்
கூசு0 மென்னு லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர்
லேனக முனியர் கலனகைஇக் கொட்குங்
கண்மா ருடவ ரொடுக்க மொற்றி
வயக்கனிது பார்க்கும் வயப்புலி போலத்
துஞ்சாக் கண்ண ரஞ்சாக் கொள்கைய
கூசுடு ரறிந்தோர் புதழ்ந்த வான்மையர் செறிந்த
தூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநண் டேர்ச்சி
பூர்தாப் பாள ருக்கருங் கலையினர்

- தேர்வுவழங்கு தெருவி வீர்திபண் டொழுத
மழையமைந் துற்ற வகாநா ளமயமு
சுரு0 மகைளில் ரெழுந்து நயம்வந்து வழங்கலிற்
கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குலு
மச்ச மறியா தேம மாகிய
மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பிப்
போதுபினி விட்ட கழந்தும் பொய்கைத்
சுரு0 தாதுண் டெம்பி போது முரன்றும்
கோத லந்தணர் வேதம் பாடச்
சீரினிது கொண்டு நரம்பினி தியக்கி
யாமோர் மருதம் பண்ணக் காமோர்
கடுங்குளிறு கவளங் கைப்ப நெடுந்தேர்ப்
சுரு0 பணைநிலைப் புரவி புல்லுஞ்ஞத் தெவிட்டப்
பல்வேறு பண்ணியக் கடைமொழுக் குறுப்பக்
கள்ளோர் களிநொடை நுவல வில்லோர்
நயந்த காதலர் கவவுப்பினித் துஞ்சிப்
புலந்துவிரி விடிய லெய்த விரும்பிக்
சுரு0 கண்பொரா வெறிக்கு மின்னுக்கொடி புரைய
வொண்பொ ளவிரிமை * தெழிப்ப வியலித்
திண்சுவர் நல்லிற் கதவங் கரைய
வுண்முகிழ் தட்ட மழலை நாவிற
பழஞ்செருக் காளர் தழங்குரு ரேன்றச்
சுரு0 சூதர் வாழ்த்த மாகதர் நுவல
†வேதா னிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப
விமிழ்முர சிரங்க வேறுமாறு சிலைப்பப்
பொறிமயிர் வாரணம் வைகறை யியம்ப
யாணையங் குருகின் சேவலொடு காம
சுரு0 என்னங் கரைய வணிமயி லகவப்
பிடிபுணர் பெருங்குளிறு முழங்க முழுவலிக்
கட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழும்
வான நீங்கிய நீனிற விசும்பின்
மின்னுசீமிந் தனைய ராகி நறவுமகிழ்ந்து
சுரு0 மானிமை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த
பருஉக்கா முரஞ் சொரிந்த முத்தமொடு
பொன்சுடு நெருப்பி னிலமுக் கென்ன

* தெளிப்ப வென்றும் பாடம்.

† வேதாளிய ரென்றும் பாடம்.

- வம்மென் னுரும்பைக் காப்படுபு பிறவுந்
தருமணன் முற்றத் தரிஞ்சி ரூர்ப்ப
௧௭௮௫ மென்புந் தொம்பலொடு நன்னைந் சிப்ப
விரவுத்தலைப் பெயரு மேம வைகறை
மைபடு பெருத்தோன் மழவ ரோட்டி
நிடைப்புலத் தொழிந்த வேந்துகோட் டியாளை
பகைப்புலங் கவந்த பாப்பரிப் புரவி
௧௭௯0 வேல்கோ லாக வாள்செல னூறித்
காய்கின முன்பிற் கடுங்கட் கூனிய
நூர்கடு விளக்கிற் றந்த வாயமு
நாடுடை கல்லெயி லணங்குடைந் தொட்டி
நாடொ ளும் விளங்கக் கைநொழுதப் பழிச்சி
௧௭௯௫ நாடா லந்த விழுக்கல மனைத்துங்
கங்கையம் பேரியாறு கடற்படர்க் தாஅங்
கனந் துடை யறியா வளங்கொழு தாரமொடு
புத்தே னுலகங் கவினிக் காண்வா
மிக்குப்புந றெய்திய பெரும்பெயர் மதுரைந்
௧௮00 கிளைநிலை மணந்த கரும்புபடு செத்தி
யொண்பூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவிற்
கடற்பொழிந் தேறிய விளங்குகதிர் ஞாயிற்
நிலங்குததி ரிளவெயிற் றேன்றி யன்ன
நமனியம் வளைஇய தாயில் விளங்கிழை
௧௮0௫ நிலம்விளக் குறப்ப மேதகப் பொலிந்து
மயிலோ டன்ன சாயன் மாவின்
றவிரே ரன்ன மேனித் தளிர்ப்புறத்
நிர்க்கி னரும்பிய திசையைர் கூரெயிற்
றெண்குழை புணரிய வண்டாழ் காதிற்
௧௮௧0 கடவுட்கயந் நமன்ற கடரிநழ்த் தாமரைத்
தாதுபடும் பெரும்போது புரையும் வாண்முதற்
தாய்தொடி மகனின் நறத்தோன் புணர்ந்து
கோதைநிற் பொலிந்த சேக்கைந் துஞ்சித்
திருத்துதுயி லெடுப்ப வினிதி நெழுத்து
௧௮௧௫ திண்குழாந் திவிக் கதிர்விடு
மொண்டாழாந் கைவலைய மார்பின்
வரிக்கடைப் பிசை முகவன மொப்ப
வெருந்தந் தாழ்ந்த விரவுபூந் தெரியந்
பொலிஞ்செயப் பொலிந்த கலம்பெறு விளக்கம்

- ௭௨௦ வடிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வார்
சேறமை வுற்ற நீருடைக் கவிங்க
முடையணி பொலியக் குறையின்னு கவைனு
வல்லோன் தைஇய வரிப்புனை பாவை
முருகியன் தன்ன வருவினை யாக
- ௭௨௫ வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத்
தொன்னு ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர்
வாள்வலம் புணர்ந்தநின் றுள்வலம் * வாழ்த்த
வில்லைக் கவைனுக் கணைதாங்கு மார்பின்
மாதாங் கெறுழ்த்தோண் மறவர்த் தம்மின்
- ௭௩௦ கல்விடித் தியற்றிய விட்டுவாய்க் கிடங்கி
னல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்
கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாறு போர்த்த
மாக்கண் முரசு மோவில சுறங்க
† வெரிநிமிர் தன்ன தானை நாப்பட்
- ௭௩௫ பெருநல் யானை போர்க்குளத் தொழிய
விழுமிய விழந்த குரிசிலர்த் தம்மின்
புரையோர்க்குத் தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை
நீர்யா ரென்னாது முறைகருதுபு சூட்டிக்
காழ்மண் டெஃகமொடு கணையலைக் கலங்கிப்
- ௭௪௦ பிரிபினை யரிந்த நிறஞ்சிறை கவயத்து
வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப
நோன்குறட் டன்ன லுன்சாய் மார்பி
னுயர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தம்மி
னிவந்த யானைக் கணநிறை கவர்ந்த
- ௭௪௫ புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப்பூந் தெரியத்
பெருஞ்செ யாடவர்த் தம்மின் பிறரும்
யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென
வரையா வாயிற் செறுஅ திருந்து
பாணர் வருக பாட்டியர் வருக
- ௭௫௦ யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென
கிருங்கினை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாங்
கொடி ஞ்சி நெடுந்தேர் களிற்றொடும் வீசிக்
களந்தோறுங் கள்ளரிப்ப
மரந்தோறு மைவிற்ப்ப

* பழிச்ச வென்றும் பாடம்.

† எரிநிழல் தென்றும் பாடம்.

- ௪௫௫ நினைவுக்குட் இருக்கமைய
செய்கனின்னு வறையார்ப்பக்
குருடக்குப்புகை மழைமங்குலிற்
பாந்துதோன்ற வினகாந்
பச்சாலை முதுகுமீயி
- ௪௬௦ எல்லேவ்வித் துறைபோயிய
தொல்லாணை நல்லாசிரியர்
புணர்குட் டென்ட புத்சால் சிறப்பி
னிலந்தரு திருவி னெடியோன் போல
வியப்புஞ் சாப்புஞ் செம்மை சான்றோர்
- ௪௬௫ பலர்வாய்ப் புதாறு சிறப்பிற் றோன்றி
யரியதத்து குடியகற்றிப்
பெரியகற் றிசைவிளக்கி
முநீர் காப்பண் ஞாயிறு போலவும்
பன்மீ னடுவட் டிங்கன் போலவும்
- ௪௭௦ பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்தினிது விளங்கிப்
பொய்யா நல்விசை திறத்த புனைதார்ப்
பெரும்பெயர் மாறன் றலைவ னாகக்
கடந்தடு வாய்வா விளம்பல் கோச
நியனெறி மாபினின் வாய்மொழி கேட்பப்
- ௪௭௫ பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புதந்த
மறமிகு சிறப்பிற் குறுகை மன்ன
கவரும் பிறருந் துவன்றிப் பொற்பு
விளங்கும் புதழவை கிற்புழைத் தேந்த
விளங்கிழை மகனார் பொலங்கலக் தேத்திய
- ௪௮௦ மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நானு
மகிழ்தினி துறைமதி பெரும
வனாந்துகீ பெற்ற நல்லு ழியையே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு மாக்குடிமருதனார் மதுரைக்காஞ்சியென்ற மதுரைப்பெயரா னன்றித் திணைப்பெயரார் பெயர்கூறினார். இத்திணைப்பெயர் பன்னிருபடவழிதலிய துண்களாகுந் திணைப்பெயரான்; தொல்லைப்பயனார்கூறிய திணைப்பெயரிற் பொருளே இப்பாட்டிற்குப் பொருளாகக் கோடலின். வஞ்சி மேற்செல்லலானும், சாஞ்சி எஞ்சாதேதிசேன் துன்றலானும் “வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே” எனப் பன்னிருபடவழித்தலிய திணைப்பெயர் இப்பாட்டிற்குப் பொருளன்மையு ளாக. அஃது மூதமொழிக்காஞ்சிமூதலியவற்றைப் பொதுவியலென்ற ஒர்படல வாக்கெக்கலின், அஃது திணைப்பெயராகாமென்க.

இனி மதுரைக்காஞ்சியென்றதற்கு மதுரையிடத்து அரசார்க்குக் கடறிய காஞ்சி பென யிரிக்க. இஃது உருபும்பொருளும் உடன்றொக்கது. * “காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே” என்பதனாற் காஞ்சி பெருந்திணைக்குப் புறனாயிற்று. அது † “பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானு - நில்லா டுலகம் புல்லிய நெறித்தே.” என்பதாம். இதன்பொருள். பாங்கு அருஞ்சிறப்பின் - தனக்குத் துணையிலாத வீடுபேறுமித்தமாக, பல் ஆற்றானும் - அறம் பொருள் இன்பமென்றும் பொருட்பகுதியானும், அவற்றுட்பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையும் செல்வமும் இளமைபு முதலிய வற்றானும், நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து - நிலைபேறில்லாத உலகியற்கையைப் பொருந்திய நன்னெறியினை உடைத்து அக்காஞ்சியொன்றவாறு. எனவே வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறுநிலையாமை சான்றோரையெய்து குறிப்பினது காஞ்சித்திணையென்பதொருளாயிற்று.

இச்செய்யுட்புலவர் இப்பொருளேகோடவின், யாம் இப்பொருளேதர உரைகூறுகின்றும்.

[ஒங்குதிரை வியன்புரப்பி, குெலிமுந்நீர் வரம்பாக:] வியன் பரப்பின் ஒங்குதிரை ஒலி முந்நீர் வரம்பாக— அகலத்தையுடைத்தாடிய நிர்ப்பரப்பின்கண்ணே ஒங்குதிரை ஒலிக்குங் கடல் எல்லையாக,

தேன் தூங்கும் உயர் சிமயம் மலை நாதிய வியன் ஞாலத்து— தேனிறுல்தாங்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய மலைகள்தோன்றிய அகலத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே,

வலம் மாதிரத்தான் வளி கொட்ப— வலமாக ஆகாயத்தின்கண்ணே காற்றிற்சூழல,

வியன் நான்மீன் நெறி ஒழுக—அகலத்தையுடைய நான்மீன்கள் தாம் நடக்கு நெறியின்கண்ணே நடக்க,

பகற் செய்யும் செஞ்ஞாயிறும்— பகற்பொழுதை உண்டாக்குஞ் சிவந்தபகலோனும்,

இரவுச் செய்யும் வெள்ளிநங்கனும்—இராப்பொழுதை உண்டாக்கும் வெள்ளியமதியும்,

மை தீர்ந்து கிளர்ந்து விளங்க— குற்றமற்றுத் தோன்றிவிளங்க,

மழை தொழில் உதவ — மேகம் தானே பெய்தற்றொழிலை வேண்டுகாலத் தேதர,

உழவுத்தொழிற்கு உதவவென்றுமாம்.

மாதிரம் கொழுக்க— திசைகளெல்லாம் தழைப்ப,

மலைகள் விளைந்தகொழுக்கவென்றுமாம்.

[தொடேப்பி ஞாயிரம் வித்தியது வியை:] தொடப்பின் வித்தியது ஞாயிரம் வியை— ஒருவிதைப்பின்கண்ணே விதைத்தவிதை ஞாயிரமாகவியை,

நிலனும்—விளைநிலங்களும்,

மரனும்—மரங்களும்,

பயன் எதிர்பு நத்த — பல்லுயிர்க்குந் தம்பயன்கொடுத்தலை ஏறட்டுக்கொண்டு தழைப்ப,

* தொல்சாப்பியம், பொருளதிகாரம், பதத்திணையியல், உஉ.

†

”

”

”

உஉ.

சோய் இரத்த சோக்கு விளங்கா— மச்சட்டுப் பசியும்பிணியுந்நி அழகுள்ளங்க,
[மேதக மிகப்பொலிந்த, வோங்குசிலை வயக்களிற்று:] மிகப் பொலிந்த ஒங்குநிலை
வயக்களிற்ற மேதக— அறையும்பொலியுபெற்ற உலகத்தைத்தாங்குதல் வளருத்தன்
மையையுடைய வலியையுடையவாகிய நிகையங்கள் இவர்தாங்குதலின் வருத்தம்
ற்ற மேம்பாடுதக,

சுருகும் படியுமாகப்பண்ணினவிடத்துப் பண்ணிிற்கும் யானையென்றுரைப்பா
ருமுளர்.

[கண்டுதண்டாக் கட்டின்பத், துண்டிதண்டா மிகுவளத்தான்:]

உண்டு தண்டா மிகு வளத்தான்— உண்டு அமையாத உணவுமிகுகின்ற செல்வ
ந்தோடே,

கண்டு தண்டாக் கட்டு இன்பத்து—சோக்கியமையாத கட்டினிமையினையும்,
உயர் பூரிம வழுத் தெருவில்—உயர்ந்த சிறகுகளையுமுடைய சீரிய தெருவிலிருக்
குமாந்தர் (உ0),

பூரிமம் - சாந்திட்ட தொட்டிகளென்பாருமுளர்.

[பொய்யறியா வாய்மொழியாற், புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரோடு:] வாய்மொழியா
ற் புகழ் நிறைந்த பொய் அறியா நன்மாந்தரோடு — மெய்மொழியே எக்காலமும்
கூறுதலாற்பெற்ற புகழ்நிறைந்த பொய்யைக்கேட்டறியாத கல்ல அமைச்சருடனே,

கல் வழுதி அடிப் படா — நன்றாகிய ஊழிக்காலமெல்லாந் தமக்கு அடிப்பட்டு
கடக்க,

பல் வெள்ளம் மிக் கூற—பலவெள்ளமென்னும் எண்ணெப்பெற்ற காலமெல்லா
ம் அரசாண்டதன்மையை மேலாகச்சொல்லும்படி,

உலகம் ஆண்ட உயர்ந்தோர் மருக — உலகத்தையாண்ட உயர்ச்சிபெற்றோர்
குடியிலுள்ளவனே,

மாதிரங் கொழுக்க (க0) வத்தியதுவியை (கக) நிலனும் மாணும் நத்த (கஉ)
வென்கொட்டையினாலே (கி) மழைதொழிலுதல (க0) வெனமுடிக்க.

வியன்ஞாலத்திடத்தே (ச) மழைதொழிலுதல (க0) காண்மீனெறியொழுக (சு)
ஞாயிறு (எ) திங்களும் (அ) விளங்க (க) நோக்குவிளங்கக் (கக) களிற்று (ககி) மேதக
(கச) நன்மாந்தரோடே (உ0) ஊழியடிப்பட்டு கடக்கும்படி (உக) மிக்கூற (உஉ) முநீ
ர்வாம்பாக (உ) உலகமொண்ட உயர்ந்தோர்மருகவெனமுடிக்க.

இவர்கள் தருமத்திற் றப்பாமனடத்தவே இக்கூறியவையும் தெரிதப்பாமல் நட
க்குமென்றார்.

பிணக் கோட்ட களிற்றுக் குழும்பின் கிணம் வாய்ப்பெய்த பேய் மகளிர்—பிண
க்கையுடைய கொம்புகளையுடையவாய்ப் பட்ட ஆணவியுடைய திரளின் நினைத்
தைத்தின்று பேய்மகளிருடைய துணங்கை (உக),

இணை ஒலி இமிழ் துணக்கைச் சீர்— இணைத்த ஆரவாரமுழங்குகின்ற துணங்
கைக்கத்தின் சீர்க்கு,

பிண பூபம் எழுத்த ஆட— செறிந்த குறைத்தலைப்பிணம் எழுந்துகின்ற ஆடு
கையினாலே,

அஞ்சுவந்த போர்க்களத்தான்— அஞ்சுதலுண்டான போர்க்களத்திடத்தே,

ஆன் தலை அணங்கு அறிப்பின் — ஆன்மக்கள்தலையாகிய கோக்கினாரவருத் தும் அடுப்பின்கண்ணே,

வய வேந்தர் ஓன் குருதி சினத் தீயிற் பெயர்பு பொங்க — வலியினையுடைய வேந்தருடைய ஓள்ளிய குருதியாகிய உலை சினமாகிய தீயின் மறுகிப் பொங்குகையினாலே,

[தெறலருங் கடுந்தப்பின், விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற், தொடித்தோட்கை தடுப்பாக, வாநேற் றூன்சோறு, நெறியறிந்த கடிவாலுவ, னடியொதுங்கிப் பிற்பெயராப், படையோர்க்கு முருகயர:]

தொடித் தோள் கை தடுப்பாக ஆடுற்ற ணன் சோறு— வீரவீரையையுடைய வாகிய தோளையுடையகைகள் தடுப்பாகக்கொண்டு தழாவி அடுதலுற்ற ஊனாகியசோற்றை,

நெறி அறிந்த கடி வாலுவன்— இடுமுறைமையறிந்த பேய்மடையன்,

தெறல் அருங் கடுந் தப்பின் விறல் விளங்கியவிழுச் சூர்ப்பின் அடி ஒதுங்கிப் பிற்பெயராப் படையோர்க்கு முருகு அயர — பகைவராற் கோபித்தற்கரிய கடிய வலியினையும் வெற்றிவிளங்கிய சீரிய கொடுந்தொழிலினையுமுடையராய் இட்டஅடிவாங்கிப் பின்போகாதவீரர்க்கு வேள்வியெய்யும்படி,

அமர் கடக்கும் வியன் தானை — போனாவெல்லும் அகலத்தையுடைய படை யினையுடைய,

போர்க்களத்தே (உஅ) ஆடுற்றசோற்றை (நடு) வாலுவன் (கஉ) அடிபெயரா (கஎ) வீரர்க்கு முருகயரக் (கஅ) கடக்குத்தானையென்க.

[தென்னவற் பெயரிய தன்னருந் தப்பிற், றென்முது கடவுட் பின்னர் மேய, வணத்தா முருவிப் பொருப்பிற் பெருகு:]

வணத் தாழ் அருவிப் பொருப்பிற் கடவுள்— பக்கமலையிலே விழுவின்ற அருவியினையுடைய பொதியின்மலையிலிருக்கும் கடவுள்,

தென்னவற் பெயரிய தன்னருந் தப்பின் தொல் முது கடவுட் பின்னர் மேய பெருகு — இராவணனைத் தமிழ்காட்டையாளாதபடிபோக்கின ஓட்டுதற்கரிய வலியினையுடைய பழமைமுதிர்ந்த அகத்தியன்பின்னே எண்ணப்பட்டுச் சான்றோனாயிருத்தற்குமேவின ஒப்பற்றவனே,

* “திசைநிலைக் கிளவியி னாஅ குகவும்” என்றதனால், இராவணன் தென்றிசையாண்டமைபுற்றித் தென்னவனென்றார், இப்பெயர் பாண்டியற்குங் கூற்றவற்கும் ஏற்றுகின்றார்போல. அகத்தியனைத் தென்றிசையுயர்ந்த கொய்ம்மைபோக இறைவனுக்குச் செராப்பஇருந்தானென்பதுபற்றிக் கடவுளென்றார். இராவணனானுதல் பாயிரத்துக்குத்திரத்த உலாயாகிரியர்கூறிய உலாயானுமுணர்க.

இனி † “முத்தேர் முறுவலாய் நாமணம் * * * எக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்” என இருமுகனையுங் கடவுளென்றகூறியவாற்றினுங்காண்க.

இதனால், அகத்தியனுடன் தலைச்சங்கத்துப் பாண்டியனிருந்து தமிழாராய்க்க சிறப்புக்கூறினார்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், இசு.

† கலித்தொகை, முன்றுவதுமருநம், உஅ:—“முத்தேர் முறுவலாய் நாமணம் புக்கக்கா - லிப்பொழுது பொழுதென் நதுவாய்ப்பக் கூறிய - வெக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்.”

கூற்றவையுடையதத்தகையென்று இறைவனுக்கு, அவன்பின்னொன்றது அகத்தியவியென்றுபொருள்கூறின், இறைவனுக்குத் தம்பியென்றல் சாலாமையானும், அப்பொருடருள்பலத்து * “முன்னவன் பின்னவன்”, “முன்னோன் பின்னோன்” என்பதல்லது. தீர்மானம் சீவலாமையானும் அதுபொருத்தாது. † “முன்னரே சாகாண் முனிதக்க முப்புள - பின்னரும் பீடநிக்கு கோயுள” எனவும் பிழாண்டும் முன்னர் பின்னரென்பன இடமுணர்ந்தியேசிக்குமென்றுணர்க.

பொருளென்றது தான் பிறர்க்கு உவமிக்கப்படுவானென்றும் பொருட்டு.

விழுந் குழிய—சீரியமுகபடாத்தையுடையவாய்,

விளங்கு ஓடைய—விளங்குகின்ற பட்டத்தையுடையவாய்,

கடுங்கினைத்த — கடிய கினைத்தையுடையவாய்,

சமழ் சடாத்து அன்று பட்ட நறுஞ் சென்னிய —சமழுகின்றமதத்தாலேசேறுண்டான கதியதலையையுடையவாய்,

வரை மருளும் உயர் தோன்றல—வரையென்றமருளும் உயர்ந்த தோற்றத்தினையுடையவாய்,

வினை கயின்ற பேர் யானை—போர்த்தொழிவிலேபயின்ற பெரியயானை,

இச் செய்தெனெச்சக்குறிப்பாரிய வினையெச்சமுற்றுக்கள் அதிகவிவத்தனவற்றை கயின்றவென்றும் பெயரெச்சத்தோடு முடிக்க.

கிணஞ் சிறந்து களன் உழக்கவும் — கிளமிக்குக் களத்துவீரகாக் கொன்றுதிரியவும்,

மா எடுத்த மலி குருஉத் துகள் அகல் வானத்து வெயில் கரப்பவும்—குதினாத் திரள் பகைவன்மேற்செல்லுதலாலுண்டான மிக்கிறத்தையுடையவாகியதுளி அகலுதற்குக் காரணமான ஆகாயத்திடத்தே வெயிலைமறைக்கவும்,

வாம் பரிய கடுக் திண்டேர் காற்று என்னக் கடிது கொட்பவும்—தாவுங்குதினாகையுடைய செலவுகடிய தின்னிபதேர் காற்றுக்கற்றியடித்ததென்னக் கடிதாகச் சூழலவும்,

[வாண்மிகு மறமைத்தர், தோன்முறையான் வீறமுற்றவும்:] வாள் மிகு மறம்மைத்தர் தோள் வீற முறையான் முற்றவும்—வாட்போரான்மிகுகின்ற மறத்தையுடைய வீரருடையதோள் வெற்றிமுறையாகவெட்டுதலான் முற்றுப்பெறவும்,

‡ “விருத்தாயின யெறிநீயென வினாமார்பகக் கொடுத்தார், கரும்புளற வெறித்தாக்வ வினதுழிவி யெனவே” என்றார் பிறரும்.

* திருச்சிற்றப்பலங்கோவையார், கூடல்—“முட்பா னினையவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்புளக்கன் - விட்பான் வியந்தில்லை யானரு ளால்விரி நீருலகல்-கரப்பான் பிரியக் கருதுகின் ஞ்சுமர் காக்கையற்கட்-பூப்பா னலமொளி ரும்புரி தாழ்குழற் பூக்கொடியே.”

† நாலடியார், நகை, உ—“முன்னரே சாகாண் முனிதக்க முப்புள - பின்னரும் பீடநிக்கு கோயுள - கொன்னே - பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதல் - கரவன்மின் கைத்தண்டாம் டோழ்து.”

‡ விவகரித்தாமணி, மயங்கனிலப்பரம், கடைசு—“விருத்தாயின யெறிநீயென வினாமார்பகக் கொடுத்தார்-கரும்புளற வெறித்தாக்வ வினதுழிவி யெனவே - வெறித்தாயி வினடெழுந்தமை யுணராதட னின்றான் - கொரித்தார்மல ராமகனையர் தொழுதாயிசம் படைத்தான்.”

இது பெரு வேட்டொடு வேளிர் சாயப் பொருது அவரைச் செரு வென்றும்—
செரன்சொழுகிய இராவரைய பெரிய அரசருடனே குறுகிலமன்னருந்நீங்கும்படி
பொருது அவரைப் போலவென்றும் அமையாமல்,

உம்மை - சிறப்பும்கை.

[இலங்குவிய வரைநீர், சுரம்போழந்த விரலார், உயர்ந்தோங்கிய வீழ்ச்
சிறப்பின்:]

உயர்ந்து இலங்கு அருவிய வரை நீர் ஓங்கிய வீழ்ச் சிறப்பின்— உயர்ந்துவி
ளங்குகின்ற அருவியையுடைய மலையிற் குற்றுகிலமன்னராயல்லாமல்வென்று உய
ர்ந்த சீரிய தலைமையினுலே,

இகல் ஆற்றற் சுரம் போழந்த சிறப்பின்—மாறுபாட்டைநடத்துதலையுடைய
படைவர்காடுகளைப் பலவழியாகப்பிளந்த சிறப்பினுலே,

நிலம் தந்த பேர் உதவி—நாட்டிலிருக்கின்ற அரசர்நிலங்கையெல்லாம்கொண்ட
பெரியஉதவியையும்,

மலையும் காநிம் அரவாகிருத்த அரசரை அழித்தவலியாலே நாட்டிலிருக்கின்ற
அரசர் தத்தம்நாடுகளைவிட்டான்றதாம்.

பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன் உம்பல்—பொன்னாற்செய்த தாளையணிந்த
மார்பினையுமுடைய வடிம்பலம்பகின்றபாண்டியன் வழியில்வந்தோனே,

யானை (சஎ) களனுழக்கவும் (சஅ) துகள் (சக) வெயில்கரப்பவும் (இ) தேர்
(இக) கொட்பவும் (இஉ) மைத்தர் (இக) முற்றவும் (இச) பொருதுசெருவென்றும்
அமையாமல் (இசு) வீழ்ச்சிறப்பின் (இசு) நிலந்தந்தஉதவியினையும் (சு) மார்பினையு
முடையநெடியோனென்க.

மரம் தின்னா உவரை உதிர்க்கும் நரை உருமினேறு அனையை — மரங்களைச்
சுட்டு மலைகளைநீருக்கும் பெருமையினையுடைய உருமேற்றையொப்பை,

“கருகரைகல்லேறு” என்றார்பிறரும். இன் - அரை.

அருங் குழு மீனா—படைவர்கேர்த்தகரிய திரட்டினையுடைய காவற்காட்டி
னையும்,

குன்றி கிடங்கின்—ஆழத்தினையுடையகிடங்கினையும்,

உயர்ந்து ஓங்கிய சிரைப் புதலின்—உயர்ந்துவளர்ந்த கோபுரங்களிடத்து வாயில்
களையும்,

சிரை - ஆகுபெயர். உயர்ச்சி ஓங்குதலிவிசேஷத்தினிற்றது.

நெடுமதில்—மேடியமதிலினையும்,

சிரைவாயில்—சிரைத்த குட்டினையுமுடைய,

அஃது வந்தால்மறைதற்கு உயரப்படுப்பது.

அம்புமி ழியிலுப்பம்: அயில் அம்பு உமிழ் அருப்பம்—கர்மையையுடைய
அம்புகளையும் அரண்களை,

இன (சச) முதலியவற்றையுடைய அருப்பமென்க.

தண்டாது தலைச் சென்ற கொண்டு நீங்கிய வீழ்ச் சிறப்பின்—அமையாமல் அப்
பிடங்களிலேசென்று கைக்கொண்டு அவ்விடங்களினின்றுபோன சீரிய தலைமை
யினையுடைய கொற்றவர் (எச), ...

[தென்குமரி வடபெருங்கல், குளாகுடகடலாவெல்லி:] தென்குமரி எல்லி ஆவட பெருங்கல் எல்லி தங்குள குட கடல் எல்லி ஆ—தென்றிசைக்குக்குமரி எல்லியாக வடபெருங்கல் பெரியமேரு எல்லியாகக் கீழ்த்திசைக்கும் மேற்றிசைக்கும் கடல் எல்லியாக இடையிலவாழ்வோரெல்லாம்,

தொன்று மொழித்து தொழில் கேட்ப—தம்முடன் பழமையைச்சொல்லி ஏவல் கேட்கும்படி,

வெற்றமொடு வெறுத்து ஏழுசிய—வெற்றியோடே செறிந்துநடந்த,

கொற்றவர்தல் கொன் ஓடுவை — வெற்றியுடையோர் தம்முடைய தலைவனான தன்மையையுடைய,

வான் இயைந்த இரமுகிற் ப் பேஎம் சிலைய விரும்பெளவத்து—மேகம்படிந்த பெரிதாயி மூன்று சிம்மையையுடைய அச்சம்சிலைபெற்ற கரியகடவிடத்து,

[கொடும்புளரி விலங்குபோழ்க், கங்காலொடு கணசேர, செங்கொடியிசை விதையெடுத்த:]

கங்காலொடு கொடும்புளரி விலங்கு போழ இதை எடுத்து — கடியகாற்றாலே விலகின்ற திரையைச் குறுக்கே பிளந்தோடும்படி பாய்விடுக்கப்பட்டு,

இன்னிசைய முரசம் முழங்க—இனிய ஓசையையுடைய முரசமுழங்காநிற்க,

பொன் மலிந்த வீழுப் பண்டம் நாடு ஆர—பொன்மிகுதற்குக்காரணமாகிய சீரிய சாக்குக்கோ நாட்டிலுள்ளார்களுக்கும்படியாக,

[கங்கிழிதரும்:] கணசேர (எஅ) கங்கு இழிதரும்—கணையைச்சேர வானிகம் வாய்த்தவத்து இழிதலைச்செய்யும்,

[கடியற் பெருகாவாய்:] செங்க்கொடி மீசை (எக) ஆடு இயற் பெரு நாவாய்—கடியகொடி பாய்மாத்தின்மேலேயாகக் இயல்பினையுடையபெரியமரக்கலம்,

இதைவெடுத்து (எக) முழங்க (அ) ஆர இழிதரு (அஉ) நாவாயென்க.

மழை முற்றிய மலை புளையத் துறை முற்றிய தளங்கு இருக்கை — கருமே எஞ்சுழ்த்த மலைபோலக் கடல்குழ்த்த அசைகின்ற இருப்பினையும்,

துறை - ஓடுபெயர். சாக்குப்படுத்தற்குக் கடலினின்றமரக்கலங்கள் அக்கடல் குழின்றுதந்து மழைமுற்றியமலை உவமமாயிற்று.

நாவாய் தளங்கிருக்கையென்க.

பென்கடற்குண்கி அகழி—பென்கிட கடலாகிய குழத்தையுடைய கிடங்கிசையு முடைய,

சீர் சான்ற உயர் வெல்லின் ஊர் கொண்ட உயர் கொற்றவ — தலைமையமைந்த உயர்ந்த செல்லின்பெயரைப்பெற்ற சாவுடனாக்கொண்ட உயர்ந்த வெற்றியையுடையவனே,

இதனாற் தளக்குடவாததென் ஊர்கொண்டானென்றார்.

இன்னி அசையாக்கி செல்லுரொன்பாருமுளர்.

இருக்கையினையும் (அக) கிடங்கினையு (அக) முடையனானென்க.

[கீழ்த்தெய்வ கிணத்தொழுவர், பாடுகிலம்பு மீசையெற்றத், தோடுவழங்கு மக வாய்பிழ், சயமையை வயனிதற்கும்:]

வயல் அசைய திறைக்கும் சயம் கீழ்த்தெய்வம் கிணத்தொழுவர்பாடு கிலம்பும் திறை—வயல்திறைக்கும்பட கிணத்திறைத்தற்குக்காரணமான குளங்களினினை இடா வாய்முதுகொண்டார் கிணத்திறைத்தொழிற்செய்வாரிடத்தே ஒலிக்குமோசை,

எற்றத்தோடு வழங்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை—எற்றத்துடனையுலாவும் அகன்
ற பன்றிப்பத்தலின்ஞசை,

மென்றொடை வன் மிழாஅர் இசை (௧௭௭)—மெத்தென்ற எட்டிக்கொடியுடைய
வலிய பூட்டைப்பொறியிஞேசை,

அதரி கொள்பவர் இசை (௧௭௮)—கடாவிடுகின்றவ்ரோசை,

பகடு பூண் தெண்மணி இசை (௧௭௯)—எருதுகன்பூண்ட தென்பரிய மணியிஞேசை,

இரும்புள் ஒப்பும் இசையே — பவிரகளிற் பெரியகிளிமுதலியவற்றை ஒட்டு
மோசை,

ஏகாதம் - ஈற்றசை.

என்றும்—எந்நாளும்,

மணிப் பூ முண்டகத்து மணல் மலி சான்ற பரதவர் மகபிர் குரவையொடு
ஒலிப்ப—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடையவாகிய சுழிமுள்ளிகளையுடைய மணற்குள்
றுகண்மிக்க கடற்கரையிலிருக்கும் பரதவருடைய மகளிராடுங் குரவைக்கத்தினே
சையோடேகூடி ஆரவாரியாழிற்,

ஒருசார் விழவு நின்ற வியல் ஆங்கண் — ஒருபக்கம் விழாக்கொண்டாடுதலாற்
பிறந்த ஓசைகள் மாறாமனின்ற அகலத்தையுடைய ஊர்களிடத்தேயிருந்து,

பாடுகிலம்புமிசை (௧௮௦) முதலியன குரவையொடு (௧௭௭) என்றும் (௧௭௮) ஒலிப்ப
ஒருசார் விழவுநின்றஊரென்க.

முழவுத் தோள் முரட் பொருநர்க்கு — முழவுபோலுத் தோளினையுடையராய்க்
கல்வியான்மாறுபடுதலையுடைய தடாரிப்பொருநர்க்கு,

உரு கெழு பெருஞ்சிறப்பின் இருபெயர்ப் பேர் ஆயமொடு இலங்கு மருப்பிற்
களிறு கொடுத்தும் — அச்சம்பொருந்திய பெரிய தலைமையையுடைய கன்றும்பிடியு
மென்னும் இரண்டிபெயரையுடைய பெரியதிரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பினையு
டைய களிறுகளைக்கொடுத்தும்,

இருபெயர்க்கு ஆடும் மாடுமென்பாருமுளர்.

பொலந் தாமரைப் பூச்சூட்டியும்—பொன்னாற்செய்த தாமரைப்பூவைச் சூட்டியும்,
[நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும், பல்சூட்டுவர் வெல்கோவே:]

நலம் சான்ற கலம் சிதறும் கோவே—நன்மையமைந்த பேரணிகலங்களை எல்
லார்க்குங்கொடுக்குங்கோவே,

ஊர்களிடத்தே யிருந்து (௧௮௧) பொருநர்க்குக் (௧௮௨) கொடுத்துஞ் (௧௮௩) சூட்டி
யும் (௧௮௪) அமையாது கலஞ்சிதறங்கோவேயென்க.

பல் சூட்டுவர் வெல்கோவே — பலவாகிய சூட்டநாட்டிலுள்ளாரா வெல்லுங்
கோவே,

என்பது அடை.

இதனால், தன்னாட்டிலுள்ளகனிலிருந்து கொடுக்கின்ற சிறப்புக்கறிஞர்.

கல் காயுங் கடுவேனிலொடு—மலைகள் காய்தற்குக்காரணமாகிய கடிய முதுவே
னிலாவே,

இரு வானம் பெயல் ஒளிப்பினும்—பெரியமேகம் மழையைத் தன்னிடத்தே
மறைத்துக்கொள்ளினும்,

[பெரும்பெயர்: சிவந்திரன்:] வைகல் மருகா மீன் பிடித்தனம்—தான் தோன்
உத்திரம். மரணத்தோன்றம் பெயர். பித்திரிசையிலேயேயும்,

கேள்வம் 10. (அ) விவரம் பெற:-மாண்புமிகு பொதுமக்கள் தொடர்பு மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப அமைச்சர், தலைப்பெருகுதல்களிலே,

உள்ளே இருக்கிற அந்தக் காலத்தில் எந்தத் தகவல்களையும் எழுதி வைக்க,

அரிசி கம்பலை—அதனை உறுப்பாருடை யவோசை,

4ம் இலக்குத் துவிக்கும் இடம்—புதுச்சேரி வந்ததில் இருந்து இரவோரிக்குமாறு வரம்,

என்றும்—என்றும்,

சென். புலவர், சேஷத் தனித்த புலவர். கயன் பெளவத் — தம்முள் மறுபாட்
கையிலுள்ள செஞ்சுள் செஞ்சுள்ளிவின்ற புலவர்தந்தையுள் — தந்தைய நீளையு
கைய புலவரையுடைய கடலி — தந்த புலவர் (கடலி),

நிலைத் தாவரம் முதல்த் தாவரம் குளிர்ச் பொதும்பம் எனத் தாவரம்—நிலாப்போ
தும் மலையுடையதாயினித் குடமு நாப்போதும் * தாவரமுடையதாவரையே வே
லியாததுடைய கு. பித்தியையுடைய இயமசக்திபித்தியைப்போலத்து செந்தியையுடைய
தவியையிலோசை.

நீண்ட நிமிஷ வேட்டிகள் எனச் சேர் கம்பலி—நிலாத்த மின்படகாலே வேட்டை யாவோர் வந்து கண்களையச்சேருமாறவாரம்,

இருந்ததில் சேலியின் டெர்னாப்பும் பகர்ந்தோம் — பெரியசூழ்மிடத்து உப்புப் பாத்தியிலே வெள்ளிய உப்பாயக்கும் அளவோலியோடே,

[ஸ்ரீயோவாக் கலியாணம், முதலென்பிலி மீச்சுறும், வியன்மேயல் விழுச்செ
ய்தத், திருவடையா னிலச்சென்ற, திருமுடிப் பெருந்தோழுயர், குடிசெழியிங்
கலியாணம், தோன்றும்மாதிரித் தோழில்பெட்பயி]

வினாக்கள் பெருத்திருந்தால் ஒளி ஓடாத கல் மாணர் முதலென்னிலை — சிறிய குழுவாகப் பேசியதொழிற்சீர்தான் செய்காருடைய ஆரவாரமொழியாத பெருக்கி போயடைந்தாலேயுறுகுறையானோபுடைய முதலென்னிலையென்றும்,

இது குறுகிலமன்னரிருப்பு.

பாண்டிச்சேரி (கக) சென்னை (கக) முதலிய இடங்களிலும் (கக)
தொழிலாளர்களிடமிருந்து.

பின்புறம் இருமையான் பியன் மேல் வழுச்செல்வத்து இரை சான்ற குடி
 டெழிய நாளி லொரோடு—உலகத்துத் தொழில்சின் மேலாட்ச்சொல்லும் உழவு வா
 னிடமெய்கின்ற திரைகெடுத்து வெ அமைப்போருத்தலையடைய சீரியசெல்வத்தா
 லே புத்திறைந்த குமகன் பொருத்தின கங்குசிவத் தொழுவாருடனே,

தொன்று மொழிந்து தொழில் செய்து—புதுமைகளினைச் செயலாக்கேட்கும்படி
யாக,

என் என்னைக் கெட்டு உலாதுப் பசி கேட விரி பாய்விட்டால் கானத்து அஞ்சுவர திருத்த—என்றென்று கம்படி கடிதாப்பாக்குகேன்று பகைவர்களுக்கெம்படி. நெ டுப்பெய்யப்படுத தலை வர்களுக்கென்றின்படிகிலே பகைவர்க்கு அச்சந்தோன்றும்ப டிபட்டு.

* “எரிபர்த்தெத்தல்” என்னும் குறையைக் கீழ்க்காட்டி.

அரசு பட அமர் உழக்கி முரசு கொண்டு களம் வேட்ட — நெடுநிலமன்னாரிடுப
ரும், குறநிலமன்னாராவரும் படும்படி. பொரிவேயென்று அவர்முரசைக்கைக்கொண்
டு களவேள்விவேட்ட,

எழுவராவார்:—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழுநி, எருமைநாயன், இருங்கோ
வொண்மான், பொருகன்.

அந் திறல் உயர் புதழ் வேந்தே -- கொன்றுகின்ற வலியுயர்ந்த புழையுடைய
வேந்தனே,

நாளிலவரோடே (கஉக) முதலென்னிலை (கஉக) தொழில் போட்டித் (கஉக) திற
லுயர்ந்தவேந்தேயென்க.

இது † தலையாலங்காவித்து வென்று மைகூறிற்று.

நட்டவர் குடி உயர்க்குவை—நின்றுடனே நட்புக்கொண்டவருடைய குடியை
உயர்த்தலைச்செய்வை,

செற்றவர் அரசு பெயர்க்குவை—கீசெதப்பட்டவர் அரசரிமையை வளங்குக்கொ
டலைச் செய்வை,

பேர் உலகத்து மேனந் தோன்றிச் சிறுடைய விழுந் திறப்பின்—பெரிய நன்மக்க
ளிடத்தே மேலாய்த்தோன்றுகையினாலே புழையுடைய விழுமியதலைமையினையும்,
வினைந்து முதிர்ந்த விழு முத்தின்—குன்றமுற்றி ஒளிமுதிர்ந்த சேரியமுத்தினையும்,
இலங்கு வளை இருஞ் சேரி—விளங்குகின்ற சங்கினையுமுடைய பெரிய சங்கு
குளிப்பாரிருப்பினையும்,

முத்தினையும் சங்கினையுமுடைய சேரியென்க.

கட்கொண்டிக் குடிப் பாக்கத்து—கள்ளாகிய உணவினையுடைத்தாகிய இழிந்த
குடிசையுடைய சிறார்க்கையுமுடைய,

கொண்டி - கொள்ளப்படுதலின் உணவாயிற்று; கொண்டையுமென்ப.

நற் கொற்கையோர் நகைப் பொருந் — நன்றாகிய கொற்கையென்னும்பாரிலுள்
ளோர் நச்சுதலைச்செய்யும் பொருளானே,

இதனாற் கொற்கைக்குரியோனென்றார்.

சிறப்பினையும் (ககச) சேரியினையும் (ககச) பாக்கத்தினையு (ககச) முடைய
கொற்கை.

செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச் சென்று அஞ்சுவரத் தட்கும் அணங்குடைத் தப்
பின்—தாங்கன்செறப்பட்ட பகைவர்மனங்கலங்கும்படி அவர்களிடத்தேசென்று அவ
ர்க்கு அச்சத்தோன்றத்தங்கும் வருத்தத்தையுடைத்தாகிய வலியினையும்,

கொழுந் குறைக் கொழு வல்கி — கொழுத்த இறைச்சியையுடைய கொழுத்தி
ருக்கின்றசோற்றினையும்,

இதனைக் கூடவிட்டாக்குதலிற் கொழுவல்கியென்றார். கொழுவல்கி - கொழு
வீனாவாகிய வல்கியென்றமாம். இஃது ஆகுபெயர்.

புலவு வில்—எய்த அம்புதன்னை மின்னெடுத்தெத்தலிற் புலகுற்றத்தையுடைய
வில்லினையும்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், அ.

† நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்காவித்துச் செருவென்றமையைப் புறப்
பாட்டில் மிகவிரித்துக்கூறினார்.

பொலி உடை—பொலித் தகையவன் புகழ்க்கிணையும்,

உடை - திரளுமாம்.

ஒன்றமொழி—வஞ்சிவங்குறதலையும்,

ஒளி இறுப்பின்—புறவாந்தையுடைய குடியிருப்பினையுமுடைய,

தென்பாதவர் போனதே—தென்றிசைக்கல்வாரும் பாதவர்க்குப் போர்த்தொழிற்செய்யும் ஏறயலனே,

இதனாற் பாதவரைத் தனக்குப் படைவகை அடிப்படுத்தினமை கூறினார்.

புப்பு (கூல) முதலியவற்றையுடைய பாதவரென்க.

பாதவர் - தென்றிசைக்கட்குறநிலமன்னர். அது * “தென்பாதவர் மிடல்சாய, உடையவர் வானோட்டிய” என்னும் புறப்பாட்டானுமுணர்க.

அநிய எல்லாம் எளிதிலிற் கொண்டு—பிறர்க்கரிய நுகர்பொருள்களெல்லாம் எளிதாக நின்னுரிடத்தேயிருந்து மனத்தாற்றைக்கொண்டு,

உநிய எல்லாம் ஒப்பாது விதி—அப்பொருளையெல்லாம் நினக்கென்று பாதுகா வாது வாரிடத்தே யிருந்து பிறர்க்குக்கொடுத்து,

என்றது—† “பொள்ளைத் தேவன் குறித்த கொற்றம்” கூறிற்று.

தனி புரைய உறைதும் என்னுது ஏற்றமுந்து—மிகவிரும்பி ஊரின்கண்ணே யிருத்ததையக் கடமேமென்றகருதாதே பகைவர்மேற் செல்லுதலை ஏறட்டுக்கொண்டு போக்கிலே ஒருப்பட்டு,

இது † வஞ்சிகூறிற்ற.

பனி வார் மெய்க் காணம் போகி—பனியொழுதுகின்ற மலையிடத்தனவாகிய காணிக்கடத்து.

மெயம் - ஒருபெயர்.

அசாராடி புக்கு—அவர்க ளுன்னுமிடையிலே புகுத்த,

இதனால் ‡ “தொல்லெயிர்கொத்தல்” கூறினார்.

அவ் அருப்பம் வெரய்—அப்பகைவரான்களைக் கைக்கொண்டு அதனாலும மையாமல்,

இது குறிக்கொண்ட மன்னுமங்கலங் கூறிற்று. இதனால் அரசரான்களை யழித்தமை கூறினார்.

[யாண்பெல எழிய வேண்டெபுலத் திறத்த:] வேண்டு புலத்துப் பல யாண்டுகழிய இறத்த — நீவழித்தாங்கினிற் கொள்ளவேண்டு நிலங்களிலே பலயாண்டுகளும் போம்படி தங்கி,

மேம்பட மீதிய வெல் போர்க் குறியில்—அக்கிலங்கன் பண்டையின் மேலாந் து அடிப்படவருத்த செல்லும்போகினையுடைய தலையனே,

இது பகைவர்காட்டைத் தன்னுடாக்கினமைகூறிற்று.

உற சேறார் புலம் புக்கு—தொன்றதொட்டுவந்த பகைவர்கிலத்தேவிட்டு,

* புறநானூறு, ௩௭௮.

† தொல்சாப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், ௧௨.

‡ வஞ்சி - மன்னகையான் மேற்சேறல்.

§ தொல்சாப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், ௧௨.

அவர் கடி தாவின் நிலை தொலைச்சி—அவர் காவலையுடைய பொழில்களின் கிற்
ன்ற நிலைகளைக் கெடுத்து,

என்றது வெட்டியென்றவாறு.

இழிபு அநியாப் பெருந் தண்பனைக் குருஉக் கொடிய எரிமேய—வளப்பங்கு
றுதலை ஒருகாலத்தமநியாத பெரிய மருதநிலங்களை நிறத்தையுடைய ஒழுங்கினையு
டைய நெருப்புண்ண,

நாடெனும்பேர் காடாக — நாடென்னும்பெயர்போய்க் காடென்னும் பெய
ரைப்பெற,

ஆசேந்த வழி மாசேப்ப—பசுத்திரள் தங்கினிடமெல்லாம் புலிமுதலியன
தங்க,

ஊர் இருந்த வழி பாழாக—ஊர்களாயிருந்த இடங்கெல்லாம் பாழாய்க்கிடக்க,
ஊராரிருந்த இடமென்றுமாம்.

இலங்கு வளை மடமங்கையர் துணங்கை அம் சிந்த் தழுஉ மறப்ப — விளங்கு
ன்ற வளையினையும், மடப்பத்தினையுமுடையமகளிர் துணங்கைக்கத்தினையும், அழ
கினையுடைய தாளவறுதியையுடைய குரவைக்கத்தினையுமறப்ப,

தழுஉ - ஆகுபெயர்.

அவை இருந்த பெரும் பொதியிற் கவை அடிக் கடு கோக்கத்துப் பேய்மகளிர்
பெயர்பு ஆட — சான்றோரிருந்த பெரிய அம்பலங்களிலே இரட்டையானஅடிகளை
யும் கடியபார்வைகையுமுடைய பேயாகியமகளிர் உலாவியாட,

அணங்கு வழங்கும் அகல் ஆங்கண்—இல்லுறைதெய்வங்கள் உலாவும் அகன்ற
ஊரிடத்து,

நிலத்தி ஆற்றங் குழுஉப் புதலின் — நிலத்திலுள்ளனாயெல்லாம் போக்கும்
வாசல்காப்பாறையுடைய வாசலின்மேலேயிருந்த,

குழுஉ - ஆகுபெயர். இனிக் குழிமீதேய்ந்தபோதலின், மண்ணைக் கொழித்
துவருமென்பாருமுளர்.

அரந்தைப் பெண்டிர் இளைந்தனர் அகல—மனக்கவற்சியையுடைய பெண்டிர்
வருந்திக்கப்பிட,

கொழும் பதிய குடி தேம்பிச் செழுங் கெளரி நிழல் சேர—வளவிய ஊர்களிட
த்தனவாகிய குடி-களெல்லாம் பசியாலுலர்ந்து புறநாட்டிலிருக்கும் வளவிய சுற்றத்
தார் தமக்குப் பாதுகாவலாகச் சென்று சேர,

. கெடுகார் வீழ்ந்த கரி குதிர்ப் பள்ளிக் குதிரிக் கூடை குராலொடு முரல—பெரி
யமானிகைகளிலே வெந்துவீழ்ந்த கரிந்த குதிரிடங்களிலே குட்டியையுடைய கூ
கைச்சேவல் பேட்டுடனேயிருந்து கதற,

கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக் களிற் மாய் செருந்தியொடு சண்பு
அமன்று ஊர்தர—செங்கழுநீர்மிக்க இடமகன்ற பொய்கைகளிடத்தே யானேநின்
முன்மறையும் வாட்டுகொளையுடனே சண்பங்கொளையும் செருங்கிவளர,

செருந்தி - கெட்டிக்கொளையுமாம்.

கல்லோர் கடந்த நகைசால் வீண வயற் பண்மயிர்ப் பிணவொடு கேழல் உகள—

கங்குலம் கருமாளமுதல் கங்குலம் வரவந்த வயலிடத்தே பலமயிரினை
யுடைய பெண்பயிற்றுடன் அன்புடன் ஓடித்திரிய.

பின்னென்றும் அகலிந்து கொல் வரைவுடம்படுமய்பெற்றது. * “பன்றி
புல்லாய் கடுமையான ழூற்று-மொன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை” என்றார்.

[வா.க. நானாயன் வழிபாட்டு செட்டு:] தவ வழி வாழாமையிற் செட்டு—மிக
வீண் எவல்செய்த வாழாமையினாலே செட்டு,

நிலித் தகக்கெட்டெனக் கூட்டி மிகக்கெட்டென்றுமாம்.

பாழ் ஆயின—பாழாய்விட்டன,

வீண் படைவர் தேனம்—நின்றுநிலி பலகத்தலைச்செய்தவருடைய நாடுகள்,

[எழுந்தோர் விரிவிற்குநிலின், மாஅத்தா ஞாய்மருப்பிற், கடுஞ்சினத்த களி
தபரப்பி:]

விழித் முழுவின் மாத் தவர் உயர் மருப்பிற் கடுஞ்சினத்த களி.று பரப்பி—மு
கங்குலிற் றுசையையும் பெருமையையுடைய கால்களையும் தலைகளேந்தின கொம்
புகையுமுடைய மையினத்தாலிய யானைகளை எங்கும்பரப்பி,

[விரிகடல் விபந்தொழையா:] எழுந்தோன் (களை) விரி கடல் வியன் தானை
மொலி—முதுபிட்டார்மேற் செல்லாத தோளினையுடைய விரிகின்ற கடல்போலும்
அகற்செய்யுடைய படைமொடே,

முருகு உறுதல் தலைச் சென்று — முருகன் படைவர்மேற் செல்லுமாறுபோலத்
தடையறப் படைவலிடத்தே சென்று,

முருகு - செவ்வத்தன்மை; ஆகுபெயராய்கின்றது.

அகல் விசம்பின் அர்ப்பு இவ்வு — அகன்ற ஆகாயத்தின்கண்ணே படையெழுத்
த ஆவாரமொலிப்ப,

விசம்பெனவே ஆகுபெயராய்த் தேவருலகையுணர்த்திற்று.

பெயல் உறுதல் களை சிதறி — மழையோடே மாறுபடுமபடி அம்புனைத்துவி,
பல புறவி ிறு உணர்ப்பு — மருதினைத்தரள் ஓடுகின்றயிசையாற் றுகள்களை
எழுப்ப,

வளை வரல்—சங்கமுழங்க,

வயிர் ஞாப்ப—கொம்பொலிப்ப,

வி அழியக் கடத்த அப்தி—பெருமைக்கடம்படி வென்று கொன்று,

அகல் கவி செட வால் வெளியி—அருளுடைய கங்குலமும்படியாக அவரிருக்
கின்ற மதின்கொண்டு,

சுற்றிமாடு ன் அத்தலின்—அவர்களுக்கு உதவிசெய்யும் சுற்றத்தாரோடே
கூட அவர்கன்வலியைப் போக்குதலானே,

சொறு தெய்வம் சிந்தத் தடப்ப—சுற்றுத் தெறுதெரப்பட்டபடைவர் நின்
படைவலித் தடக்கவிஞ்சு,

விடல் கன் றுது பெழில் மன்றம் முற்றி—அகலத்தை இடத்தேயுடைய
மாறுதல் அவலத்தின் றுமையாகிய கோழமண்டலம் தொண்டமண்டல மென்றி
த்தமையுடையகி கொடுத்த கெடுத்தகொண்டு,

க. கொண்டு விடல் பெருகிவிடல், மாயிவல், கி.

மண்டலம் மண்டிலமெனமுயிற்று.

அரசியல் பிழையாது—நூல்களிற்குரிய அரசிலக்கணத்திற்றப்பாமல்,

[அநெறி காட்டிப், பெரியோர் சென்ற ம.வழிப் பிழையாது:] பெரியோர் சென்ற அடிவழிப் பிழையாது அநெறி காட்டி—சின்குலத்திற் பெரியோர்கடந்த அடிப்பாட்டின்வழியைத் தப்பாமல் அநநெறியிருக்கும்படி இதுவென்று அவர்களுக்கு விளக்கி,

கணிபுகன்றழைதுமென்னுது ஏற்றெழுந்து (௧௪௭) களிற்றுரப்பித் (௧௪௮) தானையோடே (௧௪௯) கலைச்சென்று (௧௫௦) அரசமண்டிலமுற்றிச் (௧௫௧) சென்ற தெவ்வர் நின்வழிகடக்கையினாலே (௧௫௨) நீ கட்டவர்குடியையுயர்க்குலவை (௧௫௩) யானையினாலே அவர்களுக்கு அநநெறிகாட்டிப் (௧௫௪) பின்னர் அம்மண்டலங்களைச் சூழவிருந்த குறுசிலமன்னர் அரசன்களினுள்ளவற்றை எளிதிற்கொண்டு (௧௫௫) வீசிப் (௧௫௬) போசிப் (௧௫௭) புக்கு அவரருப்பங்களைவெளவிப் (௧௫௮) பின்னர் உறு செநகர் (௧௫௯) சின்வழிவாழாமையினாலே (௧௬௦) அவர்புலம்புக்கு (௧௬௧) நீ கரையுருமேறையை (௧௬௨) யானையினாலே அரசியல் பிழையாமல் (௧௬௩) ஆர்ப்பியிழ (௧௬௪) நீறுகைப்ப (௧௬௫) நரல ஆர்ப்பக் (௧௬௬) கணைகிதறித் (௧௬௭) தொலைச்சி (௧௬௮) அவரைக்கடந்த அட்டி (௧௬௯) அவரெயிலைவெளவி (௧௭௦) அவரைத் துவறுத்தலின் (௧௭௧) அப்பகைவார்தேளம் (௧௭௨) எரிமேயக் (௧௭௩) காடாக (௧௭௪) மாசேப்பப் (௧௭௫) பாழாக (௧௭௬) மாப்ப (௧௭௭) ஆட (௧௭௮) அகவச் (௧௭௯) சேர (௧௮௦) முரல (௧௮௧) ஊர்தர (௧௮௨) உகனக் (௧௮௩) செட்டிப் (௧௮௪) பாழாயின (௧௮௫); அங் கணம் பாழாயினபின்பு நீ செற்றவரசு பெயர்க்குலவை (௧௮௬) யானையினாலே வேண்டி புலத்திறத்து (௧௮௭) அந்நாடுகள் மேம்படுத்தற்குமுயலின குரிசில் (௧௮௮) எனவினை முடிக்க.

[குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின், வழிவழி கிறக்கநின் வலம் படு கொற்றம்] குடமுதல் தோன்றிய தொன்று தொழு பிறையின் நின் வலம் படு கொற்றம் வழிவழி கிறக்க—மேற்றிசைக்கட்டோன்றிய சின்குலத்திற்குப் பழையதாயி எல்லாருட் தொழும்பிறை நாடோறுஞ்சிறக்குமாறுபோல நின்னுடைய வெற்றியாலே நின்பின்னுள்ளோர்க்குண்டாங்கொற்றம் அவர்கள்வழிவழியாக மிகுவதாக;

[குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேய்வன கெடுகநின் நெய்வ ராக் கம்:] குணமுதல் தோன்றிய வாரிருண் மதியின் நின்தெவ்வர் ஆக்கம் தேய்வன கெடுக—கீழ்த்திசைக்கட்டோன்றிய சிறைந்த கிருகைத்தருமதி நாடோறுந் தேயுமாறுபோல நின்பகைவருடைய ஆக்கம் நாடோறுந் தேய்வனவாய்க் கெடுவனவாக;

உயர் நிலை உலகம் அமிழ்தொடு பெரினும் பொய் சேண் நீங்கிய வாய் கட்டினே யே—ஒருபொய்யாலே உயர்ந்தநிலைமையைடைய தேவருலகை அவர்தரரும் அமு தத்தோடே பெறுவையாயினும் அவற்றைத்தருகின்ற பொய் நின்னைக்கையிட்டிங்க மெய்யுடனே கட்டிச்செய்தலையுடைய;

இனிப் பொய்சே ண்கிய வாய்கடப் பினையே யென்று பாடமாயின், மெய்யை கடத்தலைச் செய்தனமென்க.

முழங்கு கடல் எணி மலர் தலை உலகமொடு உயர்த்த தெளத்து விழுமியோர் வரி னும் பகைவர்க்கு அஞ்சிப் பணிந்து ஒழுகலையே—முதங்குகடலாகிய எல்லையையு டைய அகன்றவிடத்தைடைய உலகத்துள்ளாருடனே உயர்த்த தேவருலகத்துத் தேவரும் பகைவராய்க்கரினும் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தாழ்த்தொழுகலைச்செய்யாய்;

தென்புல மருங்கின் விண்டு கிறைய வாணன் வைத்த விழுநிதி பெரினும் பழி
நமக்கு ஒழுக என்னும்—தென்றிசைநிலத்தின் மலையெல்லாம் கிறையும்படி வாண
னென்னுஞ் சூரன்வைத்த சிறிய பொருட்டி. ராசனினிப் பெறுவையாயினும் பிறர்
கூறும்பழி நமக்கு வருவதாகவென்று கருதாய்;

விழுநிதி நதல் உள்மொடு இளை வேட்குவையே— சிரிதாசிய பொருளைக்
கொடுத்தியுடைத்தாயிய கொஞ்சுடனே புகழை மீளும்புகழை;

அன்னம்— அதன்மையையுடையாய்,

[நின்னொடு முன்னில யெய்துநா:] முன்னில நின்னொடு எவனோ— ஐம்பொறி
கொக்கும் அகரப்பலவனாய் முன்னிற்கப்பலவனாய்கிய இந்நுகர்பொருள்கட்கு நின்
னோடு என்னவுறவுண்டு;

நின்னொன்றித் திரைந்மாவை. முன்னில - அருபெயர்.

[கொன்னொன்று கிணக்குவ ன் லிப்பா நன்னால், கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின்
னவலம்:]

நின் அயலம் கொடு— நன்னிட த்துண்டா சியமாயை இனிக்கெடுவதாக;

அநி போர் அன்னால்— அம்மாயையங்கொல்லின்ற போர்த்தொழில்வல்ல
தலைவனே,

கொன் ஒன்று கிணக்குவன்— பெரிதாயிருப்பதொருபொருளை யான்கூறுவன்;
அஃது என்னுறவாட்டுதற்கறித;

என்றது கத்தியினே.

கேட்டிசின்— அதனைத் தொல்லானை நல்லாமிரியரிடத்தே கேட்பாயாக;

யாழியென்பதனைச் சுற்றமொலிவினங்கி (என) யென்பதன்பின்னேகூட்டுக.

[கெடாது கிலையின் சென்வினங்கு நல்லிசை:] சென் வினங்கு நின் நல்லி
சை கெடாது கிலையின்—சேட்புலமெல்லாஞ் சென்றுவினங்கும் நின்னுடைய நல்ல
புகழ் ஒருகாலமுங்கெடாதே கிலைபெறுவதாக;

[தவாப்பெருக்கத் தருயாண, நழித்தானுக் கொழுத்திற்றி, யழித்தானுப் பலசொ
ன்றி, யுண்டானுக் கூர்நாவின் நின்றுன வினைவைக, னிலவெடுக் கல்லா வொண்பல்
வெறுக்கைப், பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகர்:]

தவாப் பெருக்கத்த அருயாணர் வளம் கெழு திரு நகர்—கெடாத பெருக்கத்தி
னையுடைய சிங்காத புதவருவாயாலே செல்வம்பொருத்தின திருமகனையுடைய நகர்,

அழித்த அனுகுக் கொழுத்திற்றி தின்ற— அழிக்கப்பட்டு விருப்பமையாத கொ
ழுதிய தகையைத்தின்று,

“குடழிக்க” என்ப.

குளுப் பல சொன்றி இழித்த அனுகுக் கூர்நாவின் உண்டு—விருப்பமையாத
பலவகைப்பட்ட சொந்தைத் தீதென்றுகூறிக் களிப்பமையாத நிக்க கள்ளைஉண்டு,

குளு இனப் பாணர் (உகல)—தடவிரன்மறும் விருப்பமையாத திரட்சியையு
டைய பாணரென்க.

தின்று உண்டு குளு இனப் பாணரென்க.

உகல—உகலே.

நிலன் எலக்கல்லா ஒன் பல் வெறுக்கை—நிலஞ்சுமக்கமாட்டாத ஒன்றிய பல
வாகிய பொருட்டிதான்களையும்,

என்றது பூண்டியையும், பொன்னையும்.

பயன் அறவு அறியா நகர்—எக்காலமும் பயன்கெடுதலையாத நகர்,

நரம்பின் முரலும் நயம் வருந் முரற்சி விறலியர் வறங்கைக் குறுந்தொடி செறி
ப்ப—யாழ்வாசித்தாற்போலப் பாடும் நயப்பாடுதோன்றும் பாட்டினையுடைய விறல்
பட ஆடுதலையுடையார் தம்முடைய பூண்டியாத கைகளிலே குறியதொடிகளையிட,

* “நரம்பொடு வீணைநாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்” என்றாற்பிறரும்.

பாணாஉவப்பக் களிந்து பல தரிஇ—பாணர்மகிலும்படி யானைகள் பலவற்றையுங்
கொடுத்த,

நகரிலே யிருந்து (உகச) நாடோறும் (உகச) விறலியர் தொடி.செறியாநிற்பப்
(உகஅ) பாணருவப்ப (உகக) வெறுக்கையையும் (உகக) யானையையுங் கொடுத்தென்க.

தரிஇ என்றதனைச் + “செலவிலும் வரவிலும்” என்னும் பொதுச்சுத்திரத்தா
ற்கொன்க.

கலந்தோர் உவப்ப எயில் பல கடைஇ—தன்னுடன் நட்புக்கொண்டோர் மன
மகிலும்படி அழித்த அரண்களிற்கொண்ட பலபொருள்களையும் அவர்க்குச் செலுத்தி
க்கொடுத்து,

என்றது - அவர் வேண்டாவென்றமறுக்கவும் தாம் வலியப்போகவிட்டென்ற
வாறு.

மறம் கலங்கத் தலைச் சென்று—பகைவர்மறம் நிலைகுலையும்படி அவர்களிடத்தே
சென்று,

வாள் உழந்து அதன் தாள் வாழ்த்தி—அவர்க்கு வாட்போரிலே வருந்தினபடி
யாலே அவ்வருத்தத்தினுற் பின்பும் அதன்கட்பிறக்கின்ற முயற்சியைவாழ்த்தி,

என்றது - வாட்போரின் கட்டுபற்ற இனிமையைப் பின்னும்விரும்பி அதிலேரு
யல்கின்றாரென வீரசெறிப்புக்கூறிற்றும்.

உழந்தென்னுஞ் செய்தென்னெச்சம் காரணப்பொருட்டு. †“விரும்புண் படா
தநா நெல்லாம் வழுக்கினுள் - வைக்குந்தன் னனை யெடுத்த.” என்றாற் பிறரும். உழ
ந்த தன்னெனப் பெயுரெச்சமாயின், தன்னென்னுமொருமை மேல்வருகின்ற மன்
னர் (உகச) என்னும் பன்மைக்காகாமையுணர்க.

நாள் ஈண்டிய நல்லகவர்க்குத் தேரோடு மாசுதறி—விடியற்காலத்தே வந்துநிர
ண்ட அரசர்விரும்பப்பட்ட குதர்க்குத் தேருடனே குதிரைகளையும் பலவாகக் கொ
டுத்து,

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தையாரிலப்பகம், ௧௯௬:—“கருங்கொடி
புருவ மேறு கயனெடுங் கண்ணு மாடா - வருங்கடி மீடறம் விம்மா தணிமணி யெயி
றுத் தோன்று - விருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறத்திவன் பாடி னானோ - நரம்பொடு
வீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்.”

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௨௮.

‡ திருக்குறள், படைச்சேருக்கு, ௬.

வந்தது, * "தாள் எவ்வளவு அழகிய இடத்தோர்க்குச் - சூத ரேத்திய துயிலெ டை நிலையும்" பள்ளியும்வியாற் சூதர் இருகடர்தொடங்கி இன்றகாறம் வருகின்ற தக்குலத்தினர்சொற்பாடையுடைய அரகர் கேட்டிருவரும்புலவென்றகருதி விடியற்காலத் தே பாசறைமகன்வந்து துயிலெடைபாடுவென்பது அங்குக்கூற்றும்.

அகவென்றது; குலத்தொன்மையுடைய அழகுத்துப் புகழ்வென்பது பத்தி; ஆகுபெயர்; † "அசவல்" போல.

இனி வைகறைபாடும் பாணரென்பாருமுள்.

வாழ்த்தித் திரண்டஅகவென்க.

[சூதிற்ற கடற்புயில், பாடிபுலக்த கறுஞ்சாந்தின், விழுமய பெரியோர் சுற்ற மாக, சுள்ளி னிரும்பைக் கவஞ்செல யவகி:] கள்ளின் இரும் பைக்கலம் செல உ ண்டி சூதிற்ற கடற்பு யுளின் பாடி புலக்த கறுஞ்சாந்தின் விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாக—கண்ணியுடைத்தாடிய பெருமையினையுடைய குப்பின் வற்றும்படியாகக் கண்ணியுடைய சூதிற்ற விளக்கத்தையுடைத்தாடிய வஞ்சியினையும் பூசினபடியே புலக்த கரிய சுற்றத்தினையுமுடைய, சிரியபடைத்தலெவரைத் தமக்குச் சுற்றத்தாரா க்குகொண்டு,

வண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடி க்தது.

பணித்தோ தேனச் தம்வழி உட்ப—தம்மைவழிபட்டோருடைய தேசங்கள் தம்மேவலைக்கேட்டு நடக்கையினாலே,

பணியார் தேனம் பணித்தத் திறை கொண்மார்—தம்மை வழிபடாதோருடைய தேசங்களைத் தம்மேவல் கேட்கும்படியபண்ணி அவர்களைத் திறைவாங்குதற்கு,

பருந்து பறக்கல்லாப் பார்வற் பாசறை—உயரப் பறக்கும் பருந்தகளும் பறத்த வாற்றாத உயர்ச்சியையுடைய அரண்களையுடைய பாசறைக்கண்ணே,

பார்வல் - ஆகுபெயர்.

பயி கண் முரசுக் காலே இயம்ப—ஒலிக்கின்ற கண்ணையுடைய பள்ளியெழுச்சி முரசும் நாட்காலத்தே ஒலிப்பவிலுந்து,

வெடி. படக் கடத்து—பாவைப்படைக்குக் கேடுண்டாக வென்று,

வெடி - ஒசையுமாம்.

வேண்டி புலத்து இறத்த—பின்னும் அழிக்கவேண்டுமென்ற நிலங்களிலேசெ ண்றுவிட்ட,

பனை செழு பெருக் திறப்பல் பேல் மன்னர்—வெற்றிமுரசுபொருத்தின பெரிய வலியினையும் பலவேற்படையினையுமுடைய அரகர்கள்,

[கரைபொரு திரங்கும் கணையிடு முக்கீர்த், திரையிடு மணலினும் பலரே:] கனை இரு முக்கீர்த் கரை பொருது திரங்கும் திரை இடு மணலினும் பலரே—செறிதலையு டைய கரிய கடலிற் கரையைப் பொருது ஒலிக்கும் திரைகுலிக்கின்ற மணலினும் பலரே.

ஏகாரம் - பிரிக்கலை.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், ௩௬.

† செய்யுளியல், ௮௧.

உரை செல மலர் தலை உலகம் ஆண்டு கழிந்தோரோ—புகழ் எங்கும்பாக்கும்படி. அகன்ற இடத்தையுடைய உலகங்களைத் தமத்தவல்களோடத்தி மக்கட்குரிய மனனு ணர்வின்மையிற் பிறப்பறமுயலாது பயனின்றி மாண்டோர்.

ஏகாரம் - ஈற்றை. * “மக்க டாமே யாற்ற யுயிரே” என்றதனால், மல னுணர் வின்றியென்றும்.

தரீஇ (உக௭) கடைஇச் (உஉ௦) இதறிப் (உஉ௧) பணிந்தோரோதேவர் தம்வழிநடக் கையினாலே (உஉ௧) பணியார்த்தம் பணித்துத் திறைகளாளுதற்குப் (உக௦) பெரி யோர் சுற்றமாகக்கொண்டு (உஉ௭) பாசறையிலே (உக௧) முரளியம்பஇருந்து (உக௨) கடந்திஹுத்த (உக௭) மன்னர் (உக௧) உலகமாண்டுகழிந்தோர் (உக௭) இனாயிம ணலினும்பலர் (உக௭) எனமுடிக்க.

இது + “மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை” அன்றிப் பிறவியறமுயலா மையிற் கழிந்தமைகூற்றிற்று.

அதனால்—பயனின்மையாலே,

[குணகடல் கொண்டு குடகடல் முற்றி, யிரவு மெல்லையும் வளிவிட னுறியா, தவனு மிசையு நீர்த்திரள் பீண்டிக், கவலையங் குழம்பி னருவி யொலிப்பக், கழைவ ளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க, வனாமுத விரங்கு மேறொடு னெயிர்ந்து, இதரற் பெரும்பெயல் நெத்தலின்:]

வான் குணகடல் கொண்டு குடகடல் வனாமுதல் முற்றி — மேகங் கீழ்த்தி ளைக் கடலிடத்தே நீராமுகந்து மேற்றிசைக் கடலருகின் மலையிடத்தே தங்க,

இரவும் எல்லையும் வளிவிடல் அறியாது—இரவும்கலும் ஒழிந்திடத்தை அ றியாது,

அவலும் மிசையும் நீர்த் திரள்பு ஈண்டிக் கவலை அம் குழம்பின் அருவி ஒலிப்ப —பள்ளமும் மேடுமாகிய பலகிலத்துண்டாகிய நீரினாலே திரண்டு சேரக்குவிந்த கவ லைக்கிழங்கு கல்லின அழகியருழியிலேவீழ்ந்து அருவியொலிக்கும்படி,

கழை வளர் சாரற் களிற்றினம் நடுங்க இரங்கும் ஏறொடு னெயிர்ந்து—மூங்கில் வளர்ந்த மலைப்பக்கத்திலே யானைத்திரள் நடுங்கும்படி ஒலிக்கும் உருமேற்றோடே பார்த்த,

இதரற் பெரும்பெயல்—இதறதலையுடைய பெருமழை,

நெத்தலின்—மிருகையினாலே,

வான் முற்றி னெயிர்ந்து அருவியொலிக்கும்படி பெரும்பெயல் வளிவிடனறி யாது நெத்தலினெனமுடிக்க.

[தாங்காது, குணகடற் கிவர்தரும் குருஉப்புன லுங்கி, நிவந்துசென் னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றி:] தாங்காது உங்கி நிவந்து செல் நீத்தம் குளம் கொளச் சாற் றிக் குணகடற்கு இவர்தரும் குருஉப்புனல்—யானைகள் தாக்காமல் யாற்றிடைக்குறை யிலே ஒங்கிச்செல்கின்றபெருக்கைக் குளங்கள்கொள்ளும்படி நிறைத்துக் கீழ்த்தி ளைக் கடலுக்குப் பார்த்தசெல்லும் நிறத்தையுடைய நீராலே,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௧௭.

† “ புறத்தினையியல், ௨௭.

கன்ற மாங்குடி அந்நீர் கழனி மாலைகள் நின்றால் அவற்றைமறைக்கும்படியி
னந்த கனையுடைய கழனியிலும்,

ஒளிவழியில் விளங்குமனதாகினும்,

அடைநிவந்த மன் தனது கடாத்தாமரை—இலைக்குமேலான முன்மையுடைய
தன்மையுடையவாகிய ஒளியினையுடைய தாமரைப்பூவினையும்,

வன் கமழும் நறு வெந்தல்—தெருறும் நறிய கெய்தற்பூவினையும்,

வன் இகழ் அழித் தீவம்—பெருமையையுடைய இதழ்விரிந்த நிலப்பூவினையும்,

மெல்லிய அரி ஆம்பலாகிய—மெல்லிய இலையினையும் வண்டுகையுமுடைய ஆம்
பர்ப்புவோடே,

அரி - மென்மையுமாம்.

வண்டி இறை பொண்ட கமழ்பூர் பொய்கை— வண்டின் தங்குதல்கொண்ட
மணமும் பிறப்புகையுமுடைய பொய்கைகளிலும்.

கம்புட் தேவல் இன்றியல் அரிய வன்னை நீக்கி வயமின் முகந்து—கம்புட்கோழி
நிலையுட்கொண்டும்படி வன்னைக்கொடுக்காத தன்னி வலியையுடையமீன்களை முக
ந்துகொண்டு,

கழனியிலும் (உக௮) இளஞ்சியிலும் (உக௮) பொய்கைகளிலும் (உக௯) மின்மு
கந்துகாற்றிய விலகுதொன்.

கொண்டி காற்றிய கொடுமுடி விலகுர்— விலகுகிறின்ற கொடியமுடிகளையு
டைய விலகான்மீன்பிடிப்பார்,

வேழப் பழைத்து துழிலாட்டி ஓதை (உக௮)— கொறுக்கச்சியையுடைய மருத
கொத்துமீனைக் கொன்றுகொடுத்தலாற் பிறத்தஓதை,

கரும்பின் எந்திரம் ஓதை—கரும்பிந்திட்ட ஆலையிடத்தோகை,

கட்பின் ஓதை—களைபறிப்பிடத்தோகை,

அள்ளல் தங்கிய பகலி உறு பிழும் கன் ஆர் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே—
முத்தலான் அள்ளலிலே வலிபற்றுத்தங்கிய எருதற்றவருத்தத்தைக் கன்னையுண்ணுங்
களம் பெயர்க்குமாவாராம்,

ஒலிந்த பகன்றை வினாந்த கழனி வன்கை வினாசூர் அரிப் பறை—தழைத்த
பகன்றையினையுடைய கெல்லுமுற்றியகழனியில் அன்கெல்ல வலியகையினாலே அறு
ப்பாருடைய அரித்தெழுதின்ற பறையோகை,

இன்றால் தனி மழை பொழியுத் தன் பரங்குன்றிற் கவி கொள் கம்மை—இனி
யழைசையினையுடைய துள்ளினையுடைய மேகத்தங்குங் குளிர்த் திருப்பரங்குன்றில்
விழாக்கொண்டாமாவாராம்,

* “வயிரியர், முழுவதும் தன்ன முழக்கத் தேறோடு” என்றார்பிரகம்.

ஒளி கொள் ஆயம் தனைத்த கோதை தாரொடு பொலியப் புணர்ந்து உடன் ஆடும்
இசையே— புதுகீழ்விழவின் சூரவாரத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட மகளிர்தி

* அகநானூறு, கீத்திலக்கோவை, உக௮:—“வழையுமையடுக்கத்து வலனே
பு பவிரியர்-முழுவதும் தன்ன முழக்கத் தேறோடுபுயப்பெயல் பொழிந்த கன்னெ
ன் பவமத்-தாவித் தைத்தலை விடற்பு பாரு-வீரின் வந்தெம் மீடைமுலை முயங்கி”

ரள் தம்மிடத்து கெடுங்கினகோதை தங்கனவர்மார்பின் மாலையுடனே அழகுபெ
றக் கூடி அவர்களுடனே நீராடுமோசை,

அனைத்தும் அகல் இரு வானத்து நிமிழ்ந்து இனித இசைப்ப—அவ்வோசை
முழுவதுஉம் தன்னையொழிந்தபூதங்கள் விரிதர்க்காரணமாகிய பெருமையையுடை
ய ஆகாயத்தேசென்று முழங்கி ஆண்டவாழ்வார்க்கு இனிதாகவொலிப்ப,

குருகு நரல மனை மரத்தால் மின் ஐயும் பாண் சேரியொடு— குருகென்றும்பற
வைகள் கூப்பிடும்படி மனையிடத்து மரங்கடோறும் மனைத்திருத்தம் பாணர்குடியி
ருப்பிற் பாடலாடலால் எழுந்த ஒசையோடே,

மருதம்சான்ற— ஊடலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

தன் பனை சுற்றி— மருதநிலஞ் சூழப்பட்டு,

ஒருசார்— ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (உஎ௦) சேரியிலோசையோடே (உகக) ஒதை (உருஅ) ஆர்ப்புப் (உக௦)
பறையோசை (உகஉ) சும்மை (உக௦) இசையாகிய அவ்வோசைமுழுவதும் (உகக)
இசைக்கும்படி (உக௮) தன்பனைசுற்றப்பட்டு (உஎ௦) என்க.

சிறுதினை கொய்ய— சிறியதினையையறக்க,

கவ்வை கறுப்ப— எள்ளினங்காய் முற்ற,

கருங்கால் வரின் இருங்கூல் புலர—கரியதாள்னையுடைய வரின்னது கரிதாகி
யகதிர் முற்ற,

* ஆழ்ந்த குழம்பில் திரு மணி கிளர்—ஆழ்ந்தகுழியிலே திருவ்னையுடையமணி
கிடந்துவிளங்க,

[எழுந்த கடற்றி னன்பொன் கொழிப்பப், பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நௌவி,
மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன வுள:] பெருங் கவின் பெற்ற சிறு தலை நௌவி
எழுந்த கடற்றில் கன்பொன் கொழிப்ப மடக் கட் பிணையொடு மறுகுவன உள—பெ
ரிய அழகைப்பெற்ற சிறியதலையினையுடைய நௌவிமான் வளர்ந்தகாட்டில் மாற்றற்ற
பொன்மேலையாம்படி மடப்பத்தையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடைய பிணையோடே
சூழ்வனவாய்த்தள்ள,

கடர்ப் பூக் கொன்றை தாஅய நிறல்—ஒளியினையுடையவாகிய பூக்களையுடைய
கொன்றைபரந்த நிறுவிடத்தே,

பாஅயன்ன பாறை அணிந்த— பரப்பினுலொத்த பாறை அழகுபெற்று,

[நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும், வெள்ளி யன்ன வொன்வீ யுதிர்ந்து,
சுரிமுகிழ் முகண்டையொடு முல்லை தாஅய:] நீலத்தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும்
சுரிமுகிழ் முகண்டையொடு முல்லை வெள்ளி அன்ன ஒன்வீ உதிர்ந்து தாய்—நீல
மணியையொத்த பசியபயிர்களினிடங்கடோறும் முறுக்குண்ட அரும்புகளையுடைய
முகண்டையுடனே முல்லையினுடையவெள்ளியினிற்றத்தையொத்த ஒள்ளியபூக்கள்
உதிர்ந்து பரந்து,

[மணிமரு ளெய்த ஓறழக் காமர், துணிநீர் மெல்லவற் றெய்யிலொடு மலர,
வல்லோன் னைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப:] வல்லோன் னைஇய வெறிக்களம் கடுப்பக
காமர் துணி நீர் மெல்லவல் மணி மருள் தெய்தல் தொய்யிலொடு உறழ மலர—இழை
த்தல்வல்லவன் இழைத்த கூத்தினையுடைய காதத்தையொப்ப விருப்பத்தையுடைய

தெளிந்த நீரையுடை தாடிய வெகிழ்த்த பன்னத்திலே நீலமணிமென்றுமருளும் செய்
தல் தொய்வித்கொடியோடே மாறுபட மலர,

(முல்லை ௪௦௦) அணிந்து ஓசார்— இயத்தலாகிய உசிப்பொருளமைந்த
காடுகுழந்து ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (உ.அ.க) அணிந்து (உ.அ.அ) தாய்க் (உ.அ.க) கொய்யக் கறுப்பப் (உ.அ.க) புல
ரக் (உ.அ.உ) கிளர (உ.அ.உ) உளர (உ.அ.உ) மலரப் (உ.அ.உ) புறயுகுழப்பட்டு (உ.அ.க) என
முடிக்க.

* “பன்முதையானும்” என்பதனும் பலவினையெச்சம் விராய் அறிக்கி அணிந்தெ
ன்னும்வினையென்பது.

கறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய குறங்கதிர்த் தோரை— நதியஅகிலை
யும் சந்தனத்தையும்கெட்டி மேட்சிசிலத்தேவிதைத்த குறியகதிர்களையுடைய தோ
ரைகெல்லும்,

செகிங் கால் ஐயல்— செடியதாளினையுடைய வெண்கிறகடுகுர்,

ஐவன வெண்ணெயொலி தரில் கொள்புநீடி— ஐவனகெல்லென்னும் வெண்
நீயகெல்லோட்ட பிணக்கக்கொண்டு வளரப்பட்டு,

திஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும் பல்வேறு தாரமொலி கல்லகத்து ஈண்டி—
திஞ்சியும் மஞ்சளும் பகத்தகிலைகொடியும் ஒழிந்த பலவாய்வேறுபட்டபண்டங்க
ளும் கற்றையிடத்தே குவியப்பட்டு,

தினா வினா சாரந் கிளி கடி பூசல்— தினையும்வினையப்படுகின்ற மலைப்பக்கத்தி
ற் படியும் கிளியைஒட்டும் ஆரவாரம்,

நீடி ஈண்டியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் வினையுமென்னும் பிறவினையென்பது
உரை: † “அம்முச் சினை” என்னுஞ் குத்திரவிதியால்.

மணிப் பூ அவரைக் குருத்தளிர் மேயம் ஆமா கடியும் கானவர் பூசல்—பன்
மணிபே—லும்புவினையுடைய அவரையினது நிறவியதளிரைத் தின்னும் ஆமாவை
யோட்டுங் கானவருடையஆரவாரம்,

சேனோன் அகழ்த்த மடி வாய்ப் பயம்பின் வீழ் முகக் கேழல் அட்ட பூசல்—
மலையிசைபுறையுற குறவன்கல்லப்பட்ட முடினவாயையுடைய பொய்க்ருழியிலேவி
ழும் பக்குவத்தினையுடைய ஆள்பன்றியைக் கொன்றதனாலுண்டான ஆரவாரம்,

சேனோன் - இநிகுலத்தோனாகியவன் அகத்தபயம்பென்பாருமுளர்.

கருங்கால் வேங்கை இருஞ்சினைப் பொங்கர் கறம் பூக் கொய்யும் கானவர்
(உ.அ.உ) பூசல்— கரியதாளினையுடைய வேங்கையிடத்துப் பெரியகவடுகளிற் றோன்
திய சிவியகொய்யுசுளிர்நீழ்ச்ச கரியபூவைப்பறிக்குமகளிர் பலிபுலியென்றுஉறுமார
வாரம்,

இதற்குச் சிறந்த அறி வாய் பணிப் பூசலொன்—கரியநிறத்தையுடைய பன்றியைக்
கொல்லுகின்ற வலியினையுடைய பணிவிடது ஆரவாரத்தோடே,

ஏது ‡ - குணேதுமாம்.

* தொல் காட்டியம், சொல்லதிசைம், வினையியல், ௩௪.

† “ ” ” வினையியல், ௩௪.

‡ குணமொன்று விவரிக்கின்றது.

அனைத்தும்—முழுவுதம்,

[இலங்குவெள் அருவியொடு கருங்கால் திரட்டக், கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந், தருங்கடி மாமலை தழிவி:]

இலங்கு வெள் அருவியொடு கருங்கால் வெற்பு அணிந்து—விளங்குகின்ற வெள் ளிய அருவியீழ்கின்றவற்றாலே கரிய நீரோடுங் கால்களையுடைய பக்கமலைகளுமுத்து,

சிலம்பகத்த இரட்ட—மலையிடத்தே மாறிமாதியொலிப்பு,

குறிஞ்சி சான்ற—புணர்ச்சிமாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

அருங்கடி மாமலை தழிவி—பெருதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பெரியமலை தழு வப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (௬௦௧), அருவியாற் (௨௧௬) கருங்காலையுடையவெற்பணிதலாலே (௬௦௦) நீடி (௨௮௮) ஈண்டி (௨௯௦) விளையுஞ் சாரலிற் கெளிகழ்பூசல் (௨௧௧) கானவர்பூசல் (௨௧௬) அட்டபூசல் (௨௧௬) கொய்யும்பூசலாகிய (௨௧௭) அனைத்துப்பூசலும் புலிப்பூ சலோடே (௨௧௮) சிலம்பகத்திரட்டக் (௨௧௯) குறிஞ்சிசான்ற (௬௦௦) அருங்கடியினையுடையமலைதழுவப்பட்டு (௬௦௧) எனமுடிக்க.

[இருவெதிர்ப் பைந்துறு கூரெரி னைப்ப:] இரு வெதிர்க் கூர் எரி பைந்துறு னைப்ப—பெரியமூங்கிலிற்பிறந்த மிக்கநெருப்புப் பசியதூறுகளைச் சுடுகையினாலே,

* நிறுத்த யானை மேய்புலம் படர—ஒய்ந்தயானைகள் தமக்கு மேயலாமிடங்களி லே போக,

கலித்த இயவர் இயம் தொட்டன்ன — மகிழ்ந்த வாச்சியக்காரர் தம்வாச்சியத் தை வாசித்தாலொத்த,

கன் விடுபு உடையுத் தட்டை கலின் அழிந்து—மூங்கிலின்கண் நிறக்கப்பட்டு உடைந்து இயந்தொட்டன்ன (௬௦௪) ஒசையையுடைய தட்டைஅழுகழிகையினாலே, தட்டப்படுதலிற் தட்டையென்றார்.

நெருப்புணக்கையினாலே(௬௦௨)பயிரின்றித் தட்டைகவினழிகையினாலே(௬௦௩) ஒய்ந்தயானை மேய்புலம் படரும்படி (௬௦௬) அருவியான்ற மலை (௬௦௪) யென்க.

கவினழிய வெனத் திரித்து முடித்தலுமாம்.

அருவி ஆன்ற அணி இல் மா மலை — அருவிகளில்லையான அழகில்லாத பெரி யமலையிடத்த விடாகம் (௬௦௮)

வை கண்டன்ன புல் முளி அம் காட்டு—வைக்கோலைக்கண்டாற்போன்ற வாக ம்புல்லுளர்ந்த அழகியகாட்டிடத்தில்,

கமம் சூழ்கோடை விடாகம் முகத்து—கிறையினையுடைய குருவாளையை முழை றுஞ்சிடங்கன் முகத்தகொண்கையினாலே,

கால் உறு கடலின் ஒலிக்கும் கம்மை—காற்றுமிருந்த கடல்போல் ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய வேளிர்குன்றம் (௬௧௬)

இலை வேய் குரம்பை உழை அதட் பள்ளி உவலைக் கண்ணி வன்சொல் இளை குர்—குழையாலேவேய்ந்த குழலிலிருக்கும் மான்றோலாகியபடுக்கையினையும், தழை விரவனகண்ணியினையும், கடியசொல்லினையுமுடைய இளையோர்,

* தொல்சாப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௯௪:—“ஒய்த லாய்த னிழத் தல் சாடி, யாவயி னுஞ்ஞ முள்ளத னுணுக்கம்.”

பிலை உரைக் கையர் கவலை காட்ட— வில்லையுடைத்தாசிய கையையுடையரா
ய்ப் பலவழிகளில் ஆரவிகளவகைக் காக்கும்படி கருஞ்சேர்ந்து (ககச) என்க.

நிழல் ஒரு நிழல்த வேனிற் குன்றத்து—நிழல் தன்வடிவையிழத்தற்குக் கார
ணமான முதுவேனிற்காலத்தையுடைய மலையிடத்துச் காம் (ககச).

பாலை சான்ற—பிரிவாசிய உரிப்பொருளமைந்த,

காம் சேர்ந்து—அருகிலஞ் சேரப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (ககச), மலை (கஃ) விடாகம் கோடையைமுகக்கையினாலே (கஃஅ)
கடலினெலிக்ஞன் கம்மையையுடைய (கஃச) வேனிர்குன்றத்துப் (ககக) பாலைசா
ன்ற கருஞ்சேரப்பட்டு (ககச) என்க.

பாலைக்கு நகிலைதென்னும் பெயர்கூறியவசனால், அது தத்தம்பொருளானும்
*“மல்லையுள் குறிஞ்சியு முறைமையிற் நிரிந்து - நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதய ருறு
த்துப்-பாலை யென்பதோர் படியவ் கொள்ளும்.” எனமுதற்பொருள்பற்றிப் பாலைகிழ்
தலானும் பாலையையும் வேளூர்நிலமாக்கினார்.

முழங்கு கடல் தந்த விளங்கு கதிர் முத்தம்—ஒலிக்குங்கடல்தந்த விளங்குசின்ற
ஒளிவினையுடையமுத்தம்,

அரம் போழ்த்து அறுத்த கண் நேர் இலங்கு வளை—வாளாக் தேரியறுத்த இடம்
நேரிதாசிய விளங்கும்வளை,

சேர்த்தவளையுமாம்.

பாதர் தந்த பல் வேறு கடலம்—செட்டிகள் கொண்டுவருதலான்மிக்க பலவாய்
வேறுபட்ட பண்டங்கள்,

தந்ததென்றும் பாடம்.

[இருங்கழிச் செறுவின் நீம்புளி வெள்ளுப்பு:]

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்பு — கரிய கழியிடத்துப் பாத்தியில்விளைந்த
வெள்ளியவுப்பு,

நீம் புளி—சுருப்புக்கட்டிகூட்டிப் பொரித்தபுளி.

பாந்து ஓங்கு வளைப்பில்—மணங்குன்று பாந்தயருங் கானலிடத்தே,

வன்கைத் திமிலர் கொழுமின் குறைய தடிக்கண் தணிபல்—வலியகையினே
யுடைய திமிலர் கொழுவிய மின்னையறுத்த தடியின்கண்போலுருண்ட துணிகள்,
என்றது கருவாடுகளை.

நீம்புளியினையும், உப்பினையும், கருவாட்டினையுமேற்றின நாவா (கஉக) யென்க.

விழுவிய காவாய்—சிரியமாக்கலம்,

பெருநீர் ஓக்கார்—மாக்கலம்காமர்,

கனத்தலைத் தேளத்து—அகன்ற இடத்தையுடைய யவனமுதலிய தேயத்தினி
ன்றும்,

நன்கலன் உயிர்மார்—இடவிடத்தண்டாசிய பேரணிகலங்களை ஆண்டுச்செலுத்
ததற்கு.

* சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காண்டம், காடுகாண்காதை.

புணர்ந்து—பலருங்கூடி,

உடன் கொணர்ந்த புரவியொடு—சேரக்கொண்டுவந்த குடிகைகளோடே,

அனைத்தும்—முழுவதும்,

கைகளுறும் வழி வழிச் சிறப்ப—நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிகுசையினாலே வளம்பல பயின்று; (௩௨௫) என்க.

நெய்தல் சான்ற—இரங்கலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

வளம் பல பயின்று—பலசெல்வமும் நெருங்கப்பட்டு,

ஒருசார், பெருந்ரோச்சுநர் (௩௨௬) கலனாய்ம்மார் தேளத்துக் (௩௨௭) கொணர்ந்த புரவியோடே (௩௨௮) முத்தம் (௩௨௯) வளை (௩௩௦) கூலமானவை (௩௩௧) யனைத்தும் (௩௩௨) வழிவழிச்சிறப்ப (௩௩௩) வளம்பல பயிலப்பட்டு (௩௩௪) என்க.

நெய்தல்சான்ற (௩௨௫) பரந்தோக்குவரைப்பின்கண்ணே (௩௩௫) வளம்பலபயிலப்பட்டெனமுடிக்க.

ஆங்கு ஐம்பால் திணையுங் கயினி—அம்மண்டலத்தின்கண்ணே ஐந்துகூற்றிணையுடைய நிலங்களும் அழகுபெற்று,

அமை வர—பொருத்துதல்தோன்ற,

[முழுவியிழு மகலாங்கண், விழவுநின்ற வியன்மறுகிற்:]

முழவு இமியும் விழவு நின்ற வியன் மறுகின்—முழவுமுழங்குந் திருநாள்நிலை பெற்ற அகற்சிலையுடைய தெருவினையும்,

தணங்கை—தணங்கைக்கூத்தினையும்,

அம் தழுஉவின்—அழுகினையுடைய குரவைக்கூத்தினையும்,

மணங் கமழ் சேரி—மணநாறுகின்ற பரத்தையர்சேரியினையும்,

இன் கலி யாணர்—இனிய செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுமுடைய,

அகல் ஆங்கண்—அகன்ற ஊரிடத்தே,

[குழுஉப்பல பயின்று:] பல குழுஉப் பயின்று—பலகுடித்திரன் நெருங்கி,

ஆங்கு—அந்நாட்டில்,

பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவண்—புலவராற் பாடுதல் முற்றுப்பெற்ற நல்லநாட்டிற்கு நடுவணதாய்,

ஒருசார் தண்பனை சுற்றப்பட்டு (௨௪௦) ஒருசார் மலைதழுவப்பட்டு (௩௦௧) ஒருசார் காடுதழுவப்பட்டு (௨௮௫) ஒருசார் சுரஞ்சேரப்பட்டு (௩௧௪) ஒருசார் நெய்தல்சான்ற (௩௨௫) வரைப்பின்கண்ணே (௩௩௬) வளம்பலபயிலப்பட்டு ஆங்கு (௩௨௫) ஐம்பாற் திணையுங்கவினி (௩௨௬) அந்நாட்டிடத்து (௩௩௦) அகலாங்கட் (௩௨௭) குழுஉப்பலபயின்று (௩௩௦) அமைவரப் (௩௨௬) பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (௩௩௬) என்க.

[கலைதாய வுயர்சிமயத்து, மயிலகவு மஃபொங்கர், மந்தியாட மாலிகம்புகந்து, முழங்குகால் பொருத மரம்பயில் காலி, னியங்குபுணல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவு மணற், கான்பொழில்:]

கலை தாய மலி பொங்கர் மந்தி ஆட மரம் பயில் கா—முசுக்கலைகள்தாவினமிக்க கொம்புகளிலே அவற்றின்மந்திகள் விளையாடும்படி மரம்நெருங்கினசோலை,

மா விசம்பு * உயர்ந்து—பெரிய ஆராயத்தேசெல்ல உயர்வையினாலே,
முழங்கு கால் பொருத மரம்—முழங்குகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்,
மயில் அசையும் காலின்—மயில் ஆரவாரிக்கும் காலினோடே,

உயர் நிமயத்து இயங்கு புனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவு மணற் கான் பொழில்—உயர்ந்த மலையுச்சியிடத்துலிந்தும் விழ்த்தோறிகின்ற நீர்கொழித்து ஏறட்ட வெள்ளிய நிலையினையுடைத்தாகிய திரட்சியையுடைய மணற்குன்றிடத்து மணத்தையுடைய பொழில்,

தழிஇய அடைபாண தோறும்—காணோடே பொழில்சூழ்த்த நீரடையுங் ககாச டோறும்,

[நாதுகுந் கொங்கின் பூமலர் தாய்க், கோதையி னொழுகும் விரிநீர் நல்வர, லவிறல் வையைத் துறைதுறை தோறும், பல்வேறு பூத்திரட்டண்டலை சுற்றி, யழுந்தபட்டிருத்த பெரும்பா னிருக்கையும்:]

நாது குந் கொங்கின் பூமலர் தாய்க் கோதையின் ஒழுகும் விரிநீர் நல் வரல் வையை—நாதுக்கன்சூழ்த்த கொங்கினுடையபூவும் என்மலாசுளும்பரந்து மாலையொழுகுந் போல ஓடும் பெருநீர் கன்முடிவருதலையுடைய வையைவிடத்து,

அவிர் அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூத் திரள் தண்டலை சுற்றி அழுந்த பட்டிருத்த பெரும்பான் இருக்கையும்—விளங்குகின்ற அறலையுடைய துறைக டோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரளையுடைய பூத்தோட்டங்கள் சூழப்பட்டு செங்காலமாடப்பட்டிருத்த பெரிய பாண்சாறியின் குடியிருப்பினையும்,

நிலனும் வளனும் சாண்டு அமைகல்லா விளங்கு பெருந்திருவின் வானவிறல்வே ள் அழும்பில் அன்ன காடு இழந்தனரும்—சிலத்தையும் அதிற்பயிர்க்களையும் பார்த்தபார்வை மாறுதலமைவாத விளங்கும் பெரியசெல்வத்தினையுடைய வானவிறல்வேளென் னுங் குறசிலமன்னனுடைய அழும்பிலென்னும் ஊரையொத்த காடுகளையிழந்தவர்களும்,

கொழும் பல் பதிய குடி இழந்தனரும்—செல்வத்தினையுடைய பலவூர்களிடத் தளவாகிய குடிகளையிழந்தவர்களும்,

தொன்று கறுத்து உறையும் தட்புத் தர வந்த—பழையதாய் செற்றக்கொண்டு தங்கும் வலி தம்மைக்கொண்வேருகையினாலே எதிராய்ந்த,

அண்ணல் யானை அடு போர் வேந்தர்—தலைமையினையுடைய யானையினையும் பகைவரைக்கொல்லும் போர்த்தொழிலையுமுடைய வேந்தரை,

பன்மறு ஒட்டி (௩௭௦)—பலவாய் நெஞ்சித்திடந்த மாறுபாடுகளை முதற்போக் கிப்பின்னர்,

[இன்னிசை முரசு மிடைப்புலத் தொழியப், பன்மா றோட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று]

இன்னிசை முரசும் இடைப்புலத்து ஒழியப் பெயர் புறம் பெற்று—இனிய முரையினையுடைய முரசும் உழிஞைப்போர்க்கிடையே சிடக்கும்படி மிஞுகையினு டுண்டான முதனைப்பெற்று,

* தொல்சாப்பியம், சொல்வதிகாரம், உரியமல், சு:— “உசுப்பே யுயர்ந்த உசுப்பே யுடகை.”

என்றது: உழிஞைப்போர்செய்யவந்த அரசர் குடும்பகொண்ட மண்ணுமங்கல
மெய்தாது இடையேயும்கூட காத்தகிடங்கு (௧௫௧) என்றவாறு.

மண்ணுற ஆழ்த்த மணி நீர்க் கிடங்கின்—மண்ணுள்ளவளவுமாழ்த்த நீலமணி
போலும் நீலாயுடைய கிடங்கினையும்;

வீண் உற ஒங்கிய பல் படைப் புரிசை—தேவருலகிலே செல்லும்படியுயர்ந்த பல
சுற்படைகளையுடைய மதிவினையும்,

தொல் வலி நிலையுய வாயில் (௧௫௨)—பழைதாசிய வலி நிலைபெற்ற வாயில்,

அணங்கு உடை நெடு நிலை—தெய்வத்தையுடைத்தாசிய நெடிய நிலையினையும்,

நெய் படக் கரிந்த திண் போர்க் கதவின்—நெய் பலகாலுமிதெலாற் கருகின
திண்ணிய செறிவினையுடைய கதவினையும்,

வாயிலில் தெய்வமுறையுமாகவின், அதற்கு நெய்யுமணியாம்; * “ஐயவியப்பிய
நெய்யணி நெடுகிலை” என்பதனானுணங்க.

மழை ஆடும் மலையின் கிவந்த மாடமொடி—மேகமுலாயுமலைபோலே ஒங்கின
மாடத்தோடே,

கோபுரமன்றி வாசலை மாடமாகவுஞ் சமைத்தலின், மாடமென்றார்.

வையை அன்ன வழக்கு உடை வாயில்—வையையாறு இடைவிடாது ஒடுமாறு
போன்ற மாந்தரும் மாகும் இடையுறாமல் வழங்குதலையுடைய வாயில்,

மாடத்தோடே (௧௫௫) நிலையினையும் (௧௫௬) கதவினையும். (௧௫௭) வீழ்க்கினையுற
டைய வாயில் (௧௫௮).

பெரும்பாணிருக்கையினையும் (௧௫௯), கிடங்கினையும் (௧௬௦) புரிசையினையும்
(௧௬௧) வாயிலினையு (௧௬௨) முடைய மதரை (௧௬௩) யென்க.

வகை பெற எழுந்து வானம் மூழ்சிச் சில்காற்று இசைக்கும் பல் புழை கல் இல்
—கூறுபாடாசியபெயர்களைத் தாம்பெறும்படியுயர்ந்து தேவருலகிலேசென்று தென்
றற்காற்று ஒலிக்கும் பலசாளரங்கனையுடைய நன்றாகிய அகங்கனையும்,

மண்டபம் கூடம் தாய்க்கட்டு அடுக்களையென்றாற்போலும் பெயர்களைப்பெறுத
லின், வகைபெறவெழுந்தென்றார்.

யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்—யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெ
டிய தெருக்களிலே,

இருகளையும் யாறும்போன்றன, இரண்டுபக்கத்தின்மனைகளும் தெருவுகளும்.

பல் வேறு குழாஅத்து இசை எழுத்து ஒலிப்ப—நாளங்காடியிற் பண்டங்களைக்
கொள்ளும் பலசாசியாகிய பாடைவேறுபாட்டையுடைய மாக்கள் திரளிடத்து ஒ
சையிக்கொலிக்கும்படி இருத்தர (௫௦௪) யென்க.

மா கால் எடுத்த முந்நீர் போல முழங்கு இசை நன் பனை அறைவனார் துல—
பெருமையையுடைய காற்றெடுத்த கடலொலிபோல முழங்கும் ஒசையையுடைய
நன்றாகிய முரணைச் சாற்றினராய் விழவினை நாட்டினுள்ளார்க்குச் சொல்லுகையின
லே காடார்த்தன்றே (௫௦௫) யென்க.

அறைவன துலவென்றுபாடமாயின், அறையப்படுவனவாய் விழாவைச் சொ
ல்லவென்க.

சயம் குடைந்தன்ன இயம் தொட்டு இமிழ் இசை மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கலி கொள் கம்மை—சயத்தைக் கையாற்குடைத்துவினையாடுந் தன்மையவாக வாச்சியங்களைச் சாற்றலான் முழங்கினஒரையைக்கேட்டு மகிழ்த்தவர்களாடுஞ் செருக்கினைக்கொண்ட ஆரவாரத்தினையுமுடைய தெரு (௧௮௬) வெண்க.

ஒவுக் கண்டன்ன விரு பெரு சியமத்து—சித்திரத்தைக் கண்டாற்போன்ற கத்தி னிமையையுடைய இரண்டாகிய பெரிய அங்காடித்தெருவில்,

நாளங்காடி, அல்லங்காடியாகிய இரண்டுகூற்றையுடைத்தென்றார்.

சாறு அயர்ந்து எடுத்த உருவப் பல் கொடி—கோயில்களுக்கு விழாக்களை நடத்திக் கட்டின அழகினையுடைய பலகொடிகளும்,

இதனால் அறங்கூறினார்.

வேறு பல் பெயர ஆர் எயில் கொளக் கொள நாடோறெடுத்த நலம் பெறு புனை கொடி.—வேறுபட்ட பலபெயர்களையுடையவாகிய அழித்தற்கரிய அரண்களைத் தண்டத்தலைவர் அரசனேவலாற்சென்று கைக்கொள்ளக் கைக்கொள்ள அவர்கள் அவ் வெற்றிக்கு நாடோறெடுத்த நன்மையைப்பெற்ற சயக்கொடியும்,

இதனால் புறத்துழிகுப்போர்கூறினார்.

நீர் ஒலித்தன்ன நிலவு வேல் தானையொடு புலவுப் படக் கொன்ற மிடை தோல் ஓட்டிப் புகழ் செய்து எடுத்த விறல் சால் நன்கொடி—கடலொலித்தாற்போன்ற நிலைபெறுதலையுடைய வேற்படையோடே சென்று பகைவரைப் புலாணற்றமுண்டாக்கொன்று பின்னர் அணியாய்சின்ற யானைத்திரைமையுக்கெடுத்துத் தமக்குப் புகழையுண்டாக்கி எடுத்த வெற்றியமைந்த நன்றாகியகொடியும்,

இது தம்மைப்போர்கூறிற்று.

எள்ளின் களி நவில் கொடியொடு—எள்ளினது களிப்புமிகுதியைச் சாற்றுகின்ற கொடியும்,

நன் பல பல் வேறு குழுஉக் கொடி.—என்றாகிய பலவற்றினாலே பலவாய் வேறு பட்ட திரட்சியையுடைய கொடிகளும்,

நன்பலவென்றார், கல்வி கொடை தவம் முதலியவற்றை.

பதாகை நிலைஇப் பெரு வரை மருங்கின் அருவியின் துடங்க—பெருங்கொடிகளும் நிலைபெற்றுப் பெரிய மலையிடத்த அருவியையுமாறுபோலவசைய,

இக்கொடிகள் அருவியினுடங்கும்படி உகைபெறவெழுந்த (௩௮௭) எனமுன் னேகூட்டுக.

பனை மின் வழங்கும் வளை மேய் பரப்பின்—பனைமீனென்னுஞ் சாதியுலாவுஞ் சங்குமேய்சின்ற கெலிடத்தே,

வீங்கும் கோன் கயிறு அரிதி இதை புடையூச் கூம்பு முதல் முருங்க எற்றி—இதரும் பிணிப்பினையுடைய வலியினையுடைய பாங்கட்டினகயிற்றையறுத்துப் பாவையும்பிறிப் பாய்மரம் அடியிலேமுறியும்படி அடித்த,

[காய்த்துடன், கடுக்காற் றெடுப்ப:] கடுக்காற்று உடன் காய்த்து எடுப்ப—கடியு ளென்று காற்றிசையினுஞ் சேரக் கோபித்தெடுக்கையினாலே,

கல் பொருது உணாதி—உஞ்சுரக்கல் கயிற்றுடனேகின்று பொருதுஉலாவி,

கெடுஞ்சுழிப் பட்ட னாவாய் போல—கடியசுழியிலேயசப்பட்டிச் சுடலாதின்ற
மாக்கலத்தையோகே,

இருதலைப் பணிமம் ஆர்ப்ப—முன்னும்பின்னுஞ் சங்கொலிப்ப,

யாணைமிண்டாற் பின்னிந்நவன் வடததற்குப் பின்னுஞ் சங்குசெல்லும்.

சினம் சிறந்து கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி—சினமிக்குப் பரிக்கோற்
காரணக்கொன்று பாகணாவீசிப் போகட்டு,

மென் பிணி வன்முடர் பேணுது காழ் சாய்த்து—மெல்லியபிணிப்பிணையுடைய
வலிய நீர்வாரியென்று காலிற்கட்டிஞ் சங்கிலியை நமக்குக்காவலென்று பேணுதே
அதுகட்டின தறியைமுறித்து,

கந்து நீத்து உழிதருங் கடாஅ யானையும்—கம்பத்தைக் கைவிட்டுச்சுழலும் கடா
த்தையுடைய யானையும்,

சிறந்து (௩௮௦) கொன்று வீசிச் (௩௮௧) சாய்த்து (௩௮௨) நீத்து (௩௮௩) ஆர்ப்ப
(௩௮௦) உழிதருங்கடாமெனக் கடாத்தின்முழிலாகவுணாக்க.

காற்றிற்குக் கடாம் உவமிக்கப்படுமென்பாரூர்.

அம் கண் மால் வீசும்பு புதைய வளி போழ்த்து—அழகியவிடங்களைத் தன்னிட
த்தேயுடைய பெரிய ஆகாயமறையக் காற்றைப்பிளந்து,

தேவருலகமுதலியவற்றைத் தன்னிடத்தேயுடைமையின், அங்கண்மால்வீசும்
பென்றார்.

ஒண்கதிர் ஞாயிற்று ஊறு அளவாத் திரிதருஞ்செங்கால் அன்னத்துச் சேவல்
அன்ன—ஒன்றிய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றைத் தாஞ்சேர்தலை நெஞ்சாலே கரு
திக் கொண்டுபறக்குஞ் சிவந்தகாலையுடைய அன்னத்தினது சேவலையொத்த,

குருஉ மயிர்ப் புரவி உராலிற் பரி நிரிர்ந்து காலெனக் கங்கும் கவின் பெறு
தேரும்—நிறவிய பலமயிர்களையுடைய குதிரைகளோடுதலிற் செலவுமிக்குக் காற்றை
னக் கடுகவோடும் அழகினைப்பெறுகின்றதேரும்,

கொண்ட கோலன் கொள்கை கவிற்றலின்—கையிலேயெடுத்த மத்திகையை
யுடைய வாகிவாரியன் ஐத்துகதியையும் பதினெட்டுச்சாரியையும் பயிற்றுகையினாலே,

அடி படு மண்டிலத்த ஆதி போசிய—குரங்களழுத்தின வட்டமானவிடத்திலும்
ஆதியென்னுங் கதியிலும் ஓடின,

கொடிபடு சுவல விடு மயிர்ப் புரவியும்—ஒழுங்குபடுங் கேசாரியையுடையனவா
கிய விட்டவாசங்களையுடைய குதிரைகளும்,

[வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற், கள்ளார் களம ரிருஞ்செரு மயக்கமும்:]
வெரு வரு வேழத்து அன்ன செலவிற் கன் ஆர் களமர் இருஞ்செருமயக்கமும்—
அச்சந்தோன்றுகின்ற யானையையொத்த போக்கினையுடைய கள்ளனை யுன்னும்
வீரர் தம்மிற் பெரியபோரைச்செய்யும் கலக்கமும்,

களத்தேசேறலிற் களமொன்றார்.

அரியவும் பெரியவும்—ஈண்டுப் பெறுதற்கரியவையாய் அவைதாஞ் சிறிதின்றி
மிகவுள்ளனவுமாய்ப் பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியம் (௪௦௫) என மேலேகட்டிக.

வருவன. பெயர்தலின்—யானையுந் (௪௮௩) தேரும் (௪௮௪) புரவியும் (௪௮௫)
களமர் செருமயக்கமும் (௪௮௬) பல்காலும் வருவனவாய் மிளுகையினாலே,

[தீம்புழல் வயிற் கழற்காய் மழவர், பூத்தலை முழவி னோன்றலை கடுப்பா] தீம்புழல் வயிற் பூத்தலை கழற்காய் மழவர் முழவின் கோன் தலை கடுப்ப—இனிய பண்ணியாரங்கனாவிய உணர்வெனப் பொற்பூக்கியுடைய தலையினையும் வீரக்கழலணிந்த காலினையமுடைய மழவன்முன் கொட்டின வீரமத்தளத்தினது வலியகண்ணை யொக்க உருண்ட,

தீம்புழல் - இரும்புப் பூவாய். பூத்தலை - விசை. மழவர் - லைவீரர். * “உருவக் குணை மழவ ரோட்டி” என்றா யிரும். கடுப்பவென்னுஞ் செயவெனெச்ச அமையுறுபிறகு உருண்டவென ஒருவகையுருவிக்க.

பிடகைப் பெய்த கமழ் னறம் பூவினர்—பூத்தட்டி லேயிட்டிவைத்த மிகவும்நாறு கின்ற நரிய பூவினையுடையாரும்,

பல் வகை விரித்த எதிர் பூங்கோதையர்—பலவகையாக விரித்துவைத்த ஒன்றற் கொன்றமாதப்பட்ட பூமாலையையுடையாரும்,

பலர் தொகுடி இடித்த தாது உகு கண்ணத்தர்—இடிக்கவல்லார் பலருந்திர ண்டி இடித்த பூங்காதுக்கள் போலப் பங்குஞ் கண்ணத்தையுடையாரும்,

தாது - திறமாய். கவாணிகளும், பொன்னும், கந்தனமும், கருப்பூரமுதலியன யும் புழுவிலும் பனிரிழைய நனையவைத்திடித்தலின், இடிக்கவல்லவர் பலரும்வே ண்டிற்று.

தகை செய் திருச்சேற்று இன்னிற் பசுங்காய் நீடு கொடி இலையினர்—உடம்பி ன்கு அழகைக்கொடுக்கும் இனிய குருங்காலிசிலிக்காய்ச்சின களிச் சுவந்த இனிய நீரி னையுடைய பனியபாக்குடனே வளர்ந்தகொடியின்ற வெற்றிலையினையுடையாரும்,

† “அங்குருங் காலி சிலி பூறவைத் தமைக்கப் பட்ட, செங்கனி விராய காயும்” என்றார். இளங்கனியன்னம் கிராயிருத்தலின் இன்னிவென்றார்.

கோடு சில தாற்றினர்—சங்குசுமிதலாலுண்டான கண்ணுப்பையுடையாரும்,

[இருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப, வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்த், தேங்குவன நிருத்தவை நீக்கிய பின்றை:]

* அந்நாளாறு, கனிற்றியாணநிலா, எ:— “வண்டிபடத் துதைத்த கண்ணி யொண்கழ, ஒருவக் குத்தா மழவ ரோட்டிய, முருக நற்போர் நெடுவே ளாலி, யறு கோட்டியாணை பொதுளி யாங்கட், திறகா ரோடன் பயிஞ்ஞடு சேர்த்திய, கற் போற் பிரிபல மென்ற சொற்றா, மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த, வேய்மருள் பணைத்தோ லொழிச் சேய்காட்டிப், பொலங்கலவெறுக்கை தருமார் நீலம்பக, வழல் போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலி, னிழதேய்க் தலறிய மரத்த வறைகாய், பறு தீப் பைஞ்சுனை யாமற்பு லுந்தலி, னுருகெற் பொரியும் வெம்மை யாவரும், வழங் குக நின்மையின் வெளவுக் மடியச், சும்புல் லென்ற வாற்ற வலங்குசினை, நாரின் முருக்கை நயிரல் வாண்பூச், குரலக் கடுவனி யெடுப்ப வாறும், றுடைதினைப் பிதிர் யற் பொங்கெழுள், கடல்ப்பாற் றோன்றல் காடறத் தோரே.” எ-து: பிரிவிடை ஆற்றா னாயதலைமகன் தோழிக்குச்சொல்லியது; மாழலாறு.

† சிவகசிந்தாமணி, இலக்கணையாரிலம்பகம், கூசு:—“அங்குருங் காலி சிலி பூறவைத் தமைக்கப் பட்ட - செங்கனி விராய காயுஞ் செம்பழக் காயுந் தீந்தே- னெங்குணங் குளித்த வின்னி நினம்பகம் காய மூன்றுக் - தங்கனி.செய்யக் கூட் டித் தையலார் கைசெய் தாரே.”

இருதலை மத்த பகை முனை கடுப்ப இன்னுயிர் அஞ்சி எங்குவனர் இருந்த—
இரண்டிபக்கத்தானும் படைவந்த பகைப்புலத்தையொக்கத் தம்முடைய இனியவுயி
ருக்கஞ்சி எங்குவாராயிருந்து,

அவை நீங்கிய பின்றை இன்றை வெய்துயிர்த்து—அந்நாற்படையும் போனபின்
னர் அவற்றானெய்திய பொல்லாவெப்பத்தைப்போக்கி,

எனவே அச்சத்தால் நெஞ்சிற்பிறத்த வருத்தத்தைப்போக்கியென்றார்.

பல் வேறு பண்ணியம் தழித்த திரி விலைஞர்—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங்க
ளைத் தம்மிடத்தேசேர்த்துக்கொண்டு திரிகின்ற விற்பாரும்,

கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமல் தரத்தரமிகாமல் (சஉசு) அரியவும் பெரியவு
மாய்ப் (ககசு) பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியமெனக்கூட்டுக.

மலை புரை மாடத்துக்கொழு நிறல் இருத்தர—மலையையொக்கும் மாடங்களிட
த்துக் குளிர்த்தமிழலிலே இருத்தலைச்செய்ய,

பூவினரும் (ககஎ) கோதையரும் (ககஅ) கண்ணத்தினரும் (ககக) இலையின
ரும் தூற்றினரும் (சஉக) பண்ணியந்தழித்திரிவிலைஞரும் (சஉந) யானையும் (கஅக)
தேரும் (கஅஅ) புரவியும் (ககக) களமர்மயக்கமும் (ககக) வருவனபெயர்தலிற்
(ககசு) பகைமுனைகடுப்ப (சஉஉ) அஞ்சி (சுக) எங்குவனரிருந்து அவைநீங்கியபின்
றை (சஉசு) இன்னுவெய்துயிர்த்து (சுக) மாடநிறலிலே (சஉசு) இசையெழுந்தொ
லிப்ப (ககஉ) இருத்தர (சஉசு) வெனக்கூட்டுக.

இருங் கடல் வான் கோடு புரைய—கரியகடலில் வெள்ளிய சங்கையொக்க,

[வாருற்றப், பெரும்பின் னிட்ட வானளைக் கூந்தலர், நன்னர் நலத்தர் தொன்
முதுபெண்டிர்:]

வாருற்றப் பின்னிட்ட வான் பெரு நளைக் கூந்தலர் தொன் முது பெண்டிர்—
கோதிப் பின்னேமுடித்துப்போகட்ட வெள்ளிய பெரிய நளாமயிரினையுடையராகிய
பழமைமூத்த பெண்டிர்,

நன்னர் நலத்தர்—நன்றாகிய வனப்பினையுடையராய்,

செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை செல்கடர்ப் பசுவெயில் தோன்றியன்ன
செய்யர்—சிவந்தநீர்மையினையுடைய களிச்சிறையென்னும் பொன்னாற்செய்த பா
வை வீழ்கின்றகிரணங்களிடத்துப் பசியவெயிலிடத்தே தோன்றினாற்போன்ற சிவந்த
நிறத்தினையுடையராய்,

[செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்கண்:] மடக்கண் செயிர்த்த நோக்கினர்—மடப்பத்
தினையுடையகண்கள் ஆடவர்க்குவருத்தத்தைச்செய்த பார்வையினையுடையராய்,

ஐஇய கழமும் மாமையர்—வியப்பினையுடையவாய் நோக்கினார்கலங்குதற்குக்
காரணமான மாமைநிறத்தினையுடையராய்,

கலங்குதல் - ஒழுக்குதலாம்.

[வைவெயிற்று, வார்ந்த வாயர்:] வார்ந்த வை எயிற்று வாயர்—நேரிதாகிய கூரிய
எயிற்றினையுடைய வாயினையுடையராய்,

[வணக்கிறைப் பனைத்தோட், சோர்த்தகு வன்ன வயக்குறு உத்திகைத், தொப்
யில் பொறித்த கணங்கெதி ரிளமுலை:]

வணங்கு இனப் பனைத் தோன் வயங்குறு கந்திகை—வணந்த சந்தியையுடைய
முயில்போலும் தோளினையும் வணக்கமுற்றிய கைவந்தியினையும்,

தொய்யில் பொறித்த சோர்த்து உருவன்ன கணங்கு எதிர் இன முலை—தொய்யி
லால் வல்லியாகவழிவ செலிந்துவித்துமாறுபோன்ற கணங்குதோற்றிய தினைய
முலையினையும்,

தொய்யில் - எழுதுக்குழம்பு.

மை உக்கன்ன மொய் இருங் கூந்தல்—மைவொழுதினாற்போன்ற செறித்த கரிய
மயிரினையுமுடைய,

மயில் தியனோரும் மடமொழியோரும்—மயிலின்றன்மைபையுடையோரும்
மடப்பத்தையுடைய வார்த்தையினையுடையோரும்,

கைவி மெல்லின் ஒதுங்கிக் கையெறிந்த—தம்மைக்கொலஞ்செய்து மெத்
தென்கடத்து கையைத்தட்டி,

கல்லா மாந்தரொடு கருவணர் திரிப்ப—காமநுகர்ச்சியினையன்றி வேறொன்றை
யுல்கல்லாத இனையோருடனே மிதித்தவராய்ப் புணரும்படி,

[புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பித்:]

புடை அமை செப்பில்—புடைபதிதலமைந்த செப்பிடத்தில்,

பொலிந்த வகை அமை செப்பில்—பொலிவுபெற்ற கூதுபாடமைந்த செப்பிட
த்திற் பண்ணியம் (சஉஉ) என்ச,

காமர் உ... ன் தாம் வேண்டிப் பண்ணியம்—விரும்பமருவிய வடிவையுடைய
தகர்வார்தாம்விரும்பும் தகர்பொருள்களை,

சமழ் நறும் பூவொடு மனை மனை மறக—மிகவுகாறும் நறியபூவுடனேயெந்தி
மனைகடோதமனைகடோறும் உலாவிற்க,

கலத்தாய்த் (ச0க) செய்யராய் கொக்கினராய் (சகஉ) மாமையராய் (சகக) வா
யராய்த் தே... னையும் (சகச) வந்திகையினையும் (சகஇ) முலையினையும் (சகஈ) கூந்தலி
னையுமுடைய (சகஎ) மயிலியலோரும் மடமொழியோரும் (சகஅ) கைஇ ஒதுங்கி எறி
ந்து (சகஊ) மாந்தரொடு திரிக்கும்படி (சஉ0) தொன்முதுபெண்டிர் (ச0க) பண்ணி
யத்தைப் (சஉஉ) பூவொடேசுத்தி மனைமனைமறக (சஉக) வெனக்கட்டுக.

மறை கொளக் குறையாது புணல் புச மிகாது கரை பொருது இரங்கும் முந்நீர்
போல—மெகம் முகக்கக் குறைபடாமல் பாறுகன்பாய்தலின் மிகுதலைச்செய்யாமற்
கொண்பப் பொருதுவிக்குங் கடல்போல,

கொளக் கொளக் குறையாது தரத் தர மிகாது—பலரும்வந்து கொள்ளக்கொள்
ளக் குறையாமற் பலரும் மேன்மேலாக் கொண்டுவரக் கொண்டுவர மிகாமல்,

[சூழிர் கொண்ட வெழுநா எந்தி, யாடுதுவன்று விழவி னுடார்த் தன்றே:]

சூழிர் கொண்ட அந்தி—சூயினையைக் கழுவுதற்குக்காரணமான தீர்த்தநீரைத்
தன்னிடத்தே கொண்ட அந்திக்காலம்,

சூடு துவன்று விழவின் சூழலாய் அந்தி—வேறொருடத்தில்லாத வெற்றிகெருங்
குத் திருகையினத் தன்னிடத்தேயடை—சூழலானத்தியில்,

சுல்கொள்ளத்தொடங்கிய சூழலானத்தியிலே தீர்த்தமாதிரித் மரபு.

யாடு—அவ்விழவிற்குத்திரண்ட காட்டிலுள்ளார்,

தீர்த்தன்றே—தீர்த்தசூழலாகம்,

அற்றையென்பது அற்றையென மெலித்ததாய்க் உவமவுருபாக் கறுமொன்று.

[மாடம் பிரம்பிய மலிபுகழ்க் கூடல்:] பிறம்பிய மாடம் மலி புகழ்க்கூடல்—பெரிய * நான்மாடத்தாலே மலிந்தபுகழைக் கூடுதலையுடைய மதுரை (ககக)யென மேலேகூட்டிக்.

[நாளங் காடி நனந்தலை:] நனந்தலை நான் அங்காடி. ---அதற்கியையுடைத்தாடியு இடத்தினையுடைய நாட்காலத்துக்கடையில்,

கம்பலை—ஆரவாரம்,

உருவப்பல்கொடியும் (ககக) புனைகொடியும் (ககக) நன்கொடியும் (ககக) களிவல்கொடியும் (ககக) குழுஉக்கொடியும் பறாணையும் நிலைஇ (ககக) அருவியினுடங்கும்படி (ககக) வகைபெறவெழுந்து மூழ்கி (ககக) இசைக்கும் பல்புகழையுடைய நல்ல இல்லினையும் (ககக) சுமம்மயினையுமுடைய (ககக) தெருவுகளில் (ககக) பெருகியமத்து (ககக) நாளங்காடியிலே (ககக) பூவினர் (ககக) முதலியோர் இருத்தருகையினால் (ககக) மறகுதலினால் (ககக) எழுந்தகம்பலை (ககக) நன்பணையறைவனர் நுவலுகையினால் (ககக) அதற்குத்திரைநாடி (ககக) அத்தியில் (ககக) ஆர்த்ததெயென வினைமுடிக்க.

ஆர்த்தன்னுற்றுச்சொற் படுத்தலோசையாற் பெயர்த்தன்மையாய்த்தேற்றேகாரம் பெற்றுவின்றது.

வெயிற் கதிர் மழுங்கிய படர் கூர் ஞாயிற்றுச் செக்கர் அன்ன—வெயிலையுடைய கிரணங்கள் ஒளிமழுங்கிய செவ்வாய்க்க ஞாயிற்றையுடைய செக்கர்வானத்தையொத்த,

சிவந்து துணங்கு உருவிற் கண் பொருபு உகடம் ஒன் பூங் கலிங்கம்—சிவந்து துண்ணிதாகும் வடிவாலே காண்களை வெறியொடப்பண்ணிச் செந்திலிமுமாறுபோன்ற ஒள்ளிய பூத்தொழிலையுடைய சேலைகளை,

பொன் புனை வானொடு பொலியக் கட்டி—பொன்னிட்ட உடைவானோடே அழகுபெறக் கட்டி,

[திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தாளைக், கச்சக் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி, மொயம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன், மணிதொடர்ந் தன்ன வொண்பூங் கோதை, யணிகிளர் மார்பி னாரமொ டனைஇக், காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇ:]

புரளுந் தாளை—தொளிலேகிடந்தசையு மொலியலினையும்,

கச்சம் தின்ற கழல் தயங்கு திருந்த அடி—கோத்துக்கட்டிய கச்சக்கிடந்து தழும்பிருந்த வீரக்கழலசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும்,

மொயம்பு இறந்து திரிதரும் ஒரு பெருந் தெரியல்—உலகத்துள்ளார்வலிகளைக் கடந்த புகழ்ச்சியால் எங்குத்திரியும் ஒன்றாகிய பெரிய வேப்பமாலையினையும்,

அணிசினர் மார்பின் ஆரமொடு அனைஇ மணிதொடர்ந்தன்ன ஒன் பூங் கோதை—அழகுவினங்கும் மார்பிற் கிடக்கின்ற ஆரத்தோடேகலந்து மாணிக்கமொழுக்கினவொத்த ஒள்ளிய செங்கழுநீர்மாலையினையுமுடையராய்,

பிரம்பின் திண்டேர்க் கால் இயக்கன்ன கதழ் பரி கடைஇ—விளிம்பிலேவைத்த பிரம்பினையுடைய திண்ணிய தேரிப்பூண்ட காற்றினுடைய செலவ்வையொத்த விணாந்த குதிரைகளைச் செலுத்தி,

காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்—காலாட்கள் சூழ்ந்துகாப்பக் காற்றென்னும்படி கழித்திசெல்லும்,

* நான்மாடங்களாவன:—திருவாலவாய், திருநன்னாறு, திருமுடங்கை, திருநெல்வேலி.

[வான வஸ்கை வளங்கொழு செல்வர், காண்மதி திருக்கை:] காண் மிழ் திருக்
கை வான வஸ்கை வளங்கொழு செல்வர்—காட்காவத்து மழ்த் திருக்கின்ற இருப்பி
லே மெகற்போலே வளையாமற்கொக்கும் வளவிய கையினையுடையராகிய வளப்
பம்பொருத்தின செல்வர்,

தாவோ (சகச) முதலியவற்றையுடையராய்க் கட்டிக் (சகச) கடைஇக் (சகச)
சுழியும் (சகச) செல்வொன்க.

காண்மார் பூதொடி தென்னரிப் பொற் றிலம்பு ஒலிப்ப—வீழாவைக்காண்டற்குப்
பூண்டகோடே தென்னியவற்றின்மணிகளையுடைய பொன்னுற்செய்த லிலம்புகளொ
லிக்கும்படி. மேனிலத்துநின்றழிதலால்,

லிலம்பொலிப்பவென்பதனால் இழிதல்பெற்றும்.

[ஒள்ளுழற், ஞாபு வளங்கிய வாய்பொ னலிநிறை, யுணங்குவீழ் வன்ன பூந்
தொடி மகளிர்:] அணங்கு வீழ்வு அன்ன ஒள்ளுழல் தா அந், விளங்கிய ஆய் பொன்
அலிர் இழைப் பூத்தொடி மகளிர்—வானுறைதெய்வங்களின் வீழ்ச்சியையொத்த ஒள்
வியசெருப்பிலே வலியறவின்வகிய அழகிய பொன்னுற்செய்த விளங்கும்பூண்டனையும்
பூத்தொழிலையுடைய தொழியினையுடைய மகளிர்,

இவர் காயன்மார் கோயில்களிற் செலிக்குமகளிர்.

மணம் கமழ் காற்றம் தெருவுடன் கமழ—புருகுமுதலியன காறுகின்றகாற்றம்
தெருவுகளெல்லாமணக்க,

மணம் - ஆகுபெயர்.

ஒள்ளுதறு திகழும் ஒளி செழு திருமுகம்—ஒள்ளிய மகரக்குழையை உள்ளடக்
கிக்கொண்ட ஒளிபொருத்திய அழகினையுடையமுகம்,

[நின்று தோன்ற வியல்கு விலோதத், தென்கடற் றினாயி னசைவளி புடை
ப்ப:] தின் காழ் ஏற்ற வியல் இரு விலோதம் அசை வளி தென்கடல் தினாயிற்
புடைப்ப—திண்ணிய கொடித்தளநிலைகளிலேற்ற அகலத்தினையுடைய பெருங்கொடி
களை அசைகின்ற காற்றுத் தெளிந்த கடற்றிணைபோல எழுத்துவிரும்படி அடிக்கை
யினாலே,

கிணா நில மாடத்த அரமியத்தோறும்—ஒழுங்குபட்ட நிலைமையினையுடைய
மாடங்களின் நிலாழற்றங்கடோறும்,

மழை மாப் மதியின் தோன்றபு மறைய—மஞ்சிலைமறையுத் திங்கணப்போல
ஒருகாற்றோன்றி ஒருகாண்மறைய,

அரமியத்தோறயிருத்த (சகச) விழாக்கானுமகளிர் முகம் (சசஅ) விலோதத்
தை (சசக) வளிபுடைக்கையினாலே (சகி) தோன்றபுமறையவென்க.

காயன்மார் எழுந்தருளுங்காற் கொடியெடுத்தல் இயல்பு.

[நீரு நிலனாக் தீயும் வளியு, மாச விகம்போ டைத்துட னியற்றிய, மழுவா ளெ
டியோன் றியை குக:] மாச விகம்போன் வளியும் தீயும் நீரும் நிலனும் ஐத்துடன்
இயற்றிய மழுவான் கொடியோன் தன்குளாக—நீக்குக்களையுடைய ஆகாயத்துடனே
காற்றம் செருப்பும் நீரும் நிலனாகிய ஐத்தினையும் சேரப்படைத்த மழுவாகிய வா
னையுடைய பெரியோன் வளையோரின் முதல்வனாகக்கொண்டு,

மாச அற விளங்கிய யாக்கையர்—பீத்தமாடிய வடிவியையுடையராய்,

குழ் கடர் வாடாப் பூவின் இமையா நாட்டத்து நற்ற உணவின் உருகெழு பெரியோர்க்கு—தெய்வத்தன்மையாற் குற்ற ஒளியினையுடைய வாடாதபூக்களையும் இத்தஞ்சியாத கண்ணினையும் அவியாகிய உணவினையுமுடைய அச்சப்பொருந்திய மாயோன் முருகன்முதலாகிய தெய்வங்கட்கு,

மாற்றகு மரபின் உயர் பலி கொடுமார்—விவக்குதர்க்கிய முறைமையினையுடைய உயர்ந்த பலிகளைக் கொடுத்தற்கு,

அந்தி விழவில்—அந்திக்காலத்துக்கு முன்னாக எடுத்தவழியிலே,
தூரியம் கறங்க—வாச்சியங்களுளிப்ப,

செல்வர் (சசஉ) மாசறவிளங்கிய யாக்கையராய்க் (சடுச) கமழ (சசஎ) மறைய (சடுஉ) நெடியோன்றியைனாகப் (சடுடு) பெரியோர்க்குப் (சடுஅ) பலிகொடுக்கக்கரு (சடுக) அந்தியிற் கொண்டவிழவில் தூரியங்கறங்கவென்க.

[திண்கடிக் மதானி பொண்ணுற மாக்களை, யோம்பினர்த் தழிஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித், தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாக்குத், தாமு மவரு மோராங்கு விளங்க, காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்:]

திண்கடிக் மதானிக் காமர் கவினிய பேரிளம்பெண்டிர்—திண்ணிய ஒளியினையுடைய பேரணிகலங்களையுடையராய் விருப்பம் அழகுபெற்ற பெரிய இளமையினையுடைய பெண்டிர்,

தாம் முயங்கிப் புணர்ந்து ஒம்பினர்த் தழிஇ—தாம் முயங்குதலிச்செய்து கூடிப் பாதுகாக்குங் கணவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு,

தாது அணி தாமரைப் போது பிடித்தாங்கு ஒன் குறுமாக்களைத் தழிஇ—தாது சேர்ந்த செவ்வித் தாமரைப்பூவைப் பிடித்தாற்போல ஒள்ளிய சிறுபிள்ளைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு,

தாமும் அவரும் ஓராங்கு விளங்க—தாமும் கணவரும் பிள்ளைகளும் சேரச் சிலத் தாலேவிளங்கும்படியாக,

[பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச், சிறத்து:] பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் சிறந்த பழிச்சி—பூசைக்குவேண்டும் பூவினையுடையராய்த் தூபங்களையுடையராய் வணங்கினராய் மிகுத்துத்துதித்து,

புறங்காக்குங் கடவுட் பள்ளியும்—பாதுகாத்துநடத்தும் பௌத்தப்பள்ளியும்,

சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி—அதர்வவேதமொழிந்த முதன்மைப்பட்ட வேதங்களைத் தமக்குப் பொருடெரியும்படியோதி,

அதர்வம் தலையாயவோத்தன்மை பொருளியலிற்கூறினும்.

வீழ்ச் சீர் எய்திய ஒழுக்கமொடு புணர்ந்து—வீழ்மிய தலைமையொடுபொருள் தின யாகங்கண்முதலிய தொழில்களோடே சிலகாலம்பொருத்தி,

நிலம் அமர் வையத்து—நாவகைநிலங்களமர்ந்த உலகத்தே,

ஒரு தாம் ஆகி—ஒன்றாகியபிரமத் தாங்களேயாய்,

உயர் சில உலகம் இவணின்ரு எய்தம்—உயர்ந்த நிலைமையையுடைய தேவருலகத்தை இவ்வுலகிலேவிந்துசேரும்,

அறநெறி பிழையா அன்புடை கொஞ்சின்—தருமத்தின்வழி ஒருகாலமுந்தப்பாத பல்லுயிர்கட்குமன்புடைத்தாகிய கொஞ்சாலே,

பெரியவர் மெளம்—சீவன்முத்தாவிருப்பாகிடத்தே கலகாலம் பொருந்தி
கின்ற,

இனிதின் உறையும்—ஆன்மப்பெற்ற வீட்டின்பத்தாலே இனிதாகத்தங்கும்
பள்ளி (சௌ),

[குன்று குயின்றன்ன வந்தணர் பள்ளியும்:]

குன்று குயின்றன்ன பள்ளியும்—மனையை உன்னெனியாகவாங்கி இருப்பிடமா
கயிற்போன்ற பிரமவித்துக்களிருப்பிடமும்,

வந்தணர்—வேதாந்தத்தை வக்காலமும்பாப்பார்,

அந்தணர் (சௌ) பாம. (சௌ) அன்புடைபெஞ்சாலே (சௌ) தேவருலகத்தை
மெய்தும் (சௌ) ஒழுக்கத்தோடேகலகாலகின்று (சௌ) பின்னர் வேதாந்தத்தையு
ணர்ந்து பெரியோலாமேயம் (சௌ) வையத்தே ஒருதாமாதி (சௌ) யுறையும் (சௌ)
பள்ளியும் (சௌ) எனமுடிக்க.

வந்தணர் பழங்கிய தேன் ஆ தோற்றத்துப் பூவும் புகையஞ் சாவகர் பழிச்ச—
உன்னிகன்படியும்படி பருவமுதிந்த தேனிருந்த தோற்றத்தையுடைய பூக்களையும்
கலையினையுமேத்தி பிரதங்கொண்டோர் துதிக்க,

[சென்ற காலமும் உரும மமயமு, மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்
குணர்ந்து, வானமு நிலைத் தாமுழு தணருஞ், சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை,
யான்றடங் கதிழ்ந் தெறித்தனர் நோன்மார், கல்பொளிக் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்
டைப், பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி கல்குவர:]

சென்ற காலமும் உருமம் அமயமும் இன்று இவண் தோன்றிய ஒழுக்கமொடு
கங்கு உணர்ந்து கல்குவர—சென்றகாலத்தையும் வறகின்றகாலத்தையும் இன்று
இவ்வகிற் றோன்றியுடக்கின்ற ஒழுக்கத்தோடே மிகவுணர்ந்து உலகத்தார்க்குச்
சொல்லுதல்வரும்படி,

வானமும் நிலமும் தாம் முழுதணரும் அறிஞர்—தேவருலகையும் அதன்செய்
கைகளையும் எல்லாநிலங்களிச்செய்திகளையும் தாம் கெஞ்சாலறிதற்குக்காரணமான
அறிஞர்,

இஃது எதிர்காலங்கூறிற்று.

சான்ற கொள்கை—தமக்கமைத்த விதங்களையும்,

சாயா யாக்கை—அவ்விதங்களுக்கு இனியாத மெய்யினையுமுடைய அறிஞர்
(சௌ),

ஆற்ற அடங்கு அறிஞர்—கல்விகளெல்லாநிறைந்து களிப்பின்றியடங்கின அறி
யினையுடைபார்,

செறித்தனர்—கெடுக்கினவருடைய சேக்கை (சௌ) மென்க.

நோன்மார்—நோற்கைக்கு,

கல் பொளிக் த அன்ன இடிக் வாய்க் கரண்டைப் பல் புரிச் சிமிலி நாற்றி—கல்
கல்பொளிக் தாற்போன்ற இட்டியவையையுடைய குண்டுகையைப் பலவடங்கையு
டைய துலுதியிலே துக்கிச் செறித்தனர் (சௌ) மென்க.

சமம் கண்டன்ன—குளிர்ச்சியாற் கயத்தைக் கண்டாற்போன்ற,

உயங்குடை ககாத்து—விளக்குதலையுடைய சேயிலிடத்துச் சேக்கை (சௌ)
மென்க.

செம்பு இயன்றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து—செம்பார் செய்தாலொத்த பசும்பய
சுவர்களைச் சித்திரமெழுதி,

நோக்கு விசை தலிர்ப்ப மேக்கு உயர்ந்து — அன் பார்த்தும்விசையைத் தவிர்க்
கும்படி மேனிவழயாந்து,

[ஒங்கி, யிறம்பூது சான்ற நறம்பூஞ் சேக்கையுங், குன்றுபல குழிஇப் பொலி
வன தோன்ற:]

குன்று பல குழிஇப் பொலிவன தோன்ற ஒங்கி—மலைகள் பலவுந்திரண்டு பொலி
வனபோலத் தோன்ற உயர்ந்து வயங்குடைநகரம் (சஅச) என்க.

இறம்பூது சான்ற நறம்பூஞ் சேக்கையும—அதிசயமழைந்த நதியபூக்களைச் சூழ
வுடைய அழைப்பள்ளியும்,

சேக்கப்படுமிடத்தைச் சேக்கையென்றார். இவர்கள் வருந்தாமற் பறித்துவழி
படுத்திப் பலபூக்களைச் சூழவாக்குதலின், நறம்பூஞ்சேக்கையென்றார்.

புனைந்து (சஅஇ) உயர்ந்து (சஅச) தோன்ற (சஅஅ) ஒங்கிச் (சஅசு) சாவதர்
பழிச்ச (சஅசு) வயங்குதலையுடைய நகரத்திடத்துக் (சஅச) கொள்ளையினையும் யாக்
கையினையுமுடைய (சஅஅ) அற்றார் (சஅசு) உணர்ந்து (சஅஅ) நல்குவர (சஅசு)
நோன்மார் (சஅசு) கிமிவியிலேநாற்றிச் (சஅசு) செந்தந்தனருடைய (சஅசு) சேக்கையு
மெனக்கூட்டுக.

அச்சமும்—நடுவாகக்கூறுவரோ கூறாரோவென்று அஞ்சிவந்த அச்சத்தையும்,

அவலமும்—அவர்க்குத் தோல்வியால் நெஞ்சிற்றோன்றும் வருத்தத்தையும்,

ஆர்வமும் நீக்கி—அவர் தந்நெஞ்சுகருதின பொருள்கண்மேற்றோன்றின பற்
றுள்ளத்தினையும். போக்கி,

என்றது.—அவர்கள் நெஞ்சுகொள்ள விளக்கியென்றவாறு.

செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து—ஒருகூற்றிற் செற்றஞ்செய்யாமல்
ஒருகூற்றில் உவகைசெய்யாமல் நெஞ்சினிப் பாதுகாத்து,

குமன்கோல் அன்ன செம்மைத்தாது—துலாக்கோலையொத்த நயெறிலைமை
யையுடைத்தாய்,

சுரந்த கொள்கை அறம் கூறு அவையமும்—இக்குணங்களாற்சிறந்த வீரதங்
கையுடைய தருமநிலைச் சொல்லுந்திரளும்,

நறுஞ் சாந்து நிலிய நேழ் கிளர் அலைத்துப் பெரியோர் (சகரு)—நதிய சந்தனத்
தைப்புகிய நிறம்விளங்குமார்பினையுடைய பெரியோர்,

யாகத்திற்குச் சந்தனம்புகுதல்மாபு.

[ஆவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து, மாய்கும்பு வழங்கும் பெரியோர்போல,
நன்றுத் திதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி, யன்பு மறனு மொழியாது காத்தப், பழியொரிந்
துயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த:]

ஆவுதி மண்ணி மாய்கும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல—யாகங்களைப்பண்ணிப்
பெரிய சுவர்க்கத்தேறப்போம் அந்தணர் அரசனை அடக்குமாறுபோல,

கண்டும் திதுங் கண்டி ஆய்ந்து அடக்கி—அரசனிடத்தின் தன்மையும் திமையும்
நெஞ்சத்தாலேகண்டு அத்திங்குகனையாராய்ந்த அவற்றிலேயொழுகாமலடக்கி,

அன்பும் அறமும் ஒழியாது காத்து—சுற்றத்திடத்துச்செல்லுமன்பும் எப்பயிர்க்
கண்ணாகிய தருமமும் ஒருகாலமும்போகாமல் தம்மிடத்தே பரிகரித்து,

புழிநீர் உயர்ந்த—புழிதம்விடத்துவாராமல் நீர்வி அதனானே வினையோரி
னும் உயர்ச்சியெய்தி,

பாய் புதற் றிலைந்த—பரந்த புதற்கிறைந்த,
அயர் றில் முடித்து—வினக்குவிற மயிர்க்கட்டிக் கட்டி,
மெய்மை சான்ற கால் திமாக்களும்—தலைமையமைந்த காவிதிப்பட்டங்கட்டின
அமைச்சரும்,

ஆறன் தெரி பிழையாது ஆற்றின் ஓழுதி—இல்லறத்திற்குக்கூறிய வழியைத்தப்
பாமல் இல்லறத்திலேகடந்து,

குறம் பல் குழுவிற் குன்று கண்டன்ன—அண்ணிய பல திரட்சிகளையுடைய
மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற,

பருந்து விரும்பு உயர்கும் பன்மான் கல்லில்—பருந்து திரைப்பாறியிருந்து பின்பு
வயாப்பறக்கும் பலதொழிலின்மாட்கிமைப்பட்ட கல்லில்லில்,

பல் வேறு பண்டமோடு வண் மலிந்து கவினி—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங்
களோடே பலவுணவுகளுமிக்கு அழகுபெற்று,

மலையரும் நிலத்தரும் நீரையும் பிறவும்—மலையிடத்தனவும் நிலத்திடத்தனவும் நீரி
டத்தனவும் பிறவிடத்தனவுமாயிய பண்ணியம் (இஃக),

பல் வேறு திரு மணி முத்தமோடு பொன் கொண்டு—பலவாய் வேறுபட்ட அழ
கியையுடைய மணிகளையும் முத்தியையும் பொன்னையும் வாங்கிக்கொண்டு,

சிறந்த தேவத்து—மணிகளும் முத்தும் பொன்னும் பிறத்தற்குச் சிறந்த தேசத்தி
னின்றும்வந்த,

பண்ணியம் பகர்நரும்—பண்டங்களைவிற்கும் வணிகரும்,

வண்மலிந்து கவினிக் (இஃக) குன்றகண்டன்ன (இஃக) கல்லில்லிலே யிரு
ந்து (இஃக), ஆற்றினொழுதிக் (இஃக) சிறந்ததேவத்துவந்த (இஃக) திருமணிமுத்தமோடு
பொன்கொண்டு (இஃக) பிறவுமாகிய (இஃக) பண்டங்களை விற்பாருமென்க.

[மழையொழுக் கழுஅப் பிழையா வினையுன்:] அறாஅ ஒழுக்கு மழைப் பிழையா
வினையுன்—இடைவிடாமற் பெய்கின்ற மழையால் தவறாத வினாதலையுடையதாகிய
மோகர் (இஃக),

பழையன் மோகர்—பழையனென்னுங் குறுநிலமன்னனுடைய மோகரிடத்து,

[அவையகம் விளங்க, சாண்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன:] அவை அகம்
விளங்க சாற்கோசர் மொழித் தோன்றியன்ன — நன்மக்கடிசளித்தே விளங்கும்
படி அறிபக்கூறிய சாண்குணையாகியகோசர் வஞ்சினமொழியாலே விளங்கினுற்
போன்ற,

தாம் மேளத்தோன்றிய சார்பெருக்குழுவும்—தமதுமொழியால் தாம் மேலாய்வி
ளங்கிய சால்வகைப்பட்ட பெரிவதிரளும்,

ஐம்பெருக்குழுவில் அமைச்சரைப்பிழித்த முற்கூறினமையின், ஈண்டு வினை
சார்பெருக்குழுவையுக்கூறின. ஐம்பெருக்குழுவாவன: “அமைச்சர் புரோகிதர்
சேனாபதியர், தாத் சொற்ற சிவனை மொழிப.” இங்ங்கோவடிகளும், * “ஐம்பெ
ருங் குழுவு மென்பே ஈயமும்” என்றார்.

* சிலப்பதிகாரம், இத்திரன்விழுவடுந்தகாவை.

[பொன்னைப் புடைகளும்:] பொன்னைப் புடைகளும்—அதுத்தசங்கை வளைமுத
லியனவாகக் கடைவாரும்,

திரு மணி குயிலாகும்—அழகியமணிகளைத் துளையிடவாரும்,

குடி உறு நன்பொன் கூடர் கிழை புனைநரும்—சுடுதலுற்ற நன்றாகிய பொன்னை
விளங்கும் பணிகளாகப்பண்ணுந் தட்டாரும்,

பொன் உணர் காண்மரும்—பொன்னையுணர்த்தவுணர்பை அதுதியிழிம் பொன்
வாணிகரும்,

கலிங்கம் பகர்நரும்—புடைவைகளை விற்பாரும்,

செம்பு நிறை கொண்மரும்—செம்பு நிறுக்கப்பட்டதனை வரங்கிக்கொள்வோரும்,

வம்பு நிறை முடிநரும்—சுச்சுக்களைத் தம் தொழின்முற்றுப்பட முடிவாரும்,

பூவும் புகையும் நூயும் மாக்களும்—பூக்களையுஞ் சாந்தையும் நன்றாக ஆராய்ந்து
விற்பாரும்,

[எண்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த:] எண்வகை நுண்
னியின் உணர்ந்த செய்தியும் உவமம் காட்டி—பலவகைப்பட்ட கூரிதாடிணர்ந்த
தொழில்களையும் ஒப்புக்காட்டி,

சித்திரமெழுதவார்க்கு வாடிவின்னொழில்கடோன்ற எழுதுதற்கரிதென்பதுபற்
ற்ச் செய்தியுமென்றார்.

அழைந்த நோக்கிற் கண்ணுள் வினைஞரும்—கூரிய அறிவினையுடைய சித்திரகா
ரிகளும்,

நோக்கினுள் கண்ணிடத்தே தம் தொழிலிறுத்துதலிற் கண்ணுள்வினைஞரொ
ன்றார்.

பிறரும் கூடி—யான் கூறப்படாதோருக் திரண்டு,

தெண்டினா அலிர் அறல் கழிப் புண்பல் குறியவும் நெடியவும் மடி தருஉ
விரித்து — தெளிந்த தினையில்விளங்குகின்ற அறையொப்ப ஒள்ளிய பலவாகிய கிறி
யனவும் நெடியனவுமாகிய மடிப்புடைவைகளைக் கொண்டுவந்து விரித்து,

மடித்தது அறலுக்குவமை.

கிறியரும் பெரியரும் கம்மியர் குழிவி—அறியோரும் பெரியோருமாகிய நெய்
தற்றொழிவைச்செய்வார் திரண்டு,

நால் வேறு தெருவினும் கால் உற நிறை—நான்காய்வேறுபட்ட தெருவுகடோ
றும் ஒருவர்காலோடு ஒருவர்கால் இருங்க நிறைச்செய்ய,

கம்மியர் (கூஉ) விரித்தக் (கூஉ) குழிவி (கூஉ) நிறைச்செய்ய.

இஃது அத்திக்கடையிற்றெனவிற் புடைவைவிற்பானாக் கூறிற்று.

கோயிலைக்குழ்த ஆடவர்தெரு நான்மாதலின், நால்வேறுதெருவென்றார். இ
னிப் பொன்னும் மணியும் புடைவைகளும் எருஞ்சரக்கும்விற்கும் நால்வகைப்பட்ட
வாணிகர்தெருவென்றமாம்.

கொடுப்பறைக் கோடியர் கடுப்பு உடன் வாழ்த்துந் தண் கடல் நாடன் ஒண்
பூங்கோதை பெருநாள் இருக்கை—கண்கள்வளிர்த்தபறையினையுடைய கூத்தருடைய
சுற்றம் சேரவாழ்த்துந் குளிர்ந்த கடல்சேர்ந்த நாட்டையுடையவனாகிய ஒள்ளிய
பனந்தாடியுடைய சேரனுடைய பெரிய காலொலக்கவிறுப்பிலே,

வழுநீர்வாய் முறிது விறையு கொள் கம்பலை கடுப்பக் கல்லென (௫௩௮)—எல் லாக்கலைவொடியுணர்ந்த விரியோர் நிரண்டு அவன்புக்கட்பத்தருக்கங்களைக்கூறி விரும் புதல்கொண்ட ஞாவாரத்தையொப்பக் கல்லென்றவொசை நடக்க,

பலவயத்தோருக் கும்புறும் மாட்பட்டகூறுத் தருக்கத்தைச் சொக்கூறக் கேட்டிடுகின்ற கம்பலைகொண்டவன்முள்.

பலவுடன்—கருதன பலவற்றுடனே,

பெறும் காற்றமும் பலவின் கனையும்—தெனும் காற்றமும் உடையவாகிய பராப்பழத்தின் கனையும்,

சேறென்றும், கனையிலுக்கின்ற தேனை.

வேறுபடக் கவினிய தேம் மாங்கனியும்—வடிவுவேறுபட அழகுபெற்ற இனிய மாவிற்பழங்கனையும்,

“சேறு காற்றமும் வேறுபடக் கவினிய, பலவின் கனையும் தேமாங் கனியும்” என்றும் பாடும்.

பல் வேறு உருவிற் காயும்—பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பாகற்காய் வாழ்க்காய் வழுதுணங்காய் முதலியனகாய்களாயும்,

பழனும்—வாழ்ப்பழம் முத்திரிகைப்பழமுதலிய பழங்களாயும்,

கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடி விநிபு கவினி மென் பனி அவய்த்த குறு முறி அருள்—மறைபடுவத்த பெய்தவளர்க்கையினுலே கொடிகொவிட்டு அழகுபெற்று மெல்லிய கருள்விந்த சிவிய இனையையுடைய இனக்கூறிகளையும்,

கொடியென்றும், ஒழுங்குபட வகுக்கின்ற கிளைகளை.

அபரிந்தியன் தன்ன [திஞ்சேற்றுக் கடினையும்:] திஞ்சேற்று அமீர்து இயன் தன்ன கடினையும்—இனிய பாதிஞற்கட்டின அமீர்தம் தேனாகக்கண்டாற்போன்ற கண்டசருக்கரைத்தேற்றையும்,

புகழ் படப் பண்ணிய பேர் வளர் சொறும்—புகழ்ச்சிகள் உண்டாகச் சமைத்த பெரிய இறைச்சிகளையுடைய சொற்றையும்,

கிழ்சொல விழ்த்த கிழங்கொடு—பாரளவாகவிழ்த்த கிழங்குடனே,

[பிறவு, பின்சோறு தருவர் பல்வயி றுகரை:] பல்வயின் றுகரை தின்சோறு பிறவும் தருவர்—பலபட்டங்களினும் அதுபவிக்க இனிய பாற்சோறு பான்முதலியவற்றையும் கொண்டுவித்தவாசிடத்து வருத்தவொனையும்,

என்றது சோறிஞ்சுவையென.

புலாலிதை மெத்தத் தனிதரு வங்கம், பல்வயிற் பண்ட மிழ்தரும் பட்டினத், தொல்லெ னிவிழ்சை மானக் கல்லென, கனத்தலை வினைஞர் கலங்கொண்டி மறுகப், பெருங்கடற் குட—த்தப் புலவத்தினா யோத, பிழக்கறி மருகப் பாயப் பெரிதெழும், தருகெழு பாஞன் வருவன பெய்தலிற், பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுத் தற்றே, யல்லவ் காடி வழிதரு கம்பலை:]

கனத்தலை வினைஞர் கலம் கொண்டுமறுக—அன்ற இடத்தைையுடைய தேசங்க ளின்வாணிகள் ஈண்டிச்செய்த பொணிகலங்களைக் கொண்டுபொதல்காரணமாக,

கால் இதை எடுத்த வனிதரு வங்கம்—கண்டவெ பாய்விரித்த காற்றக்கொண்டி பருகின்ற மாக்கலம்,

பெருங்கடற் குட்டத்தப் புலையத் திரை ஓரம் இரங்கழி மருவிய்பாயப் பெரித
எழுந்து உரு ரெழு பாணன் வருவன — பெரிய கடல்முத்த இடத்தினின்றும் புலா
ணைத் திரையையுடைய ஓரம் கரிபகழியிற் புல முத்தத்தையறிப் பரங்கிற்றவனவ்
லே மீட்செழுந்த அச்சம்பொருந்திய கடுமியாமத்தே வருகின்றவற்றின் பண்ட
(11௩௭) வெண்க.

பெரிதெழுந்தென்றார், பாடல்வாய்ப்புச் சரக்கும்பத்யாமல் வருகின்றமைதொன்ற.
ஓதம்ருவிய்பாயவென்றார், அவ்வோதம் வற்றத்திலே கழியிலேவருமென்பதுணர்
தற்கு.

பல்வேறு பண்டம் கிழிதரும் படமினத்து ஒல்லென் கிழி இசை மான — உங்
கம்வருகின்றவற்றிற் பரவாய் வேறுபட்ட சரக்கு இறங்குதலைச்செய்யும் பட்டினத்து
ஒல்லெனமுழங்குகின்ற ஓசையைப்போக்க,

மறுகுதற்குவந்த வங்கம் குட்டத்தினின்றும் வருவனவற்றிற் பண்டமிழியும் பட்
டினத்து ஓசைமானவென்க.

பெயர்தலிற் பல்வேறு புள்ளின் இசை எழுந்தற்று — திரையை நிறையமெய்ந்து
பார்ப்பித்திரைகொண்ட அந்திக்காலத்துமிருதலிற் பலசாதியாய் வேறுபட்ட பறவை
களினோசை எழுந்த தன்மைத்து;

அல் அங்காடி அழிதரு கம்பலை — அந்திக்காலத்தக் கடையில் மிகுதியைத்தரு
கின்ற ஓசை,

கடவுட்பள்ளியிடத்தும் (௪௬௭) அந்தணர்பள்ளியிடத்தும் (௪௭௪) சேக்கையி
டத்தும் (௪௮௭) அவையத்திடத்தும் (௪௯௨) காவிகிமாக்களிடத்தும் (௪௯௬) எழு
கின்றவோசை கோதை (11௨௪) யிருக்கையல் (11௨5) விழையுகொள்கம்பலைகடுப்பக்
(11௨௬) கல்லென (11௨௮) வெனமுடிக்க.

பண்ணியம்பகரிடத்தோசையும் (11௨௯) நாற்பெருங்குருவீடத்தோசையும் (11௩௦)
பல்வயனுரை இன்னோறு (11௩1) பிறவுந் (11௩௪) தருகரிடத்தெழுந்தவோசையும்
(11௩5) கோடுபோழ்கடைநர் (11௩௬) முதலாகக் கண்ணுள்வீணாரீராகவுள்ளாரும்
பிறருங்கடிக் (11௪௮) கம்பியருங்குழி (11௨௬) நின்றர (11௨௨) எழுந்தவோசையும்
பட்டினத்த (11௩௭) ஒல்லெனிமிழிசைமானக்கல்லென (11௨௮) வெனமுடிக்க.

இவ்வனமுடித்தபின் நியமத்து (௧௬1) அல்லங்காடியில் அழிதருகம்பலை (11௪௪)
தூரியங்கறங்குகையினாலும் (௪௬0) கம்பலைகடுப்பக் (11௨௬) கல்லென்கையினாலும்
(11௨௮) ஒல்லெனிமிழிசைமானக்கல்லென்கையினாலும் (11௨௮) பல்வேறுபுள்ளின்
இசையெழுந்ததற்கு (11௪௬) வெணச்சேரவினைமுடிக்க.

கல்லெனவென்பதனை இரண்டிடத்திற்குங்கூட்டுக.

இவ்வோசைகளின் வேறுபாடுகளைநோக்கிப் பல்வேறுபுள்ளோசைகளை உவமங்
கூறினார்.

[ஒன்கட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து, சென்ற ஞாயிறு:] ஒன் கடர்
உருப்பு ஒளி இனம் தணிந்த மழுங்கச் சென்ற ஞாயிறு — ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய
வெப்பத்தையுடைய ஒளி இனமாதிக் குறையும்படி ஒழுப்போன ஞாயிறு,

கண்பகற் கொண்டு குடமுதற் குன்றம் சேர — பின்னர் கன்றுகிய பகற்பொழு
தைச் சேரக்கொண்டு மேற்றிசையிடத்து அத்தகிரியைச் சேருகையினாலே,

குறையுதல் என முறித் மதியும் தேன்றி தலை விடப் பால் உரு வற்ற இரவு
வா— நீற்குறிசையிற் பிறந்த பழிதொழுவாட்டின் தழுதாங்கித் திறைமறி எழுந்து கெடப்
பாக்கையிடுதலை பாட்டின்மே லைப்பாற்றி நிராக்காலம்மரும்படி,

யய்தோழர்—கணவர்பிரிதலிற் கூட்டித் தை விழாப் பிரிஞ்சுந்தார்க்கு,
காதல் இன்றனை பண்பாமை—தாமதந் தாழ்வாடைய தமர்வினிய கணவரை
கூட்டுதற்கு,

ஆய் இவற்ற தன் கதம் மறவர் துணைப் பாராய்ச்சி இதழ்க்கையடைய குளிர்
ந்த கதரிய செங்குழிர்க்கினை மாலையெழும்படியாக,

இறை புனையுட—அணிகளை யணிந்த,

கல் கெடாக்கத்தல் உறு வினா குடைய—கன்முறிய கொடிய மயிரிழ்ந்தின கதரிய
மயிரிச்சந்தனத்தை அலைத்து கீக்கும்படியாக,

கந்தம் அரைப்ப—கந்தநிலைய அரைக்கும்படியாக,

கந்தம் உடுத்து மட்ட—கந்தப்பாடலாம் அரைக்கும்படியாக,

மெல் தாற் கவிவரம் கமழ புதை மதிப்ப—மெல்லிய நூலாற்செய்த கவிங்கம்
வர்க்கு மணங்கிற்ற அற்புதையை வட்டிப்படியாக,

பெண் மயிற்றுத் திணை நோக்கு மகளிய கொஞ்சுடர் விளக்கம் கொள்கி—
குணத்திப்ப பிடை கத்தப்பிப்பண்சாதி யிருப்பமுற்ற மான்வினைபோலும் நோக்கினை
வடையமாவிரி கொடியதன்வினையுடைய விளக்கினாயேற்றி,

[கெடுக, மெல்லியெல்லாம் நோயொடு புருத்து, கல்லென் மாலி நீக்க:]

கெடுகத் எல்லி எல்லாம்—பெண் வாரினைல்லையாகிய இடமெல்லாம்,

கல்லென் மாலி நோயொடு புருத்து நீக்க—கல்லென்னுமோசையைமுடைய
மாலி நயற்போர்க்கு (கெடுக) நோயைச்செய்தல்லாமே புருத்து போகையினால் முக்
தையாமஞ்சென்றபின்றை (கெடு) யென்க.

கெடுக (கெடு) மெல்லியெல்லாம் (கெடு) மகளிர் (கெடு) விளக்கங்கொள்கித்
(கெடு) காதலின்றுணையுணாதற்குப் (கெடு) புனையுடத் துணைப்பக (கெடு) குடைய
(கெடு) அரைப்ப மறக (கெடு) மட்டப் (கெடு) கந்தவுறும்படி (கெடு) நூலிற் (கெடு)
குன்றஞ்செருகையினால் (கெடு) மாலி (கெடு) நயர்க்கதார்க்கு (கெடு) நோயொடு
புருத்து (கெடு) பின்னர் நீக்க (கெடு) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (கெடு) யெ
ன்கூட்டிக.

நானுக் கொள—புணர்ச்சுக்கிற்றித் தம்மு உயிரினுஞ்சிறந்ததாணைத் தம்மீ
டத்தே தடுத்துக்கொள்ள,

[ஏழ்புணர் கிதப்பி வின்கொடைச் சிறையாழ், தாழ்வுதற் கிணைஞால் கடுப்பப் பண்
னுப்பெயர்த்து, வீழ்துணை தழிவி:]

ஏழ் புணர் கிதப்பின் கிண்கொடைச் சிறையாழ் பண்ணுப்பெயர்த்து—இசையே
யும் தன்னிடத்தேபுணர் தலைமையினுடைய இனிய நரம்பினையுடைய கிறிய பா
ணைப் பண்ணாமாநிலைத்து,

வீழ் துணை தழிவி—தம்மைமரும்பின் கண்டரைப் புணர்ந்து நானுக்கொ
ள (கெடு),

பாட்டுக் காமத்தைடையித்தலிற், கணையொடுத்து வீழ்துணைதழிவிமென்றார்.

[யிவ்விசம்பு கமழ, நீர் திரண்டன்ன கோதை பிரக்கிட்டி:] நீர் திரண்டன்ன
கோதை யிவ் விசம்பு கமழப் பிரக்கிட்டி—நீர் திரண்டாற்போன்ற வென்னியபூக்க

எய்தொய்த மாலையார் அகற்கியையுடைய விசும்பிலெனச் சென்று காற்றம்படி கொண்ணையிலே முடித்து,

ஆய் கோல் அவர் தொடி விளங்க விதி—அழகிய தாட்டியையுடைய விளக்கு இன்ற தொடி மிகவிளங்கும்படி கையைவிட மனைவொழுந்தென்று பொய்தலயர (இஅக) வெண்க.

பொது அகிழ் புதுமலர் தெரு உடன் கமழ—அலரும்பருவமாக மலர்ந்த புதிய விடுபூக்கள் தெருவுகளெங்கும் நூற,

மேசுரு தகைய மிருநலம் எய்தி—முற்படப் பலருடன்புணர்ந்த புணர்ச்சியாற் குலைந்த ஒப்பினகளைப் பின்னும் பெருமைதருகின்ற ஆழகிளையுடைய மிருகின்ற நன்மைமுண்டாகவொப்பித்து,

[பெரும்பல் குவளைச் சுரும்பு பதி பன்மலர், நிறந்தமோர் தன்ன நிறந்துகமழ் நாற்றத்து:]

நிறந்து மோந்து அன்ன நிறந்து கமழ் நாற்றத்து—அலர்நின்றபருவத்தினை கையாலலர்த்தி மோந்துபார்த்தாலொத்த மிருகாறுகின்ற நாற்றத்தினையுடைய,

பெரும்பல் குவளைச் சுரும்பு பதி பன்மலர்—பெரிய பனவாறிய செங்கழுநீர்த் சுரும்புகளுக்கென்கின்ற பலபூக்களையும்,

[கொண்டன் மலர்ப்புதன் மாண்பு வேய்ந்து:]

கொண்டல் மலர்ப் புதல் மாண வேய்ந்து—மழைக்குமலர்ந்த மலையையுடைய சிறுதுற்றையொக்கச் சூழ,

பூ—ஏனைப்பூக்களையும்,

பலநிறத்துப்பூக்களை நெருங்கப்பினைதல்பற்றிச் சிறுதுறு உவமைசுற்றினார்.

[துன்பு ஓசை வக்கொள முயங்கி, மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவடிக்காரந்து, சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த, விளம்பல் செல்வர் வளந்தப வாங்கி:]

சேயரும் நணியரும் நலன் நயந்து வந்த இளம்பல் செல்வர்—புறமண்டலத்தாரும் உன்னுரிநுள்ளாருமாய்த் தம்முடைய படிவழிகையும் பிவந்த இளையராகிய பல செல்வத்தையுடையாரை,

பல மாயப் பொய் கூட்டி துன்பு ஓசை வக்கொள முயங்கி—பலவஞ்சனைகளையுடைய பொய்வார்த்தைகளாலே முதற்கூட்டிக்கொண்டு அவருடைய துண்ணிய பூண்களையுடைய மாற்பைத் தம்மார்பிலே வடிப்பிடும்படியாக முயங்கிப் பின்னர்,

கவடிக்காரந்து வளம் தப வாங்கி—அங்ஙனம் அன்புடையார்போலே முயங்கி னமுயக்கத்தை அவர் பொருள்தருமனவுமொத்த அவருடைய செல்வமெல்லாம் கெடும்படியாக வாங்கிக்கொண்டு,

துன்பு தாது உண்டு வறும் பூத் துடக்கும் மென்சிறை வண்டினம் மாண—பூ அலருங் காலமறித்தி அதன் துண்ணிய தாதுதயண்டு தாதற்ற வறுவியபூவைப் பின்னர் நினையாமற்றுறந்தபோம் மெல்லிய சிறகையுடைய வண்டினநிறையொட்ப,

இது தொழிலுவம்.

புணர்ந்தோர் நெஞ்சு ஏமாப்ப இன்றியில் துறந்து—தம்மைதூர்த்தோருடைய நெஞ்சு கலக்கமுறும்படி அவரிடத்து இனியகூட்டத்தை நேராகக்கைவிட்டு,

பழம் தொழுவாய் பாலை போல—முமரமுன்னை இந்நேடிச்சென்ற
அவரின் பழந்தையே அரங்கத்து வாய்நுழைந்ததைத் தமக்குத் தொழிலாகவுடைய
புள்ளினம்போல,

தம்முயிலைப் பாதுகாக்கின்ற உழ்வர்களுடைய தொழிலை உழக்கையென்றார்.

[கொழுங்குதல் மனமும் பிடுகு மனம், மனம்புனர்ந் தொங்கிய வணங்குடை
கல்லில்]

கொழுங்கு மனம் மனமும் பிறரும் மேலாய் அணங்கு உடை கல்லில்—வளவியகு
மலிந்திரந்த செல்வரும் தமக்களாற்றென்றிய பிறசெல்வருமேவப்பட்ட இல்லறை
தெய்வம்செய்யுடைய கள்ளிய அகங்கலில்,

குடிசெல்லென்றார், மன்குமருவந்தை. பிறசென்றார், அவர்களாற்றென்
றிய வினக்காதிக்கை.

மனம் புணர்ந்த புணிய ஆய் பொன் அவி தொழிய பாசிறை மகளிர்—வரை
ந்துகொள்ளப் பிடுகு மனம் பெற்ற துடைத்தபொன்முற்றசெய்த விளங்குகின்ற
தொழிலினையும் பகியபுணியினையுடைய மகளிர்,

ஒன்சுடர் மன்குமருவந்தை—ஒன்சிய விளக்கிறுடையஒன்சியலே,

பலர் உடன் தவன்றி—உலகுஞ் சோகெருங்கி,

கீல் திசு விசம்பில் ஆய்ந்தனர் ஆய் வானவமகளிர் மான—நிலநிறத்தையுடை
ய ஆகாயத்தே செஞ்சுமர்ந்தாதிக்கையாநிம் தெய்வமனார் வருத்தமாறுபோல,

கண்டோர் * செஞ்சு கிக்குறாஉக் கொண்டி மகளிர்—தம்மைக்கண்டோரு
டைய செஞ்சை வருத்தமுறவித்துப் பொருள்வாங்குதலையுடைய பரத்தையர்,

[யாம கல்யாழ் நாப்ப ணின்ற, முழுவின் மகிழ்ந்தன ராடி:] யாம கல்யாழ் நாப்ப
ண் தாழ்பு ஆய் வின குரல் கடுப்ப சின்ற முழுவின் மகிழ்ந்தனர் ஆடி—முதற்சாமத்
தில் வாழித்தருகிய கள்ளிய யாழ்களுக்குகலியே அவற்றிற்செற்பத்தாழ்த்து தம்வ
யிற்செறித்த ஒளையையொக்கின்ற முழுவாலே மனமகிழ்ந்தாடி,

தாழ்மயர் கிக்குரல் கடுப்ப (இசு௦) வென்று முன்னவந்ததனை இவ்விடத்
தக்கட்டெ.

குன்று கீர்ப் பணித் துறைக் குவடி மணல்—ஆழ்ந்த நீரினையுடைய குளிர்த்
தறையிடத்தக் குளந்த மணலிலே,

முனைஇ—வெறுத்து.

[மென்றளிர், கொழுங்கொம்பு கொழுதி:] கொழுங்கொம்பு மென்றளிர் கொ
ழுதி—கொழுமிய கொம்புகன்னின்ற மெல்லியதளிர்களைப் பறித்து,

[நீர்க்கிணை மேவா, செஞ்சொடர்க் குவளை வடிம்புற உடைச்சி:] குவளை நீர் கிணை
மேவா செந்ந் தொடர் வடிம்புற அடைச்சி—குவளையை நீர்க்கிழரும்புகளோடே
பொருத்ததல்வாக் கட்டின செடியதொடர்க்கினைய வடிம்பிலேவீழும்படி யுடுத்து,

மணம் கெழ் மனத்தோறும் பொய்தல் அயர—மண்காறுகின்ற மனத்தோறும் செ
ன்ற பொருடருதத்தரிய இனையரோடு வினையாடுதலைச்செய்ய,

அகலனம் வினையாடிவகிச்சித்த உறவுகொண்டு பொருள்வாங்குதல் அவர்க்
கெய்ப்பு.

வானவமனார்மான (இசு௨) செஞ்சுகிக்குறாஉக் கொண்மகளிர் (இசு௩) பல
குடன்றுவன்றிக் (இசு௪) குவடிமணலிலே (இசு௫) முழுவின் மகிழ்ந்தனராடி (இசு௬)

* செஞ்சு கிக்குறாஉக் கொண்டி மகளிர் என்றும் பாடம்.

அதனொருவனில் (ருகஉ) குவையையடைச்சிங் (ருகஉ) கோறையை (ருகஉ) ல் சம்பு
மறழப் (ருகஉ) பிறப்பட்டு (ருகஉ) இளம்பல்செல்வனாக் (ருகஉ) கூட்டி (ருகஉ) முயல்
சிப் (ருகஉ) பின்னர்க்காய்க் காந்து (ருகஉ) மனக்கவலங்கித் (ருகஉ) தாதன்னுறக்
கும் (ருகஉ) வணமுனமான (ருகஉ) இன்றயில்தறந்து (ருகஉ) பின்னரும் மிகுநலமய்
திக் (ருகஉ) சுரும்புபடுபண்மனையும (ருகஉ) ஏனைப்பூக்கொடியும் புரண்மானவெய்ந்து
(ருகஉ) புதுமலர் தெருவுடன் சமழத் (ருகஉ) தொடியையயீசி (ருகஉ) மணங்கமழ்
மனதொடும் (ருகஉ) பறவைபோலச் (ருகஉ) சென்று பொய்தலயர (ருகஉ) வெணக்
கூட்டுக.

செல்வரும் பிறரும் மேவப்பட்ட (ருகஉ) அணங்குடை நல்ல இல்லிலே மணம்பு
ணர்க்கோங்கிய (ருகஉ) பாசிலழைமகளிர் (ருகஉ) ஒண்கடர்வியாக்கத்தே (ருகஉ) சிறி
யாழைப் (ருகஉ) பண்ணுப்பெயர்த்து (ருகஉ) வீழ்தனைதழிவி (ருகஉ) நாணுக்கொ
ள (ருகஉ) வெண்கூட்டுக.

கணம் கொள் அயுணர்க் கடத்த பொலந்தார் மாயான் மேய ஒண நன்னுள்—
திரட்சியைக்கொண்ட அயுணனாவென்ற பொன்னறச்செய்த மாலையினையுடைய மா
மையையுடையோன் பிறத்த ஒணமாய்கன்குளில் ஊரிலுள்ளாரெடுத்த விழவி
டத்தே,

[கோணம் தின்ற வடுவாழ் முகத்த, சாணம் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை, மறங்
கொள் சேரி மாறபொரு செருவின், மாறா துற்ற வடுப்படு நெற்றி:]

மறம் கொள் சேரி மாற பொரு செருவின் மாறாது உற்ற வடுப்படு நெற்றி—இற்
றைகாட் போர்செய்துமென்றுகருதி மறத்தைக்கொண்டிருக்கின்ற தெருவுகளில் தம்
மிற்தும் மாறாய்ப்பொருகின்ற போரின்கண்ணே கின்ற அடிமாறமையாற்பட்ட வடு
வழுந்தின நெற்றியினையும்,

சுரும்பு ஆர் கண்ணிப் பெரும்புகல் மறவர்— சுரும்புகள்நிறைந்த போர்ப்பூவியை
யும் பெரியவீரப்பத்தினையுமுடைய மறவர்,

அத்திருகளிற்பொரும் சேரிப்போர்வற்றார், அய்லுர்க்கு இயல்பென்று.

[கடுங்களிறோட்டலின்:] கோணம் தின்ற வடு ஆழ் முகத்த (ருகஉ) சாணம் தின்
ற சமம் தாங்கு தடக் கைக் (ருகஉ) கடுங்களிறு ஒட்டலின்—தோட்டிபெட்டின வடு
வழுந்தின முகத்தையுடையவாய்க் கொலைபழக்கும் போர்யாளை பலகாலமெடுத்தலால்
தழும்பிருந்த போரைத்தாங்கும் பெரியகையினையுடைய கடியகளிறை ஒட்டகையி
னாலே,

[காணாக ஈட்ட, நெங்கணாக் காழக நிலம்பர வுறப்ப:] காணாக் நெங்கணாக்
காழகம் ஈட்ட பரல் நிலம் உறப்ப—அவய்யாளைக்குமுன்னேயோடி அதன்வகை
யைக்காணும் பரிக்காரர் அவ்வியாளை பிடித்துக்கொள்ளுங்காலத்து மேல்வாராமல்
அஞ்சி மீளுதற்குச் சமைப்பித்த நெடிய களையையுடைய நிலிறத்தையுடையபுடை
வைகளிலே வைத்துச் சிந்தினைகப்பணம் நிலத்தேகிடந்த கால்னைப் பொதுக்கும்படி,

நெருஞ்சிமுள்ளுப்போல முனைபட இரும்பால் திரளச்சமைத்தத் துவற்றியா
னையஞ்சுமென்று அவர்மடியிலேவைத்த கப்பணத்தைப்பரல்போறவிற் பரவென்றார்.
*“வேழங், காய்த்தனன் கடுகவுந்திக் கப்பணஞ் சிதறினானே” என்றார்பிறரும்.

* சிவசகிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உருக:—“ஏத்தல்வே திருத்த யானை
யிர்த்தன வெந்நெற் கண்ணி - நாந்தக வழுவர் கண்ணார் உற்றென கடுங்கி மன்னா-
சாய்த்தபின் தறுக ணுண்மைக் கட்டிபங் காரன் வேழங் - காய்த்தனன் கடுக வுந்திக்
கப்பணஞ் சிதறினானே.”

கந்தவர் தழைப்பது திந்தா—கடியாட்டென்கையுண்டு மகிழ்ச்சியிற்
குத் திரிதலைச்செய்ய,

புலகுபு (100) பொருது மகிழ்வு தெற்றி (100) முதலியவற்றையுடைய
மகிழ்வு (100) மகிழ்ச்சி (100) மாற்றப்பத் (100) திரிதா (100) வெணச்
கட்டி.

கந்தவர் கந்தவர் புதல்வாப் பவந்து—தங்கவார் இம்மைமறுமையிற் பெரும்
பவன்பவனென்று மகிழும்படி நினைக்கப்பெற்று,

பின்னத்து ஏத்து வினாழல் அமுதம் உற—பாலாட்டிடங்கொண்டேந்திய இவைய
முலை பால்சாக்கும்படி,

புலகுபு (100) திந்தா பொலிந்த சுற்றமொடு, மனமனை மகளிர் குளந் ரமர:]

புலகுபு புனிறு திந்தா குளந் அயர—புலகுபு திந்தையுடைய கன்றனினமகிழ்
யிற் கிளங்குதினகுளந் திரிதலைமற்றுக் குளத்திரிதலை குளிக்கையினுலே,

கந்தருல் மகிழ் பேணி (100) —முதற்குல்கொண்டமகளிர் இவ்வாறே இடுக்க
னினத்திற் புதல்வாப்பவந்துட்டென்கமென்று தெய்வத்தைப்பரவித் குறைதீர்த்தபின்,

பொலிந்த சுற்றமொடு—மீக்க சுற்றத்தாருடனே,

மனமனை மகளிர்—செய்வதையுடைய மனமகளிர்,

திவ்விருக்கும் குடிப்பிறந்த மகளிர்.

தவடி மெய்க்கிதத்தச் செய்வது பண்ணி—வலிக்கட்டினை யாழிற்றண்டிலே
கட்டிச் செய்வதென்னும் பண்ணுவாசித்து,

திவடிச் சுறவே அநினரம்பும் கூறினார்.

குளப் புனற் கல்யாழ் முடிவொடு ஒன்றி—குறலென்னுநரம்பு கூடின வன்னம்
சுருதிய யாழுடனே முதலும்பொருத்தி,

புலகுபு (100) திரிதா—மெல்லியநீர்மைமையுடைய கிறுபறையொலிப்ப,

புலகுபு—புலகுபுவுடனும் பொருள்கள் பலவற்றுடனே,

ஒன் கூட் விளக்கம் முத்து—ஒன்னிய கூட்விளக்கம் முற்பட,

மடைவொடு—பாற்போனவமுதலிய சோறுகளை,

பல் ம மயிற் மென்மெல இயல்—சுருதிய பெருமையையுடைய மயில்
போலே மெத்தென மெத்தென நடந்து,

[கந்தருள் மகளிர் பேணிகளை தொழுது:]

கைதொழுது—கையாடுகிறது,

பெருத்தோட் சாலினி மகிழ் பொருசார்:]

பெருத்தோட் சாலினி மகிழ்—பெரிய தோளினையுடைய தேவராட்டியோடே
மகிழ்,

மனமனைமகளிர் கிலர் (100) புதல்வாப்பவந்து (100) புனிறுதீர்த்து (100) குள
நீராடுதலென (100) அதுகண்டு கந்தருள்மகளிர் பேணிக் (100) குறைதீர்த்தபின்
பொலிந்தசுற்றத்தோடே (100) பசுவுடன் (100) சாலினியோடே (100) பண்ணி
(100) ஒன்றி (100) திரிதா (100) திவ்விடுகென்று (100) கைதொழுது (100)
மடைவை (100) மகிழ் (100) வெண்கட்டிக்.

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

அருப் கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ—அரிய அச்சத்தைச் செய்யும் வேலன் இய்யிடுக்கென் முருகனூல்வந்ததெனத் தான்உறிய சொல்லின்கண்ணே கேட்டோரை வளைத்துக்கொண்டு,

பின்னையார்வேலை யெடுத்தலின், வேலனென்றார். என்றது - கழங்குவைத்துப் பின்னையாரால்வந்ததென முற்புறப் பின் வெறியாடுவெனென்று ஆடுமுறைமை கூறிற்று.

அரிக் கூடு இன்னியம் கறங்க—அரித்தெழும்ஒசையையுடைய சல்லி கரடி முதலியவற்றோடேகூடின இனிய ஏனைவாச்சியங்கள் ஒலியாழிற்,

[நேர்நிறுத்துக், கார்மலர்க் குறிஞ்சி குடிக்கடம்பின், சீர்மிகு கெடுவேட் பேணி:]

கார் மலர்க் குறிஞ்சி குடி—கார்காலத்தான் மலையையுடையவாகிய குறிஞ்சியைச்சூடி,

கடம்பின் சீர் மிகு கெடுவேன் நேர் நிறுத்துப் பேணி—கடம்புகுறிதலால் அழகு மிகுகின்ற முருகனைச் செவ்விதாகத் தன்மெய்க்கண்ணேநிறுத்தி வழிபடுகையினாலே,

தழுஉப் பிணையு—மகளிர் தம்முட்டமுவிக் கைக்கோத்து,

மன்றுதொறும் நின்ற குரவை—மன்றுகடோறும்நின்ற குரவைக்கூத்தம்,

சேரிதொறும்—சேரிகடோறுநின்ற,

உரையும்—புனைந்துகாணும்,

பாட்டும்—பாட்டுக்களும்,

ஆட்டும்—பலவகைப்பட்டகூத்துக்களும்,

வீனாஇ—தம்மிற் கலக்கையினாலே,

வேறு வேறு கம்பலை—வேறுவேறுகிய ஆரவாரம்,

வெறி கொள்பு மயங்கி—ஒழுங்குகொண்டு மயங்கப்பட்டி,

பேர் இசை * நன்னன் பெரும்பெயர் நன்னுள்—பெரியபுகழையுடைய நன்னன்கொண்டாடுகின்ற பிறந்தநாளிடத்து,

அவன்பெயர் அந்நான் பெறுதலின், பெரும்பெயரைப்பெற்ற நன்னுளென்றார்.

சேரி விழுவின் ஆர்ப்பு எழுந்தாங்கு—சேரிகளிலுள்ளார் கொண்டாடுகின்ற விழாவாலே ஆரவாரமெழுந்தாற்போல,

முந்தையாமம் சென்ற பின்றை—முற்பட்டசாமம் நடந்தபின்பு,

கொண்டிமகளிர் (இஅக) பொய்தலையரப் (இஅக) பாசிறைமகளிர் (இஎக) வீழ்துணைதழிஇ (இசக) நாணுக்கொள (இஇஅ) மறவர் (இகக) மழிச்சிறந்துதிரிதரக் (இகக) கடுஞ்சுன்மகளிர்க்கைதொழுது (சாக) மடுப்ப ஒருசார் (சக௦) கெடுவேட்பேணுகையினாலே (சகச) மன்றுதொறுநின்ற குரவையும் சேரிதொறுநின்ற (சகந) உரையும் பாட்டும் ஆட்டும் விரவுகையினாலே (சகச) வேறுவேறுபட்டகம்பலை (சகஎ) சேரிவிழுவின் ஆர்ப்பெழுந்தாங்கு (சகக) வெறிகொள்புமயங்கப்பட்டி (சகஎ) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (சகஉ) யெனக்கூட்டுக.

ஒருசார் (சக௦) வீனாஇ (சகக) யென்க.

பணிலம் கவி அவிந்து அடங்க—சங்குகள் ஆரவாரமொழிந்து அடங்கித்திடக்க,

* நன்னன் - ஓர்குறுநிலமன்னன்.

காழ் சாய்த்து கொடை நயில் செஞ் கடை அடைத்து—சட்டக்காலவாங்கி
ப் பண்டங்களுக்கு விசேஷமும் செடியகடையையடைத்து,

மட மதர் ஒன்பதாழ மகலிர் பள்ளியயா—மடப்பத்தினையும் செருக்கினையும்
ஒன்பரிய அணிகலங்களைமுடைய மகளிர் துயிலுதலைச் செய்ய,

[கல்வரி யிழுஅல் புறாய் மெல்லடை, யயிருருப் புற்ற வாடமை விசயங், கவ
வொடு பிடித்த வகையமை மோதகம்:]

விசயம் ஆடு அமை நல் வரி இழுஅல் புறாயும் மெல்லடை—பாகிலே சமைத்த
லமைத்த கல்லவரிமுடைய தேனிலுலையொக்கும் மெல்லிய அடையினையும்,

கவவொடு ஆயிப்பிடித்த வகை அமை உருப்பு உற்ற மோதகம்—பருப்புத்தேங்
காயுமாபிய வள்ளிகடுவாடே கண்டசெருக்ககாடட்டிப்பிடித்த வகுப்பமைந்த வெம்
மைபெருத்தின அப்பங்கையும,

பிஞ்சேற்றல் டையிர் துங்குபணர் உறங்க—இனிய பாகோடு சேர்த்துக்கரை
த்த மாவியமுடைய அப்பவாணிகரும் அவற்றோடேயிருத்து துங்குவனராயுறங்க,

பிழவின் ஆகம் வயிரிபர் மடிய—திருநாளின்கண்ணே கூத்தாடுங்கூத்தர் அத
னையொழித்த துயில்கொள்ள,

பாடி துன்று அயித்த பனிக் கடல் புறாய—ஒலித்தைத்தடங்கின குளிர்த்த கடலை
யொக்க,

பாயல் வளர்வோர் கண் இனிது மடுப்ப—படுக்கையிலே துயில்கொள்ளுவோர்
கண் இனிதாகத் துயில்கொள்ள,

[பாளுட் கொண்ட கங்கு லிடையது:]

பாளுட் கொண்ட கங்குல்—பதினைந்தாநாழிகையை முடிவாகக்கொண்ட
கங்குல்,

[பேயு மணங்கு முருகுகொண் டாய்கோற், கூற்றக் கொஃறேர் கழுதொடு
கொட்ப:]

பேயும் அணங்கும் உருகுகொண்டி கழுதொடு கொட்ப—பேய்களும் வருத்துக்
தெய்வங்களும் வடிவுகொண்டி கழுதுடனே சுழன்றுதிரிய,

கழுது - பேயிலொருசாதி.

ஆய் கோற் கூற்றக் கொஃறேர் அச்சமந்யாது ஏமமாகிய(சுகூஉ) மதுரை(சுகூஉ)
பெளக்கட்டி யாக்கைகிலையாதென்றத்த மறுமைக்குவேண்டுவன செய்துகொ
ண்டமையின், அழகிய கோலமுடைய கூற்றத்தின் கொலைக்குஞ்சாமற் காவலுண்
டாயிருக்கின்றவனாக.

* “கரும்பாட்டிக் கட்டி *** பரிய திலக.” என்றார் பிறரும். கொஃறேர் - கால
சக்கரம்.

இரும்பிடி மேன்த் தேல் அன்ன இருள் சேர்பு—கரியபிடியின்கண்ணேமேவின
தோலையொத்த கருமை தமக்கு இயல்பாச்சேரப்பட்டு,

திருள் - கருஞ்சட்டையுமாம்.

* நாலடியார், அரண்வலியுறுத்தல், ௫—“கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகலைக்
கொண்டார் - தரும்பெழுத்து வேக்காற் தயராண் டெவார்-வருத்தி யுடம்பின் பயன்
கொண்டார் கூற்றம் - வகுக்காற் பரிய திலக.”

கல்லும் மரனும் தனிக்கும் கூர்மை நிலன் அகற் றுளியர் (சுசக) — கல்லையுமா
த்தையுமறுக்கும் கூர்மையையுடைய நிலத்தையாமும் ளுளியையுடையராய்,

நிலத்தை அகழுங்காலத்து இடைப்பட்ட கற்களுக்கும் மரங்களுக்கும் வாய்மடி
யாதென்றார்.

தொடலை வாளர் — துங்கிட்ட வாளினையுடையராய்,

தொடுதோல் அடியர் — செருப்புக்கோத்த அடியினையுடையராய்,

[குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நனைக் குறம்பிடிச், சிறந்த கருமை நுண்வளை
நுணங்கற, னிறங்கலர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னு லேணிப் பன்மாண் சுற்
றினர், நிலனக முளியர்:]

சிறந்த கருமை நுண்வளை நுணங்கு அறல் — மிக்ககருமையினையுடைய நுண்
ணியதொழில்களையுடைய நுண்மை தன்னிடத்தே பற்றுதலையுடையது,

என்றது இறைமூடிந்தசேலையென்றவாறு; ஁குபெயர்.

குறங்கிடைப் பதித்த கூர் நனைக் குறம்பிடி — அச்சேலைகட்டினமருங்கிற் குறங்
கிடைத் தெரியாமற் கிடக்கும்படியமுத்தின கூரிய முனையினையுடைய சிலசொட்டை,

நிறம் கலர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர் — பலநிறங்களைத் தன்னிடத்தேகைக்கொ
ண்டு கைசெய்யப்பட்ட நீலநிறத்தையுடைய கச்சினையுடையராய்,

என்றது: — கட்டினசேலையிடத்தே செருகித் தடையுடனேசேர்ந்துகிடக்குஞ்
சொட்டையின்மேலேகட்டின நீலக்கச்சினொன்றவாறு. அதுதெரியாமல் துடை
யுடனேசேர்ந்துகிடத்தலிற் குறங்கிடைப்பதித்தவென்றார்.

மென்னுல் ஏணிப் பன்மாண் சுற்றினர் — மெல்லிய நூலாற்செய்த ஏணியை அ
னாவிலே பலவாய் மாட்டிமைப்படச்சுற்றிய சுற்றினையுடையராய்,

மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழுவெறிந்தாற் கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும்
படி இரும்பாற்சமைத்ததனைத் தலையிலேயுடைய நூற்கயிற்றை உள்ளேவிழுவெறித்து
அதனைப் புறம்பேசின்றுபிடித்துக்கொண்டு அம்மதிலை ஏறுவராகவின், ஏணியென்றார்.

கலன் நகைஇக் கொட்கும் — பேரணிகலங்களைநச்சதலாலே அவற்றையெடுத்த
தற்கு இடம்பார்த்துச்சூன்ருதிரியும்,

கண் மாறு ஆடவர் ஒடுக்கம் ஒற்றி — கீழித்தகண்இமைக்குமளவிலே மறைகின்ற
கள்வர் ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடத்தைவேய்த்து,

செருப்பைத்தொட்டுக் கச்சைக்கட்டி நூலேணியைச்சுற்றி ளுளியையெடுத்து
வாளைப்பிடித்துக்கொட்குங்கண்வொன விளையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று விளையெச்
சமாய்சிற்றுகூறு, * “முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே” என்னுஞ்சுத்திரத்தா
னுணர்க.

வயக் களிறு பார்த்தும் வயப்புலி போல ஒற்றி (சுசஉ) — வலியகளிற்றை இரை
யாகப்பார்த்தும் வலியபுலியைப்போலே வேய்க்கையினுலே,

துஞ்சாக் கண்ணர் — துயில்கொள்ளாத்கண்ணையுடையராய்,

அஞ்சாக் கொண்கையர் — பேய்முதலியவற்றிற்கு அஞ்சாத கோட்பாட்டையு
டையராய்,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், சுச.

அதித்தோர் புதழ்த்த ஆன்மையர்—களவிற்பொழியைநின்றவர்களாலே புதழ்ப் பட்ட களவிற்பொழியை ஆளுந்தன்மையையுடையராய்,

[செறிந்த தூல்வழிப் பிழையா துணங்குதன் டேர்ச்சி, யூர்காப் பாள்:] துணங்கு செறிந்த தூல்வழிப் பிழையா துண்டேர்ச்சி ஊர்காப்பாள்— துண்மைசெறிந்த தூலி ல்வழியைத்தப்பாத துண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய ஊரைக்காத்தற்பொழியை ஆளுத லையுடையராய்,

களவுகாண்டற்குப் காத்தற்குங்கூறிய தூல்கள்போவானொன்றார்.

தூல்வழிப்பிழையா ஊனெனக்கூட்டி தூலிற்சொன்னபடி சமைந்தலுள்ளுமாம்.

ஊக்கருங் கணையினர்—தப்பக்கருதிமுயல்வார்க்குத் தப்புதற்கரிய அம்பிணையு டையராய்,

தேர் வழங்கு தெருவில் நீர் நிரண்டு ஒழுக மழை அமைத்துற்ற அநானாள் அம யமும்—தேரோடுத்தெருவின்கண்ணே நீர்நிரண்டொழுகும்படி மழை மிகப்பெய்த நகராளைய பொழுதிலும்,

அசைவிலர் எழுத்து நயம்வந்து வழங்கலின்—காவலிற் தப்பிலராய்ப்போந்த விருப்பத்தோன்றி உலாவுகையினாலே,

[கடவுள் வழங்குப் கையறு கங்குலம்:] இடையது (ககக) கடவுள் வழங்கும் கை அறுகங்குல்—இரண்டாஞ்சாமத்திற்கும் நான்காஞ் சாமத்திற்கும் நவிவிடத்ததா றிய தெய்வங்களுலாவுஞ்செயலற்றகங்குல்,

உம்மையை யாமமுமெனப் பின்னேகூட்டுக.

[அச்ச மறியா தேம மாகிய, மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி:]

மற்றையென்பதனை முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை யென்பதன்பின்னும் மூன் றாஞ்சாமத்தினோடுங் கூட்டுக.

அச்சமறியா தேமமாகிய என்றும், மற்றையென்றும் யாமமென்றும் பிரித்து முன்னே கூட்டுக.

பகல் உறக் கழிப்பி—இங்ஙனம் பகுத்தலுறும்படி போக்கி,

முந்தையாமஞ் சென்ற பின்றை (கஉ௦) மற்றைப் (கடுக) பானாட்கொண்டகங் குல் (ககக) யாமத்தையும் மற்றை (கடுக) இடையதாறிய (ககக) கடவுள்வழங்கும் கங்குல் (கடுக) யாமத்தையும் (கடுக) கலியவித்தடங்கப் (கஉச) பள்ளியயா (கஉக) உறங்க (கஉ௪) வயிரியர்மடியப் (கஉ௮) பேயும் அணங்குமுருவுகொண்டு (ககஉ) எழுதொடுகொட்ப (ககக) ஊர்காப்பாள் (கச௪) புலிபோலக் (கசக) கண்மாறாடவர் ஒடுக்கமொற்றகையினாலே (கசஉ) கண்ணராய்க் கொள்கையராய் (கசச) ஆன் கையராய்க் (கசடு) கணையராய் (கச௪) அநானாளமயமும் (கசக) எழுத்துகையம்வந் தவழங்கு (கடு௦) பனிக்கடல்புரையப் (கஉக) பாயலின்வளர்வோர் கண்ணி னிதமெப்பப் (கக௦) பகலுறக்கழிப்பி (கடுக) யெனமுடிக்க.

இங்ஙனங் கழிக்கின்றது இராப்பொழுதென்றுணர்க.

[போதுபிணி விட்ட கெழுகறம் பொய்கை:] பிணி விட்ட போது கமழ் நறும் பொய்கை— தனையவிழ்த்த பூக்கன்றறம் நறிய பொய்கைகளிலே,

[தாதன் டெய் போதுநூன் றுக்கு:] போது தாது உண் தம்பி நூன்ருங்கு— அப்பூக்கெல் தாதையன்னுத்தம்பின் பாடினாற்போல,

[ஓத லந்தனர் வேதம் பாட:] வேதம் ஓதல் அந்தனர் பாட—வேதத்தை முற்ற ஓதுதலையுடைய அந்தனர் வேதத்திற் றெய்வங்களைத்துதித்தவற்றைச் சொல்ல,

[சினிதி கொண்டு நரம்பினி தியக்கி, யாமோர் மருதம் பண்ண:] யாமோர் சிர் இனிதகொண்டு நரம்பு இனிது இயக்கி மருதம் பண்ண—யாமோர் தாளவறுதியை இனிதாக உட்கொண்டு நரம்பை இனிதாகத்தெறித்து மருதத்தைவாசிக்க,

காமோர் கடுங் களிது கவளம் கைப்ப— பரிக்காரர் கடியகளிற்றைக் கவளத் தைத்தீற்ற,

நெடுந்தேர்ப் பனை நிலைப் புரவி புல்லுணுத் தெவிட்ட— கெடியதேரிலேபூணும் பந்தியினிற்றலையுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக் குட்ட,

பல் வேறு பண்ணியக் கடை மெழுக்கு உறுப்ப—பண்டம்விற்பார் பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்கலையுடைய கடைகளை மெழுகுதலைச்செய்ய,

கள்ளோர் களி கொடை துவல—கள்ளைவிற்போர் களிப்பினையுடைய கள்ளிற் கு லிலைசொல்ல,

களி - ஆகுபெயர்.

இல்லோர் நயந்த காதலர் கவவுப் பிணித் துஞ்சி—கற்புடைமகளிர் தாங்கள் விரும்பின கணவருடைய முயக்கத்திற்பிணிப்பாலே துயில்கொண்டு,

புலர்ந்து விரி விடியல் எய்த விரும்பி—இருண்மாய்ந்து கதிர்விரிசென்ற விடியற் காலத்தைப் பெறகையினுலே அக்காலத்தி இல்லத்திற்செய்யத்தருவனவற்றைச் செய்தற்குவிரும்பி,

கண் பொரா எறிக்கும் மின்னுக்கொடி புரைய — கண்ணை வெறிபோடப்பண் ணிவிளங்கும் மின்னொழுங்கை யொப்ப,

ஒண் பொன் அவிர் இழை தெழிப்ப இயலி—ஒள்ளிய பொன்னாற்செய்துவினங் குஞ் சிலம்புமுதலியனவொலிப்பப் புறம்போதுகையினுலே,

திண்கவர் கல்லில் கதவங் கரைய — திண்ணியகவர்கலையுடைய கல்லவகங்களிற் கதவுகளொலிப்ப,

உண்டு மகிழ் தட்ட மழலை நாவிற் பழஞ்செருக்காளர் தழங்கு குரல் தோன்ற— கன்னையுண்டு களிப்பினைத் தம்மிடத்தேதடுத்தக்கொண்ட மழலைவார்த்தையை யுடைய நாவினையுடைய பழையகளிப்பினையுடையாருடைய முழங்குகின்ற குரல்க டோன்ற,

குதர் வாழ்த்த மாகதர் துவல—நின்றேத்துவார்வாழ்த்த இருந்தேத்தவார் புக ளைச்சொல்ல,

வேதாள்கொடு நாழிகை இசைப்ப — வைதாளிகள் தத்தந் துறைக்குரியனவ ற்றையிசைப்ப நாழிகைசொல்லுவார் நாழிகைசொல்ல,

நாழிகை - ஆகுபெயர்.

இமிழ் முரசு இரங்க—ஒலிக்கின்ற பள்ளியெழுச்சிமுரசு ஒலிப்ப,

ஏறு மாறு சிலைப்ப—ஏறுகள் தம்முண்மாறுபட்டு முழங்க,

பொறி மயிர் வாரணம் வைகறை இயம்ப—பொறியினையுடைய மயிரினையுடை ய சொழிச்சேவல் விடியற்காலத்தை அறிந்துகூவ,

யானையட்டுருகின் சேவலொடு காமர் அன்னம் களைய—வண்டாழங்குருகி
ஐயைய சேவல்களோடே விருப்பத்தையுடைய அன்னச்சேவல்களும் தமக்குரிய
பேடைகளை யழைக்க,

அணி மயில் அகய—அழகியமயில்கள் பேடைகளையழைக்க,
பிறபுணர் பெருங்கனிற் முழங்க—பிடியோடேகூடின பெரியயானைகள் முழங்க,
[முழுவலிக், கூட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழும்:] வயமாக் கூட்டுறை முழு
வலிப் புலியொடு குழும் — சாடிமுதலிய வலியவிலங்குகள் கூட்டிலேயுறைகின்ற
நிக்கலையையுடைய புலியுடனே முழங்க,

வானம் நீட்டிய நீறிற் விசும்பின்—ஆகாயம் தனக்குவடிவின்றென்னுந் தன்
மைநில்குதற்கு மேகபடலத்தால் நிலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே,
இனிச் செக்கர்வானம்போன விசும்பென்பாருமுளர்.

மின்னு நிரிர்ந்தனையராடு—மின்னுதுடங்கின தன்மையினையுடையராய்,
நறவு மழிந்த—மதவையுண்டு,
மான் இழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த பருஉக்காழ் ஆரம் சொரிந்த முத்தமொ
டு—மாட்கிணைப்பட்ட பேரணிகலங்கனையுடைய மகளிர் கணவரோடேபுலந்தனரா
யதுத்த பருத்தியுடைய வடமாகிய ஆரஞ்சொரிந்த முத்தத்தோடே,
மகளிர் மழிந்து புலந்தனராய்ப் பரிந்த முத்தமென்க.

[பொன்சுடு நெருப்பினிலமுக்கென்ன:] பொன் சுடு நெருப்பு உக்க நிலம் என்
ன—பொன்னையுருக்குகின்ற நெருப்புச்சிந்தின நிலம்போல,
என்றது - கரியுந் தழுவும் பொன்னுஞ் சிந்திக்கிடந்தாற்போலவென்றதாம்.

[அம்மென் குரும்பைக் காய்படுபு பிறவும்:]
பிறவும்—முத்தொழித்த மாணிக்கமும் மரகதமும் பொன்னும் மணிகளும்,
அம்மென் குரும்பைக் காய் — அழகிய மெத்தென்ற இளைதாகிய பச்சைப்
பாக்கும்,

படுபு—கீழுத்து,
தரு மணல் முற்றத்து—கொண்டுவந்திட்ட மணலையுடைய முற்றத்தே,
அரி ஞிமிறு ஆப்ப—வண்டுகளும் மீனிறுகளும் ஆரவாரிப்ப,
மெல்பூஞ் செம்மலொடு தேன்கலம் சிப்ப—மெல்லிய பூவாடல்களுடனே நல்ல
பூண்களையும் பெருக்கிப்போகும்படி,

முத்தத்தோடே பிறவும் காயும் முற்றத்தேவிழுக்கையினாலே அவற்றையும் செம்ம
லோடே கலங்களையும் அரிமீனிறுர்ப்பச் சிப்பவென்க.

இரவுத் தலைப் பெயரும் ஏமவைகறை—இராக்காலம் தன்னிடத்திலின்றும்
போகின்ற எல்லாவுயிர்க்கும் பாதகாவலாகிய விடியற்காலத்திலே,

பாடப் (அகௌ) பண்ணக் (அகௌ) கைப்பத் (அகௌ) தெவிட்ட (அகௌ) உறுப்ப
(அகௌ) துவலக் (அகௌ) களையத் (அகௌ) தோன்ற (அகௌ) வாழ்த்த துவல (அகௌ)
இசைப்ப (அகௌ) இரங்கச் சிலிப்ப (அகௌ) இயம்பக் (அகௌ) களைய அகவ (அகௌ)
முழங்கக் (அகௌ) குழும் (அகௌ) சிப்பத் (அகௌ) தலைப்பெயருமெனமுடிக்க.

மை படு பெருத்தோன் மூவர் ஒட்டி இடைப்புலத்த ஒழிந்த ஏந்து கோட்டு
யானை—பித்தோன் குற்றப்படுத்தற்குக்காரணமான பெரியதோனையுடைய மழுவனாக்

கெடுத்து அவர்விட்டிப்போகையினாலே போர்க்களத்திலின்ற ஏந்தினகொம்பினையுடைய யானைகளும்,

மழவர் - சிலவீரர்.

பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப் புரல்—பகைவர்நாட்டிலே கைக்கொண்டெவந்த பாய்ந்தசெல்லும் செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

[வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிச், காய்மின முன்பிற் கடுங்கட் கூளியர், ஊர் சுடு விளக்கிற் தந்த வாயமும்:] காய் மினம் முன்பிற் கடுங்கண் கூளியர் ஊர் சுடு விளக்கின் ஆள் செல நூறி வேல் கோலாகத் தந்த ஆயமும்—எரிசின்ற சினத்தையுடைத்தாகிய வலியினையும் தறுகண்மையினையுமுடைய வாயக்கரையிலிருந்த வேட்டுவர் பகைவருரைச்சுடுகின்ற விளக்கிலே நிகாகாத்திருந்தவீரரை மாளவெட்டி வேல் கோலாக அடித்துக்கொண்டெவந்த பசுத்திரளும்,

நாடு உடை நல்லெயில் அணங்குடைத் தோட்டி — அகநாட்டைச் சூழவுடைத்தாகிய முழுவாண்களிலிட்ட வருத்தத்தையுடைய கதவுகளும்,

நாடொறும் விளங்கக் கைதொழுதப் பழிச்சி நாள் தர வந்த விழுக்கலம்—நாடொறும் தமக்குச்செல்வமிற்கும்படியாகக் கையாற்றொழுதுவாழ்த்தி நாட்காலத்தே திறையாகக்கொண்டெவர் வந்த சீரியகலங்களும்,

அனைத்தும்—அத்தன்மையனபிறவும்,

கங்கை அம் பேரியாறு கடல் படர்ந்தாங்கு அளந்து கடை அறியா மதுரை (சுகக)—கங்கையாகிய அழகிய பெரியயாறு ஆயிரமுகமாகக் கடலிலேசென்றாற் போல அளந்து முடிவறியாத மதுரை,

வளம் கெழு தாரமொடு—வளப்பம்பொருந்தின அரும்பண்டங்களோடே,

[புத்தே ஞாலகங் கயினிக் காண்வர:] புத்தேன் உலகம் காண்வரக் கவினி—தேவருலகம்வந்து காணுதலுண்டாகத் தான் அழகைப்பெற்று,

கூற்றக் கொஃதேர் (சுகக) அச்சமறியாதேமமாகிய (சுகஉ) மீக்குப்புகழெய்திய மதுரையென்க.

பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (சுகக) இருபெருசியமத்து (சுகஉ) நாளங் காடிக்கம்பலை (சுகௌ) நாடார்த்தன்றேயாய் (சுகஅ) அல்லங்காடியழிதருகம்பலை (சுகச) புள்ளினிசையெழுந்தன்றேயாய் (சுகக) ஞாயிறு (சுகச) குன்றஞ்சேருகையினாலே (சுகஎ) மாலை (சுகஅ) புகுத்து (சுகஎ) பின்னர்க்க (சுகஅ) முத்தையாமஞ்சென்ற பின்றை (சுகஉ) மற்றைப் (சுகக) பாணுட்கொண்டகங்குல் (சுகச) யாமத்தையும் மற்றை (சுகக) யிடையதாகிய (சுகக) கடவுள் வழக்குங்கங்குல் (சுகஉ) யாமத்தையும் பகலுறக்கழிப்பிச் (சுகக) சீப்ப (சுகஅ) இரர்க்காலத் தன்னிடத்தினின்றும் போகின்றவைகையிலே (சுகஅ) வளங்கெழுதாரத்தோடே (சுகஎ) யானையும் (சுகஅ) புரலையும் (சுகஅ) ஆயமும் (சுகஉ) தோட்டியும் (சுகக) கலமும்அனைத்துங் (சுகக) கங்கையாறுகடற்படர்ந்தாற்போல (சுகச) அளந்துமுடிவறியாத (சுகஎ) மதுரை (சுகக) யென்க.

கவினிப் (சுகஅ) புகழெய்திய (சுகக) பெரும்பாணிருக்கை (சுகஉ) முதலியவற்றையுடைய மதுரை (சுகக) யென்க.

மீக்குப் புகழ் எய்திய பெரும்பெயர் மதுரை—மிகுத்துப் புகழப்பெற்ற பெரும்பொருளையுடைய மதுரை,

பெரும்பொருளென்றது விட்டினை; * “பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய” என்றார் பிறரும்.

[நிலைதலை மணந்த கரும்புபடு செந்தீ, மொண்பும் பிண்டி. யவழ்ந்த காவில்:]
நிலை தலை மணந்த பிண்டி.ச் கரும்பு படு செந்தீ ஒன்பு அவிழ்ந்த காவில்—கொம்பு
கள் தம்பிரிற்றலைகூடின அசோகினுடைய கரும்புகளுண்டாகு செந்தீப்போலும் ஒன்
னியபூவிரிந்த பொழிலிடத்தே,

கடர் பொழிந்து ஏறிய விளங்கு கதிர் ஞாயிற்று இலங்கு கதிர் இளவெயில்
தோன்றி யான்—ஒளியைச்சொரிந்து அத்தகிரியிலே போகவிளங்குகின்ற கிரணங்
களையுடைய ஞாயிற்றினுடைய விளங்குங்கிரணங்களின் இளவெயில் தோன்றினு
லொத்த மகளிர் (எகஉ),

என்றது—பூத்த அசோகம்பொழிலிடத்தே இளவெயில் எறித்தாற்போலப் புணர்
ச்சொயாற்பெற்ற நிபந்தையுடைய மகளிரென்க.

[தமனியம் வளைஇய தாவில் விளங்கிழை:] தாவில் தமனியம் வளைஇய விளங்கி
ழை—ஒட்டற்ற பொன் கடுமழுத்தினமணிகளைச்சூழ்ந்த விளங்குகின்ற பேரணிகல
ங்களையும்,

கிலம் விளக்குறுப்ப மேதகப் பொலிந்து—நிலத்தையெல்லாம் விளக்கமுறுக்கு
ம்படி கற்புமேம்படப் பொலிவுபெற்று,

மயிலோடு அன்ன சாயல்—மயிலோடு ஒருதன்மைத்தாகிய மென்மைவினையும்,

மாவின் தளிர் ஏர் அன்ன மேனி —மாவின்தளிரினதழகையொத்த நிறத்
திலையும்,

தளிர்ப் புறத்து ஈர்க்கின் அரும்பிய திதலையர்—தளிரினது புறத்தில் ஈர்க்குப்
போலத் தோன்றிய திதலையையுடையராய்,

கடர் எயிற்று—கடரிய எயிற்றினையும்,

ஒண்குழை புணரிய வன் தாழ் காதின — ஒள்ளிய மகரக்குழைபொருந்திய
வளவிய தாழ்ந்த காதினையும்,

[கடவுட்கயத் தமன்ற கடரிதழ்த் தாமரைத், தாதுபடம் பெரும்போது புரையும்
வான் முகத்து:] கயத்து அமன்ற கடவுட் கடர் இதழ்த் தாமரைத் தாது படம் பெரும்
போது புரையும் வான் முகத்து—குளத்திலே நெருக்கின தெய்வங்கட்குரிய நெருப்
புப்போலும் தழ்கையுடைய தாமரையினது தாதுண்டாம்பெரியபூவை ஒக்கும் ஒளியி
னையுடைய முகத்தினையும்,

ஆய் தொடி மகளிர்—நன்னகவாராய்த்த தொடியினையுமுடைய மகளிருடைய,

பொலிந்து (எஃ) திதலையராய் (எஃ) இழையினையும் (எஃ) சாயலினையும்
(எஃ) மேனியினையும் (எஃ) எயிற்றினையும் (எஃ) காதினையும் (எஃ) முகத்தினை
யும் (எஃ) தொடியினையுமுடைய மகளிர் (எஃ) என்க.

கறுத்தோன் புணர்ந்து—நீய தோன்முயங்கி,

கோதையிற் பொலிந்த சேக்கைத் தஞ்சி—சூக்குமால்களாற் பொலிவுபெற்ற
பெக்கையிலே துயில்கொண்டு,

புணர்ந்து பின்னைத் தயிலுக்காலத்துத் தனியேதுயிலுதல் இயல்பென்பதுதோ
ன்றப் புணர்ந்ததஞ்சியென்றார்.

* பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, ௯௦.

* “ஐந்தமுன் நடுத்த செல்வத் தமனியி னியற்றி” என்றார் பிறகும்.

நிரூபித்து துயில் எடுப்ப இனியின் எழுந்து — செல்வத்தைநினைந்தின்புறுதின்ற பற்றுள்ளம் உறக்கத்தையுணர்த்துணையினாலே அதுநினைத்து இனிதாகப் பின் எழுந்து,

என்றது - தன்செல்வம் இடையறாதொழுகுதற்கு வேண்டும் காரியங்களை விடியற்காலத்தே மனத்தானுரையவொழுவின், துயிலெடுப்புக்கு இது காரணமாயிற்று. † “வைகறை யாமம் துயிலெழுந்து தான்செய்யு, நல்லறனு மொன்பொருளுஞ் சிந்தித்து” என்றார் ஆசாரக்கோவையின்.

இனி நன்றாகிய துயிலென்றமாம்.

[தின்கா ழார நீவிச் கதிர்விடு, மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின், வரிக்க டைப் பிரச ழுகவன மொய்ப்ப, வெருத்தம் தாழ்த்த விரவுப்பூக் தெரியற், பொலஞ் செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம், வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு கடர்வ ரச், சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க, முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ, வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை, முருகியன் நன்ன வருவினை யாகி:]

வல்லோன் றைஇய வரிப் புனை பாவை முருகு இயன்றன்ன உருவினையாகி— சித்திரகாரி பண்ணப்பட்ட எழு திக்கைசெய்த பாவையிடத்தே தெய்வத்தன்மை நிகழ்த்தாற்போன்ற வடிவியையுடையையாய்,

என்றதனால், நாட்காலையில் அரசர்க்குரிய கடன்கள்கழித்துத் தெய்வவழிபாட்டொழிருத்தமை கூறினார்.

தின்காழ் ஆரம் நீவிச் கதிர் விடும் ஒண் காழ் ஆரம் கவைஇய மார்பின்—தின்காழிய வயிரத்தையுடைய சந்தனத்தைப்பூசி ஒளிவிடும் ஒள்ளியவடமாகிய முத்துக்குழந்த மார்பிலே,

நீவிப்பென்றுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது.

வரிக்கடைப் பிரசம் ழுகவன மொய்ப்ப—வரியையுடைத்தாகிய பின்னையுடைய தேனினமும் மற்றும் மொய்க்கப்படுவனவாகிய வண்டுமுதலியனவும் மொய்ப்ப,

எருத்தம் தாழ்த்த விரவுப் பூத்தெரியல்—எழுத்திடத்தினின்றிந்தாழ்த்த விரவுதலையுடைய பூமாலையையுடைத்தாகிய மாபென (எகக) முன்னேகட்டிக்.

பொலம் செயப் பொலிந்த நலம் பெறு விளக்கம் வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு கடர் வர — பொன்னுஞ்செய்கையினாலே பொலிவுபெற்ற மணிகளழுத்தின மோதிரம் வலிபொருத்தின பெரியகையில் வீரவனையோடு விளக்கம்வர,

சோறு அமைவுற்ற நீருடைக் கலிங்கம்—சோறு தன்னிடத்தே பொருந்துதலுற்ற நீரையுடைய துதல்,

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௩௪௩:— “ஐந்தமுன்றித்த செல்வத் தமனிமுன் றியற்றிப் பூம்பட் - டெந்திர வெழினி வாக்கி யின்முச வாசச் செப்புஞ் - சந்தனச் சாந்தச் செப்புச் தண்மலர் மாவை பெய்த - விந்திர நிலச் செப்பு மிணையவ ரேந்தி னாரே.”

† ஆசாரக்கோவை ௫:— “வைகறை யாமம் துயிலெழுந்து தான்செய்யு- நல்லறமு மொன்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதில் - தந்தையுத் தாயுத் தொழுதெழுந் வென்பதே - முந்தையோர் கண்ட முறை.”

என்றது சூர்மியிட்டதுகிலை.

உடை அணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ — உடைக்குமேலணியும் அணிக லங்கனாலே அதுபொலியுபெறுர்படி. தாழ்வின்றாகவுடுத்து,

புணர்ந்து துஞ்சி எழுந்து வருயினையாநி மாற்பிலே பிரசமும் மூசவனவும் மொய்ப்ப விளக்கம் தொடியொடுகெடர்வரக் கலிங்கத்தைக் கவைஇ யெனமுடிக்க.

வரு புணற் கற்கிறை கடுப்ப இடையறுத்து ஒன்னர் ஒட்டிய செருப் புகல் மற வர்— மிக்குவருகின்ற யார் நுகரிடத்துக் கல்வினைநின்று தாங்கொற்போலத் தம்ப டையைக்கெடுத்து மிக்குவருகின்ற பகைவர்படையை கடுவேதவிர்த்து அவரைக் கெடுத்த போராலிரும்பும் படைத்தலைவர்,

* “வருயினைப் புனலைக் கற்கிறை போல, வொருவன் மூங்கிய பெருமை யானா ம்” என்னும் மருதித்தறை கூறிஞர். இதுகூறவே முன்னர் மாராயம்பெற்றவர்களே இப்போரைச்செய்வரென்பது துண்புப் பெற்றாமாதலின், இவர்கள் ஏனாதிப்பட்டமு தலிய சிறப்புப்பெற்ற படைத்தலைவரென்பது பெற்றும்.

வாள் வலம் புணர்ந்த கிள் தான் வலம் வாழ்த்த— வாள்வெற்றியைப் பொருக் தின கினை முயற்சியின்வெற்றியை வாழ்த்த,

வில்லித் கவைஇக் கிளை தாங்கு மாற்பின் மா தாங்கு ஏறழ்த் தோள் மறவர்த் தம் மின் — வில்லி கிரம்பவலிக்கையினலே தன்னுள்ளையடக்கிக்கொண்ட அம்பின் விரையைத்தாங்கும் மாற்பினையுங் குதிரையைச்செலுத்தி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கும் வலியையுடைய தோளினையுமுடைய வீரரைக்கொணர்மின்;

தம்மின் - முன்னிலை முற்றுவினைத்திரிசொல். இது தம்பையிற் குதிரைநிலை கூறிற்று. கிளைதாங்குமாறு கூறவே கிளை துணையுறமொய்த்தலுங் கூறிற்று.

கல் கிடித்து இயற்றிய இட்டு வாய்க் கிடங்கின் கல்லெயில் உழந்த செல்வர்த் தம்மின்—கற்றறையைப் பொளிந்துபண்ணின இட்டிதாடிய கீர்வரும்வாயையுடைய கிடக்கினையுடைய முழுமுதலானத்தேறின்று வருந்தின வீரச்செல்வத்தையுடையாரைக் கொணர்மின்;

இல்து † “ஊர்ச்செரு வீழ்த்த மற்றதன் மறனும்” என்னும் புறத்துழிஞாத்து னை கூறிற்று.

கொல் ஏற்றுப் பைத்தோல் சீவாது போர்த்த மாக் கண் முரசம் ஒவில கறங்க— மாறுபாட்டையெற்றுக் கோற்றொழிவையுடைய ஏற்றினது செவ்வித்தோலை மயிர் சீவாமற்போர்த்த பெரிய கண்ணையுடையமுரசம் மாறாமனினன்று ஒலியாகிற்க,

எரி நிமிர்ந்தன்ன தாளை தாப்பப் பெருகல் யாளை போர்க்களத்து ஒழிய விழு மிய வீழ்த்த குரிகிலர்த் தம்மின்—செருப்புடந்தாற்போன்ற பகைவர்படைக்குகடுவே சென்ற பெரிய கல்ல யாணையைப் போர்க்களத்தே படவெட்டிச் சீரிய புண்ணி னூல்விழ்த்த தலைவரைக் கொணர்மின்;

இதற் ‡ “சேரெதிர்த் தெறித்தோர் பாடு” என்னும் தம்பைத்தறை கூறிற்று. பாடு, பெருமைபாசலின் அதுதோன்ற ஈனநிக் குரிகிலென்றார்.

* தொல்சாட்டியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், அ.

†	”	”	”	கௌ.
‡	”	”	”	கௌ.
§	”	”	”	கௌ.

முறைகருதுபு (எ.அ.) — முன்னுள்ளோர் காத்முறைமையை நாளும் உட்கொண்டு,
புனாயோர்ம்கு — நட்பிற் குற்றத்திந்தோர்பொருட்டு,

[தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை, நீர்யா மென்னுது முறைகருதுபு குட்டி:]

தொடுத்த பொலம் பூந் தும்பை குட்டி — சட்டப்பட்ட பொன்னுஞ்செய்த பூவீணை
யுடைய தும்பையைச் சூட்டி எயுதையினுலே,

நான்காமுருபு ஈண்டு அதற்பொருட்டு.

காழ் மண்டு எஃகமொடு கணை அலைக் கலங்கி — காம்பு குழைக்கினுள்ளேசெரு
கிண வேல்களுடனே அம்புகளுஞ்சென்று நிலைகுலைத்தலின் நிலைகலங்கி,

[பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து, வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப,
நோன்குறட்டன்ன ஐன்சாய் மார்பி, னுயர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தம்மின்:]

பிரிபு இணை அரிந்த நிறம் சிதை கவயத்து ஊன் சாய் — பலவாய்ப் பிரிந்தி
ணைந்த சந்துவாய்களற்ற பழைய நிறக்கெட்ட கவயத்தோடே ஊன்செட்ட,

நோன் குறட்டன்ன மார்பின் — வலிய சுகடையிற்குறட்டையொத்த மார்பிணையு
டையராகிய ஊக்கலரென்க (எசுசு).

வேலும் அம்புமபட்டு எங்கும் உருவிநின்றலிற் குறடும் அதிற்றைத்த உருளிகளும்
போன்றன மார்புகள். குறடு பட்டடைமரமுமாம்.

வரனத்தன்ன வளநகர் பொற்ப உயர்ந்த உதவி ஊக்கலர்த் தம்மின் — தேவருல
கையொத்த செல்வத்தையுடைய ஊர்கள் முன்புபோலே நட்புக்கொண்ட அகத்துழி
னையோரானும்படி உயர்ந்த உதவியைச்செய்த முயற்சியையுடையானாக் கொ
ணர்மின்;

என்றது — தமக்குடன்பாய் முற்றகப்பட்டோரை முற்றுவிலித்தற்குத் தாமேயுதவ
லின், மைந்துபொருளாகச்சென்று அம்முற்றுவிலிவித்து அவ்வுலகை அவர்க்கு மீட்டுக்
கொடுத்தமை கூறிற்று. இதனானே உழிஞைப்புறத்துத் தும்பைகூறினார்; என்னை?
* “கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற், சென்று வுயிரினின்ற யாக்கை” கூறு
தலானும் வளநகர் பெறும்படி உயர்ந்தவுதவிசெய்தமை கூறுதலானும்.

நிலந்த யானைக் கண்கிணை கவர்ந்த புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப் பூந்தெரியற் பெருஞ்
செய் ஆடவர்த் தம்மின் — உயர்ந்த யானைத்திரளினொழுங்குகளைக் கைக்கொண்ட
பூசிப்புலர்ந்தசாந்தினையும், விரவுசெய்யுடைய வியன்புமாலையினையும், பெரியசெய்கை
களையுமுடைய மண்டலங்கணையாள்கின்றவரைக் கொணர்மின்;

[பிறரும், யாவரும் வருக வேனோ ருந் தம்மென, வரையா வாயிற் செறுஅது:]

எனோரும் தம்மென வரையா — மண்டபத்தானாயும், அறக்கூறவையத்தானாயும்
கொணர்மினென வரைந்தகூறி,

வாயில் செறுது பிறரும் யாவரும் வருக என — வாயிலிடத்துத் தகையாமல் இ
வர்களைப்போல்வாரும் படையாளர்முதலியோரும் வருவாராகவேனக் கூறி,

இருந்து — இங்ஙனம் எளியையாயிருந்து,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௧௩.

[பாணர் வந்த பார்த்தியர் ஒருவர், யானைப் புலவனொருவர் வயிர்மீயர் ஒருவரை: யானைப் புலவனொரு பாணர் ஒரு பார்த்தியர் ஒருவரையிரியர் வருக என—கவி யாடிக் புதுவகுவாக்கியுடைய புலவனோடு பாணர் வருவாராக, பாணிக்கியர் வரு வாராக, உத்தர் வருவாராகவென அழைத்து,

[இருவரும் புக்கு நினைவார் பெல்லாம், புகொடிஞ்சி கெடுத்தேர் களிர்நொ டெம் வீடு:]

இருவரின் புறமும் இவ்வளர்க்கு எல்லாம் நீர் யானென்னுது (௭௧௮) கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிர்நொடெம் வீடு - அவர்கள் சுற்றத்தாராய் அவர்கள் பாதுகாக்கும் பெரிய இடமென்பெல்லாம் நீர்யானென்ற அவர்களைக்கேளாதே அவர்கள்காட்டின அள வைக்கொண்டு கொடிஞ்சியையுடைய கொடியதேர்மே யானைகளோடுங் கொடுத்து,

கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்ணித் தேர்த்தட்டின்முன்னே நடுவது.

களந்தோறும் கள்கரிப்ப—இடந்தோறும் கள்களியரிப்ப,

மார்த்தோறும் மை வீழ்ப்ப—மார்த்தலையிடோறும் செம்மறிக்கிடாய் படுப்ப,

கிணைகள் குட்டி உருக்கு அமைய—கிணைத்தையுடைய தசைகள் சுந்தலாலே அர்ச்சினம் உருகுதல்பொருத்த,

செய் களிந்த வறை ஆர்ப்ப—செய் கிறையப்பெற்றுப் பொரிக்கறிகளாரவாரிப்ப,

குருவக் குழ்ப் புதை மழை மங்குலிற் பார்த்து தோன்றா—கிறத்தையுடைய தா விப்பிலெழுந்த பதை மழையையுடைய திசைகள்போலே பார்த்து தோன்றப்பட்டு,

விளம் நகரால்—அதற்குமையுடைய வீடுகளாலே மிக்குப்புகழெய்திய மதுரை (௭௧௯) வென முன்னேகட்டிக.

கசர் - வீடுகள்.

அரிப்ப வீழ்ப்ப அமைய ஆர்ப்பத் தோன்றப்பட்டு அதற்குமையுடைய வென உடைமையொடு முடிக்க.

[பல்லாடை முதகுடுவியி, எல்லேன்வீழ் துறைபோதிய, தொல்லாணை நல்லாகிரி யர், புணர்கூட் ண்டெட புகழ்ச்சால் கிறப்பின்:]

கல் வென்வீழ் துறை போதிய—கல்ல யாகங்கட்குச்சூறிய துறைகளெல்லாம் முன்னர் முற்ற முடித்தவீட்ட,

தொல்லாணை நல்லாகிரியர் புணர்கூட்டு உண்ட—பழைய ஆணைகளையுடைய கல்லாகிரியர் தாங்கள் பின்புகட்டின கத்தழியாதிய கொள்ளையை அவரிடத்தே பெற் று அனுபவித்த,

புகழ்ச்சால் கிறப்பிற் பல்லாடை முதகுடுவியின்—புகழ்ச்சியமைந்த தலைமையினை யுடைய பல்லாக்காடை முதகுடுவிய்பெருகுமுதியுடையோலே நீயும் நல்லாகிரியரிடத் தே சேட்டிகின் (௨௦௮) என முன்னேகட்டிக.

வன்றத - அந்தளர்க்குச்சூறியமுறையி முன்னுள்ள கருமங்களைமுடித்துப் பின்னர்த் தத்தவகையாசாய்ந்தமெய்ப்பொருளுணர்ந்த வீட்டின்பமெய்திய ஆசிரி யரிடத்தே தானும் அம்முறையினைவென்று வீட்டின்பத்தைப்பெற்ற குடுவியென்ற வாத.

கல்ல தரு திருவின் சேடமோன் போல—எல்லாகிலங்கையும்தன்னிடத்தே காட்டின பெருஞ்செல்வத்தையுடைய மாயினைப்போலத் தொல்லாணையையுடைய நல்லாகிரியர் (௭௨௦) என முன்னேகட்டிக.

என்றது - சன்னைப் பப்பாருளும் தானாயிருக்கின்றபடி வைப் பாட்டி. துதி நீவத யருளிச்செய்து எல்லானாயும் போதித்தாற்போல எல்லானாயும்போதிக்க எல்லாராநி ய ஆசிரியரென்றவாறு.

ஆணை - ஆக்கனை.

[வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர், பலர்வாய்ப் புகரது நிறப்பிற் றோன்றி:]
வியப்பும்—நீ அவ்வாசிரியரிடத்துப்பெற்ற கந்தழியின் அதிசயமும்.

சால்பும்—பின்பு பெற்றமைக்க அமைதியும்,

புகர் அது நிறப்பிற் செம்மை சான்றோர் பலர் வாய்த்தோன்றி—குற்றமற்ற நிற ப்புக்களையுடைய தலைமைகளெல்லாம் அமைத்தோர்பலரும் தம்மீடிலிருந்து சொல்ல ப்பட்டு,

பலர்வாயென்பதோளும் பின்வரும் புகரதுநிறப்பைப் கூட்டிக. புகரதுநிறப்பி ற் செம்மைமாயவன * “காலநு வழக்கி ருபத பக்கமும்” என்பழிக் கூறப்பட்டவை.

அரிய தந்து—இவ்விடத்திற்கு அரியவாய் வேற்றப்புலத்திலுள்ள பொருள்களோக் கொணர்ந்து எல்லார்க்குங்கொடுத்து,

குடி அகற்றி—சின்னாட்டி. ல்வாழ்க் குடி. மக்களைப் பெருக்கி,

என்றது செல்வமுண்டாக்கியென்றதாம்.

பெரிய கற்று—கற்பொருள்களோ ல் எங்கெங்குந் நூல்களைக் கற்று,

இசை விளக்கி—நின்புகழே எவ்வுலகத்தும் நிறுத்தி,

முந்நீர் நாப்பன் ஞாயிறு போலவும்—கடனாவேதோன்றுகின்ற ஞாயிற்றை மொக்கவும்,

பல் மீன் நடுவன் திங்கள் போலவும்—பலமீன்களுக்குநடுவே தோன்றுகின்ற நிறைமதியைப்போலவும்,

பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து இனிது விளங்கி—நீ பொலிவுபெற்ற சுற்றத்தாருட னே பொலிவுபெற்று இனிதாகவிளங்கி,

மண்டி. மமாக்கள் தண்டத்தலைவர் முதலிய சுற்றத்தோர்க்குநடுவே ஞாயிறுபோ லவிளங்கிப் பலகலைகளைக் கற்றோரிடத்தே மகிபோலவிளங்கியென்க.

பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனை தார்ப் பெரும்பெயர் மாறன் தலைவனாக—உண் மையான நல்லபுகழை உலகிலேநிறுத்தினு கைசெய்த மானையினையும் பெரிய பெயரி னையுமுடைய மாறன்முதலாக,

மாறன் - இவன்குடியிலுள்ள பாண்டியன்; அன்றி ஒருகுறுநிலமன்னனென்றது மொன்று.

கடந்து அடு வாய் வான் இளம் பல் கொசு—படைக்கை வென்றதொல்லுந் தப் பாதவாளினையுடைய இனைய பலராகியகோசரும்.

[இயனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப், பொலம்பூ னைவ ரூட்டப் புகழ் ன்த, மறமிகு நிறப்பிற் குறுநில மன்ன, ரவரும் பிறரும்:]

புகழ்ந்த பொலம்பூண் ஐவர் உட்பட— எல்லாரும் புகழப்பட்ட பொன்னுற்செ ய்த பேரணிகலங்களையுடைய ஐம்பெருங்கோர்கூட்டப்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணைமியல், உ.

மதம் மருநிற் பிறப்பிற் குறுகியவனின் அறமும்—மரணக் தலைமையினையுடைய குறுகியமன்னாராகிய அவரும்,

பிறரும்கூடத் தொழிந்தோரும்,

இயல் செந் மரபின் கீன் வாய்மா தெறி போட்ப—நடக்கின்ற நெறிமுறைமையி னுடைய கீன்னுடைய உண்மையானமொழியைச் சேட்டு அதன்வழியே நடக்க,

[அவன்நிப் பொற்பு, விளங்கும் புகழுவை நின்புகழ்ச் தேத்த:] பொற்பு விளங்கு ம் புகழ் அவை தவன்றி நிப் புகழ்த்த ஏத்த—பொலியுவிளங்குகின்ற புகழினையு டைய அங்குறையைத்தான் நெருங்கி கீன்னுடைய அறத்தின்றன்மையைப் புகழ் ந்து வாழ்த்த,

[விளங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்ரிய, மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நானு, மெழித்த:]

விளங்கிழை மகளிர் பொலம் கலத்து எத்திய மணம் கமழ் தேறல் மடுப்ப மகிழ் ந்து—விளங்குகின்ற பூண்டினையுடையமகளிர் பொன்னுந் தெய்த வட்டில்களிலேயெடு த்த மணநறுமிகின்ற காமபானத்தைத்தர அதனையுண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி மகளிர் தோன் புணர்ந்து (எகஉ) என முன்னேகட்டுக.

நானுமெல்பருணப் பின்னேகட்டுக, மணங்கமழ்தேறலென்றதனாற் காமபான மாயிற்று.

[இனி துறைமதி பெரும, வரைந்து நீ பெற்ற நல்லு ழியையே:] பெரும நல்லு ழியை வரைந்து நீ பெற்ற நானும் இனிது உறைமதி—பெருமானே, நன்னுகிய ஊழிக் காலத்தை விடுத்துவிடுக்காலம்குத்தியெனப் பால்வனாதெய்வத்தாலே வரையப் பட்டி நீ அறதியாகப்பெற்ற நான்முழுதும் இனிதாக இருப்பாயென்க.

நல்லுழியென்றார், கலியுழியல்லாத ஊழியை. உம்மை - முற்றும்மை.

உயர்ந்தோர்மருதனே (உக), செடியோனும்பலே (சக), பொருநனே (சஉ), கொற்றமனே (அக), வெள்ள்காலே (சுரு), புகழ்வேந்தே (கக), நனைப்பொருந னே (ககஉ), போனேதே (கசச), குர்சிலே (சரு), நீகொற்றவர்த்தகோளுகவை(எச), வாய்கட்டின (சகஉ), பண்க்தொழுகலை (உக), பழிசம்கொழுக்கவென்றாய் (உச), லெலெட்டகுலை (உரு), அன்னாய் (உச), கிண்கொற்றம் (ககச) பிறையிற் (ககக) கிறங்க (ககச), கிண்கொற்றவாக்கம் (ககச) மதியிற்(ககரு) செக (ககச), கிண்கல்விசை செடாதுகிலியிற் (உக), இனி நீ பாடல்சான்ற நன்னுட்டுநவெனதாய் (ககக) இரு பெருகியமத்து (சகரு) நாடங்காடிக்கம்பலை (சக) நாடார்த்தன்றேயாய் (சஉ) அ ல்கங்காடி அழிந்தருகம்பலை (சசச) புன்னீனிகையெழுத்தன்றேயாய் (சசக) ஞாயிறு (சசச) குன்றஞ்சேருகையிலுல (சசஎ) மால (சுரு) புருத்து (சுரு) பின்னர் நீங்க (சுரு) முந்தையாமரு சென்றபின்றை (சஉ) மந்தைப் (சுரு) பாருட்டுகொண்ட கக்குல் (சகக) யாமந்தையும் மந்தை (சுரு) இடையதாகிய (சகக) கடவுள்வழங்கு ம்கக்குல் (சுரு) யாமந்தையும் பகலுறக்கழிப்பிப் (சுரு) பாடப் (சுரு) பண்ணக் (சுரு) நைப்பத் (சுரு) தேவிட்ட (சக) உறுப்ப (சக) தவலக் (சகஉ) களையத் (சக) தோன்ற (சக) வாழ்த்த தவல (சஎ) இசைப்ப (சஎ) இரங்கச் சிலைப்ப (சகஉ) இயம்பக் (சக) களைய அவை (சஎ) முழங்கக் (சஎ) குழமச் (சஎ) சிப்ப (சக) இரங்கலாக் தன்னிடத்தினின்றும்போகின்ற வைகறையிலே (சக) வளக்கெழு தாரத்தோடே (சக) யானையும்(சக) புரவியும் (சக) ஸ்யமும்(சகஉ)

தோட்டியும் (௩௧௬) கலமுனைத்தும் (௩௧௭) கட்டையாறுகடற்படர்ந்தாங்கு (௩௧௮) அனந்த அடையறியாத (௩௧௯), எலினிப் (௩௨௦) புகழெய்றிய (௩௨௧), பெரும்பாளி ருக்கையினையும் (௩௨௨), விடங்கினையும் (௩௨௩), புரிசையினையும் (௩௨௪), வாயிலினையு (௩௨௫) முடைய நான்மடத்தான் மலிந்தபுகழைக்கூடுதலையுடைய (௩௨௬) மதுரையிலே (௩௨௭) மகளிர் தேறன்மடுப்ப (௩௨௮) மகிழ்ந்து (௩௨௯) மகளிர்நறந்தோனே ப்புணர்ந்து (௩௩௦) சேக்கைத்தஞ்சி (௩௩௧) யெழுந்து (௩௩௨) உருவினையாகி (௩௩௩) மார்பிலே (௩௩௪) பிரசமும் மூகவனவுமொய்ப்ப (௩௩௫) விளக்கந் (௩௩௬) தொடியொடுகடர்வரத் (௩௩௭) கலிங்கத்தைத் (௩௩௮) கவைஇ (௩௩௯) மறவர் (௩௪௦) தான்வலம் வாழ்த்த (௩௪௧) மாறன்முதலாகத் (௩௪௨) கோசரும் (௩௪௩) ஜவருமுட்படந் (௩௪௪) குறுகிலமன்னராசிய (௩௪௫) அவரும்பிறரும் (௩௪௬) நின்வாய்மொழிகேட்ப (௩௪௭) நிற்புகழ்ந்தேத்த (௩௪௮) மறவர்த்தம்மின் (௩௪௯), செல்வர்த்தம்மின் (௩௫௦), குரிசிலர்த்தம்மின் (௩௫௧), வடக்கலர்த்தம்மின் (௩௫௨), பெருஞ்செயாடவர்த்தம்மின் (௩௫௩), ஏனோருந் தம்மெனச் (௩௫௪) சிலவாவரைந்துகூறி (௩௫௫) வாயிலிடத்துத் தகையாமற் (௩௫௬) பிறரும் (௩௫௭) யாவரும் வருகவெனப் பொதுப்படக்கூறி (௩௫௮) நானோலக்கமிருக்குமண்டபத்தேயிருந்து (௩௫௯) புலவரோடு (௩௬௦) பாணர்வருக, பாட்டியர்வருக (௩௬௧), வயிரியர் வருகவெனவழைத்து (௩௬௨) அவர்காட்டின இவலர்க்கெல்லாம் (௩௬௩) நீர்யாரென்றோதே (௩௬௪) தேனாக் களிற்றெடுவீசி (௩௬௫) அரியதத்து முடியகற்றிப் (௩௬௬) பெரியகற்று இசைவிளக்கி (௩௬௭) ஞாயிறுபோலவுந் (௩௬௮) திங்கள்போலவுஞ் (௩௬௯) சுற்றமொடு பொலிந்து விளங்கி (௩௭௦) வாழி (௩௭௧); அங்ஙனம் வாழ்த்து பிறப்பற முயலாது பயனின்றிக்கழிந்தோர் (௩௭௨) தினையிடுமணலினும் பலரேகான் (௩௭௩), அப்பயனின்மையாலே (௩௭௪) அண்ணலே (௩௭௫) நீயும் அவ்வாறுகழியலாகாதென்று இவ்வாழ்விற்பெரிதாயிருப்பதொரு பொருளை யான்கூறுவேன் (௩௭௬); அஃது என்னுற்காட்டுதலரிது; அதனை நெடியோன்போலத் (௩௭௭) தொல்லாணையினையுடைய நல்லாசிரியர் (௩௭௮) புணர்கூட்டுண்டுகிறப்பினை (௩௭௯) யுடைய பல்யாகசாலைமுதுகுடுமியைப்போல (௩௮௦) நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்டிசின் (௩௮௧); கேட்டு அதனைநீக்கண்டவியப்பும் சால்பும் (௩௮௨) புகரறுகிறப்பிற்(௩௮௩)செம்மைசான்றோர் (௩௮௪) பலர் தம்மிலிருந்து சொல்லப்பட்டிப்(௩௮௫) பெருமானே (௩௮௬), நன்றாகிய ஊழிக்காலத்தை இத்துணைக்காலமிருத்தியெனப் பால்வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீஅறுதியாகப்பெற்ற (௩௮௭) காண்முழுதும் (௩௮௮) இனிதாகப் பேரின்பத்தை நுகர்ந்திருப்பாய் (௩௮௯); அதனைநுகராது இம் பொறிகட்கு முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இந்நுகர்பொருள்கட்கு நின்னெடு என்னவுறவுண்டு (௩௯௦); இனி நின்னிடத்துண்டாகிய மாயைகெடுவதாக (௩௯௧) வெணமாட்டுறுப்பானும் எச்சவுறுப்பானும் வினைமுடிக்க.

* “அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மனுசிய நீலையினு, மியன்றுபொருள் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்.” † “சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்.” என்னுஞ்ஞத் திரங்களாற் கூறிய இலக்கணம் ‡ “நல்லிசைப்புலவர் செய்யுளுறுப்பு” எனத் தொல்காப்பியனாற் கூறினமையின், இவரும் நல்லிசைப்புலவராதலின், இங்ஙனம் செய்யுள்செய்தாரென்றுணர்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௨௧௧.

† “ ” ” ” ௨௦௭.
 ‡ “ ” ” ” ௧.

தலையாலங்காத்துர் சேருவென்ற பாண்டியன் நேடுந்நேழியனை மாங்கு
டிமருதநற்பாடிய மதுரைக்காடுநீர்த மதுரை ஆகியவர் பாத்துவாசி நச்சிமுடிக்
கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

க. பைங்க ணினப்பாட்டின் மேலானைப் பான்மதிபோற்
நிங்க ணெடுங்குண்டின் கிழானை—பங்கிரந்து
காய்வெண்ட தன்னெஞ்சே காடுதிபோய் தானிலத்தோர்
தாம்வேண்டுங் கூடற் றமிழ்.

உ. சொல்லென்னும் பூம்போது தேநாற்றிப் பொருளென்னு
நல்லிருந் திந்தாது கா.றுலான்—மல்லிகையின்
வண்டார் சுமழ்தாம மன்றே மலையாத
முண்டரான் கூடற் றமிழ்.

எழுத்து
நெடுநல்வாடை.

- வைவகம் பணிப்ப வன்னேர்பு வளைஇப்
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென
வார்க்கி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவல
நேறுடை யினகிளை வேறுபுலம் பரப்பிப்
டு புலம்பெயர்*புலம்பொடு கலங்கிக் கோட
னீடிதழ்க் கண்ணி நீலைக் கலாவ
மெய்க்கொள் பெரும்பனி நலியப் பலருடன்
தைக்கொள் டொள்ளியர் தவுள்புடையூஉ நடுங்க
மாமேயன் மறப்ப மந்தி கூர்ப்
- 10 பறவை படிவன வீழ்க் கறவை
கன்றுகோ னொழியக் கடிய வீசிக்
குன்றுகுளிர்ப் பன்ன கூதிர்ப் பானாட்
புன்கொடி முசுண்டைப் பொறிப்புற வான்சூழ்
பொன்போற் பிரமொடு புதற்புதன் மலர்ப்
- கடு பைங்காற் கொக்கிள் மென்பறைந் தொழுதி
யிருங்களி பரந்த வீர வெண்மணற்
செவ்வரி நானாயோ டெவ்வாயுந் கவரக்
கயலற லெதிரக் கடும்புனற் சாயுய்ப்
†பெயலுலந் தெழுந்த பொங்கல் வெண்மறை
- 20 யகலிரு வீசும்பிற் துவலை கற்ப
வங்க ணகல்வய லார்பெயற் களித்த
வண்டோட்டு நெல்லின் வருங்கதிர் வணங்க
முழுமுதற் கமுகின் மணியுற நெருந்திற்
கொழுமட லவிழ்ந்த குழுஉக்கொள் பெருங்குலை
- 20 துண்ணீர் நெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு
நெண்ணீர்ப் பசங்காய் சேறுகொள முற்ற
நளிகொள் சிமைய வீரவுமலர் வியன்காக்
குளிக்கொள் சினை குருஉத்துளி தூங்க
மாட மோங்கிய மல்லன் மூதூ

* புலம்பினென்றும் பாடம்.

† பெயலுழந்தென்றும் பாடம்.

௩௦ காறுகிடத் தன்ன வகனெடுத் தெருகிற்
பாடலை கண்ணிப் போடுறுழ்த் திணிகோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
வண்டுமுக கேதான் மாத் தி மகிழ்கிறந்து
துவலைத் தண்டுளி பேணுர் பகலிறந்

௩௧ திருகோட்டையவையர் வேண்டுவயிற் திரிதர
வெள்ளி வள்ளி விந்கிறைப் பணைத்தோண்
மெத்தென் சாயன் முந் துறழ் முறுவற்
பூங்குழைத் தமந்த வேந்தெழின் மழைக்கண்
மடவரன் மகளிர் பிடகைப் பெய்த

௩௨ செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகந்
தவ்விந் துழிழ்பதந் கமழப் பொழுதநிற்
திருப்புசெய் விளங்கி வீர்த்திரிக் கொளினு
நெல்லு மல்லுத் தூஉய்க்கை தொழுது
மல்ல லாவண மாலை யயர

௩௩ மணியுறை புறவின் செங்காற் சேவ
வின்புறு பெடைபொடு மன்றுதேர்ந் துண்ணு
திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று
மதலைப் பள்ளி மாறுவன விருப்பக்
கடியுடை வியனனச் சிறுகுறுத் தொழுவர்

௩௪ கொள்ளுறழ் நறுங்கற் பலகட்டு மறுக
வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டர்
தென்புல மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்பக்
கந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்
பல்லிருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்ம்மார்

௩௫ தண்ணுறுத் தகர முளரி நெருப்பமைத்
திருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிற் புனைப்பக்
கைவல் கம்மியன் கவின்பெறப் புனைந்த
செங்சேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுத்தறிச்
சிலம்பி வானூல் வலத்தன தூங்க

௩௬ வானுற உவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளித் தெய்வனி தருஉம்
கேர்வாய்க் கட்டலை திரிமாறு தின்னிலைப்
போர்வாய் கதவர் தாமொடு துறப்பக்
கல்லென் றுவலை தூவலின் யாவருந்

௩௭ தொருவாய்க் கன்னற் நண்ணு குண்ணு
பருவாய்த் தடவிற் செத்தெருப் பா

- வாடன் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மாந்
கடண்மையிற் திரிந்த வின்குரற் திந்தொடை
கொன்மை வருமுலை வென்மையிற் றடைஇக்
௭௦ கருங்கோட்டுச் சிறியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்பக்
காதலர்ப் பிரித்தோர் புலம்பப் பெயல்களைந்து
கூதிர்தின் தன்னுற் போதே மாதிரம்
கிரிகதிர் பரப்பிய விபல்வாய் மண்டில
மிருகோற் குழிநிலை வழுக்காது குடக்கேர்
௭௫ பொருதிநஞ் சாரா வனாநா ளமயத்து
தூலறி புலவர் துண்ணிதின் கயிறிட்டுச்
தேளங் கொண்டு தெய்வ நோக்கிப்
பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்
தொருங்குடன் வளைஇ யோங்குநிலை வளைப்பிற்
௮௦ பருவிரும்பு பிணிந்துச் செவ்வாக் குரீஇந்
துணைமான் கதவம் பொருந்தி யிணைமாண்டு
நாளொடும் பெயரிய கோளமை விழுமர்த்துப்
போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத்
நாமொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற்
௮௫ கைவல் கம்மியன் முடுக்கவிற் புரைதீர்ந்
தையவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை
வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றுபுகத்
குன்றுகுயின் தன்ன வோங்குநிலை வாயிற்
திருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற்
௯௦ தருமணன் னெயிரிய திருநகர் முற்றத்து
நெடுமயி ரொகினத் தூநிற வேற்றை
குறுங்கா லன்னமோ கெளு முன்கடைப்
பனைநிலை முனைஇய பல்லுளைப் புரவி
பல்லுணைத் தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு
௯௫ நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் முற்றத்துக்
கம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறையக்
கலுழ்ந்துவி முருவிப் பாடுவிறந் தயல
வொலிநெடும் பீவி யொல்க மெல்லியத்
†கவிமயி லகவும் வயிர்மரு ளின்னிசை
௧௦௦ நளிமலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங் கோயில்
யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை

* தன்மையிற் திரிந்தவென்றும் பாடம்.

† களிமயிலென்றும் பாடம்.

- கையேயத் தையக விறையகெய் சொரிந்து
பருஉத்திரி கொளீஇய குருஉத்தலை நிமிசெரி
யறுவறு காலேதே நைமவரப் பண்ணிப்
கௌ பல்வேறு பன்னிசெய்யும் பாயிரு ணீங்கப்
பிரிகெழு சிறப்பிற் பெருத்தகை யல்ல
தாடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்
வகைகண் டன்ன கோன்றல வகைசேர்பு
விற்கிடந் தன்ன கொடிய பலவயின்
கௌ வெள்ளி யன்ன விளங்குந் கையுரிது
மணிகண் டன்ன மாத்திரட் டிண்காழ்ச்
செய்சியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்கா
குருவப் பல்லு வொருசொடி வளோலுக்
கருவொடு பெயரிய காண்பி னல்லிற்
கௌ நகரங் கெய்திய பனைமரு ணேன்ற
விகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரிநுதற்
பொருதொழி நாக மொழியொலி நருகெறிந்து
சீருஞ் செம்மையு மொப்ப வல்லோன்
கருவி குயின்ற விரிவீ யிடைபிடுபு
கௌ தூங்கியன் மகவிர் வீங்குமுலை கடுப்பப்
புடைதிரண் டிருந்த குடந்த விடைதிரண்
டுள்ளி கோன்முநல் பொருந்தி யடியமைத்துப்
பேரன வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டின்
மடைமா னுண்ணிழை பொலியந் தொடைமாண்
கௌ முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப்
புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துந்
தகடுகண் புதையக் கொளீஇந் துகடிக்
தூட்டுறு பன்மயிர் வினாஇ வயமாள்
வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் காணத்து
கௌ முல்லைப் பல்போ துறழப் பூசினாத்து
மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத்
துண்புண ஈன்னத் தூதிறத் தூவி
யிண்பண மேம்படப் பாயண யிட்டுக்
காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துந்
கௌ தேடமை தூமடி விரிந்த சேக்கை
யாரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்துப்
பின்னமை நெடுவிழ் தாழ்த் துணைதுறந்து
நன்னுத லுலைய சின்மெல் லோதி

- கெடுநீர் வார்ப்புறை கலோந்தெனக் குறுங்கண்
கசுடு கவாயுறை யழுத்திய வறியுயிற் காதற்
பொல்கொடி தின்ற மயிர்வார் முன்னக.
வலம்புரி வளையொடு கழகைநூல் யாந்து
வாளைப் பருவாய் கடுப்ப வணங்குறுத்துப்
செவ்விரற் கொளியு ரெங்கேழ் விளம் நத்துப்
- கசுடு பூந்துகண் மரீஇய வேந்துகோட் டடல்நு
லம்மா சூர்ந்த வயிர்நூற் கவிங்கமொடு
புனையா வேவியங் கடுப்பப் புனைவி
றனினோர் மேனிக் தாய சுணங்கி
வாம்பணைத் தடைஇய மென்றோண் முகிழ்முலை
- கசுடு வம்புவிசிக் தியாந்த வான்குராய் நகர்பின்
மெல்லியன் மகளிர் நல்வடி வருட
நறைவிர வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
செம்முரசு செவ்வியர் கைம்மிசுக் குழிஇப்
குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி
- கசுடு யின்னே வருகுவ ரின்றுணை யோடொ
முகத்தவை மொழியவு மொல்லான் மிடக்கலுழந்து
நுண்சேறு வழிந்த நோனிலைத் திரள்கா
நூறு வறுமுலை கொளியு காறிருந்திப்
புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசைத்
- கசுடு தின்னிலை மருப்பி னாடுநலை யாக
விண்ணுர்பு திரிநரும் விங்குசெலன் மண்டிலத்து
முரண்மிகு சிறப்பிற் செல்வனொடு நிலைஇய
யுரோகணி சீலைவன னோங்கி நெடிதுயிரா
மாயிந மேத்திய மலிந்துவிழிப்பனி
- கசுடு செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்திச் சிலநெறியாப்
புலம்பொடு வதியு நலங்கிள ரரிவைக்
கின்ன வரும்படர் திர விற்றந்
தின்னே முடிக்கதில் லம்ம மின்னவி
ரோடையொடு பொலிந்து விளைநவில் யானை
- கசுடு நீடிந டடக்கை நிலமிசைப் புரளக்
கனிநுகளம் படுந்த பெருஞ்செய் யாடவ
ரொளிறுவான் விழுப்புண் காணிய புறம்போத்து
வடந்தைந் தண்வனி யெறிநொறு துடங்கிக்
நெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல்

1866 பாண்டிஸ் கிளக்கிற் பஞ்சகட ரமுல
வேம்புதலை யாத்த கோன்கா ழெஃகமொடு
முன்னோன் முறைமுறை காட்டப் பின்னர்
மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு
பருமன் கணையாப் பாய்பரிக் கலிமா
1870 விருஞ்ஞேற்றுத் தெருளி னெந்நுளி விதிப்பப்
புடையி முத்துவி லீடவயிற் றழிஇ
வாடோட் கோத்த வங்கட் காலை
வாய்மியை மனமுத்த மையன் முகமமீந்து
தால்கால் யாத்த மாலை வெண்குடைத்
1871 தன்வென் றரைஇக்கநாதுவி மறைப்ப
கள்ளென் யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளான்
சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்
பலரொடு முரணிய பாசறைந் தொழிலே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு நெகெல்வாடையென்று பெயர் கூறினார். இப்பெயர் நெடிதா
கிய வாடையெனவிரிதலிற் பண்புத்தொகையாயிற்று. வாடையென வாடைக்காற்
நிற் றோன்றின கூதிப்பாசறையை யுணர்த்தலிற் பிறத்தவழிக் கூறலென்னும் ஆகு
பெயராய்வின்றது. இப்பாட்டினுட் “கூதிர்சின் றன்றூற் போதே” (எஉ) யெனவும்,
“கூதிர்ப் பானுள்” (எஉ) எனவும் கூறுகின்றாராதலின், இது † “வாகை தானே பா
லையது புறனே” எனப் பாலைக்குப்புறனுக்கேகூறிய வாகைத்திணையாய் அதனுள்,
‡ “கூதிர் வேளி லென்றிடு பாசறைக், காதலி னென்றிக் கண்ணிய மரபினும்”
எனக்கூறிய கூதிப்பாசறையேயாயிற்று. தலைவனைப் பிரிந்திருந்து வருந்துந்தலை
விக்கு ஒருபொழுது ஒருழிபோல நெடிதாகியவாடையாய்ப் பாலையாகிய உரிப்
பொருளுணர்த்திற்று. அகத்தொடுக்கிப் போகத்துகர்வார்க்குச் சிறந்தகாலமாயினும்
அரசன் போகம்பெண்டிப் பொதுச்சொற்பொருளாய் அப் பேரகத்தின்மனமற்று வே
ந்துப்புலத்துப்போந்திருக்கின்ற இருப்பாகலின், அவற்கு கல்லதாகிய வாடையாயிற்
து. எனவே காமத்திடத்து வெற்றியெய்தலின் வாகைத்திணையாயிற்று. இப்பாட்டுச்
சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாமையின் அகப்பொருளாமேனும் “வேம்புதலை யாத்த
கோன்கா ழெஃகம்” (எஎஉ) என அடையாளப்பூக்கூறினமையின், அகமாகாதாயிற்று.

[வையகம் பணிப்ப வலனோர்பு வளைஇப், பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழி
த்தென:] பொய்யா வானம் வையகம் பணிப்ப வலன் வளைஇ ஏர்பு புதுப் பெயல்
பொழித்தென—பருடம்பொய்யாதமேகம் உலகெல்லாங்குளிரும்படியாகத் தான்கிட
த்தமலையை வலமாகவளைத்து எழுந்திருந்த கார்காலத்த மழையைப்பெய்ததாக,

சூர்கலி முனைஇய கோலெச்சோற் கோவலர்—வெள்ளத்தைவெறுத்த கொடிய
கோலினையடைய இடையர்,

* பாம்புதளி மறைப்பவென்றும் பாடம்.

† தொல்சாப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கஅ.

‡

”

”

”

உக.

எறுடை இனம் தீன வேறு புலம் பரப்பி— ஏற்றையுடைய இனங்கொழும் பசு
க்களையும் மேட்டுநிலமாங்கு முன்னிலத்தே மேயப்பட்டி,

எருமையையும் ஆட்டையும் இனமென்றார்.

புலம் பெயர் புலம்பொடு கலங்கி—தாம் பயின்ற நிலத்தைக் கைவிட்டுப்போம்
தனிமையினாலே வருத்தமெய்தி,

ஊர்க்கு அண்ணியலிடத்தேமெய்து வாரிற்றங்காணையிற் புலம்பெயர் புலம்
பென்றார்.

கோடல் நீடு இதழ்க்கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ—காத்தளிளது நீண்ட இதழ்களா
ற்கட்டினகண்ணி நீர்வெத்தலிலே கலக்கமெய்த,

மெய்க் கொள் பெரும் பணி நலியப் பலருடன் கைக் கொள் கொள்ளியர் கவுள்
புடையுட நடுங்க—தம்முடம்பிடத்தேகொண்ட பெரியகுளிர்த்தி வருத்துகையினாலே
பலருங்கூடிக்கையிடத்திலேகொண்ட நெருப்பினையுடையராய்ப் பற்பறைகொட்டி
நடுங்க,

கையை நெருப்பிலேகாய்த்தி அதிற்கொண்டவெம்மையைக் கவுளிலேயடுத்த
விற்கைக்கொள்கொள்ளியரென்றார்.

கோவலர் (க) பலருடன் (எ) பரப்பிக் (ச) கலங்கிக் (இ) கலாவக் (ஊ) கொள்ளி
யராய்க் கவுள்புடையுட நடுங்க (அ) வெண்க.

மா மேயல் மறப்ப—விலங்குகள் மேய்தற்றொழிலை மறந்தோடுங்க,

மந்தி கூர—குரங்கு குளிர்ச்சியிக,

குன்னுக்கவென்பாருமுனர்.

[பறவை படிவன விழ:] படிவன பறவை விழ—மரங்களிலே தங்குவனவாகிய
புள்ளுக்கள் காற்றமிகுதியால் நிலத்தேவிழ,

[கறவை, கன்றுகோ னொழியக் கடிய விழ:] கறவை கடிய விழக் கன்று கோள்
ஒழிய—பசுக்கள் குளிரின்மிகுதியார் கடியவாய் உதைத்துக் கன்றை ஏற்றுக்கோட
லைத் தவிர,

குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர்ப் பாணுள்—மலையைக் குளிர்ச்சியெய்யுமாறு போன்ற
கூதிர்க்காலத்து நெயாமத்தே புலம்பொடுநெய்யுமரிவைக்கு (ககக) என மேலே
கூட்டுக.

புன் கொடி முகண்டைப் பொறிப் புற வான் பூ பொன் போற் பீரமொடு புதற்புத
ல் மலர்—புல்லிய கொடியினையுடைய முகட்டையிற் நிரண்ட புறத்தையுடைய வெள்
ளிய பூப் பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய பீர்க்குடனே கிறுதுறுகடோறும் விரிய,

[பைங்காற் கொக்கின் மென்பதைத் தொழுதி, யிராங்களி பரந்த வீர வெண்ம
ணற், செவ்வரி நானாயோ டெவ்வாயுங் கவரச், கயலற லெதிரக் கம்புனர் சாஅய்ப்,
பெயலுடைத் தெழுத்த:]

கடும் புனல் சாஅய்க் கயல் அநல் எதிர—கடிதாயோடினதீரின்னிறும் ஒரு கால்
பற்றிக் கயல்கள் அற்றநீர்க்கு எதிரோவருகையினாலே,

பெயல் உலந்து எழுந்த பைங்காற் கொக்கின் மென்பதைத் தொழுதி—மழை
யாலேவருத்தி அதுகின்றுவிட்டவளவிலே எழுந்த பசியகாலையுடைய கொக்கினது
மெல்லிய கிறகணையுடைய திரள்,

பெய்வரி நாளாயோந் திருங் களி பரத்தார வெண்மணல் எய்வாயும் கவர—கிவ
ந்த வரியினையுடைய நாளானோடே கசியவண்டலிட்ட சேறுபரந்த ஈரத்தினையு
டைய வெள்ளிய மணலாகிய எய்விடவ்ளரிமுமிருந்த அக்கயலைத்தின்ன,

பொங்கல் வெண்மணழ அகல் இரு விகம்பில் துவலை கற்ப—பொங்குதலையுடைய
வெள்ளியமேகம் அகன்ற பெரியபூகாயத்தே ஐறுதுவலையாகத்துவ மேற் கற்கும்
படியாகக் கூடிக் கண்டுநின்றது (௭௨) எனமேலேகூட்டுக.

கற்பவென்னுஞ் செயவெனெக்சம் கண்டு எதிர்காலமுணர்த்திற்று.

கற்பவென்னுந், மிகப்பெய்தலே தனக்கியல்பென்பது தோன்ற.

அங்கண் அகல் வயல் ஆர் பெயற் கவித்த வண்டோட்டு கெல்லின் வருங் கதிக்
வணங்க—அழியாவிடத்தையுடைய அகன்ற வயனிறைந்தநீராலே மிக்கெழுந்த வள
விய இலையினையுடைய வெள்ளினின்றும் புறப்பட்ட கதிக் முற்றுவனையு,

புல்லாதலிற் றோடென்னுந்.

முழுமுதற் கழுநீன் மணி உறந் வருத்திற் கொழு மடல் அவிழ்ந்த குழுஉக்கொ
ள் பெருங்குலை—பெரியஅடியினையுடைய கழுநீனது நீலமணியையொத்த கழுத்திற்
கொழுநீன் மடலிடத்துப் பாடிவிரிந்த திரட்சியைக்கொண்ட தாறுகளில்,

[தண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு, தெண்ணீர்ப் பசங்காய் சேறுகொ
ள முற்ற:] தெண்ணீர்ப் பசங்காய் துண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு சேறு
கொள முற்ற—தெளித்தநீர் உன்னையுடைய பசியகாய் துண்ணிய நீர்தான்றிரளும்
படியாகவீங்கிப் பசங்காய் துண்ணிய இனிமைகொள்ளும்படி முற்ற,

[தன்கொள் கிமைய விரவுமலர் வியன்கா:] விரவு மலர் நளி கொள் கிமைய விய
ன்கா—முன்பு விரவினபூக்கள்செறிதலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட உச்சியினையுடைய
வாகிய அகன்றபொழில்சன்,

குளிர் கொள் கினைய குருஉத் தளி தூங்க—குளிர்க்கினையத் தம்மிடத்தேகொ
ண்ட கொம்புகளையுடையவாகி அவற்றிலேற்றுகின்ற கிறத்தையுடைய மழைத்துளி
மாறாமல்வீழ,

மாடம் ஒங்கிய மல்லல் முதூர் குறு கிடத்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்—மாட
ங்களுயாத்த வளப்பத்தையுடைய பழையபூரில் யாறுகிடத்தாற்போன்ற அகன்ற நெடி
யதெருவிலே திரிதர (௭௩) வென்க.

படலைக் கண்ணிப் பரேர் அழுத்த் திணி தோள் முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்க
ள்—தழைவிரவின மாலையினையும் பருத்த அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய
திருகினதோளினையும் முறுக்குண்ட உடம்பினையும் கிரம்பின மெய்வலியினையுடைய
ய மிலேச்சர்,

வண்டு முக தேறல் மாந்தி மெழுகித்த—வண்டுகள்மொய்க்கும் கன்னையுண்டு
மெழுகிமிக்கு,

[துவலைத் தன்னி பேணுர் பகலிதர், திருகோட் டறவையர் வேண்டுவயிற்
திரிதர:]

துவலைத் தன் தனி பேணுர் திரு கோட்டு அறவையர் வேண்டுவயின் திரிதர—
கெடதவலையாகிய தன்னியதனியை அஞ்சாராய் முன்னும்பின்னுந் தொங்கலாக நா
லவிட்ட தகிலினையுடையவாய்த் தமக்கு வேண்டினவிடத்தே திரிதலைச்செய்ய,

பகலிறதென்பதனை மேலேகட்டிக.

[மெய்ளி வள்ளி விங்கிறைப் பனைத்தோன், மெத்தென்:] மெய்ளி வள்ளி விங் கு இறை மெத்தென் பனைத் தோன்—வெளுக்கப்பட்டதாகிய சங்குவளையிறுகின் இறையினையுடைய மெத்தென்ற பனைபோலத் தோளினையும்,

மெத்தென் சாயல்—மெய்மமுழுதும் கட்டிலனாய்த்தோன்றுகின்ற மெத்தென்ற சாயலினையும்,

முத்து உறழ் முறுவல்—முத்தையொத்த பல்லினையும்,

பூங் குழைக்கு அமர்ந்த ஁ந்து எழில் மழைக் கண்—பொலிவினையுடைய மகர் குழையிட்டஅழிந்குப் பொருத்தின உயர்ந்துதோன்றுகின்ற அழகினையுடைய குளி ர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும்,

இனி உருபுமயங்கமாக்கிக் குழையிடத்தென்றமர்ந்த கண்ணென்றுமுரைப்ப.

மடவரன் மகளிர்—உயர்ந்துதோன்றுகின்ற மடப்பத்தினையுடையமகளிர்,

தோள்முதலியவற்றையுடைய மகளிரென்க.

[பிடகைப் பெய்த, செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத், தவ்வித முவிழ்பதங் கமழ:] பிடகைப் பெய்த பைங்காற் பித்திகத்துச் செவ்வி அரும்பின் அவ்விதழ் பக லிறந்து (௩௪) அவிழ் பதம் கமழ—பூத்தட்டிலேயிட்டிவைத்த பசிய காலினையுடைய பிச்சியினுடைய அலருஞ்செவ்வியையுடைய அரும்பினது அழகியவிதழ்கள் பகற் பொழுதைக்கடந்தவிரியுஞ்செவ்வி மணக்கையினாலே,

செவ்வரியரும்பு பாடமாயிற் சிவந்த வரியினையுடைய அரும்பென்க.

பொழுது அறிந்து—அந்திக்காலமென்றறிந்து,

என்றதனாற் கூதிரால் இரவும்பகலுந் தெரியாவென்றார்.

இரும்பு செய் விளக்கின் ஈர்த்திரிக் கொள்கி—இரும்பாற்செய்த தகனியிலே நெ ய்தோய்ந்த திரியைக்கொளுத்தி,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

கெல்லும் மலரும் தூஉய்க் கைதொழுது—நெல்லையும்மலரையுஞ்சிதறி இல்லுறை தெய்வத்தைவணங்க்,

மல்லல் ஆவணம் மாலை அயர—வளப்பத்தையுடைய அங்காடித்தெருவெல்லாம் மாலைக்காலத்தைக் கொண்டாட,

மகளிர் (௩௬)கமழுகையினாலே பொழுதறிந்து (௪௧) திரிக்கொள்கித்(௪௨)தூவித் தொழுது (௪௩) அயரவென்க.

[மனையுறை புறவின் செங்காற் சேவ, வின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் து ண்ண, திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று, மதலைப் பள்ளி மாறுவன விரூப்ப:]

இரவும் பகலும் மயங்கி—இராக்காலமும் பகற்காலமும் தெரியாமல் மயங்குகை யினாலே,

மனை உறை புறவின் செங்காற் சேவல் இன்புறு பெடையொடு மன்று தேர்ந்து உண்ணுது — மனையின்கண்ணையிருக்கும் பேட்டினையுடைய சிவந்தகாலினையுடைய சேவல் தான் இன்புறுகரும் பெடையொடு மன்றிலேசென்று இனாதேடியுண் ணுமல்,

தான் அற்ற மதலைப் பள்ளி மாறவன் இருந்தான்—பெயலற்றக் கொடுங்கையைத் தாக்கு ஏறாடைய பலகைகளினால் பறக்கிடுத்து கத்தினான். ஆறாபடி. மாறிமாறி இருக்க,

இனித் தலை மாறியிருப்பவன்பாருமுன், மதலைப்பள்ளி - கபோதகத்தலை. இறை யுறைபுறயும் பாடம்.

எழ வரை வியன் ககர்ச் சிற குறுத்தொழுவுள் கொள் உறழ் நறுங்கற் பல கூட் டி மறக—காவலையுடைய அகன்ற மனைகளில் சிறியராகிய குற்றேவல் வினோதுர் கரு ட்கொள்ளினிறந்தையொத்த சிறிய சாத்தர்மயிலே கத்துகிறுதலிய பசங்கூட்ட னாகக்,

வடவ் றந்த டான் தேழ் வட்டம் தென்புலம் மருக்கிற் சாந்தொடு துறப்ப— வடவாட்டி லுள்ளார் கொண்டிருந்த வெள்ளியகிறத்தையுடைய சிலாவட்டம் தென் னையிடத்தில் சந்தைத்தொடே பம்பட்டாமர்கிடப் ப,

[கந்தல் மானிர் கொதை புனையார்:] மகனிர் கூந்தல் கொதை புனையார்—மக னிர் குளிர்க்கிக்குதியால் தம்மயிரிடத்து மாலையிட்டு முடியாராய்,

பல் இரங் கூந்தற் சிலம்மல் பெய்மார்—தம் பலவாகிய கரிய மயிரிடத்தே மங் கலமாகச் சிலமலரிட்டு முடித்தலைவென்றி.,

தன் நறம் தகரம் முனரி கொடுப்பு அமைத்து இருங்காழ் அகிலொடு வென் றயிர் புனைப—தன்னிய நறிய மயிர்ச்சந்தனமாகிய விறகிலே கொடுப்பையுண்டா க்கி அநிலே கிறாகிய வயிரத்தையுடைய அகிலோடே வெள்ளிய * கண்டசருக்க னாயையுங் கூட்டிப் புனைப்ப,

தக வல் கம்மியன் கயின் பெறப் புனைந்த செங்கேழ் வட்டம் சுருக்கி—கையா ற்புனைதல்வல்ல உருக்குத்துகின்றனாலே அழகுபெறப்பண்ணின சிவந்திறத்தையு டைய சூலவட்டம் உறையிடப்பட்டு,

[கொடுத்தறிச், சிலம்பி வானுல் வலத்தன துங்க:] சிலம்பி வால் தூல் வலத்த ன கொடுத்தறி துங்க—சிலந்தியினது வெள்ளிய தூலாற் குழப்பட்டனவாய் வளைந்த முளைக்கோலிலேதுங்க,

வான் உறநிலத்த மேல் நிலை மருக்கின்—தேவருணாத்தீண்டும்படி உயர்ந்த மே லாகிலத்திடத்து,

வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தருஉம் கேர் வாய்க் கட்டின திரியாது—இளவே னிற்காலத்துத் துயிலும் படுக்கைக்குத் தென்றற்காற்றைத்தரும். சாலேகத்திலேநின் ற உலாவாதே,

கேர்வாய்க்கட்டினையென்றது மாடத்தின்கட்சாலேகத்தை. கட்டினதெரியாதெ ன்றுபாடமாயின், திறவாதென்க.

இன் நிலைப் போர் வாய் கதவய தாழ்வுக் துறப்ப—சிக்கென்றநிலையினையுடைய இரண்டிததவும் தம்முட்பொருதல்வாய்த்தகதடி தாழ்த்திக்கிடக்க,

கல்லென் துவில் தாவின் யாவரும் தொகு வாய்க் கன்னல் தன்னிர் உன் னுப் பகு வாய்த் தடவீந் செக்கெருப்பு ஆ—கல்லென்கின்ற ஏசையினையுடைய சிறு தவிலையை பாடைக்காந்து எங்கும் பரப்புகையினாலே இளையோரும் முதியோரும்

* கண்டசருக்கனாயெனவும் பிரதிபேதமுண்டி.

குந்தவாயையுடைய கரகத்திற்கண்ணினாக் குடியாராய்ப் பகுத்தாற்போன்ற வாயையுடைய இந்தனத்திலிட்ட சிவந்த நெறுப்பின்வெம்மையை நுகர,

ஆடல் மகளிர் பாடல் கொளப் புணர்மார்—ஆடர் ஸூழிலையுடைய மகளிர் தாம்பாடுகின்றபாட்டினையாழ் தன்னிடத்தேகொள்ளும்படி கரம்பைக்கூட்டுதற்கு,

தன்மையின் திரிந்த இன்குரல் தீந்தொடை கொம்மை வரு முலை வெம்மையில் தடைஇ—குளிர்ச்சியாலே தன்னிலைகுலிந்த இனியகுரலாகிய கரம்பைப் பெரிய எழுமின்ற முலையின்வெப்பத்தே தடவி,

தீந்தொடை - ஆகுபெயர்.

கருங்கோட்டுச் சேறியாழ் பன்னு முறை சிறுப்ப—கரியதண்டினையுடைய கிறியயாழைப் பன்னினை சிறுமுறையிலே சிறுத்த,

காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்ப—கணவரைப்பிரிந்தமகளிர் வருந்த,

பெயல் கனைத்து கூடிக் கின்றனரால்—காலமழைசெறிந்து கூடிக் காலமாய்நிலை பெற்றது; அவ்விடத்து,

போது—பின்னர் கிழைந்தபொழுது,

வாணம் கார்காலத்து மழையைப் பெய்த்ததாகப் (உ) பின்னர் கிழைந்தபொழுது (எஉ) கோவலர் (க) நடுங்க (அ)மறப்பக் கூர (க) வீழ் (கௌ) ஒழிய (கக) மலரக் (கச) கவரக் (கௌ) கற்ப (உௌ) வணங்க (உஉ) முற்றத் (உக) தூங்கத் (உஅ) திரிதர (கௌ) அயர (சச) இருப்ப (சஅ) மறுகத் (கௌ) துறப்பப் (கஉ) புனைப்பத் (கௌ) தூங்கத் (கௌ) துறப்ப (கௌ) ஆர (சக) கிறுப்பப் (எௌ) புலம்பப் பெயல்செறிந்து (எக) கூடிக் காலமாய்நிலைபெற்றது; அவ்விடத்தெனமுடிக்க.

[மாதிரம், விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டில, மிருகோற் குறியிலே வழுக்காது குடக்கோர், பொருதிறஞ் சாரா வரைநா அமயத்து:]

மாதிரம் விரிகதிர் பரப்பிய வியல் வாய் மண்டிலம் குடக்கு ஏர்பு—நிசைகளிலே விரிந்தநிரைக்களைப்பரப்பின அகன்ற இடத்தையுடையரூயிறு மேற்றிசைக்கட் சேறற்கெழுந்து,

இருகோற் குறியிலே வழுக்காது ஒருதிறம் சாரா அமயத்த அரைநாள்—இரண்டிடத்தாட்டின இரண்டு கோவிடத்துஞ் சாயாநிலைநாள் தானாபோகவோடுகின்றநிலையைக் குறித்துக்கொள்ளுத்தன்மை தப்பாதபடி தான் ஒருபக்கத்தைச்சாரப்போகாத சித்திரைத்திங்களின் நடுவிற்பத்தினின்ற யாதோர்நாளிற் பதினாந்தாநாழிகையிலே அவ்ஞாரார்ப்பணம்பண்ணி,

நூல் அறி புலவர் துண்கணிதிற் கயிறு இட்டி—சிற்பநூலையறிந்ததச்சர் கூரிதாக நூலை நேரேபிடித்து,

தேளம் கொண்டு தெய்வம் ிகாக்க — நிசைகளைக்குறித்துக்கொண்டு அத்திசைகளில் நிற்குந் தெய்வங்களையும் குறைவறப்பார்த்து,

[பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து, ஒருங்கு:] பெரும்பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப ஒருங்கு மனை வகுத்து—பெரிய பெயரினையுடைய அரசர்க்கொப்ப மனைகளையும் வாயில்களையும் மண்டபங்கள் முதலியவற்றையுங் கூறுபடுத்தி,

உடன் கூடிக் ஒங்கு சிலைவரைப்பில் — இவ்விடங்கையெல்லாம் சேரவளைத்து உயர்ந்த மதிவின்வாயி (அஅ) வெண்க.

பரு விரும்பு பிணித்த—குணிகளும் பட்டங்களும்மாய பரிய விரும்பாலேகட்டி,

செவ்வரங்கு டீஇ—சாநிலிங்கம்வழித்து,

[இணைமாண் சுதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு, காணொடும் பெயரிய கோளமை விழமரத்துப், போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி. காலமைத்துத், தாமொடு குயின்ற போ மமை புணர்ப்பிற், கைவல் கம்மியன் முகிக்கலிற் புணர்தோந்து;]

தாமொடு குயின்ற இணை மாண் சுதவம் பொருத்தி—தாமோடேசேரப்பண்ணி ன இரண்டாய் மாட்டிமைப்பட்ட கதவைச்சேர்த்தி,

இணை மாண்டு புதுப் போது அகற் குவளைப் பிடி கால் அமைத்து—இணைதல் மாட்டிமைப்பட்டுப் புதிப்போதாயயிழ்த்த குவளைப்பூகோடே பிடிக்கோயும் தன்னிட த்தேபண்ணி,

என்றது - கடுவேடுகுடும் தீரண்சுபுறத்தும் இரண்டிசெங்கழுநீர்ப்பூவும் இரண்டு பிடியுமாகவுகுத்த உத்திரக்கற்கலி.

காணொடும் பெயரிய யிழமரத்தக் கோள் அமை கெடுநிலை (அக)—உத்திரமெ ன்னும் காலிற் பெயர்பெற்ற உத்திரங்கற்கலியில் செருகுதல் பொருத்தின கெடுநிலை யென்க.

அமைத்தென்னுமெச்சம் பெயர்பெற்றவென்பதனோடுமுடிந்தது.

கை வல் கம்மியன் முகிக்கலிற் புணர்தோந்து போர் அமை புணர்ப்பின் கெடுநிலை (அக)—கைத்தொழில்வல்லதச்சன் கடாவுகையினாலே வெளியிற்றுப் பலமரங்களு ள்தம்மிற் கிட்டிதலமைத்த கூட்டத்தினையுடைய கெடுநிலையென்க.

ஐயலி அப்பிய செய் அணி கெடுநிலை—வென்றெடுகெடுப்பிவைத்த செய்யணித்த கெடியநிலையினையுடைய,

அதித்தெய்வத்திற்கு வென்றெடுக்கும் செய்யமண்கந்தது.

வென்ற எழு கொடியோடு வேழம் சென்ற பு—வென்றகொண்டெழும் கொ டிகளோடே யானைகள் சென்றபுகுதும்படி யுயர்த்த,

குன்ற குயின்றன்ன ஒக்கு நிலை வாயில்—மலையை கடுவே வெளியாகத்திறத்தார் போன்ற கோபுரவாயில்களையும்,

ஒங்கின நிலையையுடைய கோபுரத்தை ஒங்குநிலையென்றார்; ஆகுபெயர்.

வணாப்பின் (அக) வாயிலென்க.

கதவுபொருத்திக் கோளமைத்த புணர்ப்பினையுடைய கெடுநிலையினையுடைய வாயிலென்க.

[திருநிலை பெற்ற திணைத் திறப்பிற், தருமணன் குருமீநிய திருநகர் முற்றத்து, கெடுமயி னெனைத் துதிற் வேந்தை, குறுங்கா லன்னமோ கெளு முன் கடை:]

கெடுமயிர் எனைத் து திற ஏற்றை குறுக்கால் அன்னமோடு உகளும் முன்கடை —கெடிய மயிநிலையுடைய கவரிமாயில் துயரிற்றத்தையுடைய ஏற்றை குறியகாலினையுடைய அன்னத்தோடே தாய்த்திரியும் வாசல்முன்பினையும்,

கடைமுன் - முன்கடையென மருஉருடிபு. அன்னமும் தாலிப்பறத்தலின், உக ளுமென்று கவரிமாவோடே ஒருவிகைநின்று.

* தரு மணல் குருமீநிய திரு நகர் முற்றத்த,

* இத்திட்டத்திற்கு உண்கடைத்திலை: வணங்கெடுத்த மணல் பரத்த அழகிய வீட்டின் முன்னிடத்தை உமென்க.

திரு கலைபெற்ற திரு நெடு கிறப்பின்—திருமகள் கலைபெற்ற குற்றமற்ற தலைமையினையும்,

வாயிலினையும் முன்கடையினையும் முற்றத்தினையும் கிறப்பினையுமுடைய கோயிலெனமுடிக்க.

பனை நிலை முனையுய பல்லுளைப் புரவி புல் உணர்த் தெலிட்டும் புலம்பு விடு ஞாலோடு—பந்தியிலேநின்றவெறுத்த பலவாகிய கோரினையுடைய குநிகைகள் புல்லாகிய உணவைக் குதட்டுத் தனிமைதோற்றுவய்க்கின்ற ஞாலோடே,

நிலவுப் பயன் கொள்ளும் தெரு வெண் முற்றத்துக் கிம்புரிப் பருவாய் அம்பணம் நிறையக் கலும்பு விழ் அருயிப் பாடு விறந்து — நில்லாவின்பயனை அரசனாகும் நெடிய வெள்ளியநிலாமுற்றத்திலுள்ள நில்வந்தவீழும் மகரவாயாகப் பருத்த வாயினையுடைய பந்தநிறைகையிலுலே கலங்கிலிழுகின்ற அருவியிட்டுகைசெறிந்து,

அயல ஒலி தெருமீயிலி ஒல்க மெல்லியற் கலி மயில் அகவும் வயிர் மருள் இன் இதை—அதற்கு அயலிடத்தானவாகிய தழைத்த நெடிய பீல்பொதுங்க மெல்லிய இயல்பினையுடைய செருக்கினமயில் ஆரவார்க்கும் கொம்பென்று மருளும் இனி யவோகை,

நளி மலைச் சிலம்பிற் சிலம்பும் கோயில்—செறிந்தமலையில் ஆரவாரம்போல ஆரவார்க்கும் கோயில்,

புலம்புவிடுஞ்ஞாலோடு அருவிப்பாடும் வயிர்மருளின்னினையும் விதந்து மலைச் சிலம்பிற் சிலம்புக்கோயிலெனமுடிக்க.

அருவியும் மயிலும் மலைக்கும் உள்ளனவாகலின், உவமைகொண்டார். புலம்பு விடுஞரல் மழை மெத்தெனமுழங்கினுற்போன்றிருத்தலின், உவமைகொண்டார். இனி அவற்றின் எதிரொலியெழுதின்ற கோயிலென்றமாம்.

யவனர் இயற்றிய வினை மான் பாவை கை ஏந்து ஐ அகல் நிறைய நெய் சொரிந்து—சோனகர்பன்னின தொழில்மாட்டிமைப்பட்டபாவை தன்னைகையிலே ஏந்தியிருக்கின்ற வியப்பையுடைய தகனிநிறையும்படி செய்வார்க்கப்பட்ட,

பருஉத் திரி கொளியு குருஉத் தலை நிரர் எரி—பருத்திரினைப் பந்தங்களிலே கொளுத்திவைத்த நிறத்தையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மேனோக்கியெரிசின்ற விளக்கை,

அறுவறு காலதோறு அமைவரப் பன்னி—நெய்வற்றினகாலந்தோறும் ஒளிமழுக்கினகாலந்தோறும் நெய்வார்த்துத் துண்டி,

பல் வேறு பன்னிதோறும் பாயிருள் நங்க—பலவாய்மேறுபட்ட இடங்கடோறும் பரந்த இருள்நிற்கும்படி,

பீடு கெழு கிறப்பிற் பெருந்தகை அல்லது ஆடவர் குறுகா அருங்கடி வரைப்பின்—பெருமைபொருத்தின தலைமையினையுடைய பாண்டியனல்லது கிறகுறந்தொழில்செய்யும் ஆண்மக்களும் அனுகவாராத அரியகாவையுடைய கட்டுக்களின்,

வரை கண்டன்ன தோன்றல—மலைகளைச் சண்டாற்போன்ற உயர்ச்சியையுடையவாய்,

வரை சேர்பு விற் கிடத்தன்ன கொடிய—மலைகளைச்சேர்ந்து இத்திரவிறகிடத்தார்போன்ற பலநிறமாய் வீழ்த்துவிடத்த கொடிக்கையுடையவாய்,

இது மேலேகட்டினகொடி.

பல வயின்—பலவிடங்கடோறும்,

வெள்ளி ஆர்வ லினங்கும் கதை உரி இ—வெள்ளியையொத்த வீளங்குறின்ற
சாந்தை வாரி,

மணி கம்ப னன்ன மாத் தீரன் தின் காழ்—கீலமணியைக்கண்டாற்போன்ற கரு
மையினையும் திரட்டினாயெழுமுடைய திண்ணிய தூண்களையுடையவாய்,

செம்பு இயன்றன்ன செய்வுற நெடுஞ்சுவர்—செம்பினாலே பண்ணினுலொத்த
தொழில்செய்தலுற்ற நெடியசுவரிலே,

கருவப் பல்பூ ஒருகொடி வளைஇ—வடிவழகினையுடைத்தாசிய பலபூக்களையுடை
ய வல்லிசாடியாய் ஒப்பில்லாத கொடியையெழுதி,

கருவனக பெயரிய காண்பு இன் கல்லில்—புதைத்தகருவோடே பெயர்பெற்ற
காட்சிக்கினிய கங்குரிய இல்,

என்றது - கருப்பக்கிருமென்றவாறு.

தின்காழையுடையவாய்க் (ககக) செய்வுறநெடுஞ்சுவரிலே (ககஉ) வீளங்குஞ்
சுதைபுரிஇப் (ககஸ) பலவயின் (ககஊ) ஒருகொடிவளைஇ (ககக) வளைகண்டன்ன
தோன்றலவாய்க் (ககஐ) கொடியவாய்ப் (ககக) பாயிருணீங்க (ககடு) எரி (ககஈ)
யமைவரப்பண்ணிக் (ககஊ) காட்சிக்கினியவாகிய கல்லில் (ககச) எனமுடிக்க.

ப்காயில் (ககஸ) வளைப்பில் (ககஊ) காண்பினல்லி (ககச) வெனமுடிக்க.

[தககான் கெய்திய:] காங்கு தகம் எய்திய—காற்பதிற்றியாண்டு சென்ற,

பணை மருள் கோன் தான்—முரசின்மருளும் வலியகால்களையும்,

[இகன்மிக் கூறு மேந்தெழில் வரிநுதல்:]

வந்து எழில் வரி நுதல்—உயர்ந்த அழகினையும் புரா நிறைந்த மத்தகத்தினையுமு
டையநாகம் (ககஎ),

இகல் மிக்உறும் நாகம்—போரில் மேலாகச்சொல்லும் நாகம்,

பொருது ஒழி நாகம்—பொருதுபட்ட யானையினுடைய,

[ஒழியெயி றருகெறிந்த, சீருஞ் செம்மையு மொப்ப:] ஒழி எயிற சீரும் செம்
மையும் ஒப்ப அருகு எறிந்த—தானைவீழ்த்தகொம்பைக் கனமும்செம்மையுமொப்ப
கொண்டபுரத்தையுஞ்செத்தி,

வல்லோன் உர் உளி குயின்ற—தச்சன் கூரிய சிற்றளியாலே பண்ணின,

நகிலை இடை திடுபு—பெரிய திலைத்தொழிலை இடையேஇட்டு,

[அவ்வயன் மகளிர் கிங்குமுலை சடுப்பப், புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதி
ரன், இன்னி கோன்முதல் பொருத்தி யடியமைத்தப், பேரள வெய்திய பெரும்பெ
யாப் பாண்டின், மடைமா னுண்ணிவை பொலியத் தொடைமாண்டு, முத்தடைச்
சாலேக காற்றிக் குத்துறுத்தப், புலப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத், தக
டுகென்புதையக் கொள்கித் தகடிக், தாட்டுறு பன்மயிர் வினாஇ வயமான், வேட்டம்
பெறித்து வியன்கட் காணத்த, முல்லைப் பல்போ தறழப் பூகிணாத்த:]

ஊட்டுற பன்மயிர் வினாஇ—பலநிறம்படித்த மயிர்களை உள்ளேவைத்து அதன்
மேலே,

வயமான் வேட்டம் பொறித்த—சிங்கமுதலியவற்றை வேட்டையாடுகின்றதொ
ழில்களைப் பொறித்த தகடுகளைவைத்த,

புவிமுதலியவற்றின் வரி எடுத்தான்ற உள்முன் மயில்காயின.

வயன் கண் காணத்து முல்லைப் போது உறழப் பல் பூ நிரைத்து—அகற்சியை இடத்தேயுடைய காட்டிடத்து முல்லைப்பாதானே மாறுபடும்படி ஏனைப் பல் பூக்களையும்நிரைத்து,

சாலேகத் தகழி குத்துறுத்து —சாளரங்ஙளாகத்திறத்தகங்கையே ஆணிகளாலே வைத்து,

மடை மாண் பாண்டில்—மூட்டுவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வட்டக்கட்டில்,

கொம்பைச்செத்தி உளியாற்குயின்ற இலையை இடையிட்டிப் பொறித்து நிரைத்துச் சாலேகத்தகழினைக் குத்துறுத்து மடைமாண்பாண்டி. லெனமுடிக்க.

முத்து உடை துண் இழை பொலிய நாற்றித் தொடை மாண்டி பேரளவு எய்திய பாண்டில்—முத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய மெல்லியதால் அழகுபெறும்படி கட்டி. வின்னேழேவீழ நாலுபுறமும்நாற்றி அதனைத் தன்னிடத்தேகட்டுதல்மாட்சிமைப்பட்டுப் பெரிய எல்லையைப்பெற்ற பாண்டி. லெனக்கூட்டுக.

என்றதனால் தந்தத்தாற்சமைத்த கட்டிலைக்குழு முத்துவடநாற்றியென்றார்.

புலிப் பொறிக் கொண்ட பூங்கெழுத் தட்டத்துக் கண் புதையக் கொளிஇத் துகள் தீர்ந்து பெரும்பெயர்ப் பாண்டில்—புலியினதுவரியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பொலிவுபெற்ற நிறத்தையுடைய கச்சாலே நடுவுவெளியான இடமறையும்படி கோக்கப்பட்டுக் குற்றமற்றக் கச்சக்கட்டிலென்னும் பெரிய பெயரையுடைய பாண்டி. லெனக்கூட்டுக.

துங்கு இயல் மகளிர் வீங்கு முலை கசப்பப் புடை திரண்டிருந்த குடத்த அடி—சூன்முற்றி அசைந்த இயல்பினையுடையராகிய மகளிரது பால்கட்டிலின்னை முலையையொப்பப் பக்கமுருண்டிருந்த குடத்தையுடையவாயஅடி,

இஃது உருட்சிக்கு உவமைகூறிற்று.

இடை திரண்டு உள்ளிமுதல் நோன் அடி பொருத்தி அமைத்து—குடத்திற்கு ஹ்கட்டிற்றுகநிவாகியஇடம் ஒழுக்கமெல்லிதாய்த்திரண்டு உள்ளிமுதல்போலும் வல்யிணையுடையகால்களைத் தன்னிடத்தத்தைத்துச்சமைத்துப் பேரளவெய்தியபாண்டி. லெனக்க.

உள்ளிப்புட்டில்போல்வதனை உள்ளிமுதலென்றார்.

[மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத், துணைபுணர் அன்னத் தூநிறத் தூவி, யிணையினை மேம்படப் பாயினை யிட்டு:]

மெல்லிதின் விரிந்த இணைஅணைசேக்கை—மெல்லிதாகவிரிந்த இணைதலணைந்த படுக்கையென்க.

மேம்படத் துணை புணர் அன்னத் தூநிறத் தூவி பாய்—அச்சேக்கைக்குமேலாகத் தம்பேட்டைப்புணர்ந்த அன்னச்சேவலின் தூயநிறத்தையுடைய சூட்டாகிய மயிர் பரக்கப்பட்டு,

“சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேனை, முறுதுவி சேக்கையோ டைந்து.” என்ற ஐத்திணையும்படுத்தென்பதுதோன்ற இணையிணைபென்றார். ஏன்புகுறி மிக்க அன்போடுபுணர்தலிற் சூட்டிற்கு மென்மைபிரக்குமென்பதுதோன்றத் துணைபுணர்

முன்பின் தாடிவாங்கு. பிறரும் இங்குத்தபற்றி * “தொம் பெருகுநின்ற வன் பிடு வன்ன மொத்தம்” என்றார்.

[காடி கொண்ட அழவுறு கலிங்கத்துத், தோடமை தாமடி விரித்த சேக்கை:]
மேம்பட அணையிட்டிக் (காடி) காடி கொண்ட அழவுறு கலிங்கத்துத் தா மடிவிரித்த
தோடமை தாமடி—கத்து வர்க்குமேலாம் அணைகளுமிட்டிவைத்துக் கஞ்சியைத்
தன்னிட்டுத்தொண்ட அழவுறு தாடிவின் தாய மடித்ததுவிரித்த செங்கழுநீர்முத
வியவற்றின் இதழ்கள்பொருத்தின படுக்கை,

புணையணைச்சொல் மேம்படத் தாடிவாய் அத்து வர்க்கு மேம்பட அணையிட்டுத்
தாமடிவிரித்த சேக்கையென்க.

தொம் தாய்வாய் அலர் முலை கடித்துப் பின் அமை கெடுவீழ் தாழ்—முன்பு முத
தாடிவாய்த் கலிங்கமந்த பருத்தமுலையினையுடைய மாறிடத்தே இப்பொழுது குத்து
தலமைந்த செடிய தாலிகாணென்றமே தாங்க,

கிழ்த்துவிடத்தவின், விடுவனார். இனிப் பின்னாதுதலமைந்த செடியவீழ் - மயி
ரென்பாருமுனர்.

துணை துறந்த—அரசன் பிரிகையினாலே,

கல் துறல் உலறிய சில் மெல் ஒதி — தன்னாகிய துதவிடத்தே கைசெய்யாமல்
உலறிக்கிடத்த சிலவாரிய மெத்தென்ற மயிரிசையும்,

இனித் துணைதுறந்துலறியவோதியெலக்கட்டிக் கடிக்கிடந்த தன்மைநங்கி
உலறிய ஒதிமென்றுரைப்பாருமுனர்.

[கெடுநீர் வார்த்துழை களைத்தெனக் குறுங்கண், வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ்
காதின்:]

கெடுநீர் வார் குழை களைத்தென வறிது வீழ் காதின்— பெரிய ஒளியொழுதின
மகாக்குழையைவாங்கிற்றாகச் சிறிதேதாழ்ந்த காதினையும்,

நீர்மை - ஒளி.

குறுங்கண் வாயுறை அழுத்திய காது—சிறிய இடத்தையுடைய தானுருவியழுத்
தியகாது,

வாயுறவென்றுபாடமாயின், கலிக்கணவாயுறும்படியழுத்தினகாதென்க.

பொலம் தொடி தின்ற மயிர் வார் முன்னை வலம்புரி வணையொடு கடிக்கைதூல்
யாத்து—முன்பு பொன்னுச்செய்த தொடிகிடந்த தழும்பிருந்த மயிர் ஒழுங்குபட்டு
க்கிடந்த முன்கையிலே வலம்புரியையறுத்துப்பண்ணின வளையைஇட்டுக் காப்புநா
ணைக்கட்டி,

ஒதி - வேறுவினையொடு.

வாணப் பகு வாய் கடுப்ப உணக்குறுத்துச் செவ்விரற் கொளியு செங்கேழ் வி
ளக்கத்து—வாணமினது பருத்தவாயையொக்க முடக்கத்தையுண்டாக்கிச் சிவந்த விர
விடத்தேயிட்ட சிவந்திரத்தையுடைய முடக்கென்னுமோதிரத்தையும்,

* சிவகித்தாயினி, நாமகனிலம்பகம், ககர:—“காதலாற் காம பூயிற் கதி
ரொளி யவரு மொத்தார் - மாதருங் களிற் றானு மாகன மகிழ்ச்சி மன்ற - லாதரம்
பெருகு கின்ற வன்பிடு வன்ன மொத்தார் - தீதிலார் தீண்பி னுமான் செல்வமே பெ
ரிது மொத்தார்.”

பூந்துகில் மரிஇய ஏந்து கோட்டு அல்லுல் அம் மாசு ஊர்ந்த அவிர் தூற் கலிங்க மொடு—முன்பு பூத்தொழியுடைய துநில்கிடந்த உயர்ந்த விலைநீனையுடையவல்கு வில் இக்காலத்துநித்த அழகிய மாசேநிய யிளங்குகின்ற நூலாற்செய்த புடைவை புடனே,

[புணையா வோவியல் கடுப்பப் புனைவில்:]

புணையா ஓவியம் கடுப்ப— வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாத வடிவைக்கோட்டி ன ித்திரத்தையொப்ப,

புனைவில் நல்லடி (கடுக) யென மேல்வருவதனைக்கூட்டி, கழுவிச் செம்பஞ்சிட் டப் பூன்களணியாத நன்றாகியவடி யென்க.

தளிர் ஏர் மேனி—மாந்தளினையொத்த நிறத்தினையும்,

தாய சுணங்கின்—பரந்த சுணங்கினையும்,

அம் பனைத் தடைஇய மென்றோள்—அழகினையுடைய மூங்கில்போலத்திரண்ட மெல்லியதோளினையும்,

[முசிற்றுழை, வம்புவிசித் தியாத்த:] வம்பு விசித்து யாத்த முகிழ் முலை—கச்சை வலித்துக்கட்டின தாமரைமுகைபோலும் முலையினையும்,

வாங்கு சாய் நுகப்பின்—வளையும் நுடங்குமிடையினையும்,

மெல்லியல் மகளிர்—மெத்தென்ற தன்மையினையுமுடைய சேடியர்,

நல் அடி வருட—துயிலுண்டாகுமோவென்ற அடியைத் தடவ,

மேனி (சௌ) முதலியவற்றையுடையமகளிர் (கடுக) புனைவில் (சௌ) நல்லடி வருடவென்க.

நறை விரவுற்ற நறு மென் கூந்தற் செம்முகச் செவிலியர் கைம் மிகக் குழிஇ— நறைகலத்தலுற்ற நறிய மெல்லியமயிரினையுடைய சிவந்தமுகத்தையுடைய செவிலித் தாயர் இவளாற்றுவொழுக்கமிருக்கையினாலே திரண்ட,

குறியவும் செடியவும் உரை பலபயிற்றி—பொருளொடுபுணராப் பொய்ம்மொழி யும் மெய்ம்மொழியுமாகிய உரைகள் பலவற்றையும் பலகாற்சொல்லி,

* “ஒன்றே மற்றஞ் செவிலிக் குரித்தே” என்பதிலக்கணம்.

இன்னே வருகுவர் இன்றுணையோர் என முகத்தவை மொழியவும் ஒல்லாள் மிகக் கலுழ்ந்த—இப்பொழுதேவருகுவர் நினக்கீனிய துணையாந்தன்மையையுடை யோடொன்று அவன்மனத்துக்கு இனியவார்த்தைகளைக்கூறவும் அதற்குப்பொருந்தா ளாய் மிகக்கலங்கி,

[நுண்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா, ஊறு வறுமுலை கொளீஇய:] ஊறு வறுமுலை கொளீஇய நுண் சேறு வழித்த நோன் நிலைத் திரள் கால்—குடங்களைக் கடைந்துதைத்த சாதிலிங்கம்பூசின வலியநிலையினையுடைய மேற்கட்டியிற் திரண்ட கால்களை,

கால் திருத்தி—கட்டிற்கால்களுக்கு அருகாகிற்கும்படிபண்ணி அதனிடத்தே கட்டி,

ஊறுவறுமுலை - குடத்திற்கு வெளிப்படை; முலைபோறவின் முலையென்றார்.

[புதுவ தியன்ற மெழுஞ்செய் படமிசை:] மெழுஞ் செய் படமிசைப் புதுவது இயன்ற—மெழுஞுவழித்த மேற்கட்டியின்மேலே புதிதாகவெழுதின,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுள்யல், ௧௭௬.

[திண்ணியை மருப்பி குறிதலை யாக, யின்னார்பு திரிதரும்:]

யின்—ஆகாயத்திடத்தே,

தின் நிலை மருப்பின் ஆடு தலையாக வார்பு திரிதரும்—திண்ணியிலையினையுடைய கொம்பினையுடைய மேடராகிமுதலாக வலையிராகுகளிற் சென்றுதிரியும்,

மீங்கு செல்ல மன்னிவந்து முரண் மிகு நெப்பிற் செல்வனெடு நிலையு—மிக்க செலவையுடைய ஞாயிற்றோடு மாறுபாடுமிகுந்த தலைமையினையுடைய திங்களோடு * திரியாமலின்ற,

உரோகினி தினவனன் கோக்கி—உரோகினியைப்போல யாமும் பிரிவின்றியிருந்தலைப் பெற்றநிலைமையன்று தினத்து அவதாரப்பார்த்து,

ஞாயிது நலன்பெழுதியதென்று திங்களிற் கு அடைகூற்றறு.

செழுதுயிரா—செட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு,

[மாயித தேந்திய மலிந்தயி முரிப்பனி, செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்திக் கில தெறியா:] மா இதழ் வீழ் கண் கடை மலிந்து ஏந்திய அரிப் பனி கில செவ்விரல் சேர்த்திக் தெறியா—நிலப்பூவிற்கும்பினகண் தன்கடைக்கண்ணிடத்தேவர மிக்குச் சுகந்த ஐதாமிய நீரிநிலவந்தறச் சிவந்த யிரைச்சேர்த்திக் தெறித்து,

என்றது - மிகவுமழாமல் மல்கினநீரைத் தெறித்தென்றார்.

புலம்பொடு வதியும் நலம் கிளர் அரிவைக்கு — தனிமையோடுகிடக்கும் அன்பு மிகுமின்ற அரிவைக்கு,

அரசன்பிரிவையினுலே நெய்விழ்தாழ (க௭௭) நூல்யாத்து (க௭௮) மாசூர்க் தகவங்கத்தொடே (க௭௯) ஒதியினையும் (க௮௦) காதினையும் (க௮௧) விளக்கத்தினையு (க௮௨) முடையனாய் மிகக்கலங்கி (க௮௩) உரோகினி தினவனனோக்கி நெழுதுயிர்த்தத் (க௮௪) தெறித்து (க௮௫) மகளிர் நல்லடிவருட (க௮௬) ஒலியங்கடுப்ப (க௮௭) வதியுமரிவைக்கு (க௮௮) என வினமுடிக்க.

அரிவைக்கு இன்னு அரும்படர் நீர — அரிவைக்குத் தீதாயிருக்கின்ற ஆற்றாதற் கரிய தினவு திரும்படி,

பாசறைத் தொழில் (க௮௯) விறல் தந்து இன்னே முடிசு தில்— வேந்தன் பாசறையிடத்திருந்து பொருகின்ற போர்த்தொழில் அவனுக்கு வெற்றியைக்கொடுத்து இப்பொழுதே முடிவதாக; இஃது எனக்குவருப்பம் எனமுடிக்க.

அம்ம—சேட்பாயாக;

இஃது இவ்வருத்தமிகுதி தீரவேண்டிக் கொற்றவையைநோக்கிப் பரவுகின்றவன்சுற்றாயிற்று. சேட்பாயாகவென்றது கொற்றவையைநோக்கி. முடிசுவென்ற வியங்கோள் வேண்டுகோட்பொருண்மைக்கண் வந்தது. தில் - விழுவின்னகண் வந்தது.

மின் அவிர் ஓடையொடு பொலிந்த வினை நவில் யானை நின் திரள் தடக்கை கிலமிசைப் புரளக் களிது எனப்படுத்த பெருஞ்செய் ஆடவர்—ஒளிவிளங்குகின்ற பட்டத்தோடே பொலிவுபெற்ற போர்த்தொழிலுப்பயின்ற யானையினுடைய நீண்ட திரண்ட பெருமையினையுடையவை அந்த நிலத்தேபுரளும்படி யானையை முன்னர்க் கொன்ற பெரியசெயலையுடைய வீரருடைய,

செயலென்றும் வினைப்பெயர் செய்பவன முதனியையாய் கின்றது.

* தெரியாமலின்றவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒளிறு வான் விழுந் புண் காணிய புறம் போந்து— விளங்கும்வானினுற் போழ்த சீரியபுண்ணைக் கண்டபரிசுரித்தற்குந் தானிருக்கின்ற இடத்திற்குப் புறம் பேபோந்து திரிதரும்வேந்தன் (கௌ) என்க.

வடந்தைத் தன் வளி—வடநிலைக்கண்ணதாசிய குளிர்த்தகாற்று,
என்றது வாடையை.

[தன்வளி பெறிதொறு துடங்கித், தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல், பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல்:] நல் பல் பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச் சுடர் தன்வளி எறிதொறும் துடங்கித் தெற்கு எர்பு இறைஞ்சிய தலைய அழல்—நன்னுகிய பல கால் விளக்கிலெரிசின் பருத்தகொழுந்த வாடைக்காற்று அடிக்குந்தோறும் அசைந்து தெற்குகோக்கியெழுந்து சாய்ந்த தலையினையுடையவாயெரிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

வேம்பு தலை யாத்த நோன் காழ் எஃகமொடு முன்னோன் முறைமுறை காட்ட—வேப்பந்தாரைத் தலையிலேகட்டின வலிய காம்பினையுடைய வேலோடே முன்செல்கின்ற சேனாபதி புண்பட்டவீரரை அடைவே அடைவேகாட்ட,

பின்னர் மணி புறத்து இட்ட மாத் தாட் பிடியொடு பருமம் களையாப் பாய் பரிக்கலி மா இருஞ்சேற்றுத் தெருவின் எறிதுளி விதிர்ப்ப—பின்னாக மணிகளைத்தன்னிடத்தேயிட்ட பெருமையையுடைய தாளினையுடைய குசையோடே பக்கரைவாய் காத பாய்ந்துசெல்லுஞ் செலவையுடைய செருக்கினகுதிரைகள் கரிய சேற்றையுடைய தெருவிலே தம்மேலேவீசும் துளிகளையுதற,

தாளென்றது வாய்க்கருவியிற் கோத்துமுடியும் குசையிற்றலையை.

புடை வீழ் அம் துகில் இடவயின் தழீஇ—இடத்தோளினின்றும் நழுவிவீழ்ந்த அழகினையுடைய ஒலியலை இடப்பக்கத்தேயிணத்துக்கொண்டு,

வான் தோட்கோத்த வன்கட் காளை சுவல் மிசை அமைத்த கையன்—வானைத் தோளிலேகோத்த தறுகண்மையையுடைய வானொடுப்பான்றோளிலே வைத்த வலக்கையையுடையனாய்,

முகன் அமர்ந்து—புண்பட்டவீரர்க்கு அகமலர்ச்சிதோன்ற முகம்பொருந்தி,

தூல் கால்யாத்த மாலை வெண்குடை — தூலாலே சட்டத்தைக்கட்டின முத்த மாலைவையுடைய கொற்றக்குடை,

தவ்வென்று அசைஇத் தா துளி மறைப்ப—தவ்வென்னுமோசைபட்டு அசைந்து பரக்கின்ற தளியைக் காக்க,

தாழ்துளியும்பாடம்.

நன்னென் யாமத்துப் பள்ளிகொள்ளான் சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன் — நன்னென்னுமோசையையுடைய நலியாமத்துப் பள்ளிகொள்ளானாய்ச் சிலவீரரோடே புண்பட்டோரைப் பரிகரித்துத் திரிதலைச்செய்யுமாசன்,

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழில் — சேரன் செம்பியன்முதலிய எழுவரோடே மாறுபட்டுப் பொருகின்ற பாசறையிடத்தப் போர்த்தொழில்,

புண்காணிய புறம்போந்து (கௌ) சுடரழலக் (கௌ) காட்ட (கௌ) விதிர்ப்பத் (கௌ) தழீஇத் (கௌ) கையனாய் அமர்ந்து (கௌ) மறைப்பப் (கௌ) பள்ளிகொள்ளானாய்த் (கௌ) திரியும் வேந்தன் (கௌ) என்க.

அம்ம (௨௬௮), வானம் கார்த்திகை மழையைப்பெய்ததாகப் (௨) பின்னர் நிகழ்த்தியமழை கூடிக் காலமாய் நிலைபெற்றது (௪௨); அக்கூடிக் காலத்து நடுவியாமத்தே (௪௨) வாயிலினையும் (௮௮) முன்கடையினையும் (௬௨) முற்றத்தினையும் (௬௦) சிறப்பினையும் (௮௬) முடைய பீடமாய் (௬௦) வரைப்புக்களிற் (௬௦) காண்பினல்லிலிற் (௬௬) பாண்டலிற் (௮௬) சேர்மையிலே (௬௬) வறியுமரிவைக்குப் (௬௬) படர்நீருப்படி (௮௮) செந்தன் (௮௮) பலரொடுமுரணிய பாசறைத்தொழில் (௮௮) விறந்தது (௮௮) உன்னை முடிவதாக; இஃது எவ்வு விருப்பம் (௬௮) எனக் கொற்றவையைப்பரவிற்றாக வினாமுடிக்க.

இப்பாட்டுத் தலைமாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் மண்ணையாற் சென்று பொருட்கின், திப்போர் வஞ்சியாகலின், வஞ்சிக்குக்கொற்றவைநிலையுண்மையின், கொற்றவையை வெற்றிப்பொருட்டுப் பரவுதல் கூறினார்; அது பாலைத்திணைக்கேற்றலின்.

பாண்டியர் நெடுஞ்செழியன் மதுரைக்கணக்காயனும்மகனும் நக்கிரனும்பாடிய நெடுநல்வாடைக்கு மதுரைஞ்சிரியர் பாரத்துவாசி நக்கினுக்கினியர் செய்த உரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

வாடை கலிய வடிக்கண்ணு டோணசைஇ
யோடை மழுகறிற்று னுள்ளான்கொல்—கோடன்
முகையோ டலைய முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
புகையோடு பாசறையு ளான்.

எட்டாவது குறிஞ்சிப்பாட்டு.

- அன்னம் வாழிவேண் டன்னை யொண்ணுந்
 லொளிமென் கூந்தலென் றேழி மேனி
 விநகிழை நெகிழ்ந்த விவருங் கடுகோ
 யதலு ளாங்க ணறியுநர் வினாயும்
- ௫ பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்
 வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி
 நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுந்
 நெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி
 நற்கவின் நெலையவு நறுந்தோ னெகிழவும்
- ௧௦ புட்டிற ஈறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு
 முட்கூர் துறையு முய்யா வரும்படர்
 செப்பல் வன்மையிற் செறிந்தியான் கடவலின்
 முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்துணை
 நேர்வருங் குளைய கலங்கெடிற் புணருஞ்
- ௧௫ சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின்
 மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்த
 லாசறு காட்சி யையர்க்கு மங்கிலை
 யெனிய வென்னார் தொன்மருங் கறிஞர்
 மாதரு மடனு மோராங்குத் தணப்ப
- ௨௦ நெடுந்தே றொந்தை யருங்கடி நீவி
 யிருவே மாய்ந்த மன்ற விதுவென
 நாமறி யுறவிற் பழியு முண்டோ
 வாற்றின் * வாடி ராயினு மாற்ற
 வேனையுல கத்து மீயைவநா னமக்கென
- ௨௫ மானமர் நோக்கங் கலங்கிக் கையற்
 ருஞ்ச் சிறுமைப னிவளுந் தேம்பு
 மின்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர்
 வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல
 விருபே ரச்சமோ டியானு மாற்றலேன்
- ௩௦ கொடுப்பின் குடைமையுங் குடிநீர லுடைமையும்

* வாராதாயினுமென்றும் பாடம்.

வண்ணமும் துணையும் பொரிஇ யெண்ணு
பெரியேந் துணிந்த வேமஞ்சா ளருவினை
நிகழ்த்த வண்ண நீநனி யுணரச்

செப்ப லான்றிசிற் சினவா தீமோ

௧௨௫ நெற்றொ னெடுவெதிர்க் கணந்த யானை
முத்தார் மருப்பி னிறங்குகை கடுப்பத்
துய்த்தலை வாங்கிய புனிற்றுந் பெருங்குர
னற்கோட் சிறுதினைப் படுபு ளோப்பி
யெற்பட வருதிய றொனநீ விடுத்தலிற்

௧௨6 நலிகெழு மிமிசைச் சேனோ னிழைந்த

புலியஞ் சிதண மேறி யவண
சாரற் சூரற் றகைபெற வலந்த
தழுவந் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங்
கிளிகடி மரபின லுழும் வாங்கி

௧௨௭ யுரவுந் கதிந்தெறாஉ முருப்பவி மயந்தது
விசும்பாடு பறவை விழ்பதிப் படா
நிறையிரும் பெளவங் குறைபட முகந்துகொண்

டகலிரு வானத்து விசுவாசி கலாவலின்
முரசுதிந் தன்ன வின்சூர லேறொடு

௧௨8 நிராசை னிவப்பிற் கொண்மு மயங்கி

யின்னிசை முரசிற் சுடர்ப்பூட் சேள
யொன்னுந் கேந்திய விலங்கலை யெஃகின்
மின்மயங்கு கருவிய கன்மிசைப் பொழிந்தென
வண்ண னெடுங்கோட் டிழிநரு தெண்ணீ

௧௨9 சலிந்துகில் புறாயு மவ்வெள் ளருவித்
தவிர்வில் வேட்கையேந் தண்டா தாடிப்
பரிங்குசொரி வன்ன பாய்களை குடைவுழி
நளிபடு சிலம்பிற் பாயம் பாடிப்
பொன்னெறி மணியிற் சிறுபுறந் தாழ்த்தவெம்

௧௩0 பின்னிருங் கூந்தல் பிழிவனந் துவரி
யுள்ளகஞ் சிவந்த கண்ணேம் வள்ளித
மோன்செங் காந்த ளாம்ப லனிச்சந்
தண்கயக் குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
செங்கொடு வேரி தேமா மணிச்சிகை

௧௩1 யுரிதுநா றவித்தொந் துந்தாழ் கூவின
மெரிபுறா யெறுமுஞ் கள்ளி கூவிரம்
வடவனம் வாகை வான்ழங் குடச

- மெருவை மெருவினை மணிப்பூங் குருவினை
பயினை வானி பல்விணர்க் குரவம்
எ0 பசும்பிடி வகுளம் பல்விணர்க் காயா
விரிமல ராவினா வேரல் குரல்
குரீஇப் பூனை குறுநறுங் கண்ணி
குருகிலை மருதம் விரிபூங் கோங்கம்
போங்கக் திலகந் தேங்கமழ் பாதிரி
எரு செருந்தி யதிரல் பெருந்தண் சண்பகங்
கரந்தை குளவி கடிசுமழ் கவிமாத்
தில்லை பாலை கல்லிவர் முல்லை
குல்லை பிடவஞ் சிறுமா ரோடம்
வாழை வள்ளி நீண்டு நெய்த
அ0 றுழை தளவ முட்டாட் டாமரை
ஞாழன் மெளவ னுறுந்தண் கோகுடி
சேடல் செம்மல் சிறுசெங் குரவி
கோடல் கைநை கொங்குமுதிர் நறுவழை
காஞ்சி மணிக்குலைக் கட்டமழ் நெய்தல்
அரு பாங்கர் மரையும் பல்பூந் தணக்க
மிங்கை யிலவர் தூங்கினர்க் கொன்றை
*படம்பம ராத்தி நெடுங்கொடி யவரை
பகன்றை பலாசம் பல்பூம் பிண்டி
வஞ்சி பித்திகஞ் சிந்து வாரந்
க00 தும்பை துழாஅய் சுடர்ப்பூந் தோன்றி
நந்தி நறவ நறும்புன் னாகம்
பாரம் பிரம் பைங்குருக் கத்தி
யாரங் காழ்வை கடியிரும் புன்னை
நரந்த நாக நள்ளிரு னாறி
க00 மாயிருங் குருந்தும் வேங்கையும் பிறவு
மாக்குவிரித் தன்ன † பரோம் புழகுடன்
மாலங் குடைய மலிவன மறுகி
வான்கண் கழீஇய வகலறைக் குவைஇப்
புள்ளா ரியந்த விலங்குமலைச் சிலம்பின்
க00 வள்ளுயிர்த் தெள்விளி யிடையிடைப் பயிற்றிக்
கிள்ளை யோப்பியுங் கிளையிதழ் பரியாப்
பைவிரி யல்குற் கொய்தழை தைஇப்

* அமும்பெனவும் பாடம்.

† பாரம் புழகெனவும் பாடம்.

- பல்வே றுருவின் வனப்பமை கோதையெம்
மெல்லிரு முச்சிக் கவின்பெறக் கட்டி
௭௦௫ யெரியகி ருநுநி னப் புகழைச் செயலிற்
நாதுபடு நண்ணிழ ளிருத்தன மாக
வெண்ணெய் நீவிய கரிவளர் நறுங்காழ்ந்
தண்ணறுந் தகரங் தமழ மண்ணி
விரம் புலா விரலுளர்ப் பவிழாக்
௭௦௬ காழகி லம்புகை கொளிஇ யாழிசை
யாணிமிரு வரிமிருி றுர்ப்பத் தேங்கலந்து
மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்
மலையடி நிலைந் தவுஞ் சினையவுஞ் சினையவுங்
வண்ண வண்ணந் த மலராய்பு வினாஇய
௭௦௭ தண்ணறுந் தொடையல் வெண்போழக் கண்ணி
கலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சிப்
பைங்காற் பித்திகத் தாயித ழலரி
யந்தொடை யொருகாழ் வளையச் செந்நீ
யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ
௭௦௮ யந்தளிர்க் குவையுமொய்ம் பலைப்பச் சாந்தருத்தி
மைத்திறை கொண்ட மலர்ந்தேந் தகலத்துத்
தொன்றபடு நறுந்தார் பூனொடு பொலியச்
செம்பொறிக் கேற்ற விங்கிறைத் தடக்கையின்
வண்ண வரிவில் லேந்தி யம்புகெரிந்து
௭௦௯ துண்வினைக் கச்சைந் தயக்கறக் கட்டி
யியலணிப் பொலிந்த விகை வான்கழ
றுயல்வருந் தோறுந் திருத்தடித் கலாவ
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பிற்
பகைபுறங் கண்ட பல்வே லிளைருரி
௭௧௦ னுரவுச்சினஞ் செருக்கிந் துன்னுதொறும் வெகுளு
முனாவா னெயிற்ற வள்ளுகிர் ஞமலி
கிளையாக் கண்ண வளைகுபு நெரிதா
நடுங்குவன மெழுத்து நல்லடி தளர்த்தியா
மிடும்பைகர் மனத்தே மருண்டுபுலம் படா
௭௧௧ மாறுபொரு தொட்டிய புதல்வின் வேறுபுலந்
தாகாண் விடையி னணிபெற வந்தெ
மலமா லாயிடை வெருஉத லஞ்சி
மெல்லிய வினிய மேவாக் கிளத்தெ
மைம்பா லாய்க்வி னேத்தி யொண்டொடி

- ௧௨௭0 யகைமென் சாய லவ்வாங் குத்தி
மடமதர் மழைக்க ணிணையீ ரிறந்த
கெடுதி முடையே வென்றன அநனெயிர்
சொல்லே மாதவி எல்லாந்து கலங்கிக்
கெடுதி யும்விட ராயி னெம்மொடு
- ௧௨௭1 சொல்லார் பழியோ மெல்லிய லீனெ
கைவனம் பழுதிய பாலை வல்லோன்
கைகவர் நாமபி னிம்மென விமிரு
மாதர் வண்டொடு கரும்புநயந் திறந்த
காதவி முலரித் தாகிணை பிளந்து
- ௧௨௭2 நாதடு களிற்றின் வி.றுபெற கோச்சித்
கல்லென் சுற்றக் கடுங்குர லவித்தெஞ்
சொல்லற் பாணி நின்றன னாக
விருவி வேய்த் தகுறுகாத் குரம்பைப்
பிணையேர் கோக்கின் மணையோன் மடுப்பத்
- ௧௨௭3 தேம்பிழி தேறல் மாத்நிமகிழ் சிறந்து
சேம மடிந்த பொழுதின் வாய்மடுத்
திருப்பின சிழ்ந்தலிற் சிறுமை நோன
தரவுற முஞ்சிலை கொள்ளி நோய்மிக்
குரவுச்சின முன்பு லுடல்சினஞ் செருக்கிக்
- ௧௨௭4 நனைவிதி புடையுத் தானங் கல்லென
மடிவிடு விளையர் வெடிபடுத் தெதிரக்
கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறிச் சிந்தந்த
விரும்பிணர்ந் நடக்கை யிருசிலஞ் சேர்த்திற்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கிமரங் கொல்பு
- ௧௨௭5 மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்ந்த
யும்விட மறியே மாகி யொய்யெனத்
திருந்துகோ லெல்லளை * தெழிப்ப நானுமறந்து
விதுப்பு.று மனத்தேம் வினாந்தவற் பொருத்திச்
குருறு மஞ்ஞையி னடுங்க வார்தோ
- ௧௨௭6 லுடுவு.றம் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை
யண்ணல் யானை யணிமுகந் தழுத்தலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்த் திழிநாப்
புள்ளி வரிதுதல் சிதைப நிலலா
தயர்ந்து புறங்கொடுத்த பின்னர் கெடுவே
- ௧௨௭7 ளணங்குறு மகனி ராடுகளங் கடுப்பத்

* தெளிப்பவெனவும் பாடம்.

- திண்ணிலைக் கடம்பின் நிரளா வளோடு
 துணையுற மாலைநிற் கைபினி விடே
 மனையுடைக் கழாழி பாய்வி னாவுத்தொ
 யருந்தன வாயழி வதிக்கப் பெருந்தை
- ௧௮௦ யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது
 மஞ்ச லோம்புநின் னணில நுகர்க்கென
 மாசறு சுடர்றுத விகி நீடுநினான்
 தென்முக நோக்கி நக்கன னந்தலை
 நானு முட்டு நண்ணுவழி யடைநா
- ௧௮௫ வொய்யெனப் பிசியவும் விடாஅன் கலைஇ
 யாக மடைய முயங்கவி னவ்வழிப்
 பழுமின குக்க பாதை நெடுஞ்சுனை
 முழுமுதற் கொக்கின் நிற்கனி யுதிர்க்கெனப்
 புள்ளெறி பிரசமொ உண்டிப் பலவி
- ௧௯௦ வெகிழ்ந்துகு கழம்பழம் விளைந்த தேற
 வீர்செத் தயின்ற தோகை வியலூர்ச்
 சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி
 யரிக்கட் டிள்ளியந் தறந்த வாடுமகள்
 கயிறார் பாணியிற் றளருஞ் சாரல்
- ௧௯௫ வனாயா மகளிநிற் சாஅய் விழைந்த
 வின்பொருஞ் சென்னிக் கிடோடுப காந்தட்
 டண்கம ழலரி தாஅய் நன்பல
 வம்புகிரி களத்திற் கவின்பெறப் பொலிந்த
 குன்றுகெழு நாடனெம் விழைநரு பெருவிற
- ௨௦௦ லுள்ளந் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு
 சாறயர்ந் தன்ன மிடஅச் சொன்றி
 வருந்தகு வனாயா வளநகர் பொற்ப
 மலாத் திறந்த வாயில் பலருணப்
 பைந்திண மொழுகிய நெய்மலி யடிசில்
- ௨௦௫ வசையில் வானுணைப் புனாயோர் கும்பொடு
 கிருத்துண் டெஞ்சிய மிச்சில் பெருந்தகை
 நின்றோ ணெட்டலும் புனாவ தென்றங்
 கறம்புணை யாகத் தேற்றிப் பிறங்குமலை
 மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைகொழு
- ௨௧௦ தேழுறு வஞ்சினம் வாய்மையிற் தேற்றி
 யத்திற் தெண்ணிர் குடித்தவி னெஞ்சமர்ந்
 தருவிட ரமைந்த கவிறுதரு புணர்ச்சி

வாறுநி யுறையுள் வயங்கியோ ரவாவும்
பூமலி சோலை யப்பகல் கழிப்பி

உசரு யெல்லி செல்ல வேழம் ஈறெஞ்சிப்
பல்கதிர் மண்டிலங் கல்சேர்பு மறைய
மான்கண மாமுநற் றெவிட்ட வான்கணங்
கன்றுபயிர் குரல மன்றுகிதை புகுநா
வேங்குவயி ரிசைய கொடுவா யன்றி

உஉ0 லோங்கிரும் பெண்ணை யகமட லகவப்
பாம்புமணி யுமிழப் பல்வயிற் கோவல
ராம்பலக் திங்குழற் றென்விளி பயிற்ற
வாம்ப லாயிதழ் கூம்புவிட வளமனைப்
பூந்தொடி மகளிர் சுடர்நலைக் கொளுளி

உஉரு யந்தி யந்தண ரயசக் கானவர்
விண்டோய் பணைல மிசைஞுகழி பொத்த
லான மாமலை வாய்குழ்பு கறுப்பக் கானங்
கல்லென் றிரட்டப் புள்ளின மொலிப்பச்
கிளைஇய வேந்தன் செல்சமங் கடுப்பந்

உஉஉ துணைஇய மாலை துன்னுந் காணுஉ
நேரிதை முன்கை பற்றி நுமர்தர
நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சின்னாட்
கலங்க லோம்புமி னிலங்கிழை யீரொன
வீர நன்மொழி தீரக் கூறிந்

உஉரு துணைபுண றோற்றி நென்மொடு வந்து
துஞ்சா முழவின் முதூர் வாயி
றுண்டுறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தன னதற்கொண்
டன்றை யன்ன விருப்போ டென்று
மிரவரன் மாலை யனேவரு தோறுங்

உச0 காவலர் கடுகினுங் கதனாய் குறைப்பினு
நீதுயி லெழினு லெயுலெளிப் படினும்
வேய்புணா மென்றோ ளின்னுயி லென்றும்
பெருஅன் பெயரினு முனிய னுறாஅ
ளிளமையி னிகந்தன்று மிலனே வளமையிற்

உசரு தன்னிலை * தீர்த்தன்று மிலனே கொன்னார்
மாய வரவி னியல்புகினைஇத் தேற்றி
நீரோறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா
விரிய கலுமுமிவள் பெருமநர் மழைக்க

* திரித்தன்றுமிலனென்றும் பாடம்.

- ஐதத் தரிப்பனி யுறைப்ப காணும்
 ௨௫௦ வலைப்படு மஞ்ஞையி அலஞ்செலச் காஅய்
 சிறைத்தொறும் கறுமுமா லெனோ கங்கு
 லையர் செறி யமுழையு மானிய முனியமும்
 புழந்தோட் டாமான் புதல்வியுங் கனிதும்
 வலையிற் றப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்
 ௨௫௧ அருமுத், அரு மினதே ராமமு
 பொருக்கெருங் குட்டத் தருஞ் சுழி வழங்குய
 கொகித்தபண் முடலையு மிடங்கருங் கராமு
 தாழிது மிழுக்கு முழடி முட்டமும்
 பமுவும் பாக்குரு முளப்படப் பிறவும்
 ௨௫௨ வழுவின வழுஅ விழுமமவர்
 குழுமலை விடாக முடையவா லெனவே.

இதன்பொருள்.

இதற்குக் குறிஞ்சியென்று பெயர்கூறினார்; இயற்கைப்புணர்ச்சியும் பின்னர்க்கெழும் புணர்ச்சிகளுக்கு நிகர்த்தல்களும் கூறுதலின். அன்றியும் முதலானும் கருவானும் குறிஞ்சிக்குரியனவெகூறுதலானும் அப்பெயர்கூறினார். * “அறத்தொடு நிஞ்சுங் காலத் தன்நீ, யறத்தியன் மாயிடு டாழி யென்ப.” என்பதனால், தோழி அறத்தொடு நிஞ்சுங்காலம்வந்த செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றவழி அதற்கிலக்கணங்கூறிய † “எளித்த லேத்தல் வேட்சை யுரைத்தல், கூறுத லுசாத லேதிடு தலைப்பா, மென்மை செப்புங் கிளையொடு தொகைஇ, யவ்வேழு வகைய வென்மனார் புலவர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்தேறியுள், கூறுதலுசாதலொழிந்த ஆறுங்கூறி அறத்தொடுநிற்கின்றனென்க.

அன்றாய் வாழி—தாயே வாழ்வாயாக;

[வேண் டன்னை:] அன்னை வேண்டி—தாயே யான்கூறுகின்றவார்த்தையை விருப்புவாயாக;

[ஒன்றுத, மொல்கென் கூத்தலென் றோழி மேனி, விறலிழை நெகிழ்த்த வீவருத் தலினோ, யகலு ளாங்க ளாநியுந் வஞ்ஞயும், பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தாயும், வேறுபல் தருவிற் கட்டிட் டெனி, கதையும் விரையு மோச்சியு மலவுந், றெய்யாமைமயில் நீயும் வருத்தி, கந்தலின் குறையுவு நறுத்தோ னெனியுவும், புட்பிற ரநியவும் புலம்புந் தலைப்பா, முட்டகத் துறைய மும்மா வரும்படர், செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கட்டவன்:]

ஒன்றுதல் ஒலி மென் கூத்தல் விறல் மேனி என் தோழி உள் காத்துறையும் உய்பா அருப்படர்—ஒன்றிய அதன்மையும் தழைக்கும் மெல்லிய மயிரினையும் பிறர் கிறத்தினவென்ற மெற்றியினையுடைய கிறத்தினையுமுடைய என்னுடைய தோழி தன்மனத்தானே மறைத்திருக்கும் தன்னுயிரைத் தான் தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய சூற்றுத்தலைய கினைவு,

* தொல்காப்பியன். பொருளதிகாரம். பொருளியல், ௧௨.

† “... ” ௧௩.

இழை செறித்த விடி அரு நேரோம் செப்பல் வன்மையின் யான் செறித்து—
தானையித்தகவல் கொ செறிப்பாணினை மருந், தானாற் செறித்தநீய கடிய நோய்
நினக்குச்சொல்லுதற்கு எளிதன்றி வலியதன்மையையுடைமையினாலே யான் அதனை
என்னுள்ளையுடக்கி.

நல் கவின் தொலையவும் நறத்தோள் செறிதரும் புள் பிறர் அநியவும் புலம்பு
வந்து அலைப்பவும் கடவலின்—அவளுடைய நன்முகிய அழகுடெடவும் நநியதோகமே
வியவும் வளைகழறுதலைப் பிறாநியவும் தானிமை மேன்மேலெவந்து வருத்தவும் நின்
க்கு அறிவுருமற் செலுத்துகையினாலே,

நீயும் அலவுற்ற அகலன் அங்கண் அநியுநர் வினாய்—நீயும் அலவ்வந்து அகன்
றயிடத்தைபுடைய காரிடத்துக் கட்டிணதும் கழங்குளும் என்னியறிவாரைவினா
வி அவர் தெய்வத்தான்வந்த வருத்தமென்றலின்,

வினாயுமென்றலிடத்தம்மையைப் பேனியென்பதன் பின்னே கூட்டுக.

வேறு உருவிற் பல் கடவுள் நறையும் மரையும் ஓச்சியும் பரவியும் தொழுதும்
விரவு மலர் தூயும் பேணியும்—வேறுபட்டவடிவினையுடைய பலதெய்வங்களைத் தூப
ங்களும் சந்தனமுதலியனவுங்கொடுத்தும் பரவியும் வணங்கியும் கலந்தபூக்களைச்சிதறி
யும் வழிபட்டும் அத்தனற்றாரைமயின்,

பேணியுமென்னுமும்மை சிறப்பு; ஏனைய 'என்னுமும்மை.

எய்யா மையலை வருத்தி — இந்நோயையாதியாத மயக்கத்தையுடையயாய்
வருந்தாநின்றாய்;

என் தோழி படர் இழை செறித்த நோய் நினக்குச் செப்பல் வன்மையின் யான்
செறித்துத் தொலையவும் செறிதரும் அநியவும் அலைப்பவும் கடவலின் நீயும் அலவுற்று
வினாய்க் கடவுளைப்பேணியும் எய்யாமையலையாய் வருந்துதியெனமுடிக்க.

[முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்துணை, நேர்வருங் குரைய கலக்கெழற்
புணரும்:] அத்துணை முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் நேர் வரும் கலம் செ
டிண் புணரும்—அவ்வளவாகிய முத்தானும் மாணிக்கத்தானும் பொன்னுளும் பொரு
ந்துதல்வரும் பூண் கெட்டதாயிற் பின்னும்வந்துகடும்; அதுபோலன்றி,

முத்துமுதலியவற்றிற்குக்கூறிய இலக்கணங்களை அத்துணையென்றார். குரைய-
அரை.

[சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின், மாசறக் கழிவி வயங்குபுகழ் நிறுத்த, லா
சற காட்டி யையர்க்கு மச்சிலை, யெளிய வென்றார் தொன்மருங் கறிஞர்:]

சால்பும் வியப்பும் இயல்பும் குன்றின் மாச அறக் கழிவி வயங்கு புகழ் அக்கலை
நிறுத்தல்—தத்தவ்வுலத்திற்கேற்ற குணங்களினமையும்தும், மேம்பாடும், ஒழுக்கமும்
பழையதன்மைகெட்டாற் பிறத்தவ்வுலத்தைப் போம்படிசுருவி விளங்கும்புகழை மு
ன்புபோலேநிறுமாபடிநிறுத்தல்,

தொல் மருங்கு அறிஞர் ஆச அறு காட்டி ஐயர்க்கும் எளிய என்னார்—பழையதா
கிய தூலையறிவார் குற்றமற்ற அநிவியையுடைய தெய்வ இருபுகழுக்கும் எளியகாரிய
மென்னார்;

* “ஐயர் பாக்கிணு மமரர்ச் சுட்டியும்” என்றாராகலின், ஐயர் தேவராகார்.

[மாதரு மடனு மோராகுத் தணப்ப, செங்குதெ லொத்தை யருங்கடி. நீவி:]

* தொல்காப்பியம், பொருளாதிகாரம், கற்பியல், ௧.

கெடு தேர் எந்தை ஒரு கடி நீவி—கெடியதேனாயுடைய என் தந்தையது அரி ய காவலைக் கடந்து,

மாறரும் மடலும் ஓராக்குத் தண்ப்ப—இருமுதுஞாவரும் தமக்கியைந்தோர்க் குக் கொடுப்போமென்றிருக்கின்றகாதலும் என தமடலும் சேரப்போக,

[இப்போ மாய்ந்த மன்ற விதவென:] இது இருவேம் ஆய்ந்த மன்றல் என— இத்தமணம் தலைவனும் யானும் பெருமையும் உரலும் அச்சமும் நானும் துணையகிலை யாற்பிறந்த கந்தருமணமென்று,

நாம் அறிவுகுவிற் பழியும் உண்டோ—நாம் யாங்கு அறிவுறுத்தலான் நமக்குப் புறமுயன்றி வருவதோற்பழியுமுண்டோ, அஃதில்லை;

உர்மை எச்சவுர்மை. ஓகாரம் எதிர்மறை; இது மறைநூல் விதித்ததாகலின். ஆற்றின் வாராயிலும்—இங்ஙனம் அறத்தொடுகின்றபின் தலைவர்க்கே நம் மையுடைய கெர்திலராயிலும்,

ஆற்ற—நாம் உயிர்ப்பாற்றினையும் இவ்வருத்தத்தைப் பொறுத்திருக்க, [என யுகத்தது மின்பவதா னமக்கென:] நமக்கு எனை உலகத்தும் இயைவ தால் என—நமக்கு மாறுபிறப்பினும் இக்கூட்டம் கூடுவதொன்றாயிருந்ததெனக்கூறி,

[மாயைந் கோக்கக் கலங்கிக் கையற், றாஞ்ச் சிறுமைய ளிவளுந் தேம்பும்:] ஆறஞ்ச் சிறுமையன் மான் அமர் கோக்கம் கலங்கிக் கையற்று இவளுந்தேம்பும்— ஆற்றத்தன்மைத்தல்லாத கோயினையுடையளாய் மான் கோக்கமமர்ந்த கோக்கமின்றி மையுளுக்கக்கொண்டி வினையொழிந்து அயர்ந்து இவளுமெவியும்;

இவளும் (உக), கலங்கிக் (உடு) கெடிற் புணரும் (கச); அதுபோலன்றிச் சால்பு முதவியவளுந் (கடு) நிறுத்தல் (கசு) எளியவென்றார் (கஅ) ஆகலின், இஃது இருவேமாய்ந்தமன் லென (உச) அறிவுகுவிற் பழியுமில்லை (உஉ); ஆற்றின்வாராயி லும் ஆற்ற (உக) எனையுலகத்தும் இயைவதாலெனக்கூறி (உச) மெவியு (உசு) மெ னமுடிக்க.

* “வணாவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும், வளையா நாளிடை வத் தோன் முட்டினும், உனையெனத் தொழிக் குறைத்தற் கண்ணூர், தானே கூறுங் காலமு முளவே,” என்பதனான் ‘தானே கூறுங் காலமு முளவே’ என்றதனால் உடைய னையெனத் தலைவிடத்தினாக் கொண்டுகூறினாளென்றுணர்க. † “செறிவு நிறையுஞ் செம்மையஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்பா லான” என்பதனால் மறை புலப் படுத்தலாகாதென்றாராயினும், ‡ “உற்றறி யல்லது சொல்ல வின்மையி னப்பொருள் வேட்கை நெடியி னுணர்ப.” என்பதனான் மறைபுலப்படுத்தலுமாமென வழுவமை த்தலின், இங்ஙனம் தலைவிகூறினாள்.

இதனால் தொழிதலிப்பாடுகூறினாள். இதல் மிக் கடவும் இரு பெரு கெத்தர் வினை இடை நின்றசான்றோர் போல— மாறுபாட்டின்மிகுதியைச்செலுத்தம் இருவராகிய பெரிய அரசனாச் சந்துசெய்வித் துக் தொழிவிடத்தேகின்ற அறிவுடையோரைப்போல,

இரு பேர் அச்சமோடு யானும் ஆற்றலேன் — நினக்கும் இவள்வருத்தத்திற்கு மஞ்சம் இரண்டு பெரிய அச்சத்தாலே யானும் வருத்தாகின்றேன்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உக.

† “ ” ” பொருளியல், கடு.

‡ “ ” ” ” கச.

கொடுப்பின் பங்கு உடைமையும்—கொகத்பயின்பு எல்லாவற்றினும் நன்றாகி முடிதலையும்,

குடி நிரல் உடைமையும்—ஒருகுடியாகாமல் இரண்டிக்குடியும் ஒத்ததுடைமையையும்,

வண்ணமும்—குணத்தையும்,

துணையும்—சுற்றத்துதல்களையும்,

பொரிஇ என்னுது—ஒப்பித்தப்பார்த்தப் பின்னரும் பலருடன் உசாவாதே,

* “செந்துறை, வண்ணப் பகுதி வளாவின் குங்கே” என்பதனால் வண்ணம் குணமென்றுணர்க.

எமியேம் துணிந்த எமம் சால் அருவினை—றும்மையின்றித் தமியேமாய் யாங்க ளெதுணிந்த உயிர்க்குப் பாதுகாவலமைந்த செய்தற்கரிய இக்கந்தருவமணம்,

தானும் புணர்ச்சிக்குப்பின் உடம்படுதலின், எமியேந்துணிந்தவென்றாள்.

நிகழ்ந்த வண்ணம்—மூன்புநடந்தபடியை,

நீ கனி உணரச் செப்பல் ஆன்றிசின்—நீ மிகவுமறியும்படி சொல்லுதலையமைந்தேன்;

சினவாதிமோ—அறுசேட்டுச் சினவாதிருப்பாயாக;

நெற் கொள் நெடு வெதிர்க்கு அணந்த யானை—நெல்லைத் தன்னிடத்தேகொண்ட நெடிய மூங்கிலைத்தின்றற்கு மேனோக்கிரின்றுவருந்தின யானை அவ்வருத்தந்திரும்படி,

முத்து ஆர் மருப்பின் இறங்கு கை கடுப்ப—முத்துநிறைந்த கொம்பிலே ஏறட்டு நின்ற கையையொப்ப,

துய்த் தலை வாங்கிய புனிறு தீர் பெருங்குரல் நல் கோள் சிறு தினைப் படு புள் ஒப்பி—துய்யையுடைய தலைவனைந்த ஈன்றணிமைதீர்ந்த பெரிய கதிர்களை நன்றாகத் தன்னிடத்தேகொள்ளுதலையுடைய சிறிய தினையிலேவீழ்சின்ற கிளிகளையோட்டி,

துய்-இளைதானபருவத்துப் பஞ்சுதுனைபோன்றிருப்பது. கடுப்ப வளைந்தவென்க.

எல் பட வநுறியர் என நீ விடுத்தலின்—பசுற்பொழுதுகழியாநிற்க நீர்வருவீராக வென்றுகூறி நீ போகவிடுகையினாலே யாங்களும்போய்,

வருதியர் - வியங்கோண்முற்று.

கலி கெழு மீமிசைச் சேனோன் இழைத்த புலி அஞ்ச இதணம்—ஆரவாரம் பொருந்தின மரத்தினுச்சியிலே இராக்காலம் ஆகாயத்திருப்போன்பண்ணின புலி அஞ்சுகைக்குக்காரணமான பரண்,

“சேனோன் மாட்டிய நறம்புகை நெருகிழி” என்றார்பிறரும்.

[ஏறி யவண், சாரற் சூரற் தகைபெற வலந்த:] அவண் சாரல் சூரல் தகை பெற வலந்த இதணம் (சக) ஏறி—அவ்விடத்தனவாகிய மலைப்பக்கத்துப்பிரம்பாலே அழகுபெறத் தெற்றின இதணத்தேயேறி,

இனிச் சூரலாலேபிணித்த தழுவென்றமாம். சூரல் - சூரற்கொடியுமாம்.

தழுவும்—தழுவும்,

தழுவாவது கையாற்கற்றினகாலத்துத் தன்னிடத்தப் பிறக்குமோசையாற் கிளி முதலியவற்றை ஒட்டுங்கருவி; கவணென்பாருமுனர்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உள.

தட்டையும்—தட்டையும்,
தட்டையாவது முத்திலே கண்டதுதான்முத்தம்மத்திப் பனவாகப்பிளந்து
ஒசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டிவதோர் கருவி.

குளிரும்—குளிரும்,
குளிராவது இலைவப்பால்வதோர் கிளிகழாரகுவி
பிறவும்—ஏனையவும்,
பிறவென்றது கவண்முதலியவற்றை.

கிளி கூடி மரமீன் வந்து வந்து வாங்கி—தழுவும் தட்டையும் குளிரும் பிறவுமா
றிய கிளியோடிகிறதைமயிலைதட்டையவற்றை முறையேமுறையே கையிலேவாங்கி
ஒட்டி.

உரவும் கதிர் தெருவும்—உருப்ப அலர் அமயத்து—மிகுதலையுடைய ஞாயிற்றி
ன்றிரண்டுகளும் வெம்மைவிளங்குகின்ற பொழுதிலே ஊழுவாங்கி (சச) யென்க.

விசம்பு தூசி பாவை விழ் பதிப் படர—பாவையத்தேபறக்கும் பாவைகளெல்லாம்
தாய்க்கும்புஞ்செய்கைகளிலே செல்லும்படியாக,

[கிளையிலும் விளவல் குறைபட முகந்துகொண், டகலிரு வானத்து வீசவளி
கலாவலின், முரசுநீர் தன்ன வின்குர லேடுரு, கிளாசெல னிவப்பிற் கொண்மு
மயங்கி, வின்னிரா முரசிற் சுடாப்பூட் சேன, யொன்னுர்க் கேந்திய விலங்கில
யெல்கின், மின்மயங்கு கருவிய:]

கிறை இரும்பெனவம் குறைபட முகந்துகொண்டு முரசு அகிர்த்த அன்ன இன்
குரல் டெருகி கிளா செலல் கிவப்பிற் கொண்மு—கிறைந்த கரியகடலைக் குறையுன்
டாம்படிமுகந்துகொண்டு முரசு கிறிதுமுழங்கினுற்போன்ற இனியகுரலையுடைய
உருமேற்றொடே கிளாத்தச்செல்லுதலையுடைய ஒக்கத்தினையுடையமேகம்,

இன்னிரா முரசின் சுடர்ப்பூண் சேனம் ஒன்னுர்க்கு எந்திய இலங்கு இலை
யெல்கின் மின் மயங்கு கருவிய—இனிய ஒசையையுடைத்தாகிய முரசினையும், ஒளி
யினையுடைத்தாகிய அணிகலங்கனையுமுடையமுருகன் அகரணாக் கொல்லுமதற்கெ
டுத்த விளங்குகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய வெல்போல மின்னுமயங்குகின்ற தொ
குதிகனையுடையவாய்,

அகல் இரு வானத்த வீச வளி கலாவலின் மயங்கி—ஏனைப்பூதங்கள் விரிதற்
குக்காரணமான கரியகடையத்திடத்தே வீசுகின்ற காற்றுத் தன்னிடத்தே கூடுகையி
னலே கிளாத்தகிளாபோய்க் கலக்கி,

கல் மிசைப் பொழித்தென—மலைமேலே பெய்தவாக,
கொண்மூட் (இல) கருவியவாய் (இக) மயங்கிப் (இ௦) பறவை பதிப்படரப் (சச)
பொழித்தென (இக) வென்க.

அண்ணல் கெடுக்கொட்டி இழிதரு தெண்ணீர் அவிர் துகில் புளையும் அவ்வெள்
அருவி தவிர்வு இல் வேட்டையேம் தண்டாது ஆடி—தலைவனுடைய கெடிய மலைச்சி
வாதலின் றுக்குதிக்கின்ற தென்க்க நீரையுடைய விளக்குகின்ற வெள்ளிய துகிலை
பொருக்கும் அழகம் வெள்ளிதாகிய அருவிமேல் கீங்குதலில்லாத வீருப்பையுடையே
மாய் அமையாமல் விளையாடி,

அண்ணல்மலையிற் அருவியேனவே கிலமொன்றென்றான்.
[பனிக்குகொரி வன்ன பாக்கினை குடைவுநீர், களிபரி சிலம்பில்:] களி படு
சிலம்பிற் பனிக்கு கொரிய அன்ன பாய் கினை குடைவுநீர்—செறிவுண்டானமலையிடத்

துப் பளிங்கைக்கொத்துச் சொல்லித்தவத்தாற்போன்ற பாந்தமனையைக் குடைந்து
விடையாக்கின்றபாட்டு,

பாயா பாயி.—எங்கன்மனத்தற்கு விடுப்பமானவற்றைப் பாயி,

பொன் னி மணியின் கிறுபுறம் தாழ்ந்த எம் பின் இருங்கூற்றல் பழிவனம் துவ
ரி—பொன்னி மணியுத்தின நீலமணிபோலே நிறிய முதுகிடத்தே தாழ்த்துகிடந்த
எம்முடைய பின்னுதையுடைய கரியகூற்றலை நீராப்பிழிந்து கரத்தைப்புலர்த்தி,

உள் ஆகம் சிவந்த எண்ணெம் — உள்ளரிய இடமெல்லாஞ் சிவந்த கண்
னோமாய்,

வன் இதழ் ஒன் செங்காற்பன்—பெரிய இதழையுடைய ஒள்ளிய சிவந்த கோ
டப்பு,

ஆம்பல் அனிச்சம்—ஆம்பற்பூ அனிச்சப்பூ.

தன் கயக் குயன்—குளிர்த் த குளத்தின்பூத்த செங்கழுநீர்ப்பூ,

குறிஞ்சி—குறிஞ்சிப்பூ,

வெட்சி—வெட்சிப்பூ,

செக்கொடுவேரி—செக்கொடுவேரிப்பூ,

* தேமா—தேமாம்பூ,

மணிச்சிறை—செம்மணிப்பூ,

உரிது நாறு அவிழ் தொத்து உந்தாழ்—தனக்கு உரித்தாக நாளும் விரிந்த கொத்
தையுடைய பெருமூங்கிப்பூ;

கூவிளம்—கூவிளப்பூ,

எரி புரை ஏறழம்—கெருப்பையொத்த ஏறழம்பூ,

சுள்ளி—மராமரப்பூ,

கூவிரம்—கூவிரப்பூ,

வடவனம்—வடவனப்பூ,

வாகை—வாகைப்பூ,

வான் பூங் குடசம்—'வெள்ளிய பூவையுடைய வெட்பாலைப்பூ,

எருவை—பஞ்சாயக்கோரை,

கொதுக்கச்சியுமாம்.

செருவினை—வெண்காக்கணம்பூ,

மணிப் பூங் கருவோ—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடைய கருவிளம்பூ,

பயினி—பயினிப்பூ,

வானி—வானிப்பூ,

பல் இளங்க் குரவம்—பல இளங்குரையுடைய குரவம்பூ,

பசும்பிடி—பச்சிலைப்பூ,

வகுனம்—மகிழம்பூ,

பல் இளங்க் காயா—பல கொத்துக்களையுடைய காயாம்பூ,

யரி மலர் ஆயிரா—விரிந்த பூக்களையுடைய ஆவிரம்பூ,

வெரல்—சிறுமூங்கிப்பூ,

* 'தேமா' என்பதுமுதல் 'பெருமூங்கிப்பூ' என்பதிறுதியாகவுள்ளவைகள்
தருமபுரவாதினாடத்திலிருந்துகிடைத்த ஒரு பழைய எட்டுப்புத்தகத்தில் மட்டும்
இருந்தன.

நங்கை—இலம்பு,

இலவம்—இலவம்பு.

தூங்கு ஸ்ரீரங்கம் கொன்றை—தூங்குகின்ற பூங்கொத்தியையுடைய கொன்றைப்பு,

அடம்பு—அடம்பம்பு,

அமர் ஆத்தி—பொருந்தின ஆத்திப்பு,

நெடு கொடி அவரை—கொடிய கொடியையையுடைய அவரைப்பு,

பகன்றை—பகன்றைப்பு,

இது சிவதை; *“பகன்றைப்பு வறநீண்ட பாசியைத் தாமரை” என்புழி வெள்ளி வட்டில் உவமைசோடலின், இது சிலுக்கிறப்பையன்ற.

பலாசம்—பலாசம்பு,

பல் பூம் பிண்டி—பல பூக்களையுடைய அச்சாகம்பு,

வஞ்சி—வஞ்சிப்பு,

பித்திகம்—பிச்சிப்பு,

சிந்துவாரம்—கருநொச்சிப்பு,

தம்பை—தம்பைப்பு,

துழாய்—திருத்துழாய்ப்பு,

கடர்ப் பூந்தோன்ற—விளக்குப்போலும் பூவையுடைய தோன்றிப்பு,

நந்தி—நந்தியாவட்டப்பு,

நறவம்—நறைக்கொடி,

நறம் புன்னாகம்—இது புன்னையின்விசேடம்,

பாரம்—பருத்திப்பு,

பீரம்—பீர்க்கம்பு,

பைங் குருக்கத்தி—பசிய குருக்கத்திப்பு,

ஆரம்—சந்தனப்பு,

காழ்வை—அகிற்பு,

கடி இரும் புன்னை—மனத்தையுடைய பெரிய புன்னைப்பு,

நரத்தம்—நாரத்தம்பு,

நாகம்—நாகப்பு,

நள்ளிருறை—இருவாட்சிப்பு,

மா இருங் குருந்தம்—கரிய பெரிய குருந்தம்புவும்,

வேங்கையும்—வேங்கைப்புவும்,

[பிறவு, மரக்குவிரித் தன்ன பரேரம் புழகுடன், மாலங் குடைய:] அங்கு மால் உடைய அரக்கு விரித்தன்ன பிறவும் பரேரம்புழகுடன்—அச்சாரவிடத்துத் தம்மில் மயக்கமுடையவாய்ச் சாதிவிங்கத்தைப் பரப்பினாற்போன்ற பிறபூக்களையும் பருத்த அழகினையுடைய † மலையெருக்கம்புவுடனே,

பரேரம்புழகு - செம்புவுமாம்; புனமுருங்கையுமென்பர்.

மலிவனம் மறுகி—பூக்களிடத்தே மனவேட்கையிக்குப் பலகாலும் திரிந்த பறித்து,

வான் கன் கழிஇய அகல் அறைக் குவைஇ—மறை பெய்த தன்னிடத்தைக் கழுவித் தூய்தாக்கின அகன்ற பாறையிலே குவித்து,

* கலித்தொகை, மருதம், அ.

† மலையெருக்கம் பூவெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

கண்ணோமாய் (௧௭) மல்லையாழ்வார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ
ங்காத்தர் (௧௭) முத்தியவந்தையார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ
எனமுடிக்க.

செய்காந்தர் முதலியவந்தர் (௧௭) மல்லையாழ்வார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ
ங்காத்தர் (௧௭) முத்தியவந்தையார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ

புள் புள் இயத்த—புறவையாரின் முத்தியவந்தர் (௧௭) மல்லையாழ்வார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ
ங்காத்தர் (௧௭) முத்தியவந்தையார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ

வினக்கு மெல் மெல் மெல்—ஒன்றெங்காத்தர் (௧௭) மல்லையாழ்வார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ
ங்காத்தர் (௧௭) முத்தியவந்தையார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ

வன் உயிர் தென் வளி திவையிடையாய் (௧௭) மல்லையாழ்வார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ
ங்காத்தர் (௧௭) முத்தியவந்தையார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ

கொல் - திவையிடையாய் (௧௭) மல்லையாழ்வார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ
ங்காத்தர் (௧௭) முத்தியவந்தையார் (௧௭) பாரம்பரியமு என (௧௭) ஒன்றெ

பை வளி அல்லுர் கொல் தழை தைநி—பாம்பின்படத்தைப்போலே பாந்த அல்
குறுக்குத் தழையைக்கட்டியுடுத்து,

கொத்தழை - மிக்கவிடத்தினை நறுக்கித்தழை.

பல் வேறு உருவின் உணப்பு அமை கொதை எம் மெல் இரு முக்கி கவின பெ
றக் கட்டி—பலவாய் வேறுபட்ட திறத்தையுடைய அழகமைந்த மாலையினை எய்மு
டைய மெல்லிய கவினமுடியிலே அழகுபெறக்கற்றி,

எரி அவர் உருவின் அம் குழைச் செயலித் தாது பரி தன் கிழல் இருந்தனமாக—
கெடுப்புப்போலினதும் திறத்தையுடைய அழகிய தனினையுடைய அனோகினை ந
தாவியிருக்கின்ற குளிர்த்த கிழலினே இருந்த அளவிலே,

[என்னெய் நீலிய கரிவளர் நறுக்காழ்:]

கரிவளர்நறுக்காழ் - பின்னேகூட்டுதும்.

என்னெய் நீலிய கலம்பெற பன்னி (௧௭௭)—பலகாலம் என்னெய்வார்த்த
கன்மையைப்பெற்ற தலையிற் குஞ்சி (௧௭௭) மென்க.

தன் நறும் தகைம் கமழ மண்ணி—குளிர்த்த கரிய மயிச்சந்தனத்தை நறுப்ப
டியாகப்பூசி,

நரம் புற விரல் உணப்பு அவிழா—அந்த நரம்புமூட்டி விரலாவதெனப்
புலர்த்துத்தொழினாலே பின்னெய்வார்த்த,

நறும் காழ் (௧௭௭) காழ் அவின அம் புறம் கொண்டு—அதனை நதிய கரிய மயி
த்தினையுடைய அவினது அழகிய புறகூட்டுகையினால்,

இதில் நறுக்காழ் கூட்டிற்று.

யாழ் இளை அணி கிடு வரி கிடுகி ஆப்பத்தேம் கலந்து—யாழோசையினை
அழகுமிகுவின்ற பாட்டினையுடைய கிடுகி ஆப்பத்தேம் அவினது செய்
கலந்து,

[மண்கிழல் கொண்ட கவினக் குஞ்சியின்:]

கணி நீறம் கொண்ட கரி வளர் (௧௭௭) மாலிருக் குஞ்சியின்—நிலமணியினது

நிறத்தைத் தன்னிடத்தேயொட்டி வை குழந்தையனத்த பசிய பெரிய மயிரின் கண்ணே,

இதற் கரிவரைக் கூட்டிற்ற.

மண்ணி (கக௩) அனீழார் (கக௩) புலங்கொளு அனையா ல (கக௩) தேங்கலந்து (கக௩) ஒருகாழ்வனாஇ (கக௩) மணிநிறங்கொண்டகுஞ்சி (கக௩) யென்க.

மலையகும் நிறத்தகும் மிணையகும் கிணையகும்—மலையிடத்தகும் நிறத்திடத்தனவும் கொம்புகளிற் பூத்தனவும் கிணையளிற் பூத்தனவமாதிய,

வண்ண வண்ணத். மலர்—பலநிறங்கொழுமுடையமலர், பலகாநிகையுமுடையமலரென ஒன்று நிரமும் ஒன்று மாதிகொழபாடும் கூறினார்.

ஆய்பு மீனாஇய தன் நறும் தொடையல்லவெனப் பார்த்து கண்ணி—அம்மலரை ஆராய்ந்துதொடுத்த தன் னிய நரிய தொடையலீனாயுர் பெண்ணிய தாழைமடல் லேயுடைத்தாகிய கண்ணியினையும்,

[நலம்பெற சென்னி நாமுற மீலைச்சி]

நாம் உற மீலைச்சி—முருகசென்றதச்சமுறும்பம். கு.

குஞ்சியின்கண்ணே (கக௩) மீலைச்சியென்க.

நலம்பெறசென்னி - முன்னேகூட்டிற்ற.

பைங்காற் பித்திகத்து ஆயிதம் அலரி அம் தொடை ஒருகாழ் வனாஇ—பசிய கம்பினையுடைய பிச்சியினுடைய அழகியனத்தகொடியுடைய பூவாத் தொடுத்த அழகினையுடைய தொடையாகிய ஒருவடத்தைச் சுற்றி,

இஃது அந்நிக்காலத்துமலரும் பூவாதலின், அதனைத் தேங்கலந்து (கக௩) ஒரு காழ்வனாஇ (கக௩) மணிநிறங்கொண்டகுஞ்சி (கக௩) யென்க குஞ்சியியல்பாகக் முன்னேகூட்டிக.

[செந்த, யொண்பும் பிண்டி யொருசாது செரிநீ, யந்தனாக் குவவுமொய்ம் பலைப்ப:] குவவு மொய்ம்பு அலைப்பச் செந்தி ஒள் பூம்பிண்டி அம் தளிர் ஒருசாது செரிநீ—திரளுதலையுடைய தோளிலேயிழந்தலிங்கும்படி கெந்த நெருப்புப்போலும் ஒளரிய பூக்கையுடைய அளோரினது அழகிய தளிரை ஒருகாத்திலே செருகி,

சாந்து அருந்தி மைந்து இறைகொண்ட மலர்ந்து எந்து அகலத்துத் தொன்று பரி பூண்டு நறும் தார் பொலிய—சந்தனத்தையுள்ளதரி வலிதங்குநல்கொண்ட அகன்றுயர்ந்த மார்பிடத்தே தொன்றுபட்டுவருகின்ற பேரணிகலங்கொண்ட நரிய மாலை பொலிவுபெற,

செம்பொறிக்கு ஏற்ற — முன்றவரியாகிய உத்தமவிவங்கனத்திற்குப் பொருந்தின மார்பு (கக௩) என்க.

விங்கு இறைத் தடக் கையின் வண்ண டரி யல் எந்தி அம்பு தெரிந்து—பூண்டுகொண்ட முன்கையையுடைய பெரியகையிலே வண்ணத்தையுடைய கரிந்த பிண்டியெனத்து அம்புகளைத் தெரிந்துபிடித்து,

முன் வினைக் கச்சைத் தயக்கு அறச் சட்டி—துண்ணிய தொழில்வையுடைய கச்சைக் கட்டினசேலை துளக்கமறக்கட்டி,

[பியலணிப் பொலிந்த மிகை டான்கது, நயல்வருத் தோடந் திருத்தடித் கனாவ:] நடை இயல் அணிப் பொலிந்த வான் கழல் நயல்வருத்தோடந் திருத்த அடித்

கலாவ—பொன்னூற்செய்யப்பட்ட பூண்கனிற் பொலியுபெற்ற கன்னாசிய வீரக்கழல் பெயரும்பொழுதெல்லாம் பிறங்கிடாத அடியிலே ஏற்றியுச்செய்ய,

முனை பாழ் பதக்கும் தன்னநூற் துப்பிற் பனக புறங் கண்ட பல் வேல் இளைஞரின்—பனகப்புலத்தைப் பாழாக்கும் கிட்சிதக்கரிய வலியையுடைய பனகனை முதலாக கண்ட பலவேலினையுடைய வீரனாப்போலே,

உரவுச் சினம் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுஞர் முனை வான் எயிற்ற வன் உகிர் ஓமலி—பரங்கின்ற சினத்தாலே செருக்கித் தம்மேலொன்று நெருங்குந்தோறும் கோபிக்கும் மூங்கிற்முனைபோதும் ஒளியையுடைத்தாகிய பல்லினையுடையவாய் பெரிய உகையையுடைய நாய்,

இனையாக் கண்ண பிண்பு செரிதர—இனையாக் கண்களையுடையவாய் எம்மை விரைத்துக்கொண்டி மேலேபேசுவருகையினுலே,

[கங்குவன மெழுத்து கல்லடி தளர்ந்தியா, மிடும்பைகூர் மனத்தே மருண்டி புலம் படர:] யாங் கங்குவனம் எழுத்து கல்லடி தளர்ந்து இடும்பை கூர் மனத்தேம் மருண்டி புலம் படர—யாககனஞ்சி அய்கிருப்பைக்குலிந்து கடிதற்செல்லுதலாற்றாது வருத்தியீக்க மனத்தையுடையமாய் மயங்கி வேற்றுப் புலத்தேறச்செல்லாநிற்க,

மாறு பொருது ஓட்டிய புகல்வின் வேறு புலத்து ஆ காண் விடையின் அணி பெற உந்து—தனக்குமாறாகியவகையெல்லாம் பொருதுகெடுத்த மனச்செருக் கினையுடைய தானநியாதநிலத்திற் புதிய ஆவைக்காணுமேறபோலே அழகுபெற வந்து,

வேட்கையிக்குடிகுறுத்திற் வேறுபுலத்த ஆவென்றார்.

இத்துணையும் ஒக்கக்கறிஞர்.

[எம், மலமர லாயிடை வெருஉத லஞ்சி, மெல்லிய வினிய மேவரக் கிளந்து:] ஆயிடை எம் அலமரல் வெருஉதல் அஞ்சி மெல்லிய இனிய மேவரக் கிளந்து—யாங் கன்போகின்றபொழுது எம்மனத்திற் கழங்கியாலே வெருவுதற்குத் தானஞ்சி மெல்லியவாய் வினியவாயிருக்கின்ற சொற்களை எமக்குப்பொருத்துதல்வரச் சொல்லி,

இதனால் ஏடுகெறிஞன்.

எம் ஐர்பால் ஆய்-கவின் ஏத்தி—எம் ஐவகைப்பட்ட மயிரினையுடைய பலரு மாறாய்ந்த அழகைப்புசுழ்த்த அசைகின்ற (கௌ) இனையீ (கௌ) ரென்க.

ஒண்டொடி—ஒன்சிய தொடியினையும்,

அசை - வேறுஉறிற்று.

மென் சாயல்—மெல்லிய மென்மையினையும்,

அவ்வாங்கு உத்தி—அதிக உணர்ந்த கொப்புழினையும்,

மடமதர் மறைச் கண் இனையீ—மடப்பத்தையுடைய மதர்த்த குளிர்த்த கண் னினையுமுடைய இனையீரே,

இறந்த கெடுதியும் உடையேன் என்றான்—இவ்விடத்தேபோந்த கெடுதிகள் பலவுமுடையமென்றுஉறிஞன்;

என்றது - அவை யானை கலை பன்றிமுதலியன செடுத்தனனாக வினாயினான்.

குஞ்சியின்கண்ணே (கௌ) மிஸ்சிசு (கௌ) செரிஜிப் (கௌ) பொலியக் (கௌ) கலாஉக் (கௌ) கட்டி (கௌ) ஏத்தித் தெரிந்து (கௌ) விடையின் அணிபெறவந்து (கௌ) தான்கொண்டிவந்த மூலி (கௌ) செரிதருகையினுலே (கௌ) எழுந்து தளர்

ந்து (ககக) மருண்டு வேறுபுலாபடராநிந்த (ககச) ஆயினை (ககஎ) எம் (ககச) அலம
ரல் வெருஉதலாஞ்சிக் (ககஎ) கிளந்து (ககஅ) ஏத்தி (ககக) இயையிர், இறத்த (கசக)
கெடுதியுமுடையே னென்றன (கசஉ) வெனக் கூட்டுக.

[அதனெதிர், சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கி:] அல்லாந்து அதன் எதிர்
சொல்லேமாதலிற் கலங்கி—அவன்கூற்றிற்கு யாங்கள் மறிந்து அதற்கு மறுமொழி
கொடேமாகையினாலே நெஞ்சழிந்த,

[கெடுதியும்விட ராயி னெம்மொடு, சொல்லும் பழியோ மெல்லிய லீரென:].
மெல்லியலீர் கெடுதியும் விடராயின் எம்மொடு சொல்லும் பழியோ என—மெல்லிய
இயல்பினையுடையிர், கெட்டனவுங் காட்டித்தாராயின் எமமுடன் ஒருவார்த்தை
சொல்லுதலும் துமக்குப் பழியாமோவெனச் சொல்லி,

[சைவனம் பழுதிய பாலை வல்லோன், சைகவர் நரம்பி னிம்மென விமிரு, மாதர்
வண்டொடு சுரும்புநயந் திறுத்த:] சைவனம் பழுதிய பாலை வல்லோன் சைகவர் நரம்
பின் இம்மென விமிரும் மாதர் வண்டொடு நயந்து இறுத்த சுரும்பு—நட்டராகம் மு
ற்றுப்பெற்ற பாலையாழை வாசிக்கவல்லவன் தன்கையாலே வாசித்தநரம்புபோலே
இம்மென்னும் ஓசைபட வொலிக்கும் காதலையுடைய வண்டினத்தோடே தன்னிட
த்து மணத்தையிரும்பித்தங்கின சுரும்பினங்களை,

தாது அவிழ் அலரித் தா கினை பிளந்து—தாதுவிரிந்த பூக்களையுடைய தழைபர
ந்ததோர்கொம்பை முறித்து,

தாறு அடு களிற்றின் வீறு பெற ஒச்சி—தன்னைச் செலுத்துகின்ற பரிக்கோலைக்
கைகடந்த மதக்களிறுபோலே வெற்றியுண்டாக ஒட்டி,

தனக்குக்காவலாகிய பெருமையினையும் உரனையும் கைகடந்து வேட்கையினார்
ந்து நின்றலால் தாறிகளிறற்றை உவமங்கூறினார். மதக்களிறிற்கு அவ்வனமோச்சி
நின்றல் இயல்பு.

கல்லென் சுற்றக் கடுங் குரல் அவித்த—கல்லென்னும் ஓசைபடக் கத்தும் வேட்
டைநாய்களுடைய கடிய குரல்களை யடித்தமாற்றி,

எம் சொல்லற் பாணி கின்றனனாக—யாங்கள் வார்த்தைசொல்லுதலையுடைய
தோர் காலத்தைப் பார்த்துகின்றனனாக,

கெடுதியுமுடையே னென்றனன்; அதனெதிர் (கசஉ) யாங்கள் சொல்லேமா
தலிற் கலங்கி (கசக) மெல்லியலீர், சொல்லும்பழியோவெனச்சொல்லி (கசரு) ஒச்சி
(கரு) அவித்துச் (கருக) சொல்லற்பாணி கின்றனனாக (கருஉ) வெனக் கூட்டுக.

இத்தனையும் வேட்கைகூறினான்.

இருவி வேய்ந்த குறுங்காற் குரம்பைப் பிணை ஏர் கோக்கின் மனையோள் மடுப்
பு—தினையரிந்த தாளாலேவேய்ந்த குறியகால்களையுடைய குழலிலிருக்கும் மான் பி
ணையை யொத்த பார்வையினையுடைய மனையி எடுத்துக்கொடுப்ப,

தேம் பழி தேறல் மாந்தி மகிழ்சிறந்து சேமம் மடிந்த பொழுதின—தேனஞ்ச
மைத்த கட்டெளியையுண்டு மகிழ்ச்சிமீக்குக காவற்றொழிலை மறந்தகாலத்தே,

[வாய்மடுத், திரும்புன சிழத்தலிற் சிறமை கோன, தரவுற முஞ்சிலை கொளீஇ
கோய்மிக்கு:]

இரும் புனம் வாய்மடுத்த சிழத்தலில் சிறமை கோனது கோய் மிக்கு—பெரி

யுபவந்தை வெழுத்திற் ற கொச்சிவினைவியனை தப்பிகின்றது வினையும் குறுமை
யைப்பொருதே னைத்தமிழ்க்கு,

[காவுச் சினம்]

காவுச் சினம் காவுத் தழ் அப் பிலை கொள்தி—பரந்தின்றி னத்தையுடைய பா
ம்பையொத்த அழர்ணையுடைய வில்லைகொணற்றி,

காவுச்சினம் காவுத் தழ்விலை கொள்தி (௧௩௩) எனப் பின்னேகூட்டுக. பாம்பு
வழவிற்கும் கொலைத்தொழிலுக்கு முயலமை.

முன்பால் உடல் பிணர் கொடுத்தினை வாய்பு—மெய்வலியோடே கோமித்த
லாற்பிறந்த னெத்தாலே மயங்கி அம்பையெய்து,

வியபு - விகாரம்.

புடைபூ—தட்டையையப் புடைத்து,

காணம் கல்வென கல் விய வியையர் வெடிபடுத்து எதிர—காடெல்லாம் கல்லெ
ன்னுமொசை யோரும்படி னாயைமடித்து விரிவின்ற சிழ்க்கையராய் மிக்கவொசை
யையுண்டாக்கி அப்பாற்பிறைப் புனத்தினின்றும் ஓட்டிகையினாலே,

ஆர்த்தெனவும் பாடம்.

[கார்ப்பெய முருகிற் பிணிந்த சித்தகை, விரும்பினார்த் தடக்கை யிருகிலஞ் சே
த்தித், மினத்திற் றுடையுத் செருக்கி மாங்கொல்பு, மையல் வேழ மடங்கலி னெ
தித்தா:]

வினம் தித்துகடாம் செருக்கி மையல் வேழம்—வினம் விளங்குதற்குக் காரண
மைய மத்தத்தாலே மனஞ்செருக்கி மயக்கத்தையுடைத்தாகிய யானை,

மரம் கொல்பு—மாங்களை முறித்து,

கார்ப் பெயல் உருகிற் பிணித்—கார்க்காலத்துமழையின் உறுமேறுபோல முழச்
சத்தையுண்டாக்கி,

சித்தகை திரும்பினார்த் தடக்கை இருகிலம் கோத்தி ஓய்யென (௧௩௪) மடங்க
லின் எதிர்தா—தந்தலைமனக்குத் தக்கதாகக் கரிய சுருக்கலையையுடைத்தாகிய பெரி
ய னாயைக் சுருட்டி கிலத்தேயெறித்து கடுக்க கூற்றுலனைப்போலே எங்கள்மேலே
வருசையிலே,

[உய்யிட மறியே மாகி யொய்யெனத், திருத்துகொ லெல்களை தெழிப்ப நாறு
மறித்து, விதப்புற மனத்தேம் பிணாந்தைப் பெருத்தி:]

ஓய்யென - முன்னேகூட்டிற்று.

உய்யிடம் அறியேனாவி விதப்புற மனத்தேம்—உயிர்கொண்டு பிழைப்பதோரி
டத்தைத் துள்ளி வேருணைமொகி கடுக்கமுற்ற மனத்தையுடைய யாங்கள்,

நாறு மறித்து திருத்து கொல் எல் வளை தெழிப்ப பிணாந்து அவற்பொருத்தி—
உயிர்நுஞ் சித்தகை காண்கின்றதலை மறித்து இருத்திய திரட்சியையுடைத்தாகிய ஓளி
யினையுடைய பிணமொலிப்ப பிணாத்தசென்ற அனைக்கேர்ந்து,

து உறு கஞ்சுருகின் கடுக்க—தெய்வமேறின மயில்போலே கடுக்காநிற்க,

காங்கோ, முடிபுறம் பகதி டாங்கி கடுக்கினை, யண்ணல் யானை யணிமுதத்
தருத்தமிழ்—காங்கோ உருபுறம் கடுக்கினைப் பகதி டாங்கி அண்ணல் யானை அணி
முதத்த கருத்தலை—கடுக்க கொலையுடைய உருச்சேர்த்த கடியவிசையினையுடைய

அம்பை கிடம்பவலித்துத் தலைமையினையுடைய பாணையினது அழகியமுகத்தே எய்கையினாலே,

உடு - காணைக்கொள்ளுமிடம்.

[புன்னுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப், புள்ளி வரிததல் கிதைய நிலை, தயர்ந்தபுறங் கொடுத்த பின்னர் நெடுவ, என்னக்குறு மகளி ராகிகளங் கடுப்ப:]

புள்ளி வரி ததல் கிதையப் புன் உமிழ் குருதி முகம் பாய்ந்து நெடுவன் அனங்கு உறு மகளிர் ஐகேனம் கடுப்ப இழிதர—புள்ளியினையும் புகரியையுமுடைய மத்தகம் அழகழியும்படி அம்புபட்டு உருவின் புண்களால் உமிழ்ப்படுங்குருதி முகத்தேபாந்து முருகனால் வருத்தமுற்ற மகளிர்க்கு மறியறுத்தாடுக் களத்திற் குருதிசூதிக்கு மாறபோலக் குதிக்கையினாலே,

அயர்ந்த நிலைது புறங் கொடுத்த பின்னர்—புன்னையுமறந்து அனுகிரிற்றலாற குது முதுகெட்டுப்போன பின்பு,

இதனாலும் எதிடுவறினான்.

மகளிராடுங்கனம் கடப்பமாலையினைத்தாற்ப்பால் மிகவுங் கடப்பமாலே வகைத்த வென்பாருமுளர்.

தின் நிலைக் கடம்பின் திரள் அனா வனையு தனை அறை மாலையிற் கை பிணி விடேம்—திண்ணிய நிலையினையுடைய கடம்பினது திரண்டமுதலே நெருங்கச்சூழ்ந்த மகளிரொழுங்கிற்கு ஒப்புச்சாற்றுதலையுடைய மாலேபோலே கைகோத்தலே விடேமாய்,

நுறா உடைக் கலுழி பாய்தலின்—யாற்றின் நுறாயையுடைய பெருக்கிலே குதிக்கையினாலே,

உரவுத் திரை அருங்கரை வாழையின் நடுங்க—அதனிடத்துப் பரக்கின்ற திரைமோதி இழிகரையினின்ற வாழைபோலே கால்தளர்ந்து பின்னர் ஒழுக்கினேமாக, அதுகண்டு,

[பெருந்தகை, யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது, மஞ்ச லோம்புரி னன்னில னாகர்கென:] பெருந்தகை அம் சில் ஓதி அசையல் நின் அன்னிலன் துகர்கு யாவதும் அஞ்சல் ஒம்பு என—பெரிய தகுதிப்பாடுடைய அழகிய நிலவான மயிரினையுடையாய், இவ்வனங் காறளர்த்தொழுக்காதேயென்றெடுத்த யான் நின் அழகியநலத்தை நுகா வேன்; நின்னைநிக்குவெனென்று கிந்தும் அஞ்சுதலைப்பரிசுரியெனச் சொல்லி,

மாக அறு கடர் ததல் நிலை—குற்றமற்ற ஒளியினையுடைய துதலைத்துடைத்து,

நிடு நினைந்து என் முகம் நோக்கி கண்கண் --நெடுநாள் இக்களவொழுக்கம் சிதழுவெண்டுமென்று நினைந்து என்முகத்தைப்பார்த்துச் சிரித்தான்;

[அங்கிலை,நானு முட்கு நன்னுவுழி யடைதர,வொய்யெனப் பிரியவும் விடாஅன்:]

அங்கிலை பின்னே கூட்டிற்று.

நன்னுவுழி நானும் உட்கும் அடைதர ஒய்யெனப் பிரியடம் விடான்—அங்குளம் அவனானாகநின்றவிடத்துத் தனக்கு இயல்பாய்கொண்டும் அச்சமும் அவ்விடத்தேவந்து தோன்றுகையினாலே வினாயத் தன்னிடத்து நின்று இவன் நிற்கவும் விடாளுய்,

கைவடு, யாக மடைய முயங்கலின்: அங்கிலை கைவடு ஆகம் அடைய முயங்க

சேன்—அங்கனம் பிழம்பினையிலே வாயாடையெனத்து ஐவன்மாற்பு தன்மார்பிலே
யொடுக்கும்படி தழுவுகையினாலே,

இதனால் ஏதேனும் கேட்டகையுரைத்ததும் கூறினான்.

[அவ்வழிப், பழநிள குக்க பாறை செஞ்சுவை:]

பழநிள குக்க பாறை செஞ்சுவை—பழந்த மனகுதித்தகி. அன்ற கற்பா
றைவிடத்து நீண்டகையிலே,

பழநி முகற் கொன்றிற் பும் எனி உகந்ததன—பெரிய அடியினையுடைய மாவி
றுடைய இனிமையுங்கள் உகந்ததனவாக அப்பழத்தாலும்,

[புன்னெறி பிரசுரென மண்டிப் பலவி, வெகித்தொகு கரும்பும் வினத்த
தேறல்:]

பலவிச் செகித்தொகு கரும் பழம்—பலவறுடைய விரித்த தேம்பரக்கிற்
கறியபழத்தாலும்,

யினத்த தேறல்—உண்டான கட்டெளிவு,

புன் ஏறி பிரசுரென மண்டி—நிரம்புதலால் தன்னெருகின்ற ஈயினத்தமன்
யுருத்த தேறலே வந்துநிரளுகையினாலே,

நீர் செத்து அவின்ற தோலை—தனக்கு எனிய கீராசக்கருதி அத்தேறலையுண்ட
மயில்,

[வியலாஞ்ச், சாறுகொ ளங்கண் விழவுக்கா நந்தி:] சாறு கொள் ஆங்கண் லிய
ல் ஊர் விழவுக் களம் நந்தி—யிழாக்கொள்ளுதற்குரிய அவ்வுடங்கையுடைய அகற்
கையையுடைய ஊர்களில் விழாக்கொள்ளுதலையுடைய களத்தே மிக்கு,

ஆங்கனென்றது - கோயில்களை.

அரிச் கூட்டு இன்னியம் கறங்க ஆடும் மகள்—அரித்தெழுதின்ற ஓசையைக் கூ
ட்டுதலையுடைய இனிம வாய்செயங்கனொளிப்ப ஆடிகின்றமகள்,

கயிலு ஊர் பாணியின் தளரும் சாரல்—சுழாய்க்கயிற்றிலே ஏறியாடுகின்ற தாள
த்தினால் தான் ஆற்றாது தளருமாறுபோலத் தளருஞ்சாரல்,

தேறலயின்ற தோலை கூத்தாட ஆற்றாது தளருஞ் சாரலையுடைய குன்றென்க.

இவ்ரு உன்னையையுமம் கொள்ளுமால்—மினசுக்கபாறை அந்நிலத்து மாக்க
ளுரைகின்ற ஊராகவும், செஞ்சுவை தலவன் குடியாகவும், மாம்பழத்தாலும் பலாப்
பழத்தாலும் யினத்ததால் தந்தையாலும் தாயாறுமுளவுகிய தலவனாகவும், பிரசம்
இவரைக்கூட்டின பாலவரைதெய்வமாகவும், அதனையுண்டமயில் உயர்ந்த தலவனை
த் தன்னுலத்திற் கு ஒத்தாளுக்கருதி தகந்ததலையியாகவும் அத்தேறலிற் பிறந்த களி
ப்புக் கையொழுக்கத்தாற்பிறந்த பேசின்பமாகவும் மயில் ஆடவாற்றுத்தன்மை வருத்
திக்குறைந்த தன்மையாகவும் உன்னையையுமங்கொள்க.

[உணர்வா மகளிற் சாஅப் பிழைதக, விண்ணொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்த
ட், டன்மம முலரி தாஅப்:] விண் பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தன் தன் கமழ்
அவரி வரை அமகளிற் சாஅப் பிழைதகத் தாஅப்—விண்ணுத்திண்ணுகின்ற சீகர
ங்கனிலே கிளைத்த செங்குத்தலையுடைய குளிர்ந்த மணக்கின்ற பூக்கள் கீழ் வரை
வாமகளிர் பார்த்து வினவா செனிற் தன்மை கிதிதுகெட்டு விரும்புதல்கும்படி கீழே
வந்த பார்த்து,

உய். பல வர்பு விரி எனத்திற் கவிண் பெறப் பொலிந்த குன்று கெழு காடன்—
கன்னுகியபலவாகிய கச்சப்பாந்த காம்போலே அழகுபெறப் பொலிவுபெற்ற மலை
பொருந்தின காடன்,

உயர்ந்திலத்தெய்திற்று மணக்கின்ற காந்தள் வளையரமகளிராற் கீழ்நிலத்தே பா
ந்து அவ்விடத்தைச் சக்கலிசித்தாற்போல அழகுபெறுத்தமென்றதனால், நம்மினியர்
ச்சியையுடைய தலைவன் நமது நல்லினையார் நனதபெருமைகள் தானுமொழிந்து
இவ்விடத்தே வத்துகூடி நமக்கும் உயர்ச்சியுளதாகி நம்மை அழகுபெறுத்துகின்ற
னென்ற உன்னுறையுமெய்திற்று.

எம் விழைதரு பெருயிறல்—எம்மை எப்பொழுதும் விரும்புதலைத்தருகின்ற பெ
ரியவெற்றியையுடையவன்,

அவ்வழி (கஅச) உள்ளத் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு—தான்முயங்குகையினு
லே அப்பொழுது இவளுள்ளத்து கெழுத்தன்மை மேல்வரைந்துகொண்டு இல்லறபி
சுழ்த்துதலாயிருக்குமென்று நினைந்தனனாய் அதனையுட்கொண்டு,

அவ்வழி இக்கேகூட்டிற்று.

[சாறயந் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி, வருநர்க்கு வளையா வளநகர் பொற்ப,
மலரத் திறந்த வாயில் பலருண்:]

பலர் உண மலரத் திறந்த வாயில் வளநகர்—பலரும்வந்த உண்ணும்படி அகலக்
கதவு திறந்தகிடக்கின்ற வாசலையுடைய வளநகர்,

மிடாச் சொன்றி வருநர்க்கு வளையாச்சாறு அயர்ந்து அன்ன வளநகர் பொற்ப—
மிடாச்சோற்றை வருவார்க்கெல்லாம் வளையாமலிடுகின்ற விழாக்கொண்டாடினாற்
போன்ற செல்வத்தையுடைய அகம் பொலிவுபெறும்படி,

முன்புள்ள இயல்புகூறிற்று.

பை. நினம் ஒழுகிய நெய் மலி யடிசில்—பசுத்த நினமொழுகின நெய்மிக்க
அடிசிலை நீயிடுகையினுலே,

வசை இல் வான் துணைப் புளையோர் கடும்பொடு வீருத்துண்டு எஞ்சிய மிச்சி
ல்—குற்றமில்லாத உயர்ந்தருலத்திற்பிறந்த உயர்ந்தோர் தமதுகூற்றத்தோடே வீருத்
துண்டு மிக்க அடிசிலே,

பெருத்தகை—பெரிய தகைமைப்பாடையவன்,

நிண்ணோடு உண்டலும் புறாவது என்று ஆங்கு அறம் புணையாகத் தேற்றி—நீயி
டுகையினுலே யானாண்டலும் உயர்ந்ததென்றுசொல்லி அப்பொழுது இல்லறம் தங்
களைக்களையேற்றுவதாகத் தெளிவித்து,

ஒடு அலாக்குக.

பிறங்கு மலை மீயிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழுது ஏழுறு வஞ்சினம் வாய்
மையின் தேற்றி—பெரியமலையில் மிகஉயர்ந்தவிடத்தே யுறைகின்ற முருகனையும்வா
ழ்த்தி வணங்கி அவன்முன்னே இவள் மயக்கமுறுதற்குக் காரணமான வஞ்சினத்தை
உண்மையாற்றுகிவித்து,

வஞ்சினம் - பிரியின் அறனல்லதுசெய்தேனுவேனென்னுமொழி. முன்றேற்
ருதலின், ஏழுறுவஞ்சினமென்றார்.

அம் திந்தெண்ணீர் குடித்தலின் கெஞ்ச அமர்ந்து—அம்மலையில் அழகிய இனி
ய அருவிகளை அவன்குடிச்சையினுலே இவன்செஞ்ச குருறவிலே பொருத்தி,

நீடுழந்தமம் ஒருதறுபுண்டி கொங்க. கொங்கமென்றும் பாடம்.

[அருள் மலர்ந்த கனிந்தருபுணர்ச்சி, ஸாஸுரி யுறையுள் வயங்கியோ ரவாவு ம, பூமலி கோலை உப்பகல் கழிப்பி:] வான் உரி உறையுள் வயங்கியோர் அவாயும் அரு விடர் அமைந்த பூ மலி கோலை கவிது தரு புணர்ச்சி அப் பகல் கழிப்பி—ஆகா யத்திடத்தே நமர்ஞிய இருப்பினையுடைய விளங்கிய தேனவிலும்பும் அரிய முறை ஸ்ககரிபரி தந்த பொருத்தின பூங்கக கோலையிலே கவிதுகட்டின கூட்டத்தை அன்றைப்பகற்பொழுதெல்லாம் போக்கி,

உரிய உறையுள் - விகாரம்.

உண்மைசெய்துவிடவிட உதிறுள்.

[அருள் செல்ல வேறு விதைஞ்சுப், பங்கதிர் மண்டிலக் கல்சேர்பு மறைய:] பல் கதிர் மண்டிலம் ஏந்திவருவல் செல்ல விதைஞ்சுக் கல் சேர்பு மறைய— பலவிதமாய்மையுடைய அழகிய ஏழுவிதையுண்ட தெனையேற்பு பகற்பொழுது போம்படி தாழ்த்தி அத்தகையவர்க்கு மறைகையிலே,

மான் கனம் மரமுதல் தெரிட்ட—மான்நீரன் மரத்தகரிலே திரள,

அசையிலிதனுமாம்.

அன் கனம் கன்று பயிர் குரல் கன்று விதை புகுதர—உசவிலுடையதிரள் கன் னசையுடைக்கும் குரலையுடையவாய் மன்றுகன்கிதையப் புகுதலிச்செய்ய,

அங்கு வயிர் இசைய கொக வாய் அன்றல் ஒங்கு இரும் பெண்ணை அகமடல் அகம்—அகமடல் பொன்புபோன்ற ஓசையையுடைய வண்ண வாயையுடைய அன் னில் உயரும் பெரியபனையில் உண்மடலிலேயிருந்து பேட்டையழைக்க,

பாம்பு மணி உயிழ—பாம்பு தான்மேய்தல் காணமாக தன்னிடத்தமாணிக் கத்தை யின,

[பல்வயிர் கோவலர், அம்பலத் திங்குழற் றென்வின் பயிற்ற:] கோவலர் பல் வயின் அம்பல் அம் திங் குழல் தென்வின் பயிற்ற—இடையர் பலவிடங்களிலுன்று அம்பலென்னும் பண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குழவிடத்தத் தென்க்ந்த ஓசை யைப் பலகாலுமெழுப்ப,

அம்பல் அங் இதழ் உம்பு விட—அம்பலினது அழகியிதழ்கள் தனையவிழ,

[வளமினைப், பூந்தொடி மகளிர் சுடந்தலைக் கொளுவி, யந்தி யந்தன ரயர்:]

அந்தணர் அந்தி அயர—பாப்பார் அந்திக்காலத்துச் செய்குந்தொழில்களை கிழ்த்த,

வள மனைப் பூந்தொடி மகளிர் சுடர் தலைக்கொளுவி அந்தி அயர—செல்வத்தை யுடைய மனைகளிற் பொலிபெற்ற தொழிலையுடைய மகளிர் விளக்கை அவ்விடத் தேகொளுத்தி அந்திக்காலத்திற் தொழில்கிழ்த்த,

கானவர் வின் தோப் பணகையினை குருதிப் போத்த—அக்காட்டில்வாழ்வார விண்ணத்திண்கிணற் பரணின்மேல் திங்கடைகோலாலே நெருப்பைப்பிறப்பித்து களிப்ப,

கானம் காலை உய் குத்ப் கதப்ப—மகம் பெரிய மனைவிடத்தைக்குழ்த்து கதப்ப,

கானம் கல்லென்று திட்ட—காட்டிலுள்ள விலங்குகளெல்லாம் கல்லென்று திட்டகடை உடைய கதப்ப ஒன் காலைந்து மாறிக் கூப்பிட,

கானம் - குருபெயர்

புள்ளினம் ஒலிப்ப — பறவைகள் குடும்பங்கள் என்கின்ற ஆதவாரிக்கையி
னாலே,

* [வினாடிய பவத்தர் செல்சமம் கலிப்பத், துணையு மான தன்னுதல்
காணும:]

தெயட்டப் (௨௨௭) புகுதர (௨௨௮) அகவ (௨௨௯) உர் முப் (௨௨௯) பயிற்றச் (௨௨௯)
கூம்புலி (௨௨௯) அயரப் (௨௨௯) பொத்தக் (௨௨௯) கறுப்ப (௨௨௯) இரட்ட ஒலிப்
பச் (௨௨௯) செல்சமங்குப்ப (௨௨௯) மான தன்னுதல்கண்டு (௨௨௯) என முடிக்க.

இவ்வெச்சங்கள் எதிர்காலமுணர்த்தின. † “நிலநெருங்கு மயங்குத லின்
நென மொழப.” எனவெ காலம்மாண்டு மயங்குமென்றவர் குறிஞ்சியின் மானைக் கா
லக்கூறினார்.

[பெரிதற முன்னக பற்றி நமர்தர, நாடற் நன்மண மயர்கஞ் சிவ்னாட், கலங்க
லோம்புமி னிலங்கிழை யீனொன, வீர நன்மொழி தீரக் கூறி:]

இலங்கிழையி—வினங்குசின்ற பூணிழையுடையி,

நமர் தீர்த்தற முன்னக பற்றித் தர நாடு அறி நல் மனம் அயர்கம்—நம்மு
டையகற்றத்தார் நமது பெரிய இறையினையுடைய முன்னகையைப்பிடித்து எமக்குத்
தர நாட்டிலுள்ளாடொல்லாமறியும் நன்றாகியவையாணத்தினைப் பின்பு நிகழ்த்துவேம்;

சின்னாள் கலங்கல் ஒம்புமின் என நாம் நன்மொழி தீரக் கூறி—யாம் இக்கள
வொழுக்கத்தாற்பெறும் பெரின்பம்பெறுதற்குச் சிறிதநாள் இங்கனம் ஒழுகாரின்
நெமென்று கெஞ்சலங்குதலைப் பாதுகாப்பிராசுவென்று அருளுடைததாயி கல்ல
வார்த்தையை இவர்கெஞ்சில் கருத்தந் தீரும்படி சொல்லி,

தனை புணர் ஏற்றின் எம்மொடு வந்து—ஆவையுணர்ந்த ஏறுபோலே விடா
மல் எம்முடனேகூடவந்து,

அஞ்சா முழுவின் முதுநர் வாயில் உன் துறை நிறுத்துப் பெயர்க்தனன்—ஏசை
யை ஒருகாலமுத முழுவியையுடைய பழைய நம்மூர்வாசலில் பலரும் கீருண்ணுங்
துறையிலே எம்மைநிறுத்தி மிண்டுபோனான்;

இதனால் வேட்கையுரைத்தல் கூறினான்.

அதன்மொண்டு அன்றை அன்ன விரும்பொடு என்றும் இர வரல் மானையே—
அப்புணர்ச்சிதொடங்கி அம்முதனுள்போன்ற விருப்பத்தொடே எங்காளும் இர
வுக்குறியிலே ஒருதலைத் தனக்கியல்பாகவுடையான்;

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

உருதோறும் காவலர் கிசினும் கதன் நாய் குறைப்பினும் நீ துயிலெழினும் நிலவு
வெளிப்பினும்—அங்கனம் வரும்போதெல்லாம் வர்காவலர் கிசிக்கத்தாராயினும்
கோபத்தையுடைய நாய் குறைத்ததாயினும் நீ துயிலுணர்ந்தாயாயினும் நிலவு வெளி
யாகவெறித்ததாயினும்,

வேய் புணர் மென் தோள் இன்றியில் பெருஅன்—மூக்கியொத்தமெல்லிய
தோளின்பெறும் இனியதுயிசைப் பெறுதுபோவான்;

பெயரினும் முனியல் உருஅன்—யாங்கள் குறியல்லாதனைக் குறியாகக்கருதிச்
செல்லாமின் நுமிண்டு மனையிடத்தேபுகுதினும் அதற்கு வெறுத்தலைச்செய்யான்;

* இதற்கு உரைகிடைத்திலது.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௧௨.

வாழ்வாயில் இவ் வந்து இவனே—அவன்முன் இளமைப்பருவத்தைக் கடத்
துவான்;

[வாழ்வாயில், தன்வயதைத் தந்து மிலினை:] வாழ்வாயில் என்றும்(உசஉ) தன்
வயை தந்து வரும் இவனே—அக்குணங்கொத் திரித்தற்குரிய செல்வச்செருக்கான்
வந்தாலும் தன்வயைத்தந்து வந்தாண்டவரின் தீங்கிவதுமில்ன்;

ஏகாம்பரன் - ஈற்றகை.

வெண் வர் மாய வரவின் இவன்பு நினைஇத் தேற்றி—அவர்முதலியவற்றான்
கச்சந்தையுடைய இவ்வுரின்கண்ணே தனக்குப் பொய்யாயிருக்கின்ற இரவுக்குநிலி
லே கூடுதற்குவருகின்ற வரவின் துதல்மையை இவ்வொழுக்கமன்றென்று நினைத்து
வெண் வரைத்துவொள்ள இல்லற சித்தத்துதலே நல்லொழுக்கமென்று துணிகையி
னாலே,

[கீரொறி மலகிற் சாஅ யிதழ்சோரா, வீரிய கலமுநிவள் பெருமதர் மழைக்
கண்:] இவர் பெரு மதர் மழைக் கண் கீர் எறி மலகிற் சாஅய் இதழ் சோரா ஈரிய
கலமுநி—இவளுடைய பெரிய மதர்த்த குளீர்த்த கண்கள் பெருந்துளியெறித்துபெ
ய்தமலர்போலே அழகுசெட்டி இமைசோர்க்கு ஈரத்திசையுடையவாய்க் கலங்கா
கிற்கும்;

[ஆகத் தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும், வலைப்பீடு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய்,
கொத்தொறங் கலுமுமா விவனெ கங்கு, வளைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும்,
புழுத்தோட் டாமான் புகல்வியுங் களிதும், வலியிற் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்,
அருமுஞ் சூரு மினாதே ரவமு, மொழிங்குங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்குங், கொ
கித்தான் முதலிய மிடங்குங் கராமு, தாழிலு மிழக்கு முழடி முட்டமும், பழையும்
பாத்தரு முளப்படப் பிறவும், வழுவின வதாஅ வீழுமமவர், சூழுமலை வீடாக முடை
யவா வெனவே:]

இவர் அவர் குழுமலை வீழுமம் உடையவால் என நினைத்தொறும் வலைப் படு
மஞ்ஞையின் லம் செலச் சாஅய் அளிப் பனி நாளும் ஆகத்த உறைப்பக் கலுமும்—
இவர் அந்தவந்தேற்றக் கண்ணாழுகின்றதற்கு மேலே அவர்வருகின்ற மலை இடம்
பையுடையவாயிருக்குமென்று நினைக்குத்தோறும் வலையிலகப்பட்ட மயில்போலே
தன்னலம்படம்படி துறாடுக் கண்ணில் அரித்துவீழ்கின்றநீர் நான்தோறும் மார்பி
லேதளிப்பக் கலங்காகிற்கும்;

கஞ்சல்—இரங்காலத்த,

அவிச் செறி உழுமவயும்—முழைஞ்சிடத்திலே செறியும் புலிகளும்,

யாளியும்—யாளிகளும்,

உளியமும்—காடியும்,

பழல் கோடு ஆமான் புகல்வியும் — உஞ்ஞப்பொய்யான கொம்பையுடைய
ஆமானிலேறும்,

களிறும்—யானையும்,

வலியின் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்து உருமும்—வலியினாக்கெடுக்கும் தறு
வன்மறைபடைத்தாகிய வெவ்வா சினத்தையுடைய உருமேறும்,

குறும்—கொடுத்தெய்வமும்,

கிணர் தேர் அடவரும்—இணாதேடித்திரியும் பாம்பும்,

ஒடுங்கு இருக்குட்டந்த அருஞ்சுழி வரங்கும் கொடுத்தான் முதலையும் இடங்க
ரும் கராமும்—புடைபட்ட கரிய ஆழத்திடத்தப் போதற்கரிய சுழலிடத்தேதிரியும்
வடந்ததாயுடைய முதலையும் இடங்களும் கராமும்.

இவை மூன்றும் சாதி விசேடம்.

நாழிலும்—வழிபறிப்பார் கொன்றகுவிக்குவி பந்தனும்,

நாழில் - கொடிப்பிணக்கென்பாருமளர்.

இழுக்கும்—வழுக்குவிலும்,

வழு அடி முட்டமார்—முறைமடிப்பாடாமார் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும் இட
ங்களும்,

பழுவும்—பிசாகும்,

பாந்தளும்—பெரும்பாம்பும்,

உடன்படப் பிறவும் வழுவின வழுவு விழுமம்—உழுதவழுதலாக எண்ணப்ப
ட்ட இவைவெல்லாமுட்பட வேறும் தப்புஞ்செயலிற் தப்பாத இடம்பைபினை,

வீழ்மஞ்செய்வனவற்றை விழுமமென்றார்; இஃதே ஒருபெயர்.

அவர் குழுவை விடாகம் உடையவால் என—தலையருடைய சிவையுடைத்
தாயிய மலையின்முதழுஞ்சிடம் உடையவாயிருக்குமென்ற.

அன்றாய் வாழி; அன்றாய் யான்கூறுகின்றதனை விரும்புவாயாக (க); நீயும் வய்
யாமைமலையாகி வருந்துதி (அ); இவளும் (உச) ஏனையுலகத்தும் இயைவதானெனக்
கூறி(உச) மெலியும் (உச); யானும் (உக) சான்றோர்போல (உஅ) வருந்தாநின்றேன்
(உக); என்னுது (கக) எம்மேந்தணிந்த அருவியை (கஉ) நீகழ்ந்தவண்ணம் நீயுண
ரச் (கக) செப்புதலையமைந்தேன்; அதுகேட்டுச் சின்வாதிமோ (கச); தனையிற் படுபு
ள்ளோப்பி (கஅ) வருதியரென நீ போகவிடுகையினாலே (கக) யாங்களும்போய் இ
தனைமேற்கி (சக) கிளிகடிமரபினைவற்றை வாங்கி ஒட்டிக் (சச) கொள்ளும் (கௌ)
பொழிந்தென (கௌ) நெடுங்கோட்டிழிதருந் தெள்ளி (கௌ) ரருவி (கௌ) யாடிப்
(கௌ) பாய்க்கினாகுடைவுழிப் (கௌ) பாயம்பாடிக் (கௌ) கூந்தலிப்பிழிவனந்துவரிச்
(கௌ) சிவந்தகண்ணேமாய் (கக) மலிவனமதுகிப் (கௌ) பரேரம் புழுகுடனே (கக)
காந்தன் (கஉ) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (கக) பாறையிலேகுய்த்துத் (கஅ)
தெள்விளி பயிற்றி(கௌ)ஒப்பியும்(கௌ)தழைதையி் உடுத்திக்(கௌ)கோதையை(கௌ)
முச்சிலிலேகட்டிச் (கௌ) செயலித் (கௌ) தண்ணிலிலே யிருந்தனமாக (கௌ),
குன்றுசெழுநாடனாகிய எம்பெருவரல் (கக) அணிபெறவந்து (கக) இனையிற், இற
ந்த (கக) கெடுதியுமுடையெனன்றனன்; அதனெதிர் (கசஉ) சொல்லேமாதலிற்
கலங்கி (கசக) மெல்லியலிற், சொல்லும்பழியோவெனச்சொல்லி (கசௌ)ஒச்சி (கௌ)
அவித்துச் (கக) சொல்லற்பாணிகின்றனனாக (ககஉ), வேறும் எறிந்தருகையினாலே
(ககௌ) வீரைந்தவற்பொருந்தி (கௌ) நன்காரிற்சப் (ககௌ) பழியையவாங்கி (கௌ)
அணிமுகத் தழுத்தலின் (கௌ), அதுபுறங்கொடுத்தலின் (கௌ) கெழிபாய்தலின்
(கௌ) வாழையினடுங்கிணமாக, அதகண்டி பெருந்தகை (கௌ) எடுத்து அஞ்சலோ
ம்பெணச்சொல்லி (கௌ) நீய் நீணந்த (கௌ) என் முகநோக்கி நக்கலின் (கௌ):
அவ்வழி நாணமுட்கும் அடைதருகையினாலே (கௌ) இவர்க்கெயும் விடாநூல்
(கௌ) அக்கலை (கௌ) முயங்கலின், அவ்வழி (கௌ) யவருள்ளத்தன்மை யுள்ளின
னாய் அந்நியமடிகொண்டு (௨௦௦) விருந்துண்டெடுக்கிய மச்சிலை (௨௦௦) நீயிகையினு

வேயாறுண்டதும் புறையதென்ற சொல்லித் (௨௦௭) தேற்றிப் (௨௦௮) பெருந்த
கை (௨௦௯) கடவுளும் வாழ்த்தித் தாதொழுது (௨௧௦) வஞ்சினம்வாய்மையிற் தேற்
றிக் (௨௧௧) தென்னிக்குவந்தியின் தென்சமர்த்த (௨௧௨) கோலையிலே (௨௧௩) கவி
குதலபுணர்ச்சியைப் (௨௧௪) வழிப்பி (௨௧௫) மண்டலம் மறைகையினாலே (௨௧௬)
மாலையுள்ளும் கன்றி (௨௧௭) இயங்கியுழி, கலங்கலோம்புந் தென (௨௧௮) நா
மன்மொழிகூறி (௨௧௯) எம்மொலெந்து (௨௨௦) உண்துறைநிறுத்துப் பெயர்ந்தன
ன்; அத்தொண்டி (௨௨௧) என்றும் (௨௨௨) இரவில்வருமாவென்; வருந்தோறும்
(௨௨௩) கங்கினும் குளம்பிதும் (௨௨௪) தாயிலெழினும் வெளிப்படிலும் (௨௨௫) இன்
றயில்(௨௨௬)பெருமற் பொயன். அதுபயன்பளிப் பெயரினும் முனிபலமுன்(௨௨௭);
இவந்தன் றுமிலன் (௨௨௮); என்றும் (௨௨௯) தீர்த்தன் றுமிலாதவன் (௨௩௦) மாயவாயி
னியல்புகினைத்த தேற்றகையிலே(௨௩௧) திவந்தவழும் (௨௩௨); அங்நனம் அழு
மின்றதற்குமேலே அவர்வருகின்ற (௨௩௩) குழுமலையிடாகம் (௨௩௪) ல்லுமம் (௨௩௫)
உடையவென (௨௩௬)தீவெழந்தாறும் (௨௩௭) சாஅய் (௨௩௮) உறைப்பக் (௨௩௯) கை
ம்காநிதரு. (௨௪௦); இதுகாண் கல்வினை கெழ்த்துண்ணெமென்றனென வினைமு
டிக்க.

இரியவரன்பிபாத்தனைத் தமிழறிவித்தந்தக் கயிலர்பாடிய துறிஞ்சிப்பாப்
புற்ற பாதுவாழியிற் பாரத்துவாசி தந்திற் கீளியர் நெய்தவுடை முற்றிற்று.

வெண்பா.

- ௧ திண்துற்ற மில்லை தைதொடியும் பண்புடைய
வெண்குற்றம் யானு முணர்கலேன் - பொன்குற்
றருவி கொழிக்கு மணிமலை நாடன்
தெரியுங்காற் றிய திலன்.
- ௨ ஆற்றன்சாக் தென்னி யறம்பொரு ளின்பத்தைப்
பொற்றிப் புனைத் தொருவிற்பே - தேற்ற
மறையோர் மணமெட்டி கைந்தா மணந்திற
குறையக் குறிஞ்சிக் குணம்.

ஒன்பதாவது
பட்டினப்பாவல.

- வசையிப்புதழ் வயங்குவெண்மீன்
நிசைதிரிந்து தெற்கேகிணர்
தற்பாடிய தளியுணவிற்
புட்டேம்பப் புயன்மாறி
- ௫ வான்பொய்ப்பினுர் தான்பொய்யா
மலைத்தலைய கடற்காவிரி
புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும்
வினாவறு வியன்கழனிச்
கார்க்கரும்பின் கமழாலைத்
- ௧௦ தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி
நீர்ச்செறுவி னீணையநற்
பூச்சாம்பும் புலத்தாங்கட்
காய்ச்செந்நெற் கதிராருந்தி
மோட்டெருமை முழுக்குழவி
- ௧௫ கூட்டுநிழற் றுயில்வதியுங்
கோட்டெங்கிற் குலைவாழைக்
காய்க்கமுகற் கமழ்மஞ்ச
ளினைமாவி னிணர்ப்பெண்ணை
முதற்சேம்பின் முளையிஞ்சி
- ௨௦ பகனகர் வியன்முற்றத்துச்
சுடர்றுதன் மடநோக்கி
னேரிழை மகளி ருணங்குணக் கவருங்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின் றுருட்டு
- ௨௫ முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்
விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யுறியாக்
கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக்கத்துக்
குறும்பல்லூர் நெடுஞ்சோணட்டு
வெள்ளையுப்பின் கொள்ளைசாற்றி
- ௩௦ நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பூறி
பணைநிலைப் புரவியி னணைமுதற் பிணிக்குங்

கழிசூழ்படப்பைக் கலியாணர்ப்
பொழிற் புறவிற் பூந்தண்டலை
மழைநீங்கிய மாவிசும்பின்

௩௫ மதிசேர்த்த மகவெண்ம்
னுருகெழுநிற னுயர்கோட்டத்து
முருகம்பூ முரண்கிடக்கை
வரியணிகடர் வான்பொய்கை
யிருநாமத் திணையேரிப்

௪0 புலிப்பொறிப் போர்க்கதவிற்
றிருந்துஞ்சுந் திண்காப்பிற்
புகழ்கிலைய மொழிவளர
வறநிலைய வகனட்டிற்
சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி

௪௫ யாறுபோலப் பார்த்தொழுகி
யேறுபொரச் சேறுகித்
தேரோடத் துகள்கெழுமி
நீறுடிய கலிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து

௫0 வெண்கோயின் மாகுட்டுந்
தண்கேணித் தகைமுற்றத்துப்
பகட்டெருத்தின் பலசாலைத்
தவப்பள்ளித் தாழ்காவி
னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்டு

௫௫ மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம்
மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப்
பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்
தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கு
முதுமர்த்த முரண்களரி

௬0 வரிமண லகன்றிட்டை
யிருங்கிளை யினனென்க்தற்
கருந்தொழிற் கலிமாக்கள்
கடலிறவின் குடுதின் றும்
வயலாமைப் புழுக்குண்டும்

௬௫ வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும்
புனலாம்பற் பூச்சுடியு
நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு
காண்மீன் விராய கோண்மீன் போல

- மலர் தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇச்
 ௭௦ கையினுங் கலந்தினு மெய்யுறத் திண்டிப்
 பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ
 திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பினோர்
 கல்லெறியுங் கவண்வெரீஇப்
 புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப்
 ௭௫ பறழ்ப்பன்றிப் பஸ்கோழி
 யுறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி
 மேழகத் தகராடு சிவல்வினை யாடக்
 கிடுகுநிறைத் தெஃகூன்றி
 நடுகல்வி னரண்போல
 ௮௦ நெடுந் தூண்டிவிற் காழ்சேர்த்திய
 குறுங்குணாக் குடிநாப்ப
 ணிலவடைந்த விருள்போல
 வலையுணங்கு மணன்முன்றில்
 விழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த
 ௮௫ வெண்கூ தாளத்துந் தண்பூங் கோதையர்
 சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
 மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான்
 மடற்றாழை மலர்மலைந்தும்
 பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்
 ௯௦ புன்றலை யிரும்பாதவர்
 பைந்தழைமா மகளிரொடு
 பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா
 துவவுமடிந் துண்டாடியும்
 புலவுமணற் பூங்கானன்
 ௯௫ மாமலை யனைந்த கொண்முப் போலவுந்
 தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவுந்
 தேறுநீர்ப் புணரியொடு யாறுதலை மணக்கு
 மலியோதத் தொலிகுடற்
 நீ துநீங்கக் கடலாடியு
 ௯௦௦ மாசுபோகப் புனல்படிந்து
 மலவ னுட்டியு முரவுத்தொ யுழக்கியும்
 பாவை சூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டு
 மகலாக் காதலொடு பகல்வினை யாடிப்
 பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
 ௯௦௫ பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைந்

- துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர்
 பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து
 மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து
 மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு
- கக௦ மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு
 நெடுங்கான் மாடந் தொள்ளெரி நோக்கிக்
 கொடுத்திமிற் பரதவர் குளுஉச்சுட ரொண்ணவும்
 பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும்
 வெண்ணிலவின் பயன்றுப்த்துங்
- கக௧ கண்ணாடையு கடைக்கங்குலான்
 மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந்
 தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து
 வாலினர் மடற்றாழை
 வேலாழி வியவ்றெருவி
- கக௨ னல்லிறைவன் பொருள்காக்குந்
 தொல்விசைத் தொழின்மாக்கள்
 காய்சினத்த கதிர்ச்செல்லன்
 நேர்ப்பூண்ட மாஅபோல
 வைகறொறு மகைவின்றி
- கக௩ யுல்குசெயக் குறைபடாது
 வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழியவு
 மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பாப்பவு
 மாரி பெய்யும் பருவம் போல
 நீரினின்னு நிலத்தேறவு
- கக௪ நிலத்தினின்னு நீர்ப்பாப்பவு
 மளந்தறிபாப் பலபண்டம்
 வரம்பறியாமை வந்தீண்டி
 யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
 வலியுடை வல்லணங்கினோன்
- கக௫ புவிபொறித்துப் புறம்போக்கி
 மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
 பொதிமுடைப் போரோறி
 மழையாடு சிமய மால்வரைக் கவாஅன்
 வரையாடு வருடைத் நேரற்றம் போலக்
- கக௬ கூருகிர் குமலிக் கொடுத்தா னேற்றை
 யேழகந் தகரோ நெரு முன்றிற்
 குறுத்தொடை நெடும்படிக்காற்

- கொடுத்திண்ணைப் பஹகைப்பிற்
புழைவாயிற் போகிடைகழி
கசுரு மழைதோயு முயர்மாடத்துச்
சேவடிச் செறிசூறங்கிற்
பாசிழைப் பகட்டல்குற்
நாகடைந் துகிர்மேனி
மயிலியன் மாணோக்கிற்
கரு0 கிளிமழலை மென்சாயலோர்
வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி
யோங்குவரை மருங்கி னுண்டா துறைக்குங்
காந்தளர் துடுப்பிற் கவிசுலை யன்ன
செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள்
கருரு வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க்
குழலகவ யாழ்முால
முழவதிர முரசியம்ப
விழவறா வியலாவணத்து
மையறு சிறப்பிற் நெய்வஞ் சேர்த்திய
கசு0 மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்
வருபுன றந்த வெண்மணற் கான்யாற்
நுருகெழு கரும்பி னெண்பூப் போலக்
கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்
தாழுடைத் தண்பணியத்து
கசுரு வாலரிசிப் பவிசிதறிப்
பாகுருத்த பசுமெழுக்கிற்
காழூன்றிய கவிசெகின்
மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்
பல்கேள்வித் துறைபோகிய
கசு0 தொல்லாணை நல்லாசிரிய
ருறழ்குறித் தெடுத்த வருகெழு கொடியும்
வெனிவிளக்குங் களிநுபோலத்
திம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
துங்குநாவாய் துவன்றிருக்கை
கசுரு மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியு
மீன்றடிந்து விடக்கறுத்
துன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின்
மணற்குவைஇ மலர்சிதறிப்
பலர்புகுமணைப் பவிப்புதவி

௧௮௦ னறவுநொடைக் கொடியோடு
பிறபிறவு நனிவினாஇப்
பல்வே றுருகிற் பதாகை நீழற்
செல்கதிர் துழையாச் செழுநகர் வரைப்பிற்
செல்லா நல்லிசை யமரர் காப்பி

௧௮௧ னீரின் வந்த திமிர்பரிப் புரவியுங்
காவின் வந்த கருங்கறி முடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங்
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந்
தென்கடல் முத்துங் குணகடற் றகிருங்

௧௮௨ கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனு
மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு
மரியவும் பெரியவு * நெரிய விண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி
ஈர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு

௧௮௩ மேமாப்ப வினிதுதுஞ்சித்
கிளைகவித்துப் பகைபேனுது
வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும்
விலைஞர்ஞாம்பை மாவின்டவுங்
கொலைகடித்துங் களவுநீக்கியு

௨௦௦ மமர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
நல்லாடு பகடோம்பியு
நான்மறையோர் புகழ்பாப்பியும்
பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
பண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்

௨௦௧ கொடுமேழி நசையுழவர்
நெடுதகத்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடித்

௨௧௦ கொள்வது உமிகைகொளாது கொடுப்பது உங் குறைபடாது
பல்பண்டம் பகர்த்துவிசு
தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப்
பல்லாயமொடு பதிபழகி
வேறுவே றுயர்ந்த முதுவா யொக்கற்

௨௧௧ சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காங்கு

* செட்டின்டியென்றும் பாடம்.

மொழிபல பெருகிய பழிநீர் தேளந்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையு
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறியும்
வாரிருங் கூத்தல் வயங்குழை யொழிய

௨௨௦ வாரேன் வொழிய நெஞ்சே கூருகிக்
கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்நாங்கு
பிறர் பினியகந் திருந்து பிகொழ் முற்றி
யருங்கரை கவியக் குந்திக் குழிகொன்.று
பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு

௨௨௫ துண்ணிதி னுணர நாடி நண்ணர்
செறிவுடைந் திண்காப் பேறி வான்கழிந்
துருகெழு தாய முழி நெய்திப்
பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் செற்றோர்
கடியரண் டொலைந்ந கதவுகொன் மருப்பின்

௨௩௦ முடியுடைக் கருத்தலை புரட்டு முன்றா
ளுகிருடை யடிய வேங்கெழில் யானை
வடிமணிப் புரவியொடு வயவர் வீழப்
பெருநல் வானந்துப் பருந்துலாய் நடப்பந்
துறிவர் துறுகற் போலப்பேரர் வேட்டு

௨௩௫ வேறுபல் பூனையொடு மிழினை குடிப்
பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசு
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கிந்
தலைதவச் சென்று தண்பனை யெடுப்பி

௨௪௦ வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ ளீடி
மாயிதழ்ம் குவனையொடு நெய்தலு மயங்கிக்
கராஅங் கலிந்ந கண்ணகன் பொய்கைக்
கொழுங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச்
செறுவும் வரவியு மயங்கி நீரற்

௨௪௫ றறுகோட் டிரையொடு மாண்டினை யுநாவுங்
கொண்டி மகளி ருண்டுறை முழ்கி
யந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்
மலாணி மெழுக்க மேறிப் பலந்தொழ
வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியிற்

௨௫௦ பருநிலை நெடுந்து னெல்கந் திண்டிப்
பெருநல் யானையொடு பிடிபுணர்ந் துறையவு
மருவிலை நறும்பூக் தூஉய்க் தெருவின்

- முதுவாய்க் கோடியர் முழுவொடு புணர்ந்த
திரிபுரி நரம்பின் தந்தொடையோர்க்கும்
௨௬௫ பெருகிழாக் கழிந்த பேளமுதிர் மன்றத்துச்
சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறகைப் பம்பி
யழல்வா யோரி யஞ்சுவாக் கதிர்ப்பவு
மமுஞ்சற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவுங்
கணங்கொள் களியொடு கதுப்பிசூத் தசைஇப்
௨௬௦ பிணந்தின் யாக்கைப் பேய்மக நென்றவுங்
கொடுங்கான் மாடத்து நெடுங்கடைத் துவன்றி
விருந்துண் டானுப் பெருஞ்சோற் றட்டி
லொண்கவர் நல்வி லுயர்திணை யிருந்து
பைங்கிளி மிழற்றும் பாலார் செழுநகர்த்
௨௬௫ தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழிஇக்
கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட
வுணவில் வறுங்குட் டுள்ளகத் திருந்து
வளைவாய்க் கூகை நன்பகற் குழறவு
மருங்கடி வரைப்பி னூர்கவி னழியப்
௨௭௦ பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்கற
மலையகழ்க் குவனே கடறார்க் குவனே
வான்வீழ்க் குவனே வளிமாற் றுவனெனத்
தான்முன்னிய துறைபோகவிற்
பல்லொளியர் பணிபொடுங்கத்
௨௭௫ தொல்லருவாளர் தொழில்கேட்ப
வடவர் வாடக் குடவர் கூம்பத்
தென்னவன் றிறல்கெடச் சிறி மன்னர்
மன்னெயில் கதுவு மதனுடை நோன்றான்
மாத்தாளை மறமொய்ம்பிற்
௨௮௦ செங்கண்ணற் செயர்த்துநோக்கிப்
புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
விருங்கோவேண் மருங்குசாயக்
காடுகொன்று நாடாக்கிக்
குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப்
௨௮௫ பிறங்குக்கலை மாடத் துறந்தை போக்கிக்
கோயிலொடு குடிநீறிது
வாயிலொடு * புழையமைத்து
ஞாயிறோறும் புதைநீறிதுப்

* உத்யமமத்தென்றும் பாடம்.

பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்
 ௨௯௦ தொருவேமெனப் புறக்கொடாது
 திருக்கிலைய பெருமன்னெயின்
 மின்னொளி யெறிப்பந் தம்மொளி மழுங்கி
 விசியணி முழவின் வேங்கர் சூடிய
 பசுமணி பொருந் பரோரொறும் கழற்குந்
 ௨௯௫ பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவு
 முற்றிழை மகளிர் முகிழ்ப்புலை தீயிப்பயஞ்
 சொஞ்சாந்து சிவந்தந் மார்பி னென்பு
 ணரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்
 றிருமா வளவல் நெவ்வர்க் கோக்கிய
 ௩௦௦ வேலினும் வெய்ய கானமவன்
 கோலினும் ஞன்னிய நடமென் றோலோ.

இதன்பொருள்.

இது பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறிய பாலைத்திணையாகவின், இதற்குப் பட்டி
 னப்பாலையென்று பெயர்கூறினார். பாலையாவது பிரிதலும் பிரிதனிமித்தமும் கூறு
 வது. இப்பாட்டு, * வேற்றநாட்டகல்வயின் விழுமத்துத் தலைவன் செல்வமுடைக்
 கூறியது. இது, முதலுக்கருவுங்கூறுது உரிப்பொருளே சிறப்பக் கூறியது.

வசை இல் புசுழ்—குற்றங்கூறுதலில்லாத புசுழையுடைய காவிரி (௪) பென்க.
 வயங்கு வெண்மீன் திணை நிரிந்து தெற்கு எகிலும்—தான் எங்குகின்ற வெள்ளி
 யாகியமீன் தான் நின்றற்குரிய வடதிசையினில்லாமல் தென்றிசைக்கண்டேன போ
 லினும்,

இதனாற் பெய்யும்பருவத்துப் பெய்யாமைக்குக் காரணங்கூறினார்.

[தற்பாடிய தளியுணவீற், புட்டேம்பப் புயன்மாரி, வான் பொய்ப்பினும்:] தளி
 உணவின் தற்பாடிய புள் தேம்பப் புயல் மாரி வான் பொய்ப்பினும்—துளி உணவா
 கையினாலே தன்னைப்பாடிய வானம்பாடி புலரும்படி மழையைப்பெய்தலைத்தவிர்த்து
 மேகம்பொய்த்து வற்கடகாலமாயினும்,

தான் பொய்யா மலைத் தலைய கடற் காவிரி—தான் பொய்யாமற் காலந்தோறும்
 வருகின்ற குடகமலையிடத்தே தலையினையுடைய கடலிடத்தேசெல்கின்ற காவிரி,

கடல் - கணவன்.

புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும்—நீர்பரந்து கரையிலே பொன்னைப்போகும்
 சோழநாடு (௨௮),

விளைவு அறு வியன் கழனி — விளைதற்றொழின்மாறாத அகற்செய்யுடைய கழ
 னியிடத்தில்,

கார்க் கரும்பின் கமழ் ஆலைத் தீத் தெறுவீற் கவின் வாடி கீர்ச் செறுவின் நீர்
 தெய்தற் பூச் சாம்பும் புலத்து ஆங்கண்—பசிய கரும்பின் கமழும்பாகை யகிலும்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫.

யப்பொ

† “அலங்குதிரக் கணலி கால்வயிற்றோன்றினு, மிலக்குகிற்
 ன்புலம் படரினு, மந்தண் காவிரி வந்து” என்றார் புறப்பாட்டிலும்; ௩.

கொட்டிலில் கெருப்பிற்புகை சுசுகையினால் அழகுசெய்த நீராயுடைத்தாயிய செய
யின்கணின்ற நீண்ட செய்துப் பூ வாகும் நிலத்தையுடைய வயலிடத்துக் குறும்பல்
லார் (உஅ),

காய்ச் செந்தெந் துதி அபந்தி மோடு எருமை முழுக்குழல் சுட்டு நிழல் துயில்
வறியும்—காய்த்த செந்தெந் துதிநாத்தின்று வயிற்றையுடைய எருமையின்ற முற்
பட்டகன் துதன் செவ்வட்டியுடைய கீழலிலே உறக்கத்தைக்கொள்ளுங் குறும்பல்
லார் (உஅ),

கோள் தெவின்—குலையையுடைய தெங்கினையும்,
குல வானை—குலையையுடைய வானையினையும்,
காய்ச் கழுவின—காயையுடைய கழுவினையும்,
கமழ் மஞ்சள்—மணகாரும் மஞ்சளினையும்,
இனம் மாவின்—இனமான மாமரங்களினையும்,
இணர்ப் பெண்ணை—குலையையுடைய பனையினையும்,
முதற் சேம்பின்—அடிபாரந்த சேம்பினையும்,

முடா இஞ்சி—முடையினையுடைய இஞ்சியினையுமுடைய விளைவராயன்கழனி
(அ) பெனமுன்னேகட்டுக.

[அகனகர் வியன்முற்றத்துச், சுடர் நுதன் மடநோக்கி, னேரிழை மகளி ருணங்
குணங் கவரும், கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கணங்குறழ், பொற்காற் புதல்வர் புரையின்
துருட்டி, முக்கரற் கிறதேர் முன்வழி விலக்கும்:]

சுடர் நுதல் மடநோக்கின் கோர் இழை மகளிர் உணங்கு உணங் கவரும் கோழி
எறிந்த கொடுங்கால் கணம் குறழ்—ஒளியையுடைய நுதலினையும் மடப்பம்பொருந்
இனகோங்கினையும் பொருந்தின பூணியையுமுடைய மகளிர் உலருகின்ற கெல்லைத்
தின்றாங் கோழியையெறிந்த வளைந்த இடத்தையுடைய பொன்னாற் செய்த மகரக்
குறழ்,

பொன் கால் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டிம் முக்கால் கிறதேர் முன்வழி
விலக்கும் அகல் நகர் வியன் முற்றத்து—பூணணிந்த தாளினையுடைய கிறார் குதிரை
பூட்டாமற் கையாலுருட்டிம் மூன்றுருளையையுடைய கிறதேரினது வழியின்முன்பை
விலக்கும் செல்வமகன்ற மனையினது அகன்ற முற்றத்தையுடைய குறும்பல்லார் (உஅ)
கொன்.

[விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக், கொழும்புக்குடிச் செழும்பாக்
கத்த:]

இஃது, இருஞ்செருகின் (எஉ) விலங்குபகையல்லது கலங்குபகையறியாப் பாக்
கமென மேலேகட்டிற்று.

குற பல் ணர் செடி சோளுட்டு—ஒன்றர்கொன்று அண்ணிதாய்ப் பலவாகிய
ணர்கையுடைய பெரியசோழகாட்டில்,

சோழகாட்டுன்பது சோளுடென மருமமுடிபு.

சோழகாட்டுப்படின (உகஅ) மென்ச.

வெண்ணை உப்பின் கொள்ளி சாற்றி கெல்லொடு வந்த வல் வாய்ப் பரிறி—வெ
ண்ணையுடைய உப்பினது யினையெச்சொல்லி விற்ப் செல்வென்கொண்டுவந்த வலிய இடத்
தையுடைய உடைய.

பஹி - ஓடமுமாம்.

பனை நிலப் புரவியின் அனை முதற் பிணிக்கும் கழி சூழ் படப்பை—பந்தியிலே நிற்றலையுடைய குறிகாக்கைப்பிணிக்குமாறுபோலே சார்ந்த தறிதளிலேபிணிக்கும் கழி சூழ்த்த பக்கத்தினையும்,

அனைமுதல் - அனைபட்டத்துத் தறியுமாம். படப்பை - தோட்டமுமாம்.

கலியாணர்ப் பொழிற் புறயிற் பூந்தண்டலை—மனச்செருக்கெழுதற்குக் காரணமான புதுவருவாயினையுடைய தோப்புக்களுக்குப் புறம்பாகிய பூஞ்சோலைகளையும்,

[மழைநீங்கிய மாவீசும்பின், மதிசேர்ந்த மகவெண்மீன், ஓருகெழுதிற லுயர் கோட்டத்து, முருகம்பூ முரண்டிடக்கை, வரியணிகடர் வான் பொய்கை:]

மழை நீங்கிய மாவீசும்பின் மதி சேர்ந்த மகவெண்மீன் உரு கெழு திறல் உயர் கோட்டத்து வான் பொய்கை—மழைமாசுநீங்கின பெரிய ஆதாயத்திடத்து மதியைச் சேர்ந்த மகமாகிய வெள்ளியமீனினது வாடிபொருந்தின வலியையுடைய உயர்ந்த கனையையுடைய நன்றாகிய பொய்கைகளையும்,

மதியும் மீனும் பொய்கைக்கும் கனாக்கும் உவமிக்கும்பொருள்.

இனி உயர்கோட்டத்தை, எல்லாரும் மதியைச்சேர்ந்த மகவெண்மீனைப்பார்க்கை க்கிடமாகிய கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொய்கையுமென என்னுதலுமாம். .

இனிப் பொய்கைக்களையிலே கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொய்கையும் மதிசேர்ந்த மகவெண்மீன் போன்றவென்றுமாம்.

முருகு அமர் பூ முரண் கிடக்கை வரி அணி சுடர்ப் பொய்கை—மணம்பொருள் தின பூ நிறத்தாற் தம்முள் மாறுபட்டபரப்பாலே பலநிறமணிந்த ஒளியினையுடைய பொய்கை,

இரு காமத்து இணை ஏரி—இம்மையிலும் மறுமையிலுமுண்டாகிய காமவின்பத் தினைக்கொடுத்தற்குரிய இணைந்த ஏரிகளையும்,

அது, *‘‘சோமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமூழ்கே - காமவேன் கோட்டந் தொழுதார் கணவரொடுந் - தாயின் புறுவ ருலகத்துத் தையலார் - போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர்’’ என்றதனானுமுணர்க.

இனி வளகாமரேரி வணிகாமரேரி யென்றும், சங்கிராமகாமம் வணிகிராமகாமமென்றுமுணர்ப்ப.

புலிப் பொறிப் போர்க் கதவின் திருத் தஞ்சும் தின் காப்பின் — புலியாகிய அடைவாளத்தினையும் பலகைகள் தம்மிற்சேருதலையுடைய கதவினையுமுடைய திரு மகடங்கும் தின்னிய மதிவினையும்,

[புகழ்க்கிடைய மொழிவளர, வறக்கிடைய வகனட்டிற், சோறுவாக்கிய கொழுங் கஞ்சி, யாறுபோலப் பரந்தொழுதி, யேறுபொரச் சேருகித், தேரோடத் துகர்க்கெழுமி, நீளுடிய களிற் போல, வேறுபட்ட வினையோவத்து, வெண்கோயின் மாகுட்டிம்:]

சோறு வாக்கிய கொழுங்கஞ்சி யாறு போலப் பரந்து ஒழுதி—சோற்றைவடித் தொழுக்கிய கஞ்சி யாறுகள்போலே எங்கும்பரந்தொழுதி,

ஏறு பொரச் சேருகி—இடபங்கள் தம்மிற்பொருகையினாலே பின்பு சேரும்,

தேர் ஓடத் துகர் கெழுமி—பலதேர்களும் ஒழிகையினாலே தானியாய்ப்பொருத்தி,

* சிலப்பதிகாரம், புகார்த்தாண்டம், 49ஆம் நூலாக்ககாதை.

வேறு பட்ட விலை முகத்தா வெண் கோயில்—வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய
பித்திரங்களையுடைய வெள்ளிய கோயில்களை,

நீறு ஆடியவனோ போல மாசு ஊட்டிம்—புழுதியைமேலேபூசிக்கொண்ட யா
னையைப்போல அழுக்கேற்ப்பண்ணும்,

சூற்றி ஒழுங்கிச் சொழுகிச் செழுமிக் கோயிலை மாகுட்டுதற்குக்காரணமாகிய
அட்டிபெணக்கட்டிக.

புகழ் நிலையு மொழி மனர அறம் நிலையு அகன் அட்டில்—இம்மைக்குப் புகழ்
நிலைபெற்றதொல் எங்கும்பரவாநிற்க மறுமைக்கு அறம்நிலைபெற்ற அகன்ற அட்டில்,

இருமையினும் பெறும் பயனுண்டாசச் சோதிடும் சாலையென்றவாறு.

தன் கேணித் தகை முற்றத்திப் பகடு எருத்தின் பல சாலை—குளிர்த்த நிறிய
குளங்களை உள்ளேயடக்கின முற்றத்தினையுடைய பெரிய எருத்திற்கு வைக்கோ
லிடும் பலசாலையினையும்,

தவப் பள்ளி—தவஞ்செய்யும் அமண்பள்ளி பெளத்தப்பள்ளிகளையும்,

[தாழ்காலி, னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு, மாவுதி நறம்புகை முனைஇக்
குயிறம், மாயிரும் பெடையோடிரியல் போகிப், பூதம் காக்கும் புகலரும் கடிநகர்த்,
தூதுணம் புறவொடு தச்சிற் சேக்கும்:]

அவிர சடை முனிவர் அங்கி வேட்கும் ஆயுதி நறம்புகை முனைஇக் குயில் தம்
மா இரு பெடையோடு இரியல் போகி—விளங்குகின்ற சடையினையுடைய இருடிகள்
தீயின்கண்ணே வேட்டலைச்செய்யும் நெய்முதலியவற்றின் பரியபுகையைவெறுத்துக்
குயில்கள் தம்முடைய கருமையையும் பெருமையையுமுடைய பேடைகளுடனே
கெடுதலையுடையவாய் கீங்கிப்போய்,

பூதம் காக்கும் புகல் அரு கடி நகர்த் தூது உண் அம் புறவொடு தச்சில் சேக்கும்
தாழ் காவின்—பூதங்கள் வாசலிலேகாத்திருக்கும்புகர்க்கரிய அச்சத்தையுடைய காளி
கோட்டத்திடத்திற் கல்லுத்தின்னும் அழகிய புறவுகளுடனே குடியிருப்பாகத்தங்கும்
இனமரக்காலினையும்,

முனிவரைத் தன்னிடத்தெகொண்டிருத்தலிற் காக்க காரணமாயிற்று.

[முதுமரத்த முரண்களரி, உரிமன லகன்றிட்டை, யிருங்கினை யினனொக்கற்,
எருத்தொழிற் கலிமாக்கன், கடலிறவின் குறிதின்னும், வயலாமைப் புழுக்குண்டும்,
வறண்டமின் மலர்மலைத்தம், புனலாம்பற்ற்பூச்சுடிபு, நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு
திரிதரு, நாண்மின் விராய் கோண்மின் போல, மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன்
குறிஇக்,கையினங் கலத்திது மெய்புறத் தீண்டிப்,பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ,
திருஞ்செருவி னிகண்மொய்ம்பினோர், கல்வெறியும் கவனவெரிஇப், புள்ளிரியும் புக
ர்ப்போக்கைத், பறழ்ப்பண்ணிப் பட்டசாழி, புறைக்கிணத்துப் புறச்சேரி, மேழகத் தக
வொடு கிவல்வீர யாட:]

புகர்ப் போக்கைத் புன் வெரிஇ இரியும் கல் ஏறியும் கவண்—நிறத்தையுடைய
பணியிலிருக்கும் பறவைகளுக்குக் கெட்டுப்போதற்குக்காரணமான கலையெறியுங்
கவனையுடைய கலிமாக்கன் (சுட) என்முன்னேகட்டிக.

இன்ன ஒக்கல் எருத்தொழிற் கலி மாக்கன்—ஒரினச்சுற்றத்தினையும் வலியதொ
ழியைமுடைய செருக்கை பரதவர்பின்னகன்,

கடலிறவு இன் குடி தின்றும் — கடலிருக்களின் இனிய கடப்பட்டதனைத் தின்றும்,

உயல் ஆமைப் புழுக்கு உண்டும் — உயலில் ஆமையைப் புழுக்கின் ஐதறச்சியைத்தின்றும்,

வறள் அடம்பின் மலர் மலைத்தும்—மணலிலேபடர்ந்த அடப்பர்ப்புவைத் தலையிலேகட்டியும்,

புனல் ஆம்பல் பூச் சூடியும்—நீரினின்ற ஆம்பற்ப்புவைப் பறித்துச் சூடியும்,

நில் நிற விசும்பின் உலன் ஏர்பு திரிதரு நாள் மின் விராய கோன் மின் போல—நிலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே வலமாகவெழுந்துதிரியும் நாள்களாகிய மின்னோளோடேகலந்த கோள்களாகிய மின்னன்போல,

மலர் தலை மன்றத்து மேழகத் தகரொடு சிவல் விளையாடப் பலர் உடன் குழிது—அகன்ற இடத்தையுடைய மன்றிலே மேழகங்கிடாயோடே சிவையுங்கொண்டு பொருவித்து விளையாடும்படி பலரும் சேரத்திரண்டு,

மாக்கள் தின்றும் உண்டும் மலைத்தும் சூடியும் விளையாடும்படி மின்போற் குழிது யென்க.

இகல் மொய்ம்பினோர் பெருஞ்சினத்தால் வரி மணல் அகன் றிட்டை இருங்கிளை முத மரத்த முரண் களரி புறக்கொடாது கையினும் கலத்தினும் மெய் உறத் தீண்டி இருஞ்செருவின் விலங்கு பகை அல்லது (உசு) கொழு பல் குடி (உஎ) கலங்கு பகை அறியாச் (உசு) செழும்பாக்கத்து (உஎ)—அங்கனம்பொருவித்தலிற்றோன்றும் மாறுபாடுசெய்யும் வலியினையுடையராய் ஆண்டிப்பிறந்த பெரியசினத்தாலே அறவினையுடைத்தாகிய மணலினையுடைய அகன்றமேட்டில் பெரிய கிளைத்தலையுடைய பழையமரத்தையுடையவாகிய பொருதற்குச்சமைந்த போர்க்களத்தேசென்று முதகு கொடாமற் கையாற்குத்தியும் படைக்கலங்களாலே வெட்டியும் ஒருவர்மெய்யோடு ஒருவர்மெய் உறும்படி கலந்துபொரும் பெரியபோரை விலங்குகின்ற பகையல்லது செருக்கினையுடைய பலகுடி கலக்கி எழுந்திருத்தற்குக் காரணமானபகையை அறியாத பாக்கங்களையும்,

பாக்கம் - கடற்களையினார்கள்.

பறழ்ப் பன்றிப் பல் கோழி உறைக் கிணற்றுப் புறச்சேரி—குட்டிகளையுடைய பன்றிகளையும் பலசாகியாகிய கோழிகளையும் உறைவைத்த கிணறுகளையுமுடைய இழிகுலத்தோ ரிருக்குத்தெருவுகளையும்,

[கிடுகிளைத் தெல்குன்றி, நடுகல்லி னரண்போல:] நடு கல்லின் அரண் போலக் கிடுகு கிளைத்து எல்கு னுன்றி—நடுகல்லினிற்கின்ற தெய்வமாயவனும் அவனுக்குவைத்த கிடுகும் வேலும்போலக் கிடுகைகிளைத்து வேலையுன்றிப் புறக்கொடாது (எசு) எனமுன்னேகட்டுக.

அரண் - ஆகுபெயர்.

[நெடுந்துண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய, குறுங்குளைக் குடிநாப்ப, னிலவடைந்த வீருள்போல, வலையுணங்கு மணன்முன்றில், வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த, வெண்குடா எத்துத் தண்பூங் கோதையர், சினைச்சுறவின் கோடுகட்டு, மனைச்சோத்திய வல்லணங்கினான், மடற்றாழை மலர்மலைத்தும், பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும், புன்றலை யிரும்பரதவர், தைத்தழைமா மகளிரொடு, பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டகு செல்லா, தவவுமடிந் துண்டாடியும்:]

புன் தலை இரும்பாதவர் நிலந்த தலையினையுடைய பெரிமபரதவர்,

உலவு—உவாநாளானையினுலே,

பாய் ஒரு பனிக் கடல் வெட்டம் செல்லாத மடித்து—பாந்த கருமையையுடைய குளிர்த்த கடலில் மின்பிடித்தற்குப்போகாது மனவெழுச்சிதவிர்த்து,

பைத்தழை மா மகளிரோடி—பசிய தழையினையுடைய கரியகிறத்தினையுடைய தம்மகளிரோடேகூடி,

கெய்தூண்டிலிற் காழ் சேர்த்திய குறங்குடனாக் குடி காப்பண்—கெடியதூண்டிலிற்காம்புகள் காந்தினைவத்த குறிய இறப்பினையுடைய குடியிருப்புகடில்,

பிலவு அடைந்த இருள் போல வலை உணங்கு மணல் முன்றில் மனை—பிலவு கலியேசேர்த்த இருள்போல வலையிடந்துவரும் மணலையுடைத்தாகிய முன்றிலினையுடைய மனையிடத்தே,

கனெச் சுறவின் கோடு கடமிச் சேர்த்திய வல் அணங்கினால்—கனெனையுடைய சுறவின் கொம்பைகட்டு அதனிடத்தேயேற்றிய வலிய தெய்வங்காரணமாக,

வீழ்த் தாழைத் தான் தாழ்ந்த வெண்குதாளத்துத் தன் பூங்கோதையர்—வீழ்நையுடைய தாழையினையிடத்தேநின்ற வெண்டாளியினது தன்னியபூவாற்செய்த மாலையினையுடையராய்,

மடல் தாழை மலர் மல்தும்—மடலையுடைய தாழையினது மலரைக்குடியும், பிணாப் பெண்ணைப் பிழி மாந்தயும்—செஞ்சனையையுடைய பணையிற் கன்னையுள்ளும்,

உலங்கி ளுடையும்—கெற்கள்ளையுண்டு விளையாடியும்,

புலவு மணற் பூங்கானல்—புலானூற்றத்தையுடைய மணலிடத்தே பூக்களையுடைய கெற்களையிற் குடி (அக) யென்க.

மா மலை அணைந்த கொண்மூப் போலவும்—கரியமலையைச்சேர்ந்த செக்கர்மேகம்போலவும்,

கித, கரிய உயர்ந்த திரையின்மீதே கிவந்த யாற்றுநீர் பாந்ததற்குவமை.

தாய் முலை தழுவின குழவி போலவும்—தாயுடைய முலையைத்தழுவிய பிள்ளையைப் போலவும்,

இஃது ஒன்றுபடுத்திற் ற உவமை.

தேற நீர்ப் புணரிமொகி யாறு தலைமணக்கும்—தெனிக் கடலிற்றிரையோடே காலிரி தலைகரக்கும்,

[மலியோதத் தொலிகுடல்:] ஓதத்த ஒலி மலி கூடல்—ஓதத்தினால் ஒலிமலித் த புகார்முகத்தே,

திரு சிக்கக் கடலாடியும்—திலினையோகக் கடலாடியும்,

மாக போகப் புனல் படிந்தம்—உப்புப்போக நீரிலேகுளித்தம்,

அலவன் சூட்டியும்—குஞ்சிக்களையாட்டியும்,

வரவத் திரை உழக்கியும்—பரக்கின்றதிரையிலே விளையாடியும்,

பாவை குஞ்சுத்தம்—பாவைகளைப்பண்ணியும்,

பல் டொந் மருண்டம்—ஐம்பொற்களானுகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து மயங்கியும்,

அல்லாம் காதலோடு பகல் வினையாடி. நீங்கள் கருப்பத்துடன் பகல்பொழுதெல்லாம் வினையாடி,

பரதவர் (௯௦) உலகமுடிந்து (௯௧) மகளிரோடேகூடி (௯௨) குழிகாப்பன் (௯௩) மனையிடத்தேசேர்த்திய அணங்குநூற் (௯௪) கோதையராய் (௯௫) மலையும் (௯௬) மாந்தியும் (௯௭) குடியும் (௯௮) பின்னம் கூடலிலே (௯௯) திருநீக்க குடியும் (௧௦௦) படிந்தும் (௧௦௧) ஆட்டியும் உழங்கியும் (௧௦௨) குழந்தம் மருங்கும் (௧௦௩) காதலோடு பகல்வினையாடி (௧௦௪) யெனமுடிக்க.

[பெறற்கருந் தொல் தீர்த் துறக்கம் மேய்க்கும், பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத், துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர், பட்டிநீக்கித் துதிநுழ்த்து, மட்டிநீக்கி மதுமகிழ்ந்து, மைந்தர் கண்ணிமகளிர் குடையும், மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையு, நெடுங்கான் மாடத் தொன்னெரி கோக்கிக், கொடுத்திமிற்ப் பரதவர் குருஉச்சுட ரெண்ணையும், பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும், வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும், எண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான், மாஅகாவிரி மணங்கட்டிந், தூஉவெச்சுந் துயின்மடிந்து:]

பெறற்கு அரு தொல் தீர்த் துறக்கம் எய்க்கும் செங்கால் மாடத்து—பெறத்தகரிய பழைய தலைமையினையுடைய சுவர்க்கத்தையொக்கும் குடிய கால்களையுடைய மாடத்திடத்தேயிருந்து,

பாடல் ஓர்த்து நாடகம் நயந்தும் வெண்ணிலவின் பயன் துய்த்தும்—பாட்டைக்கேட்டு நாடகங்களைவிரும்பிக்கண்டும் வெள்ளிய நிலவிற்பெறும்பயனை நுகர்ந்தும்,

மட்டி நீக்கி மது மகிழ்ந்தும்—கண்ணுண்டலைகளைவிட்டுக் காமபானத்தையுண்டி மகிழ்ந்தும்,

பட்டி நீக்கித் துதில் உடுத்தும்—பட்டிநீத்தவற்றைநீக்கிப் புணர்ச்சிக்காலத்தக்கு பொய்யவாகிய வெள்ளியவற்றையுடுத்தும்,

துணைப் புணர்ந்த மடமங்கையர் எண்ணடைஇய கடைக் கங்குலான்—கணவரைக்கூடின மடப்பந்தையுடையமகளிர் பின்புகண்டியின்ற பிற்பட்டசாமத்தையுடைய இராக்காலத்தே,

மாடத்தேயிருந்து நயந்தும் துய்த்தும் மகிழ்ந்தும் உடுத்தும் துணைப்புணர்ந்தமடமங்கையர் கண்டியின்ற கங்குலென்று கங்குற்கு அடைகூறினார்.

மைந்தர் கண்ணி மகளிர் குடையும் மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையும்—மாடத்தேயிருந்து நுகர்ந்து அனந்தர்மீக்கமையார் கணவர்குடிய கண்ணியைத் தமது கோதையாகரினைத்து மகளிர்குடிக்கொள்ளும்படியாகவும் மகளிர்குடியகோதையைத் தமதுகண்ணியாகரினைத்து மைந்தர்குடிக்கொள்ளும்படியாகவும் கண்டியின்றகங்குலென இதுவுங் கங்குற்கு அடைகூறினார்.

நெடுங்கான் மாடத்துக் குருஉச்சுடர் ஒன் ளரி கோக்கிக் கொடுத்திமில் பரதவர் எண்ணவும் எண்ணடைஇய கங்குல்—அம்மாடத்திட்ட சிறவிய விளக்குக்களில் விடியற்காலத்தலியாமல் ஒள்ளியவாய் எரிநின்ற அவையிற்பைப்பார்த்து இராக்காலத்தே உணர்ந்த திம்லைக்கொண்டு கடலிலேபோன பாதலொண்ணுப்படியாகவும் கண்டியின்ற கடைக்கங்குலென்றும் கங்குற்கு அடைகூறினார்.

விளக்குக்களிலே எண்ணெயைவார்த்தத் தூண்டுவாரின்றி எல்லாருந் தயில் கோடலிற் சில எரிந்தவற்றையெண்ணினார்.

பொய்யா மரபின் மா காவிரி பூ மலி பொருந்துறை மணம் கூட்டும் தூ எக்

சுர்த் துயில் மடித்து—பெய்யாமல் நீர்வருமுறைமையினையுடைய பெரிய காவல் பூமிக்க பெரியதுறைகளிற் பூமணங்களைக் கொண்டுவந்துதிரட்டுந் தூய்மெண்ணிலே துயில்கொண்டிருந்து,

பரதவர் (௧௦) பகல்வினையாடி. (௧௧) மாடத்திலிருப்பாரெல்லாரும் கண்ணடை யுடைய உடைப்பங்குயிலே (௧௨) துவைக்கத் துயின்மடிந்து (௧௩) மற்றைநான் மக ளிரொட. பாரிய (௧௪) எரித்த விழவரு வியலாவணம் (௧௫) எனக் கூட்டுக.

[டாலினர் மடற்குறை, வேலாழி வியன்றெருவி, எல்லிறைவன் பொருண்ட க்குந், தொல்விசைத் தெழின்மாக்கள், காய்வினத்த கதிர்த்தெல்வன், நேர்ப்புண்ட மாஅப்பால், வையகெழு மகைவின்றி, யுல்குசெயக் குறைபடாது, வான்முக்கத் தீர் மலைப்பொழியவு, மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு, மாரி பெய்யும் பருவம் போல, திரிவின்று நிலத்தேறவு, நிலத்தினின்ற நீர்ப்பரப்பவு, மளந்தறியாப் பல பண்டம், வரம்பறியாமை வந்தீண்டி, யருங்கடிப் பெருங்காப்பின், வலியுடை வல் லணங்கினென், புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி, மதிகிறைந்த மலிபண்டம், பொ திருடைப் போரேறி, மழையாடி சிமய மால்வரைக் கவாஅன், வரையாடி உரு ணைத் தோற்றம் போலக், கூருகிற் குமலிக் கொடுத்தா னேற்றை, யேழகத் தகரோ கெரு முன்றில்:]

வான் முகந்த நீர் மலைப் பொழியவும் மலைப் பொழிந்த நீர் கடற் பரப்பவும் மாரி பெய்யும் பருவம் போல—மேகம் தான்முகந்தநீரை மலையிடத்தே சொரிதற்காகவும் மலையிற்சொரித்தநீரை மீண்டு கடலிலே பரப்புதற்காகவும் மாரிக்காலத்தே பெய்கி ன்றசெவ்வீபோல,

வான் எழுவாயாகப் பெய்யுமென்றும் பயனிலைகொண்டது.

வால் இணர் மடல் தாழை வேலாழி வியன் தெருவில் அருங்கடிப் பெருங்காப் பின்—வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களையும் மடலினையுருடைய தாழையையுடையகரை யினையுடைத்தாகிய கடலருகின்கணிக்குக்கும் பரதவருடைய அகன்றதெருவிடத்து அகன்ற காவலையுடைய பண்டசாலையின்கண்ணே,

வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி நிலத்தினின்றும் நீர்ப்பரப்பவும்—எல்லையறியா தபடி வந்துதிரண்டி பின்னர் அப்பண்டசாலையிலேசின்றும் கடலிலேயேற்றுதற்காகவும்,

வல் அணக்கின் கோவலி உடைப்புலி பொறித்துப் புறம் போக்கி உல்கு செய மதி கிறைந்த மலி பண்டம்—வலிய வருத்துந்தன்மையையுடைய அச்சடையா ளுமாயி வலியையுடைய புலியையுடையாளமாகவிட்டுப் பண்டசாலைக்குப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுங்கக்கொள்ளுதற்கு மதித்தற்றொழிலிற்குறையற்ற டிக்கபண்டங்க ளையும்,

நீரினின்றி நிலத்தேறவும் புலி பொறித்துப் புறம்போக்கி உல்குசெய அளந்து அறியா மதி கிறைந்த பல பண்டம்—கடலினின்றும் பண்டசாலையிலே யிறக்குதற் காகவும் புலிபொறித்து மாக்கலத்திற்குப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுங்கக்கொள்ளு தற்கு கொஞ்சாலையுளத்திந்த மதித்தல் கிறைந்த பலபண்டங்களையும்,

பரப்பவும் ஏறாமென்னுமெச்சங்கள் புலிபொறித்தென்றும் வினையொடுமுடி ந்தன.

பெதி ழுடைப் பேர் ஏறி—பொதிந்த பொதிகளெடுக்கின் போரிலேயேறி,

நீர் எடர்ப்பாப்படிமென்ற உவமைக்கு நிலத்தினின்றிழைப்பார்ப்பவும், நீர் மலைப் பொதியடிமென்ற உவமைக்கு நீரின்னின்றிலத்தேறவும் பொருளாகக்கொள்க.

நல் இறைவன் பொருள் காக்கும் தொல் இசைத் தொழில் மாக்கள் காய் சினத்த கதிரச் செல்வன் தேர் பூண்ட மா போல வைகல் தொறும் அசைவு இன்றிக் குறை படாது உல்கு செய—நல்ல அரசனுடையபொருளைப் பிறர்கொள்ளாமற்காக்கும் பழையபுகழினையுடைய சுங்கங்கொள்வோர் எரிசின்ற சினத்தையுடைய கிரணங்கனையுடைய பகலவன் தேர்பூண்ட குதிரைகளைப்போல ஒருபொழுதும் மடிந்திராது நாடோறு ம் இளைப்பின்றித் தாழ்வின்றாகச் சுங்கங்கொள்ள,

இதனை இருவகைப்பண்டங்களுக்குங் கூட்டியுணர்ப்ப.

மழை ஆதி சிமய மால் வணாக் கவாஅன் வணா ஆதி வருடைத் தோற்றம் போல—மழையுலாவும் சிகரத்தையுடையவாகிய பெரிய மூங்கிலையும் பக்கமலையினை யுமுடைய மலையிடத்தேயுலாவும் வருடைமானின் தோற்றரவுபோல,

கூர் உகிர் ஞமலிக் கொடந்தான் ஏற்றை ஏறுகத்தகரோடு உசனும் முன்றில்—கூரிய உகிரையுடைய நாயில் வளைந்த காலையுடைய ஏறுனவை மேழகக்கிடாயோ டே குதிரக்கும் பண்டசாலையின் முற்றத்தினையும்,

ஏற்றை தகரோடே இருவகைப்பண்டங்களையும்பொதிந்த மூடைப்போரேறி உசனும்முற்றமென்க.

குறுத்தொடை நெடு படிக்காற் கொடுத்திண்ணை—அனுகின்படிக்கையுடைய நெ டிய எணிகள்கார்த்தின சுற்றுத்திண்ணையினையும்,

பல் தகைப்பின்—பலகட்டுக்களையும்,

புழை—சிறுவாசலையும்,

வாயில்—பெரியவாசலையும்,

போரு இடைகழி—பெரிய இடைகழிகளையுமுடைய,

[மழைதோயு முயர்மாடத்துச். சேவடிச் செறிகுறங்கிற், பாசியைப் பகட்டல் குற், றாசுடைத் துகர்மேனி, மயிலியன் மாணைக்கிற், கிளிமழலை மென்சாயலோர், வ ளிதுழையும் வாய்பொருத்தி:]

மழை தோயும் உயர் மாடத்து வளி துழையும் வாய் பொருத்தி—மேகஞ்செறி யும் உயர்ந்த மாடத்தில் தென்காற்றுவருஞ் சாளரங்களைச்சேர்ந்தென்க.

சேவடி—சிவந்த அடியினையும்,

செறி குறங்கின்—செறித்த குறங்கினையும்,

பாசியை—பசிய பூணினையும்,

பகடு அல்குல்—பெரியவல்குலினையும்,

துசு உடை—துசாகிய உடையினையும்,

துகர் மேனி—பவளம்போலுநிறத்தினையும்,

மான் கோக்கின்—மான்போலும் பார்வையினையும்,

கிளி மென் மழலை—கிளிபோலும் மெல்லிய மழலைவார்த்தையினையும்,

மயில் இயல் சாயலோர்—மயிலினது இயல்போலும் மென்மையினையுமுடைய மகளிர்,

ஒங்கு வரை மருங்கின் நுண் தாது உறைக்கும் காத்தன் அம் துறப்பிற் கவி குலை அன்ன செறி தொடி. முன்னை கூப்பி—உயராகின்ற மலைப்பக்கத்தே மெல்லிய

தேன்றளிக்கும் செங்காந்தபி. னது அழகிய கண்ணிடத்தினைத் துலையெய்தி,
செறித்த தொடியினையுடைய முன்னகருவிக்க,

குவிக்கவெனத்திரிக்க. இரண்டு காத்தவன்முனை செந்தாநொத்த கையென்க.
கவிதல் - ஒன்றோடொன்றுசேரல்.

[செய்துவள், வெறியாடு:] வெறியாக் செய்வேன்—வெறியாதேற்குரிய முரு
றுக்கும்,

[மகளிரொடு செறியத் தாடியத், குழலகவ யாழ்முரல, முழுவதிர முரலியைப்,
விழவகு வியலாவனத்து, மைமறு பிறப்பிற் றெய்வஞ் சேர்த்திய, மலரணி வாயி
பலர்தொழு கொடியும்:]

மை அது பிறப்பின் சேர்த்தய பலர் தொழு தெய்வம்—பிறப்பறுதற்குக்காரண
மான தலைமையையுடைமையாற் கோயில்களிடத்த உண்டாக்கின பலருத்தொழு
ந்தெய்வங்களுக்கும்,

மகளிரொடு செறியத் தாடியத் குழல் அவையாழ் முரல முழவு அநிர முரசு
இயம்ப விழவு அரு வியல் ஆவனத்து—பாமுகளிரோடே பொருந்தப் பரந்து வங்கி
யம் இசையையுண்டாக்க யாழ் வாசிக்க முழவு முழங்க முரசு ஒலிப்ப எடுத்த திருநா
னிக்காத அகன்ற அங்காடித்தெருவினையும்,

மகளிரொடு செறிய எடுத்த விழுவென்க.

சேவடிமுதலியவற்றையுடைய சாயலோர் மாடங்களிற் சாளரங்களிற்பொருந்
தி முன்னககப்பப் பலருத் தொழும் முருவேளுக்கும் ஏனைத்தெய்வங்களுக்கும்மெ
டுத்த விழவகு வியலாவனமெனக்கூட்டுக.

மலர் அணி வாயில் கொடியும்—இல்லுறைதெய்வமகிழ மலரணித்த மனைவாச
லிற் கட்டினகொடிகளும்,

[வருபுன தந்த வெண்மணற் கான்யாற், றறுகெழு கரும்பி னெண்பூப் போல:]
வருபுனல் தந்த வெண்மணல் கான்யாறு உரு கெழு கரும்பின் ஒன் பூப்போல மே
லூன்றிய துகிற்கொடியும் (கூடி)—வருகின்ற நீர்கொண்டுவந்த வெள்ளியமணலைய
டைய காட்டாற்றக்களையினின்ற அழகுபொருந்தின கரும்பினது ஒள்ளிய பூகை
யொக்க மேலூன்றின துகிற்கொடியும்,

கான் - மணமுமாம். கடைத்தொலிற் கு றிரண்டிபுறத்திலுமெடுத்த கொடிக்கு
யாற்றங்கலையும் கெட்பம்பூவும் உவமைகவிஞர்.

[கழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத், தாழுடைத் தன்பணியத்து, வாலரிசிப் பவிசு
தறிப், பாருகுத்த பசுமெழுக்கிற், காழுன்றிய கவிகிசின், மேலூன்றிய துகிற்கொ
டியும்:]

கூழ் உடைக் கொழு மஞ்சிகை—செய்துவள் அரிசியையுமுடைய அழகிய மஞ்
சிகை,

மஞ்சிகை - கொட்டகாமுமாம்.

தாழ் உடைத் தன் பணியத்து மஞ்சிகை—தாழ்த்தலையுடைய தண்ணிய பண்
டக்கையையுடைய மஞ்சிகை,

செல்லப்போல வினப்பண்டங்கள் சிறத்தனவன்மையிற் தண்ணியபண்டமென்
ளர். பண்டமெனவே உகைக்கிவிற்கும் பண்டக்களெல்லாம் அடங்கின.

பாரு உருத்த மஞ்சிலை—பாக்குவெற்றிலை சொரிந்த மஞ்சிலை,
இனி உருத்தபாசெனமாறிச் சிந்தினபாசினையுடைய மஞ்சிலையென்றுமாம்.
என்றது கண்ணொர்க்கரைக் கட்டுப்பாடினை.

இதனைப் பசுமெழுக்கென்பதனோடு கூட்டிப் பாப்பியென்பாருமுளர்.

பசுமெழுக்கின் மஞ்சிலை—புதுமெழுக்கினையுடைய மஞ்சிலையிடத்தே,
வால் அரிசிப் பலி சிதறி—வெள்ளிய அரிசியாகிய பலிகளைத்தூவி,
காழ் ஊன்றிய கவி கிணின் மேல் ஊன்றிய துகிற் கொடியும்—கால்கள் நட்டு
வைத்த கவித்தகட்டங்களின்மேலே நட்டுவைத்த வெள்ளியகொடிகளும்,
கால்கள் - சட்டங்களைத்தாங்குவன.

சிதறி ஊன்றிய மஞ்சிலையிற்கயிந்த கிணென்க.

பல் கேள்வித் துறை போகிய தொல் ஆனை நல் ஆசிரியர் உறழ் குறித்து எடுத்த
த உரு கெழு கொடியும்—பலவாசிய கேட்டற்றொழியையுடைய தூற்றிரளை முற்றக்
கற்ற பெரிய ஆக்கினையையுடைய நல்ல ஆசிரியர் வாதுசெய்யக்கருதிக்கட்டின அச்
சம்பொருந்தின கொடிகளும்,

வெளில் இளக்கும் கனிநு போல—அசையாத கம்பத்தினையசைக்கும் யானை
போலநின்று தூங்குநாவாய் (கனச),

[திம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத், தூங்குநாவாய் துவன்றிருக்கை, மிசைக்கம்பி
னசைக்கொடியும்:]

திம்புகார்த் திரை முன் துறை—கட்கினிதாசிய புகாரிடத்துத் திரையினையுடைய
துறையின்முன்னே,

துவன்று இருக்கை தூங்கு நாவாய் மிசைக் கடம்பின் நசைக் கொடியும்—நிறைந்
தகிருப்பினையுடைய அசைகின்ற நாவாயின்மேனட்ட பாய்மரத்தின்மேலெடுத்த வி
ரும்புதலையுடைய கொடிகளும்,

[மின்றடிந்து விடக்கூறத், தூன்பொரிக்கு மொவிமுன்றின், மணற்குவைஇ மலர்
சிதறி:]

மணல் குவைஇ மலர் சிதறி—மணலை மிகப்பரப்பிச் செம்பூக்களையுஞ்சிதறி,
மின் தடிந்து விடக்கு அறுத்த ஊன் பொரிக்கும் ஒலி முன்றில்—மினையறுத்
துப் பின் துறைச்சினையுமறுத்து அவ்விரண்டிதையினையும்பொரிக்கும் ஆரவாரத்தி
னையுடைய முற்றத்தினையும்,

[பலர்புகுமனைப் பலிப்புதவி, னறவுகொடைக் கொடியோடு, பிறபிறவு நனிவி
னாஇ:]

✓ பலிப் புதலின்—தெய்வத்திற்குக்கொடுக்கும் பலியினையுடைய வாசலினையுமு
டைய,

பலர் புதும் மனை நறவு கொடைக் கொடியோடு பிறபிறவும் நனி வினாஇ—கன்
ளுள்பார்பலருஞ்செல்லும் மனைகளிற் சிறப்புடைக் கள்ளின்வலைக்குக் கட்டின கொ
டியோடே ஏனையவற்றிற்குக் கட்டினகொடிகளும் மிகக்கலக்கையினாலே செல்கதிர
துழையா (கஅக) வென்க.

பல் வேறு உருவற் பதானை—பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பெருங்
கொடிகளும்,

கீழல்—நறவுகொடைக்கொடியோடே முற்கூறியகொடிகளும் பிறகொடிகளும்
பதானைகளும் விரவுகையினாலே இவற்றினிழவில்,

செல் சிறிற் துழையாச் செழு நகர் வணாப்பின்—செல்லின்ற ஞாயிற்றில்லி
ணங்கள் துழையப்படாத வளவிய ஊடொல்லையிடத்து மறகு (கக௬) எனக்கூட்டுக.

செல்லா நல் இசை அமரா டாப்பின்—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய தேவர்
கள் பாதுகாவலினாலே,

[நீரின் வந்த கிமிர் பரிப் புரவியும், காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்:]

நீரிற் காலின் வந்த கிமிர் பரிப் புரவியும்—கடலிலே காற்றான்வந்த கிமிர்ந்த
செலவியையுடைய குதிரைகளும்,

நீரிற் காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்—கடலிலே காற்றான்வந்த கரிய மீன்கு
பொதிகளும்,

வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்—மேருவிலேபிறந்த மாணிக்கமும் சாம்
பூதமென்னும்பொன்னும்,

குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்—பொதியின்மலையிலேபிறந்த சந்தனமு
மகிலும்,

புகார்த்துத்தென்மேற்காதலிற் குடமலையென்பர் பொதியின்மலையை. அன்றி
மேற்குள்ளமலையென்றாமாம்.

தென்கடல் முத்தும்—தென்றிசைக்கடலிற் பிறந்த முத்தும்,
குணகடல் துகிலும்—தீத்திசைக்கடலிற் படர்ந்த பவளமும்,
நங்கை வாரியும்—கங்கையாற்றிலுண்டாகிய பொருளும்,
அவை யானையும் மாணிக்கமும் முத்தும் பொன்னுமுதலியனையும் பிறவுமாம்.

* [காவிரிப் பயனு, மீழத் தனவும்:]

காழகத்து ஆக்கமும்—கடாரத்திலுண்டான அகரும்பொருள்களும்,

ஆக்கம் - ஆகுபெயர்.

அரியவும்—சீனமுதலிய இடங்களினின்றும்வந்த கருப்பூரம் பனிரிர் குங்கும
முதலியனவும்,

பெரியவும்—இவையெழுதியப் பெரியவை யாகிய பலபொருள்களும்,

செவிய ஈண்டி—செத்தின்முதுகு செவியும்படி திரண்டி,

[வளந்தலை மயங்கிய நனத்தலை மறுகி, னீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு, மே
மாப்ப விளிததுஞ்சி:]

ஏமாப்ப கீர் நாப்பனும் கிலத்தின் மேலும் இனிது தஞ்சி—ஏமாப்பிலுலே புகா
ரினகெவிடத்தும் களையினிடத்தும் அழிவின்றி இனிதாகத் தங்குகையினாலே,

வளம் தலை மயங்கிய நனத்தலை மறுகின்—செல்லம் தலைதெரியாத அகன்ற
இடங்கையையுடைய தெருவுகளையும்,

செழுகர்வணாப்பிற் (கக௭) புரவிமுதலியனெண்ணித் (கக௮) தஞ்சி (கக௯)
மயங்கிய மறகு (கக௯) என்க.

இனி இனிது தஞ்சி மீன்பிறழவும் மாவீண்டவுமென மேலேகூட்டுவாருமுளர்.

[கிண்கலித்தப் பகைபேனது, விலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும், விலைஞர்குரம்
பை மாவீண்டவும், கொல்கடித்தத் தைக்கெயி, மமரர்ப் பேணியு மாவதி யருத்
தியு, எல்லாஞெரி டகடோம்பியு, கான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும், பண்ணிய மட்டி
யும் பகைபதற் கொடுத்தும், புண்ணிய முட்டாத தண்ணிழல் வாழ்க்கைக், கொடுமேழி]

* இதற்கு உணர்கடைத்திலது.

கையெழுந்தவர், சென்றுகத்துப் பகல்போல, கையெழுந்த நன்னொஞ்சிலேறும், வயிற்றுவி
லாய்மொழிந்து, தமையும் பிறவு மொப்ப நாடிந், கொள்வனாடி மிகைக்காளாது கொ
டுப்பதுஉங் குறைபடாது, பல்பண்டம் பகாந்துவீசுந், தொல்வொண்டித் தவன்றிருக்
கைப், பல்லாயமொடு பத்பழி, வேறுவேறுயர்ந்த முதலா யொக்கந், சாறயர் மூ
தூர் சென்றுதொக் காங்கு, மொழிபல பெருகிய பழ்தீர் தேஎத்துப், புலம்பெயர்
மாக்கன் கலந்தினி துறையும்:]

பழி தீர் தேஎத்து முதலாய் ஒக்கல் சாறு அயர் மூதூர் சென்று தொக்காங்கு—
குற்றமற்ற பிறதேசங்களிலே அறிவுவாய்த்த சுற்றத்தினையுடைய விழாக்கொளிகழ்த்
தின பழையபூரிவள்ளார் ஈண்டிவந்து குடியேறினாற்போல,

* “செலவிலும் வரவிலும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் சென்றென்பது வந்தென்
னும்பொருட்த்தது.

வேறு வேறு உயர்ந்த புலம் பெயர் மாக்கள்—பலசாதிகளாயுயர்ந்த தத்திலத்
தைக் கைவிட்டுப்போந்த மாக்கள்,

பலமொழி பெருகிய மாக்கள்—பலபாடைமிக்க மாக்கள்,

மாக்கொன்றார், ஆயறிவையுடையராதலின். என்றது சொனகர் சீனர் முதலி
யோரை.

மாக்கள் பல்லாயமொடு பதிபழகிக் கலந்து தினிதுறையும் மறுகின்(ககக)—
இம்மாக்கள் பலதிரளோடே இய்யூரிடத்தேபழகி ஈண்டைநன்மக்களோடே கூடி
கன்றாகவருக்கும் மறுகெனமுன்னேகட்டுக.

இவர்களுத்தலின், வளந்தலையங்கிய மறுகுகளாயின.

கிளை கலித்தப் பகை பெறுது வலைஞர் முன்றில் மின் பிறழவும் வலைஞர் குரம்
பை மா ஈண்டவும் கொலை கடிந்தும களவு நீக்கியும்—மின்றாரும் வலங்கின்றிராரும்
செருக்கி வலையாற்பிடிப்பானாயும் கொன்று ஆறைச்சிவிற்பானாயும் தமக்குப் பகையா
கக்கருதியஞ்சாதே வலைஞர்முற்றத்தே மீன்பிறழ்ந்துதிரியும்படியாகவும் வலைஞர்குடி
லிலே வலங்குகள் கிடக்கும்படியாகவும் முற்படக் கொலைத்தொழிலை அயர்க்கிடத்தி
னின்றும் போக்கியும் பின்னர்க் களவுகாண்பாரிடத்துக் களவுத்தொழிலிப்போக்கியும்,

அமரர்ப் பேணியும்—தேவர்களை வழிபட்டும்,

ஆவுதி அருத்தியும்—யாகங்களைப்பண்ணி அவற்றான் ஆவுதிகளை அவற்றுகரப்
பண்ணியும்,

கல் குறெடு பகி ஒம்பியும்—கல்ல பசுக்களோடு எருதுகளைப் பரிகரித்தும்,

† “வைகிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை” ‡ “மெய்தேரி வகையி னென்கய
கை யுணவின் - செய்தியும் வலாயா ரப்பா லான” என்பதனால், வாணிகர்க்கு உழவுத்
தொழிலுரித்தாகலிற் பகடோம்பியுமென்றார். யாகத்திற்குப் பசுவை ஒம்பியுமென்றார்.

கான்மறையோர் புகழ் பரப்பியும்—அந்தணர்க்குண்டாம் புகழ்க்கோத் தாங்கள்
அவர்க்கு நிலைபெறுத்தியும்,

புண்ணியம் பண்ணி அட்டியும்—பெரிதாகிய புண்ணியங்களைத் தாங்கள் பண்
ணி அவற்றைச் செய்யமாட்டாதார்க்குத் தானம்பண்ணியும்,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உஅ.

† “பொருளதிகாரம், மரபியல், எஎ.

‡ “எஅ.

கீழ் - அகா.

பன்னியமட்டியுமென்றதற்குச் சிறந்த ஆக்கியிட்டிமென்பாருமுள்.

பலபதம் கொடுத்தும்—வினந்தகெல்லையும் பறிக்குங்கமுகையும் உணவாகக் கொடுத்தும்,

இதற்கு அரியும் கதியும் கொடுத்துமென்பாருமுள்.

முட்டாத தன்னிழல் வாழ்க்கை—இவ்வண்ணுசெய்யும் அறத்தொழில்கள் முட்டுப்படாத குவிந்த அருளுடனேயுமும் இவ்வாழ்க்கையையுடைய நன்னெஞ்சினோ (௨௦௭) கொன்.

கொடு மேழி நகை உழவர் செலுகதத்துப் பசல் போல நடுவினந்த நல் கெஞ்சி னோ—வினந்த மெழியால் உழவுத்தொழில் சக்கதலையுடைய உழவரது கெடிய தக த்திற்ப்புறத்த பசலாணிபோல நடுவிலையென்னுங்குணம் நிலைபெற்ற நன்றாகிய கெஞ் சினையுடையோர்,

என்றது ஆன்மிகறயும் வேதவாணிகளா.

தம பல் பண்டமும் பிறபல் பண்டமும் ஒப்ப நாடி—தம்முடையவாகிய பலசா க்குக்கனையும் பிறவாகிய பலசாக்குக்கனையும் பொருளொப்ப ஆராய்ந்து,

வயி அஞ்சி வாய்மொழிந்து—தங்குமிடக்கு வசிவாமென்றஞ்சி மெய்யேசொல்லி, பகர்வதூஉம் மிகை கொளரது கொடுப்பதூஉம் குறைபடாத—தாங்கொன் றுஞ் சரக்கையும் தாங்கொடுக்கும்பொருட்கு மிகையாகக்கொள்ளாது தாங்கொடுக் குஞ் சரக்கையும் தாம்வாங்கும்பொருட்குக் குறையக்கொடாமல்,

பகர்ந்து கீழ்—இலாபத்தை வெளியாகச்சொல்லிக் கொடுக்கும்,

தொல் கொள்—பழைதாசியகொள்ளையினையும்,

கொல்லையென்றார், இவ்வறியை நடத்தினாரிடத்தல்லது பொருட்டிரளுண்டா காதென்றற்கு.

தன்னிழல் வாழ்க்கையினையும் (௨௦௭) தொல்கொண்டியினையு (௨௧௨) முடைய நன்னெஞ்சினோ (௨௦௭) கொன்.

துவன்று இருக்கை—செருங்கின் குடியிருப்பினையும்,

காலிரி (௭) புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும் (௭) பல்லூர் நெடுஞ்சோனாட் டிற் (௨௮) சிறிசூழ்படப்பையினையும் (௩௨) தண்டலையினையும் (௩௩) பொய்கைகளையும் (௩௪) விரிசையு (௩௬) இன்காப்பினையும் (௪௧) கோயிலைமாருட்டிதற்குக்காரணமான (௮௦) அட்டி லினையும் (௭௬) சாலையினையும் (௮௨) பன்னியினையும் (௮௬) குயில் (௮௮) துச் சிற்பெய்கைக்குக்காரணமான (௮௮) தாழ்காலினையும் (௮௯) பாக்கங்களையும் (௨௭) புறச்செய்யினையும் (௭௭) முன்றிலினையும் (௭௭௧) விழவறு ஆவணத்தையும் (௧௮௮) மாக்கள் கலந்த இனிதறையும் (௨௧௭) வளந்தலையங்கிய மறுகுகளையும் (௧௯௬) நன் னெஞ்சினோர் (௨௦௭) துவன்றிருக்கை (௨௧௨) யினையுமுடைய பட்டின (௨௧௮) மெ னலினமுடிக்க.

முட்டாக் கிறப்பிற் பட்டினம் பெற்றினும்—குறைவுபடாத தலைமையினையுடைய பட்டினத்தை எனக்கு உரித்தாகப் பெறுவேனாயினும்,

வன் இருங்கடந்தல் உயங்கிழை ஒழிப—நீண்ட கரிய கூந்தலையுடைய விளங்கு கின்ற பூணியையுடையான் கூங்கிப் பிந்திருப்ப,

வானே வளிய கெஞ்சே—வான் தின்னோடுகடவானே; கெஞ்சே போய் உழுவாக.

* “அளிநிலை பெருகுத” என்றும் அகப்பாட்டால் போக்கிற்கு ஒருபாட்டாமல் நிற்கும் குறிப்புணர்க.

கூர் உகிர்க் கொடுவரித் குறைய கூட்டக் வளர்ந்தாங்கு—கரிய உகிரினையும் வளைந்தவரிகளையுமுடைய புவிக்குட்டி கூட்டி.டத்தே அடையுண்டிருந்து வளர்ந்தாந் போல,

பிறர் பிணி அகத்து இருந்து பீட கழற் முற்றி—பகைவர்காவலிடத்தையிருந்து தனக்குப்பெருமை வயிரமாகமுற்றி,

[அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழுகொன்று, பெருங்கை யானை பிடி புக் காங்கு, துண்ணிதி னுணர நாடி:]

துண்ணிதின் உணர நாடி—தன்னுணர்வு கூரிதாகவுணரும்படி இதுவேகாரிய மென்றாராய்ந்து,

பெருங்கை யானை அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழுகொன்று பிடிபுச்சாங்கு— பெரிய கையினையுடைய யானை தான் அகப்படப்பண்ணின குழியில் ஏறுதற்கரிய கரைகளை இடியும்படி கோட்டாலேகுத்திக் குழியைத்தூர்த்ததுப் பிடியிடத்தெ சென்றாற்போல,

[கண்ணூர், செறியுடைத் திண்காப் பேறி வாள்கழித்து:] கண்ணூர் செறியு உடைத் தின் காப்பு வாள்கழித்து ஏறி—அப்பகைவருடைய நெருங்கின திண்ணிய காவலாகிய வாட்படையை ஒட்டி அவ்விடத்தினின்றும் போந்து,

இனித் திண்காப்பிடத்தே வானை உறைகழித்து வெட்டிப்போந்தென்றமாம்

உரு செழு தாயம் ஊழின் எப்தி—அச்சம்பொருந்தின தன்னரசுபிரிமைபை முறையாலேபெற்று,

பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான்—தான் இடையாகப்பெற்ற அரசரிமையான் மகிழ்ச்சிபொருந்துதல் செய்யானாய் மேலுமாகைமிக்கு,

[செற்றோர், கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின், முடியுடைக் கருத் தலை புரட்டு முன்றா, ஞகெருடை யடிய வோங்கெழில் யானை, வடிமண்ப் புரவ்யொடு]

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, நு:—“அளிநிலை பெருகுத தமரிய முகத் தன், விளிநிலை கொளாஅ டமியன் மேன்மே, னலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக், குறுக வந்துதன் கூடுவிறு தோன்ற, வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலன், கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல், வினைதலைப் படுதல் செல்லா நீளைவுடன், முளிந்த வோமை முறையலங் காட்டுப், பளிங்கத் தன்ன பல்சாய் கெல்லி, மோட்டிரும் பாறையீட்டுவட் டேய்ப்ப, வுதிர்வன படுவங் கிள்தெறு கலாஅன், மாய்த்த போல மழுகுதுனைத் தோற்றிப், பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல், வீரனுதி சிறைக்கு நிரை நிலை யதரையில், பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான, மிறப்ப வெண்ணுதி ராயி னறத்தா, நன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவ, யன்ன வாக வென்னுகன் போல, முன்னங் காட்டி முகத்தி னுளையா, வோவச் செய்தியி னென்றுநிலைத் தோற்றிப், பாவை மாப்த்த பளிநீர் நோக்கமொ, டாகத் தொக்கிய புதல்வன் புன்றலைத், தூதிர பயந்த துணையமை பிணையன், மோயின ஞாய்த்த கானை மாமனர், மணியரு கழிந்த வணியிழை தோற்றங், கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி, யுழைய மா கவு மினைவோன், பிழையலன் மாதோ பிரிதுகா மெனினே” என்றது: பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிக்குச்சொல்லச் செலவாயுங்கூறுது. பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

வயவர் வீழப், பெறால் வானத்துப் பருத்துலாய் நடப்பத், தூழிவ் தூறுந் போ
லப் போர்வெட்டு, வேறுபல் பூனையொடுநிலைஞ் சூழிப், பெய்க்க ணன்ன பிளிறல்
முரசு, மல்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க, முன்கெடச் சென்று முன்சம முருக்கி]

முடி யுடைக் கருத்தலை புரட்டிம் முன்னுன் உன் உடை அடிய—முடியையுடைய
கலிபதலையொடுக்கும் முன்னாலின் உடையுடைய அடிகளையுடையவாய்,

தூறு இவர் தூறு நற் போல உழிஞைஞ் சூழிச் செற்றோர் கடி அரண் தொலைத்த
யானையொடு—தூறுபடந்த் செருங்கின மல்கன்போல உழிஞைஞ்சைய்ச் சூழித் தம்மரசு
ரால் போபெருஞ் சூழைய காவலையுடைய அரண்களையிடத்த யானைகளோடும்,

கதவு கொல் மருப்பின் ஓங்கு எழில் யானை—கதவைமுறிக்கும் கொம்பினையும்
உயர்த்த அழகினையுமுடைய யானையென்க.

வடி மணிப் புரவியொடு—வடித்த மணிகட்டின குதிரைகளோடும்,

போர்வேட்டு—போனாலிரும்பி,

பெய்க்கண் அன்ன பிளிற கடி முரசும் மாக்கண் அகலறை அதிர்வன முழ
ங்க—பெய்க்கண்ணையொத்துமுழங்குகின்ற காவலையுடைய முரசும் பெருமையை
உடைத்தாலிய இடத்தை யுடைய பாசலையில நடுங்குவனவாய் முழங்க,

அகலறை - மலைப்பக்கமுறாம்.

முன்கெடச் சென்று—பாசப்புலங்கெடுப்படி. சென்று,

பெரு கல் வானத்துப் பருத்து உலாய்நடப்ப வயவர் வீழ முன் சமம் முருக்கி—
பெரிய கல்லவாணித்தே பருத்து உலாவித்திரியும்படியாக வீரப்பும்படி முற்பட்ட
தூகியைக்கெடுத்து,

யானைகளோடும் புரவிகளோடும் போர்வேட்டு முரசுமுழங்கச்சென்று பருத்து
லாய்நடப்ப வயவர்வீழ முருக்கியென்க.

தலை தவச் சென்று—அப்பகைவரணித்தே மிகநடந்து,

[தண்பனை யெடுப்பி, வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீழி, மாயிதழ்க் குவளை
யொடு செய்தலு மயங்கிக், கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கை:] வெண்பூக் கரும்
பொடு செந்நெல் நீழிக் குவளையொடு மா இதழ் செய்தலும் மயங்கிக் கராம் கலித்த கண்
அகன் பொய்கைத் தண் பனை எடுப்பி—வெள்ளிய பூக்களையுடையகரும்புகளுடனே,
செந்நெல்லும்வளர்ந்து குவளையோடே பெருமையையுடைய இதழ்களையுடைய செய்
தலுமயங்கப்பட்டு முதலைகள் செருக்கித்திரிந்த இடமன்ற பொய்கைகளையுடைய
மகுதலைத்துள்ள குழிகளையோட்டி,

[கொழுங்காற் புதவமொடு செருத்தி நீழிச், செறுவும் வாலியு மயங்கி நீரற்று:] செ
றுவும் வாலியும் நீரற்று மயங்கி வேறு பல் பூனை (உரு) யொடு கொழுங்கால் புதவ
மொடுசெருத்தி நீழி—செய்களும் வாலிகளும் நீரற்றுத் தம்பிலொன்றாய் இருவகைப்
பட்ட பலவாகிய பூனைகளோடே கொழுவிய தண்களையுடைய அறுகோடே கோணை
ளும் வளரப்பட்டு,

வேறுபல்பூனை - இக்கேட்டிற்று. நிறபூனையம் பெரும்பூனையுமுண்மைவின்
வேறுபல்பூனையென்றார்.

அறு கோட்டி இளையொடு மான்பிணை உகளவும்—அறல்பட்ட கொம்பினைய
ுடைய பல்வாழ்க்கையொடு மான்பிணை தள்ளினையாடும்படியாகவும்,

தலைதலச்சொன்று தன்ப்பினையெடுப்பி (௨௩௬) நீழ் (௨௪௦) ம.கனவு (௨௪௩) மென்க.

[கொண்டி மகளி ருன்றிறை முழிந், யந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின், மலராணி மெழுக்க மேறிப் பவர்தொழ, வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியில்:]

கொண்டி மகளிர் உள் துறை முழி மெழுக்கம் அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக் கின் மலராணி கந்து உடைப் பொதியில்—பகைவர்மனையோராய்ப் பிழத்தவந்த மக ளின்பலரும் நீருண்ணுந்தறையிலே சென்றுமுழுதி மெழுக்குமெழுக்கத்தினையும் அவர் கள் அந்திக்காலத்திகொளுத்தின அலியாத விளக்கினையுமுடைய பூக்களைச்சூட்டி ன தறியினையுடைய அம்பலம்,

கந்து - தெய்வமுறையுந் தறி.

வம்பலர் பவர் ஏறித் தொழச் சேக்கும் பொதியில்—புதியவர்கள் பலருமேறித் தொழுதற்குத்தங்கும் பொதியில்,

பொதியிலேமெழுதி விளக்குகட்டி ருக்க வம்பமகளினாவைத்தார், அதனால் தமக் குப் புகழுளதாமென்றாகுதி.

பருகிலே நெடுந்துண் ஓங்கத் திண்டிப் பெரு நல் யானையொடு பிடி புணர்ந்து உறையவும்—அத்தெய்வமுறையும் அம்பலத்தினின்ற பருத்த நிலைமையினையுடைய நெடியதுண் சாயும்படி தம்முடம்புரிஞ்சிப் பெரிய நல்ல களிறுகளுடனே பிடிசுள் கூடித்தங்கும்படியாகவும்,

[அருவிலே நெறுப்பூத் து உய்த் தெருவின், முதுவாய்க் கோடியர் முழுவொடு புணர்ந்த, திரிபுரி நரம்பின் தீந்தொடை யோர்க்கும், பெருவிழாக் கழித்த பேளமுதிர் மன் றத்து:] தெருவின் அருவிலே நெறுப்பூத் து உய் முதுவாய்க் கோடியர் முழுவொடு புணர்ந்த திரிபுரி நரம்பின் தீந்தொடை ஓர்க்கும் பெருவிழாக் கழித்த பேளமுதிர் மன் றத்து—ஆண்டுள்ளதெருவின்கண்ணே விலைகூறுதற்கரிய நறியபூக்களைச்சிதறி அறி வுவாய்த்தலையுடைய கூத்தருடைய மத்தளத்திற்குள்ளத்தோடேகூடின முறுக்கு தல்புரிந்த நரம்பின் இனிதாசிய கட்டினையுடைய யாழைக்கேட்கும் பெரிய திருநா ளின்றாகிய அச்சமுதிர்ந்த மன்றத்திடத்தே,

துவி ஓர்க்குமென்க. தொடை - ஆகுபெயர்.

* [சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறகை பம்பி, யழல்வா யோரியஞ்சுவரக் கதிர்ப்பவும்:]

அழுகுரற் கூகையோடு ஆண்டலை வளிப்பவும்—இசைக்கு வருத்திக்கூப்பிகெண் ற குரலையுடைய கூகைகளுடனே கூடி ஆண்டலைப்புள்ளுக் கூப்பிதம்படியாகவும்,

கணம் கொள் கூளியொடு கதப்பு இருத்து அசைஇப் பிணம் தின் யாக்கைப் பே ய்மகள் துவன்றவும்—திரட்சிகொண்ட ஆண்பேய்களுடனே மயிலாத்தாழ்த்து இளை த்துப் பிணத்தைத்தின்னும் வடிவையுடைய பேய்மகள் நெருங்கும்படியாகவும்,

கொடுங் கால்—வளைந்த கால்களையுடைய பேய்மகளென மூன்னேகட்டிக.

விருத்த மாடத்து நெடுங் கடைத் துவன்றி உண்டி ஆகுப் பெருஞ் சோறு அட் டில்—விருத்தினர் மாடத்திடத்த நெடிய தலைகாசலிலே முற்படநெருங்கியிருந்து பின்பு உள்ளேசென்று உண்டு மிக்குக்கிடக்கின்ற பெரியசோற்றையுடைய அடுக்களை,

ஒண் சுவர் நல் லில் உயர் திணை இருந்து பைங்கிளி மீழற்றும்பாலார் செழு நகர்—சாந்திட்ட சுவர்களையுடைய கன்றாகிய அசங்களின் உயர்ந்ததிண்ணைகளிலே விருத்த பசியகிளி வார்த்தைசொல்லுதற்குக் காரணமாகிய பால்நிறைந்த வளவியலூர்,

* இதற்கு உரை கிடைக்கவில்லை.

நின்னெ - வினாயம். துணி உயர்நின்னெ - உயர்ந்த மென்மலமென்றுமாம்

[தொடுதோ லடியார் தடிபடக் குழிநீர், கொடுவி லெயினர் கொன்னி யுண்ட, வுணவில் வறுங்குட்டுள்ளகத் திருத்து:] கொடு வில் எயினர் தொடுதோல் அடியர் தடி படக் குழிநீர் கொன்னி உண்ட உணவு இல் வறுங்குடு உள்ளகத்து இருந்து—கொடிய கில்லியையுடைய வேடர் செருப்புத்தொட்ட அடியினையுடையராய்த் தடி மொயிப்பத் திரண்டு கொன்னியாகக் கொணமிட்ட செல் மின் இல்லையான வறுங்குட்டிணுடைய உள்ளாகியவிடத்தேயிருந்து,

வின வாய்க் கூகை நன்பாற் குழறவும்—பின்ன வாயினையுடைய கூகை அடி மொத்தகாலத்தே உப்பிதம்படியாகவும்,

கெழுநக (உக௪) ரட்டிவிடத்தும் (உக௨) கூட்டினுள்ளேயிருந்து (உக௭) கூகை குழறவு (உக௮) மென்க.

[கெழ்கடி வணாப்பி னுர்கவி னதிரியப், பெரும்பாழ் செய்து மமைமயான் மருவ கார்] அருங்கடி வணாப்பின் னார் கவிநதிரிய மருங்கு அறப் பெரும்பாழ்செய்தும் அமைமயான்—அரிப காலையுடைய மதிலையுடைய பகைவார்படைவீடுகள் அழகுநதிரிய அவர்க்குலமின்றிப் பெரியபாழாகப்பண்ணியதனாலும் செற்றம் ஆளுனாய்,

பெற்றவை மகிழ்தல்செய்யானாய் (உ௨௮) மேலுமாசைமிக்கு யானைகளோடும் (உ௩௪) புரவிகளோடும் (உ௩௨) போர்வேட்டி (உ௩௪) முரசு (உ௩௬) முழங்கச் (உ௩௭) சென்று முன்சமமுருந்தித் (உ௪௮) தலைதவச்சென்று எடுப்பி (உ௬௧) உகளவும் (உ௪௩) உறையவும் (உ௬௪) ததிர்ப்பவும் (உ௬௭) விளிப்பவும் (உ௬௮) குழறவும் (உ௪௮) தவன்றவும் (உ௪௯) பாழ்செய்தும் (உ௭௦) ஊர்கவிநதிரியப் (உ௬௯) பாழ்செய்தும் அமை யான (உ௭௦) மென வினாமுடிக்க.

பாழ்செய்தல் இரண்டிடத்துக்கூட்டுக.

மலை அகழ்க்குவனே கடல் தூர்க்குவனே வான் வீழ்க்குவனே வளி மாற்றுக லென—இவன் தெய்வத்தன்மையுடையதுதலின் கீழ்மலைகளையெல்லாம் அகழ்த்தலைச் செய்வன்; கடல்களையெல்லாம் தூர்த்தலைச்செய்வன்; தேவருலகைக் கீழ்வீழ்த்தலைச் செய்வன்; காற்றை இயங்காமல்வலக்குவனென்று உலகத்தார் மேற்கூறும்படியாகத் துறைபோகலென்க.

பெரும்பாழ்செய்தும் அமைமயானாய், இவ்வனம் பாழ்செய்தவன் மேல் இவையுஞ்செய்வனென்று கூறும்படியாகத் துறைபோகலென்றவாறு.

தான் முன்னிய துறை போகலின்—தான்கருதிய போர்த்துறைகளெல்லாம் பொருதுமுடித்தானாலின்,

பல் ஒளியர் பணிபு ஒளிக்—பலராகிய ஒளிகாட்டார் தாழ்த்து தம் வீரங்குறைய, ஒளியராவா மற்றை மண்டலத்திற்கு அசராதற்குரிய வேளாளர்.

தொல் அருவானர் தொழில் கேட்ப—பழைய அருவாள்காட்டிலரசருந் தாங்கள் செய்யுந்தொழில் வந்தகேட்ப,

வடவர் வாட—அதற்கு வடக்குகாட்டிலுள்ள அரசர் குறைய,

குடவர் வடம்ப—குடகாட்டிலுள்ள மனகெழுக்கி குறைய,

[தென்னவன் திறக்கெடச் சிநி மன்னர், மன்னியில் கதவு மதனுடை கோன் டான், மாத்தாவி மறமொய்மபிற், செக்கண்ணற் செயிர்த்தகோக்கிப், புன்பொதுவர் உழ்போன்ற, விருங்கோவேண் மருக்குசாயக், கடுகொன்று நாடாக்கிக், குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப், பிரக்குகிலி மாடத் துறந்தை போக்கிக், கோயிலொடு குடி

சிந்தி, வாயிலொடு புழையமைத்து, ஞாயிறொறும் புதைநீரிப், பொருவேமெனப்
பெயர்கொடுத்த, தொருவேமெனப் புறக்கொடாது, நிருநிலையுய் பெருமன்னையிள்:]

புன் பொதுவர் வழி பொன்ற—புல்லிய இடையராய் அரசாள்வோர் கிணமுழு
துங் கெட்டுப்போக,

இருங்கோவேர் மருங்கு சாய—ஐம்பெருவேளிர் குலமுழுதங் குதைய,
காடு கொன்று—சோழமண்டலத்திற் காடாசிய இடங்களை வெட்டிப்போகட்டு,
நாடு ஆக்கி—பண்டிபோலக் குடியிருந்து விளையப்பண்ணி,

குளம் தொட்டு—தூர்த்தகுளங்களைக் கல்லி,
வளம் பெருக்கி—நாட்டிற்குச் செல்வத்தைமிகுத்து,

பிறங்கு நிலை மாடத்து உறந்தைபோக்கி—பெரிய நிலையையுடைய மாடங்களை
யுடைய உறந்தையென்னும் தன்னுரைப்போக்கி,

கோயிலொடு குடி சிந்தி—கோயில்களோடே பழையகுடியுடைய பண்டிபோல
நிலைநிறுத்தி,

திரு நிலையுய் பெரு மன் எயில்—திருமகனிலிபெற்ற பெரிய ஆக்கத்தையுடைய
உறந்தையின் மகிலிடத்தே,

வாயிலொடு புழை அமைத்த—பெரிய வாசல்களோடே சிறியவாசல்களையுமு
ண்டாக்கி,

ஞாயில் தொறும் புதை சிந்தி—அதன்றலையில் எய்துமறையும் குடுத்தோறும்
அம்புக்கட்டுக்களையும் கட்டிவைத்து,

ஒருவேம் எனப் புறக்கொடாது பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்த மன்னர் மன்
எயில் கதையும் மதன் உடை நோன் தாள் மாத் தானை மறமொய்ம்பின் தென்னவன்
திறல்கெடச் செங்கண்ணற் செயிர்த்த நோக்கிச் சிறி—யார் தமியேமென்றுகருதிப்
பலவரசர்கன்வந்தால் முதுகிடைது அவர்களுடனும் பொரக்கடவேமென வஞ்சினத்
தைச்சொல்லி அரசருடைய பெரியஅரண்களைக் கோபித்தழிக்கும் செருக்கினையுடை
ய வலிய முயற்சியினையும் பெருமைவியையுடைய நாற்படையினையும் மறந்தையு
டைத்தானிய வலியினையுமுடைய பாண்டியனது வலிகெடும்படி தன் செய்யகண்ணு
லே குற்றத்தைச்செய்துபார்த்துக் கோபித்துப் பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யா(உஉஅ)
னென முன்னேகட்டிக.

“கொடியனென் மிறையெனக் கண்ணிர் பரப்பிக், குடிபழி தூற்றுங் கோலே னு
ருக” என்றுகூறும் வஞ்சினத்தாற் நனக்கு ஓர் பெயர்பெறுதலின் வஞ்சினத்தைப் பெ
யொன்றார்.

[மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி, விசிபிணி முழுவின் வேந்தர் குடி
ய, பசுமணி பொருத பரேரெறுழ்க் கழற்கால்:]

விசி பிணி முழுவின் வேந்தர் தம் ஒளி மழுங்கி மின் ஒளி எறிப்பச் குடிய கழல்
கால்—இறுகவலித்த வாரக்கட்டினையுடைய முரககளையுடைய வழிபாடில்லாத வேந்
தர் தம்மரசிழத்தலிற் தமக்கு முன்புள்ள விளக்கக்கெட்டுப் பின்பு அவ்விளக்கு
ன்ற விளக்கம் தோன்றும்படியாகத் தம் முடிமேலேகுடின வீரக்கழலையுடைய கா
லினையும்,

பசுமணி பொருத பரேர் ஏறுழ்க் கழல்—பசிய மணிகளோடே மாறுபட்ட பெரி
ய அழகிய வலியினையுடைய கழலென்க.

பொற்றொடிப் பதல்வர் ஒடி ஆடவும் முற்றிழை மகளிர் முகிழ் முலை நினைப்
பவும் செஞ்சாந்து கிதைத்த மார்பின்—பொன்னாற்செய்த தொடியினையுடைய பின்

கோகள் ஓடிவந்து ஏறி விளையாடுகையினாலும் மெய்யம்முழுதுமணிந்த அணிகலங்களையுடைய மகவீருடைய தாமரைமுகைபோலும் முலைகள் புரளத்தலாலும் மிகந்தசந்தன மழிந்த மாப்பிணையும்,

ஒன்புண்— ஒள்ளிய பேரணிகலங்களையும்,

அரிமா அன்ன அணங்கு உடைத் துப்பின்— மிகவேற்றையொத்த வருத்தத் தையுடைய வலியினையுமுடைய,

திரு மா வளவன்— நிருவின் பெருமையைமுடைய கரிகாற்பெருவளத்தான்,

நிள்காப்பு வாங்குதித்தேறிக் (உஉ௯) காங்கொன்று நாடாக்கிக் (உ௮௬) குள்தொட்டி வளம்பெருக்கி (உ௮௪) உறந்தைபோக்கிக் (உ௮௬) குடிநீறினீப் (உ௮௪) பெருமன்னையிலிலே (உ௯௧) வாயிலொடு புழையமைத்த (உ௮௭) ஞாயிறொறும்பு நைநீறி (உ௮௮) இங்ஙனம் உருசெழுதாயம் ஊழினெய்தித் (உஉ௭) தென்னவன் நிறல்கெடச்சிறி (உ௭௭) அடன்றையாகத்தந்த அரசவுரிமைகளாற் பெற்றவையிற் றான் மெழ்தல் செய்யானும் (உஉ௮) மேலுமாசையிக்கு இவன் மலையகழ்க்குவன் தார்க்குவன் (உ௭௯) வீழ்க்குவன் மாற்றுவனென்று உலகம் கூறும்படியாக (உ௭௨) உழி னொழுடி (உ௯௮) யானையொடும் (உ௯௧) புரவியொடுஞ் (உ௯௨) சென்று முருக்கி (உ௯௮) எறிப்பிப் (உ௯௯) பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானும் (உ௭௦) பணிபொடுக்கக் (உ௭௪) கேட்பு (உ௭௮) வாடக் கூம்பப் (உ௭௯) பொன்றச் (உ௮௬) சாயத் (உ௮௨) தான் முன்னி யதறைபோகையினாலே (உ௭௯) வழிபடா யினாவேந்தர் (உ௯௬) தம்மொளிமழுக்கி மின்னொளியெறிப்பச் (உ௯௨) குடிய (உ௯௬) காலினையும் (உ௯௪) மாப்பிணையும் பூணிணையும் (உ௯௭) துப்பினையு (உ௯௮) முடைய கரிகாற்பெருவளத்தா (உ௯௬) னென வினைமுடிக்க.

தெய்வர்க்கு ஓக்கிய வேலினும் வெய்ய கானம்— பகைவரைக்கொல்லுதற்கு அறுதியிட்டவைத்த வேலினுங் கடியவாயிருந்தன காடு;

அவன் கோலினும் தண்ணிய தட மெல் தோளே— அவன் செங்கோலினுங் குளிர்த்திருந்தன பெரிய மெல்லியதோள்கள்.

கொஞ்சே, (உஉ௦) இவனை நேசமுடன் கொண்டு செல்வொமென்னில், கானம் அவன் (௬௦௦) ஓக்கிய (உ௯௬) வேலினும் வெய்யவாயிராநின்றன (௬௦௦); இவ டோள் (௬௦௧) அவன் (௬௦௦) கோலினுத் தண்ணிய (௬௦௧); இவனோப் பிரியாதுறைத லில் யான்போதற்கு ஆற்றுவாயிராநின்ற; ஆதலாற் பட்டினம்பெற்றனும் (உ௯௮) வயங் கிழை ஈண்டுப்பிரித்திருப்ப (உ௯௬) யான் நின்னுடன்வாரேன்; இனி ஆண்டுப்போய் வாழ்வாயாக (உஉ௦) வென வினைமுடிக்க.

வாரேனென்றான் அவனை ஆற்றவித்துப் பின்பு பிரிதல்கருதி. அது, * “செவ லிடை யழுக்கல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்த நவிரச்சியாகும்” என்ப தனூணர்க.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலார் உருத்திரங்கண்ணனுர் பாடிய பட்டினப்பாலேக்குமதுனாயாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுக்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

முச்சக் காமு * * * கானெருப் புற்று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௪.

ப த் த ர வ னு

* ம வ ஸ ப டு க ட ா ம்.

- திரும்புழை தலைஇய விருணிற் கிசும்பின்
விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
திண்வார் விசித்த முழுவொ டாகுளி
நண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டின்
டு மின்னிரும் பீயணிநழைக் கோட்டொடு
கண்ணிடை விடுத்த களிற் றயிர், தூம்பி
னிளிப்பயி ரிமிரும் குறும்பரத் தூம்பொடு
விளிப்பது கவருந் திங்குழ றுதைஇ
நடுவுதின் றிசைக்கு மரிக்குரற் றட்டை
கடு கடி கவர் பொலிக்கும் வல்வா யெல்லரி
நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவுங்
கார்கோட் பலவின் காய்த்துணர் கடுப்ப
நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்
கடுக்கவித் தெழுந்த கண்ணகல் சிலம்பிற்
கடு படுத்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கி
லெடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி
தொடுத்த வாளியர் துணைபுணர் கானவ
ரிடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கு
மடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணு
டடு தடிச்சுர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுதித்
தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவவித்
கடிப்பகை யனைந்துங் + கேள்வி போகாக்
குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுவிப்புரி நரம்பி
னாலை தீர வுரிஇ வாகின்
டடு குரல்வார்த் தன்ன நுண்ணோ யிரிஇச்
சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி
யிலங்குதுவோ செறிய வானி முடுக்கிப்
புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப்
புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை

* இந்நூலுக்குக் கூத்தரார்ப்புப்பாடையெனவும் பெயருண்டு.

+ கேள்வியோகாதெனவும் பாடம்.

- ௩௦ வதுவை நாலும் வண்டும மைம்பால்
மடத்தை மாண்ட துடங்கெழி லாகத்
தடங்குமரி சொழுகிய வவ்வாய்க்கிப்ப
வகதிசேப்பு பொருத்தி யவவினிற் றிரியாது
கவடுபடல் கவைஇய சென் றவாங் குத்தி
- ௩௧ துவாம்படு துவாநிய துண்ணிர் மானைக்
தவங்கனி பன்ன கதழ்த்துகை நுருவின்
வணர்ந்தேத்து மருப்பின் வள்ளாழிற் பேரியா
முமைவரப் பண்ணி யருணைநி திரியா
திகைபெறு திருவிங் வேத்தவை யேற்பத்
- ௩௨ துறைபல முற்றிய பைநீர் பாணரொ
மயர்க்கோங்கு பெருமலை யூறின் தேறலின்
மதத்தபு குமலி நாவி னன்ன
துவங்கியன் பெலித்த கல்பொரு சிறழ்க்
கணங்கொ டோனையிற் கதுப்பிஞ்சுத் தசைஇ
- ௩௩ விவங்குமலைத் தமர்க்கு சேயரி நாட்டத்
திலங்குவளை விறலியர் திற்புறஞ் சுற்றக்
கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற்
புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவிற்
புலம்புவிட் டிருத்த புனிறில் காட்சிக்
- ௩௪ கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் தலைவ
காமலர் துவன்றிய கடைபொரு சிவப்பின்
மீமிசை நல்யாறு கடற்படர்த் தாஅங்
கியாமவ னின்றும் வருது நீயிருங்
கனிபொழி கானங் கிளையொ டினீஇய
- ௩௫ துணைபறை சிவக்கும் புள்ளின மானப்
புனைதார்ப் பொலித்த வண்டுபடு மாப்பின்
வளைபுனை மெழின்முலை வாங்கமைத் திரடோண்
மலர்போன் மறைக்கண் மங்கையர் கணவன்
முனைபாழ் படுக்குத் துன்னருந் துப்பி
- ௩௬ விசைதுவல் வித்தி னசையே ருழவர்க்குப்
புதுசிறை வந்த புனலஞ் சாயன்
மதிமா ரோரா கன்றுணர் சூழ்ச்சி
கிள்ளி றடக்கை மேவரும் பெரும்பூ
ணன்னன்சேய் கன்னற் படர்க்க கொள்கையொ
- ௩௭ திண்ணினிர் சேறி ராயிற் பொழுதெதிர்த்த
புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுகலி

- ஐம்நி னளவு மசையுந் புலமும்
 வீற்றவனவன் சுபஞ்ஞான னுகொடு வல்கியு
 மலையுஞ் சோலையு மாபுகல் காள்முத்
 ௭௮ தொலையா கல்லிசை யுலகமொடு திற்பப்
 பலர்புறங் கண்டவ ருங்கலந் தரிஇப்
 புலவோர்க்குச் சுரக்குமவ னீசை மாரியு
 மிகமுதல் பிணிக்கு மாற்றலும் புதமுதல்
 கரசமுழுது கொடுப்பினு மாரா கோக்கமொடு
 ௭௯ தூத்துளி பொழிந்த பொய்யா வானின்
 வியாது சுரக்குமவ னுண்பகி ழிருந்தவயு
 நல்லோர் குழீஇய நாகவி லவையத்து
 வல்ல சாயினும்புற மறைந் தஞ்சென் றோரைச்
 சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்னி விளக்கி
 ௮௦ நல்லிதி வியக்குமவன் சுற்றத் தொழுக்கழு
 நீரகம் பணிக்கு மஞ்சவரு கடுந்திறற்
 பேரிசை நவிர மேள யுறையுங்
 காரி யுண்டிக் கடவுள தியற்கையும்
 பாயிரு னிங்கப் பகல்செய்யா வெழுதரு
 ௮௧ ஞாயி தன்னவவன் வசையில் சிறப்பு
 மிகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேள
 துகம்படக் கடந்து தாழி லாட்டிப்
 புனாதேநல் வரைப்பின் வேனிழற் புலவோர்க்குக்
 கொடைக்கட னிறுந்தவவன் றொல்லோர் வரவு
 ௯௦ மிரைதேநர் தவருங் கொடுத்தான் முதலையொடு
 திரைபடக் குழிந்த கல்லகழ் கிடங்கின்
 வரைபுரை நிவப்பின் வானோரே யிஞ்சி
 யுரைசெல வெறுந்தவவன் முதுர் மாலைபுங்
 கேளினி வேடோடி முன்னிய திசையே
 ௯௧ மிகுவளம் பழுதிய யாணர் வையப்பிற்
 புதுவது வந்தன் றிதுவதன் பண்பே
 வானமின்னு வசியு பொழிய வானு
 திட்ட வெல்லாம் பெட்டாக்கு விளையப்
 பெயலொடு வையகி வியக்க னிரும்புனந்
 ௯௦௦ தகலிரு விசும்பி னுஅல் போல
 வாழிதின் விரிந்த புன்கொடி முசண்டை
 நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின்
 மகுளிபா யாது மலேதுளி நழாலி

- னகனத் தன்ன திறைகளைப் புறவிற்
 ௧௦௫ கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ்
 தெய்கொள லொழுகின பல்கவ ரீரெண்
 பொய்பொரு ளயமுனி முயங்குதை கடுப்பக்
 மொய்பக முற்றன * நலவுக்குர லேனல்
 மிளைநயிர்ப் பிதிர்வின் வியுக் கிருவிதொறுங்
 ௧௧௦ குளிப்புரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை
 மேதி யன்ன கல்பிறம் கியவின்
 வாதினை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி
 யிரும்புநவர் வுற்றன பெரும்புன வரகே
 பால்வார்பு தெழீஇப் பல்கவர் வளிபோழ்பு
 ௧௧௫ வாசீதின் விளைத்தன வைவன வெண்ணெல்
 வேலிண்டு பொழுதி யிரியுற் றென்னக்
 தாலுறு துவையிற் கனிழ்க்களைக் திறைஞ்சிக்
 குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற்
 றுலைக் கலமருந் திங்கழைக் கரும்பே
 ௧௨௦ புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி
 னவற்புகல் கொண்டன வம்பொதித் தோரை
 தெய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை
 வையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின்
 மையென கிரிந்தன நீன்று தெய்தல்
 ௧௨௫ செய்யாப் பாவை வளர்ந்துகவின் முற்றிக்
 காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருத்து
 வயவுப்பிடி முழந்தான் கடுப்பக் குழிதொறும்
 விழுமிதின் வீழ்த்தன கொழுங்கொடிக் கவலை
 காழ்மண் டெஃகங் களிற்றுமகம் பாய்த்தென
 ௧௩௦ ஐழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோயத்
 துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை
 யிறுகுருலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக்
 கூழுற் றலமரு முந்து முகலறைக்
 கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தலிற்
 ௧௩௫ காலி னுதிந்தன கருங்கனி காவன்
 மாறகொள லொழுகின ஐயநீ ருயவை
 தாறொடு குழீஇயின கூவை சேறுகிறந்
 துண்ணுர்த் தடுத்தன தேமாப் புண்ணரித்
 தாலை யுக்கன தெடுத்தா னாகினி

* குலவுக்குரலெனவும் பாடம்.

- ௩௪௦ விரலூன்று படுக னுஞ்ஞி கடுப்பக்
குடினா யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துப்
கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெதிரிச்
சுரஞ்செல் கோடியர் முழுவிற் றாங்கி
முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குகிளைப் பல்வே
- ௩௪௧ தீயி னன்ன வொண்ணெங் காந்தட்
நீவற் கலித்த புதுமுனை யுன்செய்த்
தறியா நெடுத்த புன்புறச் சேவ
லூஉ னன்னமயி னுண்ணு துஞ்சுத்தென
நெருப்பி னன்ன பஸ்விதழ் தாஅய்
- ௩௪௨ வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை தோறு
மணவில் கமழு மாமலைச் சாரற்
தேனினர் கிழங்கின ருஞர் வட்டியர்
சிறுகட் பன்றிப் பழுதுனி போக்கிப்
பொருதுதொலை யானைக் கோடுநீ ராகத்
- ௩௪௩ துவொடு மலிந்த காய கானவர்
செழும்பல் யானார்ச் சிறுகுடிப் படினே
யிரும்பே ரொக்கலொடு பதமிடப் பெறுகுவி
ரன்றவ னாசைஇ யற்சேர்ந் தல்கி
கன்றெரி யொள்ளினர் கடும்பொடு மலைத்து
- ௩௪௪ சேந்த செயலைச் செப்பம் பேரகி
யலங்குகழை நாலு மாரிப் படுகர்ச்
சிலம்படைந் திருந்த பாக்க மெய்தி
நோனச் செருவின் வலம்படு நோன்றான்
மான விறல்வேள் வயிரிய மெனினே
- ௩௪௫ நும்மில் போல நிலலாது புக்குக்
கிழவிர் போலக் கேளாது நெழீஇர்
சேட்புலம் பகல வினிய கூறிப்
பருஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு
குளுக்க னிறடிப் பொம்மல் பெறுகுவி
- ௩௪௬ ரேறித் தருஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு
வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்
குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப்
பழஞ்செருக் குற்றதும் மனந்த நீர்
வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்
- ௩௪௭ வருவிசை நவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை
முளவுமாந் தொலைச்சிய பைந்திணைப் பிளவை

பிணவுதாய் முடுக்கிய தடியொடு வினாடு
வெண்புடைந் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி
வின்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக்

௧௮௦ கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்த்து
வழையமை சாரல் கமழத் துழைது
நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக்
குறமக ளாக்கிய வாஸகிழ் வச்சி
யகமலி யுவகை யார்வமொ டனைது

௧௮௧ மகமுறை நடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுளிர்
செருச்செய் முன்பிற் முரிசின் முன்னிய
பரிசின் மறப்ப நீடது முரியி
ரகைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே
நிசையிறழ்க் குவளைக் கடிவி தொடினும்

௧௯0 வரையா மகனி நிருக்கை காணினு
முயிர்செல வெம்பிப் பனிந்தது முரியிர்
பலநா ணில்லாது * கிளொடு படர்மின்
விளைபுன நிழத்தலிற் கேழ லஞ்சிப்
புழைதொறு மாட்டிய விருங்க ளரும்பொறி

௧௯௧ யுடைய வாறே நன்னிரு ளளி
விரிந்த விடியல் வைகனிர் கழிமி
னனிந்து பார் வழங்காச் செப்பந் துணியின்
முரம்புகண் னுடைந்த பரவல் போழ்விற்
காந்துபாம் பொடுங்கும் பயம்புமா ருளவே

௨௦௦ குறிக்கொண் டொங் கொட்டி கோக்கிச்
செறிதொடி விறலியர் கைதொழுதப் பழிச்ச
வறிது நெற்பொரிது வளஞ்செயாக் கழிமின்
புலந்துபுனிறு போகிய புனஞ்சுழ் குறவ
ருயர்நிலை யிணை மேறிக் கைபுடைபூஉ

௨௦௧ வகன்மலை யிறும்பிற் துவன்றிய யாளைப்
பகனிலை தளர்க்குங் கவனுமிழ் கடுங்க
லிருவெதி ிர்த்தகழை தந்திக் கன்னெனக்
கருவிர தூகம் பார்ப்போ டிரிய
வுயிர்செரு மாபிற் கூற்றத் தன்ன

௨௧0 வரும்விசை தவிராது மாமறையாக் கழிமி
னாவுக்களிற் காக்கு மிடங்க் கொடுங்கி
யிரவி னன்ன விருநிங்கு வரைப்பிற்

* கிளொடுபடர்மனென்றும் பாடம்.

- குமிழி சுழலும் குண்டுகய முடுக்க
சுழிழிற் தன்ன கான்யாற்று நடவை
௨௧௫ வழுஉ மருங்குடைய வழாஅ லோம்பிப்
பருஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித்
துருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ
டொருகி ரொருகி லோம்பினிர் சுழிமி
னமுந்துபட் டலமரும் புழகமல் சாரல்
௨௨௦ விழுந்தோர் மாய்க்குங் குண்டு கயத் தருகா
வழும்புகண் புதைத்த நுண்ணீர்ப் பாசி
யடிநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
முழுநெறி யணங்கிப நுண்கோல் வேரலோ
டெருவை மென்கோல் கொண்டனிர் சுழிமி
௨௨௫ னுயர்நிலை மாக்கற் புதர்முதம் புதைய
மாநிலி னிருநரு கில்லாமிழ் கடுங்கணைத்
தாரொடு பொலிந்த விளைநிலில் யானைச்
சுழியிற் பொலிந்த சுடர்ப்பூ விலஞ்சி
யோர்யாற் நியனின் முத்த புரிசைப்
௨௩௦ பராவரு மரபிற் கடவுட் காணிற்
நெழாநிர் சுழியி னல்லது வறிது
தும்மியந் தொடுந லோம்புமின் மயங்குதுளி
மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே
யலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பிலிக்
௨௩௫ கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற் தளரினுங்
கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ என்ன
நெடுங்கணைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகனினு
நேர்கொ ணைடுவரை நேமியிற் நெடுத்த
சூர்புக லடுக்கத்துப் பிரசங் காணினு
௨௪௦ நெரேரொன நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று
கிரைசெலன் மெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்
வரைசேர் வரூந்திற் கானத்துப் படினே
கழுதிற் சேனோ னெவொடு போகி
யிழுதி னன்ன வானிணாந் செருக்கி
௨௪௫ நிறப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி
னெந்நெடக் கிடந்த விரும்பிண ரெருத்தி
விருடுணிந் தன்ன வேனங் காணின்
முனிகழை யிசைந்த காடுபடு தியி
வனிபுகை கமழா திருயினிர் மிசைந்து

- ௨௫௦ துன்னறத் துணிர்த் துணிரிமரு டெண்ணீர்க்
குவனையம் வபஞ்சனை யசைவிடப் பருகி
மிருத்தப் பருங்கொண்ட பருஉங்கட் பொத்தியினிர்
புட்கை போகிய புன்றலை மகாரோ
டற்கிடை கழிந்த லோம்பி யாற்றது
- ௨௫௧ மில்புக் கன்ன கல்லளை வதிமி
எற்சேர்ந் தல்க யசைந லோம்பி
வான்வண் விரிந்த விடியலேற் றெழுத்து
கானகப் பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்
கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண்
- ௨௫௨ மைத்துமலி னெடுத்த களிற்றம்து எழிக்ஞர்
துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாகணம் விலங்கி
யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோர்
மறந்தமை கல்லாப் பழனுமு ழிறந்து
பெரும்பயங் எழியினு மாந்நர் துன்னு
- ௨௫௩ ரிருங்கால் வியும் பெருமரக் குழாமு
மிடனும் வலனு நீனையினிர் கோக்கிக்
குறியநிற் தவையவை குறுகாது கழிமின்
கோடுபல முாஞ்சிய கோளி யாலத்துக்
கடியத் தன்ன குரல்புணர் புள்ளி
- ௨௫௪ னுகா னானந்தலை மென்மெல வகன்மின்
மாகிழற் பட்ட மாம்பயி விறும்பின்
ஞாயிறு தெருவு மாக நனந்தலைக்
தேன மருளு மமைய மாயினு
மிருவு வன்சிலையர் மாதேர்பு கொட்துங்
- ௨௫௫ குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே
யகங்கட் பாண்டர் துவன்றிக் கல்லென
வியங்க லோம்பிது மியங்க டொடுமின்
பாடி னருவிப் பயங்கெழு மீமிசைக்
காடுகாத் துறையுங் கானவ ருளரோ
- ௨௫௬ சிலத்துறை வழியு மதனழி மாக்கர்
புனற்படு பூசுவின் வினாத்துவல் லெய்தி
யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர்
மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி
பூவு கிரம்பிய வாறவர் முத்தற
- ௨௫௭ தும்மி னெஞ்சத் தவலம் விட
கிம்மென் ககிம்போ டினியி ராகுவி

- சுறியுர் சுறிய மாதிரங் கைக்கொன்பு
குறியவு நெடியவு முழிழிபு புதுவேயர்
நோக்கினும் பணிக்கு நோய்க் கடுக்கந்
௨௯0 நலந்தாய வரிநிழ ளையினி நிருப்பிற்
பலதிறம் பெயர்ப்பவை டோட்குக் கிழை
கலைநோடு பெரும்பழம் புண்குந் தூறலின்
மலைமுழுதுங் கமழு மாதிரந் தோறு
மருவி* நுகரும் வானா மகளிர்
௩௯௫ வருவிசை நவிராது வாங்குபு குடைநோறுந்
தெரியிமிழ் கொண்டது மியம்போ லின்னிசை
யிலங்கேந்து மருப்பி னினம்பிரி யொருந் தல்
விலங்கன் மீமிசைப் பணவைக் கானவர்
புலம்புக் குண்ணும் புரிவளைப் பூசல்
௩00 சேயனைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி
னெய்தெற விழுக்கிய கானவ ரழுதை
கொடுவரி பாய்த்தெனக் கொழுநர் மாட்டி
னெடுவகி விழுப்புண் டனிமார் தாப்பென
வறல்வாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாட
௩0௫ றலைநாட் பூந்த பொன்னினர் வேங்கை
மலைமா ரிடுஉ மேமப் பூசல்
கன்றனைப் பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி-
வலிக்குவாம் பாகிய கனவ னோம்பலி
னோண்கேழ் வயப்புலி பாய்த்தெனக் கிளையொடு
௩௧0 நெடுவரை யியம்பு மிடியுமிழ் நழங்குருால்
கைக்கோண் மறந்த கருவிரன் மந்தி
யருவிடர் வீழ்த்தநன் கல்லாப் பார்ப்பிற்ரு
முறிமே யாக்கைக் கிளையொடு நுவன்றிச்
சிறுமை யுற்ற கிளையாப் பூசல்
௩௧௫ கலைகை யற்ற காண்பி னெடுவரை
†கலைபெய் திட்ட மால்புநெறி யாகப்
பெரும்பயன் றொருந் தோங்கொன் கொள்ளை
யருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை
திருந்துவே ளண்ணற்கு விருத்திறை சான்மென
௩20 நறவுநாட் செய்த குறவந்தம் பெண்டிரோடு
மான்றோற் சிறுபறை கறங்கக் கல்லென

* நுகக்குமென்றும் பாடம்.

† கலைபுணர்ந்திட்டவென்றும் பாடம்.

- வான்றோம் மிமிசை மயரும் குபவை
கல்லெழி நெடுந்தே நியவுவர் தன்ன
கல்பா நெடுநீர் மும் விடர்முழங் கிளங்கலை
- ௩௦௩ கெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்
தூவுர்கினத் தனித்தூப் பெருவெளிற் பிணிமார்
விசவுமொழி பவிற்பும் டாக சோதை
மொழிமழைத் தட்டை புண்டயுநர் புனத்தொறுங்
கொரியடி மகளிர் விளிபடு பூச
- ௩௦௪ லிவந்திற் திரிந்த தூவங்கிமி னல்லேறு
மலைத்தலை வந்த மனையான் கதழ்விடை
மாறா மைந்தி னூறுபடத் தாக்கிக்
கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைத் தார்ப்ப
வண்ணிழைத் தூவியும் துறிஞ்சியும் குழைய
- ௩௦௫ கல்லேறு பொருடங் கல்லென் சம்பலை
காத்தட் டுடுப்பிற் கமழ்மட லோச்சி
வண்கோட் பலவின் சீனாவினை தீம்பழ
முண்டுபடு மிச்சிற் காழ்பயன் சொண்மார்
கன்று டட்டாவுறுங்கு மகாவு சோதை
- ௩௦௬ மழைகண் டன்ன வால்தொறு நெருளோனாக்
கழைகண் ணுடைக்குங் கரும்பி னேத்தமுந்
தினாகுறு மகளி ரிசைபடு வண்ணையுந்
சேம்பு மஞ்ஞா னோம்பினர் காப்போர்
பன்றிப் பறையுங் குன்றசச் சிலம்பு
- ௩௦௭ மென்றிவ் வளைந்து மியைத்தொருங் கண்டி
மயலவு மிசையவுந் தூவன்றிப் பலவுட
னலகைந் தவிர்ந்த வெண்ணருந் தீறத்த
மலைபடு கடாவு மாதிரத் தியம்பக்
குருடங்கட் பிணையற் கோதை மகளிர்
- ௩௦௮ முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண்
அழவி னற்றவன் அபங்கண் வேற்பே
கண்ண டண்ணனைக் கண்டுங்கேட்டு
முண்டற் கெரிய பலபா ராட்டியு
மின்னும் வருவ தாக நமக்கெனத்
- ௩௦௯ தொன்முறை மாயினி ராகிப் பன்மாண்
செருமிக்குப் புகலுந் திருவார் மார்ப
ஊருமுறு கருவிய பெருமலை பிற்பட
அறுமூது கருவிய விஞ்ஞால் ஹலியர்

- கூஉ௬ நறுங்கா சடுங்கத்துக் குறிஞ்சி பாடித்
கூஉ௭ கைதொழுதப் பரவிப் பழிந்தினிர் கழிமின்
மைபடு மாமலை பனுவலிற் பொங்கிக்
கைதோய் வன்ன தார்பதைத் தொழுதி
துஉ யன்ன துவலை துவற்றலிற்
தேவந் தேனாக் கடும்பரிச் கடும்பொடு
கூஉ௮ காஅய்க் கொண்டதும் மியந்தொய்ப்படாமற்
கூவ லன்ன விடாகம் புகுமி
நிருங்க லெகுப்பத் திறவனா கோத்து
குன்றிடம் பட்ட வாரிட சமுவுத்து
நின்று தோக்கெனங் கண்வான் பொளவு
கூ௪௭ மண்களை முழுவின் தலைக்கோல் கொண்டு
தண்டு காலாகத் தளர்த லோம்பி
பூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே
யயில்காய்ந் தன்ன கூர்க்கற் பாறை
வெயில்புறந் தருஉ மின்ன வியங்கத்துக்
கூ௪௮ கதிர்சினந் தணிந்த வமையத்துக் கழிமி
னுனாசெல வெறுத்தவா னீங்காச் சுற்றமொடு
புனாதல வுயரிய மழைமருள் பஃனே
லரச்சிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
பின்னி யன்ன பிணங்கி னுழைதொறு
கூ௪௯ முவ்னோன் வாங்கிய கடுவிசைக் கண்ண்கோ
லின்னிசை நல்யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி
மண்ணூர் முழுவின் கண்ணு மோம்பிக்
கைபிணி விடாது பைபயக் கழிமின்
கனிநு மலைத்தன்ன கண்கடு துறுந்
கூ௪௯ றனிபொழி காணந் தலைதவப் பலவே
யொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடந் தார்த்தென
நல்வழிக் கொடுத்த நானுடை மறவர்
செல்லா நல்விசைப் பெயரொடு நட்ட
கல்லேச கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே
கூ௫௦ யின்புறு முரற்கைதும் பாட்டுவிருப் பாகத்
தொன்றெழுது மாபினும் மருப்பிழுத்துத் துணைமின்
பண்டுநற் கறியாப் புலம்பெயர் புனவிர்
சந்து நீவிப் புன்முடிந் தடுமின்
செல்லுந் தேளத்துப் பெயர்மருங் கறிமா
கூ௫௧ கல்லெறிந் தொழுதிய நல்லனா மரதுந்

- கடவு னோங்கிய காடேசு தவலை
யொட்டா தகன்ற வென்னுந் தென்வர்
கட்டினும் பணிக்குஞ் சுரந்தவப் பவலே
தேம்பாய் கண்ணித் தேர்விச சளிகை
- ௪௦௦ யோம்பா வன்னற் படர்ந்திரு மெனினே
மேம்பட வெறுத்தவவன் றெஃகினை மூதா
ரங்கன மற்றே நம்ம னோர்க்கே
யசைவுழி யசைஇ யஞ்சாது கழிமின்
புலியுற வெறுத்தநன் றீழ்பினை யுள்ளிக்
- ௪௦௧ கலைநீன்று விளிக்குங் கானமு ழிறந்து
சிலையொலி வெஃஇய செங்கண் மனானிடை
தலையிறம்பு கதழு நாறுகொடிப் புறவிண்
வேறுபுலம் படர்ந்த வேறுடை யினத்த
வனையான் றிப்பான் மினோரும் கோவலர்
- ௪௦௨ வனையோ ருவப்பத் தருவனர் சொரிநலிற்
பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் றீர்த்ததும்
புலம்புசே நாகலப் புதுவி ராகுவிர்
பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன
தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு வினாஇக்
- ௪௦௩ கல்லென் கடந்திடைக் கடலி னினாக்கும்
பல்யாட் டினநினை யெல்லினிர் புகினை
பாலும் விதவையும் பண்ணுது பெறுகுவிர்
துய்ம்மயி ஈடக்கிய சேக்கை யன்ன
மெய்யுரித் தியற்றிய மிதியதட் பள்ளித்
- ௪௦௪ தீந்துனை யாகச் சேந்தனிர் கழிமின்
கப்பிடு கடக்குங் கூர்நல் லம்பிற்
கொடுவிற் கடலியர் கூவை காணிற்
படியோர்த் தேய்த்த பணிவி லான்மைக்
கொடியோன் சணவற் படர்ந்திரு மெனினே
- ௪௦௫ தடியுங் கிழங்குந் தண்டினர் தரிஇ
யோம்புந ரல்ல துடற்றுந ரில்லை
யாங்குவியங் கோண்மி னதுவதன் பன்பே
தேம்பட மலர்ந்த மரவு மெல்லினரு
மும்ப லகைத்த வொண்முறி யாவுந்
- ௪௦௬ தனிரொடு மிடைத்த காமர் கண்ணி
திரங்குமா நாரிற் பொலியச் சூடி
முரம்பு கண்ணுடைத்த நடவை தண்ணென

- அண்டனி ராடித் கொண்டனிர் கழிமின்
செவ்வி வேங்கைப் பூவி ளன்ன
சூடு வேய்கொ ளரிசி விநவை சொரிந்த
சுவல்வினா நெல்லி ளவனாயம் புரிங்கு
ழற்கிடை யுழந்ததும் வருத்தம் விட
வகலா ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய
புல்வேய் குரம்பைக் குடிநொறும் பெறுகுவிர்
சூசூ பொன்னறைந் தன்ன துண்ணே ரரிசி
வெண்ணெறிக் தியற்றிய மாக்க ணமலை
தண்ணை னுண்ணிழு துள்ளீ டாக
வசையினிர் சேப்பி ளல்கலும் பெறுகுவிர்
விசையங் கொழித்த பூழி யன்ன
சூசூ அண்ணுநர்த் தடுத்த விடிநுண் னுவண்ண
நொய்ம்மா விறகின் னெகழி மாட்டிப்
பனிசே னீங்க வினிநுடன் றஞ்சிப்
புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழிமின்
புல்லரைக் காஞ்சிப் புனல்பொரு புதவின்
சூடு மெல்லவ விருந்த ஐந்தொறு நல்லியாழ்ப்
பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும்
பன்னா னிற்பினுஞ் சேந்தனார் செவினு
நன்பல அடைந்தவன் றண்பனை நாடே
*காண்புமலி பழனங் கமழத் துழைஇ
சூடு வலையோர் தந்த விருஞ்சுவல் வாளை
நிலையோ ரிட்ட நெடுநாண் ணேட்டிற்
பிடிக்கை யன்ன செங்கண் வராற்
அடிக்க னன்ன குறையொடு வினாஇப்
பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்
சூசூ நெண்டாடு செறுவிற் றராய்க்கண் வைத்த
விலங்க ளன்ன போர்முதற் றெலைஇ
வளஞ்செய் விளைஞர் வல்கி நல்கத்
துளங்குதகம்பு வாக்கிய பசும்பொதித் தேற
விளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொ றும் பெறுகுவிர்
சூசூ முள்ளரிந் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு
வண்டுபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித்
திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக்
கண்டோர் மருளக் கடும்புட னருத்தி

- யெருதெறி களம ரோகையொடு நல்யாழ்
 ௪௭௦ மருகம் பண்ணி யசையினிர் சுழியின்
 வெண்ணெ லரிதர் தண்ணுமை வெஃஇச்
 சொங்க னெருமை யினம்பிரி யொருத்தல்
 கலைசொல்ல முன்பொடு கழற், துவால் போற்றி
 வலைகலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலுந்
 ௪௭௫ துலைசொல்ல நலைவா யோவிறந்து* வரிக்குங்
 காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின்
 யாண ரொருணாக் கொண்டனின் சுழியி
 னிதியந் துஞ்சு நவந்தேநாக்கு வணாப்பிற்
 பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ
 ௪௮௦ வியலிடம் பெருஅ விழுப்பெரு நியமத்
 நியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென
 விசமுநர் வெருஉங் சவலை மறுகிற்
 கடலெனக் கானென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு
 மலையென மழையென மாட மோங்கிற்
 ௪௮௫ துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும்
 பனிவார் காவிற் பல்வண் டிமிரு
 நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் முதூர்
 பொருத்தாத் தெவ்வ ரிருத்தலை துமியப்
 பருத்துபடக் கடக்கு மொள்வான் மறவர்
 ௪௯௦ கருங்கடை யெல்கஞ் சாந்திய புதவி
 னருங்கடி வாயி லயிராது புகுமின்
 மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்
 வெல்போர்ச் சேனப் பெருகிற லுள்ளி
 வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக்
 ௪௯௫ கண்டோ றெல்லா மமர்ந்தினிதி னோக்கி
 விருத்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப்
 பரிபுலம் பழைத்ததும் வருத்தம் வீட
 வெரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மரஅத்த
 தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட
 ௫௦௦ மடகடை யாமான் கயமுனிக் குழவி
 யுமை யெண்கின் குடாவடிக் குருளை
 மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுத்தான்
 வனாவாழ் வருடை வன்றலை மாத்தக
 ராவுக்குறும் பெறிந்த கிறுகட் டர்வை

௧௦௦ யகோச்சொநி யுமுவை கோளுற வெறுத்த
மடநாண் மனையான் பெருஞ்செவிக் குழவி
யரக்யமிரிந் தன்ன செந்நில மருங்கிற்
பரற்றவ முடும்பின் கொடுந்தா னேற்றை
வனாப்பொலிந் தியலு மடக்கண் மஞ்ஞ

௧௦௧ கானக் கோழிக் கவர்கூரற் சேவல்
கானப் பலவின் முழவுமருள் பெரும்பழ
மிடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின்
வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரந்
தூவற் கவித்த விவர்களை வளர்கொடி

௧௦௨ காஅய்க் கொண்ட துகமரு ணாறை
பருஉப்பனிங் குதிர்த்த பலவுறு திருமணி
குருஉப்புவி பெருகு புண்கூர் யானை
முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகுதிரன்
வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்த

௧௦௩ ணாகத் திலக நறுங்கா ழாநங்
கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி
திருந்தமை விளைந்த தேக்கட் டேறல்
கானிலை யெருமைக் கழைபெய் தீந்தயிர்
நீனிற் றோரி பாய்ந்தென நெடுவரை

௧௦௪ நேமியிற் செல்லு நெய்க்க ணிறுஅ
லுடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங்
குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி
கடன்மண் டழுவந்துக் கயவாய் கடுப்ப
நோனாச் செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி

௧௦௫ வானத் தன்ன வளமலி யானைத்
தாதெருத் தனைந்த முற்ற முன்னி
மழையெதிர் படுகண் முழவுக ணிகுப்பக்
கழைவளர் தூம்பின் கண்ணிட மிமிர்
மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சிறியாழ்

௧௦௬ நரம்புமி திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக்
கடவ தறிந்த வின்கூரல் விறலியர்
தொன்றொழுகு மரபிற் றம்மியல்பு வழாஅ
தருந்திறம் கடவுட் பழிச்சிய பின்பை
விருத்திற் பாணி சழிப்பி னென்கொழிக்

௧௦௭ குன்றா என்னிசைச் சென்றோ ரும்ப
வின்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப

- விடைதெரிந் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
கொடைக்கட னிறுத்த சொம்ம லோயென
வென்றிப் பல்புதழ் விறலோ டேந்திச்
- ௩௪௩ சொன்ற, து சொடியவும் விடாது னகைதா
வந்தது எதுவும் எடுத்தழம் பெரிதெனப்
பொருழா ணெதிரிய வாயறொடு பொலிந்து
திருக்கர் முற்ற மனூல் வேண்டிக்
கல்லெ னெனக் கல்லெனத் தீர்து
- ௩௪௪ யுயர்ந்த கட்டி னுருப்பில் சுற்றத்
தகன்ற தாயத் தலையி னுட்பத்
திலமென மலர்ந்த கைய ராகித்
தம்பெயர் தம்பொடு கொண்டனர் மாய்த்தோர்
நெடுவரை யிழிதரு நீந்தஞ் சா லருநித்
- ௩௪௫ கடுவாற் கருழிக் கட்கின் சேயாற்று
வடுவா மெக்கர் மணலினும் பலரே
அதனால், புதுமொடுங் கழிககம் வரைந்த நாளெனப்
பாத்திடல் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு
நயந்தனார் சொன்ற நும்மினும் தான்பெரி
- ௩௪௬ துவந்த யுள்ளமோ டமர்த்தினிது தோக்கி
யிழைமருள் சிறியா துழைநாற் கலிங்க
மெள்ளாறு சிறப்பின் வெள்ளைக் கொளீஇ
முழுவ தந்த பைந்தீணத் தடியொடு
நெடுவெ ணைல்லி னாரிசி முட்டாது
- ௩௪௭ தலைநா ளன்ன புக்கொடு வழிகிறந்து
பலநா னிற்பினும் பெறுகுவீர் தில்லாது
செல்வேந் தில்லெனத் தொல்பதப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கூறி விடுப்பி னும்முட்
டலைவன் ருமனா மலைய விறலியர்
- ௩௪௮ சிந்தெழு சிறப்பின் விளக்கிழை யணிய
நீரியக் கன்ன சினைசெல னெடுத்தேந்
வாரிக் கொள்ளா வரைமருள் வேழங்
கறங்குமணி துவைக்கு மேறுடைப் பெருசினா
பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்குளர் புரவி
- ௩௪௯ தில்லினைக் கிடத்தித் திதயமோ டினைத்து
மீலம்படு புலவ சேற்றகைந் திறையக்
கலம்பெயக் கவிழ்த்த சதெருடித் தடக்கையின்
வெம்பிழைப் பதரியாது வாய்வளம் பழுதிக்

மழைவளர் கவித்து நிமிசை நெடுரோரென
 ௮௮0 மழைசுரத் தன்ன யிகை நல்கித்
 நலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்
 வென்றெழு கொடியிற் றோன்றும்
 ஞன்மரு ழிருந்கை காடுகெழ வோனே.

இதன்பொருள்.

திரு மழை தலையுடைய இருள் நிற விசும்பின் பிள்ளை அதிர் இமிழ் இசை கடுப்ப—
 செல்வத்தையுண்டாக்கும் மழையைப்பெய்த இருண்டநிறத்தையுடைய மேகத்தினது
 ஆகாயத்திடத்திலேகின்ற முழங்குமோசையைப்பெய்த,

நல்கக்கூறவே மிக்கவொலியென்றாயிற்று.

பன் அமைத்துத் திணை வார் விடுத்த முழவொடு—பன்னகைத் தன் கண்களிலே
 உண்டாக்கப்பட்டுத் திண்ணிய வாராலே இறுகவலித்த மத்தளத்தோடே,

“இடக்க ணியியா வலக்கண் குரலா—நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்” என்
 பதனாற் பன்னமைத்தென்றார்.

ஆகுளி—சிறுபறையும்,

தன் உருக்குற் ற விளங்கு அடாப் பாண்டில்—கனைய உருக்குதலுற்ற விளங்
 கின தகடாகத்தட்டின கஞ்சதாளமும்,

மின் இரும்பிலி அணி தழைந் தோட்டொடு—விளங்குகின்ற கரிய பீலியாகிய
 அழகினையுடைய தழையைக்கட்டின கொம்போடே,

கண் இடை விடுத்த களிற்று உயித் தூம்பின்—கண்களினடுவே வெளியாகத்
 திறந்த யானையின்கைபோலும் நெடுவங்கியத்தோடே,

உயிர் - ஆகுபெயர். இனி யானை நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டாற்போலும் ஓசையை
 யுடையவென்றமாம்.

இனிப்பயிர் இமிரும் குறும் பரம் தூம்பொடு—இனியென்னும் நரம்பினுடைய
 ஓசையைத் தானொலிக்கும் குறிய மேலாகிய தூம்போடே,

இது குறந்தும்பு. பயிர் - தழைத்தல்.

விளிப்பது கவரும் திங்குழல் துடைஇ—பாட்டைச் சுருதிசுன்றமற் கைக்
 கொண்டுசிற்கும் இனிய குழலும் நெருங்கப்பட்டு,

நடுவு நின்ற இசைக்கும் அரிக் குரல் தட்டை—கண்களுக்குநடுவே நின்றொலிக்
 கும் நரம்பினோசையையுடைய காடிகையும்,

இனித் தாளமானத்திடையே நின்றொலிக்கும் அரித்தெழுக்கின்ற ஓசையையு
 டையவென்றமாம்.

கடி கவர்பு ஒலிக்கும் வல் வாய் எல்லரி—வினக்கத்தையுடைத்தாகிய தாளத்
 தைக்கைக்கொண்டு ஒலிக்கும் வலிய வாயையுடைய சல்லியும்,

நொடி தரு பாணிய பதையும்—மாத்தினாயைச்சொல்லும் தாளத்தையுடைய
 ஒருகண்மாக்கினையும்,

பிறவும்—கருதவாச்சியங்களும்,

கார் கோட் பலலின் காய்த் துணர் கடுப்ப—கார்க்காலத்தாலே பழுத்தலையுடைய
 பலாலினது காயைமிகவுடைய தொத்தையொப்ப,

கேர்நீர் சுருங்கிக் காய கலப்பையிர்—தம்மிலொத்த கனத்தையுடையவாகக் கட்டிக் காலின வாச்சியமுட்டுக்கையுடைய பையையுடையிராய்,

முழுவோடே ஆகுளியும் (க) பாண்டிலும் (ச) கோட்டொடுந் (இ) தும்பொடுந் (ஊ) குறந்தும்பொடுந் (ஈ) தட்டையும்க் (ஊ) எல்லரியும் (ஊ) பதலையும் பிறவும் (கக) தீங்குமுறவும் செருங்கப்பட்டி (அ) அவற்றைச் சுருங்கிக் காய கலப்பையி (கக) கொன்க.

கடுக் கலித்து எழுத்த கன அகன் கிலம்பில்—கடுமரம் மிக்குவளர்ந்த இடமகன்ற பச்சமலையில்,

படுத்தி வைத்தன்ன பாறை மருங்கில்—படுத்திவைத்தாற்போன்ற ஒத்தநிலமா சிய கற்பாறையின்பக்கத்தில்,

எடுத்து உறத்தன்ன இட்டு அரு கிறெடுநிறி—கிலத்தே கிடக்கின்றவழியை எடுத்துநிறித்திணுப்போன்ற இட்டிய அரிய சிறியவழியை,

தொடுத்த வாளியர் துணை புனர் கானவர்—தொடுத்த அம்பினையுடையராய்த் தம்மனைவியரோடு கூடியிருக்கின்ற கானவர்,

[இடுக்கன் செய்யா நியங்கு நியங்கும்:] இயங்குநர் இடுக்கன் செய்யாது இயக்கும்—வழிபோவானா வருத்துதலைச்செய்யாமல் வழிபோக்கும்,

[அடுக்கன் மீயிகை யருப்பம் பேணு, திடிச்சுர கிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுதி:] அடுக்கல் மீயிகை இடிச் சுரம் கிவப்பின் இயவு அருப்பம் பேணுது கொண் டொழுதி—மலையிடத்து மிக்கவுயர்ச்சியிற் கல்லையிடித்த அருநிலத்தில் உயர்ந்தவழியைப் போத்கரிதாசுக்குறாதே போதக்கடவேமென்று கெஞ்சாலேகொண்டெடுத்து, கல்லையிடித்து ஆக்கியவழி.

கிலம்பிற் பாறைமருங்கிற் கிறெடுநிறியைக் கானவர்போக்குஞ் சுரத்தில் இயவுக் கொண்டுொழுதியென்க.

தொடித் திரிவு அன்ன தொண்டு படு திவலின்—தொடியினது உறழ்ச்சியையொத்த உறழ்ச்சியை யுடைய ஒன்பதென்னுமென்னுண்டான வாரக்கட்டினையும், வலித்தல் மெலித்தல் செய்யவேண்டிதலின், உறழ்ச்சிகூறினார்.

[கடிப்பகை யனைத்தம் கேள்வி போகாக், குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி கரம்பி, னாலை நிர லுரிதி:]

கேள்வி அனைத்தம் போகா—நூற்கேள்வி அடைய முற்றுப்பெற்று, கடிப்பகை அனைத்தம் அரலை நிர உரிதி—வெண்கிறுகளையும் கொடும்பில்லையாம்படி தீற்றி,

முடங்கிப் பாரற்றன்மையாயிருத்தலிற் கொடும்பை அரலையென்றார்.

அரலை - குற்றமுமாம். இனி வெண்கிறுகளையும் கேள்விதப்பாதென்பாருமுளர்; அது வடிவிற்குவமையாதலிற் பொருத்தாது.

குரல் ஓர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி கரம்பின்—ஒசையை ஓர்த்துபார்த்துக் கட்டின வடித்தமுறக்கின கரம்பினையும்,

கேள்விபோகா உரிதித் தொடுத்த கரம்பென்க.

வாகின் குரல் வார்த்தன்ன துண் துணை இரிதி—வாகின் கதிர் ஒழுகின தன்மைத் தாக நெருங்கின துண்ணிய துணைகளையிருத்தி,

இது, பொல்லம்பொத்துமிடத்திற் துணை. * “பரியகைக் கழுவின பானையம் பசும் பூக், கருவிருத் தன்ன கண்டடு செறிதுணை” என்றார் பிறரும்.

* பெரும்பாணுற்றுப்படை, ௪ - ௮.

[சிலம்பமை பத்தல் பசையொடுசேர்த்தி, யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப், புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப், புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை:]

இலங்கு துளை செறிய ஆணி முடுக்கி—விளங்குகின்ற துளைகணிரம்பும்படி என்னானிகளை இறுகத்தைத்து,

புதுவது வெண்கைப் புனைந்த யாப்பு அமைத்து—புதிதாக யானைக்கொம்பாற் செய்த யாப்பை அமையப்பண்ணி,

யாப்பு - பத்தலிற் குறுக்கே வலிபெற ஒட்டுவது.

சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்திப் புதுவது போர்த்த பொன் போல் பச்சை—ஒலித்தலமைந்த பத்தலிலே பற்றோடேகூட்டிப் புதிதாகப்போர்த்த பொன்னிறம்போலும் நிறத்தையுடைய தோலினையும்,

இரிஇ முடுக்கி அமைத்துச் சிலம்புதலமைந்த பத்தலிலே போர்த்த பச்சையென்க

[வதுவை நாளும் வண்டுகம னைம்பான், மடந்தை:]

வண்டு வதுவை நாளும் ஐம்பால் மடந்தை—தன்னிடத்திருந்த வண்டு கலியாணம்செய்தமகளுடைய நாற்றத்தைநாறுதற்குக் காரணமான மயிரினையுடைய மடந்தை,

வதுவைக்கு எல்லாமனமும் உளவாதல்பற்றி வதுவைநாறுமென்றார்.

கமழ் ஐம்பால்—இயல்பான மணத்தையுடைய ஐம்பால்,

[மாண்ட துடங்கெழி லாகத், தடங்குமயி ரொழுநிய வவ்வாய் கடுப்ப:] எழில் துடங்கு மடந்தை மாண்ட ஆகத்து அடங்கு மயிர் ஒழுகிய அவ்வாய் கடுப்ப — அழகு கட்டிலுனுகின்றசையும் மடந்தையது மாட்சிமைப்பட்ட மார்பிடத்தே சென்று பின்பில்லையான மயிர் ஒழுகுபட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிற்றிடத்தையொக்க,

அகடு சேர்பு பொருந்தி அளவினில் திரியாது கவடு படக் கவைஇய சென்று வாங்கு உந்தி—பொல்லம்பொத்துதல் நடுவைச்சேர்ப்பட்டுக் கட்டினிதாய்த் தனக்குக் கூறுகின்ற அளவிலே வேறுபடாமற் பகுத்தலுண்டாக அகத்திட்ட உயர்ந்துவிளைந்த உந்தியினையும்,

உந்தி - யாழகத்து ஒருறுப்பு.

துணங்கு அரம் துவறிய துண் நிர் மாமைக் காங்கனி அன்ன கதழ்ந்து கிளர் உருவின் உயர்ந்த ஏந்து மருப்பின் வன் உயிர்ப் பேரியாழ்—துண்ணிய அரத்தாலே அரவின துண்ணியநீர்மையினையுடைய கரியநிறத்தாலே கனம்பழத்தினிறத்தை ஒத்தனவாய்க் கடுகித்தோன்றுகின்ற நிறத்தையுடைய வளைந்தேந்தின கோட்டினையுமுடைய பேரிய ஓசையினையுடைய பேரியாழ்,

திவலினையும் (உக) நரம்பினையும் (உக) பச்சையினையும் (உக) உந்தியினையும் (கச) மருப்பினையுமுடைய பேரியாழ் (கச) என்க.

[அமைவரப் பண்ணி யருனெறி திரியாது:] பேரியாழ் (கச) அருள் தெறி திரியாது அமைவரப் பண்ணி—பேரியாழைத் தனக்கு தூவிகூறிய வழிகளைத் தப்பாத படி பொருத்துதல்வரச் சமைத்து,

இசை பெறு திருவின் வேந்தவை ஏற்பத் துறைபலமுற்றிய—இசையை எக்காலமுங்கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர்களுடைய அவைக்களத்தே அவர்கள் செவ்வொன்றும்படி தாம்வாசிக்குந்துறைகள் பலவற்றையும் வாசித்துமுடித்த,

பைநிர் பாணரோடு—பகமையற்ற பாணரோடே,

என்றது:—கல்வி முதிர்ந்தமையின், இளமைபற்ற பாணரென்றவாறு.

உயர்ந்த ஒங்கு பெருமை உறு இன்று ஏறலின்—உயர்ந்தவளர்ந்த கற்கன்தம்
நிற்றொடரும் பெரியமனென வேறொரிவடபுநின்றாக ஏறிவருகையினுலே,

[மதந்தபு டுமலி காவி என்ன, துணங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சிறடி:] துள
ங்கு நியல் மெலிந்த மதம் தபு டுமலி காவின் அன்ன கல் பொரு சிறடி—அசைநி
ன்ற நியல்பிழைந் தினைத்த வலிகெட்ட நாயினது நாவின்னையொத்த கல்லுப்பொருநி
ன்ற சிறிய அடியினையும்,

ஏறலின் மெலிந்த அடியென்க.

[கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிசுத் தசைநி, விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி
ட்டத், நிலங்குவளை விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்ற:]

விலங்கு மலைத்து அமர்ந்த சேயரி நாட்டத்து—மாணோடு மாறுபட்டிப் பொருந்
தின செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும்,

இலங்கு வளை விறலியர்—விளங்குகின்ற வளையினையுமுடைய விறல்படப்பாடி
யாடுவார்,

கணம் கொள் டோகையின் கதுப்பு இருத்து அசைநி நிற்புறம் சுற்ற—நிரட்டி
யைக்கொண்ட மயில்போலே மயினைத்தாழ்த்து இளைத்த நின்னைப்புறத்தே குழ,

அடியினையும் (சக) நாட்டத்தினையும், (சக) வளையினையுமுடைய விறலியர்
(சக) கதுப்பிசுத்து அசைநிச் (சச) சுற்ற (சக) வென்க.

[சயம்புச் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற், புனல்கால் கழிய மணல்வார் புறவில்:]

புனல் கால்கழிய மணல் வார் புறவில்— பெருகுநீர் தூராவை வாரிக்கொண்டு
போன மணலொழுங்குபட்ட சிறுகாட்டிடத்தில்,

சயம் புக்கன்ன பயம் படு தண் நீழல்—குளத்திலே புருந்தாலொத்த பயனைத்
துகின்ற குளர்ந்த நீழலிலே,

[புலம்புவிட் டிருந்த புனறில் காட்சிக், கலம்பெறு கண்ணுள் ரொக்கற்
றவை:]

புலம்பு விட்டிருந்த காட்சிக் கலம் பெறு கண்ணுள் ஒக்கல் தலைவ—வழிவந்தவ
ருத்தத்தைக் கைவிட்டிருந்த அறிவினையுடைய பேரணிகலக்களைப்பெறுங் கூத்தரு
டைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனே,

புனிது இல் ஒக்கல்—சுன்றணிமையில்லாத சுற்றம்,

என்றது பின்னையப்பெற்றவர்கள் பின்னையக்கொண்டு கூடவந்திலர்களென்ற
வாறு.

கலப்பையிராய் (சக) இயவுக்கொண்டொழுநி (உ௦) யாழைப் (௩௭) பண்ணித்
(௩௭) தலைபலமுற்றிய பாணரோடு (ச௦) விறலியர் புறஞ்சுற்றத் (சக) தண்ணிழ
லிலே (ச௭) யிருந்த (சக) கண்ணுள் ரொக்கற்றவைவனே (௩௦) யென வினைமுடிக்க.

கலப்பையிரென்றும் பன்மை தலைவனென்னுமொருமையோடு முடிந்தது;

* "ஒருமை சுட்டிய" என்னுஞ்ஞத்தரத்தால்.

தூ மல நுமன்றிய கரை பொரு நிகப்பின் மீமிசை நல் யாறு கடற் படர்ந்தாஅ
ங்கு யாம் அவன் தின்றும் வருதும்—தூய பூக்கொருங்கின கரையைப்பொருவி
ன்ற ஓக்கத்தினையுடைய மலையுச்சியினின்றும்மீழ்ந்த சுல்லயாறு கடலினோக்கிப்போ
ளுற்போல யாம் அவனினோக்கிச்சென்று சில பெற்றுவருவார்தேம்;

இனி மலையின்பொருள்சன வாரிக்கொண்ட யாறு கடலினோக்கிப்போளுற்போல
அவ்விடத்துள்ள பொருள்சன வாரிக்கொண்டு வருகின்றேமென்றமாம்.

[நீயிருங், கனிபொழி கானங் கிடையொ டனீஇய, துணைபறை நிவக்கும் புள்ளி
ன மான:]

கனி பொழி கானம் கிடையொடு டனீஇய துணை பறை நிவக்கும் புள்ளினம் மா
ன—பழங் கொச்சொகின்று காட்டிற் பழங்களைச் சுற்றத்தோடே சென்றுநின்றற்கு
யினாந்த பறத்தற்றொழிலிலேயொங்கும் பறவைத்திரளை யொக்க,

நீயிருமென்பது மேலேகூட்டுதும்.

புனை தார்ப் பொலிந்த வண்டு படு மார்பின்—கைசெய்த மாலையாற் பொலிவுபெ
ற்ற வண்டு. னையுண்டாக்குகின்ற மார்பினையுடைய கணவன் (௩௮) என்க.

வளை புனை எழில் முலை—ஓயியங்களிலே முலையாகப்பண்ணின கைசெய்த அழ
கைத் தன்னிடத்தேயுடைய முலையினையும்,

வாங்கு அமைத் திரள் தோள்—வளைந்த மூங்கிலையொத்த திரண்டதோளினையும்,

மலர் போல் மழைக் கண் மங்கையர் கணவன்—பூப்போலும் குளிர்ச்சியையு
டைய கண்ணினையுமுடைய கற்புடைமகனர்க்குக் கணவன்,

முனை பாழ் படுக்கும் துன்னரு துப்பின்—பகைப்புலத்தைப் பாழுண்டாக்கும்
கிட்டுதற்கரிய வலியினையும்,

[இசைநுவல் வித்தி னசையே நுழவர்க்கு:] நுவல் இசை வித்தின் ஈசை ஏர் உழ
வர்க்கு—தாம் பிறனைக்கூறும் புகழாகிய விதையாலே பிறர்பொருள்களை நக்கதலா
கிய ஏழலினையுடைய பரிசிலர்க்கு,

என்றது புகழைவித்திப் பொருளை யெடுப்பொன்றவாறு.

புது நிறை வந்த புனல் அம் சாயல்—புதுப்பெருக்காய்வந்த நீர்போலும் அழகை
யுடைய மென்மையினையும்,

என்றது - தன்னார் அரியகாலத்தேவந்து பயன்றருமாறுபோல இடனும் பயன்
றருவனென்றவாறு.

மதி மாறு ஓரா நன்று உணர் சூழ்ச்சி—தனதறிவு ஆக்கத்திற்குமாறாகே கேட்
டைகின்றவாறு ஆக்கத்தினையேயுணரும் கினைவினையும்,

வில் நவில் தடக்கை—விற்கொழிலிலேயுயின்ற பெரிய கையினையும்,

மே வரும் பெரும்பூண்—பொருந்துதல்வரும் பேரணிகலங்களையுமுடைய,

கண்ணன் சேய் கண்ணப் படர்ந்த கொள்கையொடு—கண்ணன்மகனாகிய கண்ண
னை கிளைத்த கோட்பாட்டுடனே,

தப்பினையும் (௩௯) சாயலினையும் (௪௦) சூழ்ச்சியினையும் (௪௨) கையினையும் பூ
ணினையு (௪௩) முடைய கண்ணனென்க.

உள்ளினிர் சேறிராயின்—அவன்றரும் பரிசில்களையென்று அப்பரிசில்களை
உள்ளினிராய்ச் செல்விராயின்,

[பொழுதெதிர்த்த, புள்ளினிர் மன்ற வெற்றிக் குறுதலின்:] என் தாக்குறுதலின் எதிர்த்த பொழுது புள்ளினிர் மன்ற—என்னை எதிர்ப்படுகையினாலே நீர் பாப்பதின்றபொழுது தமக்குவரும் ஆக்கத்தை எதிர்கொண்டின்று நன்முகூர்த்தத்தோடே நன்னிமித்தத்தையும் உடைசிராய்குத்தீர்; அடியாக,

ஆற்றின் அளவும்—வழியின் ஓர் நன்மையினதளவும் தீமையினதளவும்,

அசையும் சுற்புலமும்—நீர் தங்கும் நன்றாகிய இடங்களும்,

வீற்று வளம் சுரக்கும் அவன் நாடு படுவல்லியும்—நீர்நாட்டுக்கில்லாத செல்வத்தை மாறாமற்கொடுக்கும் அவன் நாடுவியோசின்ற உணவுகளும்,

நாடெனவே மலையோடும், ஊட்டுநோடும், தன்பண்ணநாடும்கூறினார்; அது மேர் காண்க.

மலையும்—அவனுட்டின் மலையாளின் நன்மையும்,

சோலையும்—அவனுட்டின் சோலைகளின்றன்மையும்,

மா புகல் காணமும்—விலங்குகள் விரும்பித்திரியுங் காட்டின்றன்மையும்,

ஆற்றினதளவுமுதலிய ஐந்தினையும் இக்கூறியமுறையே கூறாமல் மயங்கக்கூறார்; கூறும்வழிக்கண் ஆண்டுள்ளனவே கூறவேண்டிதலின்.

தொலையா நல் இசை உலகமொடு நிற்பப் பலர் புறங்கண்டு அவர் அருங்கலம் புலவொர்க்குத் தரிஇச் சுரக்கும் அவன் நாகை மாரியும்—கெடாத நல்லபுகழ் உலகமுள்ளளவுகிற்கும்படியாகப் பகைவர் பரிசினையும் முதுகுகண்டு அவர் திறையாகத்தந்த பெறுதற்கரிய பேரணிகலங்களை முற்பட அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்துப் பின் அடர்க்குச்சொரியும் அவன் பொன்மறையும்,

இஃழுதர்ப்பினிக்கும் ஆற்றலும்—தன்னை இகழ்த்திருக்கும் பகைவரை அரசு கொடாமற் கருக்கும் அறிவின்வலியும்,

புகழுநர்க்கு அரசு முழுது கொடுப்பினும் அமரா தோக்கமொடு தூத் துளி பொழிந்த பொய்யா வானின் வியாது சுரக்கும் அவன் நாண்மகிழிருக்கையும்—குதர் மாதர் பாணர் கூத்தர் முதலியோர்க்குத் தான்புறங்கண்ட பகைவரரசை முற்றங்கொடுப்பினும் அமைதிபுரவாத அறிவுடனே தாயதுளியைப் பெருகச்சொரிந்த பருவம்பொய்யாத மேகம் பின்னரும் பெய்யுமாறு போலப் பின்னரும் மாறாமற் சொரியும் அவனுடைய ஈரனோலக்கமும்,

தோக்கு - தோக்கனோக்கம். “வியாவின்மும்” என அகற்றிமேற்ற.

[நல்லோர் குழிதிய நாகவி லவையத்து, வல்லாரா யினும்புற மறைத்துச் சென்றோரைச், சொல்லிக் காட்டிச் சொர்வின்றி விளக்கி, நல்லிதி னியக்குமவன் உற்றத் தொழுக்கமும்:] நா நவில் நல்லோர் குழிதிய அலையத்துச் சென்றோரை வல்லாரா யினும் புறம் மறைத்துச் சொல்லிக் காட்டிச் சொர்வு இன்றி விளக்கி நல்லிதின் தியக்கும் அவன் சுற்றத்த ஓழுக்கமும்—தாக்கற்றவை காலிடத்தே பயின்ற நல்ல அறிவினையுடையோர் திரண்டதன்னடைக்களத்திடத்தே சென்ற அறிவுடையோரைத் தாக்கற்றவற்றை மனங்கொள்ளக் கூறமாட்டாராயினும் மாட்டாமையை மறைத்துத் தாம் பொருளைச்சொல்லிக்காட்டி அதனைத் தப்பிநீராக வல்லார்மனமும் கொள்ளும்படி அறிவித்து நன்றாகாதத்தம் அவனுடைய சுற்றத்தாருடைய பேரொழுக்கமும்,

நயிதூதல் - கூறியடிப்பதில். சுற்றம் - கல்வியுடையோர்.

நீர் அளம் பணிக்கும் அஞ்சு வரு கந்திதல் பேர் இசை கவிரம் மேளம் உறை யும் காரி உண்டிக் கட்டவுளது ஸ்ரீயற்கையும்—கடல்குழந்த உலகுதெங்கும் அஞ்சுத லுன்றுங் கடியவலியையுடைய பெரிய புகழினையுடைய நவிரமென்னுமலையைப் பொருத்தியிருக்கும் நஞ்சை ஊலுக்கடைய இறைவனதிரியல்பும்,

பணிக்குங்காரி; திறவினையுடையகாரி.

பாய் இருள் நீங்கப் பகல் செய்யா எழுதரு ஞாயிறு அன்ன அவன் வசை இல் றற்பும்—பாந்த இருணிங்கும்படி பகற்பொழுதைச்செய்து தோன்றும் ஞாயிற்றை யொத்த அவனுடைய பகையாகிய இருவின்கழந்த குற்றமில்லாத தலைமையும்,

[இகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேன, நுகம்படக் கடந்து தூழி லாட்டிப், புணா தோல் வரைப்பின் டெனிறுந் புலவோர்க்குக், கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றொல் லோர் வரவும்:] தெவ்வர் தேம் இகந்தனவாயினும் தூழிலாட்டி. நுகம் படக் கடந்து புணா தோல் வரைப்பின் வேல் கிழல் புலவோர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த அவன் தோல்லோர் வரவும்—பகைவந்தேயம் சேணிகந்தனவாயினும், ஆண்டுச்செ ண்று தூசிப்படையைக் கொன்றுருவித்த வலியுண்டாகவென்று பின்னர் உயர்ச் சிவையுடைய யானையணித்திற்றென்ற அணியிலே சென்றுபொருத வேற்போரின்வி ளக்கத்தையுடைய அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்தற்குரிய நாமம் வருமுதலியவற்றை க்கொடுத்த அவனுடைய குடியிறுள்ளோர் தோற்றரவும்,

காஞ்சி சான்ற வயவராதலின், அவரைப் புலவரென்றார்.

இனா தேர்ந்த இவரும் கொடுத்தான் முதலையொடு திரை படக் குழிந்த கல் அகழ் கிடங்கின்—இனாயைத் தேடியுலாவும் வளைந்தகாலினையுடைய முதலையோ டே திரையுண்டாக ஆழ்த்த கல்லையகழ்ந்த கிடங்கினையும்,

வரை புணா கிவப்பின் வான் தோய் இஞ்சி—மலையையொத்த உயர்ச்சியையு டைய வானைத்தீண்டுமெதிலினையுமுடைய,

உரை பகல் வெறுத்த அவன் மூதூர் மாலையும் கேள்—புகழ் எங்கும்பாக்கும் படி செறித்த அவனுடைய பழைய ஊரினதிரியல்பும் இருக்கும்படி கேட்பாயாக;

ஆற்றினதனவு முதலியவற்றையெண்ணி இன்னதும் இன்னதும் இருக்கும்படி கேட்பாயாகவெனமுடிக்க.

[இனி வேளைக் முன்னிய திசையே:] இனி நீ வேளை முன்னிய திசையே கே ள்—அவற்றில் தீப்பொழுது நீ நன்னனைக் கருதிச்செல்கின்ற திசையைக் கேள்;

திசை - ஆற்றினனவையுணர்த்தித்திறவின், ஆகுபெயராயிற்று. ஏகாரம் - பிரி தலை.

மிக வளம் பழுதிய யானை வைப்பிற் புதுவது வந்தன்று—மிகுகின்ற செல்வம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே புதிதாகிய தன்மை வந்தது;

[இதுவதன் பண்பே:] அதன் பண்பு இது—அவ்வழியின் செய்தி இத்தன்மை த்து;

[வானமின்னு வசிய பொழிய வான, திட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு வினைய:] ஆளுதலிட்டவெல்லாம் பெட்டாங்கு வினைய வானம் மின்னு வசிய பொழிய—அமை யாதே நிலத்தேயிட்ட விதைகளெல்லாம் இன்னவாறே வினையவேண்டுமென்று, ஆண் டெள்ளார் விரும்பினுற்போலே வினையும்படியாக மேகம் மின்னுகிய பிளந்துவழிப்படுத லோடே பெய்கையினாலே,

பொய்யொருவன் வியன் கன் இரு புனத்து அம்மையையோடே தவ்வின அ-
ன்ற இடங் கொடியை யெரிய கொல்லுகிறதே,

[அகலி, விசம்பி னுஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முகண்டை:]
புன் கொடி முகண்டை அகல் இரு பிகம்பின் புல் போல வாலிதின் விரிந்த—புன்
விய கொடியினையுடைய முகண்டை ஏனை புதங்கள் தோன்றதற்குக்காரணமான
பெரிய ஆகாயத்திற் காத்திலை பாரியமீன்போல வெள்ள்தாக மலர்ந்தன;

சூரல் - ஆலெனவிகாரம்.

[நிலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின், மகுளிபா யாது மலிதூளி தழாலி, எனதத்
தன்ன திறைகளைப் புரவிச், கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ், கெய்கொள கொ
முளிய பல்வயிற்சை:] பல் கவர் கர் என் நிலத்தன்ன விதைப் புனம் மருங்கின் அக
ளத்தன்ன திறை களைப் புரவின் மகுளி பாயாது மலி தூளி தழாலின் கவ்வை போ
கிய கரு காய் பிடி ஏழ் கெய் கொள ஒழுமின—பலவாகக் கிளைத்த பகிய என்னத்
தொடுகெனெல்லாம் நிலமணியையொத்த நிறத்தையுடையவாயெழும்படி அவற்றைவி
தைத்த கொல்லியின்பொட்டில் திச்சாலையொத்த நிறைந்த கணிகையுடைய காட்டி-
டத்தித அரக்குப்பாயாமல் மிக்கதூளி கழுவுகையினாலே இளங்காயாகிய தன்மைபோ
ன கரியகாய் ஒருபிடியிலே எழ்காயாக கெய் உள்ளேகொள்ளும்படியாக வளர்ந்தன;

[பொய்பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுப்பக், கொய்பத முற்றன குவவுக்குர
லெனல்:] பொய் பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுப்பக் குவவுக் சூரல் எனல் கொய்
பதம் உற்றன—தம்மில் விசையாடிப்பொருகின்ற யானைக்கன்றுகளின் ஒன்றோடொ
ன்றோன்ற கைகளைப்பொப்பத் தம்மில் பிணைபுங்கதிர்க்கையுடைய தினை அறுக்குஞ்
செவ்வியகமுற்றின;

[விசைதயிற் பதிர்வின் வீயக் கிருவ்தொறங், குளிர்புரை கொடுங்காய் கொ
ண்டன வவரை:] அவரை இருவ்தொறங் விசை தயிற் பதிர்வின் வீ உக்குக் குளிர்
புரை கொடுங்காய் கொண்டன—அவரைகள் திசையரிதாடோறும் முற்றினதயிரினது
பிதிக்கிபோலும் பூக்களுதிர்ந்து அடியிலே அரிவானையொக்கும் வளைந்த காயைக்
கொண்டன;

குளிர் - களிகடிசுருவியுமென்ப.

[மேதி யன்ன கல்பிறப் சியவின், வாதிகை யன்ன கலைக்கதி நிறைஞ்சி, வீரு
ம்புகவர் அற்றன பெருப்புன வரகே:] பெருப்புன வரகே மேதி அன்ன கல் பிறங்கு
தியவின் வாரி நா யன்ன கலைக் கதிர் இறைஞ்சி இரும்பு கவர்அற்றன—பெரிய
புனத்தில் வரகை எருமைகிடக்காற்போன்ற கப்பெருத்த வழியிடத்திலே தருக்க
க்கூறுகின்றவன் கையிடத்திலிருந்த விரல்களையொத்த இரட்டித்த கதிர்களை முற்றி
வளைந்த அரிவாளாலே அரிதலுற்றன;

[பால்வார்ப செழிப்ப பங்கை உள்பொழிப், வாலிதின் விளைந்தன வைவனம்
வெண்ணெல், தேலிந்த தொழுதி யிரிஅற் றென்னக், காணு துவைப்பிற் கவிழ்க்
களைத் திறைஞ்சித், குழைபறை வாகா நிலப்பி னறையற், றுலைக் கலமருத் திங்கைத்
கருப்பே, புயற்பளித போகிய பூமலி புறவி, வைற்பதம் கொண்டன வப்பொதித்
தோன, தொய்பாத சித்திய தனப்பி தடவை, வையவி யமன்ற வெண்காற் செ
றுபின், மைமென விசித்தன சீனறு செய்தல், செய் பாப் பாவை வளர்ந்துகவர் முற்
திம், காயக் கொண்டன விஞ்சி மாவிர்த்து, வயவுப்பிடி முழந்தார் கடுப்பக் குழி
தொறம், விழுமிதின் விழ்ச்சை கொழுக்கொழிக்க வலை, காழ்மண் டெலிசை கனிது

முகம் பாய்ந்தென, பூழ்மல சொழ்முலை யுயர்முகத் தோயத், துறாகல் சுற்றிய சோலைவாழை, மீறாருலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக், கூழந் தலமரு முத்தாழ்கலறைக், கால மன்றியு மாம்பயன் கொடுத்தலி, காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன், மாறுகொள வொழுகின் புறநீ ருயவை, நூலெடு குழிஇயின் கூவை தோகிறத், துண்டாநத் தநித்தன தேயாப் புண்ணிந், தரலை யுக்கன செகிந்தா னாகினி, வீரமுன்று படுக ளுருளி கடுப்பக், குடினாறு யிரட்டு நெடுமலை யழிக்கத்துக், கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெலிநிச், சுரஞ்செல் கோடியர் முழ டத் தூங்கி, முரஞ்செனா டிறைஞ்சின வலங்குசின்னப் பலவே.]

பூ மலி புறவிந் புயல் புனித போதிய அம் பொதித் தோனா அவல் பதம் கொண்டன—பூரிக்க காட்டிடத்தே மழையால் சுன்றணிமைநீர்த்துமுற்றிய அழகிய குலையினையுடைய மூங்கில் அடவிலிக்குஞ் செய்வியைக்கொண்டன;

இது மூங்கில்.

ஐயவி தொய்யாது துளர் படு தடவை யித்திய அமன்ற—வெண்கிறுகடு உழாதே களைக்கொட்டால் அடிவனாந்து சொத்தம் தோட்டங்களிலே விதைக்கப்பட்டனவாய் நெருங்கி விளைந்தன;

இஞ்சி செய்யாப் பாவை வளர்ந்து கவின் முற்றிக் காயம் கொண்டன—இஞ்சி முதல் ஒருவராற் பண்ணப்படாத பாவைகள் வளரப்பட்டு அழகுமுதிர்ந்து காழ்ப்பைக்கொண்டன;

இஞ்சிக்கிழங்கைப் பாவையென்றல் மாபு.

கொழுங்கொடிக் கவலை குழிபதாறும் வயடிப் பிடி முழந்தான் கடுப்ப விழுமிதின் வீழ்ந்தன—கொழுவிய கொடியினையுடைய கவலை குழிகடோறும் வலியபிடி மடித்த முழந்தானையொக்கும்படி சீரிதாகக் கீழேவளர்ந்தன;

மா இருந்து வீழ்ந்தன —முற்றி மாவாந்தன்மை தம்மிடத்தேயுளவாய் வீழ்ந்தன;

காழ் மண்டு எஃகம் கன்று முகம்பாய்ந்தென—காயமெல்லாம், த்தவேல் யானையைக் குத்திற்றென்னும்படியாக,

ஊழ் மலர் ஒழி முகை உயர் முகம் தோயத் துறாகல் சுற்றிய சோலைவாழை—முறைப்பட மலர்தலையொழிந்த முகைகளினுடைய உயர்ந்தமுகங்கள் சென்றுநின்றும்படியாக நெருங்கினமலைகளைச் சூழ்ந்தின்ற சோலையாகியவாழை,

வேல் யானையைக்குத்திஊற்போல வாழைப்பூ மலையைத்திண்டி நின்றதென்று ணர்க; வாழைப்பூ உதிர்ந்து பின்புலராதுநிற்பல் ஐயல்பு.

இதகு குலை முறுகப் பழுத்த—காய்நெருங்கின குலை மிகவுகையெழும்படி பழுத்தன;

முத்தாழ் ஊழூறப் பயம் புக்கு அலமரும்—பெருமூங்கில் கெல்லுமுற்றதலுற்றுப் பயன்படுதன்மையிலேபுகுந்து அசையாநிற்கும்;

மரம் காலம் அன்றியும் பயன் கொடுத்தலின்—ஆண்டிள்ளமரங்கடாம் காலமன்றியும் நிலவிசேடத்தாற் பயனைக்கொடுத்தலின்,

காவல் காலிற் கருங்கனி அகல் அறை உதிர்ந்தன—காவல் காற்றாலே கரியபழம் அகன் தபாறையிலே உதிர்ந்தன;

இது கினைவினை முதலொடுமுடிந்தது.

கீழ் உய்வையுமாறு கொள் ஒழுகின்—விடாய்த்தகாலத்தில் வாய் நீருதந்
குக்காணமாண உய்வையெனொடி. கீசராடே மாறுபாடுகொள்ளும்படி படர்ந்தன;

பன்றறு - தணவிர தேடவேண்டாமென்றவாறு.

உய்வையுமாறு ஒழிவினை—உய்வைக்கிழங்கு, நீருத்தன்மையோடே முற்றித்
திரண்டன,

தேமாச் செறு சிறந்து உன்னுநர் தந்ததன—பழமாக்கள் சாறுமிக்கு உண்பா
ரை வெல்லுன்றிற் கொல்லவொட்டாமற் றடுத்துக்கொண்டன;

கெய்தாள் ஆடுளி புண்ணரிந்து அரலை உக்கன—கெடிய அடியையுடைய
ஆடுளிப்பலாப் புண்ணும்படிவெடித்து உன்னுள்ள விதைகள் கித்தின;

யிரல் வன்று பல கண் ஆடுளி கடுப்பக் குடினா இரட்டிம் கெடுமலை அடுக்கத்
து—யிரல்யின்விளிந்த முழக்குங்கண்ணையுடைய சிறுபறையையொக்கப் பேரார்தை
பெய்குசேவரும் மாழிக்கடப்பிசிம் கெடிய மலைப்பக்கத்தே,

அலங்கு வினாப் பலவு காற் வாய்த்து எதிரிச் சுரம் செல் கோடியர் முழவிற் கீழும்
பெலும் தூங்கி முரஞ்சு கொண்டு இறைஞ்சின—அசைகின்ற கொம்பினையுடையபலா
க்கள் மழைநீர்ப்பெய்யப்பட்டு அதனைத் தாமேற்றுக்கொண்டு வழிபோகின்றகடத்த
ருடைய மத்தனங்கன்போலே கீழும்மேலுந்துங்கி முற்றுதல்கொண்டு தாழ்த்தன;

வெண்கால் செறுவில்—வெள்ளிய அரிதாள்களையுடைய செய்யிலே,

ஐவனம் வெண்ணெல் பால் வார்பு செழிஇப் பல் கவர் வளி போழ்பு வரலிதின்
விளித்தன—ஐவனவெல்லும் வெண்ணெல்லும் பால்கட்டிச் சிறிதுமுற்றிப் பலவாய்க்
கவர்த்த காற்று ஊடறுக்கப்பட்டி கன்றாகவினத்தன;

வார்தல்-ஒழுகுதலாதலிற் கட்டுதலையுணர்த்திற்று. கெழுமுதல் ஈண்டு முற்றுதலை
யுணர்த்திற்று. பல்சுவர்வளியெனவே காலுகாற்றமடித்து முற்றுதல்கூறினார்.

கீழ்க்கைக் கரும்பு கவிழ்க் கனைத்து—இளிய கோலாகியகரும்பு தோடுகவிழ்த
லோடே தன்விதிரண்டு,

அறை குறைவாரா சிவப்பின்—பாத்தி குறைபடுதலுண்டாகாத வளர்ச்சியோ
டே,

வேல் சண்டி தொழுதி இரிவு உற்றென்னக் கால் உறு துவைப்பின் இறைஞ்சி—
வேற்படைதிரண்டதானே கெட்டுப்போதலை உற்றதென்னும்படி காற்று மிகப் பரிவி
ன்ற ஆரவாரத்தாலே சாய்த்து,

அறைபற்ற ஆலைக்கு அலமரும்—வெட்டுதலுற்று ஆலையிலேசென்று பயன்படு
தற்கு அசையாநிற்கும்;

கரும்புதிரண்டு சிவப்போடே இறைஞ்சி அலமருமென்க.

கீள் நறு செய்தல் மை என விளித்தன—கீண்ட நறியசெய்தல் கருமைதான் வடி
வுகொண்டதென்னும்படியாக அலர்ந்தன;

கீ முன்னியதினையைக்கேள் (௧௪௪), வானம்பொழிசையினாலே (௧௪௫) பெயலோடு
டைகிய புனத்த (௧௪௬) முகண்டை மலர்ந்தன (௧௪௭); என் ஒழுகின் (௧௪௮); ஏனல்
கொப்பதமுற்றன (௧௪௯); அவரை கொண்டன (௧௫௦); வரகு கவர்வுற்றன (௧௫௧);
பாயிலே (௧௫௨) தோளை கொண்டன (௧௫௩); ஐயவி அமன்றன (௧௫௪); இஞ்சி கா
யக்கொண்டன (௧௫௫); கவலை விடுத்தன (௧௫௬); வானை (௧௫௭) பழுத்தன (௧௫௮);
முத்தித் அலமரும் (௧௫௯); காவல் உதிர்ந்தன (௧௬௦); உய்வை ஒழுகின் (௧௬௧); கூ

வை குழியின் (௧௩௭); தேமாத் தடுத்தன (௧௩௮); ஆவின் மீச்சன (௧௩௯); பலவு இறைஞ்சின (௧௪௦); வெண்காற்செறுவ்வே (௧௪௧) ஐவனசெல்லும் வெண்ணெல்லும் வினைந்தன (௧௪௨); கரும்பு அலமரும் (௧௪௩); கெய்தல் விரிந்தன (௧௪௪); திவ்வாதே மிக்கவனம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய வாய்களாலே (௧௪௫) புதியாகிய தன்மைவந்தது; அவ்வழியின்பண்பு இத்தன்மைத்த (௧௪௬) எனவினைமுடிக்க.

இஃது ஆற்றினது நன்மையினையுடையது.

தியின் அன்ன ஒன் செங்காந்தன்--கெருப்பினையொத்த ஒள்ளிய செங்காந்தனினது,

இதற்கு நன்னென்னும்பெயர் தீயாடமுத்த தன்னையின், ஆனந்தமாய், படினாரும் பாட்டுண்டாரும் இறந்தாரென்று ஆனந்தயின்னையாகியார் குற்றங்கூற்றாராலெனின், அவர் அறியாதகூற்றார்; செய்யுட்செய்த கௌகிகுறார் ஆனந்தக்குற்றமென்னுங் குற்றமறியாமற் செய்யுட்செய்தாளே, இவர் நல்லிசைப்புலவராகார்; இவர்கெய்த செய்யுளை நல்லிசைப்புலவர்கெய்த ஏனைச்செய்யுட்களுடன் சங்கத்தார் கோவாமல் நீக்குவர்; அங்ஙனநீக்காது கோத்தற்குக்காரணம் ஆனந்தக்குற்றமென்பதோர்குற்றம் இச்செய்யுளுட் கூறாமையானென்றுணர்க.

இச்சொன்னிலை கோக்குமிடத்து ஒர்குற்றமும்ன்று; என்னை? அன்னவென்னும் அகரவீற்றுப் பெயரெச்ச உவமவுருபு தியென்னும்பெயரைச்சேர்ந்தறிந்து இன்சாரியை இடையேயிடுத்துநின்றவின். நன்னென்ன நகரமுதலும் னகரவொற்றியுமாய்நிற்குஞ் சொல்லாயினன்றே அக்குற்றமுளதாவதெனமுறக்க. நன்னவென அன்னமெவியாய்நின்ற முன்னிலைப்பெயரென்று குற்றங்கூறுவார்க்கு இப்பாட்டுப் படர்க்கையேயாய்நின்றவிற் குற்றமின்றென்க.

நூற்குற்றங்கூறுகின்ற * பத்துவகைக்குற்றத்தே “தன்னுஞ்ருபொருள் கருதிக் கூறல்” என்னுங்குற்றத்தைப் பின்னுள்ளோர் ஆனந்தக்குற்றமென்பதோர் குற்றமென்று நூல்கெய்ததன்றி அகத்தியனாரும் தொல்காப்பியனாரும் இக்குற்றங்கூறுமையிற் சான்றோர்கெய்யுட்கு இக்குற்றமுண்டாயினும் கொள்ளாமைமுறக்க.

நூவர் கலித்த புது முகை ஊன் செத்து அறியாது எடுத்த புன் புறச் சேவல்—மழையாலே செருக்கிவளர்ந்த புதிய முகையைத் தசையாக்கருதி முகையென்றறியாதேயெடுத்த புற்கென்ற முதுகினையுடைய பருத்து,

ஊன் அன்மையின் உண்மறுது உகுத்தென—தசையல்லாதபடியாலே தின்ருமல் எவற்றையுஞ் சித்திப்போகட்டதாக,

கெருப்பின் அன்ன பல் இதழ் தாஅய் வெறிக் காணம் கங்கும் மயில் அறைதோறும்—கெருப்பினையொத்த பலவிதழ்கள்பாந்த வெறியாகிகின்ற களத்தையொக்கும் அகன்ற பாறைகடோறும்,

மண இல் கமழும் மா மலிச் சாரல்—மணஞ்செய்த மண்போலமணக்குப் பெரிய மலைப்பக்கத்திற் சிறுகுடி (௧௫௬) யென்க.

* பத்துவகைக் குற்றங்களாவன:— “சிதைவெனப் படுபவை வசையறையிற், கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல், பொருளில் மொத்தன் மயங்கக் கூறல், கேட்போர்க் கின்னு யாப்பிற் றுதல், பழித்த மொழியா னிழுக்கங் கூற, தன்னு றெருபொருள் கருதிக் கூற, வென்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை, யன்ன பிரடி மவற்றவிரி யாகும்” என்பன. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௦௮.

தேனினர் கிழங்கினர் என் னா வட்டியா—தேனினையுடையராய்க் கிழங்கினையுடையராய்த் தகையிறந்த கடகத்தையுடையராய்,

பிற கட பன்றிப் பழுதுளி போக்கி—கிறிய கண்ணையுடைய பன்றியிற் பழுது னவற்றைப்போக்கி, அதன் தகையையும்,

பழுதுளி, டளி - பருகிப்பொருள்விடுதி.

[பொருதுதொலை யானைக் கோலி சீராகத், துவொடு மலிந்த காய காணவர்:] து லொடு மலிந்த பொருது தொலை யானைக் கோலி சீராகக் காய காணவர்—மற்றுள்ள தகையனோடேறினந்த வட்டிகளையும் தம்மிற் பொருதுபட்ட யானையினது கொள் புள் காயுமரமாகச் சாலிக்கொண்டுவந்த காணவருடைய,

கெழு பல் யானைச் சிறுகுடப் படினே இரு பேர் ஒக்கலொடு பதம் மிகப் பெ றகுயிர்—வளைய பல புதுடருவாயினையுடைய கிறிய ஊரிலேதங்கற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அய்யுளையுள்ள மிகவும் பெறுகுயிர்;

[அன்றல ணைசெலு யற்சேர்ந் தங்கி:] அசைது அன்று அல் சேர்ந்து அவன் அங்கி -அவற்றைப்பெற்று இளைப்பாறி அற்றைநாளிராப்பொழுதும் அவர்களுடனே பொருத்தி அய்விடத்தேதங்கி,

கன்ற ளரி ஓர் இனம் கும்பொடு மலைந்து சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி--- கன்றன பருப்புப்போன்ற ஒன்னிய பூங்கொத்துக்களைச் சுற்றத்தோடேருடிச் சிப ர்த் அச்சாமத்தையுடைய செவ்விய வழியைப்போய்,

அலங்கு கைநாறும் சூரிப் படுகாச் சிலம்பு அடைந்திருந்த பாக்கம் எய்தி— அலங்கின்ற மூங்கிலொலிக்கும் அரிதாயிழியும் வழிகளையுடைய சிலம்பைச்சேர்ந்தி ருந்த சூரர்களைச்சேர்ந்து,

கோளுச் செருவின் வலம் படு கோன் தான் மாண விறல் வேள் வயிரியம் எனி னே—பகையரைப் பொருமற்பொரும் போரினையும் வெற்றியுண்டாரும் வலியமுயற் கியினையும் மாணத்தையும் வெற்றியையுமுடைய நன்னலுடைய கூத்தனோமென்று கூறுவீராயின்,

தம் இல் போல சில்லாது புக்கு—தம்முடைய மனைபோல வாசலினில்லாதே உள்ளேசென்ற,

கிழவின் போலக் கோனாடு கெழிது—முன்பே கிழமையுடையின்போலே அவ னைக்கோனாதே உறவுகொள்ளுதையினாலே,

சேட் புலம்பு அசை இனிய கூறி—சேனிடைவந்த துமதுவருத்தந்திரும்படி இனியமொழிகள் அவர்தூறி,

[பருடக் குறை பொழிந்த கெய்க்கண் வேகையொடு:] பொழிந்த கெய்க்கண் பருடக்குறை வேகையொடு — மிகச்சொரிந்த கெய்யிடத்தே பருத்த தகைகிடத்தி வெந்த பொரியலோடே,

குருடக் கண் கிறிப் போம்மல் பெறுகுயிர்—கிறிய கெய்யினையுடைய தினை ச்சோற்றைப் பெறுகுயிர்;

[சுதித் தருட மிலக்குமலைத் தாரமொடு, வேப்பம்பெயல் வினையுட் டேக்கட் டே தல், குறைவின்று பருகி துறக்கிழிந்து வைகறைப், பழஞ்செருக் குற்றதும் மனந்த நீர், வகுவி த்த பழஞ்சிறை வெண்காழ், வருவியை தவித்த கடமான் கொழுங்கு னை, முனடிவத் தோல்க்கிய பைக்கணப் பிளவை, பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு

வினாடி, வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி, எரிப்புளிர் கலந்து மாமோ
ராகக், கழைவளர் கெல்லி னரிபுலி யூழ்த்து, வழையமை சாரல் கமழத் தழைதி,
நறமல ரணிந்த நாற்கு முச்சிக், குறமக ளாக்கிய வாலவிற வல்சி, யகமலி யுவகை
யார்வமொ டனாடி, மகமுறை தரிப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர், செருச்செய் முன்பிற்
குளிகின் முன்னிய, பரிசின் மறப்ப ிடறு முரியி, ரணைய தன்றவன் மலையிசை
நாடே:]

அவன் மலை மிசை நாடு அணையதன்று—அந்நன்னாடைய மலையினது உச்சியி
னாடு யான்முந்தைய தன்மைத்தன்று; மிகவுருகிறப்புடைத்து; ஆண்டுப் பெறுவன
வற்றைக் கேட்பீராக;

பிணவு நாய் முக்கிய தடியொடு வருவிசை தலிர்த்த கடமான் கொழுக்குறை
முளவுமாத் தொலைச்சிய பைநிணப் பிளவை வினாடி—பெ ஸ்லாஸ்யநாய் முடிக்கடித்த
உடம்பின்றிடுகனோடே ஒடிவருகின்ற விசையைக்கெடுத்துக்கொன்ற கடமானின்
கொழுவியதசையையும் எய்ப்பன்றியைக்கொன்ற பகத்தரிசைத்தையுடைய பிளக்கப்
பட்டதசைகளையும் கலந்து,

வேய்ப் பெயல் விளையுள் தேக் கள் தேறல் குறைவு இன்று பருகி—மூங்கிற்
குழாய்க்குள்ளே பெய்தலையுடைய முற்றிய தேற்றெய்த கட்டெனிகைக் குறைவி
ன்றாக கிரம்பவுண்டு,

நறவு மகிழ்ந்து—பின்னர் கெல்லாற்சமைத்த கள்ளை உண்டுமெழிந்து,

முற்படக் கூறியதசைகளை இடையேறின்று தேறலைப்பருகி நறவுமகிழ்ந்தென்க.

வைகறைப் பழஞ்செருக்கு உற்ற தும் அனந்தல் தீர—விடியற்காலத்துக் கள்
ஞண்மெழிச்சியுற்ற தும்முடைய மதந்திரும்படி,

வைகறையனந்தலென்க.

அருபி தந்த பழம் ஊழ்த்துச் சிதை வெண் காழ் மா—நிற்கொண்வேந்த பலாப்
பழம் செவ்வியுழந்து உதிர்ந்த வெள்ளிய விதையில் மாவையும்,

வெண் புடைக் கொண்ட துய்த் தலைப் பழனின் இன் புளி உலை மோர் ஆகக்
கலந்து—வெள்ளியபுறத்தைக்கொண்ட ஆரத்தை இடத்தேயுடைய புளியம்பழத்தின்
இனியபுளிப்பையும் உலைபாகவார்த்த மோருக்களவாகக் கலந்து,

கழை வளர் கெல்லின் அரி வழை அமை சாரல் கமழத் தழைதி ஆக்கிய—மூங்
கிலிலேவின்றுமுற்றிய கெல்லினரிசியைச் சுரபுண்ணெருங்கிய மலைச்சாரலெல்லாம்
காறும்படியாகத் துழாவியாக்கிய,

தால் அலிழ் வல்சி—வெள்ளிய சோறாகிய உணவை,

உறுமலர் அணிந்த நாறு இரு முச்சிக் குறமகள்—நறியமலரைச் சூடின நாறுகின்
ற கரிய மயிர்முடியினையுடைய குறச்சா தியின்மகளாக்கியவென்க.

கள்ளுண்டபின்பு அனந்தநீரச் சோற்றைப்பெறுகுவினென்க.

அகம் மலி உவகை ஆர்வமொடு அனாடி—கெஞ்சுகிறந்த மெழிக்கியையுடைய
நாய் விருத்தினைப்பெற்றேமென்றும் ஆசையோடே கெஞ்சுகைத்து,

மக முறை தரிப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்—தத்தம்பின்னோகைக்கொன்றி முறை
கொல்லித் தடுக்கையினாலே மனைகடோறும் பெறுகுவிர்,

அன்னன், அம்மானென்றும்போல்வன் முறை.

எனத் தாமரை மலர்க்கு மலிந்த தாமரை—தாமரைச் சிமையிலே எழிக் கொண்
நிலரும் விளங்குகின்ற மலையிற் பண்டங்களுடோடே,

அவை காத்தனம், அகில், பொன், மணிமுதலியன.

தனிப் பரிசுதொறும் தாத்தோடே, வலியையப்பெறுகுயிரென்க.

செஞ்ச செம் முன்பின் குரிகில் முன்னிய பரிசில் மாப்ப நீடலும் உரியிர்—ஆன்
ய் பெற்றவற்றாலே போகாச் செம்பின்ற வலியையுடைய சன்னகிடத்துப் பெறக்க
குறிய பரிசிலைமறக்கும்படி சீட்டித்திருத்தவருமரியிர்;

நீரை இதழ்ச் சூடெனக் கடிவீ தொடனும் வரை அரமதளிர் இருக்கை காணி
தும் உயிர் செல வெம்பிப் பளித்தலும் உரியிர்—நீரைத்த இதழையுடைய சூவனையிற்
தெய்வம்விரும்புதலிற் கடியவாழிட பூச்சிகொக்கிற்றும் ஆண்டை வரையரமதளிர்
டைய இருப்பைப் காணினும் உயிர் போம்படி வெதும்பி நசிக்குதலுமரியிராகையிற்
லே பலகாணில்லாத சிலஞாபடாயின் (கக௨) எனவியைமுடிக்க.

இத்துணையும் அசையுத்புலமும், வலியும் சேரக்கூறினர்.

* [பலகாணில்லாத சிலஞாபடாயின்]

[விடபுன சித்தலிற் சேழ லச்சிப், புழைதொறு மாட்டிய விருங்க வரும்
பொறி, யுடைய வாரோ—வாரோ பிழைல் விடபுனம் சித்தலின் அஞ்சிப் புழைதொ
றும் மாட்டிய இருக்கல் அரும்பொறி உடைய—சுழிசன் பன்றி முற்றின நினைப்புன
த்தை கொக்குவையினாலே இதற்குஞ்செல் சிலவழிதொறுந் கொளுத்திலைத்த பெரி
ய கற்பொறிகையுடையவாகையினாலே,

[சன்னிரு ளலரி, விரிந்த விடியல் கையினிர்: சுழிமின்:] சன்னிருள் கையினிர் அ
லரி விரிந்த விடியல் கையினிர்—செறிந்த இருக்காலத்தித் தங்கினிராய் ஞாயிற்றின்ச
கிர்விரிந்த விடியற்பொழுதிலே போவீர்;

சனித்து பலச் சூழ்க்காச் செப்பம் துணியின்—செறித்து பலரும்போகாதவழி
யைப் போகத்தனியிராயின், அவ்விடம்,

[முரம்பு கண்ணுடைந்த பாலவற் போழ்வற், சார்தபாம் பொடுக்கும் பயம்பு
மாருளவே:] முரம்பு கண்ணுடைந்த பால் அவற் போழ்வல் பம்பு சார்து ஒடுக்கும்
பயம்பும் உளவே—மெட்டுகிலம் தன்னிடத்திலேவிண்ட பாலையுடைய பள்ளநிலத்
தின் பின்பிலே பம்பு மறைத்துவிடக் கும் குழிகளுமுள்;

உம்மையாற்புலிமுதலியனஅமுன. மார்-அசை.

குறிக்கொண்டு மரம் கொட்டி காக்கி—அப்பயம்பை மணத்தாலே குறித்தல்
கொண்டு விலக்கிற்கு மாக்களிடையறிக் கொட்டிப்பார்த்து,

செறி தொம. விரலியர் வசுதொழுதும் பழிச்ச—செறித்த வனையினையுடைய விர
லியர் அப்பாம்பு மணமிகுத்தும் கையிற் தொழுதவாழ்த்த,

உறித்து வசுதொழுதி வளஞ்செய்தும் சூழின்:] செறி வறித ஓர்வி வலம்செ
யார் சுழின்—விலக்குகட்டும்சூழியைச் சிறுதகலப்பாம் வலப்பக்கத்தவழியை
தமக்குவழியாகச்செய்தகொண்டு போவீராக:

வலம் - சூகுபெயர்.

[புலந்துபுனிது போரிய புனல்குழ் குறவர்; புனிது போகய புனம் குழ் குறவர் புலந்து—பான்றணிமதிந்நமுறநின் திணைப்புனத்தைக் காத்தற்குந்குழந்த குறவர் திணையதின்தத்கு வெறுத்த,

புலந்தென்பதுபாடமாயின், முற்றயென்க.

உயர் நிலை இதாம் ஏறிக் கை புடைபூஉ—உயர்ந்த நிலையினையுடைய பாணி லேயேறிக் கையைக்கொட்டி,

அகன் மலை இடம்பில் துடன்றிய யானை—அகன்றமலையிற் குறங்காட்டிடத்தே நிறைந்த யானைகளினுடைய,

பகல் நிலை தளர்க்கும் கவண் உமிழ் கடுங்கல்—பகற்பொழுதே நிற்கின்ற நிலையைக்கெடுக்கும் கவண்காலுகின்ற கடிய சுற்கள்,

பகைக்கிலைதளர்க்குமென்று பாடமாயின், பகைத்த நிலையென்க.

[இருவெதி நீர்ங்கழை தத்திக் கல்லெனக், கருவிர ணுகம் பார்ப்போ டிரிய, யுயிர்செகு மரபிற் கூற்றத் தன்ன, அரும்விசை தவிராது:]

உயிர் செகு மரபிற் கூற்றத்தன்ன—உயிர்க்கொப் போக்குமுறைமையாலே கூற்றத்தையொக்கும்; அவைதாம்,

கருவிரல் ணுகம் பார்ப்போடு கல்லென இரிய—கரியட மலையுடைய குரங்குகள் பார்ப்போடே கல்லென்றுமோசைபடக் கெடும்படியாக,

இரு வெதிர் நீர்ங்கழை தத்திவிசை தவிராது வரும்—பெரியமூங்கிலினது பசிய கொலைக்கடந்து வருகின்றவிசை மாறாதவரும்;

மரம் மறையாக் கழிமின்—அதற்கு மாங்களிலேயொதங்கின்று போவிராக;

குறவர் (உ௦௩) ஏறிக் கைபுடையூஉத் (உ௦௪) தளர்க்குவகல் (உ௦௬) கூற்றத்தன்ன (உ௦௭); அவை இரியத் (உ௦௮) தத்தி (உ௦௯) வருவிசைதவிராதுவரும்; அதற்கு மர மறையாக் கழிமின் (உ௧௦) என்க.

உரவுக் களிறு கரக்கும் இடங்கர் ஒடுங்க இரவின் அன்ன இருள் தூங்கு வரைப்பின்—வலியயானையை விழுங்குமுதலைகள் தங்கப்பட்டு இராக் காலத்தையொத்த இருள்செறியுமின்களையும்,

குமிழி சுழலும் குண்டி கயம் முடுக்கர்—குமிழிகள் சுழன்றுவரும் ஆழ்த்தநீரோட மடுக்கையுடைய முடுக்கையுமுடைய,

முடுக்கர் - நீர்குத்தின் இடங்கள். முடுக்கையுடையயாது.

அகழ் இழிந்தன்ன காண் யாற்ற நடவை—ஏறதற்கும் இடங்குதற்கும் அரியவா கையினாலே அகழிலே இழிந்தாற்போன்ற காட்டாற்றவழி,

வழுஉம் மருங்கு உடைய—காலோடுமிடங்களையுடைய, அவ்விடத்திக்கு,

[வழுஅ லோம்பிப், பருஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித், தருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ, டொருவ் ரொருவ் ரோம்பினிர் கழிமின்:]

துருவின் அன்ன புன்றலை மகாரோடு—செம்மறியாட்டிலையொத்த புற்கென்ற தலையினையுடைய பின்னகனோடே,

வலந்த பருஉக் கொடி மதலை பற்றி வழுஅல் ஒம்பி—மாங்களிற்செறிக்கிடக்கின்ற பரிய கொடியாகிய பெரிய பற்றுக்கோட்டைப்பிடித்தக் காலோடுதலைப் பரிசுரித்த,

ஒருவிர் ஒருவிர் ஒம்பினிர் கழிமின்—ஒருவனையொருவர் பாதுகாத்தப் போவிராக;

அழுந்து பட்டி அலமறம் புழகு அமல் சாரல்—பிழங்கு தாழ்வீழ்ந்தசையும் மலி
வெருகுருகுமின பக்கமலையில்,

[விழுந்தோர் மாய்க்கும் குண்டிசைத் தருகா, வழுப்புகண் புதைத்த துண்ணீர்ப்
பாதி:] வழுந்தோர் மாய்க்கும் குண்டி சைத்து அருகாக் கண் புதைத்த துண்ணீர்ப்
பாதி வழுப்பு—விழ்ந்ததானாமறக்கும் அழித்தையுடைய குளங்களுக்கருகாக் கிட
மறைதற்குச்சாரணமாகப் துண்ணிய நீர்மையையுடைய பாசியினது குற்றம்,

* “வழுப்புகை இல்லாததே தோ - வழுப்பில்கள்” என்றார் பிறரும்.

அடி நிலை தாக்கம் அழுப்பமும் உடையது—அடி வானநிலைமையை ஒடப்பண்
தும்; அதுவுமன்றி அல்லிடம் போதற்குமையையுமுடைய; அதற்குப் பரிசாரமாக,
முழுவுழி அணங்கிய துண் கோல் கோலோடு எருவை மென் கோல் கொண்ட
னீர் சுழியின்—புழுமுதம் பின்னிவளர்ந்த துண்ணியகோல்களையுடைய கிறுமுத்தி
லோடே வேழத்தினது மெல்லிய கோல்களையும் பற்றுக்கோடாகப் பிடித்தப்
போலிர்;

இத்துணையும் ஒன்றினது தீமைவிளைவுகடந்தினர்.

[உயர்நிலை மாக்கல் புகற் முகம் புதைய, மாசியி னிருதரு வில்லுமிழ் கடுங்கணைத்,
தாரொடு பொலிந்த வினைநலி யானைச், குழியிற் பொலிந்த:]

புகர் முகம் புதையக் குழியிற் பொலிந்த உயர்நிலை மாக் கல் வினை நலில் யா
னை—புகரையுடைய முகமறைபும்படி முகபடாத்தாற்பொலிவுபெற்ற உயர்ந்த நிலை
யினையுடைய பெருமையையுடைய மலிபோலும் போர்த்தொழிலிலே பயின்ற யானை
யினையும்,

மாசியின் இருதரு வில் உமிழ் கடுங்கணை—மறைபோலத் தாழ்ந்தமிழும் வில்
லுக்கான்ற கடிய அம்பினையுமுடைய,

தாரொடு பொலிந்த மூத்த புரிசை (உலக)—துசிப்படையோடே பொலிவுபெ
ற்ற பழைய மதிள்,

மதிள் - சூகுபெயராம்த் திருப்பதியையுணர்ந்திற்று. என்றது காரியுண்டிக்
கடவுளுடைய படைமிகுதிசூழிற்று. அன்றிப் படைப்புலத்தை அழித்தற்கும் அந்நி
லத்தைக்காத்தற்கும் கண்ணன்வைத்த படையுமாம்.

[சுடர்ப்பூ விடஞ்சி, யோர்யாற் நியவின் மூத்த புரிசை:] சுடர்ப்பூ இலஞ்சி யா
ந்து ஓர் இயவின் மூத்த புரிசை—ஒளியையுடைய பூக்களையுடைய மெலிணையுடைய
யாற்றுக்களையில் ஒருவழியினையுடையவூர்,

ஓராற்றியவுபாடமாயின், ஒருப்பட்டவழியென்க.

இனி அம்பையுடைய துசிப்படையோடுபொலிந்த யானையென்று யானைக்கடை
யாக்கி அவ்விமானியினுடைய பூக்களையுடைய முகபடாம்போலே உயர்நிலைமாக்கற்
புகர்முகம்புதையப்பொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசையென்றுமாம்; இன்னும்
யானையின்மத்தகம்போலேபொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசையென்றுமாம்; இ
ன்னும் யானையின் மத்தகம்போலே பொலிந்த சுடர்ப்பூவிலஞ்சியையுடைய உயர்நி
லைமாக்கலையையுடைய புரிசையென்பாருளார். அவர் கணையிடத்துமேலெழுந்த கு
றையுடைய உலர்ந்திருக்கும்புகள் தலையெடுத்து சற்புதையகிடந்ததற்கு யானையின்மத்தக
த்தப்புகரை உலகையென்றுகொண்டார்.

* தாலடியாதி, கயமை, உ.

[பராவரு மரபிற் கடவுட் காணின்:] புரிசைப் (உலக) பராவரு மரபிற் கடவுள் காணின்—கொயிலிற் பராவுதற்றரிய முறைமையினையுடைய கடவுளொக்கன்மராயின்,

[தொழாரிற் கழியி னல்லது:] நீர் தொழாச் கழியின் அல்லது—நீர் வணங்கிப் போம் அத்தனையல்லது,

நீனொன்பது குறுகின்றது. இனித் தொழாநீனொன்பது மறையன்றித் தொழு தென்ற பொருடருமேறுமுனர்க.

உன்பது தம் இயம் தொடுத்த ஓம்புமின்—சிறிது தம்முடைய வாச்சியங்களைத் தீண்டுதலைக் காப்பிராக; அதற்குக் காரணமென்னையெனின்,

[மயங்குதுளி, மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே:] அவன் மல்லல் வெற்பு மயங்கு தளி மாரி தலையும்—அவனது வளவிய நயிர மென்னுமலை மயங்கின துளியையுடைய மழையை இடைவிடாமற்பெய்யாநிற்கும்;

என்றதனாற்பயன்: வாச்சியங்களுக்கென்து துமக்கும் போதலரிதென்பதாம்.

[அலகை யன்ன வென்வோப் பீலிச், கலவ மஞ்ஞை சுட்டியிற் தளரினும்:]

அலகை அன்ன வென் வோப் பீலி மஞ்ஞை—பலகதையையொத்த வெள்ளிய வேரினையுடைய பீலியையுடைய மயில்,

சுட்டியில் கலவம் தளரினும்—அக்காட்டிடத்தே ஆடுதற்குவிரித்த கலாபத்தி னது பாரத்தாலே ஆடியபோத்து நிற்பினும்,

[கடும்பறைக் கொடியர் மகாஅ ரன்ன, கடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுள னினும்:]

கடுங்கழைக் கொம்பர்—கொடிய மூங்கிலின் கவடுகளிலே,

கடும்பறைக் கொடியர் மகாஅர் அன்ன கடுவன் உகளினும்—கடிய பறையினை யுடைய கூத்தருடைய பிள்ளைகையொத்த கடுவன்பாயினும்,

[நேர்கொ ணெவெனா நேமியிற் றொடுத்த, சூர்புக லடுக்கத்துப் பிரசங் கா னினும்:]

நேர் கொள் கெடுவனாச் சூர் புகல் அடுக்கத்து—செவ்வையைத் தன்னிடத்தே கொண்ட கொடியமலையிற் றெய்வம் விரும்பின பக்கமலையிலே,

நேமியின் தொடுத்த பிரசம் காணினும்—தேருருள்போல்வைத்த தேனிராலைக் காணினும்,

[கொரேரென நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று, கிணாசெலன் மெல்லடி நெறி மாறு படுகுவிர்:]

கொரேரென நோக்கல் உரித்தன்று—கெடுப்பார்த்தல் துமக்குரியதொழில்ன்று; அதற்குக்காரணமென்னையெனின்,

மெல்லடி கிணா செலல் நெறி மாறுபடுகுவிர்—மெல்லிய அடியாலே கிணாத் துச் செல்லுதலையுடைய வழிதப்புவிர்;

ஓம்புமின்—ஆதலால் அங்ஙனநோக்குதலைப் பாதுகாப்பீர்;

இதுவும் ஆற்றினதருமைகூறிற்று.

வரை சேர் வகுத்தின் கானத்தப் படினே—மலையைச்சேர்ந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தேசெல்லின்,

[சமுதிற் சேனோ னெவொடு போகி, யழுதி னன்ன வானினஞ் செருக்கி, சி றப்புண் கூர்ந்த கிலத்தின் மருப்பி, நெந்ெடக் கிடந்த விரும்பினா னொருத்தி, னிரு

மணித் தன்ன வெனம் காணின், முனிகழை யிசைந்த காடுபடு தீயி, னளிபுகை கமழா திருவிளிர் மிசைந்த:]

சுழுதிற் சேனேன் திறப்புண் கூர்ந்த வலொந் போலி நெற்கெடக் கிடத்த வனம்—மணியின்மேலிருந்த யானைமுழுவியவற்றிற்சுட்டாநடைன் எய்த மருமத்திற் புன்மரு அஞ்சு கலையாமாள் அன்போடு பப்பாவி நெற்கெடக்கிடந்த பன்றி,

நிலம் தின் மடப்பின் சுழுதின் அன்ன வால் நிணம் செருக்கி இரும்பினர் எந்நிறம் இரும் துணித்தின் எனம்—சுழங்குகை அகழ்த்துநினைகையினாலே மண் மண் நன்றிய்க் கொம்பினையும் செய்வியுதினெயொத்த வெள்ளியநிணம் செருக்கும் பாடு விசகுந் கலையாமாள் தந்தாய் சுழுத்தினையாமுடைய கிருள் சுற்றுக்கிடந்தார் போன்ற எனம்,

செருக்கவெனத்திரிக்ச.

எனம் காணின் முனி கழை யிசைந்த காடு படு தீயின் நளி புகை கமழாது இரு விளிர் மிசைந்து -பன்றிபயக்கண்டராயின் உவந்தமுங்நில் தம்மிலிசைத்ததனாற் பித்த வடெட்டுமுண்டாவிபடுதினாலே செறிந் புகைகாளுமல் வக்கி மயிர்போகச் சேயித் தின்று,

[தனதற் துணிந்த மணிமரு படனணிக், குவணியம் பைஞ்சுனை யசையிடப் பருதி:] குவணி அம் பைஞ்சுனை தான் அறத் துணிந்த மணி மறன் தெண்ணீர் அசை கிடப் பருதி—குவணியால் அழகிய பசியகிறத்தவாகிய சினையில் கலக்கமறத்தெளிந்த பரிசெனத் தமருளுத் தெளிந்தநீர் வறியில் இனப்புத்திருப்படி குடித்து,

அசையு - விகாரம்.

[பருத்துப் பருக்கொண்ட பருஉக்கட் பொதியினிர்:] பருஉக்கண் பதம் மிகுத் துக் கொண்ட பொதியினிர்—பருத்த இடத்தையுடைய தசையாகியவுணவை முழு அத்தின்னால மிகுத்தவைத்துக்கட்டிக்கொண்ட பொதியின்சுமையினையுடையாய்,

புள்ளை போகிய புண்டி மகாரோடு—வளை கையினின்றும்போதற்குக் காரண மான கிடத்த தனியினையுடைய பின்னாகட்டோடே,

பின்னப்பெற்றால் வளையிடாராகலின், வளைபோதற்குப் பின்னாகாரணமாயினார்.

[அத்திட கழித லோம்பி யாற்றது, மில்புக் கன்ன கல்லனை வதிமின்:] இடை கழிதல் ஒம்பி ஆற்ற தம் இல் புக்கன்ன கல் அனா அற்கு வதிமின்—அவ்விடத்திற் போதலைப்பரிசுரித்து வதிவிடத்தனவாகிய தம்மில்லிலே புக்காலொத்த கன்முறையுக் கனிலே இராக்காலத்துத் தங்குவர்;

இவ்வித அசையுதற்புலமும் வல்கிபுஞ் சேரக்கூறிற்று.

காணத்தப்படிந் (உசஉ) மிசைந்த (உசக) பருதிப் (உருச) பொதியினிராய் (உருஉ) மகாரோடே (உருக) கழிதலோம்பி அற்கு (உருச) வதிமின் (உருடு) என்க.

அந் சேர்ந்த அல்கி அசைதல் ஒம்பி—இராக்காலத்திற்கு எல்லாருங்கூடித்தங்கி இனப்பாதி,

வான் கண் யிரிந்த விடியல் ஏற்றெழுந்த—வானிடத்தே ஞாயிற்றின்கதிர் யிரிந்த விடியற்காலத்தே துயிலுணர்ந்தெழுந்த,

கான் அகப்பட்ட செச்செறித் கொண்மின்—காட்டிடத்தேகிடந்த செவ்விய டெ தியைப் போலாக;

யங்ஙன் டன் டன் வகன் டன் யங்ஙன், மைந்துமலி கினத்த களி. மதன் துக் குத், துஞ்சுமரங் கங்கு மாகணம் விலங்கி, யிகத்தொட் கமழும் பூவு முண்டோ, மறத்தமை கல்லாப் பழனு முற்றத்து, பெரும்பயங் சுழியினு மாந்தர் தன்னு, நிரங் கால் வியும் பெருமரக் குழாமும்.]

அகன் பை அம் கன் மைத்து மலி கினத்த களி. மதன் அழிக்கும் துஞ்சு மரம் கடுக்கும் மாகணம் விலங்கி — அகன்றபடத்தினையும் அழியகண்ணினையுமுடைய வலியிருகின்ற கினத்தவாகிய யானைவலியைக்கொடுத்துவிழங்கும் விழுந்தகிடக்கின் ற பெருமரங்கனையொக்கும் பெரும்பாம்புகிடக்கின்ற வழியைவிலங்கி,

பெரும்பயம் சுழியினும் ஊழ் இறந்து இகந்து சேன் கமழும் பூவும் உண்டோர் மாந்து அமைகல்லாப் பழனும் மாந்தர் தன்னார் — அவற்றாற்றொன்றும் பெரியபயன் சொள்ளாமற்போகிறும் முற்காலமடிப்பட்டுப்போந்த முறைமையைக்கடந்து தாம் கிற்றின்ற இடத்தைக்கடந்து தூரியநிலத்தைச்சென்றாறும் பூவையும் தகர்ந்தவர் மறந்து உயிர்வாழ்தலாற்றாத பழங்கனையும் தெய்வங்களைன்றி மானிடர் அனுகாராகையினாலே,

ஊழிறந்து தன்னொண்க.

இரு கால் வியும் பழனும் கயம் கண்டன்ன பெரு மரக்குழாமும் — நீளுங்கரம் பையுடைய அப்பூக்களையும் பழத்தையும் குளத்தைக்கண்டாற்போலும் குளிர்ச்சியை யுடைய பெரியமரக்குழாத்தினையும்,

[கிடனும் வலனு கினையினிர் கோக்கிக், குறியறித் தவைபவை குறுகாது சுழி மின்:] கினையினிர் குறியறித்து கிடனும் வலனும் கோக்கி அவைஅவை குறுகாது சுழியின் — யான்கடையதனைகினைத்து அவற்றின்குற்களையறித்து இடத்தினும்வலத் தினுள்பார்த்த அவையிற்றை அவையிற்றை அனுகாமற் போவீர்;

விலங்கி கோக்கிக் குறுகாது சுழிமன்னென்க.

இது கோடுகூறிற்ற.

கோடு பல முரஞ்சிய கோணி ஆலத்துக் கூடு ஆயத்தன்ன குரல் புணர் புள் ளின் — கொம்புகள்பலவுமுற் றிய பழத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்டதாகிய ஆலமாத திடத்தே கூடின பலவாச்சியங்கனையொத்த பனவோசையங்கூ டின பறவைத்திரனா யுடைய நாடு (உஎ௦) மென்க.

காடு காண் கனந்தலை மென்மெல அன்னின் — காடுகனையெல்லாம் காணலா யிருக்கின்ற அகன்ற இடத்தையுடைய மலையை மென்மெல்லப்போவீர்;

கனந்தலை - ஆகுபெயர்.

மா சிழற் பட்ட மரம் பயில் இறுதியின் — பெரியசிழனுண்டான மரம்பெருகுகினை குறுங்காட்டாலே,

ஞாயிறு தெருகு மரக் கனந்தலை: மரக் குயிலு தெருகு கனந்தலை — ஆகா யத்திறந்திரிபம் ஞாயிறு கடப்பதாத அகன்ற இடத்தையுடைய குன்றம் (உ௮௫),

தெளம் மரனும் அமைமயமாயினும் இறுதி வன்சிலையர் மாதேபு கொட்கும் குறையும் மருகும் குன்றத்தப் படினே — திசைதெரியாமன்மயங்கும் கிராக்காலமா யினும் முறிபாத வலியலியையுடையமாய் விலங்குகொத்தகன்று சுழன்றுதிரியும் குர லுமுட்படமயங்குங் குன்றத்தத் திகக்கச்செல்லின்,

[அகஸ்சுட் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென, வியங்க லொம்பிது மியங்க டொடு மின்:] மியங்கல் ழம்மி அகன் கன் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென தும் இயங்கல் தொடுமின்—அய்வழியைப் போதலைப் பரிகரித்து அகன்ற இடத்தையுடைய பாறையிலே குவிந்து கல்லென்றுமோசைபட தம்முடைய வாச்சியங்களை வாசிப்பீராக;

பாடு இன் அருயிப் பயம் கெழு மிள்சைக் காடு காத்தறையும் கானவர் உள ரோ—ஐகையினிதாய் அருகியின்பயன்பொருந், சிவ உச்சிமலையிலே காட்டைக்காத் திருக்கும் கானவர் பலருமுளர்;

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

சிலைத் தறை வழியே மதன் அழி மாக்கள் புனற் படு பூசலின்—சிலையாய்ப் போந்துறையைத்தப்பி ஆழத்திலேபுக்க வலியழிந்தமாக்கள் புனலிலேயழுந்துகின்ற வருத்தம்வந்து வினாத்தெடுப்பாணாப்போல,

[வினாத்தவல் லெப்தி, யுண்டற் கினிய பழனாங் கண்டோர், மலைதற் கினிய பூவும் காட்டி, யுற கிரம்பிய வாறவர் முத்தற, தம்மி னெஞ்சத் தவலம் வீட, விய் மென் கெம்போ டினிய ராகுவர்:]

கெஞ்சத்து அவலம் வீட வினாத்து வல்லெப்தி—திசைமயக்கநாற்கலங்கி அறி வழித்த கெஞ்சிற்கேடு போம்படி ஏழிக் கடுகவந்துசேர்ந்து,

உண்டற்கு இனிய பழனாங் கண்டோர் மலைதற்கு இனிய பூவும் காட்டி—எல்லா ருமுண்டற் கினியவாகிய பழங்கனையும் கண்டவர்கள் குறிதற்கினியவாகிய பூக்களையும் அமக்குக்காட்டி, நீர் அவற்றைகாந்நீர்ப்பு,

அவர் ஊறு கிரம்பிய ஆறு முத்தற—அக்கானவர் இடையூறுமிக்கவழியை தமக் குமுற்படப் போசையினாலே,

தம்மின் இம்மென் கெம்போடு இனியிராகுவர்—தம்முடைய இம்மென்னு மோசையையுடைய சுற்றத்தோடே மனமெழுவீர்;

அறிஞர் கூறிய மாதிரம் கைக்கொள்பு—திசைமயக்கநாடியறிவார் கூறிய திசையையுட்கொண்டு,

[குறியவு கெடியவு முழிழிபு புதுவோர், கோக்கினும் பணிக்கு நோய்கூ ரடுக் கத்து]

புதுவோர் கோக்கினும் பணிக்கும் நோய் கூர் அடுக்கத்து—புதியமாந்தர் கண் ணுனோக்கினுந் தலையிடுக்கும் நோய்மிக்க பக்கமலையிடத்து,

குறியவும் கெடியவும் ஊழ் இழிபு—குறியனவும் கெடியனவுமாகிய குவடுகளை முறைமைப்பட இழிந்து,

அலர் தாய வரி சிதல் அசையினிர் இருப்பின்—பூப்பாந்த பலவரிகளையுடைய வாகிய சிதலிலே இடைத்திருப்பின்,

பல திறம் பெயர்பவை கெட்டுவா—பலகூறபாடுகளையுடையவாய் எழுகின்ற டுகைகளைக் கேட்பீர்;

மாதோ - அசை.

கலை தொடு பெரும்பதம் புண்கூர்ந்து ஊறலின்—முகக்கலையோண்டின டெய் யணாப்பதம் பண்டக்குத் தேனாறுகையினாலே,

மலைமுழுதம் கமழும் மாதிரத்தோறும்—மலைமுழுதம் அத்தேனாறுந் திசைக் கோறும்.

[அருவி அகரும் வானா மகளிர், வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறும், தெரியிமிழ் கொண்டதும் மியம்போ லின்னிசை:] வாங்குபு வருவிசை தவிராது இமிழ் கொண்ட அருவி அகரும் வான் அரமகளிர் குடைதொறும் தும் இயம் போல் தெரி இன்னிசை—உள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு வருகின்ற விசைதவிராது ஒலித்தலைக்கொண்ட அருவியையாடும் தெய்வமகளிர் அதனைக் கையாற்றுகுடையும், தோறும் தும்முடைய வாச்சியங்களைப்போல் தாளந்தெரிநின்ற இனியவோசையும்,

[இலங்கேந்து மருப்பி னினம்பிரி யொருத்தல், விலங்கன் மீயிசைப் பணைவக் கானவர், புலம்புக் குன்றும் புரிவளைப் பூசல்:]

விலங்கன் மீயிசைப் பணைவக் கானவர் புலம் புக்கு உன்றும்—மலையின்மே லிட்டபரணிற் கானவர் தினைப்புனத்தைப் புகுத்துதின்னும்,

இலங்கு எந்து மருப்பின் இனம் பிரி ஒருத்தல் புரி வளைப் பூசல்—விளங்குகின்ற எந்தின கொம்பையுடைய தன்னினத்தைப்பிரிந்த யானைத்தலைவனைப் பிடித்தற்கு விரும்பின வளைத்தலையுடைய ஆரவாரமும்,

[சேயனைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி, நெய்தெற விழுக்கிய கானவ ரழுகை:] சேய் அனைப் பள்ளி எய் எஃகு உறு முள்ளின் தெற விழுக்கிய கானவர் அழுகை—நெடிய முழையாகிய இருப்பிடத்திறங்கும் எய்ப்பன்றி தனதுகூர்மையுறுகின்ற முள்ளால் எய்துகொல்லுகையினாலே பட்ட கானவரழுகின்ற அழுகையும்,

[கொடுவரி பாய்ந்தெனக் கொழுநர் மார்பி, நெடுவெரி விழுப்புண் டணிமார் காப் பென, வறல்வாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாடல்:] கொழுநர் மார்பில் கொடுவரி பாய்ந்தென நெடு வெரி விழுப்புண் தணிமார் காப்பென அறல் வாழ் கூந்தல் கொடிச்சியர் பாடல்—தங்கணவர்மார்பிலே புலிபாய்ந்ததாகப் பட்ட நெடிய பிளத்தலையுடைய சீரியபுண்ணை ஆற்றுதற்குக் காவலென்றுகருதி அறல்வீற்றிருந்த மயிரினையுடைய கொடிச்சியர்பாடும் பாட்டாலெழுந்த ஓசையும்,

தலை நான் பூத்த பொன் இனா வேக்கை மலைமார் இடேம் ஏமப் பூசல்—முத னாளிலேபூத்த பொன்போலுங்கொத்தினையுடைய வேக்கைப்பூவைச்சூடுதற்கு மகளிர் புலிபுலியென்றகூப்பிடம் ஏமத்தையுடைய ஆரவாரமும்,

வேக்கைவளைந்து பூவைக்கொடுத்தலின், அச்சந்தீர்த பூசலென்றார்.

கன்று அனைப் பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி—கன்று வயிற்றிலேயுண்டான மெல்லியதலையினையுடைய மடப்பத்தையுடையபிடியை,

வலிக்கு வரம்பாகிய கணவன் ஒம்பலின்—வலிக்கு ஓடொல்லையாகிய களிற்று கவழத்தேடிக்கொடுத்தப் பாதுகாத்துப் போகையினாலே,

ஒன் கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தென—அப்போக்கினைக்குறித்து ஒளித்திருந்து ஒன்றிய சிறத்தையுடைய வலியுபுலி பாய்ந்ததாக,

கிளையொடு நெடு வளை இயம்பும் இடி உமிழ் தழங்கு குரல்—அப்பிடி தன்சுற்றத்தோடே நெடியமலையிடத்தேகூப்பிடம் இடியோசைபோலும் முழங்குங்குரலும்,

இடியுமிழ்ந்த ஓசையை ஆகுபெயரான் உமிழ் என்றார்.

கைக் கோள் மறந்த கருவிரல் மந்தி—பார்ப்பைத் தன்னைகையாற்றமுவிக்கோடலை மறந்த கரியவிரலையுடையமந்தி,

அரு விடர் பிழ்ந்த தன் கல்லாப்பார்ப்பிற்கு—எடுத்தற்கரிய ஆழ்ந்த முழையிலேவீழ்ந்திறந்த தன்குட்டிக்கு,

கல்லாமை - தனக்குரியதொழிலைக் கல்லாமை.

முறி மெய் யாக்கைக் கிடையொலி துவன்றிக் கிறமை உற்ற கடியாப் பூசல்—
தனிநாமெய்த்துவளர்ந்த வடிவியையுடைய சுற்றத்தோடேநெருங்கி நோய்மீக்க வினக்
கப்படாத ஆரவாரமும்,

மந்தி பார்ப்பிர்குத் துவன்றிக் கிறமையுற்ற பூசலென்க.

கலை கை அற்ற காண்பு இன் செடு வரை கலை பெய்து இட்ட மால்பு நெறி
யாற—முருகம்பலி ஏறமுடியாதென்று செயலற்ற காட்சியினிய உயர்ந்தவனாயிலே
கலைபெறுண்டாகக் கூட்டிகூட்ட கண்ணெனினிய வழியாகச்சென்று,

பெரும்பயன் தொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை—பெரியபயனுண்டாகத் தேனித்
திரட்டிவைத்த தேனையழித்துக்கொண்ட கொள்ளையாலுண்டான ஆரவாரமும்,

[அருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை, திருந்துவே லண்ணற்கு விருத்திறை
சான்மென:]

திருந்து வேல் அண்ணற்கு விருத்த இறை சான்மென—திருந்தும்வேலினையுடைய
நன்னனுக்குப் புதிதாகக்கொடுத்தற்கு இவற்றிற்கைக்கொண்டபொருள்கள்
அமையுமெனக் கருதிச்சென்று,

அரு குறம்பு எறிந்த கானவர் உவகை—அழித்தற்கரிய குறம்புகளையழித்த கா
னவர் மழிச்சிவிலுண்டான ஆரவாரமும்,

நறவு காட்செய்த குறவர் தம் பெண்டிரோடு மான் தோற் கிறபறை கல்லெ
னக் கறங்க வான் தோய் மீயிசை அயரும் குரவை—நறவை நாட்காலத்தேகுடித்த
குறவர் தம்பெண்டிரோடேகூடி மான்மேல்போர்த்த கிறபறை கல்லென்னுமோசை
படவொலிப்ப வாளைத்தீண்டும் உச்சிமீயிலேயாடுங் குரவைக்கூத்திறாவாரமும்,

[கல்லெழி னெடுத்தே ரியவுவர் தன்ன, கல்யா னெலிக்கும் விடர்முழங் கிரங்கி
சை:] கல் எழில் செத்தேர் இயவு வந்தன்ன ஒலிக்கும் கல் யாறு விடர் முழங்கு
இரங்கு இசை—கல்ல அழகினையுடைய நெடியதேர்கள் வழியிலே ஒடிவந்ததன்மைய
வாக ஒலிக்கும் கல்லின்மேல்வரும் யாறுகள் முழைஞ்சுகளிலேவீழ்ந்து மாறாதொலித்
தும் ஒசையும்,

செடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்த உரவுச் சினம் தனித்துப் பெரு வெளிற்
பிணிமார் விரவு மொழி பயிற்றும் பாகர் ஒதை—காட்டாற்றின் நெடியசுழியிலே
வீழ்ந்து அகப்பட்ட தறுகண்மையையுடைய யானையினது வலிய சினத்தைத் தனி
யப்பண்ணிப் பெரியகம்பத்திலே சேர்த்தற்குத் தமதேவந்ருழியைச்செய்தற்குக்கா
ரணமான பேச்சுக்களைப்பேசி அவற்றிலே பயிலப்பண்ணும் பாகருடைய ஆரவாரமும்,

ஒலி கழைத் தட்டை புடையுநர் புனத்தொறும் கிளி கடி மகளிர் விலி பதி
பூசல்—ஒலிக்கும் முங்கிலாந்தெய்த தட்டையைப்புடைத்துப் புனங்கடோறும் கிளி
யையோட்டுகின்ற மகளிர்கூப்பித்தெலாற்பிறந்த ஆரவாரமும்,

இனத்தின் திரிந்த துளங்கு திமில் கல்லேறு—கனையினின்றும்பெயர்ந்த அசை
யும் குட்டேற்றினையுடைய இடபமும்,

மலைத் தலை வந்த மனாயான் கதழ் விடை—எக்காலமும் போர்செய்து போர்த்
தொழில் தன்னிடத்திலேகைவந்த மனாயானினது வினைந்த ஏறும்,

[மாறா மைத்தி னுறுபடத் தாக்கிக், கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைத் தார்ப்
ப, உள்ளிதழ்க் குளையுந் குறிஞ்சியும் குழைய, கல்லேறு பொருஉங் கல்லென்
கம்பலை:]

கோவலர் குறவரோடு ஒருங்கு இயைந்து ஆர்ப்ப—மூல்கிலத்திற்கோவலரும் குறிஞ்சிலத்திற்குறவரும் சேரக்கூடி வென்றதன்வெற்றிதோன்ற ஆரவாரிக் கும்படி,

மாறு மைத்தின் ஊறு படத் தாக்கிப் பொருடும் கல்லென் கம்பலை—முதுகிடாத வலியுடனே புண்ணுண்டாம்படி முட்டிப்பொருடும் கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய ஆரவாரமும்,

ஏறும் விடையும் ஆர்ப்பப் பொருடும் கம்பலையென்க.

நல்லேறு வள் இதழ்க் குளவியும் குறிஞ்சியும் குழையப் பொருடும் கம்பலை—எருமையேறகள் வளவிய இதழையுடைய குளவியும் குறிஞ்சியும் வாடும்படி தம்மிற் பொருகின்ற ஆரவாரமும்,

[காந்தட் டெப்பிற் கமழ்மட லோச்சி, வன்கோட் பலவின் களைவினை நிம்பழ, முண்டிடு மிச்சிற் காழ்பயன் கொண்மார், கன்றகடாஅ புறக்கு மகாஅ ரோதை:]

வன் கோட் பலவின் வினை நிம்பழம் களை உண்டு படு மிச்சிற் காழ் பயன் கொண் மார்—வளவிய குலைகளையுடைய பலாவினது முற்றின இளிய பழத்திற்குளையை விரும்பினோல்லாரும் தின்று கீழ்வீழ்த்துகிடக்கும் மிகையான பழத்தின்விதை யைப் பயன்கோடற்கு,

கன்று காந்தள் துடுப்பிற் கமழ் மடல் ஒச்சிக் கடாவுறுக்கும் மகார் ஒதை—கன்றகளைப்பினைத்துக் காந்தளினது துடுப்புப்போலும் கமழுகின்ற மடலாலேயடித் துக் கடாவிடும் பிள்ளைகளுடைய ஆரவாரமும்,

* [மழைகள் டன்ன வால்தொறு நெளோனா:]

[கழைகள் ணுடைக்குங் கரும்பினைத்தமும்:] கரும்பின் கழை கண்ணுடைக் கும் ஏத்தமும்—கரும்பின்கோலைச் சாறுகொள்ளும் ஆவியினோசையும்,

தினை குறு மகளிர் இசை படு வளவியும்—தினையைக்குறகின்ற மகளிருடைய இசைமிருகின்ற ஠வன்னைப்பாட்டும்,

சேட்பும் மஞ்சளும் ஒம்பினர் காப்போர் பன்றிப் பறையும்—சேம்பையும் மஞ்ச னையும்விதைத்த வனாந்தர்பின்பு பன்றி மிழங்கழாமற் காப்போருடைய பன்றிக்குக் கொட்டும் பறையோசையும்,

குன்றகச் சிலம்பும்—இவ்வோசைகளான் மலையிடத்தேழும் எதிரொலியும்,

என்ற இவ்வனைத்தும்—என்று யான்கூறிய எல்லாவோசைகளும்,

[இயைந்தொருங் கீண்டி:] ஒருங்கு இயைந்து ஈண்டி—சேரப்பொருந்தித் திர ளப்பட்டு,

[அவலவு மிசையவுந் துவன்றிப் பலவுடண்:] அவலவும் மிசையவும் பல உடன் துவன்றி—தாழ்வரையிலுள்ளனவும் உச்சிமலையிலுள்ளனவுமாகிய ஒழிந்த பலயோ சைகளும் நெருங்குகையினாலே,

[அலகைத் தவிர்த்த வெண்ணருந் திறத்த, மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்ப:] எண்ணரு திறத்த அலகைத் தவிர்த்த மலை படு கடாம் மாதிரத்து இயம்ப—எண்ணு

* இதற்குறாகேடைத்திலது.

† வன்னைப்பாட்டு - உலக்கைப்பாட்டு.

தற்கரிதானிய கூறபாட்டையுடையவாகையினாலே எண்ணியொழிந்த மலையகனிய யானைக்குண்டாகின்றவொலி திசைகளெல்லாமொலிப்ப,

கடாம் - ஆகுபெயராய் அதனாற்பிறந்த ஓசையைபுணர்த்திற்று.

வரி கிழலிருப்பின் (உக௦), இன்னிசையும் (உக௧) பூசலும் (உக௨) அமுலையும் (க௦௧) பாடலும் (க௦௨) பூசலும் (க௦௩) குாலும் (க௧௦) பூசலும் (க௧௧) கொள்ளையும் (க௧௨) உவலையும் (க௧௩) குாலையும் (க௧௪) இசையும் (க௧௫) ஓதையும் (க௧௬) பூசலும் (க௧௭) கம்பலையும் (க௧௮) ஓதையும் (க௧௯) ஏத்தமும் (க௨௦) வள்ளியும் (க௨௧) பறையும் (க௨௨) என்றிய்யினைத்தும் (க௨௩) குன்றகச்சிலம்பும் (க௨௪) ஒருங்கையுநீண்டப்பட்டி (க௨௫) ஒழிந்த ஓசைகளுந் துவன்றகையினாலே (க௨௬) மலையகனிய யானைக்குண்டாகின்ற வொலி (க௨௭) பலதிறம்பெயர்ப்பவை (உக௧) மாதிரத்தியர்ப்ப (க௨௨) அவற்றைக்கேட்குவி (உக௩) னொழுடிக்க.

இருப்பிற் (உக௦) கேட்குவி (உக௧) னொன்க.

மலைக்கு யானையைபுலயித்து அதன்கட்பிறந்தவோசையைக் கடாமெனச் சிறப் பித்தவதனால் இப்பாட்டிற்கு மலைபடுகடாமென்று பெயர்கூறினார்.

[குருஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர், முழவுத்துவி லறியா வியலு ளாங்கன், விழவி னற்றவன் விபன்கன் வெற்பே:]

அவன் விபன் கன் வெற்பு—அக்கன்னனுடைய அகன்றவிடத்தையுடைய மலை,

குருஉக் கன் பிணையல் கோதை மகளிர் — பலதிறம்பொருந்தின இடத்தை யுடைத்தானிய பிணைத்தலையுடைய மாலையினையுடையமகளிர். ஆடற்கேற்ற,

முழவு துயில் அறியா வியலு ளாங்கன் விழவின் அற்று—முழவு கன்னுநக்க மறியாத அகன்ற ஊரிடத்தக்கொண்ட திருநாடுமொத்துச் சிறந்திருக்கும்;

கன் தண்ணெனக் கண்டும் கேட்டும் உண்டற்கு இனியபல பாராட்டியும்— காண்டற்கினியவற்றைக் கன்னுளிரக்கண்டும் கேட்கப்படுவனவற்றைச் செவிஞரி ரக்கேட்டும் உண்டற்கினிய உணவுகளைக் கொண்டாடியுண்டும்,

[இன்னும் வருவ தாக நமக்கெனத், தொன்முறை மரபினி ராகி:] நமக்கு இன் னும் வருவதாக எனத் தொல் முறை மரபினிராகி—நமக்கு மேலும் இத்துகாச்சி உண்டாவதாகவென்று வரும்பிப் பழையவுறவான மக்களைப்போலும் முறைமையினை யுடையிராய்ச் சிலகாட்டி,

பல் மாண் செரு மிக்குப் புகலும் திரு ஆர் மார்பன்—பலவாய் மாட்சிமைப் பட்ட வஞ்சிமுதலியபொர்த்தொழில் மிக்குகடத்தலாலே உலகம்புகழும் திருமக ணிறைந்திருந்த மார்பினையுடைய கன்னனுடைய,

உரும் உரது கருவிய பெரு மலை பின்பட—உருமேறுமுழங்குந் தொகுதியை யுடைய பெரிய மலை துமக்குப்பின்னும்படி,

இதும்பூது கருவிய இன் குரல் விழவியர் நறுங் கார் அடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடி—அதிசயசெருக்கினை இனிய யாழையுடைய வறல்படவாமேகளிர் நறிய கரிய பக்கமலையிலே குறிஞ்சியென்றும்பண்ணப் பாட,

குரல் - ஆகுபெயர். பாடி - பாடவென்க.

உக தொழுஉப் பாலிப் பழிச்சினிர் கழியின்—நீரும் ஆண்டிறையுந் தெய்வங்க

கைக் கையாலேதொழுது எக்குறைமுடித்தால் நுமக்கு இவைதருதமென்று பரவுக்
கடன்பூண்டு வாழ்த்திப்போவீர்;

மரபினிராசுப் (௬௫௩) பாடிப் (௬௫௪) பழிச்சி (௬௫௫) மலை பிற்படக் (௬௫௬)
கழியின் (௬௫௭) என்க.

[மைபடு மாமலை பளுவலிற் பொங்கி:] பளுவலிற் பொங்கி மை படு மாமலை—
குன்முதிர்வதற்குமுன்பு எஃகுறு பஞ்சுபோலப் பொங்கிச்சென்று கார்காலம்வருமள
வும் மேகம்விடக்கும் பெரிய மலையிடத்தில்,

கை தோய்வு அன்ன கார் மழைத் தொழுதி—கை சென்றுபிடிக்குந் தன்மை
யையொத்த அனுகுதலையுடைய கரிய மேகத்திரன்,

துவல் அன்ன துவலை துவற்றலின்—வலியத் துவலிலொத்த துவலைகளைத்
துவகையினாலே,

தேளம் தேளும் கம்பரிக் கம்பொடு—திசைகளைத் துணிந்துகொள்ளமாட்
டாத கடிய செலவினையுடைய சுற்றத்தோடே,

காஅய்க் கொண்ட தும் இயந் தொய்படாமல்—காவிக்கொண்ட தும்முடைய
வாச்சியங்கள் கணையாதபடி,

குவல் அன்ன வீடரகம் புகுமின்—கிணறுகள்போன்ற முழைஞ்சுகளிடத்தே
புகுவீர்;

இரு கல் இகுப்பத்த இறு வணா சேராது—பெரிய கல்லினது திரட்சியினிடத்
து முறிந்துகின்ற மலைகளைச்சேராது,

[குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவத்த, நின்று கோக்கினுங் கண்வான் வெளவு,
மண்களை முழுவின் நிலக்கோல் கொண்டு, தண்டிகா லாகத் தளர்த லோம்பி, யூன்றி
னார் கழியி னூறுதவப் பலவே:]

நின்றுகண் கோக்கினும் வான் வெளவும் இடம் பட்ட குன்று—நின்று கண்ணுற்
பார்க்கினும் கண்ணினொளியைத் தன்னழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும் இடமுண்
டாகிய மலையில்,

உம்மை - அவற்றைநுகர மனத்தாற்கருதின் அம்மனத்தையும் வாங்கிக்கொள்ளு
மென எச்சவும்மை.

ஓரிடர் அழுவத்த னூறு தவப் பல—பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தைச்செய்யும்
குழிகளிடத்திப் பிறக்குமிடையூறுகள் மிகப்பல; அவற்றை,

மண் களை முழுவின் தலைத் தண்டு காலாகக் கொண்டு—மார்ச்சனைசெறிந்த முழ
வீடத்திற் காமரத்தை நுமக்குக் காலாக வாங்கிக்கொண்டு,

தளர்தல் ஒம்பிக் கோல் ஊன்றினார் கழியின்—அடி உள்ளேவிழுதலைப் பரிக
ரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊன்றிப்போவீர்;

அயில் காய்த்தன்ன கூர்ந் கற் பாறை—வேல்காய்ந்தாற்போலும் குமிழ்க்கூர்ங்
கற்களையுடைய பாறையில்,

வெயில் புறத்தருஉம் இன்னல் இயக்கத்து—குளிர்ச்சிவாராமல் வெயில் பாது
காக்கும் இன்னுமைசெய்யும் வழியிடத்திற் போம்பொழுது,

கதிர் இனம் தணிந்த அமையத்துக் கழியின்—நூயிறு இனமாநின் அத்திப்பொ
ழுதிலே போவீர்;

[உணர்செல வெறுத்தவவ விங்காச் சுற்றமொடு, புணர்தவ வயரிய மழைமருள்
பஃஞ்ஞ, லரசுகிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய:]

உலா சொல் வெறுத்த அவன் நீங்காச் சுற்றமொடு புரை தவ உயரிய மழை மருள் பல் தோல் அருப்பமும் உடைய—புகழ் பரக்கும்படி செறிந்த நன்னனுடைய நீங்காத படைத்தலெவரோடே உயர்ச்சிமிகவுயர்ந்த மேகமென்றமருளும் பல யானை த்மிரையுடைய அரசன்கொடும் அவ்வழியுடைய;

அரசு நிலைதளர்க்கும் அருப்பம்—பொரவந்த அரசர் நிலையுடைமையைக் கெடுக்குமான்,

பின்னி அன்ன பிணங்கு அரில் நுழை தொறும்—அவ்வரண்களிற் பின்னிரைத் தாலொத்த கொடிபிணங்கின கிறகாட்டையுடைய கிறியவழிகடோறும்,

முன்றோன் வாங்கிப் கடு விகைக் கணைக் கோல் இன் இசை நல் யாழ்ப் பத்தரும் விதிபிணி மண்ணார் முழுவின் கண்ணும் ஒம்பிக் கைபிணி விடாது பைபயக் கழி மின்—முன்போகின்றான் முகத்திலுடியாமல் வாங்கிவிட்ட கடியவிகைசையையுடைய நிரண்டகோல் இளிய வினையைத் தன்னிடத்தெனோண்ட நல்ல யாழின்பத்தரையும் வலித்தும்பட்டின மார்க்கொசெறிந்த முழுவின் கண்ணையும் கெடாதபடி காத்து அவனைக் கரம்பிடித்துக்கோடில் விடாதே மெல்லமெல்லப் போவீர்;

நாகோணனந்தலை (உள) முதல் இத்துணையும் மலைகறிற்று. இவ்விடத்து யாற்றின்தன்னையும் கோக்கறிநர்.

களிறு மலைத்தன்ன கங்குடி தறுகல்—யானைகள் தம்மிற்சேர்ந்து பொருதாலொத்த ஒன்றினிடத்தே ஒன்று கூடிநெருங்கின கல்விடத்தே,

தனி பொழி கானம் தலை தவப் பலவே—மழைபெய்கின்ற காடுகள் அவ்விடத்து மிப்பல;

ஒன்னுத் தெய்வர் உலையிடத்து ஆர்த்தென நல்வழிக் கொடுத்த நானுடை மறவர்—ஏவல்பொருத்தாத பகைவர் முதுகிட்டவளவிலே தமதுவெற்றிதோன்ற ஆரவாரித்தாராக, அதுபொருமல் இவ்விடம் உயிர்கொடுத்தற்கு நல்லகாலமென்று மீண்டு உயிர்க்கொடுத்த நாணத்தையுடைய மறவருடைய,

செல்லா நல் இசைப் பெயரொடு நட்ட கீல் ஏக கவலை என்னு மிகப் பலவே—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய பெயர்களை எழுதிநட்டகற்கன் முதுகிட்டுப்போனவரை இசையும் பலவழிகள் என்னுதல் மிகும்படி பலவாயிருக்கும்;

இன்பு உற முரண்கை தும் பாட்டு விருப்பாகத் தொன்று ஒழுகும் மரபின் தும் மருப்பு இருத்தத் துணைமீன்—இன்பமிகுகின்ற தாளத்தினையுடைய தும்முடைய பாட்டு அந்நிகல்விற் றெய்வத்திற்கு விருப்பமாகப் பழமைநடக்கின்ற முறைமையினையுடைய தும்முடைய யாழைவாசித்து விளையப் போவீர்;

மருப்பு - ஆகுபெயர்.

பண்டி நற்கு அந்நாய் புலம் பெயர் புதலிர் சந்து நீலிப் புல் முடிந்து இரிமின்—முற்காலம் என்மையந்நயாத நிலைத்தை வழியறியாமற்போய் மீண்டுவந்த புதியவர்கள் பின்வருகின்றவர்க்கும் அவ்வாறுபோய் மீளாதபடி பலவழிகளுக்கடின சத்தியைக் கையாலேதடைத்து அடையாளமாக ஊகம்புல்லை முடிந்திட்டி வைப்பீர்;

நற்கு - என்னெவ்வாரம்.

கானம் பல (௩௫௮); ஒன்றிக் கல் (௩௮௬) நட்ட (௩௮௮) கவலை பல (௩௮௯); அக்கல்விற்ரு மருப்பிருத்தத் துணைமீன் (௩௯௦); அப்பொழுது புதலிர் (௩௯௨) புன்முடிந்திமி (௩௯௩) எனக்கூட்டுக.

செல்லும் தேஎத்து—சீங்கல் போம் தேஎத்திலே,

[பெயர்மருங் கறிமார், கல்லெறிந் தெழுதிய கல்லரை மராஅத்த, கடவு னோங்
பெ காடேச கவலை:]

கல் எறிந்து மருங்கு பெயர் அறிமார் எழுதிய கடவுள்—கல்லை இடந்தகொண்
டு அதனிடத்தித் இவ்வாறேபொருதுபட்ட இன்னுனென்ற அவன்பெயரை உலகம
றிவதற்கு எழுதிய கடவுள்,

கல் அரை மாரத்த கடவுள்—கல்ல அரையினாயுடைய மராத்திடத்தனவாயிய
கடவுள்,

என்றது - மராமாத்தினிழவிலே கட்ட கல்லென்றவாறு.

கடவுள் ஒங்கிய காடு எசு கவலை—அக்கடவுளின் தெய்வத்தன்மைமிக்க தன்
கொடுமையாற் பிறகாடுகையிலும் பலவழிகளில்,

[ஒட்டா தகன்றவொன்னுத் தெவ்வர், சுட்டினும் பணிக்குஞ் சுரந்தவப் பலவே:]

ஒட்டாது அகன்ற ஒன்னுத் தெவ்வர் சுரம் தவப்பலவே—நன்னனைப் பொருந்தா
தே நீங்கின அவன் ஏவற்குப் பொருந்தாத பகைவரிருக்கும் அருநிலங்கல் மிகப்பல;
இதனால் இகழுநரப்பினிக்கும் ஆற்றல் கூறினார்.

சுட்டினும் பணிக்கும் சுரம்— தத்தமூர்கனிலேயிருந்து கிளைப்பினும் தலைநடுக்கு
விக்குஞ் சுரம்,

தேம் பாய் கண்ணித் தேர் வீசு கவி கை ஒம்பா வன்னாற் படர்ந்திருமெனினை—
தேன்சொரிசின்ற கண்ணியினையும் தேரைச்செறுங் கொடுத்தகவிந்த கையினையுரு
டைய தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாத நன்னனைகினைத்துச் செல்கின்றோமெ
ன்ற கூறுவீராயின்,

[மேம்பட வெறுத்தவவன் றெஃநினை மூதூர், ஆங்கன மற்றே நம்ம னோர்க்
கே:] நம்மனோர்க்கு ஆங்கனம் மேம்பட வெறுத்த அவன் தொல் நினை மூதூர் அற்
று—நம்மையொக்கும் பரிசிலர்க்கு அப்பகைப்புலம் எல்லாநூர்களினும் மேலாம்படி
செல்வமுண்டான நன்னனுடைய பழைதாசிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தினையுடைய பழை
பலுர்களை யொக்கும்;

அசைவுழி அசைஇ அஞ்சாது கழிமின்—இளைத்தவிடத்தே யினைப்பாறி அஞ்சா
மற் போவீர்;

[புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்பினை யுள்ளிக், கலைகின்ற விளிக்குங் காண முழிற்
ந்து:] புலி உறவீழ் தன் பினை உள்ளி வெறுத்த கலை நின்ற யுள்ளிக்கும் காணம் ஊழ்
இறந்து—புலிபாங்கையினாலேபட்ட தன்பினைபை நினைத்து வெறுத்த கலைகின்ற
கூப்பிடம் அக்காட்டை முறைமைப்படப்போய்,

கிலை ஒலி வெரீஇய செங்கண் மகாவீடை—வில்லிணைசெக்கு வெருவின கில
த்தகண்ணையுடைய மகாயேறு,

தலை இதம்பு கதழும் நாறு கொடிப் புறவின்—மூப்பட்ட குறுங்காட்டிலே வீணா
ந்தோடும் நாறுகின்ற கொடிகையுடைய காட்டிடத்து,

வேறு புலம் படர்ந்த ஏறு உடை இனத்த வளை ஆன் திம்பால்—வேற்றுப்புல
ங்களிலே சென்றுமேய்த்த ஏற்றையுடைய கிளையிடத்தனவாகிய சங்குபோல் வெள்
ளிய பகக்களின் இளிய பாலை,

மினை சூழ் கோவலர் வனையோர் உவப்பத் தருவனர் சொரிதலின்—கிளையைக்
காவல் சூழ்கின்ற இடையர் வனையினையுடைய மகளிர் மனமெழும்படி கொண்டுவிந்து
சொரிக்கையினாலே,

[பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் தீர்ந்ததும், புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவியர்:] பலம் பெறு நசையொடு தும் பதிவயின் தீர்ந்த புலம்பு சேன் அகலப் புதுவியர் தருவியர்—பலத்தைப்பெறுவேண்டுமென்றும் ஆசையுடனே தும்முடைய னனி னின்றும் போந்த வருத்தம் விட்டு நீங்குகையிலே விருந்தாந்தன்மையை யுடைய ராகுவியர்;

[பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன, தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு வி னாடிக், கல்லின் கடத்திடைக் கடவி னினாக்கும், பல்யாட் டினரினா:] பகர் பல விரவு நெல்லின் அரி அன்ன தகர் விரவு துருவை வெள்ளையொடு வினாடிக் கல் லென் கடத்திடைக் கடலின் இனாக்கும் பல்யாட்டு இன ரினா—பண்டம்விற்றபலவு ங்கூடு நெல்லினரினியையொத்தனவாகக் கிடாய்விரவுகின்ற செம்மறித்திரன் வெங் யாட்டுடனோகலத்து கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய காட்டிடத்தே கடல்போ லையாலிக்கும் பல யாட்டினினங்கையுடைய திரள்களிலே,

பகர்நெல் - வினைத்தொகை.

எல்லினிர் புகினே—இராக்காலத்தை யுடையிராய்ச் செல்லின்,

மனத்தே அங்காலத்தைக் கருதுதலின், உடைமையாயிற்று.

பாலும் வீதவையும் பண்ணாது பெறுகுவியர்—பாலும் பாற்சோறும் துமக்கென்று சமையாமற் தமக்குச் சமைத்திருந்தவற்றைப் பெறுகுவியர்;

தும்மயிர் அடக்கிய சேக்கை அன்ன—மெல்லிய தலையிரினையுடைய சேன் மிட்ட படுக்கையையொத்த,

மெய் உரித்து இயற்றிய மிதி அதன் பள்ளி—ஆடுகளின் மெய்யையுரித்த ஒன் றுக்கத்தைத் தாங்கி நித்த தோற்படுக்கையிலே,

நீத் துணையாகச் சேந்தனார் கழிமின்—கொடியவிலங்குகள் வாராதபடி இடை யர் ஒளித்த நெருப்புத் துணையாகத் தங்கிப் போவியர்;

கூப்பிடு கடக்கும் கூர் நல் அம்பிற் கொடியிற் கூளியர் கூவை காணின்—கூப்பி டாத அய்வெல்லையைச் * கூவாநிற்கும் கூரிய நல்ல அம்பினையும் கொடியவில்லினை யுமுடைய நாடுகாக்கும் வேடருடைய திரளைக்கண்டராயின், அவர்களுக்கு,

படியோர்த் தேய்த்த பணிவு இல் ஆண்மைக் கொடியோன்கணவர் படர்ந்திரு மெனினே—தன்னை வணங்காதானா அழித்த தாழ்ச்சியில்லாத பகைவனாயானுத் தன்மையினையுடைய கண்ணினைநினைத்துப் போகின்றோமென்று கூறின,

கொடியோன்கணவன் - கொடியினையுடையோன் கணவன். இதனால் அவன்றே ய அப்புயிருகி கூறினார். இது கண்ணனென்றும் பொருட்டாய்நின்றது.

தடியும் கிழங்கும் தண்டினர் தரிஇ ஒம்புநர் அல்லது உடற்றுகர் இல்லை—தசை களையும் கிழங்குகளையும் தம்மை நலித்து தின்னப்பண்ணிப் பாதகாப்பாரல்லது வரு த்தவார்களில்லை; அவற்றைதகர்ந்து,

ஆக்கு பியம் கொண்டின்—அய்விடத்து அவர் போகச்சொன்னவழியை தும க்கு வழியாகக் கொண்டிபோவியர்;

அது அதன் பன்மை—அக்காட்டின் தன்மை அத்தன்மைத்தாயிருக்கும்;

தேம் பட மலர்ந்த மராகு; மெல் இனரும்—தே, பண்டாக மலர்ந்த மராயினது மெல்லிய பூக்கொத்தும்,

* கடவாநிற்குமென்றும் பாத்பேதமுண்டு.

உம்பல் அகைத்த ஓர் முயி ஆயும்—யாழ்முடித்த ஓர்ரிய தனிர்கொடியுடைய ஆச்சாவிற் பூவும்,

[தனிர்ரொடி மீட்டைத் தாமர் கண்ணி, திரங்கு மரநாநிற் பொலியக் குடி: திரங்கு மரநாநில் தனிர்ரொடி மீட்டைத் தாமர் கண்ணி பொலியக் குடி— உலர்ந்த மரநாநிலே தனிர்கனோடே கொஞ்சக்கட்டின விருப்பமருவின கண்ணியை அழகுபெறக் குடி,

முரம்பு கண் உடைந்த கடவை தன்னை—பருக்கையையுடைய மேட்டிலித த்ரிடம் விண்ட சிறுவழி மழைபெய்து குஞ்சுகையிலே,

உண்டனிர் அழகர் கொண்டனிர் கழியின்—அந்நீரைக்குடித்துக் குளித்து வழிக்குழுத்துகொண்டு போமின்;

[செய்வி வேங்கைப் பூவி னன்ன, வேய்கொளியி விதவை சொரித்த, கவல்வினை செல்வி னவனாயம் புனிங்குழ்:]

செய்வி வேங்கைப் பூவின் அன்ன அவளை—விடந்த பூக்களையுடைய வேங்கைப் பூவினைப்பொத்த திறத்தையுடைய அவளையிதை,

வேய் கொள் அரிசி—முற்றில் தன்னிடத்தே கொண்ட அரிசி,

கவல் வினை செல்வின் அரிசி—மேட்டிலிதத்தேய்கொந்த செல்வினரிசி,

சொரித்த விதவைப் புரிபங்குழ்—இவ்விதவைப் புரித்தகொத்த உலையிலே சொரிந்தாக்வின குழைந்த புரியங்குழை,

அற்கு இடை உழந்த அம் வருத்தம் விட—இராக்காலத்துக் காட்டி.டத்தப்பகற் பொழுதுவந்த அம்வருத்தம் போம்படி,

[அகலு ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய, புல்லேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறு குவிர்:] அங்கன் அகலன் கழி மீட்டைத்து இயற்றிய புல் வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்—அவ்விடத்து அகன்ற வரிடத்துக் கழிகளால் தெற்றிப்பண்ணின புல்லானவேய்த்த குடிக்கனிவிருக்கும் குடிக்கடோறும் பெறுகுவிர்;

கடைய அற்குப் பெறுகுவினைக.

[பொன்னறைத் தன்ன அண்ணை ரரிசி, வெண்ணைநித் தியற்றிய மாக்க னாமலை, தன்னெ னுண்ணிழு தள்ளி டாக, வசையினிர் சேப்பி னல்கறும் பெறுகுவிர்:]

அசையினிர் சேப்பின்—இளைப்பாறி அவ்விடத்தே சிலகாட்டங்குவீராயின்,

பொன் அறைத்தன்ன அண்ணை அரிசி வெண் எறித்து இயற்றிய மாக்க ளாமலை—பொன்னை நறுக்கிப்பலாத்த அண்ணைய ஒத்த அரிசியை வெண்மையெற்றந்தாக்க ளை கரிய இடத்தையுடைய சோற்றத்தடியை,

தன்னென் அன் இழுது உள்ளிடாக அல்கறும் பெறுகுவிர்—தன்னென்ற அண்ணிய செய்வழிதை உள்ளேயிட்டுள்ளும்படி நாட்டாறம் பெறுகுவிர்;

விசயம் கொழிர். சூழ் அன்ன—சருப்பக்கட்டியைக் கொழித்த பொடியை யொத்த,

உண்ணுநித் தடுத்த இடி அன் தவணை—தன்னை அளவாண் வெழுன்றை அகராமற் தடுத்த இடித்தலால் அண்ணிதாடிய திளைப்பிண்டியோடு,

சேப்பின் தவணையாட அமலையை இழுதுள்ளிடாக அல்கறும் பெறுகுவி ரென்.

நவவினயோடு என ஒடு விரிக்க.

நொய் மர விழுகின் னொழிந் மாட்டிப் பணி சேன் நீங்க இனிது உடன் துஞ்சி—
நொய் மரமாகிய விழுகாலாந்நின் கடைந்நொள்ளியை எரித்துப் பணி விட்டுநீங்கும்
படி இனிதாகச் சேர்த்துஞ்சி,

புலரி விடியப் புன் னுத்ததுக் கழற் றின்—இராக்காலநீங்குதலையுடைய விடியற்கா
லத்தே நிமித்தம்பார்த்தப் போலிர்;

புன்னோர்த்தென்றதற்குப் புட்கலின்ஞரல் கேட்டுப் போவ்ரென்றுமாம்.

இத்துனையும் கானமும், கானத்தாற்றினது கன்மையும், அசையுந்புலமும்,
வல்லியும் சேரக்கூறிஞர்.

புல் அரைக் காஞ்சி—புற்கென்ற அரையினையுடைய காஞ்சிமரத்தினையும்,

அளல் பொரு புதயின்—நீர்வந்து பொருகின்ற அறுகுக்கோடும்,

மெல் அவல்—மெல்லிய வினாநிலங்கனையும்,

[இருந்த ஐயந்தொறு கல்லியாழ்ப், பன்னுப்பெயர்த்த தன்ன சாவும் பன்னியும்,
பன்னு னிற்பினுஞ் சேந்தனீர்செவிலு, கன்பலவுடைத்தவன் தன்பனை நாடே:]

சாவும்—பொழில்கனையும்,

பன்னியும்—இடைச்சேரிகனையுமுடைய,

அவன் தன் பனை நாடே.—கன்னனுடைய குளிர்த்தமருத நிலந்தையடை
ய நாடு,

பன்னுள் நிழ்பினும் சேந்தனீர் செவிலும் இருந்த ஊர்தொறும்—பலதான்நிழி
னும் ஒருகாட்டங்கிப்போகினும் நீர் துகர்த்தக்குக் குடிநிங்காதிருந்த ஊர்கன்டோறும்,
கல்லியாழ் பன்னுப் பெயர்த்ததன்ன கன்பலவுடைத்து—கல்ல யாழின்பன்னை
மாறிவாசித்ததன்மையவாக கன்னுகிய பலபொருள்களை யுடைத்து;

காஞ்சிமருதவியவ் னை உடையகாதி ஊர்தோறும் கன்பலவுடைத்தென்க.

பன் னுன்றையொன்ருவ்வாத இனிதாயிருக்குமாறுபோல துகரும்பொருள்க
ளும் னுன்றையொன்ருவ்வா இனிமையுடையவென்றார்.

காண்பு மலி பழனங் கழைத் துழைஇ வலையோர் தந்த இரு சுவல் வாளை—கா
ண்புகொடுக்கின மருதநிலந்தைப் பூக்களுறவனாத்து ஆராய்ந்து வலையைவிசுவா
கொண்வெந்த பெரிய கழைத்தினையுடைய வானத்தடியை,

நிலையோர் இட்ட செதி ளான் துண்டிற் பிடிக்கை அன்ன செங்கண் வரால் து
டிக்கண் அன்ன குறையொடு விளைஇ—சூரிடத்தில் நிலபெற நின்றலையுடையோ
ரிட்ட கெடிய கயிற்றையுடைய துண்டிவிடப்பட்ட பிடியின்னகையையொத்த சிவந்த
கண்ணையுடைய வராலினது தடியின் கண்ணையொத்த தடியோடேசலந்த,

பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகனீர்—பகன்றைப்பூவார் செய்த கண்ணியை
யுடைய கன்வற்கும் வலையுடைய மகனீர்,

குெண்டி நடு செறவில் தாய்க்கண் வைத்த விவங்கல் அன்ன போர் ருதல்
தொண்டி வனம் செய் வினைஞர் வந்திசல்—குெண்டெனாடித்திரியும் செய்க்கருகில்
மேய்க்கிவந்தே விட்ட வலையிற் பொத்தபொக்கை அடியிலேவிழ அழித்துச் சாடவி
ட்டி உணர்ப்பதைவாட்டிக்கும் உழவி குெண்டி மூகத்ததாநிதக,

துளங்கு தகம்பு வாங்கிய பகம் பொறித் தேறல்—களிப்புமிகுதியால் அசையும்
மிடாயிலின்று வார்த்த பசிய மூலையாலாக்கின கட்டெளியை,

[இளங்கதிர் ஞாயிற்றும் களங்கடொறும் பெறுகுவீர்:] ஞாயிறு இளங்கதிர்
களங்கடொறும் பெறுகுவீர்—ஞாயிற்றினது க்கிய சபிற்கொறிக்குக்காலத்திலே
களங்கடொறும் பெறுகுவீர்;

வினோதர் வல்கிசல்காநிற்கப் பழையர்மகவர் வினோதித் தேறல்கல்காநிற்கப் பெ
றுகுவீர் என்க.

[முன்னரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண் சோறு, வண்டுபடக் கமழும் தேம்பாய்
கண்ணித், திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக், கண்டோர் மருள:]

வண்டு படக் கமழும் தேம் பாய் கண்ணித் தின் தேர் நன்னற்கும் அயினி சான்
மெனக் கண்டோர் மருள—வண்ட்படியும்படி நாலும் தேம்சொரிந்த கண்ணியினே
யும் தின்னிய தேரினையுமுடைய நன்னன்கும் உணவாதற்கமையுமென்று கண்
டோர்கன் மருளும்படி,

முன் அறித்து இயற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு—முன்னாக் கழித்தாக்கின
கொழுப்பால் வெள்ளியழித்தையுடைய தடிக்கையிட்ட வெள்ளிய சோற்றை,

வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தடிக்கை வெள்ளரியென்றார்; ஆகுபெயராக்கி.

கலம்புடன் அருந்தி—தஞ் சுற்றத்துடனே யுண்டு,

மருள இயற்றிய வென்க.

எருது எறி களமர் ஒதையொடு நல் யாழ் மருதம் பண்ணி அசையினிர் கழி
மின்—எருத்தையடிக்கின்ற உழவரோசையோடே கூடும்படி நல்லயாழை மருதத்
தைவாசித்த இளைப்பாறிப் போவீர்;

இத்தனையும் நாடுபடுவல்லியும் அசையுந்புலமும் சேரக்கூறினார்.

வென் கெல் அரிநர் தன்னுமை வெளிஇச் செங்கண் ஒருமை இனம் பிரி ஒருத்
தல் கனை செலல் முன்பொடு கழந்த வரல் போற்றி—வெள்ளிய கெல்லையறுப்
பார் கொட்டின பறையோசைக்கு வெருவிச் சிவந்த கண்ணையுடைய ஒருமைத்திரா
னைப் பிரிந்தகடா ஆரவாரிக்குஞ் செலவினையுடைய வலியோடே தம்மெல் வினாந்து
வருதலைப் பேணி,

வனை கலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலும் தனை செலல் தலைவாய் ஓவிறத்து வரிக்
கும்—குயவன்வனைகின்ற மட்கலத்திற் சக்கரம்போலக் குமிழி சுழன்றுதோன்றும்
வினாந்தசெலவினையுடைய வாய்த்தலையின் ஒழிவின்றி ஓடும் யாறு (சஎக),

காணுநர் வயாஅம் கட்டு இன் சேயாற்றின் யாணர் ஒரு ககைக் கொண்டனிர்
கழிமின்—காண்பார்விரும்புங் கட்கினிய சேயாற்றினது புதுவருவாயையுடைய ஒரு
ககையை வழியாகக்கொண்டு போவீர்;

வயாம் - ஈற்றுமிசையுசாம் மெய்யொடுக்கெட்டது. சேயாறு - அவ்வியாற்றின்
பெயர்.

[நிதியந் தஞ்சு சிவந்தோங்கு வணாப்பிற், பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழிஇ,
வியலிடம் பெளுஅ விழுப்பெரு சீயமத், தியாறெனக் கிடத்த தெருவிற் சாறென, விக
முநர் வெருடங் கவலை மறுநிற், கடலெனக் காரொன வொலிக்குஞ் சும்மையொடு,
மலைபென மழையென மாட மோங்கித், தனிதிர் காதவி னினிதமர்ந் தறையும், பனி
வார் காவிற் பல்வண் டிமிரு, கனிசேய்த் தன்றவன் பழுவிறன் முது:]

பல் மான்ட் இடமும் பனி மான் மான்—பலவன் னொலிக்கும் குளித்த டெ
டிய பொழில்லையும,

இதழும் வெகுளும் சிவந்திவங்கு களைப்பின்—கன்னனை இகழ்த்திருப்பான்
அஞ்சும் மிகவொங்கு மதிலையும்,

காறெனக் கொழிந்த டெ வெளம் காறென ஒலிக்கும் சுமையொழி வியல் இடம்
பெரு விழுப் பெரு கியாத்து—திருகொல்லும்படி. மாத்தர் பொருத்திக் கடலெ
னம் காறென ஒலிக்கும் தூவாக்கடாடே திரிதாற்கு அகன்ற இடம்பெருத சிறிய
பெரிய அங்காடித்தெருவினையும்,

கலை மறவின் பாடமுத்தன்மைமயமானது குறுத்தெருக்களையும்,

பலி எழுதுவதாய் பழங்கடி அணி நிற் காத்தின் இனிது அமர்ந்துவளையம்மா
டம் மலையென மழையென தரும்—காவினின்றும் பேதலையறியாத பழையகுடி
வெறுபவின்வாத கிஞ்சபத்தோடே. கன்னுதல்பொருத்தியிருக்கும் மாடங்கள் மலை
மேன மழையென ஒங்குகையினாலே,

யாதெனக் கிடந்த தெருவிற்—யாதென்றும்படி. இ. ந்த பெருந்தெருவினையும்,
இரண்டெருவின் பாடமுத் தெருவும் யாதும் களையும் போன்றவென்றார்.

பிரபம் அஞ்சும் அகன்ற படி கிதல் சூதார் கனி சேய்த்தன்று—காவினையும் மதி
வினையும் சியமத்தினையும் மறுகினையும் தெருவினையுமுடைய பொருட்டிடைக்கும்
அவன் பழைய வெற்றியையுடைய சூதார் மீசவும் துரிதன்றென்க.

இது மூதார்மலை கூறிற்று.

பொருத்தாத் தெருவிற் இருத்தலை துறையப் பருந்துபடக் கடக்கும் ஒன் வான் மற
வன்—கன்னனைப்பொருத்தாத பனைவருடைய கரிய தலைகள் துணியப் பருந்துகள்ம
யப் போனாலெல்லும் ஒன்றையொண்டடைய மறவர் தம்முடைய,

கருங்கடை எகெக் காத்திய புதலின் அருங்கடியொயில் அயிராது புகுமின்—
கரிய சாம்பினையுடைய வேலைக்காத்தினைத்துக் காத்திருக்கின்ற பல தெருவாசல்
களையுமுடைய அரிய கோபுரவாயில் அயுறும்புகுமின்;

[மன்றில் வதியன் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல்போர்க் சேனப் பெருவிற ஓர்னி,
உத்தோர் மன்ற லரிமர் தாமெனக், கன்னடா சொல்லா மமர்க்கினிதி குண்கி:]

மன்றில் வதியன் சேட்புலப் பரிசிலர் கன்னடா சொல்லாம்—அம்பலங்களிலே
தங்குவாராகிய துரியசிவமரணினின் றாக வந்த கூத்தர் முனிவோராய் தும்மைக்கண்
டாசொல்லாம்,

அரிமர் தாம் வெல் போர்க் சேனப் பெரு விறல் மன்றவுள்ளி உத்தோனென
அமர்ந்துவினிலின் கோவரி—நிவ்வர்க்கத்தக்கடத்தாம் வெல்லும்போனாவல்ல முருக
னைப்போலும் கன்னனைப் பரிசிலர்க்குக் கொற்றுமாசினாத்து உத்தோனென்கருநி
முனம்பொருத்தி இனிதாசுப்பார்த்து,

[விருத்தினை மவாவ கொடுகொளச் குறுகிப், பரிபுலம் படைத்ததும் வருத்தம்
விடப் பரி புரம்பு அலித்த வருத்தம் விட அவர் விருத்த தும் இறை எதிர்கொள
அன்க் குறுகி—தரித்தலானுண்டான தனிமை வருத்தினவருத்தம் போம்படி அவ்வி
டத்தோர் கருத்தாய் சிவந்ததெருவினென வக்கொள்கையாலே அவர்களைச் சேர்க்
திருத்த,

[எரிசான் நன்ன பூங்கினை மாகுத்த, தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட, மட
னடை யாமான் கெடுவிக் குழலி:]

எரி கைநன்ன புத்தின் மரபுத்த தெழுநி பொரு வலித்த அகப்பட்ட மட
கடை. தமான் குழை—புத்தருந் தபர் கைந் தொத்த பூங்கொம்புதொடியுடைய மராம
ரத்திடத்திற் றிடத்த துனமெல்லாம் செட்டுப்பெயர் பொருமாட் ததகப்பட்ட மட
ப்பத்தையுடைய கடைகையுடைய தமான்னத குழை,

செழுநிக் குழை—யானைக்கன்றினையது,

[ஊமை யென்னின் குடாவழி குருமா; என்னின் குடாவழி ஊமைக் குருமா—
கரடியின் விரைந்த அடியின்மையுடைய வாய்திறவாக்குட்டி,

மின்னிக் கொண்ட கவர் பரிசு கொடுத்தான் வரை வாய் வருடை வன் தலை
மாத் தகர்—முது டத்தெகொண்ட நிலத்தையெனக்கொன்றோடு செவ்வியையுடைய
வகைத்தகையுடைய வகையிடத்தெனமும் வகையால்வருடை வில் வலிய தலையின
யுடைய பெரியகிடாய்,

மின்னி வருடையுத் தாருமென வேருகக் கூறலுமாம்

அரவுக் குதம்பு எறிந்த சிறு கண் திணை பாம்பினது வல்கனையுத்த சிறிய
கண்ணினையுடைய கீரி,

அனைச் செறி உழுடை பகலாறு வவறுத்த மடக்கன் மரையான் பெருஞ்செவிக்
குழை—முழையிலே செறித்திருந்த புலி பாய்தலையுடையினுலே தன்னுடையவெ
றுத்த மடப்பத்தையுடையகண்ணினையுடைய மரையானினது பெரிய செவ்வியை
யுடைய குழை,

அரக்கு விரித்தன்ன செந்நிலம் மருங்கிற் பரல் தவழ் உடம்பின் கொடுத்தான்
ஏற்றை—அரக்கைப்பாப்பிடுவொத்த சுவத்திலத்திடத்திற் கக்கான் கல்லிடலையுமும்
உடம்பினது வகைத்தகையுடைய ஏறு,

வரைப் பொலிந்து இயலும் மடக்கன் மஞ்சை—மலையிடத்திற் அழகுபெற்று
ஆகும் மடப்பத்தையுடைய கண்ணினையுடைய மயில்,

கானக் கோழிக் சுவர் குரற் சேவல்—கானத்திடத்துக் கோழியினது பெடை
யையழைக்கின்ற குரலையுடைய சேவல்,

கானப் பலவின் முழவு மருள் பெரும்பழம்—காட்டிடத்துப் பலவின்னுடைய
முழுவென்றுமருளும் பெரியபழம்,

[இடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின், வடிச்செறு வினைந்த திம்பழத் தாரம்:] நறு
வடி மாவின் இடிக்கலப்பன்ன வடிச் செறு வினைந்த திம்பழத் தாரம்—நதிய வடுக்
கையுடைய மாவினது பொடிச்செய்த கனாடிக்கலப்பையொத்த பிழிப்பபகம் சாறு
முற்றின இனிய பழமாவிய பண்டம்,

தாவற் கலித்த இவர் நனை வவர் கொடி—மழையாற்செருக்கின பரக்கின்ற
அரும்புகையுடைய மணம்புளருகின்ற கறைக்கொடி,

கையுக் கொண்ட துகம் மருள் துறை—காலிக்கொண்டுகத்த துகமென்றுமரு
ளும் துறைக்கிழங்கு,

துறை - மலக்கென்பாருமுள்.

[பொட்டனின் குறித்த:] உறித்த பருஉப் பணிக்கு—மரத்தினின்றும் கிதறி
யுறித்த பருத்த கிரமாவிய கற்பூரம்,

பரு உரு சிறு மணி—பலவிடையென்ற அடிகை பாணிக்கம்,

[குருப்புலி பொருத புன் கூர் யானை, முத்துடை மருப்பின் முழுவலி யீடு திரும்:] குருப்புலி பொருத புன் கூர் முழுவலி யானை முத்துடை மருப்பின் மீடு திரும்—பிறத்தையுடைய புலிபொரப்பட்ட புன்மீக்க குறையில்லா வலியையுடைய யானைகூறுடைய முத்தைய கொம்புகளினுடைய மீக்கதிரும்,

வளை உடைந்தன்ன வன் இதழ்க் காந்தள்—வளையுடைந்தாற்போன்ற வளவிய இதழையுடைய காந்தப்பு,

நாகம்—புன்னைப்பு,

கிலகம்—நிலகப்பு,

நறும் காழ் ஆரம்—நறிய வயிரத்தையுடைய சந்தனம்,

[கருங்கொடி மீளின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி:] மீளகின் கருங்கொடி காய்த் துணர்ப் பசுங்கறி—மீளகினது கரியகொடிகள்காய்த்த கொத்திற் பசியமீளகு, முன்னா மீளகென்றது முதலி; கறி - சினை.

நிறுத்து அமை வினந்த தேக்கள் தேறல்—நன்றாகிய மூங்கிற்சூழாயிலே முந் திய தேகுற்செய்த சுட்டெளியு,

காள் நிலை எழுமைக் கழை பெய்தீர்தயிர்—காட்டிடத்து நிலைமையினையுடைய எருமையினது மூங்கிற்சூழாயிலேதோய்த்த இனியதயிர்,

நீல் நிற ஓரி பாய்ந்தென—முற்றுகையினுலே நீலநிறத்தையுடைய நிறம்பிறந்த தாக,

கொடு வளை கெடியிற் செல்லும் நெய்க் கண் இறால்—நெடிய வளையில் இர விடத்தைவிட்டுப்பாயுச் செனைத் தன்னிடத்தேயுடைய இறால்கள்,

[உடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங், குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் கா லிசி, கடன்மண் டமுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப, கோஞச் செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி:]

தழீஇய ஆசினி—நன்றென்று சுட்டிக்கொண்ட ஆசினிப்பலா,

குடமலைப் பிறந்த தண் பெருங்காவிரி கடல் மண்டு அழுவத்துக் கயவாய் கடுப் ப—குடமலையிற் பிறந்த குளிர்த் பெரியகாவிரி கடலிலே மிக்குச்செல்கின்ற ஆழத் தையுடைய புகார்முகத்தையொப்ப,

கோஞச் செருவின் நெகிங்கடை—பகைவர் பொறுத்தலாற்றாத போரினையு டைய தலைவாசலிலே,

* அனைத்தும் உடம்புணர்பு துவன்றி,

* [வானத் தன்ன வளமலி யானைத், தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி:]

மழை எதிர் பதி கண் முழவு கண் இருப்ப—மழைமுழக்கத்திற்கு எதிராகமுழங் கும் கண்ணையுடைய முழவின்கண்கள் ஒலியாகிந்,

கழை வளர் தும்பின் கண்ணிடம் இமீர—மூங்கிலாகிய இசைவளரும் பெரு வங்கியத்தினது திறத்தகண்ணிடம் ஒலியாகிந்,

[மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டிச் சிறியாழ், கரம்புயி திறவா துடன்புணர்ச் சொன்றிக், கடல தறித்த வின்றால் யிறவியர்:]

மருதம் பண்ணிய கரு கோதி சிறியாழ் கரம்பு யிது திறவாது உடன் புணர்ந்து ஒன்றி இன் ஞால் யிறவியர்—மருதத்தை வாகித்த கரிய தண்டினையுடைய சிறிய

* தீவத்திற்கு உலாகிடைத்திலது.

யாழிணரம்பிட்டுணைக்கு மேற்போகாது அய்வொசையுடனேகூடி. ஓரோசையாய்
இனிதானிய பாட்டிணையுடைய விறல்பட ஆடுமகளிர்,

கடவது அறிந்த விறலியர்—தலைவனொக்கண்டார் செய்யக்கடவ தொழிலை யறி
ந்த விறலியர்,

தொன்று ஒழுகு மாயின் சும் இயல்பு வறாஅது—பழைதாய்கடக்கு முறைமை
யினையுடைய தம்மிலக்கணத்திற் தப்பாமல்,

அருந்திதற் கடவுட் பழிச்சிய பின்றை—பொருத்தறகரிய வலையுடைய கட
வுளை முதல் வாழ்த்தின் பின்பு,

முற்றத்தையனாதி (௧௩௧) இருப்ப (௧௩௨) விறலியர் (௧௩௩) தேவபானியைப்
பாடினபின்பு (௧௩௪) என்க.

விருந்திற் பாணி கழிப்பி—சென்றாற் புதிதாகப்பாடும் பாட்டுக்களைப்பாடி,

சின் மொழிச் குன்றா நல் இலகச் சென்றோர் உம்பல்—வேனிழற்புலவோர்க்
குக் கொடுத்தவற்றை வாங்காதபடி தாங்குறிய வஞ்சினங்கனிர்குறையாத நல்ல புக
ழிலேகடந்தோருடைய வழியில்வந்தவன்,

இதனாற் கொடைக்கடனிறத்த அவன் தொல்லோர்வரவுகூறினா.

[இன்றியுட் செல்லா தலகமொடு சிற்ப, விடைதெரிச் துணரும் பெரியோர் மா
ய்த்தென்க, கொடைக்கட னிறத்த செம்ம லோயென:]

இடை தெரிந்த உணரும் பெரியோர் மாய்த்தென—நன்றிது தீதிதுவென்று
ஆராயும் பெரிய உபகாரிகள் இறந்தார்களாக,

இன்று இவன் செல்லாது உலகமொடு சிற்பக் கொடைக் கடன் இறுத்த செம்
மலோய் என—சிற்பேர் இக்காலத்து இவ்வுலகிலே நடந்துவிடாதே உலகமுள்ளவ
ளவுநிற்கும்படி கொடையாகிபகடனை முடித்த தலைமையை யுடையோயென்றுகூறி,

வென்றிப் பல் புகழ் விறலோடு எத்தி—வெற்றியாலுண்டாகிய பலபுகழ்களை
ஐம்பொறிகளைத் தன்வசமாக்கின வெற்றியோடேபுகழ்ந்து,

சென்றது நொடியவும் விடாஅன்—நும்மனத்திற்சென்ற ஏனைப்புகழ்களை முற்
றக்கூறவும் அமையானாய்,

நகை தர வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிது என—என்மேலுள்ளநகை கொ
ண்டவருகையினாலே என்னிடத்தேவந்தது அமையும்; வழிவந்தவருத்தமும் பெரிதெ
ன முகமண்கூறி,

பொரு முரண் எதிரிய வயவரொடு பொலிந்த திருநகர் முற்றம் அனுகல் வே
ண்டி—பொருகின்ற மாறபாட்டினை எதிர்கொண்டிருக்கும் படைத்தலைவரோடே
பொலிவுபெற்றுச் செல்வத்தையுடைய தன்மனையின்முற்றத்தை சிங்கள்செல்லுதலே
விரும்பி,

பொலிந்தென்னுமெச்சத்தை உடையவென்பதனோடுமுடிக்க.

கல்லென் ஒக்கல் நல் வலத்து இரீஇ—கல்லென்னும் நூலாரத்தையுடைய கா
ன்றோரிருக்கின்ற நன்றாகிய சமையத்திருக்கு மண்டபத்தையிருந்து,

வலம் - இடம்.

இதனால், கல்லிதனியக்குமடன் சுற்றத்தோருக்கமும் அடன் காண்டிதிருக்கை
யுங் கூறினார்.

லெனக் கூறுவதென்பின்—அவ்வடத்து நிலலாதே எம்முடைய பழைய ஐயோ மின்னெ
பொவேம்; நிலை எங்களுக்குவிருப்பமென்ற அவன்பொறுக்கச்சொல்லி அவனைக்
கைவிடின்,

தும்முள் தலைவன் தாமரை மலைய—தங்கபிறற் தலைவனாவன் பொற்றாமரை
மையச் சூட,

விறவியர் சிங் செழு கெரப்பின் விளங்கு இழை அணிய—விறப்படவாடுமகளிர்
அழகுபொருத்தின தலைமையினையுடைய விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களைப் பூண,

நீர் இயக்கு அன்ன நினை செலல் செங்கந்தர்—நீரின் செலவினையொத்த நினைத்
துச்செல்லின்ற செலவினையுடைய கெடிய தேர்கள்,

காரிக் கொள்ளா வரை மருள் வேழம்—யானைபடுகின்றவிடத்திற் பிடித்தக்
கொள்ளாத மலையென்றுமயங்கும் யானைகள்,

என்றது - பகைவாதிதைத்த யானைகளை.

கறங்கு மணி துவைக்கும் ஏறு உடைப் பெருக்கா—ஒலிக்குமணிகள் ஆரவா
ரிக்கும் ஏறுகையுடைய பெரிய பசுத்திரங்கள்,

பொலம் படைப் பொலிந்த கொய் சுவற் புரவி—பொன்னாற்செய்த கலனைமுத
லியவற்றாற் பொலிவுபெற்ற மனச்செருக்கால் மயிரைப் பலகாலும் கொய்யும் சமுத்
தினையுடைய குதிரைகள்,

கிலம் தினக் கிடந்த கிதியமோடு—மன்தின்னும்படி பழையதாய்க்கிடந்த பொ
ருட்டிரளோடே,

அனைத்தம்—எல்லாவற்றையும்,

இலம்படு புலவர் ஏற்ற கைநிறையக் கலம் பெயக் கவிழ்ந்த கழல் தொடித்
தடக் கையின்—இல்லாமையுண்டான புலவர் ஏற்றகைநிறையும்படி பேரணிகலங்க
ளைச்சொரிகையினாலே கீழ்நோக்கின உழலுந்தொடியணிந்த பெரியகையினிடத்துண்
டாகிய,

இதனாற் புலவோர்க்குச்சுரக்கும் அவன் ஈசைமாரிகடறினாற்.

வளம் பிழைப்பு அநியாத—தான்கொடுத்தசெல்வம் கெடுதலையநியாதபடி,

வாய் வளம் பழகிக் கழை வளர் நவிரத்து மீயிகை—வாய்த்தவளப்பம் முற்
றப்பெற்று முங்கில்வளர்ந்த கவிரமென்றும் பெயரையுடைய மலையிடத்துச்செயிலே,

குறோளென மழை சுரந்தன்ன ஈகை—கடிக மழைசொரிந்தாற்போன்ற கொ
டையாலே,

[கல்கித், தலைநான் விடுக்கும் பரிசில்:] தலைநான் பரிசில் கல்கி விடுக்கும்—முத
னாளிலே பரிசில்தந்து போகச்சொல்லும்;

மலை நீர் வென்று எழு கொடியில் தோன்றும் குன்று சூழ் கிருக்கை நாடு கிழ
வோனே—மலையினின்றும் விழுந்த அருகுகள் வென்றுயர்கின்ற கொடிகள்போ
லத்தோன்றும் மலைகளுழ்ந்த பரப்பினையுடைய நாட்டிற்கு உரிமையையுடையோன்.

விடப்பிற் (கிச௧) சென்றோரும்பல் (கிச௨) நாடுகிழவோன் (கிச௩) தன்கையி
டத்துண்டாகிய (கிச௪) மழைசுரந்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே (கிச௫)
வளம்பிழைப்பநியாதபடி (கிச௬) நிதியத்தோடே (கிச௭) தேர் (கிச௮) வேழம்
(கிச௯) கிணர் (கிச௧௦) புரவி (கிச௧௧) இலையனைத்தும் (கிச௧௨) உயர்த்தவன் தாமரை

மலைய விநாயக (௮௧௯) க்ஷயமாயிவத் (௮௨௦) தலையாளியை பரிமலாக (௮௨௧) உயர்
(௮௨௨) விசீக்கும் (௮௨௩) எனமுடிக்க.

இதனால், விநாயகரக்ஷமவன் வியன்மகிழ்நுக்கை கூறினார்.

கலப்பையிராய் (௮௨௪) ஓடிநீர் (௮௨௫) சுற்ற (௮௨௬) இருக்க (௮௨௭) தலை (௮௨௮) யா
கடற்படர்த்தாங்கு (௮௨௯) யாரம் அவைக்காங்குதிசென்று பரிசில்பெற்ற அருவின்
தேம்; நியிரதம் (௮௩௦) கன்னப்படர்த்த மொன்றையாடு (௮௩௧) செலிராயின் (௮௩௨) எ
யங்குதலின் (௮௩௩) எதிர்ந்தபொழுதாயம் (௮௩௪) புரையம் உடையிராயிருந்தார்
(௮௩௫); இனி யாரிலாததாயம் புலமும் (௮௩௬) வல்கியும் (௮௩௭) மலையம் சோலையும் கா
னமும் (௮௩௮) சபையாரியம் (௮௩௯) உத்தமும் (௮௪௦) இருக்கையும் (௮௪௧) சுற்றத்தொழு
கமும் (௮௪௨) கடையதையுத்தாயும் (௮௪௩) அவன் மறப்பும் (௮௪௪) தொல்லோர்வரவு
(௮௪௫) முனம்மலையும் (௮௪௬) இருக்கும்படிக்கட்பாயாக; அவர் தன் இனிவெளி
முன்சிய மகமையக்கேள் (௮௪௭); பெட்டாக்குவியாய (௮௪௮) வானம் பொழிதையின
லே (௮௪௯) முகன்ல (௮௫௦) முதலாகப் பல (௮௫௧) சூரகமென்னிய இம் மிகுமைய
பருகியாவப்பால் (௮௫௨) புதுமதுவந்தன்; அவ்வாயின்புலம்பு இத்தன்மைத்த
(௮௫௩); அவற்றைக்கொண்டி கானவ (௮௫௪) கிறகுடிப்படி (௮௫௫) ஒக்கலொகம் பத
மிகப்பெறுகுவிர் (௮௫௬); அசைத்தி அன்று அக்கோந்து அயன் அல்கிப் (௮௫௭) போ
கிப் (௮௫௮) பாம்புமயிற் (௮௫௯) மறவ்கேள் வயிர்பலமணிற் (௮௬௦) பொம்மல்பெறு
குவி (௮௬௧); அவர்மலையகையாக அயயவந்து (௮௬௨); ஒன்றித் தேக்கட்டேற
லிப் (௮௬௩) பகுதி நறவையெழுத்து (௮௬௪) அனத்தல் தீர (௮௬௫) மஹுதததீப்ப
மலையதொறும் (௮௬௬) தாத்தோட (௮௬௭) வல்கியைப் (௮௬௮) பெறுகுவி. (௮௬௯);
பெற்றுல் பரிசில்மாப்ப ட்டுறுமுறியிற் (௮௭௦); அதுவனட்டிப்பிற் பன்; தது முரி
யிற் (௮௭௧); சூதலால் பலகாளில்லாத காசபடர்மன் (௮௭௨); படரும்பொழுது அவ்
வாறு (௮௭௩) இருப்பொற் (௮௭௪) உடையகையையுல நன்னின் (௮௭௫) கயன்
னின் வீரித்தவியல்;ழிமின் (௮௭௬); கத்தி செட்டத்துவியின் (௮௭௭) வலகுபயா
கத்தின் (௮௭௮); ழித்து குறவர் (௮௭௯) ஏறத் (௮௮௦) தளர்க்குங்கல் (௮௮௧) உற்
த்தன்ன (௮௮௨); அனாதாம் இரியத் (௮௮௩) தத்தி (௮௮௪) விசைதவராது அரும்;
அதற்கு மரமறையக்கதின் (௮௮௫); கத்திது காய்மார்த்தகடைய (௮௮௬) மழும
யுத்தடைய (௮௮௭); அவ்வித்திக்கு வல்கத்த பருவக் கொடிமதலையெற்றி (௮௮௮)
கொல்லாம்பி (௮௮௯) இவ்வொருவிதொம்பினிற் கழியின் (௮௯௦); கத்திது கண்
ன்கிப்பலையெழுப்பு (௮௯௧) அம்கிவதனக்கு மகுப்பமுமுடைய (௮௯௨); அதற்கு வே
ர்பொதி (௮௯௩) மென்கொல் பற்றினிற் கழியின் (௮௯௪); கத்திது கடவுட்காளின்
(௮௯௫) பெத்து மாரிதலைய (௮௯௬) மாதின், மும்ம கத்தொடுதலோம்புநின் (௮௯௭);
ஒம்பி பஞ்சுமாளினும் (௮௯௮) கத்தன் உகளினும் (௮௯௯) மரகங்காளினும்
(௯௦௦) கொடுகொகோக்கொத்தித்த (௯௦௧); கொடுமாறுபருவின் (௯௦௨); அவ்
வன் கெதிராறுபடாமப்பாடற் கனத்துப்படின (௯௦௩) எனக்காளின் (௯௦௪)
விசைத்து (௯௦௫) பருவ (௯௦௬) பொதியினதன் (௯௦௭) மகாரோடே (௯௦௮)
கத்திவொம்பி அருக (௯௦௯) கங்கலையெதின (௯௧௦); கத்திது விடியலெழுத்து
(௯௧௧) செட்டெக்சென்னின் (௯௧௨); கன்கு விசத்தி (௯௧௩) கோக்கி (௯௧௪)
குறவகத்தின் (௯௧௫); கத்தி கன்குலானத்தொ மென்மொகென்மன் (௯௧௬);
அகற்கு குறவத்தின் (௯௧௭) கத்தொடுதின் (௯௧௮); தொட்டால் காளொடு
தன் (௯௧௯); மென்கித (௯௨௦) கன்கு (௯௨௧) மத்தி (௯௨௨) இனிவொருவி
௮௨௩; அகன்கிவினன் அப (௯௨௪) மத்திவல்க்கொங்கி (௯௨௫) கத்தி

(௨௨௩) திருப்பின் (௨௨௪) மலைபடுகடாம் (௨௨௫) மலத்திரம்பெயர்ப்பவை கேட்குவீர்
(௨௨௬); வெட்டியிற் கவன் கவன்பு விழுவனா (௨௨௭); ஆவந்த தென்முறைமலர்
னிராசிப் (௨௨௮) பாழிப் (௨௨௯) பழிந்தி (௨௩௦) மலையின்புத் (௨௩௧) கழியின்,
(௨௩௨) கழிந்து துடைதவற்றாவின் (௨௩௩) விடாகம்புகுமின் (௨௩௪); புலந்து குன்
தில் ஆரிடமுலுத்த (௨௩௫) னது தவர்ப்பல (௨௩௬); அவற்றைத் சோல்வொண்டு
(௨௩௭) னான் சிவியிழிவன் (௨௩௮); கழிந்து கின்னவியாத் து (௨௩௯) கமையத்துக்
கழியின் (௨௪௦); கழிந்த கிவ்விடம் அப்பமுற்றடைய (௨௪௧); அவ்வாசனளிற்
போயில் துழைதொறும் (௨௪௨) கையினிவிடாதுகழியின் (௨௪௩); கழிந்தாற் கானம்ப
ல (௨௪௪); கல் கட்ட (௨௪௫) கவிகுநம்பல (௨௪௬); அக்கல்விந்து மருப்பிக்குத்தத்தின
யின் (௨௪௭); அப்பொழுது புதுலிர் (௨௪௮) புன்முழுத்திடுமின் (௨௪௯); இட்டுப்போ
தும் சுமத்தப்பல (௨௫௦); தும்பாவனன்ற படர்ந்தகுமெனின் (௨௫௧) எம்மனோ
ர்சகு ஆங்கனம் (௨௫௨) முதுர் (௨௫௩) அந்து (௨௫௪); அசையுழியினாடி அஞ்சா
துகழியின் (௨௫௫); அக்காத்தகலந்த (௨௫௬) கோவலர்பாலிச் (௨௫௭) சொ
ரிகையினுலே (௨௫௮) அவர்க்குவிழந்தாமிர் (௨௫௯); அவ்ஙனம்விருந்தாய் ஆட்டி
னினையின்புதிற் (௨௬௦) பாரதம்விதவையும் பெறுகுவி (௨௬௧); அவற்றைப்பெற்று
அதப்பள்ளியிலே (௨௬௨) சேத்தனின் கழியின் (௨௬௩); கழிந்து கூபியர்க்கவைகாணிற்
(௨௬௪) படர்ந்திடுமெனின் (௨௬௫) தடியுங்கிழங்குத் தரிசி (௨௬௬) ஒம்புநரல்லது உட
ற்றுசரிப்பே (௨௬௭); அவற்றையருத்தி வியங்காணமின்; அதன்பண்பு அஃது(௨௬௮);
அப்பண்பைக்கண்டி கண்ணியைச் (௨௬௯) குழித் (௨௭௦) தன்மனை (௨௭௧) உண்ட
னார் குழித் தொண்டனிர்புதியின் (௨௭௨); கழிந்தாற் புளிய்குழை (௨௭௩) அற்குக்
(௨௭௪) குழிதொறும்பெறுகுயிர் (௨௭௫); பெற்று அசையினிர் சேப்பின் (௨௭௬) து
வையோடு (௨௭௭) அமலைய (௨௭௮) கிழதுள்ளிடாக (௨௭௯) அந்தலம் பெறுகுவி
(௨௮௦); அவற்றைப்பெற்று குருதிழிமாட்டித் (௨௮௧) துஞ்சிப் (௨௮௨) புன்னோர்த்துக்
கழியின் (௨௮௩); கழிந்தால் அவன் தன்பனைநாடி கண்பலயுடைத்து (௨௮௪); அதனை
யடைந்தால் வினைஞர்வல்கிநல்சுப் (௨௮௫) பழையர்மகனார் (௨௮௬) வீனாஇத் (௨௮௭)
தேறலை (௨௮௮) கல்க (௨௮௯) அவற்றைப்பெறுகுவி (௨௯௦); அவற்றைப்பெற்றபின்பு
அவரவரிட்டவெண்ணோற்றை (௨௯௧) யருத்தி (௨௯௨) மருதம்பண்ணிக் கழியின்
(௨௯௩); கழிந்து எருமையொருத்தல் (௨௯௪) கதழ்ந்து வரல்போற்றிச் (௨௯௫) சேயாற்
றின் (௨௯௬) ஒருகொக்கொண்டனர்கழியின் (௨௯௭); கழிந்தால் அவன்முதுர் சேய்
த்தன்று (௨௯௮); அப்பூரிந்சென்றால் அருங்கடி வாயிலே அயிராது புகுமின் (௨௯௯); பு
க்காற்பரிசிலர்(௩௦௦)கண்டோரெல்லாம் (௩௦௧)எதிர்கொளக்குறதிப் (௩௦௨) பின்னர்
முற்றமுன்னிக் (௩௦௩) கடவுள் வாழ்த்திப்பின்னர் (௩௦௪) விருத்திப்பாணிகழிப்பிச்
(௩௦௫) செம்மலோயெனச் கூறி(௩௦௬)யேத்திச் (௩௦௭) சென்றதுகொடியவும் விடா
னாய் (௩௦௮) வருத்தமும்பெரிதென்கூறி(௩௦௯)அனுகல்வென்றி(௩௧௦)கல்வலத்தி
ரிஇ (௩௧௧) மாய்ந்தோர் (௩௧௨) மணலினுப்பலர் (௩௧௩); அதனால் நம்பரைந்தகாள்
புகழொடு கழிகவென்றகருதிப் (௩௧௪) பரந்திடங்கொடுக்குமுள்ளத்தோடே (௩௧௫)
அமர்ந்து கோக்கிக் (௩௧௬) கலங்கம் (௩௧௭) வெள்ளனாக்கொள்கிப் (௩௧௮) பலகாள்
நிப்பினும் (௩௧௯) தடியொடு (௩௨௦) அரிசி முட்டாது (௩௨௧)தலைகாள்ளன்புகலொ
டு (௩௨௨) தரப் பெறுகுயிர்; நில்லாது(௩௨௩)செல்வெமென (௩௨௪) விப்பின் (௩௨௫)
சென்றோரும்பல் (௩௨௬), காடுகிழவோன் (௩௨௭), அவன் தன்னைவிடத்துண்டாகிய
(௩௨௮) மழைகூர்த்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே (௩௨௯) வளம்பிழை
ப்பநயாதபடி (௩௩௦) சிதியத்தோடே (௩௩௧) தேர் (௩௩௨) வேழம் (௩௩௩) கண்

(௯௭௩) புரவி (௯௭௪) இவையனெத்தையும் (௯௭௫) தலைவன்முமனாமலை விருந்தி
(௯௭௬) இழையனியத் (௯௭௭) தலைவன்லேபரினொக (௯௭௮) நல்வி (௯௭௯) வீடு
ம் (௯௮௦); ஆதலால், அவன்பாற் முழாமற் கடிதாசச்சென்று பரிசில்பெறுவிட
வெனக் கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

ஔரணிய ழூட்டத்துப் பெருநுள்ளிப் பெருங்கொளிகளும் பத்துவந்தகோ
ட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னின்பாடிய மலைபடுகடா
திற்கு மதுரை ழூட்டியப் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்கினியர் செய்த உரைமுற்றிற்று.

வெண்பா.

தூஉய்த் திப்புசையத் தொல்விசம்பிற் போர்ந்ததுகொல்
பாடியப் பகல்செய்வான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டான்கொல்
கோண்மா மிசையான்கோ என்ன என்றுநுந
லார்மாமை யெல்லாம் பசப்பு.

ப த் து ப் ப ா ட் டு

நச்சினுர்க்கினியருரை

முற்றுப்பெற்றது.

வெண்பா.

முருது போருநாறு பானிரண்டு ழல்லை
பெருது வளமதுணாக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநேடு நல்வாடை கோல்தறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தோடும் பத்து.

உணர்ச்சிதரப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

*பாரத்தொல் காப்பியமும் பந்துப்பாட் டெங்கியு
மாரக் குறுத்தொகையு னெஞ்ஞான்குஞ்—சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே.

ஆசிரியப்பா.

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
நூற்பரி வான்பொரு னுண்ணிக் னுணர்ந்த
போக்கற கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னூற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினத்
தேக்கிய சிந்தைய னாதிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமீம் மூன்று
மீழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கிறெல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனாக் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றங்
சலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காணாக்
கல்லா மாந்தர் கற்புத வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முறையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்னோர் புகழ்ந்த வறிவீனிற் றெரிந்து
சான்னோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு முணர்பவரிக் கேல்லா
முறையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்தினைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமூந்
தென்னிதிற் றெரிந்து தினைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்

* இந்தவெண்பா, திருவாவடுதுறை யாதீனமடத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள ஒரு பழைய திருக்குறள் பரிமேலழகருரைப் புத்தகத்திறுதியில் “நற்றினைகல்ல” “முருகுபொருநாற” “நாலடிநான்மணி” என்னும் வெண்பாக்கள் மூன்றனாகும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

கொன்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறித் துணர்ந்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சிற்பெறக் கொள்தித்
துணர்ப்படி பொருடொரு பொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடி பாக்குறத் தெரித்துப்
பாற்பட துலின் யாப்புற யுரைத்த
காற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் பகழ்ந்து மணிமுடி குட்டிய
பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
சிந்தா மணியைத் தென்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வன்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையற காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்தி
வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
கல்லறி அடைய தொல்ப ராசான்
கவியுக் காட்சியுக் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கெதொரு னென்றவ னெழுதா தொழிய
விதொரு னென்றதற் கேற்ப யுரைத்தந்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்டுகழ் மறையோன்
வண்டியா சோலை மதுரா புரிதனி
வெண்டிசை விளக்க வந்த வரசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத் தவாச
ஞன்மறை துணிந்த கற்பொரு ளாகிய
துய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மை யான
னவின்ற வாய்மை கச்சினூர்க் கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளக்க
வழி யுழி காலம்
வாழி வாழியம் மன்மகை தானே.

விருத்தம்.

பச்சைமா வினைய மேகம் பௌவநிப் பருகிக் கான்ற
வெச்சினூர் நிசையு முண்டா மயித்தென வெழுதா வெச்சின்
மெச்சின னுளும் விண்ணூர் மிசைசுவர் வேத போத
னச்சினூர்க் கினிய னெச்சி னறந்தமிழ் நுகர்வர் கல்லோர்.

பத் துர்ப்பாட்டு.

அரும்பதவிளக்கம்.

கு — குறிஞ்சிப்பாட்டு.

சி.ய — சிறுபாணாற்றுப்படை.

திரு — திருமுருகாற்றுப்படை.

நெ — நெடுநல்வாடை.

ப — பட்டினப்பாலை.

பெரு — பெரும்பாணாற்றுப்படை.

பொரு — பொருநராற்றுப்படை.

மது — மதுரைக்காஞ்சி.

மலை — மலைபடுகடாம்.

மு — முல்லைப்பாட்டு.

[இந்த அரும்பதவிளக்கத்தொடர் பதங்கட்கும் பின்னர்ச் சர்க்கப்பட்ட அளந்
தொடர் விளக்கத்துள்ள தொடர்சட்கும் எழுதிய பொருள்கள் அவ்வவ்விடங்களில்
நச்சினுக்கினியரெழுதியவையே.]

அ.

அகநாடு — உண்டாடு; மது, ௧௪௩.

அகல் — சட்டி; பெரு, ௩௪௪.

அகலறை — பாசறை; மலைப்பக்கமுமாம்:
ப, ௨௩௪.

அகவ — ஒவியாநிற்க; திரு, ௧௨௨.

அகவர் — குதர் = அழைத்துப் புழுவ்வார்
[அகவல் — அழைத்தல்]; மது, ௨௨௩.
நாட்டில்வாழ்வார்; பொரு, ௨௨௦.

அகனம் — நீர்ச்சால்; மலை, ௧௦௪. பத்தர்;
தாழிபோலப் புடைபட்டித்தலிச்;
சிறு, ௨௨௪.

அகைத்த — முறித்த; மலை, ௪௨௩.

அகைத்தன்ன — தழைத்தாலொத்த; பெரு,
௧௫௩.

அகைய — தழைக்க; மது, ௧௨.

அங்காடி — கடை; மது, ௪௩௦, ௫௪௪.

அகைதி — இருந்த; பெரு, ௩௩௪. நின்னத்
து; ப, ௨௫௩. நின்னப்பாறி; சிறு, ௧௨;
பெரு, ௩௩௦. வருத்தி; சிறு, ௪௪.

அகைய — ஒய்த்த; சிறு, ௩௨.

அகையது — கிடத்தது; சிறு, ௧௦௩.

அகைத்த — சட்டிய; மு, ௧௪.

அகைதல் — இருத்தல்; திரு, ௧௪௪.

அஞர் — வருத்தம்; பொரு, ௪௪௪.

அட்டி — லிட்டி; திரு, ௨௪. மகலிட்டி; பெரு,
௧௩௩.

அட்டில் — அலக்கை; சிறு, ௧௧௨.

அட்டி — அடம்பயு; கு, ௪௪.

அடர் — தகை; மலை, ௪.

அடுக்கம் — பக்கமலை; திரு, ௪௨, பெரு,
௨௫௪. மலைப்பக்கம்; மலை, ௧௪௧, ௩௫௩.

அடை — முனை; கெல்லடையுமாம்; பெரு,
௨௪௪.

அடைச்சி — உடுத்த; மது, ௫௪௪.

அண்டல் — தலைமை; சிறு, ௨௦௦.

அண்ட — உண்டாக்கு; பொரு, ௧௨.

அண்டிய — பின்னிவளர்த்த; மலை, ௨௨௩.

அண்டி — தெய்வம்; பெரு, ௪௩௪. பேய்
மகள்; பெரு, ௪௫௩. வருத்தம்; திரு,
௨௪௩. வருத்தத்தெய்வம்; மது, ௧௩௨.

அணத்தல் - தலையெடுத்தல்: பொரு, ௧௬.
 அணந்த - மேனோங்கின்றுவருத்தின: கு, ௩௫.
 அணல் - கழுத்து: பெரு, ௨௦௩. தாய: பெரு, ௧௩௩.
 அணிந்த - ஈழகுபெற்று: மது, ௨௪௩.
 அனுகுப - அன்னிதரகரின்று: பொரு, ௧௪௩.
 அத்தம் - வழி: பெரு, ௩௬.
 அதரிவாழ்ந்தல் - தொடர்ந்தல்: மது, ௧௪௪.
 அதன் - தோல்: பெரு, ௧௩௧.
 அதிகன் - ஓர்வள்ளல்; இவன் தனக்குக் கிடைத்த அமிழ்தவினியும் கருகெல்லி ஸ்னானியத் தானுண்டு உடம்புபெறு தே ஓனவைக்குக்கொடுத்தோன்: சிறு, ௧௦௩.
 அதிரல் - புனலி: மு, ௩௧. புனலிப்பூ: கு, ௪௫.
 அத்தனர் - அத்தத்தையனாவார்; என்ற து வேதாந்தத்தையே கோக்குவாரெ ன்றவாறு: திரு, ௧௧; மது, ௧௪௪.
 அமர்ந்த - பொருத்தி: திரு, ௩௬.
 அமலுதல் - கெருங்குதல்: மலை, ௨௧௬.
 அமலை - கட்டி: சிறு, ௧௧௪; பெரு, ௨௨௪.
 சோற்றத்தடி: மலை, ௧௪௧.
 அமன்ற - கெருங்கின: மது, ௧௧௦.
 அமைதல் - கெருங்குதல்: மலை, ௧௩௧.
 அமையான் - ஆளுன்: ப, ௨௪௦.
 அயிர் - தண்மணல்: மு, ௧௨.
 அயிராது - ஐயுறாமல்: மலை, ௧௧௧.
 அயினி - உணவு: மலை, ௧௧௪.
 அரக்கு - சாதிவிகம்: சிறு, ௪௪, ௨௩௧; பெரு, ௨௧௬; பொரு, ௧௧.
 அரத்தை - மனக்கவறி: மது, ௧௧௧.
 அரலை - கொடுப்பு; குற்றமுமாம்: மலை, ௨௪. விதை: மலை, ௧௧௧.
 அரி - அழகு: திரு, ௪௧. வண்டு; மென் மையுமாம்: மது, ௨௩௨.
 அரிநர் - அறுப்பார்: மது, ௧௧௦; மலை, ௧௪௧.
 அரிமா - சிங்கவேறு: ப, ௨௧௩.
 அரிஸ் - சிறுகாசி: மலை, ௧௧௧. பிணக்கம்: பொரு, ௧௧௧; மது, ௨௩௩.

அருகா - கெடாத: பொரு, ௪௪, ௧௧௧.
 அருப்பம் - அரண்: மது, ௧௪; மலை, ௧௪௩; மு, ௨௧. அரிது: மலை, ௧௧. அருமை: மலை, ௨௨௨.
 அருவாளர் - அருவாளநாட்டிலரசர்: ப, ௨௪௫.
 அரை - வயிறு: மலை, ௧௦௪.
 அல்வி - தங்கி: பெரு, ௧௪௧; பொரு, ௧௧; மலை, ௧௩௩.
 அல்லாந்து - மெழ்த்து: கு, ௧௪௩.
 அவரு - பலகறை: மலை, ௨௧௪.
 அவங்கல் - அமைதல்: திரு, ௨௧௩; பெரு, ௩௬; மலை, ௧௧௧.
 அவந்தோர் - இடுக்கப்பட்டோர்: திரு, ௨௪௧.
 அவமரும் - அமைதல்: மலை, ௧௧௧, ௨௧௬.
 அவரி - பூ: கு, ௧௧௪.
 அவலுற்ற - அலம்வந்த: கு, ௪.
 அவை - அலைத்தல்: கெ, ௧.
 அவைக்கும் - வருத்தம்: திரு, ௩௦.
 அவைப்ப - வருத்த: கு, ௧௦.
 அவல் - விளைதல்: மலை, ௧௦௦.
 அவலம் - கேடு: மலை, ௨௩௫. மிடி: பெரு, ௩௩.
 அவிழ் - சோறு: மலை, ௧௩௩.
 அவைப்பு - குத்ததல்: சிறு, ௧௧௪.
 அவையம் - திரள்: மது, ௧௧௨.
 அவையல் - குத்தலரிசி: பொரு, ௧௧.
 அழலுதல் - எரிதல்: பொரு, ௩.
 அழன்ற - வெம்மைசெய்த: சிறு, ௨௧௪.
 அழுத்துப்பட்டிருத்தல் - நெடுங்காலம்அடி ப்பட்டிருத்தல்: மது, ௧௪௨.
 அழும்பில் - மானவிறல்வே னென்னுங் குறுகிலமன்னுநர்: மது, ௧௪௫.
 அழுவம் - ஆழம்: மலை, ௩௨௩. குழி: மலை, ௧௧௩. பாப்பு: பெரு, ௩௫௦.
 அளகு - கோழிப்பெடை: பெரு, ௨௩௧.
 அளவை - தன்மை: பொரு, ௧௨.
 அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்: திரு, ௨௩௪.
 அலை - முறை: பெரு, ௨௦௩; பொரு, ௧; மலை, ௧௦௦. முறைஞ்சு: கு, ௨௩௨; திரு, ௧௧௪; மலை, ௨௩௩. மோர்: பெரு, ௧௧௧.

அனாதி - கலந்த: பெரு, உளவு; மலை, ௧௮௪.

அநிச - அநியவல்லாய்: பொரு, ௫௭.

அநிவுமடம் - தான் கூறுகின்றவற்றையு
ளாரும் அநிவில்லாதார்மாட்டுத் தான்
அநியாமைப் பட்டிருப்பது: சிறு, ௨௧௬.

அநிவுறால் - அநிவுறுத்தல்: கு, ௨௨.

அறவை - உடை: சிறு, ௨௧௩. துதிஸ்:
பொரு, ௮௧.

அறை - பரத்தி: மலை, ௧௮௮. பறை: கு,
௧௮.

அறையுற்று - வெட்டுதலுற்று: மலை, ௧௮௮.

அனத்தர் - கள்ளின்செருக்கு: பொரு, ௧௪.

அனத்தல் - மதம்: மலை, ௧௭௧.

அனிச்சம் - அனிச்சப்பு: கு, ௧௨.

அ.

ஆகுளி - சிறுபறை: மது, ௧௮௬; மலை,
௧௪௦.

ஆங்கண் - வாய்: மது, ௧௨௭.

ஆங்கு - அக்காலத்தே: சிறு, ௧௧௧.

ஆடி - அனத்த: பெரு, ௧௧.

ஆடிய - அனத்த: திரு, ௫௨.

ஆண்டலை - ஆண்டலைப்புன்: ப, ௨௫௮.

ஆனை - ஆக்கினை: மது, ௭௧௧.

ஆதி - குதிரைக்கடியு ளொன்று: மது,
௧௧௦.

ஆம்பல் - ஒருபன்: கு, ௨௨௧.

ஆம்பி - குடைக்காளான்: பெரு, ௧௫௭.
பன்றிப்பத்தல்: மது, ௧௧.

ஆழார் - கல்லியக்கோடனார்: சிறு, ௧௮௮.

ஆய் - ஓர்வள்ளல்; இவன் தனக்குப் பா
ம்புகொடுத்த நிலக்கலங்கத்தை ஆவி
ன்செழிருத்த இறைவனுக்குக் கொடுத்தோன்: சிறு, ௧௧.

ஆயம் - திரள்: சிறு, ௨௨௦; பொரு, ௧௨௧.

ஆர்வலி - வெள்ளம்: நெ, ௧.

ஆர்த்தி - கொடுத்த: பொரு, ௭௭௪.

ஆர்த்தம் - துக்ரவிக்கும்: திரு, ௨௭௦.

ஆர்வம் - கருதியபொருள்களெல்லாம் தோ
ன்றின பற்றுள்ளம்: மது, ௪௮௧.

ஆர்வலர் - அன்புசெய்வோர்: திரு, ௧௧,
௨௨௧.

ஆர - தரை: மது, ௮௨.

ஆரம் - ஆர்: சிறு, ௨௫௬; பெரு, ௪௧௧. சத்
தனம்: திரு, ௨௧௭. முத்தாற்செய்த
கச்ச: நெ, ௧௧௧.

ஆல் - கார்த்திகையின்; ஆரல் - ஆலென
விசாரம்: மலை, ௧௦௦.

ஆல - ஆரவாரித்தழைப்ப: பொரு, ௧௧௦.

ஆலும் - ஆரவாரிக்கும்: பெரு, ௧௧௦.

ஆயதி - ஆகுதி: ப, ௫௫. யாகம்: ப, ௨௦௦;
மது, ௪௧௪.

ஆளி - யாவி: பொரு, ௧௧௧.

ஆற்ற - பொறுத்திருக்க: கு, ௨௧.

ஆன்ற - அமைந்தேன்: கு, ௧௪. நிறைந்
து: மது, ௧௨௧.

ஆளுதி - அமையாது: திரு, ௨௭௭; மலை,
௧௭.

இ.

இகல் - மாறுபாடு: திரு, ௧௧௧.

இசுமுநர் - இசுமுந்திருப்போர்: மலை, ௭௧.

இகுத்த - தாழ்த்த: ப, ௨௫௬; மலை, ௪௪.
வாசித்து: மலை, ௧௧௧.

இகுதரும் - தாழ்த்துவழும்: மலை, ௨௨௧.

இகுப்ப - ஒலியாரிற்: மலை, ௫௧௨.

இகுப்பம் - திரட்சி: மலை, ௧௧௭.

இசை - ஓசை: மலை, ௨.

இடங்கர் - முதலிவிசேடம்: கு, ௨௫௭.

இடன் - அகலம்: பொரு, ௧௫.

இமம்பை - மிடி: பொரு, ௧௭.

இரைர் - குலை: ப, ௧௮. பூ: திரு, ௧௪.

இதனம் - பரண்: கு, ௪௧.

இதழ் - இமை: கு, ௨௪௭.

இதை - கப்பற்பாய்: மது, ௭௧, ௭௭௧.

இமில் - குட்டேற: மலை, ௧௧௦.

இமிழ் - ஒலி: மலை, ௨௧௧.

இமிழ்த்த - முழங்கி: மது, ௨௪௭.

இமைத்தல் - கண்ணின் இரங்குமிரண்டி

வாயுங்குவித்தல்: திரு, ௧.

இமைப்பு - விளக்கம்: திரு, ௮௫.

இயக்கம் - வழி: மலை, ௧௭௪.

இயக்கி - ஒலிப்பித்த: திரு, உசை.
 இயக்கு - செலவு: மலை, மிகை.
 இயங்குநர் - வழிபோவார்: மலை, உசை.
 இயல்பு - ஒழுக்கம்: கு, கரு.
 இயல் - அசைய: திரு, உசை.
 இயலி - உரால்: பெரு, ககக.
 இயவர் - வாய்மையுடையார்: மது, கசச.
 இயவு - வழி: பெரு, அஉ, மலை, ககக, கசச.
 இயவுள் - தலைவன்; கடியருமாம்: திரு, உசை.
 இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, கசச. மாறியொலிப்ப: மது, உசை.
 இரட்டுதல் - மாறியொலித்தல்: திரு, அஉ.
 இரவன் - இரத்தத்தொழிலில் வல்லோன்: பெரு, சரு.
 இரியல் - செறிதல்: பெரு, உசை.
 இரிஇ - இருத்தி: பொரு, எசு. இருத்த: மலை, கசச.
 இருக்கை - குடியிருப்பு: பெரு, உசை; பொரு, ககக.
 இருபிறப்பாளர் - உபாயனத்திற்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறப்புமாகிய இரு பிறப்பினையு முடையவர்: திரு, கசச.
 இருமை - கருமை: திரு, ககக.
 இருவி - திணையரித்ததான்: கு, கருக; மலை, கசச.
 இருள் - கருமை: மது, கசச.
 இலஞ்சி - மகி: மது, உசை; மலை, உசை.
 இலம் - இல்லாமை: மலை, கசச.
 இலிற்றம் - துளிக்கும்: சிறு, உசை.
 இலர்தல் - படர்தல்: ப, உசை; பொரு, ககக. பரத்தல்: மலை, கசச.
 இவரும - உலாவும்: மலை, கச.
 இழுக்கு - வழுக்குநிலம்: கு, உசை.
 இழுத - கெய்வழுது: மலை, உசை, சசச.
 இழை - போணிகலம்: மது, உசை.
 இளக்கும் - அசைக்கும்: ப, கசச.
 இளக - அசைத்தவிழும்படி: பெரு, கசச.
 இனி - இனிமையுடையது: மலை, எ.
 இனியோன் - இனஞ்சேர்சென்னி; இவ

ன் கரிகாற் பெருவளவன் தந்தை: பொரு, கசச.
 இறடி - திணை: மலை, ககக.
 இறவு - இறமீன்: பொ, உசை.
 இறவுதல் - வக்கி மயிர் போகச் சிறுதல்: மலை, உசை.
 இறத்த - முடித்த: பெரு, சசச.
 இறப்ப - கிடக்க: பொரு, உசை.
 இறம்பு - இளமரக்காடு: பெரு, சசச. குறுக்காடு: மலை, உசை, உசை.
 இறம்பூது - அதிசயம்: மலை, கசச.
 இறை - இறப்பு: பெரு, உசை.
 இறைகூடி - அரசாண்டு: பொரு, எசு.
 இறைகொண் - தங்குதல்கொண்ட: மது, உசை.
 இன்பம் - இனிமை: மது, கச.
 இனம் - திரட்சி: மது, உசை.
 இனி - இப்பொழுது: மலை, கச.
 இசை - பொன்: மலை, எசு.
 இசை - இண்டம்பூ: கு, அச.
 இரந்து - இழுக்கப்பட்ட: சிறு, கச.
 இரிய - ஈரத்தையுடைய: கு, உசை.
 உக்கம் - மருங்கு: திரு, கசச.
 உகந்த - உயர்ந்து: மது, கசச.
 உகுத்தென - போகட்டதாக: மலை, கசச.
 உகைப்ப - எழுப்ப: மது, கசச.
 உடக - அஞ்ச: திரு, உசை.
 உட்கு - அச்சம்: கு, கசச.
 உடம்பிடி - வேல்: பெரு, எசு.
 உடன் - அடைய: சிறு, கசச.
 உடன்ற - கோபித்த, பெரு, கசச.
 உடறி - உடுத்தி: சிறு, உசை. உடுத்த: திரு, கசச, உசை.
 உடு - அம்பில் காணக்கொள்ளுமிடம்: கு, கசச.
 உடைபூஉ - உடைத்து: கசச.

உதன் - கிடாய்: பெரு, ௧௫௬.
 உத்தல் - கரம்புகளோத்தெறித்தல்: பொரு, ௨௩.
 உத்தி - யாழகத்தோருறுப்பு: மலை, ௩௪.
 யாற்றடைக்குறை: மது, ௨௪௩.
 உத்துழ் - பெருமூங்கிப்பு: கு, ௪௩.
 உம்பல் - வழிவந்தோன்: மது, ௩௬; மலை, ௧௪௦.
 உமட்டியர் - உப்புவாணிகத்தியர்: சிறு, ௪௦.
 உமணர் - உப்புவாணிகள்: சிறு, ௫௫; பெரு, ௧௫.
 உய்த்தர-செலுத்துதலைச்செய்ய: மு, ௧௬.
 உயம்மார் - செலுத்துதற்கு: மது, ௩௨௨.
 உய்யாமை - உயிரைத் தாங்கியாமை: கு, ௧௧.
 உயர்நிலை - தெய்வத்தன்மை: திரு, ௨௮௧.
 உயரி - எயித்த: மு, ௧௧.
 உயவும் - வருத்தம்: பொரு, ௩௮.
 உயவை - உயவைக்கொடி: மலை, ௩௩௬.
 உயிர் - ஓசை: கு, ௧௦௦.
 உரவு - பரத்தல்: பெரு, ௪௫௩. மீகுறி: கு, ௪௫. வலிமை: மலை, ௩௨௬.
 உரறுதல் - முழங்குதல்: மலை, ௩௫௪.
 உரன் - அறிவு: சிறு, ௧௧௫.
 உராஅய் - பரந்துசென்று: மது, ௩௨௫.
 உராலின் - ஓடுதலினால்: மது, ௩௮௪.
 உரிஞ்சிய - உரைத்த: திரு, ௩௩.
 உரிஇ - தீற்றி: மலை, ௨௪.
 உரு - அச்சம்: மது, ௧௦௦.
 உருகெழு - அச்சம்பொருந்தின: திரு, ௨௪௪.
 உருத்த - தோற்றின: பொரு, ௩௫.
 உருப்பு - வெப்பம்: சிறு, ௮, ௧௪௪.
 உருவம் - சிவந்திறம்: திரு, ௨௪௧.
 உருளி - உருவ: பெரு, ௪௪.
 உரை - புகழ்: மது, ௨௩௬.
 உரைதி - உலாவி: மது, ௩௪௮.
 உல்கு - ஈங்கம்: ப, ௧௨௫; பெரு, ௮௧.
 உலகம் - சிவான்மாக்கள்: திரு, ௧. ௩௪௩ மக்கள்: திரு, ௧௨௪.
 உலறிய - உலறிக்கிடத்த: பெ, ௩௩௮. ௧௦ய்ந்த: திரு, ௪௪.

உவலை - தழை: மது, ௩௧௧; மு, ௨௨.
 உழக்க - கொன்றுதிரிய: மது, ௪௮.
 உழக்கி - வென்று: மது, ௧௨௮.
 உழத்த - வருத்திய: சிறு, ௧௩௫; பொரு, ௪௪.
 உழவர் - உழவுத்தொழிலுடையோர்: பெரு, ௧௩௪.
 உளர்த்தல் - அசைத்தல்: பொரு, ௧௪.
 அசைதல்: சிறு, ௬௦.
 உளர்ப்பு - அலைத்தல்: திரு, ௧௧௮.
 உளர - வாசிக்க: திரு, ௧௪௨.
 உளை - கழுத்தின்மயிர்: பெரு, ௪௮௮. தேசாரி: செ, ௧௧. தலையாட்டம்: சிறு, ௧௨; பெரு, ௨௪; பொரு, ௧௧௪. துய்: திரு, ௮.
 உறத்தை - உறையூர்: சிறு, ௮௧.
 உறழ்குறித்தல் - வாதுசெய்யக்கருதுதல்: ப, ௧௪௧.
 உறழ்ச்சி - மாறுபாடு: சிறு, ௧௧௨.
 உறழ்தல் - மாறுபடல்: திரு, ௫. வீணையில் ஒருகரம்பைவிட்டு ஒருகரம்பைத் தெறித்தல்: பொரு, ௨௩.
 உறுகண் - வருத்தம்: பெரு, ௪௩.
 உறுகர் - சேர்க்கவர்: திரு, ௪.
 உறை - தளி: திரு, ௮; பெரு, ௨௧௧.
 உறைப்ப - மிகவிழ: பெரு, ௧௩௧.

௩௮.

ஊக்கலர் - முயற்சியையுடையார்: மது, ௪௪௩.
 ஊக்குதல் - தப்புதல்: மது, ௪௪௪.
 ஊகம் - ஊகம்புல்: பெரு, ௧௨௨. கரியருரங்கு: சிறு, ௨௨௧. குரங்குகள்: மலை, ௨௦௮.
 ஊசல் - அசைவு: பொரு, ௩௦.
 ஊர்த்தல் - ஏறுதல்: பெரு, ௨௪௩. பரத்தல்: சிறு, ௨௫௧.
 ஊழ் - முறை: கு, ௪௪.
 ஊழ்த்து - செவ்வியழித்து: மலை, ௧௮௦.
 ஊன்றி - அழுக்க: பெரு, ௨௦௦.
 ஊன்றிய - எட்டுவைத்த: ப, ௧௪௪.

௭

எஃகம் - வான்: மு, ௧௮. வேல்: செ, ௧௭௧; பெரு, ௧௧௧.

எஃகு - கூர்மை: மலை, ௧00.

எக்கர் - இம்மணல்: ப, ௧௭௭; மலை, 10௧௧.

எக்ப்பி - ஓட்டி: ப, ௨௧௧.

எதிர்தல் - தோற்றுதல்: மது, ௧௧௧.

எதிர்பு - ஏறட்டுக்கொண்டு: மது, ௧௨.

எதிரி - ஏற்றுக்கொண்டு: மலை, ௧௭௨.

எரியேம் - தமியேம்: கு, ௧௨.

எய்யெய்ப்பன்றி - முள்ளம்பன்றி: பெரு, ௮௮; மலை, ௧0௧.

எய்த்த - இளைத்த: பொரு, ௧௮.

எயிற்பட்டினம் - கல்லியக்கோடல் ஊர்: சிறு, ௧௧௨ - ௧௧௩.

எயிற்றியர் - எயினக்குலத்தின் மகளிர்: சிறு, ௧௭௧.

எயினர் - எயினச்சாத்தியிலுள்ளார்: பெரு, ௧௨௧.

எருக்கி - அடித்து: பெரு, ௧௭௨. வெட்டி: மு, ௨௧.

எருத்து - கிளிஞ்சில்: சிறு, 1௮.

எருவை - பஞ்சாயக்கோரை; கொறுக்கச் சிபுமாம்: கு, ௧௮.

எல் - ஞாயிறு: சிறு, ௭௭.

எல்லரி - சல்லி: மலை, ௧0.

எல்லி - பகல்: பொரு, ௧௭௮; மது, ௨௧௧.

பகற்பொழுது: பொரு, ௨௧௧.

எழால் - யாழ்: பொரு, 1௧.

எழு - கணையம்: சிறு, ௧௧௨. கணையம்: பெரு, ௧௮.

எறழம் - எறழம்பூ: கு, ௧௧.

எனின் - என்மையினாலே: பொரு, ௧0௭.

௮.

எக்கறுதல் - இத்தன்மை பெற்றலேமே

யென்று வரும்புதல்: சிறு, ௧௧௭.

எக்குவனர் - எக்குவன்: மது, ௧0௭.

எணி - என்னை: மது, ௧௧௧.

எமம் - இரட்டை: சிறு, ௧௭. காவல்:

சிறு, ௭௧. பாதுகாவல்: மது, ௧௮௧.

எமாப்ப - கலக்கமுறும்படி: மது, 1௭௧.

தனிய: பொரு, ௧௮.

எமுறல் - மயக்கமுறல்: சிறு, ௧௭௧.

ஏர் - எழுச்சி: பொரு, ௧௧.

ஏர்பு - எழுத்து: சிறு, ௧; மு, ௭.

ஏரகம் - மலைநாட்டகத்து ஒரு திருப்பதி [உத - ம்பக்கம்]: ௧௮௧.

ஏறு - இடி: பெரு, ௧௧௧; உருமேறு: மது, ௨௧௧.

என்று - வஞ்சியாது எதிரின்று: சிறு, ௧௮, 1௧௧.

௯.

ஐ - வியப்பு: சிறு, ௧௧௧.

ஐத - மெல்லிது: சிறு, ௧௧.

ஐயர் - இருபுகள்: சிறு, ௧0௭.

ஐயவி - வெண்ணிறகடுகு: சிறு, ௨௨௭; செ, ௮௧; மது, ௨௮௭; மலை, ௧௨௭.

10.

ஒடுக்கம் - ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடம்: மது, ௧௭௨.

ஒதுங்கல் - நடத்தல்: பொரு, ௧௧.

ஒய்யென - கடுக: பொரு, ௧௧௨.

ஒரீஇ - நீச்சி: மது, ௧௮௮.

ஒருசிறை - ஒருபக்கம்: பொரு, ௧0.

ஒங்க - சாய: ப, ௨10.

ஒங்குதல் - தடங்குதல்: சிறு, ௧௧௧.

ஒல்லென - ஒல்லென்னு மோசைபட: பொரு, ௧௭௭.

ஒலித்தல் - தழைத்தல்: செ, ௧௮.

ஒலித்த - தழைத்த: மது, ௨௧௧.

ஒழுங்கிய - ஒழுங்குபட்ட: சிறு, ௨௨௭; பொரு, ௧௧. ஒழுங்குபடக்கிடத்த: பொரு, ௭.

ஒழுங்குபடவளர்த்த: சிறு, ௨௧.

ஒழுக்கின - வளர்த்தன: மலை, ௧0௧.

ஒழுக்கை - சூடவொழுக்கு: சிறு, 1௧௧; பெரு, ௧௧.

ஒளி - விளக்கம்: ப, ௨௧௨.

ஒளியர் - ஒளிரட்டார்: ப, உ, எ, ச.
ஒளிறதல் - விளங்குதல்: செ, கௌ; பெரு, கௌ.
ஒற்றி - வேய்த்து: மது, கௌ.
ஒன்னு - பொருந்தாத: பெரு, கௌ.

௩.

ஒ - சென்றதங்குதல்: திரு, கௌ.
ஒச்சி - ஒட்டி: கு, கௌ.
ஒடா - கெடாத: திரு, உ, எ, ச.
ஒறதல் - வருந்துதல்: சிறு, உ, எ, ச.
ஒடை - கெற்றிப்பட்டம்: திரு, எ, கௌ. பட்டம்: மது, கௌ.
ஒதி - பாடி: சிறு, உ, எ, ச.
ஒப்பி - ஒட்டுதலிச்செய்து: கு, கௌ.
ஒம்ப - பாதுகாப்ப: பொரு, கௌ.
ஒம்பி - பரிசுரித்து: பெரு, உ, கௌ.
ஒம்புதல் - பரிசுரித்தல்: திரு, உ, கௌ.
ஒர்க்கும் - நிறையாற்றும்: திரு, கௌ.
ஒரி - ஒர்வன்னல்; இவன் கூத்தர்க்கு மலைகாடுகளைக்கொடுத்தோன்: சிறு, கௌ.
ஒரியென்னும் வள்ளலின் குதிரை; பிடரிமயி ரொன்றுமாம்: சிறு, கௌ.
குதிரைக் கழுத்தின்மயிர்: பொரு, கௌ. சிறு: மலை, கௌ. மயிர்: பெரு, கௌ.
ஒவம் - சித்திரம்: ப, கௌ.
ஒவு - சித்திரம்: மது, கௌ.

௪.

கச்சம் - கச்சு: மது, கௌ.
கசடு - வடு: பொரு, கௌ.
கஞ்சகம் - கருவேப்பிலை: பெரு, கௌ.
கருவிய - கருவின்: சிறு, கௌ; மலை, கௌ.
கட்டி - காதி: பெரு, உ, கௌ; மலை, உ, கௌ.
கட்டளை - உரைகள்: பெரு, உ, கௌ.
கட்டில் - அரசவரிமை; சிங்களநாமம்: மலை, கௌ.
கட்டி - கைபறித்தல்: மது, கௌ.

கடவுள் - முனி: மது, கௌ.
கடது - காதி: பெரு, கௌ. மது, உ, எ, ச.
கடாவுறப்ப - செலுத்தலிச்செய்யலிணை: சிறு, கௌ.
கடி - அச்சம்: மது, கௌ. காவல்: பெரு, கௌ. பெய்: மது, கௌ.
கதி - கடுமரம்: மலை, கௌ.
கதிக்கும் - ஒக்கும்: பொரு, கௌ. கடுகவோடு: மது, கௌ.
கடுகன் - தறுகன்மை: மது, கௌ; மலை, கௌ.
கடுக்குல் - முற்பட்டகுல்: பெரு, கௌ. மது, கௌ.
கடை - செலுத்தி: மது, கௌ. செலுத்திக்கொடுத்தி: மது, உ, கௌ.
கடைக்கட்டல் - முடிவுபோக்கல்: பொரு, கௌ.
கடைகள் - கடைவார்: மது, கௌ.
கண்டி - கெருக்கம்: பொரு, கௌ.
கண்டம் - பலநிறத்தாற்குறப்பட்ட மதிட்டி: மது, கௌ.
கண்ணி - போர்ப்பூ: கௌ.
கண்ணுண்டினரை - சித்திரகாரிகள்; கண்ணுக்கண்ணிடத்தே தந்தொழிலி நிறத்ததலிற் கண்ணுண்டினைஞரென்றார்: மது, கௌ.
கண்ணுள் - கூத்தர்: மலை, கௌ.
கணம் - திரட்சி: பெரு, கௌ; மது, கௌ.
கணீரம் - செவ்வலரி: திரு, உ, கௌ.
களை - திரட்சி: பெரு, கௌ; மலை, கௌ.
களைக்கால் - திரண்டகால்: திரு, கௌ.
கதழ்வுறுதல் - கலங்கிக்கூப்பிடுதல்: பெரு, கௌ.
கதழ்பு - மயிர்: திரு, கௌ.
கதுமன - கடுக: பொரு, கௌ.
கத்து - கம்பம்: மது, கௌ.
கம்புள் - கம்புட்கொழி: மது, உ, கௌ.
கம்பியர் - கெய்தற்றொழிலி யுடையார்: மது, கௌ.
கம் - கிறைவு: திரு, கௌ.
கமழ்தல் - தோற்றுதல்: பொரு, கௌ.

கயம் - நீரமுதமிழ்: மலை, உகக.
 கயவாய் - புதாருகம்: மலை, ௩௨௮.
 காண்டை - குண்டுகை: மது, ௪௮௨.
 கரந்தை - கரங்கரந்தை: கு, எச.
 கரம்பை - கரம்பைநிலம்: பெரு, ௧௧.
 கராம் - முதலிலிசேடம்: கு, ௨௩௭.
 கரிகாலன் - ஓர்சோழன்; கெருப்பாற்கரி
 ந்தகாலையுடையவனென்றவரது; இந்
 னை "முச்சக்கரம்" [௩௮-ம் பக்கம்] எ
 ன்னுங்கவியானும், "சுடப்பட்டியிரு
 ப்த சோழன் மனேயம் - பிடர்த்தலைப்
 பேராவைப்பெற்ற - கடைக்காற் - செ
 விரறு செங்கோல் செல்லியினுளில்
 லை - யுயிருடையா ரொய்தா லினை" என்
 னும் பழமொழிச் [௧௦௩] செய்யுளானு
 ம உணர்க: பொரு, ௪௪௮.
 கருப்பை - எலி: பெரு, ௮௩.
 கருமை - கொடுமை: பெரு, எச.
 கருவி - தொகுதி: கு, ௩௬; பெரு, ௨௪;
 பொரு, ௨௬௬; மலை, ௧௩௭.
 கருவி - பொரிக்கறி: பொரு, ௧௩௩.
 களையும் - அழைக்கும்: பெரு, ௧௩௦.
 கலப்பைவிர் - வாச்சியமுட்டுக் கையுடை
 யபையையுடையிர்: மலை, ௧௬.
 கலம் - பேரணிலைம்: மலை, ௩௦.
 கலவம் - தோகை: பொரு, ௨௧௨.
 கலாபம் - தோகை: திற, ௧௩.
 கலாவ - கலக்க: திரு, ௧௦௧. கலக்கமெய்
 த: செ, ௪.
 கலாவல் - கூடுகை: கு, ௪௮.
 கலி - ஆரவாரம்: கு, ௪௦. செருக்கு: செ,
 ௧௭௬; மது, ௧௩௦. பெருக்கு: மது,
 ௧௧௮. மனச்செருக்கு: ப, ௧௨.
 கலிங்கம் - போர்வை: திற, ௮௩.
 கலித்த - செருக்கிவளர்த்த: மலை, ௧௪௪.
 செருக்கின: மது, ௧௧௨. மகிழ்த்த: மது,
 ௧௦௪. மிக்கெழுந்த: செ, ௨௧.
 கலித்த - செருக்கி: ப, ௧௧௬.
 கலிப்ப - பெருக: பொரு, ௧௧௪.
 கலுத்தல் - கலக்குதல்; ஒழுக்குதலுமாம்:
 மது, ௪௧௨.
 கலுழி - பெருக்கு: கு, ௧௭௮; மலை, ௩௩௩.

கலை - முசுக்கலை: பெரு, ௪௧௧.
 கலி - பகுத்தல்: மலை, ௧௪.
 கலப்பு - கலந்தி: பொரு, ௧௩.
 கலலை - கலர்த்தவழி: பெரு, ௮௧. காந்தச்
 சி: மு, ௧௦. பலவழி: மது, ௧௧௨; மலை,
 ௧௮௧, ௧௮௬.
 கலவு - உள்ளிடு: மது, ௧௨௧. திவந்தல்:
 பொரு, ௧௮௪. முயக்கம்: மது, ௧௧௬.
 கலாஅன் - பக்கமலை: ப, ௧௬௮.
 கலிகை - கொடுத்திக்கலிந்தகை: மலை,
 ௧௮௬.
 கலின்று - அழகுபெற்று; கலினென்னும்
 பண்படியாகக் கலின்றென்னும் தொ
 ழில் பிறந்தது; திரு, ௨௧.
 கலவது - அணைத்து: கு, ௧௮௩. குழ்த்து:
 திரு, ௮௪.
 கலவதிய - அகத்திட்ட: மலை, ௧௪. குழ்
 ந்த: திரு, ௧௬; மது, ௭௧௬.
 கலவத்தாம்பு - தாமணியையுடைய செ
 ற்த்தாம்புகள்: பெரு, ௨௪௪.
 கழங்கு - கழல்: பெரு, ௧௧௩.
 கழால் - கழற்ற: திற, ௧௪௮.
 கழிப்பி - போக்கி: பொரு, ௧௧௧.
 கழுதி - பரண்: மலை, ௨௪௬. பேயிலொரு
 சாதி: மது, ௧௧௬.
 கழை - கோல்: மலை, ௧௧௧.
 களமர் - வீரர்; களத்தே சேறவிற் களம
 ரென்றார்: மது, ௧௧௬.
 களரி - போர்க்களம்: ப, ௩௬.
 களி - களிப்பு: மது, ௧௧௨. வண்டல்: செ,
 ௧௪.
 களைஞர் - களைகளைப்பறிப்பார்: பெரு, ௨௧௬.
 கற்கிறை - கல்லினை: மது, ௭௨௩.
 கறங்க - ஒலிக்க: திரு, ௨௪௦.
 கறி - மிளகு: திரு, ௧௦௧.
 கன்னல் - கரம்: செ, ௧௩.
 கனை - செறிதல்: மது, ௨௧௩.
 கனைத்து - திரண்டு: மலை, ௧௧௭.

௧௩.

காஞ்சி - காஞ்சிப்பு: கு, ௧௪. காஞ்சிமா
 ம்: திற, ௧௭௬.

காட்டி - அறிவு: திரு, ௧௧௩.
காடி - ஊறுதறி: பெரு, ௧௧௦, ௧௧௩; செ, ௧௧௪, ௧௧௫த்தி; புனிங்கறியுமாம்: பொரு, ௧௧௫, புனியங்காய் செல்லிக்காய் முதலியன ஊறுவிட்டுவைத்தது: பெய்யென்பாருமனர்: பெரு, ௧௧௭.

கான் - அழகு: திரு, ௧௧, ௨௩௦.
கான்மார் - கான்டற்கு: மது, ௪௪௩.
காத்து - பரிசுரித்து: மது, ௪௧௭.
காமர் - விருப்பம்: சிறு, ௭௭; திரு, ௭௩: மது, ௨௮௨.
காமரம் - சோமர - மன்னும் பண்: சிறு, ௭௭.

காய - காலின்: மலை, ௧௬.
காயம் - காழ்ப்பு: மலை, ௧௨௧.
கார்டோள் - கடல்; கார் முகச்சப்பரிதலிற் கடல் கார்டோளென்று பெயர்பெற்றது; ஆகுபெயர்: திரு, ௭.
காரி - ஓர்வள்ளல்; இவன் இரவலர்க்கு காட்டைக் கொடுத்தோன்: சிறு, ௧௩௩.
ஓர் வீரன்; அவன் குதிரை: சிறு, ௧௧௦, ௧௧௧பகுதி: சிறு, ௧௧௦. ௧௧௧: மலை, ௮௬.

காரேறு - கரியகடா: பெரு, ௨௧௦.
கால் - கால்பு: கு, ௧௧௭.
கால்பாத்த - கெருங்கிவ: பெரு, ௧௧௧௧.
காலோர் - காலாட்டன்: மது, ௪௪௧.
காலிதிமாக்கன் - காலிதிப்பட்டங் கட்டின அமைச்சர்: மது, ௪௧௧.
காழ் - இருப்புநராசம்: பொரு, ௧௧௩. குமை: கு, ௧௦௭; சிறு, ௧௧. கழிகள்: சிறு ௧௧௬. கால்பு: செ, ௧௧௬. குத்தக்கோல்: மு, ௪௪. தறிகள்: பெரு, ௨௪௪. தூண்: செ, ௧௧௧. வடம்: திரு, ௨௮௪; மது, ௧௮௧. விதை: பெரு, ௧௧௦; மலை, ௧௧௪.

காழ்வை - அழிப்பு: கு, ௧௬.
காழகம் - கலிங்கம்: திரு, ௧௮௪.
காழோர் - பரிக்காரர்: மது, ௧௮௮. பரிக்கோலையுடையோர்: பெரு, ௧௧௬.
காளாம்பி - காளான்: சிறு, ௧௧௪.
கானல் - கடற்கரை: ப, ௧௧௪. கரை: மது, ௧௧௪.

கானவர் - மூலிலிவத்துவாழ்வார்: பொரு, ௨௨௦.

தி.

கிடங்கில் - கல்லியக்கோடல் ஊர்: சிறு, ௧௧௦.

கிடுகு - சட்டம்: ப, ௧௧௭.
கின்னிணி - சிறுசத்தனை: திரு, ௧௧.
கிணைமகன் - கிணைவனுடையமகன்: சிறு, ௧௧௬.
கிலுசிலி - கிலுசிலுப்பை: சிறு, ௧௧.
கிழலிர் - கிழமையுடையர்: மலை, ௧௧௧.
கிழலோன் - உரித்தார்த்தன்மையை யுடையோன்: பொரு, ௨௪௮. உரிமையை யுடையோன்: திரு, ௧௧௭; பெரு, ௧௦௦; மலை, ௧௮௬.

கிழார் - பூட்டைப்பொறி: மது, ௧௧.
கிளர்தல் - எழுதல்: திரு, ௮௨.
கிளைநிய - கிளைத்த: கு, ௧௧௧.
கிளையாமை - இமையாமை: கு, ௧௧௨.
கின்னரம் - கின்னரப்பறை: பெரு, ௪௧௪.

து.

குட்டம் - ஆழம்: சிறு, ௧௮௦.
குட்டிவர் - குட்டகாட்டார்: மது, ௧௦௩.
குட்டிவன் - குட்டகாட்டையுடையோன்: சிறு, ௧௧.

குடசம் - வெட்பாலைப்பு: கு, ௧௭.
குடந்தம்பட்டு - வழிபட்டு; வணக்கம்பட்டு என்றமாம்; குடஎன்பது தடவென்பதுபோல வளைவை யுணர்த்துவதோ உரிச்சொல்லாதலின் அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாம்: திரு, ௨௨௬.

குடவர் - குடகாட்டிலுள்ளார்: ப, ௨௭௧.
குடாவடி - வளைந்த அடியையுடையது: மலை, ௧௦௧.

குடி - குடிமக்கள்: பொரு, ௧௮௨.
குடினா - பேராந்தை: பொரு, ௨௧௦; மலை, ௧௧௧.

குண்டு - ஆழம்: திரு, ௧௧௬; மது, ௧௪.
குத்த - தின்ன: பொரு, ௨௨௨.
குத்தி - ஊன்றி: மு, ௪௧.

குந்தம் - எதிசோல்: மு, ச௧.
 குப்பை - பொலி: பெரு, உ௪௩; பொரு, உ௪௪.
 குமரி - அழியாத்தன்மை: பெரு, உ௪௭
 குய் - தாளிப்பு: மது, எ௭௭.
 குயம் - அரிவான்: பொரு, உ௪௨
 குயினர் - துறையினவர்: மது, க௧௭.
 குரம்பை - குழல்: சிறு, க௭௪; ப, க௧௮;
 பெரு, அ.௮; மது, க௧௭
 குரல் - குரலென்னுதரம்பு: மது, க௧௮.
 கொத்து: பெரு, க௧௨. மீடறு: திரு, உ௧௨.
 குரவம் - குரவம்பூ: கு, க௧
 குரவை - ஓர்உத்து: திரு, க௭௭.
 குரிசில் - தலைவன்: திரு, உ௭௧.
 குரிப்பூ - சிறப்பூ: கு, எ௨.
 குருசிலை - முருச்சிலை: கு, எ௧.
 குருகு - குருக்கத்தி: பெரு, க௭௧. குரு
 கென்னும்பறவை: மது, உ௧௮.
 குரும்பி - புற்றும்பழஞ்சோறு: பெரு, உ௭௭.
 குறா - ஆரவாரம்: பொரு, உ௪௭.
 குல்லி - குஞ்சங்குல்லி: திரு, உ௭௧; பொரு, உ௧௪. குஞ்சங்குல்லிப்பூ: கு, எ௮.
 குலை - பூங்கொத்து: பெரு, க௭௧.
 குவைதி - குவிக்கையினுலே: பெரு, உ௪௪.
 குவித்து: கு, க௮. பாப்பி: ப, க௭௮.
 குவைதிய - திரட்டின: பொரு, உ௪௪.
 குழல் - குழன்மீன்: சிறு, க௭௧.
 குழிசி - பாலை: பெரு, க௭௧.
 குழம்பு - குழி: மது, உ௪௧; மது, உ௭௧.
 திரன்: மது, உ௪.
 குழும் - முழங்க: மது, க௭௭.
 குளவ் - காட்டுமல்லிதை: சிறு, க௭௭; திரு, க௭௧. காட்டுமல்லிதைப்பூ: கு, எ௧.
 குளித்தல் - மறைதல்: சிறு, க௭௭.
 குளிர் - அரிவான்; கிளிகடிசெருய்யுமாம்: மலை, க௭௭. கிளிகடிசெருவ்: கு, ச௧.
 குறசி - அச்சுச்சோக்குமிடம்: சிறு, உ௭௨.
 குறமகன் - குறச்சாதியாதிபமகன்: திரு, உ௪௨.
 குறன் - சிறுமை: பெரு, க௭௧.

குறிஞ்சி - ஓரபன்: திரு, உ௭௧. குறிஞ்சி
 கிப்பன்: பெரு, க௭௨; மலை, க௭௭.
 குறகர் - பறிப்பார்: பெரு, உ௭௭.
 குறாறுக்கண்ணி - குன்றிப்பூ: கு, எ௨.
 குறம்பு - அரண்: பெரு, க௭௧. மலை, க௭௭.
 குறம்பொறி - உதரபந்தம்: திரு, உ௭௧.
 குறாறு - தசை: பெரு, க௭௨; பொரு, உ௭௭.
 குறைதிய - அறுத்த: மது, க௭௭.
 குறைவில் - இத்திரவில்: பெரு, உ௭௨.

க௧.

கட்டி - கொள்ளை: மது, க௭௨.
 கட்டுண்ணம் - கொள்ளைகொண்டிண்ணம்: பெரு, க௭௧.
 கடல் - புதாரமுதம்: ப, க௮.
 கடிக - கெட்குடி: பொரு, க௮௨.
 கடம்ப - மனவெழுச்சிகுறைய: ப, உ௭௭.
 கடம்பு - பாய்மரம்: மது, க௭௭.
 கடா - குளிர்ச்சிமீது; குன்னுக்கவென்று
 மாம்: க௭, க௭.
 கடா - இறப்பு: ப, அ௧.
 கடலம் - பண்டம்: மது, க௭௭.
 கடல் - கெறு: மலை, க௭௭.
 கடலியர் - அப்பவாணிகள்: மது, க௭௭.
 கடலியன் - அப்பவாணிகள்: பெரு, க௭௭.
 கடலிரம் - கடலிரப்பூ: கு, க௭.
 கடவை - கடவைக்கிழங்கு; திரளுமாம்: மது, க௭௨; மலை, க௭௭. திரன்: மலை, க௭௨.
 கடம் - கெல்லுமரிசியும்: ப, க௭௭.
 கடளி - ஆன்பேய்: ப, உ௭௧.
 கடலியர் - சேவித்துநிப்பார்: திரு, உ௮௨.
 காகொக்கும்வேடர்: மலை, க௭௨. வே
 டுவர்: மது, க௭௧.

க௭.

கெண்டி - அறுத்துத்தின்று: பெரு, க௭௭.
 கெழும - பொருத்தி: ப, க௭.

கே.

கேட்டின் - கேட்பாயாக: மது, ௨௦௮.
கேணி - கிதியகுளம்: ப, ௫௧.
கேள் - உறவு: பொரு, ௪௪.
கேளிர் - கட்டார்: பொரு, ௪௪.

கை.

கை - ஒழுக்கு: மு, ௪௧. செயல்: மது, ௧௫௧.
கைதி - கோலஞ்செய்து: மது, ௪௧௫.
கைதொழுதல் - கையைத்தலைமேலேவைத்தல்: திரு, ௨௫௨.

கோ.

கோங்கு - தாது: கு, ௮௬; சிறு, ௪௧. தேன்: சிறு, ௧௮௪.
கோட்டம் - கோட்டை; தூற்றின்றகொட்டையுமாம்: சிறு, ௧௯௬.
கோட்டி - அப்பி: திரு, ௧௫.
கோட்டை - திரளமுடிந்த முடி; தம்புமாம்: பொரு, ௧௫௫.
கோடி - ஒழுங்கு: மது, ௧௫௫, ௧௯௫.
கோடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே கிவது: மது, ௪௫௨.
கோடுத்தன்று - கோடுத்தது: திரு, ௬௪.
கோடுமார் - கோடுத்தற்கு: மது, ௪௫௧.
கோடுவான் - வினத்த அரிவான்: பெரு, ௪௪௧.
கோண்டி - உணவு; கொள்ளப்படுதலின் உணவாயிற்று; கொள்ளுமென்ப: மது, ௧௬௪. கொள்ளை: ப, ௨௧௨; பெரு, ௪௫௪.
கோண்டர் - கொள்வார்: மது, ௫௧௪.
கோண்டார் - கொள்ளுதற்கு: திரு, ௧௪௬.
கோல்லன் - கொற்றொழில் செய்கின்றவன்: பெரு, ௨௦௪.
கோலையிய - கொல்லுதலைச்செய்த: திரு, ௧௫௪.

கொழித்தல் - தென்னுதல்: திரு, ௬௦௧.
கொழிப்ப - மேலேயாக: மது, ௨௪௪.
கொழுக்க - தழைப்ப: மது, ௧௦.
கொழுதி - பறித்து: மது, ௫௮௪.
கொழுமை - அழகு: பொரு, ௨௬.
கொள்கை - கோட்பாடு: மலை, ௬௪. விரதம்: திரு, ௮௬; மது, ௪௮௦, ௪௧௨.
கொள்ளி - கொருப்பு: கெ, ௮.
கொள்ளை - விலை: பெரு ௬௪; மது, ௨௫௧.
கொள்தி - கொளுத்தி: பொரு, ௪௮.
கொளை - பாட்டு: பொரு, ௨௧௧.
கொற்கை - ஒழுர்: [நிது பாண்டியனுடையது] சிறு, ௧௨; மது, ௧௬௮.
கொற்றவர் - வெற்றியையுடையோர்: மது, ௪௪.
கொற்றவன் - வெற்றியையுடையவன்: மது, ௮௮.
கொற்றவை - வனதூர்க்கை: திரு, ௨௫௮.
கொள் - பெரிது: மது, ௨௦௪.

கோ.

கோருடி - கோருடிப்பு: கு, ௮௧.
கோட்டம் - கரை: ப, ௬௬.
கோடல் - வெண்கோடற்பூ: கு, ௮௬.
கோடியர் - கூத்தாடுவோர்: சிறு, ௧௦௬.
கூத்தர்: சிறு, ௧௨௫; பொரு, ௫௪; மலை, ௨௬௬.
கோடு - ஊதுகொம்பு: திரு, ௨௦௬. கரை: பெரு, ௨௪௬. கொம்பென்னும் வாச்சியம்: மலை, ௫. மலை: சிறு, ௨௧௫; மு, ௫. மேட்டுநிலம்: மது, ௨௮௬. வினத்தண்டு: சிறு, ௨௨௨; கெ, ௪௦.
கோணம் - தோட்டி: மது, ௫௧௨.
கோலி - வினத்த: மு, ௪௪.
கோள் - குலை: சிறு ௨௪; பொரு, ௨௦௮.
கோளி - பூவாமற் காய்க்குமாம்: பெரு, ௪௦௪.

கோ.

கோவை - எள்ளின்காய்: மது, ௨௪௧.

௪.

சன்பு - சன்பங்கோரை: மது, க௭௨.
சதுக்கம் - நாற்சந்தி: திரு, ௨௨௫.
சந்த - பலவழிகளுக்கடினசந்தி: மலை, ௧௧௩.
சமம் - கடுவுசிலைமை: திரு, ௧௧௧.
சலம் - மாறுபாடு: மது, ௧௧௨.
சவட்டி - மென்ற: பெரு, ௨௧௭.

௫.

சாஅய் - இளைத்து: சிறு, ௧௧. நனுகி:
கு, ௨௫௦.
சாடி - சகடம்: பெரு, ௧௮௮.
சாணம் - தழும்பு: மது, ௫௧௧.
சாத்த - திரள்: பெரு, ௮௦.
சாதி - திரள்: பெரு, ௨௨௧.
சாம்பு - சேக்கை: பெரு, ௧௫௦.
சாம்பும் - வாடும்: ப, ௧௨.
சாய் - கோரை: பெரு, ௨௦௧. செறம்பு:
திரு, ௧௧௨.
சாயல் - மென்மை: சிறு, ௧௧; திரு, ௨௧௧.
சாரல் - பக்கமலை: சிறு, ௧௦.
சாஸ்பு - அமைதி: கு, ௧௫.
சாலினெல் - சென்னெல்: பொரு, ௨௪௧.
சாலினி - தேவராட்டி: மது, ௧௧௦.
சாலுதல் - அமைதல்: திரு, ௨௮௧.
சாவகர் - வீரதங் கொண்டோர்: [திவர்
கைனர்] மது, ௪௭௧.
சாற்றி - கிறைத்து: மது, ௨௪௧.
சாறு - விழா: சிறு, ௨௦௧; திரு, ௨௮௧;
பொரு, ௨.
சான்ற - அமைந்த: திரு, ௨௮௭.
சான்றோர் - அறிவுடையோர்: கு, ௨௮.

௬.

சித்தன்-முருகக்கடவுள்: [பக்-௨௭.]
சிதர் - தவலை; மெத்தெனவுமாய்: மு.
௫௨. வண்டு; சித்துதலுமாய்; சிச்சிலி
யுமாய்: சிறு, ௨௫௪.
சிதர்வை - சிதரினசிறை: பெரு, ௪௧௮.
சிதரல் - சிதறுதல்: மது, ௨௪௪.

சிதறி - பலவாகக்கொடுத்து: மது, ௨௨௮.
சிதறும் - எல்லாருக்குங்கொடுக்கும்: மது,
௧௦௮.

சிதார் - சிலை: பொரு, ௮௧. துணி: பொ.
ரு, ௧௫௪.

சிந்துவாரம் - சுருநொச்சிப்பு: கு, ௧௮௧.

சிமில் - உதி: மது, ௪௮௧.

சிமையம் - உச்சி: கு, ௨௭.

சிரல் - சிச்சிலி: சிறு, ௧௮௧.

சிரதியவன் - கோயித்தவன்: பொரு,
௧௨௪.

சில்காற்று - தென்றற்காற்று: மது, ௧௫௮.

சில்பலி - சிறுபலி: திரு, ௨௧௪.

சிலதர் - தொழில்செய்வார்: பெரு, ௧௨௪.

சிலம்பி - சிலந்தி: கு, ௫௧; பெரு, ௨௧௮.

சிலம்பு - பக்கமலை: பெரு ௧௧௦, ௧௮௨;
மலை, ௧௪. மலைப்பக்கம். திரு, ௨௪௮.

சிலைக்கும் - சூரவாரிக்கும்: பெரு, ௨௪௦.

சிலைப்ப - முழங்க: திரு, ௧௧௫.

சிற்றினம் - அறிவுமொழுக்கமு மில்லாத
மாக்கள் திரள்: சிறு, ௨௦௭.

சிறத்தல் - மிகுதல்: மது, ௨௪௪.

சிறப்பு - தலைமை: மது, ௫௧, ௭௧௨.

சிறகுடி - சிறிய ஊர்: திரு, ௧௧௧.

சிறகுறை - தாளுருவி: பெரு, ௧௧௧.

சிறுசெங்குராலி - சுருந்தாமக்கொடிப்பு:
கு, ௮௨.

சிறுபசுமஞ்சள் - மஞ்சளில் ஒருகாதிவி
சேடம்: திரு, ௨௧௫.

சிறுமாரோடம் - செங்குறுக்காலிப்பு: கு,
௭௮.

சிறை - வரம்பு: பொரு, ௨௪௧.

சினம் - கோபத்தின் பின்னாகச் சிறிது
பொழுதறிப்பது: திரு, ௧௧௫.

சினா - கொம்பு: திரு, ௨௧௮. சிறிய
கொம்பு: சிறு, ௧௭௮.

௭.

சிக்கும் - தூராவாரும்: பெரு, ௪௧௭.

சிப்ப - பெருக்கிப்போடல்: மது, ௧௮௮.

சிர - அழகு: திரு, ௧௨௧; மலை, ௧௦௮.

கனம்: மலை, ௧௩. காவமரம்: மலை,
௧௮௪. தலைமை: திரு, ௨௨௦; ப, ௨௦௪;
மது, ௮௭. தானம்: பெரு, ௪௩௬. தாள
வறுதி: மது, ௧௩௩. புதல்: பெரு, ௩௮௮.

சு.

சுடர் - ஒளி: மது, ௭௦௨. கொடுப்பு: திரு,
௪௬.

சுடுமண் - செவ்வல்: பெரு, ௪௦௮.

சுண்ணம் - சுண்ணப்பொடி; இது நவம
ணிகளும் பொன்னும் சந்தனமும் கரு
ப்பூரமுதலியனவும் புழுக்கிலும் பனி
நீரிலும் நனையவைத் திடிக்கப்படுவது:
மது, ௩௩௩.

சும்மை - ஓசை: பொரு, ௧௮.

சுமடு - சுமட்டை: பெரு, ௧௮௬.

சுமந்து - மேற்கொண்டு: திரு, ௨௩௧.

சுரக்கும் - மாளுமற் கொடுக்கும்: மலை,
௩௮.

சுரம் - அருளம்: மலை, ௨௦, ௩௩௮. காடு:
மது, ௮௮.

சுரிகை - பத்திரம்: பெரு, ௭௩.

சுரிமுதிழ் - முறுக்குண்ட அரும்பு: மது,
௨௮௧.

சுவல் - தோட்கட்டி: பெரு, ௧௭௧. மேட்
டுகிலம்: பெரு, ௧௯௧; மலை, ௪௩௧.

சுள்ளி - மராமாப்பு: கு, ௧௧.

சுற - சுறாயின்: பொரு, ௨௦௩.

சுறவுவாய் - மகரவாயாபிய தலைக்கோல
ம்: பெரு, ௩௮௮.

சு.

சுட்டு - உருளையின்வீளிம்பில்வைத்த வ
ளைந்தமரம்: பெரு, ௪௧.

சுடு - சுடப்பட்டது: ப, ௧௩. நெற்குடு:
பொரு, ௨௪௩.

சுடர் - நின்றேத்தவார்: மது, ௧௭௦.

சுர் - கொடுத்தெய்வம்: கு, ௨௮௮. கொ
டுமை: திரு, ௪௧. தெய்வம்: கு, ௧௯௧;
மலை, ௨௩௧.

சூப்பு - கொடுத்தொழில்: மது, ௩௩.

சூர்முதல் - சூரன்மாவாபிய தலைவன்:
திரு, ௪௩.

சூல - குடைப்பு: கு, ௭௧. பிரம்பு; சூ
ற்கொடியுமாம்: கு, ௪௨.

சூழ்கோடை - சூழவளிக்காற்று: மது,
௩௦௮.

சூழி - முடிபடாம்: மது, ௪௩; மலை, ௨௨௮.

செ.

செகில் - தோள்: பொரு, ௧௩௮.

செங்காந்தன் - செங்கோடற்பு: கு, ௧௨.

செங்கொடுவெரி - செங்கொடுவெரிப்பு:
கு, ௧௪.

செச்சை - வெட்சி: திரு, ௨௦௮.

செத்து - ஒத்து: பெரு, ௪௭௩. கருதி:
மலை, ௧௪௧.

செதக்கு - வாடல்: பெரு, ௩௩௮.

செப்பம் - செவ்வியவழி: மலை, ௧௯௦. சே
ப்பு: சிறு, ௮௩. வழி: மலை, ௧௯௭.

செம்மல் - சாதிப்பு: கு, ௮௩. தலைமை:
சிறு, ௧௭௮; திரு, ௧௨. புவாடல்:
மது, ௭௪௧.

செம்மை - தலைமை: மது, ௪௩௧. நடுவு
நிலைமை: மது, ௪௩௧.

செய் - செய்கை: மது, ௭௪௧. செயல்;
செயலென்னும் வினைப்பெயர் செய்
யென முதனிலையாய்நின்றது: செ,
௧௭௧.

செய்யார் - படைவர்; ஏவல்செய்யாதவ
னென்றபடி: பொரு, ௧௭௪.

செய்யோன் - விவந்திறத்தையுடையோ
ன்: பொரு, ௪.

செயலை - அசோகு: திரு, ௨௦௭.

செயிர்த்த - வருத்தத்தைச்செய்த: பொ
ரு, ௧௨௪.

செயிர்த்த - குற்றத்தைச்செய்த: பொரு,
௧௨௦.

செரிதி - செருதி: கு, ௧௯௧; திரு, ௨௭.

செருக்கி - கவித்து: பொரு, ௧௪௦. மயங்
தி: கு, ௧௮௩.

செருக்கு - மகிழ்ச்சி: பொரு, அக; மலி,
௧௭௩௩.

செருந்தி - கோணா: ப, உசக. வாட்கோ
ணா; செட்டிக் கோணாயுமாம்: மது,
௧௭௩௩.

செருவின - வெண்ஊர்க்கணம்பூ: கு, ௧௮௮.

செல் - இடி: திரு, ௫.

செல்லு - ஓட்டம்: பொரு, ௧௭௩௩.

செவ்வாக்கு - சாதிவிலகம்: செ, ௮௦.

செவ்வழி - ஒருபண்: மது; ௧௦௪.

செற்றம் - பகைமை செந்நகலம் நிகழ்வ
து: திரு, ௧௬௩.

செற்றை - சிறுதுறு: பெரு, ௧௪௬.

செருது - தகையாமல்: மது, ௭௪௮.

செறித்து - அடக்கி: கு, ௧௩.

செறு - பாத்தி: மது, ௧௧௭.

செறுவர் - அழித்தற்குரியார்: திரு, ௫. செ
றப்புவோர்: திரு, ௧௬.

சென்னியம் - பாணச்சாதிமேம்: பெரு,
௧௦௩௩.

சே.

சேக்கும் - கிடக்கும்: பெரு, ௫௩. தங்கு
ம்: ப, உசக.

சேடல் - பவழக்கான் மல்லிகைப்பூ: கு,
௮௩.

சேன் - சேய்நிலம்: திரு, ௧௬, ௧௭, ௮௭.
னாரியநிலம்: மலி, உச௩; மு, ௩௫.

சேனோன் - ஆகாயத்திருப்போன்: கு,
௪௦. மலையினையுறையுக்குறவன்; இழி
குலத்தோனென்றுமாம்: மது, உச௪.

சேப்ப - தங்க: பொரு, ௨௦௭.

சேப்பின் - தங்கின்: பெரு, ௨௭௪; பொ
ரு, ௨௦௫.

சேய் - முருகக்கடவுள்; செய்யவனென்
பது சேயென விகாரத்தால் நீண்டதெ
ன்றமாம்: திரு, ௧௧.

சேர்த்து - திராண்டி; சேரென்னுமுரிச்சொ
ல் முதனிலையாகச் சேர்த்தென்னும் வி
னையெச்சம் உத்தது: சிறு, ௨௦.

சேறு - இனிமை: செ, ௨௬. சாறு: மலி,
௧௧௭. தேன்: மது, ௫௩௭.

சோ.

சோனாமி - சோழநாடு; சோழநாடுன்ப
து சோனாடு என மருஉமுடிபு: ப, ௨௨.

சு.

சுமலி - நாய்: ப, ௧௪௦.

சுரால் - முழங்க: திரு, ௧௨௦.

சூ.

சூயில் - மதிற்குட்டு; அலிது எய்தால்
மறைதற்கு உயரப்படுப்பது: ப, உசு; ௮;
மது, ௧௬௪.

சூழல் - சூழற்பூ: கு, ௮௬.

சூ.

சூகிழி - கடைக்கொள்ளி: திக்கடை
கோலென்றுமாம்: பெரு, ௧௭௮. திக்க
டைகோல்: கு, ௨௨௬. செழிந்த: பெ
ரு, ௧௪௬.

சூமன் கோல் - துலாக்கோல்; மது,
௪௬௬.

சூமிர்த்து - பார்த்து: மது, ௨௪௪.

சூரோன - கடுக: பொரு, ௧௪௬; மலி,
௨௪௦.

சூலிகோல் - திக்கடைகோல்; பசித்த
கோலென்றுமாம்: பெரு, ௧௭௮.

சு

சு - தக்கிருக்கும்படி: திரு, ௨௫௦.

சுகே - இடம்: பெரு, ௨௧௫. புறவிதழ்:
திரு, ௨௭.

சுகள் - மேட்டிலம்: பெரு, ௮௭.

சுகாம் - மயிர்ச்சந்தனம்: செ, ௫௫.

சுகை - அழகு: பெரு, ௧௬; மது, ௪௦௦,
௫௪௬. மாலை; கட்டுதலிற்றகை யென்

ருச், ஆகுபெயர்: திரு, ௧௬௬.

சுகைதல் - உள்ளேயடக்குதல்: ப, ௫௬.

தங்கல் - நிலபெறுதல்; தாழ்த்தலுமாம்:

பொரு, ௧௭௬.

தட்டும் - தங்கும்: மது, ௧௪௦.

தட்ட - தடுத்திக்கொண்ட: மது, ௧௪௮.

தட்டம் - தச்சு: செ, ௧௨௬.

தட்டை - கரடிகை: மலை, ௧. களிமுதலி

யவற்றையோட்டுங் கருவி; அது மு

ங்கிலைக் கண்ணுக்கள் உள்ளாக நறு

க்கிப் பலவாகப்பிளந்து ஒசையுண்டா

க ஒன்றிலேதட்டுவது: கு, ௪௩.

தட - பெருமை: திரு, ௫.

தடவு - இத்தளம்: செ, ௬௬.

தடாரி - உடுக்கை: பொரு, ௭௦.

தடி - தசை: மலை, ௪௨௫.

தடைஇய - நிரண்ட: செ, ௧௪௬.

தடையா - தடையில்தா: பொரு, ௬௬.

தண்டலை - பூத்தோட்டம்: மது, ௩௪௧.

மரச்சோலை: பொரு, ௧௮௧.

தண்டா - அமைமயாத: மது, ௧௬, ௧௭.

தண்டாது - அமைமயாமல்: கு, ௫௬.

தண்டி - பலகாலிலைத்து: பொரு, ௧௦௪.

தண்டக்கம் - தண்டக்கம்பு: கு, ௮௫.

தணிமார் - ஆற்றத்தற்கு: மலை, ௩௦௩.

தத்தற்று = தத்துதலையுற்று - மேலேகொ

ண்டு குதித்து: திரு, ௩௦௫.

ததர் - செறிவு; கொத்துமாம்: செ, ௨௫௫.

தம்மின் - கொணர்மின்: மது, ௭௨௬.

தயங்குதல் - அசைதல்: சிறு, ௧௨௬, ௧௪௧;

மது, ௪௩௬.

தரத்தா - மேன்மேலேதா: பொரு, ௧௨௭.

தராய் - மேட்டுநிலம்: மலை, ௪௪௦.

தரிஇ - தத்து: பெரு, ௧௩௨.

தருநர் - கொண்டுவந்திவார்: மது, ௫௬௫.

தருகன் - தருபுவன்: பொரு, ௨௬௬.

தலைஇய - சொரித்த: திரு, ௬

தலைத்தத்து - முதற்கைகொடுத்த: திரு,

௨௬௬.

தலைப்பெயல் - கார்காலத்தமுதற்பெயல்:

திரு, ௬.

தலைவாய் - வாய்த்தலை: மலை, ௪௭௫.

தவ்வென்று - தவ்வென்றுமோசைபட்டு:

செ, ௧௮௫.

தழல் - கையாற்கற்றினகாலத்துத்தன்னி

டத்துப்பிறக்கு மோசையாற்றினி முச

லியவற்றையோட்டுங்கருவி; கலாசுமா

ம்: கு, ௪௩.

தழால் - தழுவுதல்: மலை, ௧௦௬.

தழிஇ - உள்ளடக்கிக்கொண்டு: திரு,

௨௮௬, ௩௦௫.

தழிஇய - குழந்த: பொரு, ௧௬௬; மது,

௩௬௭.

தழூ - குராவக்கத்து: மது, ௩௨௬.

தழுவீ: மது, ௧௬௪.

தளவம் - செம்முல்லைப்பூ: கு, ௮௦.

தளவு - முல்லைச்சேடம்: பொரு, ௧௬௬.

தறுகன் - கடுகக்கொல்லுதல்: சிறு, ௧௪௧.

நா.

நா - பாப்பு: செ, ௧௮௫. வருத்தம்: தி

ரு, ௮௬. வலி: மது, ௪௪௫.

நாஅய் - பரத்து: ப, ௧௫௫.

நாஅய - பரத்த: மது, ௨௭௭.

நாக்குறுதல் - எதிர்ப்படுதல்: மலை, ௧௧.

நாம்குநர் - புரப்பார்: பெரு, ௧௮.

நாது - தேன்: ப, ௧௫௨. பூத்தாது; நீறு

மாம்: மது, ௩௬௬.

நாய - தாலி: மது, ௩௬௨.

நாயம் - உரிமை: ப, ௨௨௭. ௧௮௫; உரிமை

கொள்ளா வற்றையுங் கூற்றறுமாம்:

மலை, ௫௫௬.

நார் - தூசிப்படை: மலை, ௨௨௭.

நாரம் - அரும்பண்டம்: மது, ௬௬௭. பண்

டம்: மது, ௨௬௦; மலை, ௧௭௦. பலபண்

டம்: பெரு, ௩௬௧.

நாழ - தங்க: திரு, ௨௫.

நாழை - தெக்கிற்பாளை: கு, ௮௦. தெங்

கு: திரு, ௩௦௭; பொரு, ௧௮௧.

நான் - முயற்சி: சிறு, ௧௬௫.

நாறு - பரிச்சோல்: கு, ௧௫௦.

நாறுகோல் - செலவு முடிக்குக்கோல்:

பொரு, ௧௬௭, ௧௬௬.

நீ.

நிகழ்தல் - உள்ளடக்கிக்கொள்ளுதல்: ம

து, ௪௪௮.

நிட்டை - மேலி: ப, ௯௦.
 நினை - ஒழுக்கம்: மலை, ௪௦௧. நிலம்:
 பொரு, ௨௨௪.
 நிதலை - துத்தி: திரு, ௧௪௩.
 நிமில் - மின்படரு: மது, ௧௯௬.
 நிரங்குதல் - உலர்தல்: மலை, ௪௯௬.
 நிரன்பு - நிரண்டு: மது, ௨௦௦.
 நிரிமரம் - நிரிகை: பெரு, ௧௮௪.
 நிரு - அமைதி: சிறு, ௧௫௪.
 நில்லை - நில்லைப்பு: கு, ௪௪.
 நிலகம் - மஞ்சாடிமரத்தின்பூ: கு, ௪௪.
 நிவவு - யாழின்வலிக்கட்டு: மது, ௧௦௪.
 வார்த்தெட்டு: சிறு, ௨௨௨; திரு, ௧௪௦;
 பொரு, ௧௫.
 நினைப்பு - அசைய: திரு, ௨௦௪.
 நிறம் - உறுபாடு: மலை, ௨௯௬.
 நிறல் - வலி: சிறு, ௮௬; திரு, ௧௪௬;
 மது, ௧௯௦.
 நிறன் - வழி: பொரு, ௨௯௦.

தி.

தித - குற்றம்: திரு, ௪௦.
 திம்புழல் - இனியபண்ணியாரம்; இருப்
 பையுமாம்: மது, ௧௯௫.
 திவை - தீரி: மலை, ௫௦௪.
 திற்றி - தின்னப்பண்ணி: பெரு, ௧௪௬.

தி.

தகின்முடித்த - மயர்க்கட்டுக்கெட்டி: ம
 து, ௪௧௪.
 தஞ்சுதல் - தங்குதல்: சிறு, ௧௦௬; பெரு,
 ௧௨௬.
 தடவை - தோட்டம்: பெரு, ௨௦௬; மலை,
 ௧௨௨.
 தணங்கை - ஒருவகைக்கத்தி; “பழுப்
 புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், து
 டக்கியகடைபது தணங்கையாகும்”:
 திரு, ௫௬.
 தணரிய - குலிகொண்ட: பொரு, ௧௯௬.
 தணிந்த - தெளிந்த: மலை, ௨௫௦.

துணிகீர் - தெளிந்தகீர்: மது, ௨௮௬.
 துணியல் - துணிகன்: மது, ௧௨௦.
 துணை - ஒப்பு: திரு, ௨௬௪.
 துத்தி - படப்பொதி: பொரு, ௧௯௬.
 துப்பு - வலி: பெரு, ௪௨௬.
 துமிழு - அறுத்து: மு, ௪௨.
 துய் - பஞ்சதுணைபோன்றிருப்பது: கு,
 ௧௪௪.
 துயல்வரும் - அசையும், நிறு, ௨.
 துரப்பு - முறிக்குதல்: பொரு, ௧௦.
 துராய் - அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதை:
 பொரு, ௧௦௬.
 துருத்தி - ஐற்றிடைக்குறை: திரு, ௨௨௬.
 துரும்பு - உளம்: பெரு, ௨௬௬.
 துருவை - செம்மறிக்கிடாய்: பொரு, ௧௦௬.
 துவர் - செம்மைநிறம்: பொரு, ௨௪.
 துவா - மிக: பொரு, ௮௬. முற்ற: திரு,
 ௨௬.
 துவரி - கரத்தைப்புலர்த்தி: கு, ௬௦.
 துவற்றல் - துவுதல்: மலை, ௧௬௬.
 தவன்றி - குவிந்து; மலை, ௨௪௬. நிறை
 ந்திருந்து: பெரு, ௨௬௮.
 தவன்றிய - நிறைந்த: மலை, ௨௦௫.
 தவைத்தல் - ஆரவாரித்தல்: மலை, ௫௪௬.
 தவைப்பு - ஆரவாரம்: மலை, ௧௬௪.
 தழவை - தழாலியட்டகழ்: பெரு,
 ௨௪௫.
 தழைத்தி - தழாலி: மலை, ௧௮௬.
 தளங்குதல் - அசைதல்: மது, ௮௫.
 தளர் - களைக்கொட்டு: மலை, ௧௨௨. கொ
 ட்டு: பெரு, ௨௦௬.
 தற்றிய - தின்ற: பொரு, ௧௦௬.
 தன்னல் - தைத்தல்: பொரு, ௮௬.
 தனி - வெறுப்பு: திரு, ௧௬௪.

து.

து - தசை: மலை, ௧௫௫. துய்மை: மலை,
 ௫௬. வலி: மது, ௧௮௮.
 துங்க - துட: திரு, ௫௬; பொரு, ௧௬௦.
 துங்கல் - அனந்தர்: மு, ௫௬.
 துங்கும் - காறும்: பெரு, ௨௬௪.
 துது - கல்: ப, ௫௮.

தூதனம்புறவு - கல்வித்தின்னும் அழகு
ய புறவு: ப, ௫௮.

தூம்பு - துளை: திரு, ௧௪௮. தெவிவ்வி
யம்: மலை, ௬. பெருவகவியம்: மலை,
௫௬௬.

துவல் - துவலை: மது, ௧௧௫. மறை: ம
லை, ௧௪௬.

தே.

தெய்வவுத்தி - சிதேவ்யென்னுந் தலைக்
கோலம்: திரு, ௨௩.

தெருமரல் - மனக்கவற்சி: பொரு, ௬௬௪.

தெவிட்ட - குதட்ட: மது, ௧௧௦. திரை:
கு, ௨௧௭.

தெவிட்டம் - குதட்டம்: நெ, ௧௪.

தெவின - திரை: நெ, ௨௫.

தெழிப்ப - ஒலிப்ப: மது, ௧௧௬.

தென்விளி - தெளிந்தசொற்கன்: கு, ௧௦௦.

தெளிந்தவோசை: கு, ௨௨௨.

தெற்றென - கடுக: பொரு, ௧௭௪.

தெறல் - அழித்தல்: பெரு, ௪௨௨. கோ
பித்தல்: மது, ௩௨.

தெறுவின் - கடுகையினுலே: ப, ௪௦.

தென்னவன் - இராவணன்; பாண்டியனு
ம் கூற்றுவனுமாம்: மது; ௪௦.

தே.

தேம் - இனிமை: பெரு, ௨௭௮. திரை:
நெடு, ௭௭. தேயம்: பொரு, ௧௬௪. நெ
ய்: கு, ௧௧௧.

தேம்ப - புலர: ப, ௪.

தேம்பி - உலர்ந்த: மது, ௧௧௭.

தேம்பும் - மெலியும்: உச.

தேய்த்த - அழித்த: திரு, ௫.

தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு: திரு, ௩௩.

தேர்பு - தேர்ந்தநின்று: மலை, ௨௭௪.

தேறல் - கட்டெளிவு: சிறு, ௨௬௭

தே.

தேதிய - இழைத்த: திரு, ௨௨௨; மது,
௨௮௪.

தேவா - வருட: சிறு, ௩௬.

தோ.

தொட்ட - துவிட்ட: பெரு, ௧௭௬.

தொட்டி - கல்வி: ப, ௨௮௪. தேரன்டி;

தேரன்டிதலுமாம்: திரு, ௫௬.

தொடர் - அங்கிலி: பெரு, ௧௨௫.

தொடலை - தூக்கு: மது, ௧௩௬.

தொடி - பூண்: பெரு, ௪௩௬. வீரவின்: ம
து, ௭௨௦.

தொடுத்த - கட்டப்பட்ட: மது, ௭௬௭. கட்
டின: பெரு, ௧௮௧.

தொடுத்தல் - கட்டுதல்: மு, ௧௨.

தொடுப்பு - விதைப்பு: மது, ௧௧.

தொடை - கட்டி: மது, ௧௩.

தொடையல் - தொடர்ச்சி: பொரு, ௧௮.

தொண்டகம் - குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய
சிறியபறை: திரு, ௧௧௭.

தொண்டையோர் - தொண்டையைக்கு
டினோர்: பெரு, ௪௫௪.

தொப்பி - கெல்லாற்சமைத்தகன்: பெரு,
௧௪௨.

தொய்யா - கெட்டாத: பெரு, ௪௬௪.

தொய்யாத - உழாத: மலை, ௧௨௨.

தொய்யில் - எழுதுங்குழம்பு: மது, ௪௧௧.

தொய்யிற்கொடி: மது, ௨௮௬.

தொலைஇ - அழித்த: மலை, ௪௧௧.

தொலைச்சி - போக்கி: பெரு, ௧௪௧. ௩௫௨.

தொலைச்சிய - கொன்ற: மலை, ௧௭௬.

தொலைபு - கெடுத்தல்: பெரு, ௧௬௮.

தொழுதி - இனம்: மலை, ௪௩௬. திரை:
நெ, ௧௫; மலை, ௩௨௨.

தொழுவர் - தொழில்செய்வார்: மது, ௮௧,
௧௨௨.

தொளி - சேறு: பெரு, ௨௧௧.

தொன்று - பழமை: மது, ௧௨௪.

தோ.

தோட்டி - கதவு: மது, ௧௩௬.

தோடு - ஒலை: பொரு, ௧௪௬.

தோண்டி - முகந்துகொண்டு: பெரு, கூடி.
தோய் - உலமவாசாய்: மலை, இடி.
தோரை - தோரைநெல்: மது, உடி.
முய்கில்: மலை, உக.
தோல் - பக்கா: மு, எ.
தோன்றல் - உயர்ச்சி: நெ, கடி. தோற்
தம்: மது, சக.
தோன்றல் - தோற்றத்தையுடையவர்:
திரு, கூக.
தோன்றி - தோன்றிப்பு: கு, கூ.

ந.

நகர் - ஊர்; கோயிலென்றுமாம்: திரு,
உகடி. வீதி: சிறு, கடி.
நகரம் - கோயில்: மது, சகடி.
நகரார் - வயிறு: சிறு, இள.
நகை - ஒளி: திரு, கக. மகிழ்ச்சி: சிறு,
உகடி; பொரு, அடி. விளக்கம்: மு,
எடி.
நகையுள் - நகிவந்தார்: திரு, உகடி;
பொரு, கூக.
நகிக் - அஞ்சு: பெரு, ககடி.
நடை - ஒழுக்கம்: மு, இக.
நக்தி - நக்தியாவட்டப்பு: கு, கூ.
நக்திய - தழைத்த: மு, கூ.
நயந்தளிர் - விரும்பினிர்: சிறு, உகடி.
நயந்திசினோர் - விரும்பினவர்கள்: பெ
ரு, சகடி.
நயந்த - விரும்பி: சிறு, ககடி; திரு, உகடி.
நயம் - இனிமை: சிறு, கூக. விரும்பம்:
மது, கூக.
நயவர் - விரும்பிவந்தவர்: சிறு, உகடி.
நயன் - நயம்: திரு, ககடி.

நயந்தம் - கத்தாரி: மது, இகடி. நயந்தப்பு
ல்: பொரு, உகடி. நயந்தம்: கு, கூ.
நரை - பெருமை: மது, கூக.
நல்லேறு - எருமையேறு: மலை, கூகடி.
நலம் - செம்மைநிறம்: திரு, ககடி.
நவரம் - ஒருமை: மலை, அடி, இகடி.
நவிலுதல் - கூறியடிப்பதில்: மலை, எடி.
பயிலுதல்: மலை, கூக.

நவின்று - பயின்று: திரு, ககடி.
நன்னி - நர்வள்ளல்; நட்பினர்க்கு இல்ல
றத்திற்கு வேண்டும்பொருள்களையெல்
லாம் நாடோறும் கொடுத்தோன்: சிறு,
ககடி.

நன்னிருநறி - இருவாட்சிப்பு: கு, கூ.
நன்னிருள் - செறிந்தவிருள்: பொரு, எடி.
நளி - செறிந்த: திரு, உகடி. செறிவு:
சிறு, உகடி, இள; நெ, உகடி. பெருமை:
பெரு, கூகடி.

நளிந்து - செறிந்து: மலை, ககடி.
நற்கு - நன்கின்னிலாரம்: மலை, கூகடி.
நறவும் - நறைக்கொடி: கு, கூக.
நறை - ஊடம்: கு, எ. நறைக்கொடி
பொரு, உகடி.

நறைக்காய் - நறுநாற்றத்தை யுடையக
ய்ச்சாதிக்காய்: திரு, ககடி.

நன்மொழி - தேவபாணி: பொரு, உகடி.
நன்னர் - நன்மை: திரு, ககடி.

நன்னன் - மலைபடுகடாமென்னும் பாட்
டின்தலைவன்; இவன்றத்தை: மலை,
ககடி.

நா.

நாகம் - சுரபுண்ணை: சிறு, அடி, ககடி; தி
ரு, கூகடி; பொரு, உகடி. நாகப்பு: கு, கூ.
நால்கு - நான்கு; பெயர்த்திநிசொல்: பெ
ரு, சகடி; பொரு, ககடி.
நாழி - முகத்தலளவைக்கருவி: மு, கூ.
நான் - காலை: பெரு, ககடி. விடியற்கால
ம்: பெரு, ககடி; மது, உகடி.

நி.

நிதி - பொருட்டிதான்: மது, உகடி.
நிதியம் - பொருட்டிதான்: மலை, இகடி.
நிமிர்தல் - துடங்குதல்: மது, ககடி.
நியமம் - அங்காடித்தெரு: திரு, எடி; ம
லை, சகடி.
நிவிய - ஒக்கமிதித்த: பெரு, உகடி.
நிலவு - நிலபெறுதல்: மது, கூகடி.

நிலை - தன்மை: பெரு, ௪௩; பொரு, ௧௪; மு, ௧௨.

நிலைஇ - நிலைபெற்று: மது, ௧௪௬.

நிலைஇய - நிலைத்த: மது, ௧௫௬. நிலைபெற்று: திரு, ௧௨௫.

நிலைஇயர் - நிலைபெறுவதாக: மது, ௨௦௬.

நிலைமை - புதல்; நிலைபெறுந்தகைமையுடைத்தாகலின், புதலைய நிலைபெறையென்றார்; ஆகுபெயர்: பொரு, ௧௪௬.

நிலந்த - மேலான: மது, ௨௪௮. வளர்ந்த: சிறு, ௧௮; திரு, ௧௨.

நிலப்பு - ஒக்கம்: கு, ௫௦; மலை, ௫௧. வளர்ச்சி: திரு, ௫௮.

நிழத்த - இல்லையாக்க: பொரு, ௨௬௫. ஒய்ந்த: மது, ௧௦௬.

நிழத்தலில் - கொக்கிலிடுகையினாலே: கு, ௧௫௪; நொக்குகையினாலே: மலை, ௧௬௬.

நிழல் - அருள்: ப, ௨௦௪; பொரு, ௧௪௬. லினக்கம்: மலை, ௮௮.

நிழன்ற - நிழல்கெய்த: சிறு, ௨௬௬.

நிற்றா - நிற்றலைச்செய்ய: மது, ௫௨௨.

நிதிஇ - நிறத்தி: திரு, ௨௧௬.

நி.

நீத்து - பெருக்கம்: பெரு, ௨௮௬.

நீர் - நீர்மை: சிறு, ௫௪; பொரு, ௨௪.

நீர்மை - ஒளி: செ, ௧௬௬.

நீலி - துடைத்த: கு, ௧௮௨.

நீறு - துகள்: மது, ௧௮௪. புழுதி: சிறு, ௨௦௬; பெரு, ௧௬.

நி.

நுகம் - கணையமாம்: பெரு, ௧௨௪. பாரம்: சிறு, ௧௬௬. வலி: மலை, ௮௪.

நுகர்கு - நுகர்வேன்: கு, ௧௮௬.

நுகக்கிய - கழுவின்: பெரு, ௧௬௬.

நுகங்கி - அகைத்த: திரு, ௨௧௪.

நுகவம் - துணை: சிறு, ௫௪.

நுகவனை - தினைப்பிண்டி: மலை, ௪௪௫.

நுவறிய - அராயின்: மலை, ௧௫.

நுழை - சிறியவழி: மலை, ௧௪௬.

நுனைமகள் - நுனைச்சாதிவிற்பிறந்தமகள்: சிறு, ௧௫௮.

நுனை - முனை: மு, ௧௪.

நா.

நாழில் - வழிபறிப்பார் கொன்ற குவிக்குமிடங்கள்; கொடிப்பிணக்குமாம்: கு, ௨௫௮.

நாழிலாட்டி - கொன்ற குவித்த: மலை, ௮௪.

நாழிலாட்டி - கொன்ற குவித்தல்: மது, ௨௫௪.

நாறு - கன்னாம்பு: மது, ௪௦௬. நீறு: மலை, ௧௬௪.

நாறை - நாறைக்கிழங்கு; மலங்கென்ற மாம்: மலை, ௫௧௫.

நே.

நெடியோன் - வடும்பலம்பகின்ற பான்டியன்: மது, ௧௬.

நெய்தல் - குவளை: கு, ௮௪.

நெல்லினார் - சாலியூர்: மது, ௮௪-௮௮.

நெறி - அறல்: பெரு, ௧௬௨.

நே.

நேமி - தேருருள்: மலை, ௨௬௮.

நேர்தல் - திண்டுதல்: பெரு, ௧௮௪.

நை.

நைவளம் - கட்டபாடை: சிறு, ௧௬. கட்டராகம்: கு, ௧௪௬.

நே.

நொடை - விலை: பெரு, ௪௪௬; மது, ௪௨௨, ௪௬௨.

தோ.

கோங்கு - அழகு: மது, ௧௩. அறிவு: மது,
மு௧௭.

கோய் - வருத்தம்: கு, ௩௫௮.

கோன் - வலி: திற, ௫௫, ௧௧௫, ௨௫௨;
திற, ௪.

கோன்மார் - கோற்றைக்கு: மது, ௪௮௧.

கோனாது - பொருது: கு, ௧௫௭.

தோ.

கௌவி - கௌவிமான்: மது, ௨௭௫.

ப.

பஃரி - படகு: ஓடமுமாம்: ப, ௧௦.

பகர்நர் - வீற்கும்வணிகர்: மது, ௫௦௬.

பகல்-பருத்தல்: திற, ௧௬௬; மது, ௧௫௫.

பகன்றை - பகன்றைப்பு; இது சிவதை:
கு, ௮௮.

பக்குன் - செவ்வியான இறைச்சி: பெரு,
௨௮௩.

பச்சை - தோல்: பொரு, ௫. பேர்வை:
திற, ௨௨௧.

பசில - வருத்தம்: மு, ௧௨.

பசி - மிடி: பெரு, ௨௫௩.

பசும்பிடி - பச்சிலைப்பு: கு, ௭௦.

பசும்பொன் - கிளிச்சிறையென்னும்பொ
ன்: மது, ௪௧௦.

பசை - பற்ற: மலை, ௨௬.

பஞ்சாயக்கோரை - தண்டானுதிய கோ
ரை: பெரு, ௨௧௭.

பட - உண்டாக: திற, ௧௦.

படப்பை - தோட்டம்: திற, ௧௧௦. பக்கம்;
தோட்டமுமாம்: ப, ௧௨; பெரு, ௧௨௧,
௧௨௧, ௪௦௧. பூத்தோட்டம்: பெரு, ௧௫௪.

படர் - செலவு: மது, ௪௧௧. கினைவு: கு,
௧௧.

படர்குவீர் - கினைப்பீர்: பெரு, ௧௭.

படர்தல் - செல்லுதல்: திற, ௧௨.

படர்க்த - கினைத்த: மலை, ௧௪.

பட்டை - தலை: தெ, ௧௭; பெரு, ௪௦.

பட்டார் - திறுதுறுகள்: மு, ௫௧.

படியோர் - தன்னவணங்காதார்: மலை,
௪௨௩.

படியம் - தான்வழிபடுதெய்வம்: பெரு,
௨௧௮. வீரதம்: மு, ௧௭.

படி - குளம்; மறிவுமாம்: திற, ௧௫௧.

படுகர் - வழி: மலை, ௧௧௧.

புதிதல் - ஒலித்தல்: மது, ௨௧௨. தழ
தல்: திற, ௮௦.

படை - கலனைமுதலியவை: மலை, ௫௭௪.

பண்டம் - சாக்கு: மது, ௮௧.

பண்ணியம் - துகள்பொருள்: மது, ௪௨௨.

பண்டங்கள்: மது, ௪௦௫.

பணவை - பரண்: கு, ௨௨௬; மலை, ௨௧௮.

பனைத்து - இடங்கொண்டு: மது, ௪௦௫.

பதம் - உணவு: பெரு, ௧௦௫. காலமுமாம்:
பொரு, ௧௧௧. செவ்வி: தெ, ௪௧; மலை,
௧௨௧.

பதலை - ஒருகண்மாக்கினை: மலை, ௧௧.

பதாகை - பெருங்கொடி: ப, ௧௮௨; ம
து, ௧௭௧.

பயம் - பயன்: மலை, ௪௭.

பயம்பு - குழி: மலை, ௧௧௧. மட்டுக்குழி:
பெரு, ௧௦௮.

பயிர் - அழைப்பு: கு, ௨௧௮. தழைத்த
ல்: மலை, ௭.

பயிலல் - நெருங்கல்: திற, ௪௨.

பயிற்றி - சொல்லி: கு, ௧௦௦.

பயினி - பயிளிப்பு: கு, ௧௧.

பாதர் - செட்டிகள்: மது, ௧௧௭.

பாதவர் - தென்றிசைக்கட்டுறு நிலமன்
னர்: மது, ௧௪௪.

பரல் - சக்காங்கல்: பொரு, ௪௪.

பரவி - வாழ்த்தி: திற, ௨௫௨.

பராரை - பரிய அடி: திற, ௧௦.

பரி - செலவு: மது, ௧௮௭, ௧௮௧.

பரிசில் - பிறர்கையிலேற்பொருள்: திற,
௨௧௮.

பரிசிலர் - இரந்துவந்தோர்: திற, ௨௭௧.

பரித்த - அறுத்த: மது, ௧௮௦.

பரியா - வாங்கிப்போகட்டு: கு, ௧௦௧.

பருகுதல் - விழுங்குதல்: பொரு, ௧௦௪.
 பருமம் - பக்கரை: செடி, ௧௭௬. பதினெ
 ன்கோவைவயாடியமேகலை: திரு, ௧௪௬.
 பருஉக்கை - வண்டியில் அச்சுமரத்தின்
 மேலே செடியவாய் இரண்டுபக்கத்து
 ம் செடிக் கிடக்கின்ற பருமரங்கள்:
 பெரு, ௪௮.
 பரோம்புழு - மலைபெருக்கம்பு; செம்பு
 வுமாம்; புளமுருங்கையு மென்பர்: கு,
 ௨௬௬.
 பங்காற்பறவை - உச்சு: பெரு, ௧௮௬.
 பங்காலைமுதுகுடுமி - பங்காசாலைமுது
 குடுமிப் பெருமூடியென்பவன்: மது,
 ௭௫௬.
 பழி - குற்றம்: ப, ௨௧௬.
 பழிச்ச - வாழ்த்த: மலை, ௨௦௧.
 பழிச்சுதல் - வாழ்த்துதல்: மலை, ௫௬௮.
 பழு - பிசாசு: கு, ௨௫௬.
 பழுது - மிடி: பொரு, ௧௫௦.
 பழுதி - முற்றுப்பெற்று: மலை, ௫௭௮.
 பழுதிய - பருவமுதிர்ந்த: மது, ௪௭௫. மு
 துற்றுப்பெற்று: கு, ௧௪௬; சிறு, ௩௬; ம
 லை, ௧௫.
 பழுமாம் - பழுத்தமாம்: பெரு, ௨௦; பொ
 ரு, ௬௪.
 பழையர் - கன்கிற்கும் வலையர்: மலை,
 ௪௫௬.
 பழையன் - ஒரு குறுகிலமன்னன்: மது,
 ௫௦௮.
 பழையோன் - காலோன்; இது காலெழா
 னென்பதன் மூலம்: திரு, ௨௫௬.
 பள்ளி - இடைச்சேரி: மலை, ௪௫௬.
 பறம்பு - பாரியென்னும் வள்ளலுடைய
 மலை: சிறு, ௧௬.
 பறி - மீன்களை வாரியெடுப்பது: பெரு,
 ௨௧௫.
 பறைதல் - தேய்தல்: பெரு, ௧௫.
 பறைந்த - தேய்த்த: பெரு, ௧௮௬.
 பணி - குளிர்த்தி: செ, ௭. பணிமாசு: பெ
 ரு, ௩௨௮.

பணிக்கும் - தலைநகர்க்கும்: மலை, ௨௮௬.
 தலைநகர்க்குவிக்கும்: மலை, ௩௬௮. கடுங்
 கும்: மலை, ௮௬.
 பணிப்ப - குளிரும்படி: செ, ௬. நடுங்க:
 திரு, ௩௦௬.
 பனுவல் - எல்குறுபஞ்சு: மலை, ௩௬௬.
 பனமீன் - பனமீனென்னுஞ் சாதி: மது,
 ௩௭௫.
 பா.
 பாக்கம் - கடற்கரையிலுள்ள: ப, ௨௭.
 தோர்: மது, ௧௬௭; மலை, ௧௬௨.
 பாங்கர் - ஓமை: கு, ௮௫.
 பாட்டியர் - பாணிச்சியர்: மது, ௭௪௬.
 பாடல் - புழைதல்: சிறு, ௧௫௬.
 பாடி - பாசறை: மு, ௨௮.
 பாடி - ஓரை: திரு, ௧௫௫; பெரு, ௨௨௬;
 மலை, ௨௭௮.
 பாண்டில்-கஞ்சதாளம்: மலை, ௪. காரா
 பெருது: சிறு, ௨௬௦. வட்டக்கட்டில்:
 செ, ௧௨௬.
 பாணி - காலம்: கு, ௧௫௨. தாளம்: பொ
 ரு, ௪௮. பாட்டு: மலை, ௫௬௬.
 பார்தன் - பெரும்பாம்பு: கு, ௨௫௬.
 பாய்த்தென - பாய்த்ததாசு: மலை, ௩௦௨,
 ௩௦௬.
 பாயம் - புணர்ச்சிவைக்கருதுங்கருத்து:
 பெரு, ௩௪௨. மனத்தக்குவீருப்பமான
 வை: கு, ௫௮.
 பார் - பாறை: திரு, ௪௫.
 பார்வை - பார்வைமான்: பெரு, ௧௫.
 பாரம் - பருத்திப்பூ: கு, ௧௨.
 பாராட்டி - கொண்டாடி: மலை, ௩௫௬.
 பாரி - ஓர்வள்ளல்; இவன் முல்லைக்கொ
 டிக்குத்தேர்கொடுத்தோன்: சிறு, ௧௬.
 பாரித்தல் - பார்ப்புதல்: பெரு, ௪௪௨.
 பால் - பருதி: திரு, ௧௬௮.
 பாலி - பாலப்பன்: பெரு, ௧௮௦. பாலிப்
 பூ: கு, ௭௭. பாலையாழ்: கு, ௧௪௬; சிறு,
 ௩௬; பொரு, ௨௨.
 பாலுள் - நதியாமம்: செ, ௧௨; மது, ௫௪௨.

பி.

பிடகை - பூத்தட்டு: செ, கூக; மது, கூக.
பிடவம் - பிடவம்பூ: கு, எடி.
பிணர் - சருச்சை: திரு, கூக.
பிணி - தலை: மது, கூக.
பிணிமார் - சேர்த்தற்கு: மலை, கூக.
பிணிமுகம் - முருகற்குரியயானை; மயிலு
மாம்: திரு, உசு.
பிணையூஉ - கைகோத்து: மது, கூக.
பித்திகம் - பிச்சி: செ, கூக. பிச்சிப்பூ:
கு, எடி.
பித்தை - மயிர்: பெரு, கூக; பொரு,
கூக.
பிழா - தட்டுப்பிழா: பெரு, உசு.
பிளவை - பிளக்கப்பட்ட தலை: மலை,
கூக.
பிறக்கி - அறிக்கி: பொரு, உசு.
பிறக்கு - பின்: பெரு, கூக; மு, கூக.
பிறங்குதல் - பெருத்தல்: மலை, கூக.
பிறழிய - முரிந்த: பொரு, கூக.

பி.

பிரம் - பிரக்கம்பூ: கு, கூக. பிரக்கு: செ,
கூக.
பிரி - தோலை: பெரு, கூக.

பு.

புகர் - நிறம்: பெரு, கூக.
புகல் - விருப்பம்: மது, கூக, எசு;
மலை, உசு, கூக.
புகல்வு - மனச்செருக்கு: கு, கூக.
புகழாவாகை - அகத்தி: பெரு, கூக.
புகன்ற - விரும்பி: திரு, கூக; மது, கூக.
புட்டில் - தக்கோலத்தின் காய்; அதுபுட்
டில் போறவின் அப்பெயர் பெற்றது:
திரு, கூக.
புடைபூஉ - கொட்டி: மலை, உசு.
புணர்மார் - உட்டுத்தற்கு: செ, கூக. கூடு
தற்கு: மது, கூக.

புணரி - அலை: மு, உசு. நிறை: ப, கூக.
புதல் - செறுதறு: மது, கூக. திறு: மு,
கூக.
புதவம் - அறகு: ப, உசு.
புதவு - அறகு: மலை, கூக, வாசல்:
பெரு, கூக, கூக; மது, கூக.
புதுவார் - புதியமார்தார்: மலை, உசு.
புதை - அம்புக்கட்டு: ப, உசு; பெரு,
கூக.
புரட்டம் - உருட்டம்: ப, உசு.
புரவலன் - புரத்தலை வல்லவன்: செ,
கூக.
புரி - கயிறு: பெரு, கூக.
புரை - உயர்ச்சி: மலை, அடி.
புரையார் - ஒப்பார்: திரு, உசு.
புரையோர் - உயர்ந்தோர்: கு, உசு.
புல் - புல்லரி: பெரு, கூக.
புலந்து - வெறுத்த: பொரு, கூக.
புலம் - மெய்க்குஞ்சை: திரு, கூக.
புலம்ப - தனிக்கும்படியாக: பெரு, உசு.
தனிப்ப: திரு, உசு.
புலம்பு - தனிகை: செ, கு. வருத்தம்:
மலை, கூக, கூக.
புலமை - மெய்க்குஞ்சை: திரு, உசு.
புலந்தல் - உலந்தல்: பெரு, உசு.
புலவன் - அறிவுடையவன்: திரு, உசு.
புலவு - புலனாற்றம்: ப, கூக.
புலித்தொடர் - புலிக்கல்வி: மு, கூக.
புழுஞ் - மலைவெருகு: மலை, உசு.
புழல் - உட்பொய்: திரு, கூக; பெரு,
கூக.
புழுக்கல் - சோறு: பொரு, கூக.
புழுக்கு - புழுக்கினது: ப, கூக; பொரு,
கூக. புழுக்கெடுத்தது: பெரு, கூக.
புழை - சில்வழி: மலை, கூக. சிறியவாச
ல்: ப, உசு.
புள் - வளை: மலை, உசு.
புறக்கொடாது - முதுகிடாது: ப, உசு.
முதுகுகொடாமல்: ப, கூக.
புறக்கடை - பின்னிடத்தோன்: பெரு,
கூக.
புறந்தரும் - பாதுகாக்கும்: மலை, கூக.

புறம் - இடம்: திரு, ௩௦௩.
 புறவு - காடு: பெரு, ௪௬௬; பொரு, ௨௦௨;
 மலை, ௧௦௪. சிறுகாடு: மலை, ௪௮.
 புன்னாசம் - புன்னையின் விசேடம்: கு,
 ௧௧௪.
 புனம் - கொல்லை: மலை, ௩௬.
 புனித - ஈன்றணிமை: சிறு, ௧௩௨.

பு.

பு - புள்: திரு, ௩௦௩.
 பூசல் - ஆரவாரம்: மது, ௨௧௮.
 பூட்டை - மேற்கோள்: சிறு, ௮௩, ௧௪௧.
 வலி: திரு, ௨௪௭.
 பூன் - பேரணிகலம்: திரு, ௨௭௧; ப,
 ௨௬௭.
 பூத்தல் - பொலிவுபெறுதல்: திரு, ௧௧௬.
 பூரிமம் - சிறகு; [சிறகு - தெருவின் பக்
 கம்.] சாத்திட்ட தொட்டியுமாம்: மது,
 ௧௮.
 பூழி - புழுதி: சிறு, ௧௩௪.

பெ.

பெயர் - பொருள்: திரு, ௨௬௬; மது,
 ௧௦௬.
 பெயரிய - போக்கின: மது, ௪௦.
 பெரும்பொருள் - வீடு: [௩௬-பக்கம்.]
 பெரும - பெருமானே: பெரு, ௪௬௬.

பெ.

பேசன் - ஓர்வள்ளல்; இவன்மயிலங்குப்
 போர்வை கொடுத்தோன்: சிறு, ௮௭.
 பேணி - வழிபட்டு: ப, ௨௦௦. விரும்பியு
 ட்கொண்டு: சிறு, ௨௪௪.
 பேம் - அச்சம்: ப, ௨௫௫; மது, ௭௧.
 பேழ் - பெருமை: திரு, ௪௭.

பை.

பை - பசுமை: பெரு, ௧௦௫.
 பைங்கொடி - பச்சிலைக்கொடி; பச்சிலை

மென்னுது நினைவின் மூரன்மேலே
 நீதிப் பைங்கொடியென்றார்; வல்லாவ
 நீறினும் பசுத்திருத்தவிற் பச்சிலையெ
 ன்று பெயர்-பற்றது: திரு, ௧௧௦.
 பைது - ஈரம்: பெரு, ௨௬௬. பசுமை:
 பெரு, ௨௬௦.

பொ.

பொங்கல் - மரத்தின் சிறியகொம்பு: மது,
 ௨௬௬.
 பொதி - குலை: மலை, ௧௨௧.
 பொதியில் - அம்பலம்: திரு, ௨௨௬.
 பொதும்பர் - இளமரக்கா: பெரு, ௩௭௪;
 மது, ௧௧௫.
 பொதுளிய - தழைத்த: திரு, ௪௦.
 பொரிவி - ஒப்பித்துப்பார்த்து: கு, ௩௧.
 பொருளர் - பொருவார்: திரு, ௧௧.
 பொருளன் - உவமிக்கப்படுவோன்; பொ
 ருவப்படுமவன் பொருளெனநின்றது:
 திரு, ௨௭௬. ஒப்பற்றவன்; தான்பிறர்க்
 கு உவமிக்கப்படுவானென்னும் பொரு
 ட்டு: மது, ௪௨.
 பொழிதல் - மிகச்சொரிதல்: மலை, ௧௧௮.
 பொழியும் - தங்கும்: மது, ௨௬௬.
 பொறி - அடையாளம்: ப, ௪௦. ஒளி:
 பெரு, ௪௪௮. திரட்சி: கு, ௧௧. பீலி:
 திரு, ௩௦௬.
 பொறித்த - வைத்த: சிறு, ௪௮; மு, ௨.
 பொறித்து - அடையாளமாக இட்டு: ப,
 ௧௧௫.

பொறை - கமை: பொரு, ௨௬௬. மலை:
 சிறு, ௧௦௬.

போ.

போக்கு - போதல்: பொரு, ௮௬.
 போசிய - முற்றுப்பெற்ற: பொரு, ௧௮.
 போங்கம் - மஞ்சாழிப்பூ: கு, ௭௪.
 போந்தை - பனங்குருத்து: பொரு, ௧௪௬.
 பிணை: ப, ௭௪.
 போழ் - வகிர்: பெரு, ௩௦௭.
 போழ்த்த - பழவழியாகப்பிளத்த: மது,
 ௫௮.
 போழ்வு - பிளப்பு: மலை, ௧௧௮.

பொ.

பெளவம் - கடல்; பொரு, ககதி.

ம.

மகரப்பகுவாய் - சுருவினது அங்கார்த
வாயாகப் பண்ணினதிலக்கோலம்; ஆ
குபெயர்: திரு, உடு.

மகிழ் - கள்; ஆகுபெயர்: பொரு, அச.

மகுளிபாய்தல் - அரக்குப்பாய்தல்: மலை,

உடு.

மங்குல் - திசை: பெரு, சஅச.

மடி - மடிப்புடைவை: மது, குஉ௦.

மடிதல் - தொழிலொழிந்திருத்தல்: பெ
ரு, உடுச.

மடிந்து - மனமொழுந்தியிற்று: ப, உக.

மடிய - துயில்கொள்ள: மது, சுஉஅ.

மடியின் - தங்கின்: பெரு, உடுச.

மடை - மூட்டுவாய்: செ, கஉச.

மண்டி - மிக்குச்சென்று: திரு, குஅ.

மண்டிதல் - மிக்குச் செல்லுதல்: மலை,
உஉஅ.

மண்ணி - பண்ணி: திரு, உஉஎ; மது,
சகச. பூசி: கு, க௦அ.

மண்ணுறுத்த - பண்ணி: திரு, உடு.

மணி - கீலமணி: சிறு, கசஅ; மது, கச.

மணிச்சிகை - செம்மணிப்பூ: கு, கச.

மத்தம் - மத்து: பெரு, கடுக.

மத்திகை - குதினாச்சம்மட்டி: மு, குக.

மதலை - கொடுங்கை: செ, சஅ. பற்றச்
கோடு: பெரு, கசக.

மதவலி - முருகன்: திரு, உஎடு.

மதன் - அழகு: சிறு, உடுக. அநியாமை:
திரு, ச. செருக்கு: ப, உஎஅ. உலி: ம
லை, உச௦, உஅ௦.

மதானி - பேரணிகலம்: மது, சகச.

மயங்கி - கலங்கி: கு, கு௦.

மரபு - முறைமை: சிறு, கசஅ, கஉஎ; தி
ரு, உசக.

மர - ஒருமரம்: மலை, சஅஅ.

மரம் - செங்கடம்பு; வெண்கடம்புமாம்:
திரு, உ௦. மரம்பூ: கு, அதி.

மரீஇய - அடிப்பட இருந்த: மது, கசஅ.

மருகன் - குடியிலுள்ளவன்: பெரு, சஅஅ;

மது, உக.

மருங்கு - குலம்: திரு, உஎடு; ப, உஎ௦.

உறு: திரு, ககச.

மருங்குல் - உடம்பு: பெரு, கதிஉ.

மருண்ட - கலங்கிய: பொரு, கஅ.

மருதம் - மருதப்பன்: மலை, சஎ௦.

மருப்பு - யாழ்த்தண்டு: பொரு, கக.

மருமான் - குடியிலுள்ளான்: சிறு, சஎ,

சுஅ, எக.

மலர்தல் - அகலல்: பெரு, உஎ௦.

மலைத்து - மாறுபட்டி: மலை, சதி.

மலைந்து - குடி: மலை, கடுக.

மலைமார் - குடுதற்கு: மலை, க௦க.

மலைய - குட: மலை, குகக.

மழவர் - லெவீரர்: மது, ககதி, சஅஎ.

மன்னர் - வீரர்: பெரு, சடுகி.

மன்னன் - இளமைப்பகுதித் திருகாமத்
தொன்று: திரு, உசஉ.

மறவர் - கொடியோர்: பெரு, சடுகி.

மறக - கொண்டுபோக: பொரு, உஎஎ.

மன் - ஆக்கம்: ப, உகச.

மன்ற - அறுதியாக: மலை, கக.

மன்றம் - ஊருக்குகுவாய் எல்லாருமீரு
க்கும் மரத்தடி: திரு, உஉக.

மன்னுயிர் - பல்லுயிர்: திரு, உஎஅ.

மா.

மா - ஒருமாளிலம்: பொரு, கஅ௦. கருமை:
ப, கதி. மாமைகிறம்: பெரு, கச௦.

மாக்கன் - அறிவில்லாதோர்: மு, குதி.

மாகதர் - இருந்தெத்துவார்: மது, சஎ௦.

மாக - அழுக்கு: திரு, ககஅ.

மாகணம் - பெரும்பாம்பு: மலை, உசக.

மாட்டி - அழித்து: மு, உக. எரித்து:
சிறு, கடுக.

மாட்டிய - கொளுத்திய: ப, உசஎ; பெரு,
கசக. கொளுத்திவைத்த: மலை, ககச.

மாமை - கரியிறம்: மலை, கடு.

மாபேய் - மாமை நிறத்தை யுடையோ
ரோ: மு, உக.

மாயோன் - கரியதிறத்தை யுடையோன்:

பொரு, ௧௪.

மாயோன் - மாயைதிறத்தை யுடையோன்: மது, ௫௧௧.

மார் - அசை: மலை, ௧௧௧.

மார்பு - வடிவு: பெரு, ௨௪௫.

மால் - கருமை: பெரு, ௪௮௭. மயக்கம்: கு, ௧௭.

மால்பு - கண்ணேணி: மலை, ௧௧௧.

மலை - இயல்பு: மலை, ௧௧.

மாழாந்து - மயங்கி: பொரு, ௧௫.

மாறியோர் - விற்பவர்கள்: பொரு, ௨௧௪.

மானவிறல்வேன் - ஒருகுறியிலமன்னன்: மது, ௧௪௪.

மி.

மிணைமின் - தின்பிராக: பெரு, ௨௧௨.

மிண்டி - குத்துகையினாலே: பெரு, ௧௨.

மிலைந்த - குடிய: திரு, ௪௪.

மிளிர - கீழ்மேலாக: பெரு, ௧௨.

மினை - காவல்: மலை, ௪௦௧. காவற்காடு: பெரு, ௧௨௬, ௪௦௧; மது, ௧௪.

மி.

மீக்கடற்றம் - மேலாகியசொல்: சிறு, ௨௧௨.

மீமிசை - மேல்: திரு, ௧௧௪; பொரு, ௧௧௫.

மீளி - கூற்றவன்: பெரு, ௭௫; பொரு, ௧௪௦.

மு.

முகத்தலை - முனத்துக்கீனியவை: பெ, ௧௫௧.

முகம் - பக்குவம்: மது, ௨௧௫.

முச்சி - கொண்டை: திரு, ௨௪. மயிர்முடி: மலை, ௧௮௨. முடி: கு, ௧௦௪.

முகண்டை - முகண்டைக்கொடி: மது, ௨௮௧.

முட்டாது - முட்டிப்படாமல்: மலை, ௫௧௪.

முடலை - முறுக்கு: பெ, ௧௨; பெரு, ௧௧.

முடிசர் - முடிவார்: மது, ௫௧௪.

முடிமார் - முடிப்பவர்: திரு, ௮௬.

முடுக்கர் - திருத்தினிடம்: மலை, ௨௧௧.

முடுக்குதல் - கடாவதல்: பெ, ௮௫.

முடுவல் - பெண்ணாய்: மலை, ௫௧௧.

முண்டகம் - கழிமுள்ளி: சிறு, ௧௪௮; மது, ௧௧௧.

முது - பேரறிவு: சிறு, ௪௦.

முதுவெள்ளி - ஓர் ஊர்; இது குறையில் மன்னவரிருப்பு: மது, ௧௧௧.

முத்து - முற்பட: திரு, ௨௫௧; மலை, ௨௮௪.

முத்துழ் - பெருமூங்கில்: மலை, ௧௧௧.

முரஞ்சிய - முற்றிய: மலை, ௨௪௮.

முரஞ்சுதல் - முற்றதல்: மலை, ௧௪௪.

முரம்பு - பருக்கையையுடைய மேட்டிலம்: மலை, ௪௧௨.

முரல் - கதற: மது, ௧௭௦.

முரவை - வரி: பொரு, ௧௧௧.

முரங்கை - தாளம்: மலை, ௧௧௦.

முருச்சி - அழித்து: சிறு, ௨௪௭. செறித்து: திரு, ௧௧.

முருகு - தெய்வத்தன்மை: மது, ௧௮௧, ௭௨௪. மணம்: ப, ௧௭. வேன்வி: மது, ௧௮௮.

முழவு - மத்தனம்: மலை, ௧.

முளரி - விறகு: பெ, ௫௫.

முளவுமர - எய்ப்பன்றி: மலை, ௧௭௧.

முற்றி - தங்கி: மது, ௨௧௮.

முற்றிய - முடித்த: மலை, ௪௦.

முன்பு - வலி: மது, ௧௧௧; மலை, ௧௮௧, ௪௭௧.

முன்னி - மேற்கொண்டு: திரு, ௧௨௧.

முன்னிய - கருதிய: பொரு, ௧.

முனை - படைப்புலம்: கு, ௨௨௮; சிறு, ௧௭௫; ப, ௨௧௮; மலை, ௫௧.

முனைஇ - வெறுத்து: ப, ௫௫; பெரு, ௨௨௪; மது, ௫௮௪.

முனைவின் - வெறுக்கில்: பெரு, ௧௮௦; பொரு, ௧௮௪.

மு.

முடை - பொதி: ப, ௧௭௭.

முரல் - கிழத்தசோறு: பெரு, ௧௧௮.

மெ.

மெய்ப்பை - சட்டை: கு, க௦.
மெய்குடி - மென்று: சிறு, சகி.
மெல்லென - மெத்தென: பொரு, கஉஉ.

மெ.

மேளய - மேலப்பட்ட: மது, இளள.
மேம்படு - மிக்கலன: பெரு, சகிச.
மேம்படுத்தவல்லாய்: பொரு, க௦.
மேலா - பொருந்துதல்வா: திரு, ககக.
மேனி - நிறம்: செ, சசஅ.

மெ.

மைந்த - வலி: கு, கஉக; பெரு, கஉஅ;
மலை, உக௦, ககஉ.

மெ.

மொக்குள் - கொப்புளம்: பொரு, சகி.

மொ.

மோடர் - பழையனென்னுங் குறுலைம
ன்னார்: மது, இ௦அ.
மோடு - பெரியவுடல்; வயிறுமாம்: திரு,
இ௦; ப, சச; பெரு, சகிஅ.
மோதகம் - அப்பம்: மது, கஉக.

மொ.

மொவல் - மொவர்ப்பு: கு, அக.

ய.

யவனர் - கோனகர்: செ, க௦க; பெரு,
ககக; கு, கக.

யா.

யாணி - செல்லவருவாய்: பொரு, க. புது

வருவாய்: ப, கஉ; பெரு, உஉஅ, ககக;
மது, கக௦.

யாத்த - கட்டின: பெரு, உஅச.
யாப்பு - பத்தவிற்குறக்கே வலிபெறந்
டுவது: மலை, உஅ.
யாவதம் - சிறிதம்: பொரு, கச.
யாறு - ஆறு: மலை, உகச.
யானையங்குருகு - வண்டாழங்குருகு: மது,
ககச.

யு.

யுகம் - கருங்குறங்கு: திரு, க௦உ.
யூபம் - குறைத்தலைப்பினம்: மது, உள.

வ.

வசி - பிளப்பு: மலை, க௦க.
வசித்த - பிளந்த: திரு, க௦க.
வசிவு - பிளந்துவடுப்பதில்: மலை, க௦.
வசை - குற்றம்: ப, க.
வஞ்சி - ஒருர்: சிறு, இ௦. வஞ்சிப்பு: கு,
அக.

வட்டம் - ஆலவட்டம்: செ, இக. பரிசை:
திரு, சகக.

வட்டி - கடகம்: மலை, ககஉ.
வடவர் - வடராட்டிலுள்ளார்: செ, இக;
ப, உளக.

வடவனம் - வடவனப்பு: கு, க௦.
வடி - வடு: பெரு, க௦க; மலை, இகஉ.
வடித்தல் - கரம்புகளை உருவல்: பொரு,
உக.

வடு - உரு: சிறு, உகஉ.
வண்டல் - வீளையாட்டு: பெரு, ககக.
வண்ணம் - குணம்: கு, கக. நிறம்; சாதி:
கு, ககச.

வணர்ந்து - வளைத்து: மலை, க௦.
வதவை - கலியாணஞ்செய்த மகன்: ம
லை, க௦. மணமலை: திரு, க௦௦.
வம்பலர் - புதியவர்: ப, உசக; பெரு,
க௦, கக௦.

வம்பு - சச்ச: கு, ககஅ.
வம்மென - வாகுமென்று: பொரு, க௦க.

வயம் - வலி: திரு, ௩௯௧; மது, ௧௫.
 வயவர் - படைத்தலைவர்: திரு, ௨௪௩.
 வயாம் - விரும்பும்: மலை, ௪௪௩.
 வயிர் - கொம்பென்னும் வாச்சியம்: திரு, ௨௨௦.
 வயிரியம் - கூத்தரோம்: மலை, ௧௯௪.
 வயிரியர் - கூத்தர்: மது, ௭௫௦.
 வரம் - வேண்டும்பொருள்: திரு, ௩௪.
 வரி - நிறம்: ப, ௩௮. பாட்டு: கு, ௧௯௧.
 புகர்: திரு, ௭௮.
 வருடை - வருடைமான்: ப, ௧௩௩.
 வருதியர் - வருக: கு, ௩௧.
 வரை - பக்கமலை: மது, ௪௨. மூங்கில்;
 வரைகையுடைமையின் வரையாயிற்
 று; ஆகுபெயர் [வரை - கணு]: திரு, ௧௨.
 வரைந்த - எல்லையிட்ட: மலை, ௫௫௭.
 வரைப்பு - குளம், கோட்டம்; வரைக்கப்
 படுதலின் வரைப்பு ஆகுபெயர்: பொ
 ரு, ௨௪௦. மதில்: ப, ௨௯௧; பெரு, ௧௨௨;
 பொரு, ௧௫.
 வரையாதுகொடுத்தல் - கல்விமிருதியில்
 லாத பரிசிலர்க்குக் கொடாதிருத்தலை
 மேற்கொன்னாதே அவர்கள் அளவிற்கு
 த்தக்கனவற்றைக் கொடுத்தல்; தனக்
 கென ஒன்றும் வரைந்துவையாமற்
 கொடுத்தலென்றமாம்: திரு, ௨௧௭.
 வச்சி - உணவு: பெரு, ௧௧௭, ௧௪௧; மலை,
 ௪௮. சோறு: மது, ௧௪௧.
 வல்லூற்று - சில்லூற்று: பெரு, ௩௮.
 வலத்தல் - கட்டுதல்: பொரு, ௫௧.
 வலந்த - சுற்றிக்கிடக்கின்ற: மலை, ௨௧௯.
 தெற்றிய: கு, ௪௨.
 வலம்புரி - வலம்புரிவடிவாகச்செய்த த
 லைக்கோலம்: திரு, ௨௩.
 வலவா - கட்டாத: பொரு, ௧௧௧.
 வலைஞர் - வலையால் மீன்பிடிப்பார்: மது,
 ௨௫௬.
 வழங்கல் - உலாவல்: பொரு, ௪௧.
 வழங்குநர் - கொடுப்பவர்: பெரு, ௪௦௦.
 வழி - ஏவல்: மது, ௧௮௧.
 வழும்பு - குற்றம்: மலை, ௨௨௧.

வழுஉம் - காலோடும்: மலை, ௨௧௫.
 வறழ - கரபுண்ணை: மலை, ௧௮௧. கரபுண்
 னைப்பு: கு, ௮௩.
 வறழ்ச்ச - இளமை: பெரு, ௨௮௦.
 வள் - பெருமை: திரு, ௧௯௧; திரு, ௮;
 பெரு, ௫; மது, ௨௫௧.
 வள்ளி - வள்ளிப்பு: கு, ௭௩. வளை: செ,
 ௩௩.
 வளம் - செல்வம்: மலை, ௫௭௮.
 வளன் - செல்வம்: பெரு, ௨௧.
 வளைஇ - சுற்றி: கு, ௧௧௮. வளைத்து: மு,
 ௨௭. வளையவைத்து: திரு, ௩௦.
 வறம் - வற்தடம்: பெரு, ௨௩.
 வறல் - உலர்தல்: திரு, ௧௯௩.
 வறன் - வற்தடம்: பொரு, ௨௩௭.
 வறிது - சிறிது: திரு, ௫௦, ௮௧; மலை,
 ௨௦௨, ௨௩௧.
 வறை - பொரிக்கறிகள்: மது, ௭௫௧.
 பொரியல்: பெரு, ௧௩௩.
 வன்கண் - தறுகண்மை: மு, ௧௧.
 வன்புலம் - மூல்கிலம்: பெரு, ௨௦௩.

வா.

வாங்கிய - வளைத்து தடங்கிய: திரு, ௧௪.
 வாடாமலை - பொன்னரிமலை: திரு, ௭௧.
 வாடாவள்ளி - வள்ளிக்கத்த: பெரு,
 ௩௭௦.
 வாடுன் - உப்புக்கண்டம்: பெரு, ௧௦௦.
 வாணன் - ஓர்ஞான்: மது, ௨௦௩.
 வாய் - மெய்: மது, ௧௧.
 வாய்ப்புள் - நற்சொல்: மு, ௧௮.
 வாய்வது - உண்மை: மு, ௨௦.
 வாயில் - வழி: பொரு, ௭௫.
 வார்த்த - கேரிதாயை: மது, ௪௧௪.
 வாரவை - தொத்தளிப்பாய்: பெரு, ௫௦.
 வாரி - யானைபடுகின்றஇடம்: மலை, ௫௭௨.
 வாருதல் - யாழ் நரம்புகளைக் கூடத்தழு
 வல்: பொரு, ௨௩.
 வாலுவன் - மடையன்: மது, ௩௧.
 வாறுத - அரியாது: பெரு, ௧௦௦.
 வானி - வானிப்பு: கு, ௧௧.

௧௧

வி.

விதித்த - இறுகவலித்த; மலை, கூ.
 விசம்பு - மேகம்; திரு, ககசு; பெரு, ககசு;
 மலை, க.
 விசையம் - பாகு; மது, ககசு.
 விடக்கு - இறைச்சி; ப, ககசு.
 விடர் - முழை; மலை, ககசு. முழைஞ்சு:
 மது, ககசு; மது, ககசு; மலை, ககசு.
 விண்ட: திரு, ககசு.
 விடுபு - விட்டு: மது, ககசு.
 விடை - விடாய்: திரு, ககசு.
 விண்டு - மலை: மது, ககசு.
 விதவை - பாற்சோறு: மலை, ககசு.
 விதப்பு - கடுக்கம்: கு, ககசு.
 வியப்பு - அநிசயம்: மது, ககசு. மெம்பா
 ம: கு, ககசு.
 வியம் - வழி: மலை, ககசு.
 வியன் - அகலம்: பெரு, ககசு.
 விரகு - பண்ணியாரம்; உபாயங்களாற்ப
 ன்னாவிட விரகென்றார்; ஒருபெயர்:
 பெரு, ககசு.
 வினா - சந்தனமுதலியன: கு, க.
 வினாடி - கலக்கையினாலே: ப, ககசு. கல
 க்து: திரு, ககசு, ககசு.
 வில்லாழ் - வில்லாடியையாழ்: பெரு, ககசு.
 வில்லக்கு - குறுக்கு: மது, ககசு.
 வில்லக்குதல் - குறுக்கிட்டுக்கிடத்தல்: கு,
 ககசு.
 வினாருர் - விற்பார்: மது, ககசு.
 விழுமம் - இடும்பைகள்: கு, ககசு. வருத்
 தம்: மது, ககசு.
 விழுந்த - சிரிய: திரு, ககசு.
 வினக்கம் - மோதிரம்: கசு, ககசு; மது,
 ககசு.
 வினி - ஒசை: பெரு, ககசு.
 வினிவு - கேடு: திரு, ககசு.
 வினியுள் - வினாதல்: பெரு, ககசு; மது,
 ககசு.
 விறந்த - செறிந்த: பெரு, ககசு.
 விதல் - வெற்றி: திரு, ககசு.
 விதவிதர் - விதப்பட ஆதிமகளிர்: மலை,

ஞசக. விறல்படப் பாடியாவின்
 [விறல் - சத்தவம்.] பெரு, ககசு.

வி.

வீங்குதல் - இறுகுதல்: மது, ககசு.
 பெரு, ககசு.
 வீட - நீங்க: பெரு, ககசு. போம்படி:
 பெரு, ககசு.
 வீயா - வீடாத: பெரு, ககசு.
 வீயாத - மாறாத: மலை, ககசு.
 வீயு - கெடுத்தல்: கு, க.
 வீழ் - விழுது: பெரு, ககசு.
 வீழ்தல் - விரும்புதல்: கு, ககசு.
 வீண - சிழ்க்கை: கு, ககசு.
 வீற்றிருத்த - வருத்தமின்றியிருத்த: பெரு,
 ககசு.
 வீறு - பொலிவு: திரு, ககசு. வெற்றி: கு,
 ககசு; மது, ககசு.

வெ.

வெடி - கேடு; ஒசையுமாம்: மது, ககசு.
 வெண்டதாளம் - வெண்டாளி: திரு,
 ககசு.
 வெண்ணில் - ஒழுர்; அது சேரனையும் பா
 ண்டியனையும் கரிகாற்சோழன் வென்ற
 இடம்: பெரு, ககசு.
 வெண்மீன் - வெள்ளி: ப, க.
 வெம்பி - வெதம்பி: மலை, ககசு.
 வெரிஇய - வெருவின: மலை, ககசு.
 வெருவா - அச்சந்தான்: திரு, ககசு.
 அச்சம் வரும்படி: திரு, ககசு.
 வெருட - அச்சம்: பெரு, ககசு.
 வெலிஇய - வெல்லுதற்கு: மு, ககசு.
 வெள்ளில் - விளா: திரு, ககசு.
 வெளில் - அசையாதமேம்பம்: ப, ககசு.
 ககசு: மலை, ககசு.
 வெறி - ஒழுங்கு: மது, ககசு.
 வெறுத்த - செறிந்த: மலை, ககசு, ககசு.
 வெறுத்து - செறித்து: மது, ககசு.

வெ.

வேலை - வெத்தது: பொரு, ௩௦௪. வெத்
தபொரியல்: மலை, ௧௬௮.

வேண்டுக - விரும்புவோர்: திரு, ௨௪௮.

வேழம் - கொறக்கச்சி: மது, ௨௫௭. வே
ழக்கோல்: பெரு, ௨௬௬.

வெய்வை - குற்றம்: பொரு, ௧௭.

வேளாண்மை - உபகரித்தல்: பொரு,
௭௫.

வேர் - வேர்ப்பு: பொரு, ௮௦.

வேளிர் - குறுநிலமன்னர்: மது, ௫௫.

வோல் - சிறுமூங்கில்: திரு, ௨௬௭; மலை,
௨௨௩. சிறுமூங்கிப்பூ: கு, ௭௬.

வா.

வேலன் - பழமத்தான்: திரு, ௧௬௦; முரு
கக்கடவுள்வேலைத் தனக்கு அடையா
ளமாகக்கொண்டிருந்தலின் வேலனெ
ன்றார்: திரு, ௨௨௨; மது, ௧௬௬.

வைப்பு - ஊர்: திரு, ௨௨௪; பெரு, ௮௨.

வேலார் - நல்லியக்கோட்டார்: சிறு,
௧௭௬.

வைரியர் - கூத்தர்: மது, ௧௨௮.

அரும்பதவிளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ப த் து ப் ப ட் டு.

அருந்தொடர்விளக்கம்.

அ.

அகலிருவான் - தன்னையொழிந்த பூதங்
கள் விரிதற்குக்காரணமாகிய பெரு
மையையுடைய ஆகாயம்: மது, ௨௬௭.
அகலிருவிசம்பு - தன்னையொழிந்த நான்
குபூதமுந் தன்னிடத்தே அகன்றுயிரி
தற்குக் காரணமான பெரிய ஆகாயம்:
பெரு, ௧.

அசைவுழியசைஇ - இனத்தையிடத்தே இ
ளைப்பாறி: பெரு, ௪௪.

அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான மயிரி
னையுடையாய்: கு, ௧௮௦.

அஞ்சவருபேய்மகள் - கண்டார்க்கு அச்ச
ந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள்: தி
ரு, ௫௬.

அடிபுதையாணம் - செருப்பு: பெரு, ௧௬.
அணங்குடைகல்லில் - இல்லுறைதெய்வ

ங்கையுடைய அன்றைய அகம்: மது,
௫௭௮.

அணர்ச்செவி - எடுத்தசெவி: பெரு, ௮௦.

அணைமுதல் - சார்ந்ததறி; அணையிடத்
துத்தறியுமாம்: ப, ௩௬.

அமரானோக்கம் - அமைதிபிறவாத அறி
வு: மலை, ௭௪.

அரிக்கடின்னியம் - அரித்தெழும் ஓசை
யையுடைய இனியவாச்சியம்: மது,
௩௬௨.

அரிசெத்து - ஞாயிற்றையொத்து; உவ
மையின்றாகவென்றமாம்: பெரு, ௪௭௬.

அரிசெல் - அரிசின்றசெல்: பொரு, ௧௬௬.

அரிமயிர்முன்கை - ஐம்மைமயிரினையு
டைய முன்கை: பொரு, ௩௨.

அரும்படர் - ஆற்றதற்கரிய நினைவு: செ,
௧௬௭.

அருவியான்ற - அருவிகளில்லையான்: ம
அ, ௩௦௩.

அலர்முலைச்செவிவி - பால்சுரந்த முலையி
னையுடைய செவிவி: பெரு, ௨௮௦ -
௨௮௧.

அலவனாட்டி - குண்டுகளைபாட்டி: ப,
௩௦௩.

அய்வாய் - அழகிய இடம்: பெரு, ௪௧௨.

அய்வீதம் - அழகிய இடம்: கெ, ௪௧.

அவையாவிரிசி - குத்தாத கொழியலரிசி:
பெரு, ௨௭௮.

அழிதருகம்பலை - மிகுதியைத்தருகின்ற
ஓசை: மது, ௮௪௪.

அழிபரி - அழிவுமுதலியன அழிதற்குக்
காரணமான பரி: சிறு, ௧௪௦.

அழுகார்க்கை - இசைக்கு வருத்திக்க
ப்பிடுகின்ற குரையுடைய க்கை: ப,
௨௮௮.

அறற்குழற்பாணிதாங்கியவர் - தாளவறு
தியையுடைய குழலோசையின் தாள
த்திற்கொப்ப ஆடியமகளிர்: சிறு, ௧௧௨.

அறகோட்டிதான் - அறப்பட்ட கொம்பி
னையுடைய புல்வாய்க்கலை: ப, ௨௪௮.

அறைக்கரும்பு - அறுத்தலைச்செய்யும் கரு
ம்பு: பொரு, ௧௧௬.

அன்னத்தாநிறத்தாவி - அன்னச்செவலி
ன் தாயநிறத்தையுடைய குட்டு: கெ,
௧௧௨.

ஆ.

ஆசறுகாட்சி - குற்றமற்றவறியு: கு, ௧௭.

ஆடமை - சமைத்தலமைந்த: மது, ௧௨௮.

ஆடமைப்பினைத்தோன் - அகைகின்ற மு
ங்கில்போறும் பெருத்தலையுடைய தோ
ன்: பொரு, ௧௨.

ஆடுபெடியுத்த - அடுகின்றபெயரால் வரு
த்தின: பொரு, ௧௧.

ஆடுற்ற - அடுதலுற்ற: மது, ௧௮.

ஆண்டலைக்கோடி - தலை ஆன்மகன்தலை
யும் உடல் புன்னின்வடிவுமாக எழுதி
னகோடி: இது, பேய்முதலியன பலி

யை துகராமற் கட்டப்படுவது: இது,
௨௨௭.

ஆணிமுக்கி - ஆணிகளை இறுகத்தெத்த
மை, ௨௭.

ஆம்பலந்தங்குழல் - ஆம்பலென்னும் ப
ண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குத
ல்: கு, ௨௨௨.

ஆமான்குட்டு - ஆமானினது குட்டிக்கு
ச்சி: சிறு, ௧௭௭.

ஆமான்புகல்வி - ஆமானிலேறு: கு, ௨௮௦.

ஆய்கோலவிர்தொடி - அழகிய நிரட்சி
யையுடைய விளங்குகின்ற தொடி: ம
து, ௮௪௬.

ஆய்தினையரிசி - அழகினையுடைய தினை
யரிசி: பொரு, ௧௧.

ஆய்தொடி - அழகிய கோந்த தொடி:
பொரு, ௧௪.

ஆய்மகள் - ஆய்ச்சாநியிற்பிறந்த மகள்:
பெரு, ௧௧௨.

ஆரிடர் - பொறுத்தற்கரிய வருத்தம்: ம
லை, ௩௧௩.

ஆரிப்படுகர் - அரிதாயிழியும் வழி: மலை,
௧௧௧.

ஆவியர்பெருமகன் - ஆவியர்குடியிற்பிற
ந்த பெரியமகன்: சிறு, ௧௧.

ஆறுகிடந்தன்னவகனெடுந்தெரு - யாறு
கிடந்தாற்போன்ற அகன்றொடிய தெ
ரு: கெ, ௨௦.

ஆறுவிருப்பு - மிகுதின்றவிருப்பு: சிறு,
௨௪௮.

இ.

இகத்தன்றுமீலன் - இகத்ததமீலன்: கு,
௨௪௪.

இகலாற்றல் - மாறுபாட்டை நடத்துத
லையுடைய: மது, ௮௮.

இகழ்பதம் - கெடுதலுத்தெவ்வி: பெரு,
௩௧௬.

இகன்மீக்கடவும் - மாறுபாட்டின்மிகுதி
யைச் செலுத்தும்: கு, ௨௭.

இகுபெயல் - தாழ்கின்றமழை: சிறு, ௧௧.

இஞ்சிசெய்யாப்பாவைவளர்த்து - இஞ்சி

முதல் ஒருவரால் பண்ணப்படாத பாவைகள் வளர்ப்பட்டு; இஞ்சிக்குழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு: மலை, ௧௨௧, ௧௨௨.

இணைத்தகோதை - இதழ்பறித்தக்கட்டின மலை: திரு, ௨௦௦.

இணையீரோதி - கையொத்த நெய்ப்பியையுடைய கூந்தல்: திரு, ௨௦.

இயங்கடொடுமின் - வாச்சியங்களை வாரிப்பீரக: மலை, ௨௪௪.

இயங்காவையத்துவள்ளியோர்நகைஇ - வள்ளியோரின்மையிற் பரிசுவர்செல்லாத உலகத்தே பரிசிறருவானா விரும்பி; இனி இயங்கும்வையம் சகடமாகலின், உலகத்திற்கு இயங்காவையமென வெளிப்படகூற்றிற்றுமாம்: சிறு, ௩௮.

இரியல்போதி - கெடுதலையுடையவாய் நீங்கிப்போய்: ப, ௫௬.

இருகோட்டறவை - முன்னும்பின்னும் தொங்கலாக நாலவிட்டதகில்: கெ, ௩௩.

இருங்கோவேன்மருங்குசைய - ஐம்பெருவேளிர் குலமுழுதல் குறைய: ப, ௨௮௨.

இருஞ்சேறு - கரியசேறு: திரு, ௪௨.

இருத்தர-இருத்தலைச்செய்ய: மது, ௪௦௬.

இருபெருகியமம் - இரண்டாகிய பெரிய அங்காடித்தெரு; நான்காடி அல்லக்காடியாகிய இரண்டுகூற்றை உடையதென்றபடி: மது, ௩௯௫.

இருபெருவேந்தர்வினை - இருவராகிய பெரிய அரசரைச் சந்தசெய்விக்குந்தொழில்: கு, ௨௪-௨௮.

[இரும்பினவெளிற்றின்புன்சாயன்ன குருஉ மயிர்யாக்கைக்குடாவடியுளியம்:] வெளிற்றின் இரும் பனைப் புன்சாய் அன்ன குருஉமயிர் யாக்கைக்குடாவடி உளியம்—உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனைவினது புல்லிய செறும்பையொத்த கரியசிறத்தையுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும்

வெந்த அடியினையுடைய கரடி: திரு, ௧௮௨-௧௯௧.

இருவர்ச்சுட்டியபல்வேறுதொல்சூடி - தாயுத்தந்தையுமாய் இருவர்குலத்தையும்குலகத்தார் நன்றென்றுமறித்த பலவாய்வேறப்பட்ட பழையகுடி: திரு, ௪௪௮.

இழையுலறிய - இழையின்றிப் பொலிவழிந்த: சிறு, ௧௮.

இளநலம் - இளையவடிவு: திரு, ௨௧௦.

இறகுருளை - காய்க்குருக்கின குளை: மலை, ௧௩௨.

இன்னையோயம் - இயலிசைகூடாததாலும் இனிய மொழிகளாலும் இனிய மகிழ்ச்சியைச்செய்யும் திரள்: சிறு, ௨௨௦.

இன்னரம்புனா-இனியநரம்பை வாசிக்க: திரு, ௧௪௨.

ஈ.

ஈகைச்செந்துகம் - கொடையாகிய செல்வியபாயம்: சிறு, ௧௧௩.

ஈர்க்கழை - பசியகோல்: மலை, ௨௦௪.

ஈந்திரி - கெய்தோய்த்திரி: கெ, ௪௨.

ஈரெண் - பசிய எள்ளு: மலை, ௧௦௧.

ஈற்றியாமை - ஈற்றுத்தொழிலையுடைய யாமை: பொரு, ௧௮௬.

உ.

உய்யாவரும்படர் - உயிரைத் தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய ஆற்றுதற்கரிய நினைவு: கு, ௧௧.

உயர்விழுச்சீர் - உயருஞ்சினையுடைய புகழ்: திரு, ௧௨௪.

உரவுச்சினம் - பரக்கின்றசினம்: கு, ௧௩௦.

உருகெழுநிலவு - கண்டார் உட்குதல்பொருந்தம் கடை: திரு, ௫௧.

உருமிடிமுரசம் - உருமேற்றினது இடி

புப்புபோலும் ஒளையுடைய முகம்: ஐரு, ௧௨௧.
உறைக்கெழு - உறைவைத்தகிணறு: ப, ௪௪௪.

ஏந்தெழில் - உயர்ந்ததோன்றுகின்ற அழகு: கௌ, ௩௮.
எமமக - இனிப்புத்தீர: பெரு, ௪௪௪.
எழகத்தகர் - மேழகக்கிடாய்: ப, ௪௪௪.
எனையுலகம் - மறுபிறப்பு: கு, ௨௪.

௩௩.

௩௩.

ஊமையென்மின்குடாவடிக்குருளை:] என்மின்குடாவடி ஊமையக்குருளை—காடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாய் புறவாக்குட்டி: மலை, ௧௦௧.

ஐதகடந்த - மெத்தெனகடந்த: சிறு, ௪. ஐவனவென்னெல் - ஐவனநெல்லென்னும் வெள்ளிய நெல்: மது, ௨௮௮.

ஐழடிமுட்டம் - முறையடிப்பாடாய்ப்பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும் இடங்கள்: கு, ௨௮௮.

௩௪.

ஐன்சோறு - இறைச்சிகளையுடையசோறு: மது, ௧௦௧.

ஐன்னுத்தெய்வர் - தன் எவலைப்பொருத்தாத பகைவர்: பெரு, ௪௪௪; மலை, ௩௮௪, ௩௮௪.

௩௫.

௩௫.

எதிர்ப்புக்கோதை - ஒன்றத்தோன்று மாறப்பட்ட பூமலை: மது, ௩௮௮.

ஒடாத்தானை - முதலிடாதபடை: பெரு, ௪௪௪.

எய்யாகல்லிசை - ஒருவராலும் அளந்தறியவொண்ணாத கல்லு புசும்: திரு, ௪௧.

ஒடாப்பூட்டகையுறந்தை - தன்னிடத்திருந்தோர் ஒடாமையக்குக் காரணமாகிய மேற்கோளினையுடைய உறந்தை: சிறு, ௮௩.

எரிசைப்ப - எரிதின்ன: பொரு, ௨௪௪.

ஒதிமவீளக்கு - அன்னவீளக்கு: பெரு, ௩௪௪.

எல்லிளிப்புசின் - இராக்காலத்தையுடையிராய்ச் செல்லின்; மனத்தே அக்காலத்தைக்கருததவின் உடைமையாயிற்று: மலை, ௪௪௪.

ஒப்பாவன்னல் - தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாதன்னன்: மலை, ௪௦௦.

எழாத்தோன் - முதலிட்டார்மேற் செல்லாததோன்: மது, ௪௪௪.

ஒவிறந்த - ஒழிவின்றி: மலை, ௪௪௮.

எழினிவாக்கியவீரறைப்பள்ளி - திரையையவளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற்படுக்கை: மு, ௪௪.

௩௬.

எழுவுறழ்திணிதோன் - கணையத்தோடு மாறபடுகின்ற திணிந்ததோன்: சிறு, ௪௪௨.

கடமன்கொழுங்குறை - கடமானின் கொழுவியதகை: மலை, ௪௪௮.

௩௭.

கடல்வேட்டம் - கடலில் மீன்பிடித்தல்: ப, ௧௨.

எட்டிழை - மென்மையையுடைய இலை: பெரு, ௧௦௧.

கடல்வேலிவியலகம் - கடலை வேலியாகவுடைய உலகு: சிறு, ௪௪௪.

ஏழ்முறை - பொற்றமுறை: பொரு, ௪௧௧.

கடற்குட்டம் - கடல்குழந்த இடம்: மது, ௪௦௦.

கடனாடனென்புக்கோதை - கடல்சேர்

நத நாட்டையுடையவனாய் ஒன்றிய
பனந்தாரையுடைய சோன்: மது,
௫௨௪.

கெடுத்தெற்றுமுடை - கெருங்கத்தெற்றின
குதிர்: பொரு, ௨௪௫.

கெப்புடைப்பறவைச்சாதி - எறியப்பட்
டார்க்குக் கெக்குத்தன்மையைக் கொடு
த்தலையுடைத்தாடிய குளவித்திரன்:
பெரு, ௨௨௬.

கெம்பரிக்கெம்பு - கடிய செலவினையுடை
ய சுற்றம்: மலை, ௩௬௪.

கெவோடொடுங்கியதும்புடை வாலெயி
று - கஞ்சுடனே உறைக்குள்ளோகிடந்
த இனையினையுடைய வெள்ளிய எயிறு:
திரு, ௧௪௮.

கண்ணடைஇய - கண்டியின்ற: ப, ௧௧௫.

கண்மாறாடவர் - விதித்தகண் இமைக்கு
மளவிலே மறைகின்றகன்வர்: மது,
௪௪௨.

கந்தழி - ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த்தா
னெநிற்குந் தத்துவங்கடந்தபொருள்:
[௪௦ - ம்பக்கம்.]

கந்துடைப்பொதியில் - தெய்வமுறையுந்
தறியினையுடைய அம்பலம்: ப, ௨௪௬.

கயங்குடைந்தன்னயயம்தொட்டு - கய
த்தைக் கையாற்குடைந்து விளையாடுந்
தன்மையவாக வாச்சியங்களைச்சாற்றி:
மது, ௩௬௬.

கயத்தலைமடப்பிடி - மெல்லிய தலையினே
யுடைய மடப்பத்தையுடையபிடி: மலை,
௩௦௭.

கயவாயெருமை - பெரிய வாயையுடைய
எருமை: சிறு, ௪௨.

கராங்கலித்த - முதுகைக் கெருக்கித்திரி
ந்த: ப, ௨௪௨.

கருங்கடையெல்கம் - கரிய காம்பினையு
டைய வேல்: மலை, ௪௧௦.

கருங்கோட்டாமா - கரிய கொம்புகளையு
டைய ஆமா: திரு, ௩௧௪ - ௩௧௫.

[கருங்கினையவாய் வேம்பினங்குழைத்
தெரியல்:] கருங்கினே வேம்பின் அர

வாய் அம்குழைத்தெரியல் - கரியகொ
ம்பினையுடைய வேம்பினையுடையவானா
த்தின்வாய்போலும் வளம்பினையுடை
ய அழகியதளிராந்தெய்த மலை: பொ
ரு, ௧௪௩ - ௧௪௪.

கருந்தொழில்-வலியதொழில்: சிறு, ௨௫௭;
ப, ௧௨.

கல்லாமாந்தர் - காமநுகர்ச்சியினையன்றி
வேறொன்றையுங்கல்லாத இனையோர்:
மது, ௪௨௦.

கல்லாவினையர் - தந்தொழிலை யொழியவே
றுகல்லாத இனையர்: சிறு, ௩௩.

கலியாணர் - கெருக்கினையுடைத்தாடிய பு
துவருவாய்: மது, ௩௬௦.

கவலைமறுகு - பல கவர்த்தன்மையையு
டைய குறுந்தெரு: மலை, ௪௮௨.

கவளங்ளைப்ப - கவளத்தைத்தீற்ற: மது,
௩௫௧.

கவிகுழல் - கவித்தகுழல்: பெரு, ௨௨௫.

கவைத்தான் - சுப்பித்தகால்: பெரு, ௨௦௮.

கவைமுட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடை
ய பரிக்கோல்: மு, ௩௫.

கழுல்கட்கடை - பிதங்கிய கண்ணையு
டைய கடகை: திரு, ௪௧.

கழறொடி - உறலுந்தொடி: சிறு, ௩௫;
மலை, ௩௭௭.

கழிப்பியபின்றை - செய்துவிட்டபின்பு:
பொரு, ௫௨.

கழுநீர் - தீவினையைக் கழுவுதற்குக் கார
ணமான தீர்த்தநீர்: மது, ௪௨௭.

கழுநீர்தனைப்ப - கழுநீர்க்கு மாலகட்டு
ம்படியாக: மது, ௫௫௬.

கைபெய்திந்தயிர் - மூங்கிக்குழாயிலே
பெய்த தோய்த்த இனியதயிர்: மலை,
௫௨௬.

கைவனன்தும்பு - மூங்கிலாகிய இசை
வனரும் பெருவங்கியம்: மலை, ௫௩௬.

கன்னினிரும்பைக்கலம் - கன்னினையுடை
த்தாகிய பெருமையினையுடைய குப்பி
கள்: மது, ௨௨௮.

கனிந்துத்தழிப்பிருத்தகழிந்துக்கு திருத்த

டி-யானையைச்செலுத்துதலால் உளதா
மிய தழும்புடந்த வீரக்கழல்விடந்த
சையும் பிறக்கிடாத அடி: சிறு, ௧௨௬.
களிறுமாய்க்குங்கிழர்க்கழனி - யானைகள்
நின்றால் அவற்றைமறைக்கும்படி விளை
ந்தகதிரையுடைய கழனி: மது, ௨௪௭.
கறிமுடை - மிளகுபொதி: ப, ௧௮௯.

1.1.

கயந்தட்டுப்பின் கழம்மடல் - கார்த்தனின
து தடுப்புப்போலும் கழுவின்றமடல்:
மலை, ௩௬௯.
கம்புசொலித்தன்ன - மூங்கில் ஆடை
யையுறித்தாலொத்த: சிறு, ௨௬௬.
காய்ச்செந்நெல் - காய்த்தசெந்நெல்: ப,
௬௯.
காய்த்துணர் - காய்த்தகொத்து: மலை,
௨௨௬. காயை மிகவுடைய தொத்து:
மலை, ௪௨.
கார்க்கரும்பு - பசியகரும்பு: ப, ௧.
கார்க்கோட்பலவு - கார்க்காலத்தாலே பழுத்
தலையுடைய பலா: மலை, ௪௨.
காழ்மண்டெல்கம் - காம்பிலே கைத்த
வேல்: மலை, ௪௨௬. காம்பு குழைக்கினு
ள்ளேசெருகினவேல்: மது, ௭௬௬.
காழகாணங்கறல் - கருமையை இடத்தே
யுடைய தன்மையையுடைய அறல்:
சிறு, ௬.

கி.

கிம்புரிப்பருவாய் - மகாவாயாகப்பகுத்த
வாய்: செ, ௧௬.
கிளைமலர் - தொத்திளையுந்த பூ: சிறு,
௨௯௦.
கிளையிதழ் - புறவிதழ்: கு, ௪௦௬.

கு.

குடகார்த்தெறித்தருப்பை - மேல்காற்று
லே கையாலே தூவித்துற்றின பொ
லி: செரு, ௨௪௦.

குடிநிரலுடைமை - ஒருகுடியாகாமல் இ
ரண்டுகுடியும் ஒத்தலுடைமை: கு, ௨௦.
குடியகற்றி - குடிமக்களைப்பெருக்கி: ம
து, ௭௬௬.

குடுமிக்கடை - சூட்டினையுடைய கடடை:
மது, ௧௭௦.

குரல்புலா - கதிர்முற்ற: மது, ௨௪௨.

குல்லையம்புறவு - கஞ்சங்குல்லையையுடைய
அழகிய காடு: சிறு, ௨௮.

குளம்புவழியன்னவெடுபடுபத்தல் - மான்

குளம்புமுத்திய இடத்தையொத்த இர
ண்டருகுத் தாழ்ந்த கடுவுயர்ந்த பத்தல்:
பொரு, ௪.

குளிக்கொளிஇ - குளிக்கியைக்கொளுத்
தி: பொரு, ௭௮.

குறிஞ்சிகொன்ற - புணர்ச்சியாகிய உரிப்
பொருளமைந்த: மது, ௩௦௦.

குறந்தொடைநெடும்படிக்கால் - அனா
கின படிக்கையுடைய கெடிய ஏணிகள்:
ப, ௧௪௨.

குறநெறிக்கொண்டகூந்தல் - குறிதாடிய
அறலைத் தன்னிடத்தேகொண்டமயிர்:
பெரு, ௧௪௨.

குறம்பல்லூர் - ஒன்றற்கொன்று அண்
னிதாய்ப் பலவாகிய ஊர்கள்: ப, ௨௮.

குறம்பிடி - சிலசொட்டை: மது, ௬௬௭.

குறமுறியடகு - சிறிய இலைகளையுடைய
இலைக்கறி: மது, ௨௬௬.

குன்றகுயின்றன்ன-மலையை நடுவே வெ
ளியாகத்திறந்தாற்போன்ற: செ, ௮௮.

கூ.

கூங்குழை - கூங்குடப்பிட: ப, ௨௬௮.
கூங்கற்பாறை - குடுமிக்கூங்குக்கையு
டைய பாறை: மலை, ௬௭௬.

கை.

கைகவிதேறல் - தன்கடுமையாற் சிறித
மைபுமென்று கைகவித்தற்குக் காரண

மான கட்டெளிவு: பொரு, ௧௫௮, ௧௫௯.

கைதோய்வன்னகாரம்மைழ் தொழுதி - கை சென்றபிடிக்குத் தன்மையையொத்த அனுகுதலையுடைய கரியமேகத்திரள்: மலை, ௧௧௨.

கைபுடையுட - கைகொட்டி: மலை, ௨௦௪.

கோ.

கொட்டைக்களையபட்டுடைநல்லி - திரளமுடிந்த முடி-களைக் களையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத்தந்து: பொரு, ௧௫௫.

கொடுத்தறி - வளைந்தமுனைக்கோல்: செ, ௫௮.

கொடும்பறை - கண்கள்வளைந்த பறை: மது, ௫௨௬.

கொடுமுடிவலைஞர் - வளைந்தமுடியிலேயுடைய வலையைவீசுவார்: பெரு, ௨௪௪.

கொடுவரயிரும்பு - வளைந்தவரயினையுடைய தூண்டில்: பெரு, ௨௮௬.

கொடுவிலெயினர் - கொடியவில்லினையுடைய வேடர்: ப, ௨௬௬.

கொண்டிமகளிர் - பிடித்தவந்தமகளிர்: ப, ௨௪௬. பொருள்வாங்குதலையுடைய பரத்தையர்: மது, ௫௮௬.

கொய்கவற்புரவி - மனச்செருக்கால் மயிளைப் பலகாலுங்கொய்யும் கழுத்தையுடைய குதிரை: மலை, ௫௪௪.

கொழுங்கடைமழைக்கண்-அழதிய கடையினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்: பொரு, ௨௧.

கொழுங்குறை - பெரியதகை: பொரு, ௧௦௫.

கொழுநிலம் - குளிர்ந்தநிலம்: மது, ௪௦௬.

கொழுமலர் - அழகியமலர்: திரு, ௨௨௬.

கோ.

கோட்டிற்செய்தகொடிஞ்சிகெடுத்தேர் - யானைக்கொம்பாற்செய்த தாமரைமு

கையினையுடைய கொடியதேர்: பொரு, ௧௫௬.

கோட்டெங்கு - குலையையுடைய தெங்கு: ப, ௧௬.

கோண்மீன் - கோளாடியமீன்: சிறு, ௨௪௨.

கோதையினொழுகும் விரிநீர்நல்வரல்வையை - மாலையொழுதினாற் போல ஓடும் பெருநீர் நன்றாகிவருதலையுடைய வையை: மது, ௧௬௬ - ௧௬௦.

கோழியெறிந்த கொடுங்காக்கனங்குழை - கோழியையெறிந்த வளைந்தஇடத்தை யுடையபொய்ஞாற்செய்தமகாக்குழை: ப, ௨௬.

கோழன் - கொழுத்தஇறைச்சி: பொரு, ௧௦௫; மது, ௧௪௧.

கோளியாலம் - பழத்தைத்தன்னிடத்தே கொண்டதாகிய ஆலமாம்: மலை, ௨௬௮.

கோ.

கெனவைகறப்ப - எள்ளினங்காய் முற்ற: மது, ௨௪௧.

கா.

காந்துபுலர்நிணிதோள் - சந்தனம்பூசிப்பு வருந்தின்னியதோள்: சிறு, ௧௮.

காந்துமறக - சந்தனமனாக்கும்படியாக: மது, ௫௫௬.

கி.

கின்பதவுணவு - இடப்படும்பொருள்களுக்குச் சிறியவாக இடப்படும் உணவு; என்றது உப்பை: பெரு, ௧௪௪.

கிவ்வனை - கிவ்வானியவனை: சிறு, ௧௪௧.

கிறுபுன்மலை - கிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலிக்காலம்: மு, ௬.

கின்மலர்பெய்ம்மார் - கிவ்வானிக்கு முடித்தலைவேண்டி: செ, ௫௪.

கினந்திருகிய - கினமுறுகிய: பெரு, ௬.

கூ.

8.

ரோ.

நிறியாழ் - நிறியயாழ்: மது, ௫௫௬.

சொன்மலை - சொற்களினிட்டம்: தி, ௨௫௬.

௩.

ரோ.

கதிர்புரிசரம்பு - யடித்துமுறுக்கினசரம்பு:
மலை, ௨௩௨.

சோற்றமலை - சோற்றுக்கட்டி: பெரு, ௨௨௪.

கடரினெடுவெல் - எரிவின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடியவேல்: திரு, ௪௩.

சோறுவாய்த்தொழில்தோர் - செஞ்சோற்றுக்கடனிறத்துப்பட்டவீரர்: மு, ௭௨.

கரியிரும்பித்தை - கடைகுழன்ற கரியமயிர்: பொரு, ௧௪0.

ந.

கரிவளர்குஞ்சி - கடைகுழன்ற வளர்க்தமயிர்: கு, ௪0௭, ௪௧௨.

தண்டினர்தரிது - கலிந்து தின்னப்பண்ணி: மலை, ௪௨௫.

கழல்விழிப் பசுங்கட் ஞர்த்த கோக்கிள்கோபத்தாற்குழலும் விழியையுடைய பசியகண்ணினையும் கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்: திரு, ௪௮.

தன்பண்ணியம் - கெல்லையொழிந்த பண்டம்: ப, ௪௪௪.

ரு.

தன்மீன்குடு - மிகவுமுலராத மீனைட்டது: பெரு, ௨௮௨.

ஞாக்கிப் பெரும்பழம் - தின்பார்விரும்பிக்குறும் கனையையுடைய பெரியபழம்: பெரு, ௩௫௬.

தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாந்தோர் - தம்பெயரை உலகெல்லிறுத்தாமல் தம்முடனெகொண்டு பொன்றக்கெட்டுப்போன அரசர்: மலை, ௫௫௬.

சே.

தவப்பல - மிகப்பல: மலை, ௩௬௮.

செய்பூங்கண்ணி - கிடேச்சையாற் செய்த பூவியையுடைய மலை: சிறு, ௫௪.

தளிசோர்மேனி - மாந்தளினையொத்த திறம்: பெ, ௧௪௮.

நா.

செயிர்த்துளோக்கி - குற்றத்தைச்செய்து பார்த்து: ப, ௨௮0.

தாசினை - பார்த்தகொம்பு: கு, ௧௪௬.

செல்லாநல்லிசை - கெடாத கல்லபுகழ்: மலை, ௩௮௮.

தாழ்பெருந்தடக்கை - நிலத்தேகிடக்கின்ற பெரிய வளைவியையுடையதை: திரு, ௬௫௮.

செல்லிசை நிலையுடைய பண்பினல்லியக்கோடன் - பிறரிடத்த கில்லாமற்போசின்றபுகழ் தன்னிடத்தேநிற்பற்குக் காரணமான குணத்தினையுடைய கல்லியக்கோடன்: சிறு, ௨௪௮ - ௨௪௯.

தாழையன்னம் பூப்ப - தாழை அன்னம்போலப் பூக்கையினால்: சிறு, ௧௪௯.

நி.

செவ்வெல் - செய்யவேல்; எக்காலமும் போர் செய்தவின் செவ்வெலென்ப: திரு, ௧௧.

திண்ணைவயிரெழுந்திசைப்ப - தின்னியவயிரத்தையுடைய கொம்பு மிக்கொலிப்ப: திரு, ௧௧௧ - ௧௨0.

சே.

திண்ணைப்போர்வாய்க்கதவம் - கிடுகின்ற நிலையினையுடைய இரண்டுகதவுந்தம்முட்பொருதல்வாய்த்த ததவு: செ, ௬௨-௬௩.

சேயாற - ஓர்யாற: மலை, ௪௭௧.

திணிதோள் - கிடுகென்றதோள்: திரு, கடுக.

திரிவிலேயெவர் - மீன்படகாலே வேட்டையாடுவார்: மது, ககச.

திரிபுரிநரம்பின் தீர்தொடை - முறுக்குதல்புரிந்த நரம்பின் இனிதாடியெட்டினை யுடைய யாழ்: ப, உசே.

திருக்கிளர்செல்வன் - திருமகன்விளங்குஞ்செல்வன்: திரு, கடுக.

திருத்துஞ்சும் - திருமகடங்கும்: ப, சக.

திருநகர் - திருமகனையுடையநகர்: மது, உகச.

திருமறுமார்பு - திருவாடிய மறுவையணிந்த மார்பு: பெரு, உக.

திருமாவளவன் - திருவின்பெருமையை யுடைய கரிகாற்பெருவளத்தான்: ப, உகச.

திருமுகம் - அழகினையுடையமுகம்: மது, சசஅ.

தினாபிறழிய இரும்பெளவம் - தினாமுரிந்த கரியகடல்: பொரு, கசஅ.

திலகந்தையி - திலகமிட்ட: திரு, உச.

தி.

திஞ்சேற்றுக்கடிகை - கண்டசருக்கரைத்தேறு: மது, குகஉ.

திஞ்சேறு - இனியபாகோடு சேர்த்துக்கரைத்த மர: மது, கஉச.

திம்புளி - கருப்புக்கட்டிக்கட்டிப் பொரித்தபுளி: மது, கூகஅ.

தி.

தஞ்சாமுழவு - ஓசையை ஒருகாலமுதமுழவு: கு, உகச.

தடிக்குழினை - தடியோசைபோலும் ஓசையினையுடைய பேரார்த்தை: பொரு, உகச.

தணிமழை-தெளிந்தமேகம்: சிறு, உகச.

தனைத்தக - தம்மல்லாத்தற்குப் பொருத்த: திரு, கூச.

துணையர்கோதை - இணைதனிறைந்த மலை: சிறு, கக.

துய்ம்மயிரடக்கியசேக்கை - மெல்லிய தலையிரினையுடைய சேணமிட்ட படுக்கை: மலை, சகஅ.

துயல்கழை - அசைகின்றமூங்கில்: சிறு, உகச.

துயின்மடித்து - துயில்கொண்டுவிடுத்து: ப, கசஎ.

துவாமுடித்ததுகளறுமுச்சி - வேண்டுவனகட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்றகொண்டை: திரு, உக.

துவன்றிருக்கை - கிறைந்த இருப்பு: ப, கசச.

துறகல் - செருங்கினமலை: ப, உகச; மலை, ககச.

துறிகுடொவ்வம் - தன்னை வெறுத்தல்மிக்க வருத்தம்: சிறு, கூக.

து.

தும்புடைத்திரடான் - உள்ளப்பொய்யையுடைத்தாடிய திரண்டதான்: பெரு, உகச.

துவற்கலித்த புதுமுகையுன்செத்து - மழையாலே செருக்கிவளர்ந்த புதிய முகையை ஊதுக்கருதி: மலை, கசச.

துவற்கலித்தவிவர்கனைவளர்கொடி-மழையாற்செருக்கின பரக்கின்ற அரும்புகையுடைய மணம்வளருகின்ற நறைக்கொடி: மலை, கசச.

தே.

தெவ்கின்றும்புடைத்திரடான் - தெவ்கினுடைய மூன்றபுடைப்பினையுடைய திரண்டதான்: பழுத்தால் அடி மூன்றபுடைத்தல் அதற்கியல்பு: பெரு, கசச.

தெவ்வர்க்கொக்கியவேல் - பகைவரைக்கொல்லுதற்குநிமிடிலைவத்த வேல்: ப, உகச-கூச.

தெவ்வர் திறைதுறைபோகிய செவ்வன்-
பகைவனாத்திறைகொள்ளும் கூறபா
கெடுவல்லாம் முடியப்போன செவ்வ
ன்: பொரு, ௧௨௦-௧௨௧.

தெவ்வர்முனைகவர்ந்து- பகைவர்மண்ணை
க்கொண்டு: மு, ௧௮-௧௯.

தே.

தேக்கட்டேறல் - தேனூற்செய்த கட்டெ
ளிவு: திரு, ௧௧௫.

தேம்படுகவுன்-மறம்பாய்கின்றகதப்பு: மு,
௩௩.

தேம்பிழிதேறல் - தேனூற்சமைத்த கட்
டெளிவு: கு, ௧௫௫.

தேனெய் - தேனூறெய்: பொரு, ௨௧௪.

தே1.

தொடித்தோட்டை - வீரனையையுடைய
வாகிய தோளையுடைய கை: மது, ௩௪.

தொன்மருங்கறிஞர் - பழைநாகிய துலை
யறிவார்: கு, ௧௮.

தொன்முதுபெண்டிர் - பழமை மூத்த
பெண்டிர்: மது, ௪௦௯.

தே1.

தோடாழ்குளம் - கையைமேலே கூப்பி
முழுவி நீர்நிலைகாட்டுங்காலத்துக் கைய
மிழ்த்தங்குளம்: பெரு, ௨௭௩.

தோளோச்சி - தோளையெடுத்து: பெரு,
௧௪௫.

ந.

நடைப்பரிசாரம் - இவ்வறம் நடத்துதற்கு
கேண்டிம்பொருள்: சிறு, ௧௦௪.

நன்னுவழி-அண்ணிதானிடம்: பெரு,
௭௬.

நன்னெய்யாமம் - நன்னென்றுமோசை
யையுடைய யாமம்: செ, ௧௮௪.

நற்போர் - அறத்தாற்பொருளின்ற போர்:
மு, ௩௮.

நறவுமமிழ்ந்து - செல்லாற்சமைத்தகன்டொ
யுண்மமிழ்ந்து: மலை, ௧௭௨. மதுடை
யுண்டு: மது, ௧௭௧.

நன்பகல் - அடியொத்தகாலம்: ப, ௨௪௮.
எப்பொருளும் துகர்த்தற்கு நன்றாகிய பச
ல்: திரு, ௧௩௦.

நன்பகலந்தி - நன்றான உச்சிக்காலமான
சந்தி: பொரு, ௪௪.

நன்மாமயிலின்மென்மெலவியலி - நன்றா
கிய பெருமையையுடைய மயில்போ
லே மெத்தென மெத்தென நடந்து:
மது, ௧௦௮.

நனந்தலை - அகற்சியையுடைத்தாகியஇட
ம்: மது, ௪௩௦.

நனிபல - மிக்கபல: திரு, ௨௮௬.

நனைஞாழல் - அரும்பினாஞாழல்: பொரு,
௧௯௭.

ந1.

நாகுமுதிர் - இளமைமுதிர்ந்த: சிறு, ௧௦௮.
நாகுமுதிர்நாவம் - இளமை முதிர்ந்த
துறை: சிறு, ௫௧.

நாட்போது - நாட்காலத்திழ்ப்பு: சிறு, ௧௧௩.
நாண்மகிழிருக்கை - நாளோலக்கம்: மலை,
௭௬.

நான்மலர் - நாட்காலத்து மலர்: சிறு, ௨௬.
நாவியன்மருங்கினவிலப்பாடி - நாப்பு
டைபெயருமளவிலே பயில வுச்சரித்து:
திரு, ௧௮௭.

நாளிருக்கை - நாளோலக்க இருப்பு: மது,
௫௨௫.

நி.

நிடைப்பரிசாரம் - இவ்வறம் நடத்துதற்கு
கேண்டிம்பொருள்: சிறு, ௧௦௪.

நன்னுவழி-அண்ணிதானிடம்: பெரு,
௭௬.

நன்னெய்யாமம் - நன்னென்றுமோசை
யையுடைய யாமம்: செ, ௧௮௪.

நிம்பரிப்புரவி - நிம்பந்தசெவ்வையுடை
ய குதினை: ப, ௧௮௫.

நினைநிலவேட்டுவர் - நினைத்த மின்பட
காலே வேட்டையாடுவார்: மது, ௧௧௧.
நிலலாவுலகத்துநிலைமைதூக்கி - செவ்வ
மும் யாக்கையுமுதலியன நிலையில்லா

தவுலகத்துப் புகழைச் சீர்துகளிப்பார்த்
து: பொரு, ௧௭௧.

நிலவெக்தர் - நிலவுபோலும் இடுமணல்:
பொரு, ௨௧௬.

நிலைத்துறை - நிலையாய்ப்போம் துறை:
மலை, ௨௮௦.

நி.

நீத்தம் குளங்கொளச்சாற்றி - பெருக்கை
க் குளங்கள் கொள்ளும்படி நிறைத்து:
மது, ௨௪௬.

நீர்கணிப்பிரம்பு - நீர்க்கு அணித்தாய்நின்
ற பிரம்பு: பெரு, ௨௮௮.

நீர்ப்பெயர்ச்சுழியினிறைந்தகொப்பூழ் - நீ
ரினிடத்துப் பெயர்தலையுடைய சுழி
போல உத்தமவிலக்கணங்கள் நிறைந்த
கொப்பூழ்: பொரு, ௩௭.

நீர்வாய்த்தண்பனை - நீரை எப்பொழுது
ம் தன்னிடத்தையுடைத்தாடிய தண்ணி
ய மருதநிலம்: பொரு, ௧௬௮-௧௭௧.

நிலப்பைங்குடம் - பச்சைக்குப்பி: பெரு,
௩௮௨.

நிலப்பைஞ்சனை - சாவணப்பொய்கை;
நிலமென்றார், அதினின்ற நிலநிறத்தை
யுடைய தருப்பையை: திரு, ௨௩௬.

நீனிற்முல்லை - நிலநிறத்தையுடைய முல்
லைக்கொடி: பொரு, ௨௨௧.

நு

நுண்ணுருக்குற்ற-கனைய உருக்குதலுற்ற:
மலை, ௪.

நெ.

நெடுங்காழ்க்கண்டம்-நெடிய குத்துக்கோ
லுடனேபண்ணின பலநிறத்தாற் கூறு
பட்ட மதிட்டினை: மு, ௪௪.

நெடுகதத்துப்பகல்- நெடியதகத்திற்றை
த்த பகலாணி: ப, ௨௦௬.

நெய்கனித்திருளியகதுப்பு - எண்ணெயி
லேமுற்றுப்பெற்று இருண்டமயிர்:சிறு,
௧௪.

நெய்தல்கான்ற - இரங்கலாயி உரிப்பொ
ருளமைத்த: மது, ௩௨௩.

நெய்மதிசுவனம் - நெய்யைவார்த்துமி
தித்த சுவனம்: பெரு, ௩௧௪.

நெய்யுமிழ்கரை - நெய்யைக் காலுமின்ற
திரிக்குழாய்: மு, ௪௮.

நெல்லுமலருத்துய்க்கைதொழுது - நெல்
லையுமலரையுஞ்சிறி இல்லுறைதெய்
வத்தை வணங்கி: நெ, ௪௩.

நே.

நேர்வாய்க்கட்டளை-மாடத்தின்சட்டசாலே
கம்: நெ, ௩௨.

நோ.

நோன்றான் - நடந்து வலியையுடையவா
கிய கால்: பெரு, ௧௮. வலியையுடை
ய முயற்சி: பொரு, ௩௬.

ப.

பகட்டாவின்றகொடுகடைக்குழவி - பெரு
மையையுடைய பகட்களின்ற வகின்ற
அடியையுடையகன்று: பெரு, ௨௪௬.

பகற்பெயன் மழைவீழ்ந்தன்ன மாத்தாட்
கழுகு - பகற்பொழுதிலே பெய்தலையு
டைய மழை கால்வீழ்ந்தானொத்த பெ
ரிய தண்டினையுடைய கழுகுள்:பெரு,
௩௯௨-௩௯௩.

பகைமுனை - பகைப்புலம்: மது, ௪௦௨.

பகந்தினை - செவ்வித்தினை: பெரு, ௧௪௮.

பகம்பதம் - வினைந்தநெல்லும் பறிக்குங்க
முதும்; இதற்குஅரிசியும் கறியுமென்று
முரைப்பார்: ப, ௨௦௬.

பகம்பொதித்தேறல் - பசிய முடியாலாக்
கின் கட்டெளிவு: மலை, ௪௧௬.

பகமெழுக்கு - புதுமெழுக்கு: ப, ௧௬௬.

பஞ்சாய்க்கோரை பல்லிற்சுவட்டிப்புணர்
நார்ப்பெய்த புனைவின்கண்ணி - தன்
டாகுதிய கோரையைப் பல்லானேமெ
ன்றுமென்று கிழித்துமுடிந்த காராந்த

பெரு - பிணைத்திரியமலை: பெரு, ௨௧௭-௨௧௮.
 படம்புக்கு - சட்டையிட்டி: பெரு, ௧௧௬.
 படர்ந்திக்கும் - சினைத்துச் செல்கின்றோம்: மலை, ௪௦௦, ௪௨௪.
 படலைக்கண்ணி - கலம்பகமாகிய மலை: பெரு, ௧௭௪. தழைவிரவின மலை: செ, ௧௧; பெரு, ௧௦.
 பண்ணமை - பங்குறைவற்ற: பொரு, ௧௦௬.
 பணைமருகோன்றான் - முரசென்றுமருளும் வலியகால்: செ, ௧௧௫.
 பதனறிந்து - காலமறிந்து: பொரு, ௧௦௨.
 பதியெழுவறியாப்பழக்குடி - ஊரினின்றும் போதலையறியாத பழையகுடி: மலை, ௪௭௩.
 பரரை - பரியமேற்குறங்கு: பொரு, ௧௦௪.
 பரிசில்வாழ்க்கைப்பரிசில் - பிறர்கையிலேற்றபொருளால் இவ்வாழ்க்கைகடத்துதலையுடைய பாணர் கூத்தர் முதலியோர்: சிறு, ௨௧௮.
 பரிதியிற்செருத்த தன் கமழலரிஞல் - ஞாயிற்றின் மண்டிலத்தைப்போல நவைகேடப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்கின்றவிரிந்த தேன்குடு: திரு, ௨௬௬ - ௩௦௦.
 பரியணைக்கருகு - பரியதானினையுடைய கருகு: பெரு, ௭.
 பருத்திருந்துகரும்பன்மாணல்லில் - பருத்து இனப்பாறியிருந்துபின்பு உயரப்பறக்கும் பலதொழின்மாட்சிமைப்பட்ட கல்ல இல்: மது, ௫௦௨.
 பருத்துபறக்கல்லாப்பார்வற்பாசறை - உயரப்பறக்கும் பருத்துகளும் பறத்தலாற்றாத உயர்ச்சியையுடைய அரண்களையுடைய பாசறை: மது, ௨௬௧.
 பரோரெழும்புக்கழல் - பெரிய அழகிய வலியினையுடைய கழல்: ப, ௨௧௪.
 பரோரெழும்பின்தோன் - பரியகழலினையுடைய வலியினையுடைய இறகினதோன்: பெரு, ௪௦. பருத்த அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய இறகினதோன்: செ, ௬௧.

பல்கேள்வித்துறைபோகிய - படைபோகிய கேட்டற்செழுதியையுடைய தூற்றிரைமுற்றக்கற்ற: ப, ௧௧௬.
 பல்பொறிமஞ்ஞை - பல பீலியையுடைய மயில்: பொறி - ஆகுபெயர்: திரு, ௧௨௨.
 பல்வரிக்கொடுஞ்சிறைப்புள் - பலவரியினையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடன்: திரு, ௧௫௦-௧௫௧.
 பலவுறுதிறுமணி - பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம்: மலை, ௫௧௬.
 பழம்படுதேறல் - பழையதாகிய களிப்புமிருகின்ற கட்டெளிவு: சிறு, ௧௫௬.
 பழமுதிர்சோலை - பழமுற்றின சோலை: திரு, ௧௧௭.
 பழயினகு - பழுத்தயினகு: கு, ௧௮௭.
 பள்ளியயர - துயிலுதலிச்செய்ய: மது, ௧௨௬.
 பறைவெருடதுவலும்வேழம் - பறை எல்லாருக்கும் அச்சத்தைச் சாற்றாதற்குக்காரணமாகிய யானை: பொரு, ௧௭௨-௧௭௩.
 பனம்போந்தை - பனங்குருத்து; அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனாற் போந்தையென்றார்: பொரு, ௧௪௬.
 பா.
 பாடின்படுமணியிரட்ட - ஓசை இனிதாகிய ஒலிக்கின்றமணியை மாறியொலிக்கப்பண்ண: திரு, ௧௧௫.
 பாடிபுலந்தகறுஞ்சாந்து - பூசினபடியே புலந்த நறியசந்தனம்: மது, ௨௨௧.
 பாண்டில்விளக்கு - கால்விளக்கு: செ, ௧௭௫.
 பாண்மகன் - பாணனாகியமகன்: சிறு, ௧௭.
 பாணிதுங்க - தாளத்திற்கு ஆட: பொரு, ௧௧௦.
 பாய்மணற்பத்தர் - பரந்த மனலையுடைய பத்தர்: பெரு, ௨௬௭.
 பாயிருள் - பரந்த இருள்: பெரு, ௧.
 பால்கொன்றகரம் - பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த அருகிலம்: மது, ௧௧௪.
 பால்கின்ற பால்கெடுவழி - பால்கெட்டு

மை நிலபெற்றமையாற்பிறந்த பாலை
நிலமாகிய தொலையாதவழி: சிறு, ௧௧.
பாவைகுழ்த்த - பாவைகளைப்பண்ணி: ப,
௧௦௨.

பி.

பிணவுகாய்முடுக்கியதடி - பெண்ணாகிய
நாய் ஒடிக்கடித்த உடம்பின் தடிகள்:
மலை, ௧௪௪.

பிணியகம் - காவலிடம்: ப, ௨௨௨.

பிணையற்கோதை - பிணைத்தலையுடைய
மலை: மலை, ௧௪௧.

பிறக்கிட்டு - கொண்டையிலே முடித்து:
மது, ௫௬௨.

பிறங்குமலை - பெரியமலை: கு, ௨௦௮.

பிறழ்பல் - நிரையொவ்வாத பல்: திரு, ௪௪.

பி.

பிங்கெழுதிரு - பெருமைபொருத்தினசெ
ல்வம்: பொரு, ௫௬.

பி.

புகழ்க்கூடல் மதுரை - புகழைக்கூடுதலை
யுடைய மதுரை: மது, ௪௨௬, ௬௧௬.

புட்பிறாரியவும் - விரைகழுவதலைப் பிறா
றியவும்: கு, ௧௦.

புணரியொயொறுதலை மணக்கும் - கடவி
ற்றினையோடே காவிரி தலைகாக்கும்:
ப, ௬௪.

புதுநிறைவந்தபுனலஞ்சாயல் - புதுப்பெ
ருக்காய்வந்த நீர்போலும் அழகையுடை
ய மென்மை: மலை, ௬௧.

புரியடக்குகாரம்பு - முறுக்கடங்கின காரம்
பு: சிறு, ௧௪.

புனாதவையரிய - உயர்ச்சிமிக உயர்ந்த:
மலை, ௧௪௪.

புல்லெனட்டில் - பொலிவுழிந்த அறிக்க
ளை: சிறு, ௧௧௨.

புலவுகாய்ப்பாண - கற்றகல்லியை வெறு
த்துக்கூறுகின்ற வாயினையுடையபாண;

புலாளுறகின்ற வாயென்றுமாம்: பெ
ரு, ௨௨.

புலவுவில் - எய்தவம்புதன்னை மீண்டும்
தொடுத்தலிற் புலாளுற்றத்தையுடைய
வில்: மது, ௧௪௨.

புழற்கோடு - உள்ளூற்பொய்யானகோம்
பு: கு, ௨௫௬.

புற்றிற்குரும்பி - புற்றும்பழஞ்சோறு:
பெரு, ௨௪௪.

புறச்சோரி - இழிவுநத்தோரிருக்குந் தெரு:
ப, ௪௬.

புறந்துரப்ப - முறுகிலையடிப்ப: பெரு,
௨௮.

புன்புறவரிப்பு - புற்கென்ற புறத்தினையும்
வரிக்கையுமுடைய பு: பெரு, ௧௪௧.

புன்பொதுவாவழிபொன்ற - புல்லியஇ
டையராய் அராளவோர்க்கினை முழுது
க்கெட்டுப்போக: ப, ௨௮௧.

புன்றலைமகார் - சிவந்த தலையினையுடைய
பிள்ளைகள்: மலை, ௨௫௬. புற்கென்ற
தலையினையுடைய பிள்ளைகள்: மலை,
௨௪௪.

பு.

பூக்கனிந்து - பூத்தொழில் முத்துப்பெற்
து: பொரு, ௮௨.

பூத்தொடி - பூத்தொழிலையுடைய தொடி:
மது, ௪௪௬.

பெ.

பெட்டாடளவையின் - பேணிப்பாடுவத
ற்கு முன்னே: பொரு, ௪௬.

பெடைமயிலுரு - பெடைமயிலருருநின்
ற மயில்போலுஞ் சாயல்: பொரு, ௪௪.

பெரிதாண்ட - செடுங்காலமுலகை ஆன்
ட: பொரு, ௨௨௬.

பெருந்தருஅடி - பெருமை தக்கிருக்கின்ற
அடி; பெருவென்னுமுதனிலை பெரு
மையையுணர்த்திகின்றது: பொரு, ௪௨.

பெருந்தருபாடினி - பெருமைதக்கிருக்கி
ன்ற பாடினி: பொரு, ௪௪.

பெருத்தகை - பெரிய தகுதிப்பாடுடையவன்: கு, கஎக.

பெருத்தடக்கை - பெரிய வளைவினையுடையவை: பொரு, கஎக.

பெரும்பெயர் - பெரும்பொருள்: மது, கஎக.

பெருவிறல் - பெரிய வெற்றியையுடையவன்: கு, ககக.

பெ.

பேரிசையாளன் - பெரிய புழையாளனாய்வுடையவன்: திரு, உஎஉ.

பேரினம்பெண்டிர் - பெரிய இளமையினையுடைய பெண்டிர்: மது, சகசு.

பேழ்வாய் - பெருமையையுடைய வாய்: திரு, சஎ.

பை.

பைத்தபாம்பு - படம்விரித்த பாம்பு: பொரு, கக.

பைநீர்பாணர் - பசுமையற்ற பாணர்; என்றது கல்விமுதிர்ந்தமையின் இளமையற்ற பாணரென்றவாறு: மலை, சஉ.

பைநீனை - பசுத்த அரும்பு: சிறு, ககச.

பைபயக்கழியின் - மெல்லமெல்லப் போவீர்: மலை, கூக.

பைம்பாகல் - பசுபாகல்: பொரு, ககக.

பொ.

[பொருள்க்காயினும் புலவர்க்காயினும் மருமறைகாலி னந்தணர்க்காயினுங்கடவுண்மால்வரை கண்விடுத்தன்ன, வடையாவாயிலவனருங்கடை குறதி:]
பொருள்க்கு அடையாவாயினும் புலவர்க்கு அடையாவாயினும் அருமறைகாலின் அந்தணர்க்கு அடையாவாயினும் அரு கடவுள் மால்வரை கண்விடுத்தன்ன அவன்கடையாயில் குறதி-கீனைப்பாணர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும் அறிவுடையோர்க்கு அடைக்கப்படா

வாயினும், அரிய வேதத்தையுடைத்தாயிய நாவியையுடைய அந்தணர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும் ஏனையோர்க்கு உள்ளே சேறற்கரிய, தெய்வங்களிருக்கின்ற பெருமையையுடைய மேரு ஒரு கண்ணைவிழித்துப் பார்த்தா லொத்த அவனுடைய தலைவாயில அணுகுகிற, உரு-உருச-உரு-உருச.

பொருபுனல் - கரையைக்குத்துகின்ற புனல்: சிறு, ககசு.

பொல்லம்பொத்திய - இரண்டுதலையுடைய டித்ததை: பொரு, அ.

பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றம் - பெய்கின்ற மழை துறத்தலால் நிலத்தின்கண் எழுந்த ஆவிக்குந்த மலை: பொரு, கக.

பொறையுயிர்த்து - கமையை இணைப்பாறத்தள்ளி: பொரு, உகக.

பொன்கொழியா - பொடியான பொன்னைத்தெள்ளி: திரு, கூக.

பொன்வாய்மணிச்சிரல் - பொன்னிறம் போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோன்ற சிச்சிலி: சிறு, ககக.

பொன்னறைந்தன்ன - பொன்னை நறுக்கினாலொத்த: மலை, சசஉ.

பொன்னெறிமணி - பொன்னிலையமுத்தின நீலமணி: கு, கக.

பொ.

பொகிடைகழி - பெரிய இடைகழி: ப, கசச.

பொர்க்கதவு - தம்மிற் சேருதலையுடைய கதவு: ப, சஉ.

பொற்றுபு நோக்கி - பேணிப் பார்த்து: பொரு, ககக.

ம.

மழிப்பதம் - மழிச்செய்யுடையகண்: பொரு, ககக.

மடகடைமகளிர் - மடப்பம் பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுடைய மகளிர்: திரு, உகக.

மடநடைமஞ்ஞை - மடப்பத்தியையுடைய
த்தாயை ஒழுக்கத்தினையுடைய மயில்:
திரு, ௧௧௦.

மடமங்கையர் - மடப்பத்தையுடைய மக
ளர்: ப, ௧௦௧.

மடவரன்மகளிர் - மடப்பத்தோன்றலை
யுடைய மகளிர்: பெரு, ௧௮௭.

மடியாமென்றோல் - நினையாத மெல்லிய
தோல்: பெரு, ௨௨௨.

மடிவாய்த்தண்ணுமை - தோலைமடித்து
ப்போர்த்த வாயையுடைய மத்தளம்:
பெரு, ௨௪௪.

மடிவாய்ப்பயம்பு - மூடினவாயையுடைய
பொய்க்குழி: மது, ௨௧௪.

மண்டமர் - பகைவர்மனம் அறியாமல் மி
க்குச்செல்கின்ற போர்: மு, ௧௭.

மண்டமர் கடந்த - மிக்குச் செல்கின்ற
போர்களைமுடித்த: திரு, ௨௭௨.

மணிக்காயா - கீலமணிபோலும் பூவினை
யுடைய காயா: பொரு, ௨௦௧.

மணிதொடர்ந்தன்ன - மாணிக்கமொழுநி
னாலொத்த: மது, ௪௧௮.

மணிநிழற்றிய - மணியெறிந்து வீட்ட:
மு, ௮௦.

மணிநீர்க்கிடங்கு - கீலமணிபோலுநீனா
யுடைய கிடங்கு: மது, ௧௮௬.

மணிநீர்வைப்பு - கீலமணிபோலும் கழிக
ள்கூழ்ந்த ஊர்: சிறு, ௧௮௨.

மணிமருடெண்ணீர் - பளிக்கென்றமரு
ளும் தெளிந்தநீர்: மலை, ௨௮௦.

மதவலி - மிகுதியையுடையவலி: திரு,
௨௧௨.

மதிநிறைந்த - மதித்தற்றொழிவிற குறை
யற்ற: ப, ௧௧௧.

மந்திகூர் - மந்தி குளிர்ச்சியை; குன்னஞ்
செவன்பாருமுனர்: கெ, ௧.

மராஅத் தருள்பூத்தண்டார் - செங்கடம்
பினது தேருருன்போலும் பூவாற்செய்
யப்பட்ட குளிர்ந்த மாலை: திரு, ௧௦-௧௧.

மருதஞ்சான்றதன்பனை - ஊடலாகிய உ
ரிப்பொருளமைந்த மருதநிலம்: மது,
௨௭௦.

மருதஞ்சான்றமருதத்தன்பனை - ஊழியு
க்கடியும் போகதருத்தன்மையமை
ந்த மருதநிலத்திற் குளிர்ந்தவயல்: சிறு,
௧௮௧.

மரையான்கதழ்விலை - மரையாளினது
விலைந்த ஏறு: மலை, ௧௧௧.

மரையான்பெருஞ்செலிக்குழி - மரையா
ளினது பெரியசெலியினையுடைய குழ
வி: மலை, ௮௦௧.

மராவிலை - மராவேறு: மலை, ௪௦௧.

மலரணிவாயில் - இல்லுறைதெய்வமகிழ
மலரணிந்த மனைவாசல்: ப, ௧௧௦.

மழுவானையோன் - மழுவாகிய வானை
யுடைய பெரியோன்: மது, ௪௮௮.

மழையாடுசெய்யம் - மழையுலாவுஞ்செய்
ம்: ப, ௧௧௮.

மறகுநீர்மொக்குள் - தரும்புநீரையுடைய
கொப்புளம்: பொரு, ௪௮.

மறவில்கற்பு - மறக்கற்பில்லாதஅறக்கே
டு: திரு, ௪.

மனவுச்சூலும்பு - அக்குமணிபோலுமு
ட்டையையுடைய உடம்பு: பெரு,
௧௧௨.

மனைவாழ்வு - மனைவின்சன்னேவா
ழும் கோழிப்பெடை: பெரு, ௨௮௧.

மா.

மாருமுகக்கலை - கரியமுகத்தையுடைய
முகக்கலை: திரு, ௧௦௧.

மாரிதலையும் - மழையை இடைவீடாமற்
பெய்யாதிதும்: மலை, ௨௧௧.

மானவிறல்வேன் - மானத்தையும்வெற்றி
யினையுமுடைய கன்னன்: மலை, ௧௧௪.
மி.

மீனெய் - மீனினதெய்: பொரு, ௨௮௮.

மு.

முக்காற்சிறுதேர் - முன்றருளையையு
டைய சிறுதேர்: ப, ௨௮.

முடிவியித்த - தலையைத்திறந்து: பெரு,
உ.சு.அ.

முட்டாச்சிறப்பு- குறைவுபடாத தலைமை:
ப, உ.சு.அ.

முட்டாதகொடுத்த - நாடோறுங்கொடுத்த:
சிறு, கரு.

முடங்கிறை - முட்டுவாய்: மு, அள.

முடலையாக்கை - முறுக்குண்ட உடம்பு:
பெரு, சுசு. முறுக்குண்ட யாக்கை: செ,
கஉ.

முடித்தகுல்லை - இலையைத் தலையிலே
யணிந்த கஞ்சங்குல்லை: திரு, உரு.

முடிநாட்சாபம் - தலையிலே முடிந்த நா
ணையுடையவீல்: பெரு, கஉ-கஉசு.

முத்தாரம்ருப்பினிறங்குகை - முத்துநி
றைந்தகொம்பிலே ஏறட்டுகின்ற கை:
சு, கசு.

முதுகளை - முற்றியகளை: திரு, கரு.

முதுவாயொக்கல்-அறிவுவாய்த்த சுற்றம்:
ப, உசுசு.

முதுவாய்க்கோடியர் - அறிவுவாய்த்தலை
யுடைய கூத்தர்: ப, உரு.

முராவபோகிய முரியாவரிசி - வரியற்ற
இடைமுரியாத அரிசி: பொரு, சுசு.

முல்லைசான்றகற்பு - முல்லை குடுத்தகமை
ந்த கற்பு: சிறு, கரு.

முல்லைசான்றபுறவு - இருத்தலாகிய உரி
ப்பொருளமைந்த காடு: மது, உசு.

முல்லைசான்றமுல்லைம்புறவு - கணவன்
உறிய சொற்பிழையாது இல்லிருந்த
நல்லறஞ்செய்த ஆற்றியிருந்த தன்
மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடர்ந்த
அழகிய காடு: சிறு, சுசு.

முழுக்குழி - முற்பட்டகன்று: ப, சுசு.

முழுக்கொழு - பெரியகொழு: பெரு, உரு.

முழுமுதல் - பெரியமுதல்: திரு, கரு.

முழுமுதற்குழு - பெரிய அடியினையு
டைய குழு: செ, உசு.

முழுவி-குறையல்லாதவி: மலை, கசு.

முழுவலிமாக்கள் - நிரம்பின மெய்வலி
யையுடைய மீலேச்சர்: செ, கஉ.

முனையெயிற்றிரும்பிடி - மூங்கின்முனை
போலங் கொம்பினையுடைய கரியபி
டி: பெரு, கரு.

முற்றிழைமகளிர் - மெய்ம்முழுதுமணிந்
த அணிகலங்கனையுடைய மகளிர்: ப,
உசுசு.

முறிமேயாக்கை - தளிராமேய்ந்து வள
ர்ந்தவடிவு: மலை, கசு.

முன்னாட்சென்றனமாக - நாலுபத்து நா
ளைக்குமுன்னே போனேமாக: சிறு,
கஉசு.

முன்னியவினை - முற்பிறப்பிற் கருதிச்செ
ய்தவினை: திரு, சுசு.

மெ.

மெல்லவல் - கெடுத்த பன்னம்: மது,
உசுசு. மெல்லிய விளைநிலம்: மலை,
சுரு.

மென்னுலேணி - மெல்லிய நூலாற்செ
ய்த ஏணி: மது, சுசு. என்றது மதி
ற்றலையிலே உள்ளேவிழுவெறிந்தாற்
கைபோல மதிவைப்பிடித்துக்கொள்ளு
ம்படி இரும்பாற்சமைத்ததனைத்தலையி
லையுடைய நூற்கயிற்றை.

மெ.

மேளத்தோல்-மேவினதோல்: மது, சுசு.

மேளத்தோன்றி - மேலாய்த்தோன்றி: ம
து, சுசு.

மேவருநிலை - பொருந்ததல்வருகின்ற இ
டம்: திரு, உசு.

மேழகத்தகர் - மேழகக்கிடாய்: ப, எள;
பெரு, கஉசு.

லம.

மைந்தரோறு - வீரர்க்கிடபம்: திரு, உசு.

மைவிரங்குட்டம் - கருமையையுடைய
பெரிய ஆழ்ந்த குளம்: பெரு, உசு.

யா.

யாணர்க்கோங்கு - புதிதாகப் பூத்தலையு
டைய கோங்கு: சிறு, உரு.

யாறுகிடந்தன்னவகனெடுத்தெரு- யாறுகி
டந்தாற்போன்ற அகன்ற செடிய தெ
ருக்கள்: மது, கூடுக.

யாணையெருத்தம் - யாணையின்சுழுத்து: தி
ரு, கடுகு - கடுக.

வ.

வடுவாமெழக்கர் - அறல்வீற்றிருந்த இமெ
ணல்: மலை, கடுக.

வடுவில்வாப்பவாள் - பகைவர் முகத்தினு
ம் மாப்பினும் வெட்டின வாய்த்தவாள்:
சிறு, கடை.

வண்டுகழ் - பெரியபுகழ்: திரு, கரு.

வணங்கிறைப்பிணத்தோள் - வணந்தசந்
தினையுடைய மூங்கில்போலுந்தோள்:
மது, சகச.

வம்மெனக்கூய் - வாருமென்று அழைத்
து: பொரு, கரு.

வயவுப்பிடி - வலியபிடி: மலை, கடை.

வரிக்கடைப்பிரசம் - வரியை யுடைத்தாதி
ய பின்னையுடைய தேனினம்: மது,
எக.

வரிநிழல் - செந்நிறநிழல்: சிறு, கடை.

பலவரிகளையுடைய நிழல்: மலை, உரு.

வரிமணல் - அறலினையுடைய மணல்: ப,
கரு.

வரிவில் - வரிந்தவில்: கு, கடை.

வரைவாழ்வருடைவன்றலைமாத்தகர் - வ
ரையிடத்தேவாரும் என்கால்வருடை
யில் வலிய தலையினையுடைய பெரிய
கிடாய்: [இதற்கு முதுகிலும் கால்கள்
உண்டு] மலை, கரு.

வலம்புரிபுணாயும்வானைமுடியினர் - வ
டிவாலும் கிறத்தாலும் வலம்புரிச்சங்
கினை யொக்கும் வெள்ளிய நடைமுடி
யினையுடையவர்: திரு, கடை.

வலவயின் - வெற்றிக்களம்: திரு, கடுக.

வலைவலந்தன்ன மென்னிழன்மருங்கில்-
வலையைமேலே கட்டி. னுலொத்தமெல்
லியநிழலினிடத்தே: பொரு, கடு.

வழாஅலோம்பி - காலோடுதலைப்பரிசுரித்
து: மலை, உரு.

வழிகாள்-பின்னாள்: சிறு, க; பொரு, உ.
வள்ளுகிர் - பெரியவுகிர்: சிறு, கடி. பெ
ருமையையுடைத்தாகிய உகிர்: பொரு,
கடி.

வள்ளுகிர்க் குறைத்த குப்பைவேலையுப்பி
லிவெந்ததை- பெரிய உகிராந்தின்னின
குப்பையிலின்ற வேலை உப்பின்குய்
வெந்தவதனை: சிறு, கடி - கடி.

வளந்தலையங்கிய- செல்வம் தலைதெரியா
து: ப, கடி.

வளிதுஞ்செருங்கோட்டிதளமிலை - உயர்
ச்சியாற் காற்றுத்தங்கும் செடியகிரத்
தையுடைய செறிந்தமலை: சிறு, கடி-
கடி.

வறளடம்பு - நீரற்றவிடத்திலெழுந்த அ
டம்பு: பொரு, கடி. மணலிலேபடர்
ந்த அடம்பு: ப, கடி.

வறற்குழற்குட்டு - உலர்ந்தலையுடைய குழ
ன்மீனைக்கட்டது: சிறு, கடி.

வா.

வாய்வளம்பழுதி - வாய்த்தவளம் முற்று
ப்பெற்று: மலை, கடி.

வாய்வாள் - தப்பாதவாள்: மது, எக.

வாயுறை - தாளுருவி: கடி, கடி.

வாழைப் பூவெனப் பொலிந்த வோதி -
வாழையினத பூவென்னும்படி அழகு
பெற்ற பளிச்சை: சிறு, உரு - உரு.

வான்போழிவிகம்பு - திங்களம் ஞாயிறும்
திருநெரிக்கும் ஆகாயம்; வாள்-அருபெ
யர்: திரு, கடி.

வான்கோடு - வெள்ளியகோம்பு: திரு,
கடி. வெள்ளியசங்கு: மது, கடி.

வான்பொய்கை - நன்றியபொய்கை:
ப, கடி.

வி.

வே.

விசயங்கொழித்தபூழி - கருப்புக்கட்டியை
க்கொழித்த பொடி: மலை, ௪௪௪.
விடர்காலருவி - முழைஞ்சுகளிலே கு
திக்கும் அருவி: சிறு, ௧௭௦.
வின்பொருநெடுவரை - தேவருலகத்தை
த்தீண்டுகின்ற நெடியமலை: திரு, ௨௬௬.
விதவைப்புளிங்கூழ் - குழைந்தபுளியங்
கூழ்: மலை, ௪௬௮ - ௪௬௯.
வியனாண்மீன் - அகலத்தையுடைய நா
ண்மீன்கள்: மது, ௬.
விரலுள்ளநாம்பு - விரலால் அசைக்கும் ந
ரம்பு: பொரு, ௧௭.
விரிச்சிவிற்ப - நற்சொற்கேட்டுவிற்ப: மு,
௧௧.
விரித்துவாயவிழ்த்ததாமரை - முறுக்குநெ
டுவித்து பின்பு தாதும் அல்லியுந் தோன்
றமலர்ந்த தாமரை: திரு, ௭௨ - ௭௩.
வினாமரவிறகு - மணத்தையுடைய அந்
லாகியவிறகு: சிறு, ௧௮௮.
விழுக்குலை - சீரியகுலை: திரு, ௩௦௮.
விழுக்கோலுளியாய்ச்சுரை - சீரியகோல்
செருகின உளிபோலும்வாயினையுடை
ய பாரை; கோல்செருகப்படுகின்ற சு
ரையையுடைமையிற் சுரையென்றார்:
ஆகுபெயர்: பெரு, ௧௧-௧௨.
விழுத்தண்டு - வருத்தஞ்செய்யுந் தடி:
பெரு, ௧௭௦.
வினக்கல் கொள்தி - வினக்கினையேற்றி:
மது, ௮௮௬.
விறற்கனம் - வெற்றிக்கனம்: திரு, ௮௮.

வி.

விழ்த்தாழை - விழுதையுடைய தாழை:
ப, ௮௪.
வீற்றவனம் - வேறிடத்தில்கூறாத செல்
வம்: மலை, ௬௮.

வெண்கைப்புனைந்த - யானைக்கொம்பாற்
செய்த: மலை, ௨௮.
வெய்துயிர்த்து - வெப்பத்தைப்போக்கி:
மது, ௪௦௬.
[வெயினுழைபறியாக் குயினுழைபொது
ம்பர்:] வெயில் துழைபு அறியாப் பொ
தும்பர், குயில் துழை பொதும்பர்-ஞா
யிற்றின்கிற தோன்றியகாலத்தும் ப
டுகின்றகாலத்தமுட்படச் சிறிதும் செ
ல்லுத லறியாத பொதும்பர், இலை
செருக்கத்தாலே குயில்கள் துழைந்த
செல்லும் இளமரக்கா: பெரு, ௧௭௪.
வெவ்வெஞ்செவ்வன் - வெம்மையைபு
டைய எல்லாரும் விரும்பப்படும் இள
ஞாயிறு: பொரு, ௧௬௬.
வெள்ளரை - அழுக்கேறினசீலைகள் கிட
த்தவின் வெள்ளிதாசிய அரை: மலை,
௮௬௨.
வெள்ளி முளைத்த - வெள்ளி யெழுந்த:
பொரு, ௭௨.
வெள்ளிவிளக்கும்களிறு - அசையாத கம்ப
த்தினை யசைக்கும் யானை; ப, ௧௭௨.
வெறியயர்களம் - வெறியாடுகளம்: திரு,
௨௨௨.
வென்றாடு - வென்றடுகின்ற: திரு, ௨௭௨.

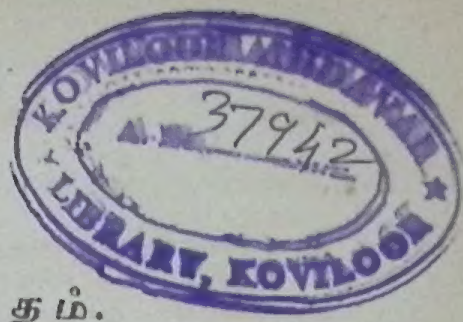
வே.

வேய்ப்பெயல்வினையுட்டேக்கட்டேறல் -
மூங்கிற் குழாய்க்குள்ளே பெய்தலையு
டைய முற்றியதேனஞ்செய்த கட்டெ
ளிவு: மலை, ௧௭௧.

வை.

வையையன்னவழக்குடைவாயில் - வை
யையாறு இடைவிடாது ஓடுமாறுபோ
ன்ற மாத்தரும்மாவும் இடைவிடாமல்
வழங்குதலையுடையவாயில்: மது, ௩௮௬.

அருந்தொடர்விளக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம். வரி. பிழை. திருத்தம்.				பக்கம். வரி. பிழை. திருத்தம்.			
௬	௪	மூவரோ	மூவரோ	௧௨௬	௬௦	தழ்	தழிவ்
௬	௬	வேள்	வேளள்			இப்	
௬௬	௧௮	வெட்டின	வெட்டின	௧௨௪	௧௨	தீரா	தாரா
		வெ	வெ	௧௨௬	௭	கக்கெளவி	க அவ்வி
௧௮	௨௨	மொயம்பி	மொயம்பி			ரையைக்கெளவி	
௨௦	௫	என்ப	என்பத	௧௬௭	௬	சினைய	சினைய
௨௬	௨௫	தையதிய	தையதிய	௧௬௮	௪௦	கெடு	கேடு
௨௬	௨௮	மூவரோடு	மூவரோடு	௧௬௯	௨௬	(௪௭௮)	(௪௭௭)
௩	௬௪	ஒடி	ஒடி	௧௬௯	௬௦	வேண்டிச்	வேண்டி.அ
௬௬	௧௫	மாலைதுணை	மாலை, துணை			ழைத்துச்	
௬௭	௬௪	நல்" லம்	நல்லம்	௧௬௭	௨௭	விசயவெ	விசயம்வெ
௪௦	௧௬	(௨௫௨)அன்	ப்(௨௫௨)யின்னர் அன்	௧௭௦	௨௬	நிகழ்த்து	நிகழ்த்தற்கு
௫௦	௫	மயிர்வெட்	மயிலா வெட்	௧௬௯	௨௨	சார்	சார்ச்
௫௨	௬௬	கண்	கண்ணம்	௩	௨௬	நீழல்	நீழற்
௫௫	௧௬	கின்,	கின்	௧௭௦	௬௬	வினோதா	வினோதர்
௫௬	௨௨	கிய	கிய,	௧௮௧	௨	அரசர்க்கு	அரசற்கு
௩	௬௪	தழி	[தழி-	௨௦௪	௨௬	வான	மான
௬௬	௬௦	முறிந்த	முறிந்த	௩	௨௬	வான	மான
௬௭	௧௨	நெரியற்	நெரியற்	௨௧௬	௬௦	திரட்சிகளை	திரட்சியை
௬௦௦	௨௬	சொன்றி	சொன்றிப்	௨௪௪	௬௬	ருளி	ருளிக்
௩	௬௬	ழக்க	ழக்க	௨௪௬	௬௬	குடைத்	குடை
௬௦௬	௬௦	டவண்	டவண்	௨௮௧	௨௮	பாடுடைய	பாடுடைய
௬௧௬	௫	கடம்	கடப்			வன்	
௬௧௬	௨௦	வாசின	ஆசின	௬௧௮	௭	கறனுவறிய	கறனுவறிய
				௬௧௯	௬௬	வல்லரா	வல்லாரா
				௬௨௦	௬௬	வனவெ	வனம்வெ
				௬௬௬	௬௭	மாக்கின	மரக்கின

